

20.a.3. 69/12

Seam 1.52

bro porque ... caso + ... medio ... parte ...
... ut ... ue ... a ...

[Faint handwritten scribbles]
... 20 ...
... 21 ...

Caja
A-4

[Faint handwritten notes and markings on the right edge of the page]

Caja

R. 30. 728

C. D. 113/119

A-4

Ba 1

Sphaera mundi belluga

~~8-1 7-1 et = 4~~

**Sphaera Mundi cū
tribus Commentis
nuper editis v3.**

**Licchi Esculani
Francisci Capuani
de Manfredonia
Jacobi Fabri Stapulensis**

Del Collegio de la Compania de Jesus de Joan

Libreria

*Stott
Zubelluga*

**CICCHI ESCVLANI VIRI CLARISSIMI
IN SPHAERAM MVNDI ENARRATIO.**

CVSPRA mūdi gloriam est post mortem uiuere in mentibus humanorum. Hii uero sunt illi qui scribendi eorum ellenāt intellectum. Idcirco ego Cicchus de eschulo. Expositiones primo faciam supra sphæram. Deinde super alios libros ordinarie sicut legam secundum possibilitatem spiritus uitæ meæ: Si cœlo placuerit cuius nutu omnia disponuntur.

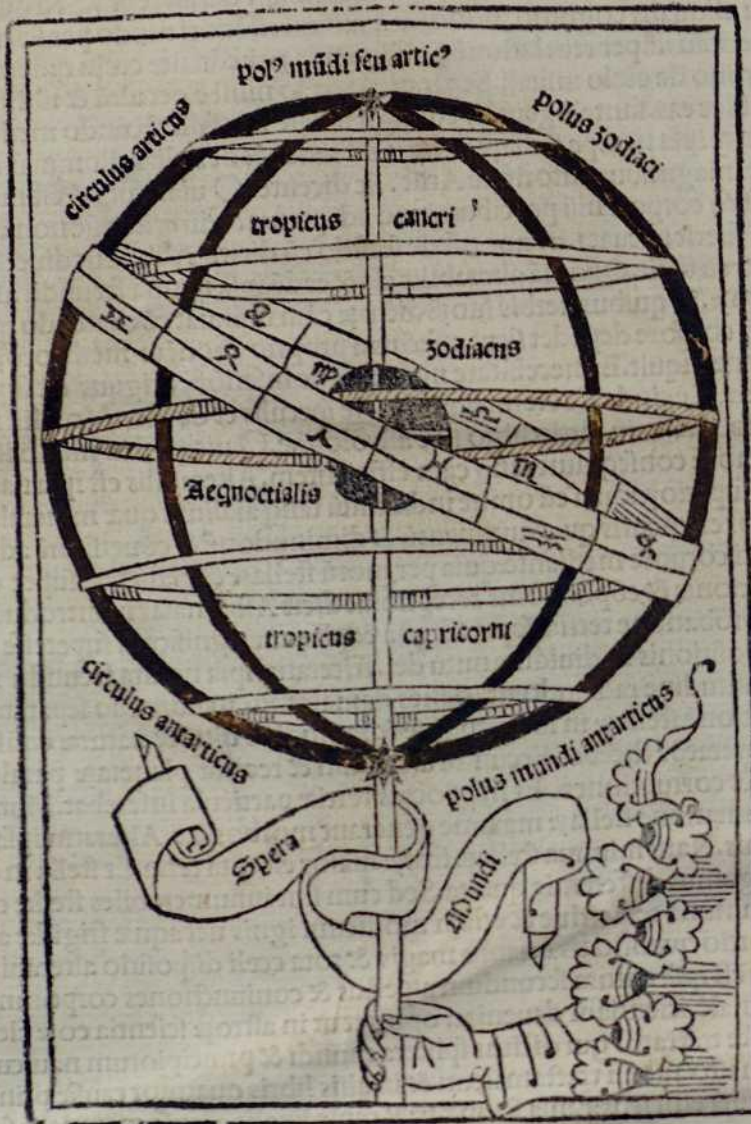
PROHOEMIVM.

PORTET medicum de necessitate scire ac considerare naturas stellarum & earum coniunctiones: ad hoc ut diuersarum ægritudinum: & dierum creticorum habeat notionem quoniam alterabilis est: & equidem ipsa natura secundum aspectus & cōiunctiones corporum superiorum. Scribit Hermes primo de speculis & de luce in qua uerborum serie hermes tria nobis euidenter prima necessitatem medici recte operantis ad istam scientiam capescendam: quia non potest medicus sine stellarū scientia perfectissime operari. Sed tanq̄ cecus ut plurimum ducitur & oberrat. Idcirco dicebat Ypocras excellentia medicorum in libro de Stellarum aspectibus uersus lunam. Medicus inquit si non est in Stellarū scientia perspectiuus quis in eius manibus non confidat quia cecus non in merito poterit diffiniri. Et ptholomæus in centiloquio. lviij. uerbo insinuat admirandus. Cum fuerit septimus & eius dominus impediti remoue medicum ab ægro. Subaudi quia turbationem infirmi & ignorantiam medici significat hoc influxus. Et Ypartus in libro de uinculo spiritus secūdo capitulo describebat. Medicus sine Astrologia est quasi oculus qui non est in potētia ad operationē. Et Appolonius in sui arte Magia inferebat medicus sine stellis & nigromanticus sine ossibus mortuorum est quasi ymago a spiritibus uiuificata. Et Albumasar in introductorio suo maiori in reprobatiōe. ergo septe. Astorum sciētia est principium scientiæ medicinæ. Et Ypocras medicorum semita ueritatis i libro de aere aqua & regione. Et si ex altissimis consideraueris inuenies astrologiam non esse minimā partem sciētiæ medicinæ. Hoc idem i pronosticis inferebat. Est quoddam cœleste signum in quo medicum prouidere oportet eius si tanta fuerit prudentia admirabilis nimiūq; stupenda. Tale autem cœleste lunam intelligit admirandus prout ipsa dispositiones corporum superiorum recipit per aspectum qua generatio & corruptio germinat in terrenis. Id circo dicebat hermes primo de speculis & de luce. Quod detrimentum huius corporis. s. lunæ detrimentum est totius naturæ. Galienus uero exponens illud uerbum recitat ypocratem aerem intendisse. Sed non est necesse nunc de tali materia disputare quia satis patet i tractatu quem feci tale uerbum serialiter exponēdo & per illud. Et per illud quod infra patet in libro de mirabilibus in natura de mente ypocratis & similiter ptholomæi. Et hoc tātum de primo cum dicit. Oportet medicum de necessitate &c. De secūdo q̄ sequitur. Ad hoc ut diuersarū ægritudinum & dierum creticorum habeat notionem &c. In quibus uerbis utilitatem denotat medicorum. Nam non est maior utilitas & excellentia humana q̄ secretoꝝ uniuersalis naturæ noscere ueritatē: ut dicit ptholomæus primo de circulo uisuali. Quid aut nobilius q̄ cœlorū noscere ueritatem? augmentamus nāq; bona: & mala decidimus iperio rationis. O q̄ utilis est humanis cognitio futuro rū. Hæc est ergo gloria materiæ mētis: hæc est humanæ naturæ diuinitas & supra diuitiarū gloria appetēda: ut dicit hermes priō de speculis & de luce. Melius ē enī scire naturā cœli q̄ nobilitari ab eo. Utilis ē medico inq̄tū in hītu angelico se demōstrat aliæ naturæ & ægritudinū terminos puidēdo ut dicit Mesalach in libro de uirtute motoris. Hæc ē enī scia q̄ humanū facit eē diuinū & p̄uisor existit ut angeli futuroꝝ. Nā scito p̄icipio ægritudinis poterit recte medicus iudicare utꝝ ægritudo sit ex materia calida: frigida: humida: aut sicca. Et si mortalis fuerit ægritudo: aut æger deueniat ad salutē infirmū qdē nullatenus ituedo: ut dicit ypocras i libro de stellæ aspectibus uersus lunā. Quādo est initiū ægritudinis tibi ē necessariū itueri si lunare corpus a cōbustiōe recedat qa tūc pculdubio i firmitas exardescit quousq; ad oppositiōis gradū deuenit ipsa luna & cū fuerit in gradu oppositiōis & fuerit cū malo planeta aut i loco maliuolo situata intuēs dominū domus mortis poteris noscere utrū infirm⁹ iterit⁹ iudiciū cōseq̄t & si breuē hūerit ægritudinē uel plixā. Sed multi satagūt de morte & uita & reb⁹ futuris p artes ymagicas iudicare q̄ sūt a sancta matre ecclesia uitupabiliter iprobata. Quæ uero magicæ sciētiæ quq; in libro de uinculo spūs describūt. Videlicet matica mathesis sortilegiū: p̄stigiū & maleficiū. Maticæ uero spēs sūt q̄ttuor. s. piromatia ydromatia nigromatia & geomatia. Piromatia est qdā diuinatiua scientia quæ fit in igne & motu eius ut apparent ymagine per quas pronosticatur de futura morte uel remota dicta a pyr q̄ est ignis & mancia diuinatio. Ydromantia est diuinatio facta in corporibus teris & politis uel in aere dicta ab aier ris. & maco scientia. Nigromantia est quædam scientia diuinatiua qua aduocātur dæmones ad dandum responsa quæ in cunctis triuis & maxime in septentrionalibus partibus exercetur dicta a nigros q̄ est mortuum. Geomantia est diuinatio quædam facta circa terrena & hīs similia dicta a geo q̄ est terra. Mathesis uero spēs sunt quattuor. s. orospiciū aruspiciū auguriū & auspiciū. Discretiōes uero istarū repietis

PROOEMIUM

in libro de uinculo spūs: & in libro de ministerio naturæ q̄ fecit yparcus in quo tractatur de tribus speciebus sciæ magicalis. uidelicet de sortilegio: præstigiū & maleficio. Sortilegium est tertia spēs de numero principaliū magicæ quæ fit per uerba in collectione ossiū mortuorū: quæ multipliciter a pessimis hominibus exercetur. Præstigiū est delusio sensuū humanorū: quæ facit apparere de festuca trabē & de calamo colubrū uel serpentē: & de p̄nte q̄ sit absens: & de sedente q̄ sit ambulans. Maleficium est fasciatio uiriū animalis stupefacta uimq; rei priuans simplr̄ uel ad tēpus. Sed quis per istas artes magicas possit haberi aliqualis cognitio futuroꝝ: tñ sub excellētiori modo per sciām stellarū habetur futuroꝝ cognitio ueritatis. s. per reuelationē intelligentiæ mediante cœlo quibus oīa sunt nota: ut dicit philosophus primo de cœlo uisuali. Separatis & cœlo nihil ē occultū & ultimū terribiliū quō participant creaturis. Nec eas. s. intelligentias cōtingit fallere nec falli. secundo methaphysice declarante philosopho. Veritate ipsa nempe stellarū scientia est radix: & oēs alias illuminans in effectu teste Thebit in libro suo de imaginibus autoritate Arist. sic dicente. Quia sicut nō est motus corpori anima carenti nec uita aīato corpori nisi per cibum quo adaptatur & dirigitur: sic non est radix alicuius sapientiæ si astrologia fuerit uacuata. Et hoc tñ de secūdo cū dicit. Adhoc ut diuersarū ægritudinū &c. De tertio & ultimo cū dicit. Quoniā alterabilis est & eadē ipsa natura secundū aspectus & cōiunctiones corporū superiorū. In quibus uerbis suorū dictorū cām insinuat cōcludendo quia motus particulæ naturæ a cœlesti corpore depēdet sicut effectus a proprio mouēte metheorū primo declarante philosophica ueritate inquit. Ex necessitate mundus iste inferior cōtiguus est superioribus lationibus uti oīs uirtus gubernet exinde. Et Hermes primo de speculis & de luce. Moraliū uirtutū & oīum cœlestia sunt cā. Et Albumasar in tertio libro suæ astrologiæ. Quicquid in mūdo isto nascit̄ & occidit: signorū & stellarū motū consequitur tanq̄ cām efficientem. Alterabilis est ipsa natura ex cōiunctione & aspectu corporū superiorū: quia cū omne indiuiduū tanq̄ aīalium quæ mineraliū & planetarū sit cōpositum ex quattuor elementis quæ augmentū & diminutionē & cōuersionē adinuicē recipiūt eorū qualitibus cœlesti corpore mediante: quia per motū stellarū & planetarū super elementa fit motus eorū: & eorū corruptionis & cōpositionis receptio: ut dicit Albumasar in introductorio maiori differentia quinta in reprobatione tertiæ septæ. Signa & planetæ significant̄ superesse elementorū & eorū corruptionis & cōpositionis in diuidis nutu dei. Alteratur ipsa natura secundū mutationē stellarū in longitudine & latitudine radiando: ut Ioānes damascenus in libro suo separatorū sermonum dicebat. Secundū mutationē stellarū in longitudine & latitudine uitia & naturæ consuetudines mutant̄. Et Arist. scdo de generatōe dicebat. Secundū ascensum & recessū planetarū paralellū obliquū pprie fiunt generationes & corruptiones. Et hypocras tertiæ particulæ inferebat. Mutationes tēporū subaudi quæ fiunt ex mutatione stellarū maxime generant morbos &c. Alteratur ipsa natura ex necessitate cœlestium actionis. Nam minima stellarū fixarū maior est tota terra. Et stella in cœlo est uelut punctus: ut dicit Alphagranus differentia quarta. Sed cum sint innumerabiles stellæ cœli & eucia sub quanta eucia sint uelut minima respectiue & etiā modicum ignis uel aquæ frigidæ alteret corpora nra cum nulla sit proportio quantitatis quanto magis & tota cœli dispositio alterabit. Et hoc est q̄ dicit Hermes. Alterabilis est ipsa natura secundum aspectus & coniunctiones corporum superiorū. Volentes igitur ad medicinalē scientiam deuenire: oportet ut in astroꝝ scientia eorū eleuent̄ intellectum. Præmittitur ergo iste tractatus qui dicitur sphaera mundi & principiorum nauicula per quam deuenimus ad maiora. In isto autem tractatu sicuti & in aliis libris quattuor causæ principales requiruntur s. causa materialis: causa efficiens: causa formalis: & causa finalis. Causa materialis siue subiectū est ip̄m corpus cœleste cōpositum ex omnibus sphaeris: quia illud est subiectum in scientia: in cuius passionibus & proprietatibus inquiritur in illa. Causa efficiens fuit Ioannes de sacrobusco: qui ex diuersis dictis philosophi & aliorū astrologorū istum tractatum sub breuitatis ordine compilauit. Nam bene memorabilia sunt illa quæ pauca sunt & adinuicē sunt ordine colligata. Causa uero formalis est duplex. s. forma tractatus: & modus tractandi. Forma tractatus est ipsum opus per capitula & per ipsorū partes distinctum serie ordinata. Modus tractandi est quincuplex. s. diffinitiuus: diuisiuus: pbatiuus: improbatiuus: & exemploꝝ positiuus. Nam animæ legentis est amœnitatis colligata. Si modus tractandi debito fuerit ordinatus limitatus. Causa uero finalis est notitia cœlestium corporum quo ad se & quo ad eorum proprietates & proprias passiones. Nam finis scientiæ speculatio est eorum: quæ in ipsa scientia concluduntur.

UNIVERSITATIS
 PARIS

ELVCI datis causis recurrendum est ad formā tractatus. Diuiditur autem iste tractatus in quatuor capitula: ut autor ponit in littera. Nam in primo tractatu de principiis huius scientia. uide licet quid sit Sphæra: quid Axis: quid Polus: & quid sit forma mundi. Et in secundo de uno quoque circulorum ipsius ponendo causam specialem. In tertio de ortu & occasu signorum: & de hiis quæ causantur ab eis. s. de diuersitate noctium & dierum. Et de diuersitate habitantium in diuersis climatibus. Et de diuisione septem climatium. In quarto et ultimo de circulis planetarum et de eorum motibus. Et de causa eclipsis solis & lunæ. Primum capitulum incipit. Sphæra ab euclide &c. Secundū incipit ibi. Horum circulorum &c. Tertiū ibi. Signorum ortus & occasus &c. Quartum incipit ibi. Notādū quod sol habet &c. Adhuc primum capitulum diuiditur in duas: quia primo Ioannes tractat de principiis huius artis: Et in secundo de formā mundi. Secundus incipit ibi. Vniuersalis mundi machina &c. Prima pars spectat ad presentem lectionē. Diuiditur autē presentis lectio in partes duas. In prima ponit diffinitionem Sphæra: & in secunda eius diuisionem: secunda ibi. Sphæra autē dupliciter diuiditur. Prima iteque in duas: nā ostēdit duplicem diffinitionem sphæra: & in secunda ostendit quid sit centrum: quid axis: & quid polus. Secunda pars incipit ibi. Linea uero transiens per mediū &c. Dicit de prima parte quod sphæra diffinitur ab Euclide quod est transitus circumferentiæ circuli dimidii quod significat diametrum: quousque redeat ad eundē locum circūducitur & seponit dicens: quod sphæra est tale rotundum solidum quod describitur ab arcu dimidii circuli circūducto. Iuxta quod est intelligendum propter litterarum expositionem quod circulus est superficies plana una linea contenta: quæ dicitur circumferentia. Superficies uero contenta dicitur circulus cū dicit. Affixa diametro. est sciendum quod diametron est linea recta transiens per mediū circuli. Et dicitur diametron a dia quod est duo: & metros quod est mēsurā: quali duo mensurans. s. polum articum & polū antarcticum cū dicit. Ab arcu dimidii circuli. Est sciendū quod arcus est quilibet portio circumferentiæ contenta sic Et hoc est quod dicit cū dicit. Sphæra uero a theodosio &c. Hic ponit aliā diffinitionē sphæra: datam a theodosio. Et dicit quod sphæra est corpus solidū contentū una superficie: in cuius medio ē punctus: a quo oēs lineæ ductæ ad circumferentiā sunt æquales: & sic Et ille punctus dicitur centrum illius sphæra. Circa

Novitiis adoleſcētibus ad astronomicam remp. ca /
pessendam aditum impetrātibus pro breui rectoq; tra /
mite a uulgari uestigio semoto: Ioannis de sacro busto
sphæricum opusculum: contraq; cremonensia in pla /
netarum deliramenta Ioannis de monte regio disputa /
tiones tam accuratissimæ q̄ utilissimæ. Necnō Georgii
purbachii in eorundem motus planetarum accuratiss.
theoricæ dicatum opus: utili serie contextum inchoat.

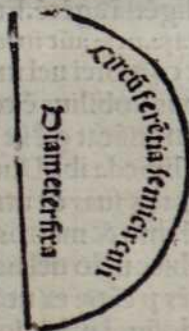
PROOEMIUM

TRACT Atum de Sphæra quat /
tuor capitulis distinguimus. Di /
cturi priō cōpositōe; sphæra qd
sit sphæra: qd eius centꝝ: qd axis
sphæra: qd sit polus mūdi: quot
sūt sphæra: & q̄ sit forma mūdi.

In scdo de circulis ex quibus sphæ /
ra materialis componitur: & illa
supercaelestis quæ per istam imaginatur: componi intel /
ligitur. In tertio de ortu & occasu signorum: de diuer /
sitate dierum & noctium quæ fit habitātibus in diuer /
sis locis: & de diuisione climatium. In quarto de circu /
lis & motibus planetarum: & de causis eclipsium.

Diffinitio sphæra. Capitulum Primum.

Sphæra igitur ab Euclide sic de /
scribitur. Sphæra est transitus
circumferentiæ dimidii circuli
quæ fixa diametro quousque ad lo /
cum suum redeat: circūducitur: id est
Sphæra est tale rotundum & solidum
quod describitur ab Arcu semicirculi
circūducto. Sphæra etiam a Theo /
dosio sic describitur. Sphæra est solidum quoddam

quæ partē est notandum quod corpus est lōgitudō cū latitudine & pfunditate: cuius extremitates sunt superficies
sic Superficies est lōgitudō cum latitudine: cuius extremitates sunt lineæ Superficies est dupli /
citer. Superficies plana: ut in campis decliuis: siue connexa: ut in mōtibus. Et inde ista tendit cum dicit.

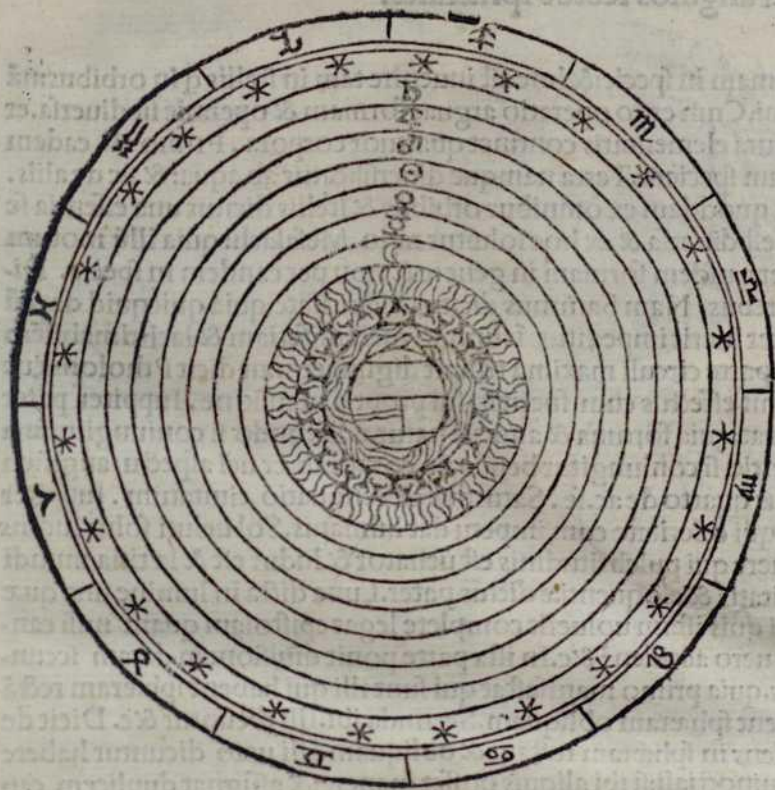
Vna superficie &c. In cuius medio est punctus. Nam punctus est cuius pars non est. A quo. s. puncto. Omnes lineae &c. Linea uera est longitudo sine latitudine: cuius extremitates sunt duo puncta — & ille punctus dicitur &c. quoddam centrum est punctus in medio circuli: a quo omnes lineae ductae ad circumferentiam sunt aequales: & haec est. Circa istam partem solet esse duplex dubitatio. & primo utrum sphaerae moueantur ab uno motore uel a pluribus: & si a pluribus queratur quot sint & cuiusmodi sint motores: & uidetur primo quod sphaerae ab uno & non a pluribus moueantur duobus mobilibus: quorum unum in motu suo ab alio regulatur. Sufficit unus primus motor uniuersalis & plures superfluunt. Sed motus sphaerae caelestium a primo mobile regulatur ergo unus est motor & non plures caelestium circuloꝝ. ergo relinquitur quod sphaerae ab uno & non a pluribus moueantur. Praeterea dicit philosophus primo physicae quod melius est ponere unum principium quam multa & finita quam infinita. igitur melius est ponere unum motorem quam plures. Oppositum unius mobilis unus est motor. ergo plurium mobilium plures sunt motores: sed orbis caelorum sunt plures & distincti mobiles: ergo mouentur a pluribus motoribus & non ab uno. Praeterea diuersorum & contrariorum motuum naturalium diuersi & contrarii sunt motores. Sed motus caelorum sunt diuersi: & contrarii motus. nam ergo sphaera mouetur ab oriente in occidentem. Stellae uero erraticae eouerso quere &c. Ad istam questionem breuiter est dicendum: quia satis conueniens est quod caelum mouetur ab uniuersali motore & a pluribus particularibus: tamen omnes reducuntur ad primum motorem & regulantur per illum. Primo namque motor mouet secundum allationem continuam uniformem quae est causa continuationis uniformitatis in natura. Inferiores autem mouentur secundum allationem continuam: sed non uniformem: quia obliquantur a meridie uersus septentrionem: & sunt causa difformitatis quae sunt in generatione & corruptione. Unde ad formam rationum cum dicitur: quod duobus mobilibus quorum unum in motu suo ab alio regulariter sufficit unus motor & plures superfluunt. Dico quod sufficit unus motor uniuersalis & plures particulares non superfluunt: quia si mobilia sunt plura & motores sunt plures & particulares absque eo quod potentia superioris excludat potentiam inferioris: uel eouerso: uel uirtus motiua mouet manus: manus mouet lapidem: lapis autem aquam: tamen uirtus est motor primus uniuersalis & omnes alii particulares. Ad secundam rationem est dicendum quod melius est ponere unum motorem uniuersalem & priusquam multos particulares qui est deus. Dicitur quod uergetur: potest tamen poni nihilominus & alii motores sub eo quorum uirtus in mouendo est eis influxa a lumine bonitatis primi. Secundo quod quae quot numero sunt motores. dico quod multae sunt opiniones quas dimitto: tamen duas ponam quae mihi meliores omnibus uidentur. Prima fuit Aristoteli quod ponit quod una sphaera plures habet motus. Et quod illi plures motus sunt a pluribus & diuersis motoribus. ut dicit in secundo methaphysicae. ubi inquit & probat numerum motorum secundum numerum motuum tangitque plures motus in sole & luna & similiter in aliis. Alia est oppositio Auerrois quae teneo & credo ueram ponit in IX. suae methaphysicae si bene recolo duplicem ordinem intelligentiae separatae. quod dicitur. non est intelligentia prima quae est motio uniuersitatis: & primum principium totius causae. Secundariae autem intelligentiae sunt in decem ordinibus ut ipse ponit: quae prima mouet caelum uniformem quod est primum mobile. Secunda mouet sphaeram stellarum fixarum. Tertia mouet sphaeram saturni. Quarta mouet sphaeram iouis. Quinta mouet sphaeram martis. Sexta mouet sphaeram solis. Septima sphaeram ueneris. Octaua sphaeram mercurii. Nonna sphaeram lunae. De decima sic dicit. Decima est intelligentia qua fluit super naturas animas intelligentias: & est intelligentia mundi terreni. & uocamus ipsam intelligentiam intelligentiam agentem. Et ex hoc multi accipiunt quod intellectus agens sit intelligentia decimi ordinis intelligentiae separatae. utque autem intellectus agens sit intelligentia alibi habet inquiri. Quare eiusmodi sint eius motores isti. utque sint corporei uel incorporei quia intelligunt: & est ratio quia motor nobilior nobiliori debet mobili. Sed nullum corpus uobilius est corpore caelesti: imo ipsum est nobilius aliis corporibus quere &c. Linea uero &c. In hac parte autor notificat quod sit axis sphaerae: & quod sint poli: & diuidit in duas. quia in prima notificat quod sit axis: & in secunda quod sint poli. Secunda ibi. Duo uero puncta &c. Dicit de prima quod axis est quoddam linea recta transiens per centrum terrae applicans extremitates suas ex utraque parte ad circumferentiam ipsius sphaerae. Haec uero axis siue linea latine dicitur diametrum a dia quod est duo & metros quod est mensura. quia ista linea per centrum ducta mensurat diuidendo circulum in duas partes aequales. Arabice uero uel hebraice dicitur ingear. unum mesalac in libro de uirtute motoris nigear sphaerae est linea recta quae libet transiens per centrum ex utraque parte ad superficiem perueniens cum ipsa sphaera figit & in sphaera circa ipsam uoluit. hoc idem dicit Theodosius in principio de sphaera. Duo uero puncta &c. Hic notificat quod sint poli in sphaera: & dicit quod duo puncta terminantur axem. s. lineam dicitur poli mundi. Unde Theodosius in principio de sphaera. Sphaera autem nigear sunt extremitates: & sunt puncta extrema axem terminantia. Iuxta quod est intelligendum quod ista puncta istius lineae imaginantur dicitur poli sub quadam similitudine sicut ponit Ptholomeus in IIII. de actibus separatis poli dicitur curtur a poliando quia politus: sicut. non. duae extremitates ligni transversalis in plastro quod dicitur axis plaustrum super quod totum plastrum figit & mouetur: & ex circuuolutione sunt politae: & planae ex qua rotae & poli dicitur secundum quoddam methaphysicae forae & in caelo. Sed est sciendum quod linea ista recta quae dicitur axis pertinet a poli in poli accipit. hoc methaphysicae & non physicae.

Vna sphaera bino
s. a pluribus motu
i. b. mouetur

de motu mobilis

Sphaera aut diuidit. &c. Seq̄ illa ps i q̄ p̄it duplicē diuisionē istius sphaeræ: & diuidit ista ps i duas: q̄a in priā p̄it diuisionē sphaeræ sc̄dm substātiā: & in sc̄da p̄it sc̄dm accidēs: sc̄da ps incipit ibi. Sc̄dm uero accidēs &c. Dicit de illa pte q̄ sphaera diuidit sc̄dm substātiā: & sc̄dm accidēs. sc̄cū substātiā diuidit i nonā sphaerā: q̄ ē primū mobile: & i sphaerā stellarū fixarū q̄ dī firmamētū: & i septē sphaeras septē planetarū: q̄ dā uero sūt maiores: q̄dā uero mīors: sc̄dm q̄ plus uel mīus accedūt ad firmamētū: Et cōcludit q̄ iter illas sphaeras sphaera Saturni ē maxia Sphaera Lūæ minia. put patet i sequēti figura. Circa istā pte multiplex ē

Sphaera at dupliciter diuidit sc̄cū substātiā & sc̄cū accidēs. Sc̄cū substātiā. i sphaeras nouē scilicet sphaerā nonā q̄ primus motus: siue primū mobile dicitur & in sphaerā stellarū fixarū quæ firmamētū nūcupat: & i septē sphaeras septē planetarū. Quarū q̄dā sūt maiores quædam minores sc̄cūdm q̄ plus accedunt uel recedūt a firmamēto. Vñ iter illas sphaera Saturni maxia ē. Sphaera uero lūæ minia put i sequēti figuratōe cōtiet

dubitatio Priō utq; cælū totū a conne xo sup̄mæ Sphaeræ usq; ad cōcauū or bis lunæ sit cōtinuū aut sint orbes p se distincti. Sc̄do utq; a quo magis depēde at actō gubernatōis istoꝝ iſimoꝝ an a priō mobili an ab. viii. sphaera. an a. vii sphaeris. Tertio utq; isti cœli differāt se cūdm spēm an cōuēiāt i aliq̄ forma spe cifica. Quarto qd̄ importet p ista noia planetarū. Circa pri. arguit q̄ a cōcauo orbis lūæ usq; ad cōnexū sup̄mæ sphaeræ sit unū corpus cōtinuū tali rōne. Si cœlū n̄ eēt unū corpus cōtinuū: sed p multo sorbes distinctū tūc ad motum unius nō seq̄ret motus alterius: conse quēs est falsū: ergo & antecedēs: falsitas cōsequētis. nota. declarat cōsequētia. Quia primum mobile rapit & trahit se cū sphaeras iſeriores ita q̄ sc̄dm magis & minus appropinq̄at ad ip̄m mouet uelocius & tardius ergo ut uidef nō re cipiūt ad inuicē distinctionē p̄terea si n̄ fit totū unū corpus cōtinuū. Sed p multos orbes distinctū quē illi orbes erunt contigui & cū contigua sint illa quoꝝ ultia sūt simul ut hēt q̄nto physi coꝝ oportet q̄ eoꝝ termini sint simul sine iſerpositiōe alicuius corporis me dii iter ip̄a & sic adhuc seq̄ret q̄ totū ē unū corpus idistinctū oppositū ip̄sibi le ē unū & idē corpus cōtinuū simul diuersis & oppositis motibus moueri Sed iſeriores orbes. vii. s. planetarū mo uet & nitūt cōtra firmamētū sc̄cūdm p̄tho. iiii. de actib; sep̄atis ca. primo er go nō ē unū corpus cōtinuū. Dico ad q̄onē dimittēdo oppōnes q̄ cōtactus p̄t itelligi altero duorū modorū. uno

utrum orbes sint iōn mi

mō put ē corpalis. alio mō uirtute. dico ergo q̄ primū mobile nō tāgit orbes iſeriores cōtactu corporali sicut corpus mouet corpus: sed sp̄ali iſfluxu iſluit se i eis. Ad sc̄dm dico q̄ orbes n̄ sūt cōtinui nec cōtigui: sed ē corpus mediū iter eos recipiēs cōp̄ssionē sc̄dm sniam Thebit & Alberti. Sed dic & melius q̄ cœlū cō tinuū quo ad lumē i qua unū lumē p totū diffūdit. s. solare: sed ē cōtiguū quo ad sc̄iam: & sic soluunt rōes Sc̄do ē dubitatio utq; actio gubernatōis istoꝝ iſerioꝝ depēdeat: an a priō mobili: an ab. viii. spha. an ab ali is. vii. sphaeris. & ut q̄ a priō mobili tali ratione q̄ illud quo aliis iest motus ab eo p̄cipaliter est actio gu bernatōis istoꝝ iſerioꝝ. Sed primū mobile ē illud quo aliis iest motus. quare &c. maior istius rōis est no ra q̄ ipsū aliis dat moueri oēs alios regulās i mouēdo: mīor de mēte philosophi. iiii. metha. declarat dicē tis unū quodq; magis alioꝝ ē sc̄cūdm q̄ aliis iest equocatio. q̄ si motus inest aliis pp̄ primū mobile. ergo ab eo p̄cipalē ē actio. Probat q̄ ab. viii. spa p̄cipalē depēdat: nā illud excellit aliud i agēdo i quo sūt plu res excellentiæ actōis. Sed in octaua sphaera sunt plures excellentiæ actionis quia intelligentia motus & lu men cum primum mobile careat lumine. ergo ab octaua sphaera dependet potius q̄ a primo mobili. Pro bat q̄ a septē sphaeris tali rōne illd̄ qd̄ formalius ē: & pluribus mouent motibus ab eo ē actio p̄cipalis. Sed septē planetæ formaliores sūt & pluribus mouent motibus: ut ē notū quare ab eis ē actio p̄cipalis.

utrum alio gubernatōis istorū in sphaerā q̄ dependet a p̄mo mobili an ab. s. sphaerā

Dico ad q̄onem q̄ sicut est in elementis: sic & sub quadā similitudine & in cœlo. Nam forma licet sit principium actionis nō agit nec materia: sed compositum sic a simili & in cœlo: licet primum mobile in cœlo teneat locum formæ: uel planetæ non est uix: tamē totum corpus cœleste compositum ex omnibus sphaeris in hæc inferiora agit: perficit & gubernat. Quia primum mobile non posset agere sine lumine & motu orbium aliorum: nec orbis sine primo mobili: quia si primum mobile non retardaret orbis in motu non fieret proportio temporum: & mutarentur elementa saepe cum quibus non staret uita. ergo ipsorum cœlorum actio est communis rationes uadant eorum uis. Tertio est dubitatio

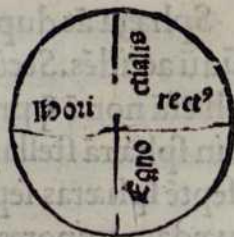
utrum cœli sint eiūsdē formæ uel naturæ specificæ: & uidetur q̄ sic. Nā Mesalach in libro de sphaera mota probat propositum tali ratione. Aliqua natura concludit omnibus orbibus motū circulem: hunc autem non possunt participare omnes simul: nisi per formam eandem. ergo uidetur q̄ omnes orbis non differant secundum formā uel speciem. Ad istam quæstionem dico breuiter: ut dicit philosophus quarto de ac. se. q̄ omnes orbis sunt unius naturæ secundum formam in genere:

diuersarum uero naturarum secundum formam in specie: & hoc est inuenire tam in stellis q̄ in orbibus: nā differt operatio Iouis ab operatione Saturni. Cum ergo operatio arguat formam & operari sit diuersa. ergo diuersitas erit formarum. Nam sicut natura elementaris continet quattuor corpora. Primo est eadem secundum genus: sed diuersificatur secundum speciem. Terra namque diuersificatur ab aqua: & sic de aliis. Sic etiam natura cœlestis ut est agregatum quoddam ex omnibus orbibus & stellis dicitur una essentia secundum genus: tamen secundum speciem est diuersa & ex hoc soluitur ratio Mesalach: quia illū motum circulem participant cœlestia corpora per eandem formam in genere & non per eandem in specie. Dico q̄ planetarum nomina sunt cōsequētia rebus. Nam Saturnus dicitur a saturitate: quia quicquid dat cū plenitudine tribuit. Nam si in natiuitate alter fuerit impeditus ī summo dicit miseriam & lachrimabilem paupertatem. Si uero beniuolus & in bona parte circuli maximā tribuit dignitatem: ut dicit Ptholomæus quarto de ac. se. Saturnus mirabiles imprimit effectus cum fuerit in sui propria mansione. Iuppiter pater iuuans uel ter iuuans quia solus existens iuuat: quia fortuna & amicus naturæ. Secundo si coniungitur maioru mutatur naturam illius ad bonum. Tertio si coniungitur beniuolo corporaliter uel aspectu augmentat eius bonitatem: iccirco dicit philosophus quarto de ac. se. Saturnus est renouatio ciuitatum. Iuppiter autem media cœlia. Mars a morte dicitur: qui celeritate cum impetu dat humanis. Sol ueluti solus lucens qui spiritum irradiat rationis. Venus a uenere qui pulchritudinis est uenator & ludus est & lætitia mundi nostri. Mercurius a mercede: quia rationalitatis & eloquentiæ dicitur pater. Luna dicta in lumine una quæ cogitatuam potentiam tribuit creaturis. Si quis istam uoluerit complete legat epistolam quam misi cancellario Bononiens. ciuitatis.

Secundum uero accidens &c. In ista parte ponit diuisionem datam secundum accidens: & diuiditur ista pars in duas. quia primo manifestat qui sunt illi qui habent sphaeram rectā Et in secundo exponit qui sunt illi qui habent sphaeram obliquam. Secunda ibi. Illi dicuntur &c. Dicit de prima q̄ sphaera diuiditur secundum accidens in sphaeram rectam & obliquam. Illi uero dicuntur habere sphaeram rectam qui habitant sub linea æquinoctiali: si ibi aliquis posset manere: & assignat duplicem causam quare isti habent rectam sphaeram: quia neuter polorum illis magis eleuatur. uel quorum orizon aliorum interfecat æquinoctiale: & equidem interfecat orizontem ad angulos rectos uel separatos. Iuxta quā partem est sciendum q̄ diuisio ista data per accidens: cum dicit q̄ secunda per accidens diuiditur in sphaeram rectam & obliquam dicitur per accidens. s. per aliud: quia ab alio habet quod dicitur recta uel obliqua in relatione ad habitabilem diuersitatem. Oportet uos simpliciter scire quid appellet auctor angulos rectos uel separabiles. Circa quod est notandum q̄ angulus rectus est qui facit linea supra lineam quando

cōtāgit illam perpendiculariter: id est quādo facit duos angulos ex utraq; parte æquales: ut sic. Vnde omnes anguli recti adiuicem sūt æquales: ut sic. Obliquus siue obtusus est ille qui maior est recto: uel breuiter angulorum quidam sūt recti & æquales: ut sic. Quidam acuti & obtusi: ut sic. Angulus rectus est quando unus non est maior altero. Angulus obtusus qui maior est recto & acutus similiter se habet. Anguli sphaerales dicuntur anguli corporis sphaerici: & diuiduntur sicut anguli superficiales in rectos & obliquos. Nam superficiales anguli dicuntur qui in superficie plana describuntur: quorum quidam sunt recti: & quidam sunt obliqui: ut dictum est.

Secundum accidens autem diuiditur ī sphaeram rectam & obliquā. Illi enim dicuntur habere sphaeram rectam: qui manent sub æquinoctiali: si aliquis ibi manere possit. Et dicitur recta: quoniam neuter polorum magis altero illis eleuatur. Vel quoniam illorum horizon interfecat æquinoctialem & interfecatur ab eodem ad angulos rectos sphaerales.

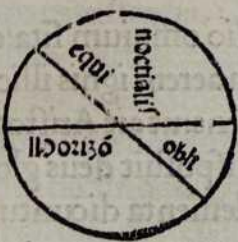

Questio
Vnde orbes sint
iuxta speciem

Illi dñr. &c. In pte ista notificat q̄ sūt illi q̄ hñt sphærā obliquā q̄ hñtant citra uel ultra æquinoctialē at signat cām duplicē : q̄a alter polus magis illis eleuat sup̄ orizōtē & reliquus sp̄ deprimif. assignat aliā cām: uel q̄a illis orizō artificialis intersecat circulū æquinoctialē ad angulos sphæales & obliquos. Circa istā pte ut itelligatis ē duplex dubitatio. Prio ut sit ponere sphærā rectā & obliquā. Scdo ut locus sub æquinoctiali linea sit habitabilis. Et prio uidet q̄ nō sit dare sphærā rectā nec obliquā: q̄a unius sphære unus debet eē orizō tñ sicut & unus zodiacus & unus æquinoctialis. Et sic de aliis circulis. Sed sphæra cōtinēs totū uniuersū est una :

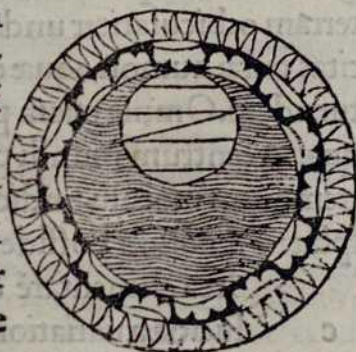
ut si ponere
sphaerae est

Illi uero dicuntur habere sphærā obliquā quicunq; habitant circa æquinoctialē uel ultra. Illis enim supra horizontem alter polorum semper eleuatur: reliquus uero semper deprimitur: Vel quoniam illorum horizon artificialis intersecat æquinoctialem & intersecatur ab eodem ad angulos impares & obliquos.

QVAE FORMA SIT MVNDI.

Niuersalis autem mundi machina in duo diuiditur i ætheream scilicet & elementarem regionē. Elementaris quidem alterationi continue peruia existens in quatuor diuiditur. Est enī terra tanq̄ mundi centrum in me

ra cōtinēs totū uniuersū est una : alioqn eēt actu ponere plures mūdōs q̄ improbatū ē penitus. Cū ergo nō sit nisi unus orizō non erit ponere nisi unā sphærā. s. rectā: nō aut obliquā. sed orizon est terminatio uisus & circulus diuidēs medietatem cœli uisā a medietate non uisā. Vnde quot sunt loca diuersa super tēpora tot sūt orizōtes. sed cuilibet orizonti rñdet spha sua licet nō scdm realitatē : sed scdm rōnē. quā cū orizō sit i oī parte obliquus uel rectus. ergo erit ponere sphærā rectā uel obliquā. Dicēdū ē ad qōnem una cū Ptho. & Mesalach in lib. de uirtute motoris q̄ ponūt duplicē orizontē. s. artificialē & rōnalē. Est aut orizon artificialis dimidium sphære per uisū cōprehensum. Rōnalis uero ē dimidiatio sphære totius q̄ intelligitur diuidi superficie secāte centry terræ & extēsa p̄ quatuor pūcta oriētis: occidētis

aqlonis: & meridiei. Et ab hoc orizōte dī spha recta a prio. s. artificiali dī obliqua. Cū igit spha totius uniuersalis sit una tñ sicut patet ex pdictis & orizon ipsius ē unus: orizō obliquus est multiplex: eo q̄ scdm diuersitatē hñantiū & ptes & loca diuersa diuersificat orizō obliquus. patet q̄ cadē spha nūero scdm subam ē una & scdm rōnē plures pp q̄ & diuisio sphæ i obliquā & rectā dī p accēs. Ad formā rōis cū dī unius sphæ scdm substātiā nō pōt eē nisi unus zodiacus & unus æquinoctialis. silī nec nisi unus orizō. Dico q̄ ueḡ ē rōalis uel naturalis. artificialis multiplex resp̄cū erit uel circulū signorū diuersimode hñantiū. De secūdo q̄rat ut locus sub æquinoctiali linea sit habitabilis. Et ut q̄ nō: quia rādius incidēs alicui pp̄diculariter i seipm̄ reflectit. Sed cū radius reflexus in seipm̄ causet adustionē: & i pte illa pp̄diculariter i seipsū reflectat. quare adustio erit ibi: & p̄ cōsequēs inhabitabilis erit. In oppositū ē Ptho. in quadripartito lib. ii. ca. ubi tractat de pp̄rietatibus illoꝝ q̄ hñtant in medio mūdī & subdit q̄ aīæ eorū & qualitates domesticæ sunt & suauēs. In oppositū ē Auicēna prio canone fen. primo ca. de cōplexionibus dicens q̄ ibi aer nō alterat alteratōe sensibilis: sed semp̄ eorū cōplexionibus est cōsimilis: & pbat rōne. Quia sicut hētur in. ii. de gñatōe solis in obliquo circulo per accessum est cā gñatōis: per recessū est cā corruptōis. ergo ubi sol æqualiter accedit & recedit: ibi oportebit esse potissimā rationem: quia radix habitationis est æqualitas: sed hęc est sub æquinoctiali. quare &c. De ista quæstione istud non teneo pro ueritate: sed latius si deo placuerit disputabo.

NIVERSALIS mūdī machina &c. Postq̄ auctor i superiori ca. tractauit de p̄cipiis huius sciæ. uidelicet qd sit spha: qd axis: & qd polus. diuidēs spham scdm accēs & fugam. In isto cap. determinat de natura uniuersali: & de suis ptibus: & de aliis accētibus i gñali i se. Scdo i sp̄ali de suis primis ptibus et extrēis. scda ps̄ incipit ibi. Qd at̄ totū cœlū uoluat &c. In pria pte ponit diuisionē uniuersā. Et i scda p̄sequit mēbra dictæ diuisionis. scda incipit ibi. Elementaris qdē &c. In pria uero determinat de elementari: & i scda de ætherea. scda ibi. Circa uero elementarē &c. Adhuc i pria tractat de ptibus & natura: & de situ ptū & ordīe elementaris i gñali: & In scda quare dñr̄ elemēta & qd sint. Tertio de forma & situ & natura eorū i sp̄ali. scda ibi. Et hęc q̄tuor elemēta &c. Tertia ibi. Quorū triū &c. Dicit de pria pte q̄ tota & uniuersalis machina dī i æthereā. i. in qntā cēntiā: & i regionē elemētōꝝ. Circa istā pte debetis itelligere q̄ æther dī duobus modis. qd dā ē inflāmās & inflāmabile: ut ignis quoddā est inflāmabile & nō inflāmans: ut aer quoddā nec inflāmans nec inflāmabile ut cœlū. Et de isto intelligit hęc. s. de cœlo. Elementaris &c. Hic declarat membꝝ p̄dictæ diuisionis: & dicit q̄

elementaris machina subiecta est cōtinuæ transmutioni quæ diuiditur in quattuor elementa: quia terra est tanq̄ centrum in medio posita: circa quā est aqua: circa aquam est aer: circa aerem est ignis: illic purus notatur bidus attingēs cōcauū orbis lunæ: & ut dicit Arist. in lib. metheo. sic disposuit deus sublimis & gloriosus cū dicit. Et hæc quattuor elementa &c. In ista parte ostendit quare dicuntur elementa: & quid sint. Et dicit q̄ elementa dicuntur quæ adinuicem alterantur & corrumpuntur & generantur: & ponit diffinitionem ipsorum dicens q̄ sunt corpora simplicia quæ non possunt diuidi in partes diuersarum formarū ex cōmixtione quoꝝ diuersæ sūt species generatorū. In ista uero lectione non dilato spiritum meum: quia intendo legere astrologiam ad quam electus & non philosophiam. Vnde dicit q̄ astra nō fuerunt nisi quattuor: & quomodo alterantur & corrumpuntur alibi dictum est. Deinde cum dicit.

Quoꝝ trium &c. Hic pōit de situ forma & natura istoꝝ. & dicit q̄ quodlibet istoꝝ triū. s. aeris aquæ & ignis circundat terrā circulariter nisi quantum siccitas terræ resistit humiditati atq; ad uitā animalium conseruandā. Et subdit q̄ omnia præter terram mouentur: quæ. s. terra sui grauitate motum magnum undiq; æqualiter fugiens mediū rotundæ sphaeræ possidet. Circa istam lectionē est multiplex dubitatio. Et primo utrū elementa habeant figuram. Secundo utrū terra sit in medio. Tertio quare rotunditas aquæ deficit potius q̄ in igne aere & terra

De primo arguo q̄ elemēta nō sint figuræ orbiculares: sed rectæ tali rōne motus eius sequit̄ formā. Et scdm̄ q̄ habet quarto cœli & mūdi graue uel leue q̄tū dat sibi de forma: tm̄ dat sibi de motu & loco: & de aliis q̄ consequunt̄ ad ipsā figurā & sequit̄ ipsā formā p̄fectiua & cōpletā. Cū ergo motus elemētoꝝ sit rectus: mouētur. n. grauiā deorsū p̄ lineā rectā: leuia eodē modo sursum. Ergo uidetur q̄ figurā eorū sit recta. Præterea elemēta cū sint in potētia admixtū non retinēt formas suas in actu: alioquin non conueniret ad constitutionē mixti. ergo non pnt̄ retinere aliquā formā: & sic nec orbicularē. Oppositū cœlū ut p̄batū est a Ptho. & Arist. est rotundū. sed locus & locatū in superficiebus adæquantur: ut patet de aqua in uase: & de aliis oibus. ergo corpus cōtentū a cōcauo orbis lunæ oportet eē orbicularē. Vado ad formā rōnum ad quā dicendū est q̄ elemēta nō hnt̄ formā p̄fectam & cōpletā. nā licet habeant quandā formā materialē figurā sequit̄ talem formā. ideo cū elemēta careāt tali forma nō hnt̄ figurā aliquā naturalē q̄ ex se debeat eis licet ex motu eorū per se sint cōcauitatis orbicularis.

Ad secundā dico q̄ ratio illa cōcludit de elemento inquantū est mobile admixtū: & sic nō hēt figurā naturalē: nō aut̄ de elemēto. put̄ est mobile ad ubi. Secūdo est dubiū utq; terra sit in medio cœli. Et uidet̄ breuiter q̄ nō: quia corpus grauissimū est corpus terræ: ibi nō sustentat̄ ab alio. ergo cū sit corpus grauissimū uidet̄ q̄ debeat cadere uel stet̄ ibi per uiolētiā. Ista est rō laicoꝝ. Et quidā noster Esculanus saepe facit istā qōnem cū matre sua: ut cōuicinæ pauprimæ de ipsius sc̄ia admirent̄. Iccirco istā qōnem soluere nō sum dignus. De sc̄do q̄ q̄ritur quare ista orbicularitas defecit in aqua potius q̄ in aliis elemētis. Dico q̄ natura nihil frustra facit: & semp̄ qd̄ est melius operatur cū fecit hoīem: cuius gratia oīa sunt facta. Dimisit illā partē terræ disseparatā: ut hoīes & aīalia cōseruaretur in esse. De isto passū multæ sunt oppositiones: quas pp̄ breuitatē obmitto. Sed istud est ueritas quia deus per sui potentiam fecit ut scribitur. congregentur aquæ quæ sub cœlo sunt: & terra fiat arida. &c.

IRCA elementarē regionē &c. Postq̄ auctor in superiori pte tractauit de regione elementari. In ista pte tractat de regione cœlesti. Et diuidit̄ ista pars ī ptes tres. Nā in priā tractat de natura & motu ipsius simul. & in secūda ibi. & ex quibus sphaeris cōponit̄. & in tertia de modo cōtinentiæ sphaeræ. Secūda ibi. Cuius nouē sunt sphaeræ &c. Tertia ibi. Istaꝝ aut̄ q̄libet &c. Dicit de prima pte q̄ supra elementarē regionē sūt aethera lucida. i. totū corpus cœleste cōpositū ex oibus sphis q̄ ab oī

dio omnium sita: circa quam aqua: circa aquā aer: circa aerem ignis illic purus & nō turbidus orbē lunæ attingens: ut ait Aristoteles in libro metheororū: sic enim ea disposuit deus gloriosus & sublimis. Et hæc quattuor elementa dicuntur quæ uicissim a semetipsis alterantur corrumpuntur & regenerantur. Sunt autem elementa corpora simplicia: quæ in partes diuersarum formarū minime diuidi possunt. Ex quoꝝ cōmixtione diuersæ generatorum species fiunt. Quorum trium quodlibet terram orbiculariter undiq; circundat: nisi quantum siccitas terræ humori aquæ obsistit ad uitam animantium tuendam. Omnia etiam præter terram mobilia existūt quæ ut centrum mundi ponderositate sui magnum extremorum motum undiq; æqualiter fugiens rotundæ sphaeræ medium possidet.

IRCA elementarē quidē regionē aethera regio lucida a uariatione oī sua imutabili eēntia immunis existēs motu cōtinuo circulariter icedit

mutatione & peregrina impressione per suam essentiam stat immutabilis & mouetur motu continuo circulariter: & ista uocatur a philosophis essentia. Subaudi quia non est essentia terrestris: ut aqua nec aere ut in igne. Cuius nouem sunt &c. Dicit quod nouem sunt sphaerae ex quibus ista quinta essentia componitur sicut dictum est. scilicet sphaera lunae. Sphaera Mercurii. Veneris. Solis. Martis. Iouis. Saturni. Stellarum fixarum: & sphaera primi mobilis siue noue sphaerae. Circa istam partem debetis notare quod Autor incepit a computatione sphaerarum a sphaera lunae & non a primo a nobili & ratio fuit ista quia tota

& haec a philosophis quinta nuncupatur essentia. Cuius nouem sunt sphaerae sicut in proximo pertractatum est scilicet Lunae Mercurii Veneris Solis Martis Iouis Saturni Stellarum fixarum & caeli ultimi. Istarum autem quaelibet superior inferiorem sphaerice circumdat. Quorum quidem duo sunt motus. Vnus est enim caeli ultimi super duas axis extremitates scilicet polum arcticum & antarcticum ab oriente per occidentem in orientem iterum rediens: quem aequinoctialis circulus per medium diuidit.

uirtus quinta essentiae uirtualiter reperitur in luna ut dicit Yparcus in libro de trimeti natura & propter hoc potestis soluere primo quod a me quaerebatur multoties esculani dicentes quare homines timeant lunam potius quam Solem uel Iouem cum sol sit nobilior luna. Respondentes quia sicut dicit Ptholomaeus quarto de ac. se. luna est sicut subiectum. Alii planetae sunt tamen quae formae. Unde sicut in subiecto est uirtus formae & forma: sic in luna est uirtus omnium planetarum & aliarum stellarum quia primum

mobile imprimat uirtutem suam in octauam sphaeram octaua sphaera in sphaeram Saturni. Saturnus in sphaeram Iouis. Iuppiter in sphaeram Martis. Mars in sphaeram Solis. Sol in sphaeram ueneris Venus in sphaeram Mercurii: Mercurius in lunam & hic est tactus caeli ulterius lunam cum omnibus influentiis agit in elementa: elementa alterant complexionibus: complexionibus alteratis: alterantur animae quae in nobis sunt quia animae consequuntur corpora: ut dicit philosophus in principio suae physicae & istae influentiae quas recipit luna dicuntur influentiae communes. Recipit autem influentias speciales sicut per aspectus stellarum uel per coniunctiones: ideo dicebat Gegel habet ergo lunam significatricem omnium rerum quia sanitas illius est sanitas omnis rei & detrimentum ipsius est detrimentum totius naturae. Dicit Hermes primo de spe. & de lu. & Ypocras primo pronostico: est quoddam caeleste sydus in quo medicum prauidere oportet cuius si tanta fuerit prudentia admirabilis nimium stupenda tale sydus uel signum intelligit ipsam lunam prout ipsa recipit dispositiones omnium planetarum qua generatio & corruptio germinat in terrenis. De aliis proprietatibus lunae & aliarum stellarum tractabo cum expositiones faciam super alios libros astrologiae: sed hic ista sufficiant.

Istarum autem &c. Dicit quod quaelibet istarum sphaerarum circumdat circulariter inferiorem. scilicet lunam: uel inferiorem. scilicet elementarem regionem. Deinde cum dicit. Quorum duo sunt motus &c. In ista parte tractat de motu & diuiditur ista pars in partes duas: nam in propria ostendit sphaerarum duplicem motum de motu primi mobili exequendo. Secundo de motu aliarum sphaerarum. Secunda pars incipit ibi. Est autem alius inferiorum &c. Adhuc ista diuiditur quia primo ostendit motum aliarum sphaerarum esse oppositum primi mobili exequendo. Et in secunda de motu aliarum sphaerarum. Secunda pars incipit ibi: est autem alius inferiorum &c. Adhuc ista diuiditur quia primo ostendit motum aliarum sphaerarum esse oppositum primi mobilis. Et in tertio ostendit potentiam primi motus & per consequens motum accidentalem aliarum sphaerarum & in tertio ostendit diuisionem octauam a zodiaco & quomodo planetae peragant ipsum in diuersis temporibus. Secunda primi sed primus omnes &c. Tertia primi hunc siquidem secundum &c. Dicit de prima quod duo sunt motus sphaerarum unus est firmamenti idest primi mobilis super duas extremitates axis idest lineae ymaginatae de polo ad polum & iste motus est ab oriente in occidentem quem scilicet motum aequinoctialis diuidit per medium & hic est. Circa istam partem uos iuuenes duo debetis notare. Primum est quod motus primi caeli est ab oriente in occidentem & semper iste motus est uniformis. Alii uero caeli mouentur ab occidente in orientem contra istum motum: & dicitur iste motus naturalis. Alius motus eorum est accidentalis: ut quia raptu primi mobilis mouentur ab oriente in occidentem circa terram semel. Exempli gratia imaginamini unam rotam uolui & formicam contra motum rotae moueri motu naturali mouebitur formica duplici motu scilicet naturali contra motum rotae: & accidentalis. scilicet motu rotae: sic ergo accipite simile & in caelo. Secundo notate quod motum primi caeli aequinoctialis circulariter diuidit per medium ut patet in sphaera quia iste aequinoctialis dicitur tripliciter. scilicet aequinoctialis aequator diei & diei cingulus. Dicitur aequinoctialis quia Sol attingens puncta. scilicet ipsius arietis & librae fit aequinoctium per uniuersam terram. Dicitur aequator diei quia diem aequat cum nocte ut supra dictum est. Dicitur cingulus quia sicut cingulus uel coria diuidit corpora per medium sic iste aequinoctialis diuidit totum caelum in duo aequalia quia aequaliter distat a polo arctico & antarctico: ut patet in sphaera cum dicit.

Est alius inferior &c. Ponit motū naturalē aliā sphaerā & dicit q̄ ē alius motus aliā sphaerā a motu primi mobilis q̄a motus aliā ē oppositus motu primi & iste motus est sup̄ polos distātes a primis polis p̄ uiginti tres gradus. Circa istā partē est dubitatio utrū motus cōtrarius sit ī cōelo & uideat q̄ nō tali rōe. Quorūlibet motū cā est a p̄positione cōtrarioꝝ ergo in q̄bus nō est oppositio cōtrarioꝝ nec cōtrarietas in motu sed in corporibus cōelestibus nihil est cōtrariū nec in eis est cōtrarioꝝ rū cōpositio quare &c. Maior huius p̄positionis est nota declaratur minor de mēte phylosophi cōeli & mūdi. Dicit q̄ motui simplici & circulari nihil est cōtrarioꝝ: & uocat motū simplicē motū toti cōeli quare ī cōelū nō erit dare cōtrariū motū. Iuxta q̄ ē itelligēdū p̄p̄ solutionē rōnis: q̄a cū motus terrestriū depēdeat a cōelestibus ut a cā q̄ motus sunt uarii & diuersi & cōelū agat per motū & lumē & sic regulat & gubernat q̄ re ut eēt cā cōseruatiōis effectū diuersoꝝ oportuit ipsum uariis & diuersis motibus moueri. Tñ ī istis motibus nō ē cōtrarietas uera: sed ē quoddā cōtrarie. Vñ cū dī: motū cōeli sunt cōtrarietates. i. cōtra euites q̄a uadūt inferiores sphaerā cōtra primum mobile q̄ cōtrarie ē q̄dam motus p̄portio

Est et ali' inferior sphaerā mot' p̄ obliquū huic oppositus sup̄ axes suos distantes a primis. xxiii. gradibus: & xxxiii. minutis. S; prius oēs alias sphaeras secū ip̄etu suo rapit infra diem & noctem circa terrā semel: illis tamen cōtra nitentibus: ut octaua sphaera in centum annis gradu uno. Hunc siquidem motū secūdū diuidit per mediū zodiacus: sub quo quilibet planeta sphaerā habet propriā in qua defertur motu proprio contra cōeli ultimi motū: & in diuersis spaciis tempore ipsum metit' ut Saturnus ī. xxx. annis Iuppiter in. xii. Mars in duobus. Sol ī. ccclxy. dieb' & fere sex horis. Venus & Mercurius fere similiter. Luna uero in. xxyii. diebus & octo horis.

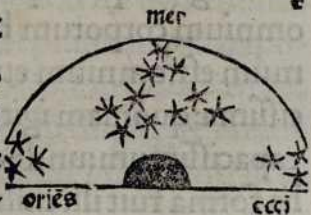
ut planeta sub signis radiēt tpe mēsurato ut īde obseruet eētia inferior. Vñ ad formā rōnis cū dicit quorūlibet motū &c. Dico q̄ rō ista cōcludit ī motu recto & nō ī motu circulari: q̄a mot' rectus ē a cōpositiōe cōtrarioꝝ: mot' circularis nō ē a cōpositiōe cōtrarioꝝ q̄re &c. Sed prim' &c. Dicit q̄ motus primi mobilis oēs alios suo ip̄etu rapit īfra diē & noctē cōtra terrā semel tñ inferiores cōtramittūt motu naturali: sed ex isto motu pagrāt zodiacū ut octaua sphaera ī cētū ānis gr. uno & hoc ē q̄ dicit. Iuxta qd̄ ē itelligēdū q̄ de motu octauae sphaerā ē multiplex oppositio. Quidā īfani capitis dicūt q̄ nō debemus addere aliqd̄ p̄p̄ motū octauae sphaerā q̄a nō ē error sensibilis & ista oppositio ē digna risu. Alii credūt q̄ motus iste fiat ultra & ultra p̄cedēdo sicut motus planetarū. i. a prio gra. arietis ī scdm̄ & tertiu' & quartū & q̄ntū. Et sic p̄ omnia signa pagraret aliq̄ stellā p̄ multa tpa. Vñ dicebāt q̄ sicut luna ī uiginti septem diebus & octo horis faciebat cursū suū. Saturnus ī triginta annis ita & stellae fixae siue octaua sphaera totū pagrāt zodiacū ī triginta sex ānoꝝ & istius opatiōis fuerūt Ptholomaeus Albumasar & Alphagan'. Vñ un' posuit motū octauae sphaerā q̄nq̄gita q̄nq̄ & ī duo p̄ annū & sic uniformiter & aequalr ī aeternū alius posuit triginta sex scda ī uno āno. Sed ista ē oppositio uera istius motus q̄ motus iste nō uniformis ē nec p̄cedit ultra decē gra. ad plus. Sed tūc q̄libet stella circūdo reuertit' ad locū suū. Exēpli grā quō fuit iniciū arietis ī septētriōe aequoetialis & zodiaci: stella q̄ tūc fuit ī medietate latitudinis zodiaci ī q̄nto gra. Arietis egressa est de linea q̄ est ī medietate zodiaci & ascēdit supra paḡ & paḡ circulariter mouebat quasi ī circulo ei' cētū erat ī ipsa septiōe: ascēdit itaq̄ illa stella ad sup̄iorē partē illius parui circuli & postea descēdit de illo paruo circulo & reuerfa est ad mediā lineā zodiaci & ex illa parte ī plaga australi. Tūc descēdit illa stella sub linea illa & sic peragrādo illum circulum totum reuerfa est ad locum priorem unde exiuit: & isto motu mouentur omnes aliā stellae. Et hoc nihil aliud est nisi q̄ sphaera stellarum uoluitur super duo puncta quae poli dicunt' qui poli non sunt bene firmi aut fixi: sed titubant & inclinantur & eleuātur sicut barcha in mari. Hiis uero dictis respice ad figuram. HVNC siquidem secūdum &c. Dicit q̄ motum secūdum scilicet octauae sphaerā zodiacus diuidit per medium sub quo zodiaco quilibet planetarum habet sphaeram propriam in qua mouetur proprio motu & ī diuersis spaciis temporum complet cursum suum ut Saturnus in triginta annis. Iuppiter in duodecim annis. Mars in duo. Sol in trecentum sexaginta quinque diebus & sex horis. Venus. Mercurius fere in eodem tempore cum sole. Luna in uiginti septem diebus & octo horis & hoc est q̄ dicit. Iuxta q̄ est intelligendum q̄ zodiacus diuidit octauam sphaeram & sub ipso zodiaco mouentur omnes planetae motu naturali ut patet in sphaera: qui uero zodiacus tertio nomine nūcupatur uidelicet circulus obliquus. Zodiacus & signifer. Vocatur ab Aristoteles tertio de generatione obliquum ut dicit q̄ secundum accessum & recessum planetarum per circulum obliquum & zodiacum fiunt generationes & corruptiones. Vocatur zodiacus a zoe quod est uita quia per motum planetarum sub ipso est uita omnibus inferioribus. Vocatur signifer quasi signa ferens quia in eo sunt signa ut & aries & caetera.

Quod

VOD aut̄ cœlū uoluat̄ &c. Oñso supra de nūero p̄tū uniuersū: & de ordine motu situ & figura. In ista pte ē autoris inrētio tractare de primis & extremis p̄tibus uniuersis: uidelicet de cœlo & terra. Et diuidit̄ ista ps in ptes duas. Nā i p̄ria oñdit cœlū moueri & h̄re formā rotūdā: & in sc̄da de terra. sc̄da ibi. Qd̄ aut̄ terra sit rotūda &c. Nā p̄rio dat̄ it̄rū. Sc̄do declarat̄ p̄ aliud signū & in tertio cōcludit. Sc̄da ibi. d. Est at̄ aliud signū. Tertia ibi. Vñ p̄ istos &c. Dicit de prima q̄ cœlū moueatur de oriēte i occidētē ē istud signū: q̄ oriūtur i oriēte eleuatur paulatin̄ & successiue quo

De cœli reuolutione.

VOD aut̄ cœlū uoluat̄ ab oriēte i occidētē signū ē. Stellæ q̄ oriunt̄ i oriēte: sp̄ eleuant̄ paulatin̄ & successiue quousq; i mediū cœli ueniāt: & sūt sp̄ i eadē p̄pinq̄tate & remotiōe adinuicē. & ita sp̄ se h̄ntes tēdūt i occasū cōtinue & uniformiter. Est & aliud signū. Stellæ q̄ sūt iuxta polū arcticū: q̄ nobis nūq̄ occidūt mouēt̄ cōtinue & uniformiter circa polū describēdo circulos suos: & sp̄ sūt i æq̄li distātia adinuicē & p̄pinq̄tate. Vñ p̄ istos duos motus cōtinuos stellæ tā tēdētū ad occasū q̄ nō: patet q̄ firmamētū mouēt̄ ab oriēte in occidētē.

De cœli rotunditate.

VOD autem sit cœlum rotundum: triplex est ratio: similitudo: cōmoditas: & necessitas.

uare ḡnatōem inferior̄: & q̄scere nō posset quare &c. Ad rōnē dico q̄ simpli loq̄ndo q̄s ē nobilior dispō q̄ sit motus. Nō tñ quo ad finē cœli: q̄a finis cœli ē cōseruare actū inferior̄: quē nō posset cōseq̄ p̄ q̄tē. ergo ei debetur moueri potius q̄ q̄scere. Est at̄ aliud signū &c. In ista parte dicit q̄ est aliud signū cœlū qd̄ moueatur: q̄a stellæ q̄ sūt iuxta polū arcticū. s. illæ. vii. stellæ q̄ sūt p̄petuæ apparitiōis q̄ nūq̄ occidūt mouēt̄: q̄a stellæ q̄ sūt iuxta polū cōtinue & uniformiter circa polū arcticū describēdo circulos suos: & sunt i eadē p̄pinq̄tate & æq̄li distātia. Circa istā pte uos iuuenes duo debetis notare. P̄rio q̄ istæ. vii. stellæ q̄ seu p̄ nobis apparēt nō tēdūt ad occasum nec oriūtur: cā ē breuitas circuli earū. Sc̄do ut cognoscatis tramōtanā ubi ē sūma cœli altitudo. Scire debetis q̄ supra istas. vii. stellæ q̄ dūr plaustræ sūt duæ stellæ magnæ & eiusdē q̄titatis q̄ uocāt̄ur duo fr̄es: & sūt de natura Mercurii & formalī agūt ut Mercurius: & sup̄ istas duas stellæ ē tramōtana q̄ declinat potius ad palledinē q̄ ad rubedinē: & circa ipsā sūt īfinitæ stellæ: & melius appet̄ cū luna n̄ fuerit supra orizōtē. Vñ p̄ istos duos: &c. Dicit q̄ p̄ istos. 2. mot̄ cōtinuos stellæ tā tēdētū ad occasū subaudi q̄ oriūt̄ & occidūt: tñ n̄ tēdētū subaudi de. vii. stellis q̄ sūt p̄pe polū: patet q̄ firmamētū mouēt̄ ab oriēte i occidēs. & h̄ ē qd̄ dicit.

VOD at̄ firmamētū sit rotundū &c. Postq̄ autor i superiori pte oñdit cœlū eē mobile de oriēte i occidēs p̄ duo signa. In ista pte oñdit cœlū eē rotundū. Et diuidit̄ ista pars in ptes duas: & i p̄ria dat̄ it̄rū: & i sc̄da p̄seq̄. sc̄da ibi. Similitudo &c. Et h̄c pars diuiditur in partes q̄ttuor. Nā i p̄ria oñdit rotunditatē cœli per similitudinē. Secundo per cōmoditatē. Tertio p̄ necessitatē. Quarto per autoritatē. Secunda incipit̄ ibi. Cōmoditas. Tertia ibi. Necessitas. Quarta ibi. Dicit Alphagranus. Dicit de p̄ria parte q̄ at̄ ip̄m cœlū sit rotundū: triplex ē rō. P̄ria ē similitudo. alia ē cōmoditas. & tertia ē necessitas. Iuxta qd̄ ē intelligēdū qd̄ dicit q̄ ē rō triplex q̄ cœlū sit rotundū: dicit q̄ ē similitudo: q̄a similitudo istius mundi añ s̄cula erat imēdiate diuina: sicut sp̄s futuræ domus i domificatore. Sed cum in p̄ntia dei sit illud qd̄ ē excellētius: qd̄ ē notabilius: & qd̄ ē cōmodius & magis necessariū ad cāndū: ergo similitudo istius mūdi sensibilis añ eius creatōem erat una cā q̄ cœlū deberet eē spherica figurā. Sed illud qd̄ ē i p̄ntia diuina sub forma p̄positi necessario euenit̄ quīs alia p̄ntia nō iponat necessitatē i hūanis: ut theologi dicūt. Cōmoditas ē alio q̄a deus ē natura q̄ melius opatur. Vñ cū iprouidētia sua i qua nō cadit error uidit̄ q̄ cœlū debebat oīa cōtinere: dedit ei formā q̄ ē capacissima figurā: & h̄c ē rotunda. ergo cōmoditas ē rō q̄ cœlū sit rotundū. Necessitas ē alia rō q̄a uidēs diuina natura q̄ si erat cœlū alteius figurā: ut puta trilatēra uel quatrilatēra: tunc erat dare corpus sine loco: & locus sine corpore: ut apparebit̄ infra. ergo similitudo. Cōmoditas & necessitas fuit rō

ut cœlum esset rotundæ figuræ. Similitudo &c. In ista parte probat cœlum esse rotundum per similitudinem: & dicit q̄ mundus iste sensibilis factus est & habuit formam rotundam. Iuxta quam partē debetis notare q̄ mundus iste archetypus dicitur illa species istius mundi sensibilis quæ ante sæcula erat in mente diuina. Et dicitur archetypus ab archos quod est principalis. Et sicut deus nō habuit nec principium nec finem: sic ista similitudo non habuit nec principium nec finem. Secundo debetis scire q̄ creatio mundi quattuor modis dicitur. Primo anno ante sæcula uniuersitatis mundi in mente diuina concipitur: quæ conceptio siue similitudo archetypus mūdus dicitur. Vnde scribitur theologice. Quod factū est in ipso uita erat. Secundo creatio mundi dicitur: quæ ad exemplum primi hic sensibilis mundus materia creatur. Vnde scribitur theologice permanet in æternum ornauit omnia simul. Tertio dicitur creatio mundi cum per formas & species sex diebus deus fecit opera sua ualde bona: ut scribit theologice. Creauit deus cœlum & terram: & omnia quæ in eis sunt. Quarto & ultimo dicitur mundi creatio cum unum ens ab alio separauit: ut hominem ab homine: arborem ab arbore: & unumquodq; de sui generis semine nascatur. Sed hic autor accipit secundo modo. Commoditas &c. In ista parte probat cœlum esse rotundum per commoditatem. Et dicit q̄ secundum commoditatem cœlum debet esse rotundum: quia corpus rotundum est maximum omnium corporum ysuperimetricorum: & subaudi corporum quæ mesurantur forma circulari: & forma rotunda est capacissima omnium figurarum: quia sphericum est maximum rotundum: ideo capacissimum. Vnde cum mundus contineat omnia tali forma est ei utilis & commoda. Circa istam partem debetis intelligere q̄ corpus ysuperimetricorum dicitur corpus mensurabile mensura circulari. Cuius species sunt: sphericum: columnale: ouale: pyramidale. Sed inter omnes species sphericum est magis rotundum: & per consequens capacissimum. Aliud debetis scire qd dicit: q̄ forma est capacissima omnium figurarum: & uidetur occulta fide aliis demonstrationibus prætermisissis accipite cœram liquidam & faciatis unam formam rotundam admodum schyphi & impleatis illam aqua & postea cōseruetis. Et ex eadem cœra faciatis formam triangularem uel quadrangularem: & sic partem cœræ ut prius extendatis uidebitis q̄ triangularis forma non erit capax illius aquæ. Necessitas &c. In hac parte ostendit cœlum esse rotundum per necessitatem: & dicit q̄ ex necessitate mundus debebat esse rotundus: quia si esset alterius figuræ: ut puta: scilicet triangularis & quadrangularis: sequeretur q̄ aut esset locus uacuus: aut sine corpore. aut corpus sine loco: q̄ utrunq; est falsum: ut ponit exemplum in angulis eleuatis & circūuolutis. Iuxta quod debetis scire uos iuuenes ut intelligatis q̄ autor dicit q̄ si cœlum esset trilateræ uel quadrilateræ uel multilateræ: tunc esset locus uacuus & sine corpore: uel corpus sine loco. Imaginamini cœlum esse quadrangularem: & extra cœlum non esse aliquid: cū prima pars cœli eleuaretur in loco in quo fuit prius: pars illa esset uacua: & illa pars eleuata esset ubi non esset locus: ut sic loquar & sic intelligatis. Item dicit Alphagranus &c. In ista parte probat per auctoritatem Alphagrani. Et diuiditur ista pars in partes quattuor. Nā in prima pbat per auctoritatem ipsius Alphagrani. Et in secundā ostendit per rationem. In tertia mouet quoddam dubium. Et in quarta soluit. Secunda ibi. Sed quæ propinquiora. Tertia ibi. Maior enim apparet sol. Quarta ibi. Huius causa apparetur &c. Dicit de ista parte q̄ Alphagranus dicit q̄ si cœlum esset planum: aliqua pars cœli esset nobis magis propinqua: ut puta illa quæ esset supra caput nostrum. Et stella quæ esset supra caput nostrum deberet maior apparere q̄ stella quæ esset in ortu uel occasu.

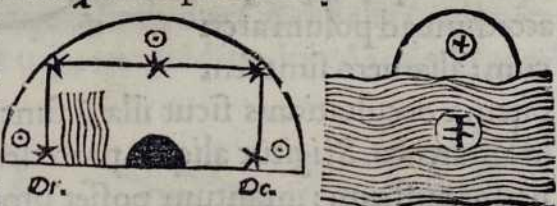
Similitudo enim: quoniam mundus sensibilis factus est ad similitudinem mundi archetypi: in quo non est principium neq; finis. Vnde ad huius similitudinem mundus sensibilis habet formam rotundam: in qua nō est assignare principium neq; finem. Commoditas quæ omnium corporum ysuperimetricorum sphaera maximum est: omnium etiam formarum rotunda est capacissima: quoniam igitur maximum & rotundum: ideo capacissimum: unde cum mundus omnia contineat: talis forma fuit illi utilis & commoda. Necessitas: quoniam si mundus esset alterius formæ q̄ rotundæ. scilicet trilateræ uel quadrilateræ uel multilateræ sequerentur duo impossibilia. scilicet q̄ aliquis locus esset uacuus: & corp⁹ sine loco: quorū utrunq; falsū est: sicut patet in angulis eleuatis & circūuolutis. Itē sicut dicit Alphagran⁹ si cœlū eēt planū: aliqua pars cœli eēt nobis propinquior alia illa: scilicet quæ esset supra caput nostrū: igitur stella ibi existens esset nobis propinquior q̄ existēs in ortu uel occasu:

Sed q̄ p̄pingora. In ista pte p̄oit aliā rōnē & dicit q̄ illa q̄ sunt magis p̄p̄qua nobis apparet ma iora. Sol ergo existēs ī medio cœli deberet uideri maior q̄ existēs ī ortu uel occasu cuius cōtrariū ap paret. Maior oī &c. Hic mouet quoddā dubiū & dicit q̄ maior apparet Sol uel alia stella existēs in oriēte uel ī occidēte q̄ in medio cœli quīs rei ueritas nō sit ita. Huius cā &c. Hic soluit & dicit q̄ cā huius apparētiae ē ista q̄ qdā uapores ascēdūt iter aspectū nostrū & solē uel aliā stellā: & cū illi uapo res sint corpus diaphanū disgregat radios nostros uisibiles ita q̄ nō cōphēdūt rē ī sua uera quātitate

sed q̄ nobis p̄pingora sunt maiora uidēt. Ergo sol uel alia stella existens ī medio cœli maior uideri deberet q̄ existēs ī ortu uel occasu: cui? cōtrariū uidem? cōtingere. Maior. n. apparet sol uel alia stella existēs ī oriēte uel oc cidēte q̄ ī medio cœli: sed cū rei ueritas ita nō sit: huius apparētiae cā ē: q̄ ī tpe hyemali uel pluuiali qdā uapo res ascēdūt iter aspectū nostrū & solē uel aliā stellā & cū illi uapores sint corpus diaphanū disgregāt radios nostros uisuales: ita q̄ nō cōphēdūt rē ī sua naturali & uera quātitate:

sicut pat; de de nario piecto ī fundo aq̄ lym pidæ qui p̄p̄ si milē disgregationē radiorū apparet maioris q̄ suæ ueræ quātitatis.

Quod terra sit rotunda.

VOD etiā terra sit rotunda sic patet. Signa & q̄ stellæ nō æqliter oriūt & occidūt oīb' hoībus ubiq; existētib': sed pri' oriūt & occidūt illis q̄ sūt uel uerf' oriētē: & q̄ citi' & tardi' oriūt & occidūt quibusdam: causa est tumor terræ: q̄ bene patet per ea quæ fiunt in sublimi. Vna enim & eadem eclypsis lu næ numero quæ apparet nobis in prima hora noctis: apparet orientalibus circa horā noctis tertiā. Vnde cōstat q̄ prius fuit illis nox & sol pri' eis occidit q̄ nobis.

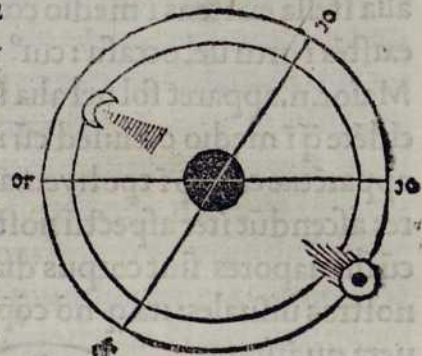
tra horā tertiā. Vñ cōstat &c. Hic cōcludit & dicit q̄ ex hiis dictis cōstat q̄ prius illis fuit nox & sol prius occidit illis cui' occasus cā ē tumor terræ. Circa q̄ partē uos iuuenes debetis scire q̄ terra q̄ ē hītabilis diuidit ī septē partes q̄ partes climata uocant & istorū climatū unū succedit alteri sicut gra dus scalarum. Vnde primū est supra secūdam. Secūdam supra tertium & sic de aliis. Et unū quodq; istorum habet suum occidens & suum oriens. Vnde cum sol oritur in primo climate non oritur in secundo propter tumorem terræ: sed quomodo sol est in occidente unius climatis est in oriente alte rius succedentis. Et hoc est quod dicit ponēdo exēplū de obscuritate lunæ. Circa istam partem est una dubitatio utrum terra sit sphærica figurā & uidetur q̄ non. nam dicit Euclides q̄ terra non tan git superficiem nisi in puncto indiuisibili. Sed in quācunq; partem terræ corpus rectum aliquod ap plicetur non tanget ipsum in puncto indiuisibili: sed in superficie magna quare terra ut uidetur non est sphærica figurā. Præterea omne sphæricum est uniforme sed terra non est uniformis in sui ro tunditate: ergo terra non est sphærica. Maior huius rationis est nota: declaro minorem. Nam in terra sunt montes & colles & ualles & multa alia quæ impediunt rotunditatem terræ. In oppo situm cuiuslibet corporis simplicis est figura simplex: sed figura circularis ē figura simplex: ergo terra cum sit figura simplex est figura circularis: maior huius rationis est nota declaratur minor. Nam elementum est corpus simplex ut ponit phylosophus quinto methaphysicæ quare & cætera.

sicut patet de denario proiecto ī profundo aq̄ liquidæ qui p̄pter disgregationē radiorū appet ma ioris quātitatis q̄ sit in ueritare rei & hoc est q̄ dicit.

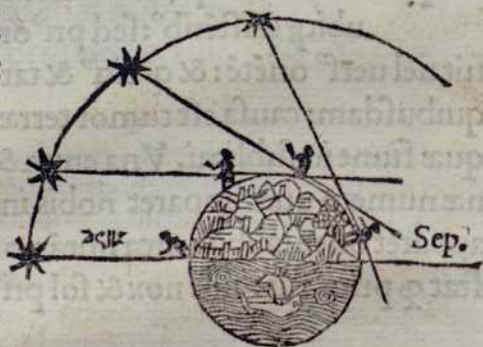
VOD autē terra sit rotun da &c. Postq̄ auctor in su periori parte docuit figu rā superiorū in ista parte ostēdit duo inferiora. s. terrā & aquā eē sphærica figurā. diuidit pars in duas. nā ī priā ostēdit figurā ter ræ & in secūda figurā aquæ secū da ibi. Signa & stellæ &c. Dicit de priā parte q̄ terra sit rotunda patet & hoc ē notū. Stellæ &c. In ista pte p̄bat itētū suū & diui dit ista pars in tribus cōcludit se cūda ibi. Quod autē orientali bus &c. Tertia ibi. Vñ cōstat q̄ prius &c. Dicit q̄ istud est signū q̄ terra sit rotūda q̄ signa & stel læ nō in una hora nec æqualiter oriunt oībus existētibus ī oī lo co sed prius stellæ oriunt & occi dūt illis qui sunt in oriēte q̄ illis qui sunt iuxta occidēte & huius rei nō ē alia cā nisi tumor. i. rotū ditas terræ. Qd̄ at &c. Hic p̄oit declarationē minoris & dicit q̄ aut subaudi hoc sit ueq; q̄ oriēta libus citi' stellæ q̄ occidētalib'. oriētalibus patet p̄ illud q̄ appa ret in altis sicut in obscuritate lu næ quia una & eadē obscuritas minor apparet nobis ī priā hora noctis q̄ apparet illis de oriēte ex

Vnde ad **primum** cum dicitur q̄ sphaera non tangit superficiem nisi in puncto. dico q̄ sphaera est duplex. s. mathematica & naturalis. Euclides intendit de mathematica & non de naturali. Quia sphaera naturalis tangit superficiem secundum magnitudinem diuisibilem: nam multotiens accidit mathematicis q̄ non accidit naturalibus. Ad secundum cum dicitur q̄ omne sphaericum est uniforme sit ita. Sed terra non est uniformis in sua rotunditate. Dico q̄ quia terra quo ad superficiem non sit rotunda tamen quo ad totum corpus est rotunda: & sic est uniformis: & sic non montes nec colles eam impediunt quia maior mons non addit supra terram sicut minor pilus supra bouem. Quod autem terra habeat &c. In ista parte probat intentum & dicit q̄ terra tumorem habeat de septentrione in austrum uiginti nouem subaudi istud est signum quia illis qui sunt in septentrione quaedam stellae sunt eius in perpetua uisione subaudi stellae quae dicuntur plaustrum quae accedunt ad polum arcticum & aliae stellae quae semper occultantur quae sunt propinqua polo antarctico. Vnde dicit ipse q̄ si aliquis iret de septentrione in austrum intantum posset ire q̄ istae stellae quae apparebant ei occultarentur & quanto magis accederet uersus austrum: tanto illae stellae occultarentur: & posset idem homo uidere istas stellas quae non apparebant ei subaudi quae sunt contra polum antarcticum. Et hoc idem posset accidere uenienti de austro in septentrionem. Causa autem huius non est nisi tumor terrae. Et hoc est quod dicit. Item si terra &c. Hic probat terram esse rotundam per rationes deducentes per impossibile: & diuiditur ista pars in tres. Nam in prima ponit unam: & in secunda aliam. Et in ultima consequenter dat signum quare terra dicatur plana. Secunda ibi. Item si terra &c. Tertia ibi. Sed q̄ plana &c. Sed q̄ plana &c. Dicit de prima q̄ si terra esset plana: tam cito oriententur stellae occidentalibus q̄ orientalibus: sed hoc est falsum: quare subaudi terra est rotunda. Item si terra & caetera. Hic ponit aliam & dicit q̄ si terra esset plana de septentrione in austrum. Stellae q̄ semper sunt perpetuae apparitionis semper apparerent quocumq̄ homo iret. sed hoc est falsum. subaudi quia si nos sumus hic possemus ire uersus austrum: & sic non uideremus istas stellas: sed illas alias quae sub nobis sunt. Sed q̄ plana. Hic ponit quare terra dicatur plana: & dicit q̄ propter nimiam quantitatem ipsius terrae plana uidetur aspectui nostro. Subaudi sicut Francia: Alemania: & Lombardia: & hoc est.

Cuius rei causa est tantum tumor terrae. Quod terra etiam habeat tumores a septentrione in austrum: & contra sic patet. Existētibus uersus septentrionem quaedam stellae sunt sempiternae apparitionis. s. quae propinqua accedunt ad polum arcticum: aliae uero sunt sempiternae occultationis sicut illae quae sunt propinqua polo antarctico. Si igitur aliquis procederet a septentrione uersus austrum: intantum posset procedere: q̄ stellae quae prius erant ei sempiternae apparitionis: ei iam tenderent in occasum: & quanto magis accederet ad austrum: tanto plus mouerentur in occasum.

Ille iterum idem homo posset uidere stellas quae prius fuerant ei sempiternae occultationis. Et e conuerso contingeret alicui procedenti ab austro uersus septentrionem: Huius autem rei causa est tumor terrae.

Item si terra esset plana ab oriente in occidentem: tam cito oriententur stellae occidentalibus q̄ orientalibus: quod patet esse falsum. Item si terra esset plana a septentrione in austrum: et contra. Stellae quae essent alicui sempiternae apparitionis: semper apparerent ei quocumq̄ procederet: quod falsum est. Sed q̄ plana sit praeter nimiam eius quantitatem hominum uisui apparet.

VOD aqua sit rotunda &c. Supius ondit autor terrā esse rotūdā: in ista parte pbat aquā esse sphaericā figurā. Et diuidit ista pars in duas. Nā in prima pbat aquā esse rotūdā per signū: in secunda per rationē. secūda ibi. Itē cū aqua sit corpus &c. Prima pars posset diuidi sed nō cu ro. Dicit de priā parte q aqua sit rotūda patet: ponat signū dicit ipse in littore maris: & recedat nauis a portu: & intm̄ elonget q oculus illius qui stat in pede arboris nō uideat signū quiescēte naui oculus illius qui stat in sūmitate naui bene uidebit illud signū. Sed oculus existens in pede mali meli⁹ deberet uidere illud signū q̄ ille q̄ ē in sūmitate: quia magis prope est sicut patet p̄ lineas ductas ab utroq; ad signū. Et huius rei nō ē alia cā q̄ tumor aquae. Excludit q̄dā dubiū & dicit: posset aliquis dicere q̄ in mari qnq; est accessus uapores q̄ ille q̄ stat in sūmitate mali nō posset illud uidere quare rō nō ualet. Et ideo dicit q̄ oīa ista excludantur. s. uapores & nebulae ascēdētes. Itē cū aqua &c. Hic pbat aquā esse rotūdā per rationē & dicit sic. Oē corpus homogeneum ē eiusdē naturae cum toto & pte. Sed aq̄ est eiusmodi q̄re &c. ergo est eiusdē naturae & ratiois. Cum ergo ptes aq̄ sint rotundae: ut patet in guttis & roris guttilis cadētib⁹ super herbas: ergo & tota herba quae erit eiusdē figurae. Et hoc est qd̄ dicit. Circa istā ptē est dubitatio utrū aqua sit rotunda figurae: & uidet q̄ non.

Quod aqua sit rotunda.
 VOD aut aqua habeat tumore & accedat ad rotunditatem sic patet. Ponat signū i littore maris: & exeat nauis a portu: & intm̄ elonget q oculus existēs iuxta pedē mali nō possit uidere signū. Stāte uero naui oculus eiusdē existētis in sūmitate mali bñ uidebit signū illd̄. Sed ocul⁹ existētis iuxta pedē mali melius deberet uidere signū q̄ qui est in sūmitate: sicut patet p̄ lineas ductas ab utroq; ad signū: & nulla alia huius rei cā est q̄ tumor aquae. Excludant. n. oīa alia i pedimēta: sicut nebulae & uapores ascēdētes. Itē cū aqua sit corp⁹

homogeneū totū cū partibus eiusdē erit rōnis: sed partes aq̄ (sicut i guttulis & roribus herbarū accidit) rotūdā naturalī appetūt formā: ergo & totū cui⁹ sunt partes.

Quod terra sit centrum mundi.
 VOD aut terra sit i medio firmamenti sita sic patet. Existētib⁹ in superficie terrae stellae apparent eiusdē q̄tatis siue sint i medio caeli: siue iuxta ortū: siue iuxta occasum: & hoc qa terra aequaliter

Nam in prima hic ostendit per signum demonstratiuum: & in secunda per signum deducens ad impossibile. & in tertia ostendit de quantitate terrae esse nullā respectu caeli. secunda ibi. Si terra magis accederet. Secunda incipit. Illud idem &c. Dicit de prima parte q̄ terra sit in medio. Patet per hoc signum quia stellae siue sint i ortu siue in occasu siue in medio caeli apparent eiusdem quantitatis existētib⁹ in superficie terrae. Et hoc est q̄ terra aequaliter distat a caelo. Iuxta quā partē debetis intelligere q̄ terra stat in medio. tribus de causis. Nā ut alias dixi uobis q̄ quattuor sunt planetae qui tenēt quattuor elemēta in forma. Nam luna tenet aquam. Mercurius tenet aerem. Mars tenet ignem. Saturnus terram. Nam cum Saturnus sit frigida & sicca complexionis effectiue inspissat alia elementa suis radiis: qua parte expiffata uirtute radiorum apponitur terrae apposita comprimit aliam partem terrae: ut moueatur ad medium. Et cum medium sit immobile: ideo terra est in medio immobilis. Alia est causa: ut finalis peracta a toto caelo. Nam terra remota a uirtute primae naturae siue primae essentiae: ideo non potest participare nobilitatem primae essentiae per motum: sed potius per quietem. Iccirco est quies & status oīum quae in ipsa sunt. Et istae sunt rationes quae redi possunt in lumine naturae. Sed alia est ratio ueritatis: quia deus qui fecit caelum & terram & omnia quae in eis sunt posuit terram in medio fixam ut caelum uolueret circa ipsam motu suo: ut dicit propheta. Firmavit orbem suum: quomodo commouebitur ut caelum: & stellae uoluerent circa ipsam motu suo. Vñ diuina sustētat potētia in medio uelut pūct⁹: ut scribit theologice. Ne timeas me ait deus: qa suspēdi terrā in funiculo fundatā. ē. n. supra stabilitatē suā.

Si terra magis &c. In ista pte pbat p signū deducēs per ipōsibile. Et dicit q hoc est signū ī medio: q si terra appropinquaret magis ad firmamētū in una pte q in alia: ille q staret in illa pte nō posset uide-
dere medietatē firmamēti. Sed hoc est cōtra oēs p̄hos qui dicūt q ubicūq; existat hō sup terrā sex si-
gna ei oriunt; & sex occidūt & medietas cœli apparet & medietas occultatur: & hoc notū est. Illud
idē signū &c. In ista pte oñdit q̄titatē terræ ex signo supradictō esse nullā respectu cœli. Et diuiditur
sta ps in tres. Nā in p̄ia pbat quātitatē terræ eē parūā respectu cœli. Et in secūda probat per signum.
Et in tertia per autoritatem. Se-

cunda ibi. Item si intelligatur.

Tertia ibi. Dicit Alphagranus: & cætera. Dicit de p̄ima parte q istud est signum idē q terra sit cē-
trū & punctus respectu cœli: q̄a si terra eēt alicuius q̄tītatis respectu
cœli nō extingueret aliquē uide-
re medietatē cœli. Subaudi. Sed
nos sp̄ uidimus medietatē cœli:
ergo terra est in medio uelut pū-
ctus: & hoc est notū. Itē si intelli-
gat &c. In ista pte ponit signū de
mōstratiuū: & diuidit hęc pars ī
tres. Nā p̄io ponit minōrē. Sc̄do
maiorē. Et ī tertio cōem. sc̄da ibi

Ex his. Tertia ibi. Et p cōsequēs
&c. Legatis totum simul, dicit de
p̄ima pte q si imaginef sup̄ficies
plana supra cētrū terræ q̄ diuidat
cētrū p duo æqualia: & istud fir-
mamētū & idē oculus existēs in
sup̄ficies terræ uideret medietatē
firmamēti. Et idē oculus existēs
in sup̄ficies terræ uideret eādē me-
dietatē: subaudi. Si ergo terra eēt
aliqud respectu firmamēti: ille qui
staret in sup̄ficies terræ melius ui-
deret cœlū q̄ ille qui eēt in cētro.

Hoc aut est falsū: quare ex his. Et ex his dicit ipse: patet q̄a īsensibilis ē q̄tītās terræ q̄ ē sup̄ficies ad cē-
trū: & p cōsequēs q̄tītās toti⁹ terræ respectu ipsius cœli. Iuxta quā ptē debetis intelligere q̄ q̄tītās ipsi⁹
terræ pōt cōsiderari altero duorū modorū. P̄io modo, put est q̄tītās relata. alio modo, put ē q̄tītās ab-
soluta. Sed p̄io mō dico q̄ q̄tītās terræ respectu firmamēti est īsensibilis: si sc̄do mō dico q̄ ē q̄tītās
sensibilis: ut patet ad sensūr. Vnde autor hic loq̄t de q̄tītate terræ relata & nō de absoluta. & adhuc re-
lata ad aliquas stellas terra ē maxia. s. relata ad Lunā & Mercuriū: q̄a ut dicit Ptholomæus in Almag.
q̄ luna ē una ps de. xxx ptibus terræ. Mercurius est magnus q̄ una ps de. xxvii. ptib⁹ terræ. Sol. clxvi.
q̄tū terra. Mars q̄tū terra. Iuppiter. xcv. Saturnus. xc. tātū q̄tū terra. Dicit Alphagran⁹ &c. In ista pte
pbat terrā eē rotūdā in medio per autoritatē. Et diuidit ista pars in tres. Nā in p̄ima ponit maiorem
& in secūda minorem: & in tertia cōmunem. Secūda ibi. Sed ipsa stella &c. igitur fortius &c. totū
legatis simul. Dicit q̄ Alphagranus dicit. subau. dii. iiii. q̄ minima stellarū notabiliū nostro aspectū
maior est q̄ sit tota terra. Sed ipsa stella respectu cœli est quasi pūctus. ergo multo magis & terra sub-
audi erit pūctus cum sit minor stella: & hoc est. Circa istam partem debetis uos scire q̄ dictum Alpha-
grani habet uerum referendo terram ad lunam & ad Mercurium ut dictum est. Similiter debetis scire
q̄ Alphagranus dicit minima stellarum fixarum uisui notabilium. Istud notabilium potestis intelli-
gere duobus modis. Vno modo exponendo fixarum notabilium: idest apparētium nostro uisui. alio
modo notabilium: idest exceptuatarum: quia sunt stellæ fixæ quæ dicuntur notatæ. idest cognitæ. p-
pter eorum excellentiam actionis quidem dicuntur de magnitudine maiori quæ operantur in mun-
do plus q̄ planetæ qui sunt quindecim. de quibus in centiloquio loquitur Ptholomæus. Dicit signa
fixa dant dona modus excedentia: sed multotiens finiuntur in malum: & Almanfor in suis ampho-
rismis dicit. Stellæ fixæ dant dona grandia & subleuantur quæ non faciunt septem planeta: si possitis
dicere de istis stellis fixis cum plus operentur in medio & imprimant effectus sic grandes & altos. cur
tam cito finiuntur: cum omnis stella fixa uel planeta quanto grauior tanto excellentior est influxu. hic
istud soluere non conuenit. Sed in centiloquio assignabo cas cū glosas faciā sup illū si deo placuerit

VOD terra &c. Supius autor tractauit de situ terræ: hic oñdit ei⁹ imobilitatē. Et diuidit ista ps i duas: q̄ p̄ia pōit duas rōes ad p̄bādū imobilitatē ipsi⁹ terræ. scda ibi. Itē qcqd mouet &c. Dicit de p̄ia pte q̄ pōt oñdi q̄ terra q̄ est i medio firmamēti sit imobilis: & hoc dico pp eius grauitatē. Et ponit unā rōnē & dicit. Oē graue tēdit ad cētrū: sed cētrū est p̄ctus in medio firmamēti ergo terra cū sit sūme grauis naturaliter tendit ad p̄ctū: naturaliter. i. a natura sua derelicta ab influ xū saturni. Nā ut superius dictū est. Saturnus tenet terrā. Mars ignē. Mercurius aerē. Luna aquā. Cum

De immortalitate terræ.

VOD autem terra in medio omnium immo-
q biliter teneat: cū sit summe grauis: sic psuaderi
ur eē eius grauitas. Oē. n. graue tēdit naturali-
ter ad cent̄. Cētrū qdē p̄ctus ē i medio firmamēti: ter-
ra igit̄ cū sit sūme grauis: ad p̄ctū illū naturalī tēdit.
Itē qcqd a medio mouet̄ uersus circūferētiā cœli ascen-
dit: terra a medio mouet̄ ergo ascendit qd̄ p̄ impossibile
relinquit̄. De q̄titate absoluta terræ.

OTVS aut̄ terræ abitus auctoritate Ambrosii
t Theodosii Macrobiani & Euristhenis philoso-
phorū ducēta & lxx. milia stadia cōt̄er diffinit̄
unicuiq; qdē. ccclx. p̄tiū zodiaci. 700. deputādo stadia.

fuerit in cōceptōe: agit in materiā gnātōis subtiliando: & sic tribuit nato cōplexionē colericā: iccirco
terribiles sūt hoīes martiales. Vñ sicut saturn⁹ dat naturā terræ ut moueat̄ ad mediū: sic Mars igni ut
moueat̄ a medio. Mercuri⁹ tenet aerē: & sicut aer recipit oēm dispositionē: sic & Mercuri⁹. Nā cū cali-
dis calidus: cū frigidis frigidus: cū bonis bonus: & cum malis deterior diffinit̄. Cū fuerit i natiuitate
uel i cōceptōe adiūt̄ ab aliis beniuolis sui tēpie dat nato dispōnē rōnalitatis & discipliā: ut dicit her-
prio de spe. & lu. Si i natiuitate alicui Mercuri⁹ fuerit i ascēdēte oriētalis & uelox: tūc nat⁹ erit eloq̄ns
& doctus: in liberalibus doctus idē fuerit. Si erit i Sag. i p̄p̄riis termis tali mō &c. Luna tenet aquā: ic-
circo sui hūiditate & frigiditate agit i elemēta: & sic generat aquā ex aliis elemētis. Et ē tāta affinitas
aq̄ cū luna q̄ in. xxiiii. horis quater mouet̄. Nā si p̄ fuerit in cōceptōe humectat materiā generatōis: &
sic dat nato cōplexionē flegmaticā & facit natū carnosū. Et bñ fuit potēs in domina Caliana. Item
quicquid mouetur a medio. In ista parte ponit aliā rōnem: & dicit q̄ quicquid mouetur: mouetur a
medio uel ad medium. Sed subaudi. Si terra non mouetur ad medium: istud ad quod omnia graua
tendunt: ergo mouetur quod pro impossibile relinquatur. Et hoc est quod dicit.

OTVS at̄ terræ ambitus &c. Postq̄ autor i superiori pte oñdit terrā eē i medio: & pbauit eius i
mobilitatē. In ista pte oñdit q̄titatē ipsius. Et diuidit ista ps i duas. Nā i p̄ia oñdit q̄titatē ipsi
us q̄tū ad circūferētiā. Et i scda q̄tū ad eius diametrū. scda ibi. Ex his at̄ iuxta &c. P̄ia diuidi
tur in duas. Nā i p̄ia pponet̄ intētū suū de ambitu terræ q̄tū sit. In scda declarat̄ scda ibi. Sūpto enī
astrolabio &c. Dicit de p̄ia pte q̄ tota circūferētiā ipsius terræ scdm q̄ dñr Theodosius: Ambrosius:
& Eratosthenes phy. dī cōtinere spaciū. 251000. stadiorū: ita q̄ cuilibet gradui zodiaci q̄ sūt. ccclx. re
spōdēt. 700. ipsius terræ. Iuxta quā ptē debetis scire tria. P̄io q̄ scdm P̄tho. & Alphag. Ambitus ter-
ræ cōtinēt. 24. miliaria: & hoc cuilibet gradui cœli correspondet. lvi. miliaria & duæ tertiæ unius com-
parādo istū numere miliariorū. 700. Stadiis q̄ gradui attribuūt̄ cōtinēt miliaria. xii. stadia & dimidiū
unius. Miliare uero scdm p̄hm cōtinēt. 4000. cubitos æq̄les: & sic stadiū scā distributōe cōtinēt. ccc.
xxiiii. cubitos & tertia unius cubiti. Albumasar q̄rto tertii maioris it̄roductorū dicit q̄ stadiū cōt̄er
duo stari. Stari uero ē medietas stadii: & stari continet. 890. cubitos. Et dicit q̄. xvi. stari. i. octo stadiis
ad plus ascēdūt uapores terræ in aerē. Et dicit q̄ miliare cōtinēt tres: & tres quartas unius. Secundo
debetis scire q̄ quantitates usitate quibus utimur sunt decem. Digitus. Palmus. Cubitus. Vncia. Per-
tica. Pes. Passus. Stadium. Miliare: & Leuca. Vnde decem digiti faciunt palmum. Palmus facit pedem.
Quinq; pedes passum. Centū uinginti quinq; passus faciunt stadium. Octo stadia faciunt miliare. Du-
platum miliare facit leucam. Tertio debetis scire uos iuuenes q̄ in zodiaco qui est in firmamento sūt
ccclx. gradus: q̄ quidē gradus cōtinēt. xxxvi. facies signorū: quia unum quodq; signū hēt. xxx. gra. Pri-
mi qdē decē gra. dī p̄ia facies. decē alii sequētes dī secūda facies. & ultimū dī tertia facies: in quibus
faciebus habent planetæ augmentare fortitudinem ipsorum. De his autem dicam in aliis libris.

Sumpto astrolabio &c. In ista parte suū declarat intentū: & dicit qualiter totius ambitus terræ pos sit inueniri existens in aliquo loco sumat astrolabiū uel quadrantē in aliqua nocte clara & serena: & respiciat per duo foramina mediclinii altitudinē poli inueniet: & ille gradus notetur altitudinis no tetur ubi erit mediclinium. Deinde procedat mensurator directione a meridie contra septētrionē do nec in altera nocte ut prius polo steterit uno gradu medicliniū eleuetur: postea mensuret spaciū isti⁹ itineris inuenietur spaciū septingentorū stadiorū. Deinde datis unicuiq; .ccclx. gradus ambitus totius terræ tot stadia erit. Ad uerifica tionem ipsius debetis scire q̄ cū ircularis firmamēti & circulus ter cræ habent idē centrū ut cōmuni ter ponūt astrologi: pater ueritas īscripta figura duorū circuloꝝ su pra idem centrū existentiū scdm̄ geometricū. Quot sunt partes in maiorē: tot correspondēt eis scdm̄ pportionē circuloꝝ adinuicē in minori sequitur necessario: q̄ cū septingēta stadiis in terra rñdeat unus gradus: sicut est demonstra tum in cœlo q̄ totiens tot stadia sunt eis correspondentiā pportiōa liter erūt uincta scdm̄ .ccclx. gra dus sunt in cœlo: ideo tricentis & sexagesies septingēta stadia sūt in terra qui sunt .z̄s̄iooo. stadio rum. quare terra erit tantæ quan titatis. Vos iuuenes oportet scire q̄ mediclinium est illa linea quæ diuidit astrolabium per medium: & dicitur mediclinium a medi ando eo q̄ diuidit ipsum per duo media: in cuius extremitate sunt duæ tabulæ pforatæ: per quare so ramina eleuatur altitudo solis & alterius cuiuscūq; stellæ: & per illa foramina pspicit solus. Ex his aut iuxta &c. In ista pte oñdit autor q̄tatem diametri terræ: & dicit q̄ ex his ambitus uel circūferē tia iuxta circuli & diametri regulā quis poterit inueniri auferēdo .xxii. ptē de circuitu terræ: & tertia pars remanētis est hoc .80i8. milia & unū stadiū & dimidiū: & tertia pars unius stadii erit diametrum siue spissitudo ipsius terræ. Istam demonstrationem potestis sic facere quæ ualde est communis & bo na sicut se habent .xxii. ad .vii. ita se habet circulus ad diametrum suum. Sed .xxii. continent septenari um numerum totum ter & insuper septimam eius partem. f. unitatem. ergo & sphæra terræ se habet ī tali proportione ad diametrum suum. Sed quantitas orbis circūferentiæ terræ est .z̄s̄iooo. milium stadiorum. ergo & quantitas diametri sui erit .80i8i. & hoc est. Sed uidete sicut dicit hermes in libro suo de natura locorum. Melius est scire proprietates situum q̄ terræ noscere quantitatem: quia nescio cuiusmodi utilitas resultet inuestiganti quantitatem terræ nisi forte gratia speculationis: sed inuesti gare naturam locorum quæ derelicta est in eis ratione cœlestium: istud ualet ad præscientiam futuro rum. Nam omnis ciuitas & quod habitatur habet triplicem significatorem. Significatorem scilicet climatis prouinciæ & ædificationis. Nam septem sunt climata sicut scitis: & septem sunt planetæ qui dominantur in eis. Nam Saturnus dominatur in primo climate. Iuppiter in secundo. Mars in tertio. Sol in quarto. Venus in quinto. Iccirco isti romani sunt ita corrupti in luxuria tam in uiris q̄ in mulie ribus. Ac etiam Regicolæ: Marchiani: & Thusci. Mercurius dominatur in sexto. Iccirco Lombardi sunt ita homines scientifici (ut uidetis) eos bonos in omni genere facultatum. Sed quia Mercurius ē eorum significator ratione climatis: iccirco omnes sunt gulosi: quia Saturnus addit immunditiam. Mercurius addit super impetum uoluntatem: ut dicit Ptholomæus quarto de ac. se. Luna dominatur in septimo habitantes in climate in quo dominatur planeta: inclinātur ad naturam illius planetæ do minantis. Habet ciuitas significatorem prouinciæ: ut puta quia in Thuscia dominatur alter planeta q̄ in Marchia dominatur. Saturnus ideo tantas hoc anno habuit mutationes: & secundum ty in reuolu tione annorum mundi impeditur uel exaltatur in circulo planeta qui dominatur prouinciæ: sic for tunia & infortunia apparent in una prouincia & non in alia: ut quandoq; est penuria frumenti in una prouincia: & in alia fertilitas: in una mortalitas: & in alia salus: ut uidistis in romandiola quando fuit mortalitas: & in Marchia non fuit & modica est distantia ab una in aliam. Habet ciuitas significatorem ædificationis: Nam ut alias dixi uobis simile est de ædificatione ciuitatis: quemadmodum est de con ceptione indiuidui. Nam sicut in projectione uel in casu spermatis in matricem sumitur potentia in fortunii & dignitatis illius sicut in primo lapide & in ciuitate. Nam cum primus lapis proiicitur in

Sumpto enim astrolabio in stellatæ noctis claritate per utrunq; mediclinii foramen polo perspecto notet gra duum multitudo in qua steterit mediclinium: deinde procedat cosmimetra directe contra septētrionē a meri die donec in alterius noctis claritate uiso ut prius polo steterit altius uno gradu medicliniū: post hoc mēsus sit huius itineris spaciū: & inuenietur septingentorū sta diorum: deinde datis unicuiq; .ccclx. graduū tot stadi is terreni orbis ambitus inuentus erit. Ex his autem iux ta circuli & diametri regulam terræ diameter sic inueni ri poterit. Aufer uigesimalam secundam partem de circui tu terræ: & remanētis tertia pars hoc est octo milia. & cl xxxi. stadia & semis & tertia unius stadii erit terreni or bis diameter siue spissitudo.

fundamento sub tali ascendente ille dominus ascendens indicat qd de ciuitate: & iste significator se habet ad ciuitatem sicut anima ad corpus: & homines illius ciuitatis consequuntur naturam illius planetae potiusq; significatorum: scilicet climatis & prouinciæ: ut patet in bononiensibus eius ascendens fuit taurus: q; omnes uadunt cum gorgeriis: & dominæ impingunt colla earum: & quia Venus dominatur: iccirco omnes sunt cantatores: tripudiatōres: suppositores: & libenter solaciātur cum attentibus mulieribus. Patet in ferrariensibus cuius ascendens fuit scorpio: & Martem habuerunt pro

Capitulum secundum de circulis ex quibus sphaera materialis componitur: & illa supercælestis quæ per istam imaginatur: componi intelligitur.

h Orum autem circuloꝝ: quidam sunt maiores: quidā minores: ut sensui patet. Maior. n. circulus in sphaera dicitur qui descriptus in superficie sphaeræ super eius centrum diuidit sphaerā in duo æqualia. Minor uero qui descriptus in superficie sphaeræ eam non diuidit in duo æqualia: sed in portiones inæquales. Inter circulos uero maiores primo dicitur de æquinoctiali. Est igitur æquinoctialis circulus quidem diuidens sphaerā in duo æqualia secundum quālibet sui partem æquidistans ab utroq; polo:

tem circulus dicit de prima q; istorum circuloꝝ quidam sunt maiores & quidam minores: ut patet ad sensum. Iuxta quam partem debetis intelligere q; maioritas & paruitas circuloꝝ potest intelligi altero duorum modorum: uno modo ratione quantitatis: alio modo ratione uirtutis influentiæ. Ratione quantitatis est influentiæ unus circulus maior altero: ut æquinoctialis maior ē q; sint alii: ut patet tam in sphaeris septem q; in aliis circulis. Et de ista intelligit auctor. Alio modo potest intelligi ratione uirtutis influentiæ. Nam quanto aliqua sphaera maior tanto est excellentioris actionis. Nam octaua sphaera. Sphaera Saturni: Iouis: & Martis: excellentiores imprimunt effectus q; sphaera Venens: Mercurii: & Lunæ. Nam planetae superiores dicuntur ponderosiores: quia grandiores imprimunt effectus in isto mundo. Alii tres inferiores dicuntur leuiores: quia leues effectus imprimunt in mundo respectu superiorum. iccirco superiores planetae dicuntur significatores regum nobilium & magnatum. Inferiores uero popularium & minorum personarum: ut dicit Hermes primo de Spe. & de Lu. Magnorum principum superiores planetas facias significatores. Scribarum uero & rusticorum inferiores: & planetam præcipue leuiorem: idest lunam. Maior autem & cætera. In ista parte auctor ut dicebatur tractat de circulis in generali: & diuiditur ista pars in duas. Nam primo tractat in generali. Secundo in speciali. secunda ibi. Inter alios: & cætera. Prima diuiditur in duas. Nam primo ostendit quid sit circulus maior: & secundo quid sit minor. secunda ibi. Minor & cætera. Dicit de prima q; circulus maior est ille in sphaera qui positus est in superficie sphaeræ diuidens ipsam in duo æqualia supra eius medium siue centrum. Minor & cætera. In ista parte ostendit quid sit maior. Et dicit q; minor circulus est ille qui positus est in superficie sphaeræ non diuidens ipsam in partes æquales: nec super eius centrum: sed magis in partes non æquales. subaudiatur est zodiacus. Inter alios: &c. In ista parte de circulis prosequitur terminando: & diuiditur ista pars in duas. In quarum prima determinat de æquinoctiali. Et in secunda de zodiaco. Secunda pars incipit ibi in fine lectionis. Est autem alius circulus & cætera. Prima diuiditur in duas. Nam primo ponit intemptum. & secundo prosequitur. Secunda ibi. Est autem æquinoctialis & cætera. Dicit de prima q; inter alios circulos maiores primo dicendum est de æquinoctiali: & est notum. Aequinoctialis & cætera. In ista parte ostendit quid sit æquinoctialis: & diuiditur ista pars in tres. Nam in prima diffinit æquinoctialem: & in secunda ponit quot modis dicatur. Et in tertia ostendit quid sit primus motus. Secunda ibi: & dicitur æquinoctialis. Tertia ibi. Et sciendum & cætera. Dicit de prima parte q; æquinoctialis est circulus quidam qui diuidit Sphaeram in duo æqualia: idest qui secundum quamlibet sui partem æqualiter distant ab utroq; polo.

significatore ædificationis. Dato q; ipsi sint in climate Mercurii: bene consequuntur scientifica: sed pl⁹ naturā Martis: iccirco omnes sūt capitosi: superbi: & arrogantes: Et quia Mars est significator nobilium: omnes nobiles uidentur: & semper erunt ibi dominia nobilium & magnatum. Vnde studeatis filii habere cognitiones locorum: idest ascendentiā ciuitatum castrorum & uillarū: ut dicit Hermes: quia utilius est q; habere notitiam quantitatis terræ.

ORVM uero circuloꝝ &c. Ut superius dicebatur hæc est prima pars huius tractatus in qua tractat de decem circulis constituētibus sphaeram mundi. Et diuiditur ista pars in tres. Nam in prima ponit diuisionem ipsorum: & in secunda de eis determinat. secunda ibi. Maior au-

Et dicitur. In ista parte ostendit quot modis dicitur æquinoctialis. posset tamen diuidi sed nō curo. Dicit q̄ æquinoctialis dicitur q̄ quomodo sol transit per illum quod est bis in anno. uidelicet in primo arietis & libræ est æquinoctium per uniuersum mundum. Eadem dicit ipse ratione appellatur æquator diei & noctis: quia adæquat diem artificialem cum nocte: & dicitur cingulus primi motus. Subaudi quia sicut cingulus uel coria diuidit corpus nostrum per medium: sic iste circulus diuidit sphaeram per medium: ut superius dixi. Et sciendum est q̄ primus. In ista parte ut dicebatur ostendit quid sit primus motus: & diuiditur ista pars in partes quattuor. Nam in prima ostendit quid sit motus primus: & in secūda comparat istum motum motui minoris mundi: & in tertia ostēdit qd̄ secundus motus: & in quarta ostēdit quare æquinoctialis dicitur cingulus primi motus. Secunda ibi. Et dicitur motus. Tertia ibi.

Secundus motus. Quarta ibi.

Deinde dicitur circulus &c. Dicit de prima parte q̄ est sciendū a nobis q̄ primus motus dicitur motus noui cæli sui ultimi: qui motus est ab oriente in occidentem iterato ab occidente in orientem: & hoc est. Et dicitur motus rationalis. Hic comparat motum & dicit q̄ iste motus primus dicitur rationalis ad similitudinem rationis qui est in microcosmo: id est in hoīe: uel in minori mundo: qui quidem motus fit in homine uel in minori mundo: qui quidem motus fit quando consideratio est in creatore per creaturas insistendo in creatore. Iuxta quam partem debetis intelligere ut intelligatis litteram q̄ sicut i cælo est dare duplicem motum scilicet primi mobilis qui dicitur rationalis: & motum planetarum qui dicitur irrationalis siue sensualis. ita in homine qui dicitur microcosmus: scilicet minor mundus. Nam in homine est motus rationis & motus sensus. Motus rationis est in homine a sua specie: & est in eo cū resoluit effectus in causas & creata in creatorem ibi. s. in creatore existendo per modum status inquantū ipse est causa causæ. Et hoc est q̄ dicit quomodo fit consideratio. i. intellectio de creatore per creaturas. i. per effectus in creatorem existendo. Est autē in cælo motus planetarum qui dicitur irrationalis uel sensualis qui non est uniformis. Sed q̄q̄ cōtra aq̄lonē declinat q̄q̄ cōtra meridiē: iccirco dicitur motus erraticus siue irrationalis. sic & in homine est dare motū sensus secūdū quē motū cōtingit errare. Vnde ad similitudinem huius dicitur motus orbiū inferiorum. Nam sicut sensualitas semp̄ repugnat rationi & cōtra rationem & ratio cōtra sensualitatē. Sic orbes inferiores repugnant motui primi mobilis quid dicitur rationalis: & inferiorum motus dicitur irrationalis id est contra rationalis. Et sicut motus rationis regulat omnes motus sensuales: sic & motus primi mobilis regulat oēs orbes inferiores.

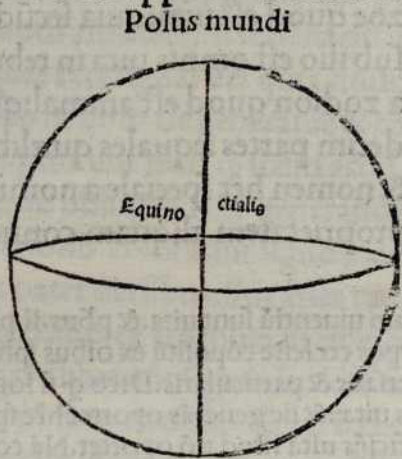
Deinde dicitur &c. Hic ostendit quare æquinoctialis dicitur cingulus. Et diuidit ista pars in duas. Nā in prima ostendit hoc: & in secūda tractat de polis mundi. secūda ibi. Vnde notandum q̄ poli. Dicit de ista parte q̄ æquinoctialis dicitur cingulus eo q̄ diuidit primum mobile per medium: in duo æqualia æquæ distās a polis mūdi. Vñ notādū. In ista parte tractat de polis mūdi: & diuidit ista pars in partes duas. Nā in prima tractat de polis absolute: & in secūda p̄ cōparationē ad nos. scda ibi. Et isti poli. Ad hoc ista dicit in scda. nam in prima tractat de septentrionali: & in secūda de australi. scda ibi.

Et dicitur æquinoctialis: quoniam quando sol transit per illum: quod est bis in anno: in principio Arietis scilicet: & in principio libræ: est æquinoctium in uniuersa terra. Vnde etiam appellatur æquator diei & noctis: quia adæquat diem artificialem nocti. Et dicitur cingulus primi motus. Vnde sciendum q̄ primus motus dicitur motus primi mobilis: hoc ē nonæ sphaeræ siue cæli ultimi qui est ab oriente per occidentem rediens iterum in orientem: qui dicitur motus rationalis: ad similitudinem motus rationis qui ē in microcosmo. i. i homine. s. q̄ fit cōsideratio a creatore per creaturas in creatore ibi sistendo. Secundus motus firmamenti & planetarum cōtrarius huic est ab occidente per orientem iterum rediens in occidentem: qui motus dicitur irrationalis siue sensualis: ad similitudinem motus microcosmi: qui est a corruptibilibus ad creatorem iterum rediens ad corruptibilia. Dicitur ergo cingulus primi motus: quia cingit siue diuidit primum mobile. s. sphaeram nonam in duo æqualia æqui distans a polis mūdi. Vnde notādū q̄ polus mūdi q̄ nobis semp̄ apparet: dicitur polus septentrionalis: arcticus uel borealis. Septentrionalis dicitur a septentrione: hoc est minori urfa: qui dicitur a septem & trion quod ē bos: quia septem stellæ quæ sūt in urfa tarde mouentur ad modum bouis: cū sint propinque polo. Vel dicitur illæ septem stellæ septentriones: quasi septem teriones: eo q̄ terunt partes circa polū. Arcticus quod ē dicitur ab arctos quod ē maior urfa. Est. n. iuxta maiorem urfam. Borealis uero dicitur: quia ē in

CAPITVLVM SECVNDVM

Polus autem &c. Dicit licet ista pars posset diuidi sed non curo qd est notadū qz polus mūdi qui ap- paret dicitur polus septentrionalis uel borealis uel arcticus septentrionalis dicitur a septentrione. i. a maiori urfa quæ dicitur a septem & trion qz est quia septem stella quæ sunt in illo signo mouentur tarde ut bos quæ sunt propinquæ polo uel dicitur septentrionalis a septem & triones qz est terræ qa triunt septem partes suas iuxta polum: dicitur arcticus ab arcus qz est maior urfa quia est iuxta maio- rem urfam dicitur borealis quia est in illa parte a qua uenit boreas.

illa pte a q̄ uēit boreas. Polus uero opposit⁹ dī antarcti- c⁹: q̄si cōtra arcticū posi- t⁹ dī & meridionalis qa expte meridiei ē: dī ēt au- stralis: qa ē in illa pte a q̄ uēit auster. Ista igit⁹ duo pūcta ī firmamēto stabi- lita: dicūt poli mūdi: qa sphæ axē termināt & ad illos uoluit⁹ mūd⁹: quo- rū un⁹ sp nobis appet: re- liqu⁹ uero sp occultat⁹. Vñ uirgili⁹ ī prīo georgi- corum. Hic uertex nobis sp sublimis: at illum sub pedi- bus stix atra uident manesq; profundi.

Circa q̄ partem debetis scire qz Autor dicit qz dicitur borealis qa est a parte a qua uenit boreas. Vñ de debetis scire qz uēti causantur ex signis secundum irradiationē planetarum. Nam aries leo & sa- gittarius sunt orientalia & eius flatus est subsolanus & dicit⁹ sub- solanus quia sub sole oritur. i. in oriēte. Taurus uirgo & capricor- nus sunt signa meridionalia eorū uero uetus dī australis. Gemini libra & Aquarius sunt occidenta- lia eorū uero uetus ē occidentalis.

Cancer Scorpio & pisces sunt si- gna septētrionalia eorū uetus ē se- ptētrionalis: & p̄cipue iste ē uetus lunæ eo qz luna ē ī cor septētrio- nis. Vnde scdm qz planeta & spe- cialiter luna tenet aliquē istorū sic mouet flatus ab illa pte. Po- lus autem. ī ista parte tractat de se- ptentrionali & dicit qz polus op- positus dicitur antarcticus. s. con- tra antarcticum positus dicit⁹ au- stralis quia uersus partem illam a qua uenit auster dicit⁹ meridio- nalis quia est ex parte meridiei.

Isti duo & cætera. In ista parte tractat de polis in comparatione

De zodiaco circulo.

ST alius circulus ī sphæra qui ītersecat æqui- noctialē & ītersecat⁹ ab eodē ī duas ptes æq̄les: & una ei⁹ medietas declinat uersus septētrionē

ad nos: & diuiditur ista pars in tribus nam in prima cōparat & in secunda hoc cōfirmat auctoritate Virgillii. secunda ibi. Vnde Virgilius. Dicit de prima parte qz isti poli sunt poli mundi qui termināt axem. i. lineam imaginatam sphære & ad illos uoluitur mūdus & unus semper apparet nobis & ali- us semper occultatur. Vnde Virgilius. Hic uertex idest polus artificialis semper sublimis nobis ad il- lum idest polum antarcticum sub pedibus stix atra idest in inferno tenet manesq; profundi idest ani- mæ infernales: & hoc est qz dicit.

ST autem & alius circulus & cætera. Postq̄ autor in superiori parte tractauit de circulo æqui- noctiali in ista parte tractat de zodiaco: & diuiditur ista pars in tribus: nam ī prima tractat de eo quantum ad substantiā. & in secunda quantū ad nomen. & in tertia ostendit nomina & nu- merum signorum quæ in ipso reperiuntur. secunda pars incipit ibi. Et dicitur circulus &c. Tertia inci- pit ibi. Nomina autem signorum &c. Dicit de ista parte qz circulus zodiacus est alius subau. diuersus qui intersecat æquinoctialem & intersecatus est ab æquinoctiali in duas æquales partes & una me- dietas eius declinat uersus septētrionem & alia uersus meridiem siue austrum. Circa istam partem debetis scire qz zodiacus positus fuit obliquæ in cælo ut recte staret supra partem terræ quæ habita- tur & hoc est de septentrione in austrum. Nam iste circulus est uita omnium qui in mundo sunt ut dicit Yparcus de uigore naturæ zoe idest circulus animalis uel zodiacus uita est & cor animalium & omnium quæ in mundo. Iuxta qz debetis intelligere qz circulus iste dicitur esse uita non formaliter sed subiectiue: nam signa quæ in ipso sunt non formaliter agunt sed per planetas septem: quia sicut se habet forma ad materiam sic se habēt radii planetarum ad signa: unde uita est omnium mundano- rum informatus ex radiis planetarum. Præterea dicebat Yparcus qz est uita & cor animalium: quia si- cut cor informatū uirtute uitali se hēt ad mēbra nri corporis eo qd ipm est cā & principiū motus & cōparationū q̄ ī nobis: sic & iste circulus zodiacus informat⁹ radiis & stellis erraticis: dī uita oīum q̄ ī mūdo: & hoc ē qz dicebat almasor ī suis amphorismis: signa significāt corpa: plāeta uero ea q̄ mouēt corpa qa sicut plāetæ significāt naturas: q̄ formæ sūt ī nobis sic significāt corpa q̄ materia sūt ī nobis.

Et dicitur circulus &c. In ista parte tractat de zodiaco quantum ad eius denominationem. Et diuiditur ista pars in partes quinque: secundum quod quinque modis denominari potest. Secunda ibi. Vel dicitur &c. Tertia ibi. Vel propter dispositionem. Quarta ibi. Iste idem &c. Quinta ibi. Vel obliquus circulus. Dicit de prima parte quod circulus iste zodiacus dicitur a zion quod est uita: quia secundum motum planetarum sub ipso subaudi: in quantum planetae informantur est uita omnis in rebus inferioribus. Circa istam partem solet esse una dubitatio communis: utrum. scilicet circulus zodiacus cum aliis sit causa uitae in istis inferioribus: & uideatur quod non unica ratione. Nam generas habet spiritum generati si corpora caelestia essent causa uitae istorum inferiorum: sequeretur necessario ipsa partem partem uitae eadem secundum spiritum. Sed hoc est impossibile: quia uita caelestium informantur rebus non naturalibus ut somno & uigilia: quiete & motu: quare non sunt uita istorum inferiorum. In oppositum est Hermes primo de spe. & de luce qui ad litteram sic dicit. Agens uniuersale & significatrix praeter primam naturam omnium uiuentium sunt uita. & philosophus. ii. physicorum dicit quod homo generat hominem ex materia: & sol. scilicet totum corpus caeleste compositum ex omnibus sphaeris: & multi alii quos dimitto. Dico ad quoniam quod causa est duplex uniuersalis & particularis. Dico quod si loquamur de causa particulari ipsa est causa efficiens immediata & proxima ipsius uitae: & sic generas oportet habere spiritum generati. Si uero loquamur de causa caelesti siue uniuersali: ut est efficiens uita istud non oportet. Nam caelestia & praecipue sol & luna sunt causa conseruationis istorum inferiorum: ut alias dixi uobis: quia sol est radix luminis & caelestia corpora agunt per lumen & lunam subiectiue in se includat uirtutes omnium planetarum: ut superius dixi quare &c. Debetis uos aliud noscere quod secundum materiam & ueram fidem iste circulus formatus in zodiaco ex radiis planetarum licet sit causa uitae: tamen non est causa uoluntatis nostrae nec intellectus nisi dispositiue: & sic teneo & credo uere: quanuis alii astrologi contrarium teneant dicentes: quod omnia generata & corrupta & renouata in mundo inferiori generabili & corruptibili habent causas efficientes in mundo superiori: & in generabili & in corruptibili: & probant sic. Omne quod est primum in potentia deinde exit in actum per aliquod actuale exit de potentia in actum. Sed omnia generata corrupta & renouata in mundo inferiori & actus electionis liberi arbitrii prius fuerint in potentia quam in actu per aliquod actuale quod semper est unico modo se habens: sed in operatione ad effectum aliter & aliter se habens necesse est in effectum deduci. Corpora uero caelestia sunt semper in seipsis uno modo se habentia & renouantia ista inferiora secundum situm uel secundum comparationem situalem: nec in uniuersalitate mundi sensibilis: aliud a corporibus caelestibus reperitur sic se habens medium. est quod omnia generata corrupta & renouata: & actus uoluntarii per uirtutem caelestium corporum generantur corrumpuntur & renouantur. Istam rationem ego destruo in cengelosis centiloquii primo uerbo ubi locum habebit. Vel dicitur &c. Iste circulus dicitur alio modo a zodiacus quod est animal: quia cum diuiditur in duodecim partes quaelibet pars signum appellatur & habet nomen speciale alicuius animalis propter aliquam proprietatem conuenientem tam ipsi quam animali. Circa istam partem debetis scire quod autor dicit quod quaelibet pars signum appellatur: & habet nomen speciale alicuius animalis propter aliquam proprietatem conuenientem tam ipsi quam animali. Vnde aliqui dicunt quod aries dicitur ex quadam similitudine: quia sicut aries in aestate iacet in dextro latere: & in hyeme in sinistro: sic sol cum est in ariete dicitur esse in sinistro caeli. Et taurus dicitur quia cum sol est in tauro eleuat cornua radiorum suorum & reddit terram arabilem. Gemini dicitur eo quod sol stat in illo signo duobus diebus plusquam in alio signo. Cancer dicitur: quia sicut cancer retrocedit: sic sol cum est in cancro retrocedit ab ascensu suo. Leo dicitur: quia sicut leo ex parte anteriori est calidae complexionis: & pars posterior est frigida: sic sol cum erit de mense augusti in principio facit calorem & in fine frigus. Virgo dicitur: quia sicut uirgo non parit: sic mensis septembris quod sol est in uirgine nihil oritur. Libra dicitur quia cum sol est in illo signo ponderat & aequat diem cum nocte: & sic de aliis dando proprietatem suam. Sed cum istud quod isti dicunt non causet errorem in scientia: iccirco non improbo. Sed ueritas est ista secundum quod ponit Moyses Arabi. Omnis species in mundo habet stellam respicientem & conseruantem ipsam in esse suo: subaudi per uirtutem diuinam: ideo stellae quae sunt in ariete gubernant & respiciunt arietem in hoc mundo: & sic de aliis. Nam signa rationalia siue humana: quae sunt gemini: uirgo: & medietas sagittarii respiciunt rationalitatem humanitatis. Et illi qui habent ista signa per ascendentem: rationabiles sunt ut plurimum: & libenter conuersantur cum hominibus. Illi uero qui habent ista signa siluestria abhorrent cum hominibus conuersari: & uadunt libenter soli ut ferax: nec uolunt associari. Et hoc est quod dicit autor propter proprietatem conuenientem tam ipsi quam animali.

SPHAERAE

Vel propter dispositionem &c. Hic ostendit alium modum denominationis: & dicit q̄ pars istius zodiaci potest nominari secundum dispositionem stellarum fixarum: uel in illis partibus repertarum quæ sunt ad modum animalium. Iuxta q̄ debetis intelligere q̄ omnis stella præter planetas aut est in signo aut de signo. Vnde sunt aliquæ stellæ de quibus multotiens dixi uobis quæ in diuersis partibus & signis sunt situatæ quæ causant & figurât formas animalium & humanor̄. Nam in ariete. i. in priâ facie ascendit quidam iuuenis: & sic diuersæ figuræ sunt in cœlo sub quibus multæ fiunt imagines ad

Vel propter dispositionem stellarum fixar̄ in illis partibus ad modum huiusmodi animalium. Iste uero circulus latine dicitur signifer: quia fert signa: uel quia diuiditur in ea. Ab Aristotele uero in libro de generatõe & corruptõe dicitur circulus obliquus ubi dicit q̄ sc̄dm̄ accessum & recessum solis in circulo obliquo fiunt generatiões & corruptiões in rebus inferiorib⁹. Noia aut̄ signor̄. ordinatio & numerus in his patet uersibus. Sūt aries taurus gemini cancer leo uirgo Libra q̄ sc̄pius arcitenes caper amphora pisces. Quodlibet aut̄ signū diuidit̄ in xxx. gradus. Vnde patet q̄ in toto zodiaco sunt. ccclx. gradus. Secundum autem astronomos iterum quilibet gradus diuiditur in. lx. minuta: quodlibet minutum in lx. secunda: quodlibet secundum in. lx. tertia: & sic deinceps usq̄ ad decem. Et sicut diuiditur zodiac⁹ ab astronomo: ita & quilibet circulus in sphaera: siue maior siue minor in partes consimiles. Cum omnis etiam circulus in sphaera p̄ter zodiacū intelligatur sicut linea uel circū feretia: sol⁹ zodiac⁹ intelligit̄ ut superficies hñs in latitudine sua. xii. gradus. de cuiusmodi gradibus iā locuti sum⁹.

omnia quæ uolumus operari. Iccirco dicebat Ptholomæus in cœtiloquio. Vultus huius sæculi subiecti sunt uultus corporum superiorum: ideo sapientes qui imagines faciebant stellarum introitū in cœlestes uultus inspiciebāt: & tūc operabatur q̄ debebāt de imaginibus sc̄dm̄ oium finiam in cœtiloquio dicā uobis. Iste aut̄ circulus hic ostendit duplicem modum de nominationis circuli zodiaci. & dicit q̄ iste circulus uocatur latine signifer uel obliquus: quia obliquus ad axem fert signum. Sicut dicit Arist. in. ii. de generatõe & corruptione ubi dicitur q̄ secundū accessum uel recessū planetarū p̄ circulum obliquū fiunt generatiões & corruptiões in rebus inferiorib⁹.

Noia uero signor̄. In ista parte ostendit noia numere signorū: & dicit q̄ in his uersibus continetur numerus & ordinatio signor̄ est Aries. Taurus. Gemini. Cancer. Leo. Virgo. Libra. Sc̄pius. Arcitenens. i. Sagittarius. Caper. i. Capricornus. Amphora. i. Aquarius. Pifcis. Iuxta q̄ debetis intelligere ut possitis soluere q̄ solet q̄.

si multoties: quare ista signa nō fuerūt numero nisi. xii. Secūdo cū forma circularis nō hēat aliqd̄ loco principii: cur ab ariete dē initiari & a piscibus fini. Dico ad primū q̄ deus & natura agens uirtute ipsius dei benedicti: nō facit frustra nec in necessariis deficit: sed cū oē q̄ est sub sphaera cōponat̄ ex q̄tuor elemētis: & quattuor sunt triplicitates stellar̄. f. xii. signa q̄ ipsa elemēta regulāt & disponūt. iccirco. xii. fuerūt signa nō planeta. Nā Aries: Leo: & Sagittarius est triplicitas ignea. Capricornus: Taurus: & Virgo est triplicitas terrea. Cancer: Sc̄pius: & Pifcis est triplicitas aq̄a. Gemini: Libra: & Aquarius est triplicitas aerea. Iccirco non fuerunt ista signa plura nec pauciora. De secundo dico q̄ aries est principium: & pifcis est finis circuli zodiaci. Nam calidus est principium generationis & motus animatorum & frigidum principium corruptionis rerum. Est autē in rebus ista generatio & ultra corruptio. Iccirco ab ariete q̄ est calidum signum sub quo cum intrat sol omnia uegetabilia pululant & incipiunt renouari. Et in piscibus frondes totaliter admittunt. Iccirco ab ipso ariete fuit principium circuli zodiaci & finis fuerunt pifcis. Alia sunt opinioniones multæ: sed si nultis ista cōplete legatis libros quos fecit Albumasar: & omnia uidebitis seriatim. Quodlibet &c. Consequenter sequitur pars ista in qua eligit ex diuisione signorum quantitatem zodiaci. Et diuiditur ista pars in partes duas. Nam in prima ex diuisione signorum eligit quantitatem zodiaci: & in secunda tractat de linea enclyptica. secūda pars incipit ibi. Linea uero enclyptica. Prima diuiditur in duas. Nam in prima facit quod dictum est: & in secunda remouet errorem. secūda ibi. Vnde patet &c. Dicit de ista parte q̄ quodlibet signū diuiditur in triginta gradus. Et quilibet gradus diuiditur in sexaginta minuta. Et quodlibet minutum in sexaginta secūda. Et quodlibet secundum in sexaginta tertia: & sic quousq̄ ueniatur ad athoma. Et dicit q̄ sicut diuiditur zodiacus ab astronomo: ita diuiditur circulus quilibet sine sit maior siue minor in partes consimiles. Item cum omnis sphaera. In ista parte concludit latitudinem quantitatis zodiaci: & dicit q̄ cum omnis sphaera intelligatur sicut linea uel circūferentia. Solus zodiacus intelligitur ut superficies habens duodecim gradus in latitudine: de cuius gradibus iam ipse fuit locutus.

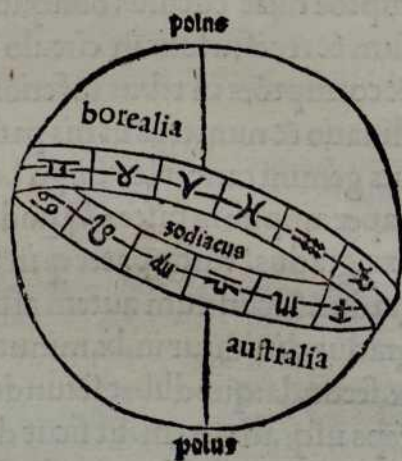
Vnde patet &c. Hic remouet errorem & dicit q̄ ex his patet q̄ quidam non uendunt in astrologia dicentes q̄ signa sunt quadrata nisi abutantur nomine & appellent illud quadratum q̄ quadrangulum quia signum habet. xxx. gradus in longitudine & latitudine. xii. ergo cum longitudo sit maior latitudine non erit aliquod signum quadratum subaudi: quia quadratum constat ex omnibus lateribus æqualibus: quadrangulus uero non: & hoc est q̄ dicit. Linea uero diuidens &c. Postq̄ autor in superiori parte ostendit quantitatem zodiaci secundum lōgitudinem & latitudinem. In ista parte de

terminat de linea ecliptica. Et diuiditur ista pars in partes duas. Nam in prima tractat de ipsa: & in secunda dat quædam documenta. Secunda ibi. Pars uero zodiaci. Dicit de ista parte q̄ linea ista descripta circulariter in circuitu zodiaci diuidens quantitates ipsius lateris zodiaci in duas partes æq̄les: ita q̄ cū tota latitudo ipsi sit xii. graduū dimittit sex ex una parte: & sex ab altera: linea talis dicitur ecliptica. Quoniam quando sol &c. In ista parte reddit causam quare dicitur ecliptica. Et diuiditur ista pars in tres. Nam in prima facit hoc ostendendo per effectum in sole & luna. & in secunda ostendit concludendo eclipsim lunæ quid sit. Et in tertia tractat de qualitate motus solis sub zodiaco. Secunda ibi. Vnde eclipsis. Tertia ibi. Sol autem semp. Dicit de ista parte q̄ quando sol & luna directe sunt sub ipsa linea sine in superficie contingit solem aut lunam obscurari: obscuritatē solis contingit ut si in nouilunio

& luna directe interponatur inter aspectus n̄ros & corpus solis obscuritatē lunæ cōtingit in plenilunio quando sol lunæ opponit linealiter: & terra in medio opponitur diametraliter. Vnde eclipsis. In ista parte cōcludit notificādo eclipsim lunæ. & dicit q̄ eclipsis lunæ non est aliud q̄ interpositio terræ inter solem & lunam. Circa istam partem debetis intelligere q̄ obscuritas solis & lunæ potest fieri tribus modis. s. diuine: naturalis: & artificialiter. Diuina ut fuit illa in passione xp̄i: quia potētia diuina p̄t q̄ uult mutare ordinē naturæ de potētia. s. absoluta. Naturaliter: ut q̄ luna & sol diametraliter sub ista linea cōiungitur q̄ ei nulla sit latitudo: & de ista intelligit autor. Artificialiter: sicut cū elitropia. Nā ut dicit Euau rex arabū in libro de lapidibus. Elitropia est q̄dā lapis magnus cuius color est uiridis: & habet sanguineas guttas & multas proprietates quas nunc dimitto. Sed illam dico q̄ facit ad propositum. Nā si sub tecto ubi sit sphaera solis ponatur in concha plena aqua: ita q̄ sphaera solis in aqua t̄gat ipsam: subito uapores ascēdūt & multiplicātur q̄ obumbrāt totū orizōtē: & p̄ cōsequēs solē in illa ciuitate. Vñ multi fatui dicūt q̄ obscuritas q̄ fuit in passione xp̄i fuit facta in ierusalē uirtute elitropiæ & nō diuine. Alii dicūt q̄ fuit stella comata q̄ uocat̄ a Ptho. milix q̄ est ex cōplexione Veneris: & est magna admodū lunæ: & habet crines & radios suos infundit se retro & circuit. xii. signa quæ q̄do apparet: ut dicit Ptho. insurgūt mutātes leges antiquas: & leges adducūt nouas: & ista cometa nocet regibus & p̄cipibus atq̄ potētibus cū apparet. Alii dicunt q̄ illa eclipsis fuit naturaliter & nō miraculosa: nā dicūt q̄ cū uenus & mercurius semper sequūtur solē interpositi fuerūt inter aspectū solis & lunæ: quia tūc luna erat in decio gra. libræ: & sol erat in decio gra. arietis: ideo obscuratus fuit sol & luna: sed istas opiniōes & alias soluam in fine istius tractatus ubi magis hnt locū si deo placuerit. Aliud ē q̄ debetis hic noscē q̄ obscuritas luminariū sp̄ in mūdo denotat detrimētū: uñ dicit Yparcus in libro detrimēti naturæ terreāt aīalia & p̄cipue ratiōis cū entiū p̄ris & m̄is radioḡ uidet deficere pulcritudo. Iuxta q̄d debetis scire q̄ cōtribulatis causis cōtribulant̄ causata: nā sol ē origo uirtutis uitalis. luna ē origo uirtutis naturalis: saturnus uirtutis retētiuæ: iupiter uirtutis augmenti: mars uirtutis irascitiuæ: uenus uirtutis appetitiuæ: mercurius uirtutis cogitatiuæ: sed cū uita cōsistat p̄ uirtutes uitales & naturales. Iccirco dicit terreāt aīalia: & cū mercurius semp̄ comitet solē q̄ est origo cogita-

Vnde patet q̄ quidam mentiuntur in astrologia dicētes signa esse quadrata: nisi abutentes nomine idem appellent quadratum & quadrangulum: signum enim habet. xxx. gradus in longitudine. xii. uero in latitudine.

Linea autem diuidens zodiacum in circuitu ita q̄ ex una parte sui relinquat sex grad⁹: & ex alia parte alios sex dicitur linea ecliptica: quoniam quādo sol & luna sunt linealiter sub illa: cōtingit eclipsis solis aut lunæ. Solis: ut si fiat nouilunium & luna interponatur recte inter aspectus nostros & corpus solare. Lunæ: ut in plenilunio q̄n sol lunæ oppōit̄ diametraliter. Vñ eclipsis lunæ nihil aliud est: q̄ interpositio terræ inter corp⁹ solis & lunæ

SPHAERAE

tiue cum obscuratur sol ex coniunctione lunæ. Mercurius est in illa coniunctione: iccirco addidit & animalia rationis: quia Mercurius recipit contributionem ex compassione: iccirco causat detrimentum in cogitativa uirtute. Effectus autem particulares quos denotat eclipfis tam solis q̄ lunæ: hic nō pono cum non sit locus. Sed unum aliud debetis scire q̄ color eclipfis nō est nisi color aeris: ut dicit Ptholomæus in secundo quadripartiti ubi docet cognoscere planetam qui disponit mundus hora eclipfis per colorem aeris: & dicit q̄ si color aeris fuerit niger uel subuiridis dominatur Saturnus. Si fuerit subalbidus Iupiter dominatur. Si fuerit rubeus Mars. Si aureus uel citrinus Venus. Si uaril coloris dominatur Mercurius.

Sol quidem semper decurrit sub ecliptica: omnes alii planetæ declinant uel uersus septentrionem: uel uersus austrum: quandoq; autem sunt sub ecliptica. Pars uero zodiaci quæ declinat ab æquinoctiali uersus septentrionem dicitur septentrionalis: uel borealis: uel arctica. Et illa sex signa quæ sunt a principio arietis usq; in finem uirginis dicuntur signa septentrionalia uel borealia. Alia pars zodiaci quæ declinat ab æquinoctiali uersus meridiem dicitur meridionalis: uel australis. uel antarctica. Et sex signa quæ sunt a principio libræ usq; in finem piscium dicuntur meridionalia uel australia.

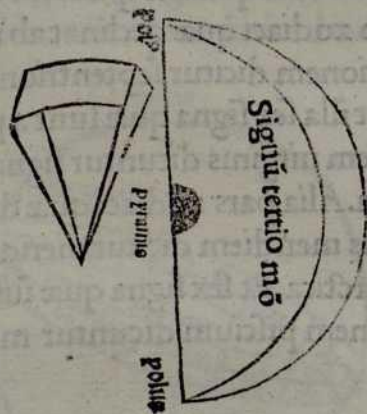
Deinde cum dicit. Sol autem semper: & cætera. In ista parte tractat de qualitate motus solis sub circulo zodiaco. Et dicit q̄ semper currit uel mouetur sub ista linea ecliptica: si alii planetæ declinant uersus septentrionem uel uersus austrum: & quandoq; sub ista linea. Iuxta quam partem debetis scire q̄ sicut dicit Mesalach in libro de causis orbium unus planeta eclipfat alterum: ut luna eclipfat Mercurium: quandoq; inter eos non est latitudo: & luna Mer

curium: quia quandoq; nulla est latitudo ut uidistis in hoc anno q̄ luna erat in luna in parte non illuminata. Sed Venus & Mercurius non possunt eclipfare solem: quia sicut Mesalach in præallegato libro. Venus & Mercurius cum sunt sub sole in uno gradu in longitudine sunt longiores q̄ esse possunt in latitudine. Pars uero zodiaci: & cætera. In ista parte ut superius dicebatur dat quædam documenta. Et diuiditur ista pars in duas. Nam in prima dat documentum de diuisione zodiaci in latitudine per æquinoctium. Et in secunda qualiter planeta dicitur esse in signo. Secunda pars incipit ibi. Cum autem sol dicitur in ariete & cætera. Prima pars posset diuidi sed non curo: totum legatis simul. Dicit q̄ pars zodiaci quæ declinat a circulo æquinoctiali uersus septentrionem dicitur septentrionalis uel borealis uel arctica. Et illa sex signa quæ sunt a principio arietis usq; ad finem uirginis dicuntur septentrionalia signa: & alia pars zodiaci dicitur meridionalis uel australis quæ declinat ab æquinoctiali uersus meridiem & sex signa quæ sunt a principio libræ usq; in fine piscium dicuntur meridionalia uel australia. Circa istam partem debetis notare q̄ ista est diuisio totius circuli zodiaci q̄ sex signa sunt septentrionalia & sex australia. Iuxta q̄ est intelligendum secundum q̄ dicit Mesalach in libro de uirtute motoris dignior pars zodiaci est aquilonis: eo q̄ est in ipsa regnum solis & lunæ: & amborum exaltationes quæ principalissimæ sunt causa uitæ. Nam cum sol fuerit in ariete omnia renouantur: quæ sua exaltatio est æterna: & in ista parte zodiaci oriuntur illi qui uniuersæ terræ dominantur ut puta gratia solis & lunæ. ut dicit Ptholomæus octauo de ac. se. Et Almanfor in suis amphorismis. Cum unum quodq; luminarium: scilicet solis & lunæ fuerit in corde exaltationis in dominio & liberum ab infortunio erit natus rex totius sæculi: & hæreditabit semen suum super terram: & ipsam longo tempore possidebit. Aliud debetis notare q̄ planetæ diuerscantur in influentia in una parte zodiaci & in alia. Vnde Ioannes Damascenus in suis amphorismis secundum mutationes stellarum in longitudine & latitudine uitia & naturæ consuetudines mutantur & diuersitatem in aere faciunt: ut ponit Albumasar in reuolutionibus annorum mundi. Et etiam luna habet in meridie proprietatem mirabilem: ut dicit Hermes primo de spe. & de luce. Cum luna fuerit meridionalis descendens in Scorpione uel in piscibus: non incipias laborare: cito enim huius fabrica diruetur. Aliud debetis scire q̄ ciuitas dicitur septentrionalis uel australis dupliciter. Vno modo ratione situs eo q̄ ipsa situata est sub parte illa. Alio modo dicitur septentrionalis uel australis ratione signi sub quo fuit ædificata. Vnde cum dixi uobis in meis prophetiis q̄ hoc erit in partibus Aquilonis: id est in illis ciuitatibus quæ ædificatae sunt sub aliquo signo septentrionali: & non in ciuitatibus quæ situatae sunt sub parte illa. Nam in austro sunt ciuitates septentrionales: & in septentrionale sunt ciuitates australes: & hæc est ratio. Quare in una ciuitate in uno anno est mortalitas: fames: & terremotus. Et in alia quæ non distat p uiginti miliaria est salus gentium fertilitas & quies. Hoc ut dixi uobis non est nisi propter diuersitatē stellarum sub quibus fuerunt ipsæ ciuitates ædificatae. Deinde cum dicit.

Cū sol est in ariete. In ista parte dat documētū quō dicat planeta esse in signo. Ista pars posset diuidi: sed nō curo: legatis totū simul. Dicit q̄ sol siue planeta esse in signo dicit̄ quattuor modis. Vno mō accipiēdo in p̄ sub sc̄dm q̄ iā ip̄e accepit. In alia significatōe dī signū q̄drilaterē pyramis: cuius latitudo est sup̄ficies quā appellamus signū & p̄ctus siue acuties eius est in centro terræ exēpli gratia dato q̄ a quolibet latere sup̄ficies arietis ducat̄ lineā q̄ cū uenit ī cētro describet corpus quadrilaterē pyramida le: cuius basis siue latitudo ē sup̄ficies quadrāgula. Angulus uero ī quo lineæ cōiungunt̄ in cētro ē uertex siue acuties: ut patet in figura maginali: & hoc mō planetæ dñr esse in signis. Tertio modo dicūt̄ planetæ esse in signo ut intelligātur sex circuli trāseūtes sup̄ polos zodiaci p̄ principia. xii. signorū. & isti circuli diuidūt totā sup̄ficiem sphæræ in. xii. ptes latas. s. in medio & strictiores iuxta finē q̄libet talis pars dī signū & nomē sp̄ale hēt a noīe illius signi q̄ includit̄ inter illas lineas: & sc̄dm istā acceptionē stellæ q̄ sunt iuxta polos dicunt̄ esse in signo: & isto modo accipiēdo signū est sola sup̄ficies Quarto & ultimo modo planeta dicit̄ esse in signo: ut si intelligat̄ esse quoddā corpus: cuius basis ē signū sc̄dm q̄ ip̄e accepit. ultio. s. in tertio mō. acutū uero eius sit supra axē zodiaci tale in q̄rta significatōe dī signū sc̄dm quā significationē totus mūdus diuiditur ī xii. partes æquales: & sic qcq̄d est in mūdo. s. a sup̄ficie firmamenti usq̄ ad terrā dicitur eē totū in signo: & hoc est quod dicit̄.

VNT aut̄ alii duo circuli: s. &c. Postq̄ aut̄ autor in superiori pte tractauit de linea egyptica & de acceptōe signi In ista pte tractat de coluris: & diuiditur ista pars in duas. Nam in prima dat intentū: & in secūda, p̄sequitur. secunda pars incipit ibi. Dicitur aut̄. Dicit de ista parte q̄ sūt alii duo circuli maiores ī spha qui dicūt̄ coluri: officium quorum est distinguere solstitia & æqnoctia. Dicitur autē. In ista parte prosequitur: & diuiditur ista ps in duas. Nam in ipsa prosequitur intentum determinādo de coluris in generali. Et in sc̄da in sp̄ali. & sc̄da pars incipit ibi. Colurus igit̄ trāsies &c. Dicit de ista parte q̄ colurus est dictus a colon græce qd̄ est mēbrū: & uros q̄ est bos siluester: q̄a sicut cauda bouis siluestris erecta facit semicirculū nō p̄fectū: sic colurus sp̄ apparet nobis imp̄fectus: quia tātū urat eius medietas apparet subaudi: nō q̄ in se sc̄dm totū ambitū nō sit circularis. sed quia illa pars alterius poli quā interfecat nunq̄ uidet̄ a nobis. Iuxta q̄ debetis intelligere q̄ hyparcus in libro de ierarchiis spirituū aliter interpretatus ē colorus. & dī q̄ color dī a colon qd̄ est mēbra & uros. quia sp̄s qui sunt in coluris. s. incubus & succubus offm̄

Cum aut̄ dicit̄ q̄ in ariete est sol uel in alio signo. Sciēdū q̄ hęc p̄positio in sumitur pro sub secūdū q̄ nūc accipimus signū. In alia aut̄ significatōe dicitur signū pyramis quadrilatera: cuius basis est illa sup̄ficies quā appellamus signū: uertex uero eius est in centro terræ. Et secūdū hoc proprie loquendo possumus dicere planetas esse ī signis. Tertio modo dicit̄ signū ut intelligat̄ sex circuli trāseūtes sup̄ polos zodiaci & p̄ p̄cipia. xii. signorū. Illi sex circuli diuidūt totā sup̄ficiē sphæræ in. xii. ptes latas ī medio: arctiores uero iuxta polos zodiaci: & q̄libet pars talis dicitur signū & nomē habet speciale a nomine illius signi quod ītercipitur īter suas duas lineas. Et secūdū hęc acceptionē: stellæ q̄ sunt iuxta polos dicunt̄ esse in signis. Itē intelligat̄ corpus quoddā: cuius basis sit signū. secūdū q̄ nūc ultimo accepimus signū: acutē uero eius sit sup̄ axē zodiaci. Tale igit̄ corpus ī quarta significatōe dicitur signū: secūdū quā acceptionē totus mūdus diuiditur ī. xii. partes æquales q̄ dñr signa: & sic qcq̄d ē in mūdo est in aliquo signo.

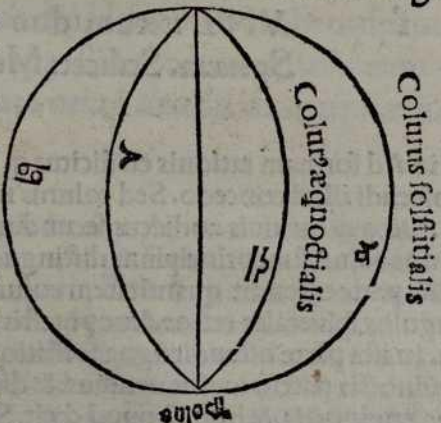
De duobus coluris.

VNT aut̄ alii duo circuli maiores ī spha q̄ dñr coluri: quorū officium est distinguere solstitia & æqnoctia. Dī aut̄ colurus a colon græce qd̄ est mēbrū: & uros qd̄ est bos siluester: q̄a quēadmodū cauda bouis siluestris erecta q̄ est eius mēbrū facit semicirculū & nō p̄fectū: ita colurus sp̄ apparet nobis īp̄fectus: qm̄ solū una eius medietas apparet: alia uero nobis occult

SPHAERAE

eorū est urere in somniis mēbra genitalia. Vñ ad līam sic dicit: incubus & succubus coluros tenēt: & qñq; ī maiori cōiūctiōe eorū uirtute uelut diuinitatis hoīes oriunt. Iuxta q; debetis itelligere q; incu- bus scdm ipm dī morari ī coluro q; distiguit solstitiū aēstiuale: & isti spūs dñant ī sōniis coitus hoīuz & deportāt spma hoīs ī cōiūctiōe maiori. f. qñ Saturnus: Iupiter: & Mars cōiūgunē ī cācro uel ī capri corno & emittit ī matricē alicuius mulieris: & exīde fit cōceptio & oriunt hoīes q; uident diuini: & q; cōstituit leges ī mūdo: & faciūt mira: ut fuit Merlinus: & erit antixps q; cōceptus erit ex uirgine: & fa- ciet miracula multa: de quo ī fine lectiōis dicā uobis. Succubus dī qa accipit corpus ex aere ī forma mulieris: & decipit qñq; hominē agēdo ī eū. Alii q; sūt minores su pradictis q; uocātur marmores & asmit' tenēt coluros & distiguit aequoētia. uñ ad līaz dicit q; mar mores & asmitus tenēt aequoētia nuru dei: sed istd nō debet sic sim pliciter itelligi: sed eget expositio ne magna q; h nō hēt locū. Co lurus igit' & c. In ista pte dicit de coluro ī spāli. Et diuidit ista ps in duas. Nā in pīa tractat de coluro distigūete solstitia. & ī scda de co luro distigūete aequoētia. scda ps incipit ibi. Alter qdē colurus. Ad huc pīa ps diuidit ī duas. Nā in pīa facit qd distū ē: & ī scda duo manifestat. scda ps ibi. Iste aut ar- cus & c. Dicit de ista pte q; colur' q; trāsīt p polos mūdi & zodiaci p maxias solis declinatōes. f. p pri- mos gradus cācri & capri. distin- guit solstitia. Vnde primus pūct' cācri ubi iste colurus iterscat zo- diacū dī pūctus solstitii aēstiualeis qa sole existēte ī eo tūc ē solstitiū

taf. Colur' igit' distigūes solstitia trāsīt p polos mūdi p polos zodiaci: & maxias solis declinatōes. hoc ē p pri mos grad' cācri & capricorni. Vñ prim' pūct' cācri ubi colur' iste iterscat zodiacū dī pūct' solstitii aēstiu: qa qñ sol ē ī eo: ē solstitiū aēstiuū: & nō pōt sol magis acce- dere ad zenith capitis nri. Est aut zenith pūct' ī firma mēto directe supraposit' capitis nris. Arc' uero coluri q; iterscipit' iters pūctū solstitii aēstiu & aequoētia: ap- pellat' maxia solis decliatio. Et ē scdm Ptolemæū. xxiii. graduū: & .li. minutoꝝ. Scdm Alcmeonē uero. xxiii. gra duū: & .xxxiii. minuto rū. Similr prim' pūct' capricorni: ubi idē co- lurus ex alia pte iterse- cat zodiacū dī pūct' solstitii hyemalis & ar- cus coluri iterscipit' iters pūctū illū & aequoētia lē dī alia maxima solis declinatio: & ē aequalis

aēstiuale quia nō pōt sol magis accedere ad zenith nostri capitis: quia zenith est punctus in firmamen to recte suppositus capibus nostris. Circa istam partem est dubitatio utrum punctus cancri & capri. dicantur maximas solis declinatōes quae maxime distant a medio mundi. Sed duo poli. f. arcticus & anctarticus maxime distant a medio mundi q; punctus cancri & capri. quare & c. Maior huius rationis est nota: declaro minorē. Nam poli mundi distant in termino: & distare plus nō possunt. ergo pūctus cancri & capri. non sunt solis maximas declinatōes. d. Oppositum: illa puncta dicūtur maximas solis declinationes in quibus sol nō pōt magis distare ab aequoētia. Sed primus gradus cancri & capri. sunt huiusmodi. quare dicunt' maximas solis declinatōes. Maior huius est nota: declaratur minor ad sensum. Nam in orbe signorū sol non potest plus distare ab aequoētia: & per consequēs a medio mū di. ergo puncta cācri & capri. dicunt' maximas solis declinatōes. Vnde ad rationē cū dī illa pūcta & c. Dico q; quis simpliciter loquēdo poli mūdi dicātur magis distare a medio mūdi tñ in orbe signorū ī quo sol magis mouetur maxime distat a medio mūdi. Iste aut arcus coluri dicit' & c. In ista pte au tor duo manifestat. Et diuiditur ista pars in duas. Nā in prima ostēdit qd sit maxima solis declinatio. Et in secunda quid sit pūctus solstitii hyemalis. scda ibi. Similiter pūctus. Dicit de ista pte q; iste arcus coluri qui iterscipit' inter primū pūctū cancri siue solstitii aēstiualeis & aequoētia dicitur solis ma xima declinatio siue ascensio. Et ista scdm Ptolemæū est. xxiii. graduū: & .xxxiii. minutoꝝ. Iuxta q; de betis itelligere q; declinatio sicut dicit Thebit in libro de diffinitionibus. Est arcus circuli meridiei cadens inter orbem signorū & aequatorem diei siue circulum aequoētialem. Aliud debetis scire q; ista declinatio solis secundum Ptolemæum est. xxiii. graduū: & .li. minutoꝝ: ut recitat Alphagra nus. Sed opinio quam recitat autor hic: non est opinio Ptolemæi. Sed Alcmenon fuit istius opiniois f. q; esset. xxiii. graduū: & .xxxiii. minutoꝝ: & in ista opinione omnes concordant. Similiter primus punctus & c. In ista parte ostendit quid sit punctus solstitii hyemalis. & dicit q; primus pūctus capricorni dicitur punctus solstitii hyemalis: & ille arcus qui iterscipitur coluri qui iterscipitur inter punctum illum & aequoētialem dicitur maxima solis declinatio: & est aequalis supradicta.

Alter autem colurus. In ista parte autor tractat de coluro distinguente solstitia. Et diuiditur ista pars in tres. Nam in prima hoc facit. Et in secunda tractat de qualitate colurum. Et in tertia de signis solstitiorum & æquinoctiorum per uersus. Secunda ibi. Isti autem coluri. Tertia ibi. Signa solstitiorum. Dicit de prima parte q̄ alter colurus transit super polos mundi & per prima puncta arietis & libræ ubi sunt duo æquinoctia appellatur colurus distinguens æquinoctia. Circa istam partem est dubitatio utrum. s. colurus aliquis sit principium distinguendi solstitia & æquinoctia. Et uidetur q̄ non unica

rōne: q̄cqd ē principiū distinguēdi aliud ē principiū cognoscēdi illū sed colur⁹ nō ē principiū cognoscēdi solstitia & æquinoctia: sed potius econuerso. Maior huius rationis est nota. declaro minorem. Nam solstitia & æquinoctia ponuntur in diffinitione colurum q̄ patet cum dicit q̄ unus colurus transit per prima puncta cancri & capri. ut cōtingat solstitia. ergo coluri non sunt principium distinguendi solstitia & æquinoctia. Oppositum in duobus punctis in quibus colurus interfecat æquinoctialem: & cōtingūt duo solstitia: & in aliis duo æquinoctia. ergo æquinoctia & solstitia distinguunt p̄ cōtactū coluroꝝ. ergo coluri sūt principia distinguendi solstitia & æquinoctia.

Ad formam rationis cū dicitur q̄ q̄cquid est principium distinguendi aliquid est principium cognoscendi illud concedo. Sed colurus non est principium cognoscendi æquinoctia: sed potius ecōtra. Dico q̄ quauis zodiacus secundum realitatem sit principium distinguendi coluros: tamen quo ad nos coluri sunt principium distinguendi quattuor puncta zodiaci. Isti autem coluri & cætera. In ista parte ostendit quantitatem colurum: & dicit q̄ isti coluri interfecant se super polos mundi ad angulos sphaerales rectos. hoc potestis uidere in sphaera: & est notum. Signa solstitiorum & cætera. In ista parte ostendit signa solstitiorum & æquinoctiorum per uersus. Et dicit q̄ signa solstitia & æquinoctia patent in istis uersibus. & dicit q̄ cancer & capricornus faciunt solstitia. Aries & Libra faciunt æquinoctia. & hoc est quod dicit. Sed debetis scire q̄ ista quattuor signa quæ cardinali dicuntur recte posita sunt in cælo: ut quattuor membra principalia nostri corporis. Nam sicut cerebrum est in summitate sic cancer. Nam si aliud signum: ut puta calidum esset loco Cancri Sole adueniente tam ratione signi q̄ ratione more tam ratione radiorum centrum caufaret tam intensum calorem q̄ inficeretur aer: qua infectione non staret uita mœsta. Vnde sicut cerebrum est frigida & humida complexionis ut resistat cordi: sic cancer ut resistat soli: iccirco Cancer positus fuit in summitate zodiaci: & sicut cor est in medio indiuidui. sic aries est in medio mundi. Et sicut cor est calidū & siccum & principium uitæ: sic aries ē principium circuli. Libra ē calidum & humidū: & sic epar ē calida & humida cōplexiōis: & sicut opponit cordi sui humiditate: sic libra opponit arieti. Vñ quæadmodū spūs uitalis pueniēs ad aliqd̄ istorū mēbroꝝ principalium: ut puta sic ad cerebrū acq̄rit a' iū modū cōplexiōis: q̄a sit aialis pueniēs ad epar fit naturalis sicut sol pueniēs ad aliqd̄ istorū signorū fit uariatio q̄ sunt in mūdo inferiorē. Iuxta q̄ debetis notare q̄ ista quattuor signa. s. Aries: Libra: Cancer: & Capri. in quibus cōtingunt solstitia & æquinoctia dicunt signa cardinalia eo q̄ in cardinalibus siue in angulis naturaliter situata. Vnde yparcus dicit in libro de ordine intelligētiæ q̄ principes qdā dæmonū tenēt quattuor partes sub cælo. Nam expulsi de cælo aerē occupant & quattuor elemēta. Nā æquinoctia & solstitia tenēt in similitudinē primi troni. Nam cum signa quattuor supra dicta dicantur cardinalia siue angularia: iccirco uelut loca digniora sub ipsis tenēt aliqui de ierarchia maiori: & cum ipso coluri interfecant cruciatim solstitia: ideo illi qui inuocant dæmones semper ī trī uis siue in cruciatis uis stant ad inuocandum. Et hæc est ratio. quare &c.

VNT autem duo circuli maiores & cætera. Postq̄ autor in superiori parte tractauit de coluris

In ista parte tractat de circulo meridiano & orizonte. Et diuiditur ista pars in partes duas. Nā in prima dat intentum. Et in secunda prosequitur. secunda pars incipit ibi. Est autem meridianus circulus Dicit de ista parte q̄ sunt alii duo circuli maiores in sphaera: scilicet meridianus & orizon. Iuxta q̄ debetis intelligere q̄ circuli meridionales sunt circuli maiores qui transeunt per polos æquatoris diei. Et quicumq̄ transit per summum capitis alicuius terræ est circulus meridiæ in terra illa. Vnde circuli meridionales sunt orizontes sub æqtore diei: ut dicit Thebit in lib. de diffinitōibus

priori. Alter quidem colurus transit per polos mundi: & per prima puncta arietis & libræ ubi sunt duo æquinoctia: unde appellatur colurus distinguens æquinoctia. Isti autem duo coluri interfecant sese super polos mundi ad angulos rectos sphaerales. Signa quidem solstitiorum & æquinoctiorum patent his uersibus. Hæc duo solstitia faciunt cancer capricornus: Sed notes æquant aries & libra diebus.

De meridiano & orizonte.

VNT iterum duo alii circuli maiores in Sphaera. Scilicet: Meridianus: & Orizon.

SPHAERAE

Est aut &c. In ista parte psequit. Et diuidit ista ps i duas. Na in prima psequitur determinando de meridionali: & in scda de orizonte. scda ps incipit ibi. Itē orizō ē circulus &c. Adhuc ista diuidit in tres. Nam in prima notificat meridianū. Et in scda quare dī meridianus. Et in tertia dat qdā documenta. Scda ibi Dicit meridianus. Tertia ibi. Et notādū. Dicit de pria pte q meridianus est circulus qui de scribit sup polos mūdi q trāsit per pūctū capitis nostri. Dicitur &c. In ista pte oñdit quare dicat meridianus: & dicit q meridianus dī quia ubicūq; hō sit: & in quibuscunq; tpibus anni qñ sol p motū

Est autem meridianus circulus quidam transiens per polos mundi: & per zenith capitis nostri. Et dicitur meridianus: quia ubicunq; sit homo: & in quocunq; tempore anni quando sol motu firmamēti puenit ad suū meridianū est illi meridies. Cōsimili ratione dī circulus mediæ diei. Et notādū q ciuitates quaz una magis accedit ad oriētē q̄ alia habēt diuersos meridianos. Arcus uero æquinoctialis intercept⁹ iter duos meridianos dī lōgitudō ciuitatū. Si aut duæ ciuitates eūdē hēant meridianū: tūc æqualiter distant ab oriēte & occidēte. Orizon uero est circulus diuidens inferius hemisphærium a superiori. Vnde appellatur orizon: id est terminator uisus. Dicitur etiam orizō circulus hemisphærit.

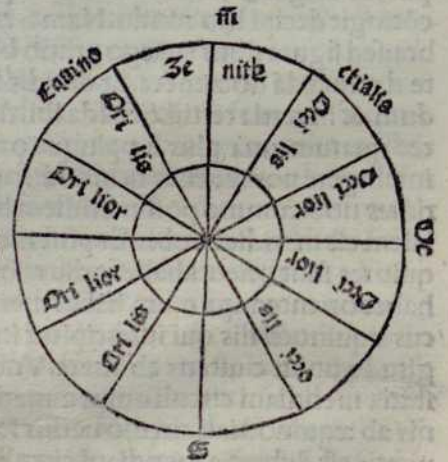
firmamēti puēit i meridianū suū & ē illi meridies. & cōsimili rōne dī circulus meridiei. Circa istam ptē debetis itelligere q sicut scribit Hyparcus in libro de cautelis naturæ in p̄cipio ad līam sic dicit. Vt Sol i linea circuli meridiē decipit eleuantē sic spūs p umbrā humāos decipiūt gloriādo. Iuxta q debetis itelligere q astrologus decipitur in eleuatōe ascēdētis cū sol fuerit in meridiē: quia i rei ueritate nō pōt hīi ascēdēs. Et illi q tūc uolunt de futuris iudicare: ut plurimum errāt: ut dicit Hermes p̄rio de spe. & de lu. Inueniuntur quandoq; astrologorum quorūdam iudicia nō uera: aut propter defectum instrumētorum: aut q̄a sol est circa gradum mediū cœli: aut pp quærētis insipiētā: aut pla

netæ q rē cōcedūt uel denegāt sūt æquales. Ideo dicit Hyparcus: sicut sol &c. ita p umbrā spūs humanos gloriādo decipiūt. Nā dēmōēs glorianf qñ pnt decipere hōies. Nā illi q uolūt scire de furto: hnt pueros uirgines & uidēt i corpore polito formas & figuras hōium. Nā ista uocat umbra circa quam cōtingit decipi isto modo. Nam si ero furatus libꝛ: & exeo de domo non apparebit figura mea i umbra: sed figura illius cui ego primo obuiaui. Ideo dicit Hyparcus. ut sol &c. Et notādū. In ista parte dat quædā documēta. Et diuidit ista pars in tres. Nā in pria dat unū documētū: & in secūda secundum. & in tertia tertiū. Secūda lbi. Arcus &c. Tertia ibi. Si enī. Dicit de pria q est sciēdū q duæ ciuitates quarum una plus ē p̄p̄nqua orienti q̄ alia habet diuersum meridianum ab alia. Iuxta q debetis itelligere uos iuuenes q meridianus uariatur secundum diuersa loca mundi. Nam quando est meridies nobis: immo post meridiem in hierusalem non est meridies nobis: immo post meridiem hierusalem est meridies nobis. Et post meridiem nostram est meridies parisius. Quia ciuitates quæ propinquiores sunt orienti: habent diuersos meridianos a ciuitatibus quæ distant. Nam ciuitas quæ primū habet orientem: primum habet meridianum. Arcus & cætera. In ista parte dat aliud: & dicit q arcus æquinoctialis qui intercipitur inter duos meridianos dicitur longitudo ciuitatum: subaudi longitudo unius ciuitatis ab altera. Vnde debetis scire q longitudo regionis est distantia ab alia est distantia meridiani circuli unius a meridiano circulo alterius latitudo est latitudo zenith capitis regionis ab æquinoctiali circulo uersus septentrionem uel meridiem. Vnde debetis scire q longitudo ciuitatis est distantia meridiani circuli a meridiano alterius ciuitatis. Si enim duæ: &c. In ista parte dat aliud documentum. Et dicit q si duæ ciuitates habeant eundem meridianum: tunc æqualiter distant ab oriente & ab occidente. Item orizon est circulus & cætera. In ista parte tractat de orizonte. Et diuiditur ista pars in partes duas. Nam in prima ostendit quid sit orizon. Et in secunda ponit eius diuisionem. Secunda pars incipit ibi. Est autem duplex & cætera. Prima pars posset diuidi: sed nō curo. Dicit de ista parte q orizon est circulus diuidens hemisphærium inferius a superiori. Vnde appellatur orizon quasi terminator nostri uisus. Et dicitur etiam circulus hemisphærit. Vos iuuenes debetis scire q hemisphærium dicitur ab hemi & sphæra sphæra. Vnde hemisphæriū quasi dimidia sphæra. Orizon dicitur quasi orientis zona. Aliud debetis notare q orizon quandoq; sumitur realiter: quādoq; similitudinarie. Realiter: ut hic accipitur. Similitudinarie pro hierarchiis separatorum: ut accipit Apollonius in libro suo artis magicæ: ubi ad litteram sic dicit. Orizon maior separatorum influit in minorem. Iuxta q debetis scire q secundum eius opinionem animæ nostræ dicuntur in minori orizonte mouentes intelligentiæ dicuntur esse in maiori. Vnde secundum eius intelligentiam ibi sic se hnt animæ nostræ ad corpora: sicut se hnt intelligentiæ ad aīas nras q ueꝛ dicit si recte intelligatur.

Est aut duplex. In ista parte ponit diuisionē ipsius orizontis. Et diuiditur ista pars in partes duas. Nam in prima ponit eē duplicē orizontē: & in scda mēbra p̄dicta diuisionis declarat. scda incipit ibi. Rectū &c. Dicit de ista parte q̄ orizon est duplex. s. rectus & obliquus siue decliuus. Circa istā ptē est dubitatio utq; orizō debeat diuidi i rectū & obliquū: & uidet breuiter q̄ nō. Orizō ē diuidēs supius hemisphiū ab inferiori: sed talis orizō nō ē nisi unus. ergo nō debet diuidi in rectū uel obliquū. Maior huius rationis est nota: declaro minorē: q̄a unū inq̄tū unū nō recipit diuisionē: quare &c. Dico ad q̄onē q̄ orizon scdm ueritatē ē unū q̄ dī naturalis: sed scdm apparētiā ē multiplex. Vñ dico q̄ illa diuisionē i obliquū ē solū scdm apparētiā. Nam scdm diuersos sit' apparēt nobis diuersa orizōta. Sed est differētia inter orizōtē naturalē & apparētē siue artificialē. nā orizō naturalis est linea una i circulis diuidēs unū hemisphariū ab alio. artificialis est aspectus sensibilis q̄ terminat uisum. Sed debetis scire q̄ orizon artificialis dī sub quadā similitudine quē admodū & dies artificialis. Nam dies artificialis dī eo q̄ artifices in eo ut plurimū opan tur de die: sic & orizon dī artificialis q̄a ciuitas uel castrū situata ex arte hnt orizōtē: & hic dī artificialis eo sicut soluit rō. Rectū &c.

In ista pte psequit mēbra p̄dicta diuisionis. Et diuidit ista pars i duas. Nam i prima ostendit q̄ sunt illi q̄ habēt rectū orizōtē. Et in scda q̄ sunt illi q̄ hnt obliquū. scda ibi. Obliquus &c. Dicit de ista pte q̄ illi qui hnt orizōtē rectū & sphærā rectā quorū zenith. s. p̄ctus est in æquinoctiali: & iporū orizon ē circulus trāsies per polos mundi diuidens æquinoctialē ad angulos sphærales rectos. Vñ dī orizō rectus uel sphæra recta. Obliquū &c. In ista pte ostendit qd obliquus & diuidit ista pars i duas. Nam i prima notificat orizōtē obliquū. & i scda ex hoc cōcludit altitudinem poli & latitudinē regionis eē æq̄les. Secunda ibi. Vnde ex his. Dicit de ista pte q̄ obliquū orizōtē siue decliuū hnt illi qb' polus mūdi eleuat supra orizōtē: q̄a eorū orizon itersecat æquinoctialē ad angulos sphærales ipares & obliquos iccirco dicitur orizon obliquus uel decliuus uel sphæra obliqua. Vnde zenith capitis nostri semper ē polus orizontis. Vnde ex his patet &c. In ista parte concludit altitudinem poli & latitudinem regionis esse æquales: & posset diuidi: sed non curo. Legatis totum simul. Dicit q̄ ex supradictis ē manifestum q̄ quanta est eleuatio poli mūdi supra orizonta tanta est distantia zenith. i. puncti ab æquinoctiali: & hoc sic potest demonstrari cum in qualibet die naturali uterq; colurus bis cōiungatur meridianō. i. q̄ idē sit q̄ meridianus unus sit in loco alterius mouēdo in. xxiiii. horis siue in die naturali qcqd probatur de uno & de reliquo sumat dicit ipse quarta pars coluri distinguens solstitia illa. s. quæ ē ab æquinoctiali usq; ad polū mundi & sumatur alia pars coluri eiusdē qui est a zenith usq; ad orizonta. Cum ergo zenith sit p̄ctus orizontis: & istæ duæ quartæ cū sint quartæ eiusdē circuli: iter se sūt æquales. sed si ab æqualibus æqualia demas: uel idē cōe quæ remanēt sunt æqualia dempto. Concludit ergo cōi siue gradu qui est inter zenith & polū mundi residua sunt æqualia. s. eleuatio poli mūdi supra orizonta & distantia zenith ab æquinoctiali: & hoc expresse uidere potestis in sphæra.

Est autem duplex orizon: rectus & obliquus siue decliuus. Rectum orizonta: & sphæram rectā habēt illi quorum zenith ē in æquinoctiali: q̄a illoꝝ orizon est circulus trāsies per polos mūdi diuidēs æquinoctialē ad angulos rectos sphærales: unde dicit' orizō rectus: & sphæra recta. Obliquū orizōta siue decliuē: habēt illi quibus polus mūdi eleuat supra orizōtē: qm̄ illoꝝ orizō itersecat æquinoctialē ad angulos ipares & obliquos. unū dicitur orizō obliquū: & sphæra obliqua siue decliuus. Zenith aut capitis nr̄i sp̄ ē polus orizontis. Vñ ex his patet q̄ q̄ta ē eleuatio poli mūdi supra orizōtē: tanta ē distantia zenith ab æquinoctiali: qd sic patet. Cū i quolibet die naturali uterq; colur' bis iūgat' meridiāo: siue idē sit qd meridian': qcqd de uno pbat' & de reliquo. Sumat' igitur quarta pars coluri distinguētis solstitia q̄ ē ab æquinoctiali usq; ad polū mūdi. Sumat' iteꝝ quarta ps eiusdē coluri q̄ ē a zenith usq; ad orizōtē: cū zenith sit polus orizontis. Istæ duæ quartæ cū sint q̄rtæ eiusdē circuli iter se sūt æq̄les: Sed si ab æq̄lib' æq̄lia demat' uel idē cōe residua erūt æq̄lia: dempto igit' cōi ar cu. s. q̄ est inter zenith & polū mundi residua erūt æq̄lia. s. eleuatio poli mūdi supra orizōtē: & distantia zenith ab æquinoctiali.

Isto de sex circulis maioribus. &c. Postq̄ autor in superiori parte tractauit de sex circulis maioribus. In ista parte tractat de quattuor circulis minoribus. Et diuiditur ista pars in partes tres. Nam in prima hoc facit. & in secunda ex prædictis duo cōcludit. & in tertia tractat de zonis. Secunda ibi. Quanta est ergo. Tertia ibi. Notandū q̄ æquinoctialis. Adhuc ista diuiditur in duas. Nā in prima autor dat intentū. & in secunda prosequitur. secunda ibi. Notandum. Dicit de ista parte q̄ determinato de sex circulis maioribus: est dicendū de quattuor minoribus. Iuxta q̄ debetis scire

De quattuor circulis minoribus.

Isto de sex circulis maioribus: dicēdum est de quattuor minoribus. Notandum igitur q̄ sol existens in primo puncto cancri: siue in puncto solstitii æstiu: raptu firmamenti describit quēdam circulum qui ultimo descriptus est a sole ex parte poli arctici. Vnde appellatur circulus solstitii æstiu ratione superius dicta: uel tropicus æstiuus a tropos quod est cōuersio: q̄a tūc sol incipit se cōuētere ad inferi hemisphæriū & recedere a nobis. Sol itē existēs ī priō puncto capricorni siue solstitii hyemalis: raptu firmamēti: describit quēdā circulū q̄ ultimo descriptus est a sole ex pte poli antarctici. Vñ appellat̄ circulus solstitii hyemalis siue tropicus hyemalis: quia tunc sol conuertitur ad nos.

q̄ circuloꝝ magnitudo & paritas accipitur duobus modis. uno modo rōne cōstituentiæ sphære cœlestia: ut hic autor accipit. secūdo modo pro naturis occultis q̄ reperiunt̄ in elemētis mūdi: ut accipit Apollonius in libro suo de yle. ubi ad litteram sic dicit: ut ex magno & paruo habitu circuloꝝ componitur sphæra cœli sic nature reꝝ que sunt ex elemētis mūdi quibus angelica opatio exercetur. Iuxta q̄ debetis intelligere q̄ spiritus qui sunt extra ordinē gratiæ nō possunt facere aliquod mirū nisi mediātibus uirtutibus reꝝ naturaliū. Vñ oīa mira q̄ spūs faciūt: faciūt pp naturas & uirtutes occultas q̄ sunt in rebus mūdi: n̄ q̄ materia corporalis obediat spiritibus ad nutū: ita q̄ eorū uirtute

possint trāsmutare materiā de forma in formā. Nec in rei ueritate dæmōes p̄nt trāsmutare corpus humanū in bestiale: nec q̄ corpus hoīs reuiuēscat: sed hoc accidit q̄nq̄ scdm̄ apparētiā: & nō scdm̄ realitatē. Et hoc pōt fieri dupliciter. Vno mō ab intra: q̄a dæmō pōt imutare fantasiā hoīs & oēs sensus corporeos ut res uideat̄ aliter q̄ sit in rei ueritate: & hoc fit uirtute reꝝ naturaliū. Alio mō ab extra. nā dæmon pōt sumere corpus ab aere & formā illius mortui: & sic appere: iccirco dicebat Aug. ī lib. lxxxiii. q̄onum q̄ in magicis artibus sūt miracula: & plerūq̄ similia illis miraculis q̄ sūt p seruos dei. Sed magi faciūt per res naturales q̄ rētes gloriā suā: sed sancti faciūt solū p potētiā diuinā & eius iussū & nutu cui oīa subiacent. Notandū ergo &c. In ista pte suū psequit̄ intētū. Et diuidit̄ ista pars in quattuor. Nā in priā tractat de tropico cancri. Et in scda de tropico capricorni. Et ī tertia de circulo arctico. Et in quarta de antarctico. Secūda ibi. Sol itē. Tertia ibi. Cū aut̄ zodiacus. Quarta ibi. Ille uero circulus &c. Dicit de ista parte q̄ ē sciēdū q̄ cū sol ē in primo puncto cancri siue in puncto solstitii æstiu: raptu firmamēti sol describit quēdā circulū q̄ ultimo descriptus est a sole a pte poli arctici q̄ dicit̄ circulus solstitii æstiu: & eadē rōe superius dicta dicit̄ tropicus æstiu: & dicit̄ a tropos q̄ est cōuersio q̄a sol incipit se cōuētere ad inferi hemisphæriū & recedere a nobis. Iuxta q̄ debetis intelligere q̄ tropici accipiunt̄ dupliciter. Vno mō pro circulis descriptis a sole: ut autor hic accipit. Alio mō pro hierarchia quorūdā separatoꝝ q̄ uocant̄ tropici. i. cōuersiui ad iussū tropos q̄ ē eorū princeps: ut dicit Apollonius in lib. de angelica factura sicut lumē cœli ad tropicos mūdi cōuertit̄ motu suo: sic ad iussū tropos tropici cōuertunt̄. Sol itē in ista tractat de tropico capricorni. Et dicit q̄ sol itē stās in priō puncto capri. siue solstitii hyemalis p motū firmamēti sol describit quēdā circulū q̄ descriptus est ultimo a sole ex pte poli antarctici: & dicit̄ circulus solstitii hyemalis uel tropicus hyemalis: q̄a tūc sol cōuertit̄ ad nos. Iuxta q̄ debetis scire q̄ ista cōuersio solis de tropico ad tropicū est cā actus & priuatiōis entiū q̄ sūt ī mūdo isto: ut dicit Mesalach in lib. de uirtute motoris de tropico ad tropicū: ut mouet̄ lumen cœli sicut actus & priuatio est in rebus. Et cū q̄scat̄ nutu dei inferioris mūdi oīa subuertent̄. Aliud h̄ debetis scire q̄ simile ē de ista cōuersiōe solis de tropico in tropicū sicut ē de cōuersiōe spūs uitalis generati ī corde ad duo mēbra p̄cipalia. Nā sicut spūs uitalis pueniēs ad cerebrū pficit̄ actū uirtutis uitalis: sic pueniēs ad epar pficit̄ & roborat̄ uirtutē naturalē pueniens ad genitalia uirtutē gñatiuā: sicut sol existēs in ariete q̄ ī cœlo se hēt loco cordis: q̄a sicut cor ē positū ī medio aīalis: & ē calidā & siccā cōplexōis & p̄cipiū uitæ. Sic aries ē positus ī medio mūdi: & ē calidā & siccā cōplexōis & p̄cipiū circuli. Vñ cū mouet̄ sol de corde. s. de ariete ad cācrū q̄ se hēt ī circulo loco cerebri: ut superius dixi uobis cū ē ī cācio siue ī tropico æstiu: da p̄fectionē gñati ex uegetabilibus ī uere descēdēs de isto tropico ueniēs ad librā q̄ se hēt in cœlo loco epatis: q̄a sicut epar est p̄cipiū calidā & hūidā cōplexōis: & ponit̄ in oppōne cordis ut ei resistat̄ sui humiditate: sic libra ē calidā & hūidā cōplexōis & op

ponit arietem. Vñ cū sol fuerit in libra cōfortat uirtutes naturales eo q̄ tūc incipit declinare: & p̄ cōsequens cōtinēs infrigidare. Vñ ex frigido uigoratur naturales uirtutes. Vnde yprocras uentres hyeme & uere calidissimi sūt natura & somni lōgissimi &c. pueniēs sol ad tropicū capri. humiditates uegetabiliū q̄ sūt materia gñatōis ipsoꝝ uniuñt & multiplicant in radicibus p̄ uirtutē attractiuā: & sicut tropic⁹ cācri est uicinius locus discēssionis solis: sic mēbra genitalia & radices uegetabiliū sunt ultima loca maturæ generatōis. Iccirco dicebat Almanfor̄ in suis ampho. q̄ uita hoīum aiatoꝝ est gratia solis & lu-

næ. Grā solis. s. p̄ cōuersionē ipsi⁹ de tropico ad tropicū grā lunæ ī q̄tū. s. ipsa est s̄bm oīum influētia rum cōlestiū corpoꝝ. Cū autē zodiacus. In ista pte autor tractat de circulo arctico hæc pars posset diuidi: sed non curo. Legatis totū simul. Et dicit q̄ cū zodiacus declinet ab æquinoctiali polus ipsi⁹ declinabit a polo mundi: & cum octaua sphaera mouetur: & zodiacus qui ē. viii. octauæ sphaeræ mouebitur. circa axē mundi & polus zodiaci circa polū mundi mouebitur. & ille circulus quā describit polus zodiaci cōtra polū arcticū: dicitur circulus arcticus. Ille uero circulus. In ista parte tractat de circulo antarctico & dicit q̄ ille circulus quē describit alter polus zodiaci circa polū mūdi antarcticū: dicitur circulus antarcticus. Circa istā pte debetis itelligere q̄ poli mūdi pnt accipi altero istorum duorū modoꝝ. Vno modo astrologice ut Ptho. & oēs astrologi accipiunt. s. pro punctis terminā-

tibus axem siue lineā imaginatam. Alio modo pro potentiis separatoꝝ qui sunt in corde septētrionis: ut accipit Salomon in lib. de umbris idearū ubi ad lram sic dicit. O arctici manes. O antarctici diuinitate. ppulsi: cur tātæ naturæ nobilitas uidet cōstringi specifico minerali? Iuxta q̄ debetis itelligere q̄ sunt q̄dā intelligētiæ extra ordinē grā q̄ tenēt partē septētrionalē & dominant a circulo arctico: & sunt nobiliores naturæ. Et sunt aliæ intelligētiæ quæ sunt meridionales quæ dominantur a polo mūdi antarctico. Vnde isti dant respōsa in imaginibus mineralium: ut in ydolis aliqui aureis: aliqui argēteis: aliqui staneis: & sic de aliis. Iccirco dicebat Salomon. O arctici manes. i. diabolici. O antarctici diuinitate propulsi: cur tantæ naturæ nobilitas uidetur cōstringi specifico minerali? Circa istam partē est una breuis dubitatio. utrum uidelicet isti poli moueantur uel sint immobiles: & uidetur q̄ moueantur unica ratione. Moto toto & partes mouentur: sed poli mundi sunt partes cœli. ergo non sunt immobiles sed mouentur. Maior huius rationis est nota: declaro minorem: quia moto cœlo non est dare in eo partem immobilem: ergo poli mundi mouentur & non quiescunt. Dico breuiter ad quæstionem q̄ poli mundi possunt considerari altero duorum modorum. Vno modo punctaliter: & sic poli dicuntur immobiles & probatur: quia poli mundi sunt puncta axem terminantia: sed puncta sūt indiuisibilia. sed omne indiuisibile immobile. ergo poli mundi prout sunt puncta terminantia axem siue lineam imaginatam sunt immobiles. Alio modo possunt considerari sub latitudine: prout est circulus imaginatus: & sic mouentur ut partes cœli: & sic soluit ratio. Quanta ergo. In ista parte ut dicebatur duo concludit. Et diuiditur ista pars in duas. Nam in prima concludit polorum & maxime solis declinationem esse æquales. Et in secunda concludit distantiam tropici & cancri & circuli arctici esse duplam ad maximam solis declinationem. Secunda pars incipit ibi. Cū autem circulus. Prima pars posset diuidi sed non curo. Legatis totū simul. Et dicit quāta est maxima declinatio solis tantū distat polus mūdi ad polū zodiaci q̄ sic pōt demonstrari. Accipiat dicit ipse polus q̄ distinguit solstitia: q̄ trāsit p̄ polos mūdi & zodiaci. Cū igit̄ oēs quartæ unius & eiusdē circuli sint æquales: q̄rta hui⁹ coluri q̄ ē ab æquinoctiali usq̄ ad polū mūdi erit æqualis q̄rtæ eiusdē: & q̄rta coluri q̄ ē a priō puncto cancri usq̄ ad polū zodiaci. ergo excludit & dicit. Accepto ab illis cōe arcu q̄ ē a priō puncto cancri usq̄ ad polum mundi: residua erunt æqualia. s. maxima solis declinatio & distantia poli mundi ad polum zodiaci.

Cū autē zodiacus declinet ab æquinoctiali: & polus zodiaci declinabit a polo mūdi. Cū igit̄ moueat octaua sphaera & zodiacus qui ē pars octauæ sphaeræ mouebitur circa axē mūdi: & polus zodiaci mouebitur circa polū mūdi. Ille igit̄ circulus quē describit polus zodiaci circa polū mūdi arcticū dicitur circulus arcticus. Ille uero circulus quē describit alter polus zodiaci circa polū mundi antarcticū dicitur circulus antarcticus. Quāta est et̄ maxia solis declinatio. s. ab æquinoctiali: tāta est distantia poli mundi ad polū zodiaci: quod sic patet. Sumat̄ colur⁹ distinguēs solstitia q̄ trāsit per polos mūdi & per polos zodiaci. Cū igit̄ oēs quartæ unius & eiusdē circuli inter se sint æquales: quarta huius coluri: q̄ est ab æquinoctiali usq̄ ad polū mūdi erit æqualis quartæ eiusdē coluri: q̄ ē a priō puncto cancri usq̄ ad polū zodiaci. Igit̄ ab illis æqualib⁹ dēpto cōe arcu qui est a priō puncto cancri usq̄ ad polū mūdi: residua erūt æqualia: scilicet maxima solis declinatio: & distantia poli mūdi ad polum zodiaci.

SPHAERAE

Est autem circulus. In ista parte concludit distantiam tropici cancri & circuli arctici esse duplam ad maximam solis declinationem. Et posset ista pars diuidi: sed non caro. Legatis totum simul: & dicit qd circulus arcticus distet aequaliter a polo mundi secundum omnem sui partem. Patet qd pars coluri quae est inter primum punctum cancri & circulum arcticum fere est dupla ad maximam solis declinationem siue ad arcum eiusdem coluri quae intercipitur inter circulum arcticum & polum antarcticum: qui aequalis est maxime declinationi solis. Cum iste colurus sicut alii circuli sit in sphaera. ccclx. gra.

Cum autem circulus arcticus secundum quamlibet sui partem aequidistet a polo mundi: patet qd illa pars coluri quae est inter primum punctum cancri & circulum arcticum fere est dupla ad maximam solis declinationem: siue ad arcum eiusdem coluri qui intercipitur inter circulum arcticum & polum mundi arcticum qui etiam arcus aequalis est maxime solis declinationi. Cum enim colurus iste sicut alii circuli in sphaera sit. ccclx. graduum quarta eius erit. lxxx. graduum. Cum igitur maxima solis declinatio secundum Ptolemaeum sit. xxiii. graduum & .li. minutorum & totidem graduum sit arcus qui est inter circulum arcticum & polum mundi arcticum: si ista duo simul iunctas quae fere faciunt. xlviii. gradus subtrahantur a. lxxx. residuum erunt. xlii. gradus quantus est arcus coluri qui est inter primum punctum cancri & circulum arcticum: & sic patet qd ille arcus fere duplus est ad maximam solis declinationem. Notandum qd aequinoctialis cum quattuor circulis minoribus dicuntur quinque paralleli quasi aequidistantes: non quia quantum primus distat a secundo: tantum secundus distet a tertio: quia hoc falsum est sicut iam patuit. Sed quia quilibet duo circuli simul iuncti secundum quamlibet sui partem aequidistant abinuicem & dicuntur paralleli aequinoctialis: parallelus solstitii aestiui parallelus solstitii hyemalis: parallelus arcticus: & parallelus antarcticus.

Quarta pars eius erit nonaginta. Cum igitur dicit ipse maxima solis declinatio secundum Ptolemaeum sit uiginti tres gradus: & quinginta unum minuto: & totidem graduum sit arcus interceptus inter arcticum circulum & polum antarcticum: sed omnia iuncta fore faciunt. xlviii. graduum subtrahat a. xc. gra. residuum erunt. xlviii. gra. Tantus est arcus coluri qui est inter primum punctum cancri & circulum arcticum: & sic patet qd idem arcticus fere duplus est ad maximam solis declinationem: & hoc est qd dicit demonstratio istam uideatis in sphaera. Iuxta qd debetis intelligere qd Salomon in libro de umbris idearum concludit istam distantiam. scilicet tropici cancri & circuli arctici esse duplam ad maximam solis declinationem: ubi ad litteram sic dicit. Sicut distantia tropi. Stellae lunae: & poli arctici ad maximam declinationis uitae coeli dicitur esse dupla: sic floronasmitus est distantia in uirtute. Iuxta qd debetis intelligere qd inter istas intelligentias est dare ordinem naturae quamuis non grae quidem ordo naturae dignior est superiori inferiori. Vnde Floron fuit de ierarchia cherubin: & est spiritus nobilissimae naturae qui constringitur in speculo calibis maiori inuocatione. Hic uero non

nit multa secreta naturae. Hic uere fuit ille qui decepit regem Manfredum dicens. Vinctes: non morieris. Et illum ferranensem respondens ei: caput tuum eleuabitur super omnes: & illud de prouincia quaerens responsum utrum thesaurus esset in loco qui respondens dicens uade inuenies thesaurum quod non deficiet in uita tua. Iste dixit secus & abiit: & cum effoderet in cauerna montis reperit quatuor uncias auri: tenens in manu aduenit ruina & cooperuit eum: & sic mortuus fuit: socii iuerunt excooperiando inuenerunt istum mortuum cum auro in manu: & dixerunt: recte dixit Floron qd tu habebis aurum quod non deficiet in uita tua. Vnde caueatis ab eis quia ultima intentio ipsorum est in opprobrium domini nostri iesu christi decipere christianos. Notandum &c. In ista parte autor tractat de zonis. Et diuiditur ista pars in duas. Nam in prima tractat de quinque parallelis. Et in secunda de quattuor circulis minoribus dicuntur quinque paralleli. i. aequidistantes non quia quantum primus distat a secundo tantum distat secundus a tertio quia hoc est falsum ut prius patuit: sed quia quilibet duo circuli simul accepti secundum quamlibet sui partem aequaliter distet abinuicem. Et dicitur parallelus aequinoctialis parallelus solstitii aestiui: & parallelus solstitii hyemalis & parallelus arcticus & parallelus antarcticus.

Iuxta qd debetis intelligere qd isti paralleli intellecti in firmamento distinguunt quinque zonas siue regiones in terra & dicitur parallelus a para qd est iuxta & lelle qd est mensura. Vnde parallelus iuxta mensura.

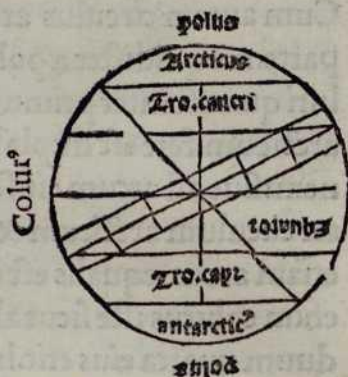
CAPITVLVM SECVNDVM

Notandum q̄ quattuor &c. In ista uero parte tractat de zonis. Et diuiditur ista pars in partes quattuor. Nā in prima ostendit quomodo isti paraleli quattuor distinguunt quinque zonas. Et in secunda hoc probat autoritate Virgilii. Et in tertia ostendit quomodo istae zonae siue plagae distinguuntur: & quae est habitabilis & quae inhabitabilis autoritate Ouidii. Et in quarta exponit concludendo. Secūda ibi. Vnde Virgilius. Tertia ibi. Distinguuntur. Quarta ibi. Illa ergo zona &c. Dicit de prima parte q̄ ē notandū q̄ quattuor paraleli minores. s. duo tropici & paralelus arcticus: & paralelus antarcticus di-

stinguūt in cœlo quattuor zonas siue regiones. Iuxta q̄ debetis intelligere q̄ istae. v. zonae mūdi solent distingui: quae una in medio mūdi sub æquinoctiali: & alia dicitur torrida & inhabitabilis: aliae sunt duae extremae zonae quae sūt sub polis mūdi: & sūt inhabitabiles prae nimio frigore: quia sol n̄ calefacit partes illas: q̄a non accedit ad illas nisi a longe. Aliae duae zonae mediae dicuntur tēperatae ex calore torrido: & ex frigido frigidarum. Et hoc est q̄ dicebat Plato q̄ tres erāt inhabitabiles: & duae habitabiles: sed istud nō ab oībus tenet: sed falsum credo esse q̄ obmitto gr̄a breuitatis. Vnde uirgilius. In ista parte probat autoritatem Virgilii: & dicit q̄ quinque zonae tenent cœlum: una quae rubens sole rutilante sed torrida zona semp̄ ad ignē. Iuxta q̄ debetis intelligere q̄ Plato Virgilius & Ouidius fuerunt istius opinionis q̄ ista torrida zona esset inhabitabilis. Ptholomaeus & Auicenna tenent contrarium: sed hic me non dilato: quia intendo uobis

generaliter disputare ubi uidebitis ueritatem istius dubitationis. Distinguunt. In ista parte ostēdit quō istae plagae siue zonae distinguunt: & quae sit habitabilis & quae inhabitabilis autoritate Ouidii & dicit q̄ distinguunt istae zonae siue plagae terrae dictae supposito praedictis zonis in cœlo: ut dicit Ouidius: q̄ totidēq; plagae tellure praemunt: una quae quae media est: inhabitabilis est pp̄ nimium calorem & frigus intensum tenet duas alias sicut natura locauit. Aliae uero duae sunt tēperatae ex frigido mixto cū calore. Circa istam partem debetis intelligere q̄ causa quare regio redditur inhabitabilis duplex est. s. essentialis & accidentalis: essentialis quae prouenit ex habitudine compassionis terrae ad cœlum: ut sunt loca sub polis mundi: quae loca sol uadit oblique uel indirecte respicit: ideo inhabitabilia redduntur propter frigus: ut habetur in libro de natura locorum. Alia est causa accidentalis: ut quandoq; aliqua loca sunt sulphurea & incensa: & deo ihoc tangit philosophus in libro de proprietatibus elementorum. Sed posset quæri quare quandoq; sunt aliquae ciuitates: castra: & uillae: quae aliquibus temporibus non possunt habitari & quandoq; habitantur & cum magna sospitate gentium. Dicendum est q̄ omnis ciuitas castrum uel uilla habet ascendens sub quo fuit aedificata: q̄ quidem ascendens se habet ad illam sicut anima ad corpus. Vnde possibile est q̄ in reuolutionibus annorum mūdi cum ascendente ciuitatis sit aliquis planetae malorū qui facit pestilentiam in aere illius ciuitatis: ut dominus ascendētis sit cadēs ab oriente impeditus: & sic p̄nt per multa tpa ista loca esse inhabitabilia: & ecōuerso: quandoq; in reuolutionibus annoe mundi significator p̄t esse fortunatus: & sic potest illa ciuitas habitari. Vnde fuit pestilentia in romādiola duobus annis si fuisset aliis duobus multae ciuitates fuissent inhabitatae. Illa ergo zona. In ista parte exponit ostendēdo quae sunt zonae habitabiles & quae inhabitabiles. Et diuiditur ista pars in tres. Nam in prima ponit torridā zonam esse inhabitabilem. Et in secūda zonas quae sunt sub polis. Et in tertia ponit illas quae sunt habitabiles. Secūda pars incipit ibi. Illae uero duae zonae. Tertia ibi. Illae autem duae zonae. Dicit de ista parte q̄ illa zona quae est inter tropicos duos dicitur inhabitabilis propter nimium calorem solis qui sp̄ mouet sup̄ illā.

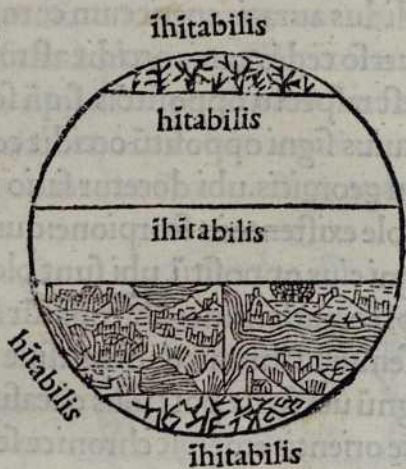
Notandum etiam q̄ quattuor paraleli minores. s. duo tropici: & paralelus arcticus: & paralelus antarcticus distinguūt in cœlo quinque zonas siue regiones. Vnde Virgilius in georgicis. Quinque tenent cœlum zonae: quarum

una corrusco. Sēper sole rubens: & torrida semper ab igni. Distinguūt etiam totidem plagae in terra directae praedictis zonis suppositae. Vnde Ouidius pr̄o methamorphoseos. Totidēq; plagae tellure p̄mūt. Quae q̄ media est nō est habitabilis æstu. Nix tegit alta duas: totidē iter utraq; locauit. Tēperiēq; dedit mixta cū frigore flāma. Illa igit̄ zōa q̄ est inter duos tropicos dicitur inhabitabilis propter calorem solis discurrentis semper inter tropicos. Similiter plaga terrae illi directe supposita dicitur inhabitabilis propter calorem solis discurrentis super illam.

Illæ duæ zonæ. &c. Dicit in ista parte q̄ illæ duæ zonæ quæ sunt sub polis mūdi inhabitabiles sūt propter nimiam frigiditatē: quia sol ab eis maxime mouetur simpliciter dicit ipse est intelligendū de plagis terræ illis suppositis. illæ aut. In ista parte ostendit quæ sunt zonæ quæ habitant: & dicit q̄ illæ duæ zonæ una quæ est posita inter tropicū æstiuale & circulū arcticū. & alia quæ inter tropicū hyemale & circulū antarcticū habitantur & sunt tēperatæ a caliditate torridæ zonæ quæ existit inter duos tropicos & a frigiditate zonæ extremæ quæ sunt circa polos: idem est intelligendū de plagis

Illæ uero duæ zonæ quæ circūscribuntur a circulo arctico: & circulo antartico circa polos mūdi inhabitabiles sunt propter nimiam frigiditatē: quia sol ab eis maxie remouetur: similr̄ itelligēdū ē de plagis terræ illis directe suppositis. Illæ aut duæ zonæ quæ una est iter tro-

plicū æstiuū & circulum arcticū & reliqua quæ est inter tropicū hiemale & circulū antarcticū habitabiles sūt: & tēperata caliditate torridæ zonæ existentis inter tropicos & frigiditate zonæ extremæ q̄ sunt circa polos mūdi. Idē itellige de plagis terræ illis directe suppositis

terre illis suppositis: & hoc ē qd̄ dicit. Circa istā ptē debetis intelligere q̄ sicut dicit Hermes ī libro suo de proprietatibus locoꝝ ubi dicit de zona habitabili quæ ē nobis occulta. Et diuidit in tres ptes s. Asiam: Aphricā: & Europā. Asia a septētrione p̄ occidentē usq̄ ad meridiem. Europa ab occidente usq̄ ad septentrionem. Aphrica a meridie usq̄ ad occidentē extenditur. In asia uero ē paradysus terrestris omni amœnitate fulcitus in quo est lignū uitæ arborē q̄ comedit de tali fructu in statu imortalitatis p̄manet: in eo uero ē fōs qui diuiditur in quattuor flumina quæ sunt Yeon: Syon: Tigris: & Euphrates. Post paradysum est India quæ habet. xliiii. regiones & multos populos: sunt ibi montes altissimi quoꝝ insulæ tangūt æthera. Sunt ibi hoies duos: cubitoꝝ qui p̄liantur quottidie cōtra grues in tertio anno pariunt: & in octauo senescunt. Sunt ibi homines qui dicuntur macrobias: qui sunt decē cubitoꝝ qui plūm habent contra Griffos. Sunt Agraras & baracinos qui amore alterius uitæ proiciūt se in ignē. Sunt alii qui p̄tates mactāt senio detentos: qui eoꝝ carnem parāt ad epulandū: & impius dicit qui hoc facere negat. Sunt aut̄ alii q̄ pisces crudos comedunt: & mare falsum bibunt. Sunt ibi quædam mōstra quæ bestiis simulant: ut quæ uulsas habent plantas: & septē digitos in pede. Sunt ibi monoculi

Capitulum tertium de ortu & occasu signoꝝ: de diuersitate dieꝝ & noctium: & de diuersitate climatum.

IGNORVM autem ortus & occasus dupliciter accipitur: quontam quātum ad poetas: & quātū ad astronomos. Est igit̄ ortus & occasus signorū quo ad poetas triplex. s. cosmicus: chronicus: & heliacus. Cosmicus enim ortus siue mūdanus ē qn̄ signū uel stella supra orizōtē ex pte oriētis de die ascēdit: & licet ī qualibet die artificiali sex

& arimaspi & ciclopes qui tñ unū pedē habent & ambulāt q̄ cū iacēt in terra coopiūt se plāta pedis. Sūt ibi aliq̄ qui habēt canina capita & ungues ad humeros: & uestes pecudū & latratus canum. Sunt ibi fœminæ q̄ quinquies pariunt uelut caninū partum habent. Sunt alii absq̄ capite quibus oculi sūt in humeris: pro naso & ore duo foramina in pectore: setas habent ut bestia. Sunt alii iuxta fontes gaggatos qui uiuunt solo odore cuiusdam pomi qui si longe uadunt portant pomum: & si fœtidū odorē trahūt statū moriunt. Multa alia ponit q̄ hic nō hnt̄ locū ponēdi: hoc teneatis gratia breuitatis.

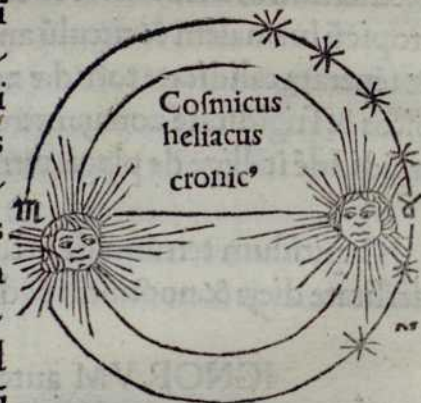
IGNORVM autē ortus & occasus. &c. Hæc est tertia pars principalis istius tractatus. In qua primo autor induit duplicē ortū & occasū signoꝝ: & in sc̄da p̄sequit̄. Sc̄da ibi. Est igitur ortus & occasus signoꝝ accipitur duobus modis. s. q̄tū ad poetas & q̄tū ad astrologos. Circa istā ptē debetis intelligere: ut dicit Alchindus in libro de motu diurno q̄ triplex est ortus signoꝝ. s. ortus rōnis: ortus ablatōis paupertatis: & ortus figuratōis. Iuxta q̄ debetis intelligere q̄ ortū rōnis appellat cū in ascēdēte fuerit aliq̄d signoꝝ q̄ dicunt̄ humana siue rōnabilia sūt Gemini: Virgo: & medietas prima Sagittarii. Vnde cū aliq̄d istoꝝ fuerit in ascēdēte erit tūc natus ra-

d

tionabilis: & eo fortius si dominus
 ipse non fuerit impeditus. Vnde
 dicit Alcmeon in suo libro de uni-
 tate secreti ubi ad litteram sic dicit.
 Cum nati ascendens erit signum aliquod
 humanorum: & eius dominus fortis in e-
 re recte censet filius rationis: ut si aliquis
 haberet Geminos pro ascendente:
 & Mercurius in ipso haberet rationali-
 tatem & scias liberales: ut dicit zeel
 in libro de natura nati. In Gemi-
 nis Mercurio ascendente inerat na-
 to scias series habitus rationis. Hoc
 idem facit in angulis si illuminat sa-
 gittatē. i. sagittarium. Hoc idem di-
 cit Hermes primo de spe. & de lu.
Ablationis ortum uocat: ut cum in
 ascendente erit aliqua de domibus
 Iouis: ut puta Sagittarium aut pisces
 Nam si aliquod istorum fuerit in orien-
 te raro natus detinebit paupertate:
 ut dicit Almasor in suis amphi-
 rismis. Nunquam erit pauper & inops
 cuius dominus natus fuerit Iuppiter: &
 Ptole. in centilogo uix aut nunquam
 erit qui cuius ascendens fuerit Vir-
 go aut piscis non sit occasio domini seu
 regni. Ortum figuratiōis uocant
 actationem uel aptationem caeli ad
 imagines faciendas: ut si quis uolu-
 erit aliquas imagines operari: oportet
 quod sub ascendente suae natiuitatis
 aut interrogatiōis ipsius perficiat
 exempli gratia. Si quis uellet facere
 imaginem in qua uellet responsum
 ab aliquo spiritu: oportet ut ascen-
 dat cor septentrionis siue cancer:
 quod est ascendens nigromatice-
 rum & aptare lunam & Saturnum
 & reliqua: ut dicitur in libro de
 mineralibus & in talibus oportet
 ut fiant sub ascendente nati. Sed in
 imaginibus Thebit quod sunt imagi-
 nes quae hic necessario requirunt.
 Circa istam partem debetis duo
 breuia intelligere: quod Pleiades dicitur
 a pluralitate: quia plures & sunt de
 cem gradus tauri sub quo ciuitas
 bononiae fuit aedificata. Et ciuitas
 fenarum iudicio meo in quibus
 euenit tanta nouitas: ut dixi uobis:
 & ueniet. Adhuc Saturnus est in
 tauro: cui deus sui potentia resiste-
 re dignetur.

signa sic orientur: tamen antonomastice signum illud dicitur
 cosmice oriri cum quo & in quo sol mane oritur. Et hic
 ortus proprius & principalis & quotidianus dicitur. De
 hoc ortu exemplum in georgicis habetur: ubi docetur fa-
 tio fabarum & milii in uere sole existente in tauro sic. Can-
 didus auratis aperit cum cornibus annum. Taurus & ad-
 uerso cedens canis occidit astro. Occasus uero cosmicus
 est respectu oppositiōis. scilicet quoniam sol oritur cum aliquo signo:
 cuius signi oppositum occidit cosmice. De hoc occasu dicitur
 in georgicis. ubi docetur satio frumenti in fine autumnii
 sole existente in scorpione: qui cum orientur cum sole taurus si-
 gni eius oppositum ubi sunt Pleiades occidit sic. Ante ti-
 bi eorum atlantides abscondatur Debita: quae sulcis committas
 femina. Chronicus ortus: siue temporalis est quando si-
 gnum uel stella post solis occasum supra horizontem ex par-
 te orientis emergit chronice scilicet de nocte: & dicitur tempus
 quae tempus mathematicorum nascitur cum solis occasu.
 De hoc ortu habemus in
 Ouidio de ponto: ubi con-
 queritur moram exilii sui di-
 cens. Quattuor autem nos
 Pleiades orta facit. Signifi-
 cans per quattuor autem nos
 quadraginta quattuor an-
 nos transisse postquam mis-
 sus erat in exilium. Sed
 Virgilius uoluit in autu-
 no Pleiades occidere. ergo contrarii uidentur. Sed ratio huius
 est quod secundum Virg. occidunt cosmice. Secundum Ouidium oriun-
 tur chronice: quod bene potest contingere eodem die. Sed differ-
 retur tamen quia cosmicus occasus est respectu temporis matutini.
 Chronicus uero ortus respectu uespertini est. Chronicus oc-
 casus est respectu oppositiōis. Vnde Lucanus sic inquit. Tunc nox
 thessalicas urgebat parua sagittas. Heliacus ortus siue so-
 laris est quoniam signum uel stella uideri potest per elongationem solis
 ab illo: quod prius uideri non poterat solis propinquitate. Exem-
 plum huius ponit Ouidius in libro de fastis sic. laeuis obliqua
 subsedit aquarius urna. Et Virgilius in georgicis. Gnosiaque arde-
 tis descendit stella coronae. Quae iuxta scorpionem existens
 non uidebatur: dum sol erat in scorpione. Occasus heliacus est
 quoniam sol ad signum accedit: & illud sua praesentia & luminositate
 uideri non permittit. Huius exemplum est in uersu praemisso. scilicet
 Taurus & aduerso cedens canis occidit astro.

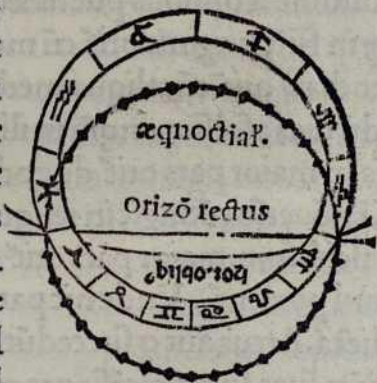

in quibus sit ortus
 a blat. ronis. p
 amperuatis

in quibus sit figuratio
 in: ortus:

De ortu & occasu signorum secundum astrologos.

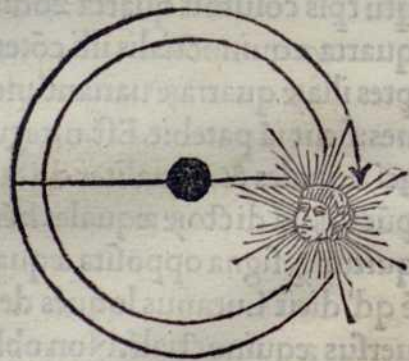
Equitur de ortu & occasu signorum put sumunt astronomi: & prius in sphaera recta. Sciendum est quod tam in sphaera recta quam obliqua ascendit æquinoctialis circulus semper uniformiter. scilicet in temporibus æqualibus æquales arcus ascendunt. Motus enim cæli uniformis est: & angulus quem facit æquinoctialis cum orizonte obliquo non diuersificatur in aliquibus horis. Partes uero zodiaci non de necessitate habent æquales ascensiones in utraque sphaera: quia quanto aliqua zodiaci pars rectius oritur: tanto plus temporis ponitur in suo ortu. Huius signum est: quia sex signa oriuntur in longa uel in breui die artificiali: similiter & in nocte. Notandum igitur quod ortus uel occasus alicuius signi nihil aliud est quam illam partem æquinoctialis oriri quæ oritur cum illo signo oriente: uel ascendente supra orizontem: uel illam partem æquinoctialis occidere quam occidit cum altero signo occidente. id est tēdēte ad occasum sub orizonte. Signum autem recte oriri dicitur cum quo maior pars æquinoctialis oritur: obliqua uero cum quo minor. Similiter est intelligendum est de occasu. Et est sciendum quod in sphaera recta quartæ zodiaci inchoatæ quattuor punctis: duobus scilicet solstitialibus & duobus æquinoctialibus aequantur suis ascensionibus. Id est quantum temporis consumit quarta zodiaci in suo ortu: in tanto tempore quarta æquinoctialis illi coterminalis peroritur: sed tamen partes illarum quartarum uariantur: neque habent æquales ascensiones: sicut iam patebit. Est. n. regula: quilibet duo arcus zodiaci æquales & æqualiter distantes ab aliquo quattuor punctorum iam dictorum æquales habent ascensiones. Et ex hoc sequitur quod signa opposita æquales habent ascensiones. Et hoc est quod dicit Lucanus loquens de processu Catonis in Libyā uersus æquinoctiale. Non obliqua meāt: nec tauro rector exit Scorpius: aut aries donat sua tempora libræ: Aut astrea iubet lentos descendere pisces. Par geminis chiron: & idem quod charcinus ardens. Humidus ægloceros nec plus leo tollitur urna. Hic dicit Lucanus quod existētibus sub æquinoctiali signa opposita æquales habent ascensiones & occasum. Oppositio autem signorum habet per hunc uersum. Est li. ari. scor. tau. sa. gemi. capri. can. a le. pis. uir.

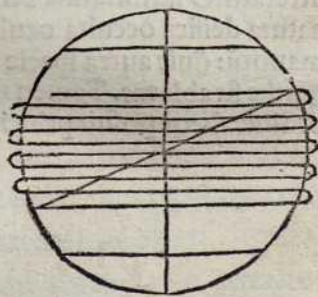
EQVITVR de ortu & occasu &c. Idcirco dicitur quod omnis oppositio per respectum dicitur esse mala. Alio modo dicitur seu sumitur nigromantice: ut accipit ipsam Hyparcus in libro de rebus ut ad litteram sic dicitur. Remota sit ab elementis: idcirco dignior est oppositio crucialis. In ista debetis intelligere quod spiritus qui sunt extra ordinem gratiæ aliqui tenent elementa. Et aliqui sunt in elemento ignis. Aliqui in elemento aeris. Aliqui in elemento terra. Aliqui qui sunt in igne aliquando inflāmant aerem horribili flamine. Ut uidetur quasi columna ignea moueri de cælo: & hoc apparet in exercitu de nocte cum prælium ordinatur: quia dæmones stant ad recipiendum animas: idcirco maximum periculum est pro anima mori in prælio campestri nisi pugna sit pro fide christi. Aliqui tenent aerem ut quandoque uidetis nubes terribiles subito in aere apparere quæ apparet in similitudine aialium: ut leonum: serpentum: draconum: & sic de aliis. Aliquando uidentis uolutionem siue circulariter pulueris in aere eleuari. Alii tenent terram: & hi uadunt quandoque in formam peregrinorum: & in formam pauperum: & quandoque mulieris fatuæ: & mittunt discordias inter gentes: quandoque uadunt de nocte ut aliquoties audietis horribiles clamores: in quibus clamoribus uidetur quod infinita coria sicca trahantur per terram. Unde cum talia apparerent in ciuitate raro fallunt: quoniam in illis nouitates & detrimēta contigunt. Unde cum dicit Hyparcus quod cum remota sit ab elementis. id est isti spiritus elementares qui sunt de minori hierarchia: idcirco nobilior est opinio circularis crucialis. scilicet spiritus qui sunt in oriente: occidente: septentrione: & meridie: quorum proprietates hic taceo: cum non sit locus.

Et notādū q̄ nō ualet talis argumētatio. Isti duo arcus sunt æquales: & simul incipiūt oriri: & sp̄ maior ps̄ orit̄ de uno q̄ de reliquo: ergo ille arcus citius poriet̄: cui⁹ maior ps̄ sp̄ oriebat̄. Instātia h̄ argumētatois manifesta ē in ptibus p̄dictar̄ quartar̄. Si. n. sumat̄ quarta ps̄ zodiaci: q̄ ē a p̄ncipio arietis usq; ad finē geminorū: sp̄ maior pars orit̄ de quarta zodiaci q̄ de quarta æquinoctialis sibi cōterminali: & tñ illæ duæ q̄rtæ simul poriunt̄. Idē itellige de quarta zodiaci q̄ est a principio libræ usq; i finē sagittarij. Itē si sumat̄ quarta zodiaci q̄ est a p̄ncipio cācri usq; in finē uirginis: sp̄ maior ps̄ orit̄ de quarta æquinoctialis q̄ de quarta zodiaci illi cōterminali: & tam̄ illæ duæ quartæ simul poriunt̄. Idē intellige de quarta zodiaci quæ est a p̄ncipio p̄ncipio capri. usq; i finē pisciū. In sphaera autem obliqua siue decliui duæ medietates zodiaci adæquantur suis ascensionibus. Medietates dico q̄ sumunt̄ a duobus p̄ncipis æquinoctialibus: q̄a medietas zodiaci: q̄ ē a p̄ncipio arietis usq; in finē uirginis orit̄ cū medietate æquinoctialis sibi cōterminali. Sil̄ alia medietas zodiaci orit̄ cū reliqua medietate æquinoctialis. Partes aut̄ illar̄ medietatū uariant̄ secūdū suas ascensiones: qm̄ in illa medietate zodiaci: q̄ ē a p̄ncipio arietis usq; i finē uirginis sp̄ maior pars orit̄ de zodiaco q̄ de æquinoctiali: & tñ illæ medietates simul poriunt̄. E cōuerso cōtingit in reliqua medietate zodiaci: quæ est a p̄ncipio libræ usq; ad finē pisciū: sp̄. n. maior pars orit̄ de æquinoctiali q̄ de zodiaco: & tamē illæ medietates simul poriunt̄. Vnde hic patet instātia facta manifestior cōtra argumētationē sup̄ius dictā. Arcus aut̄ q̄ succedūt arietis usq; ad finē uirginis in sphaera obliqua minuūt ascensionē suas supra ascensiones eorū dē arcuū in sphaera recta: q̄a minus orit̄ de æquinoctiali. Et arcus q̄ succedūt libræ usq; ad finē pisciū i sphaera obliqua augēt ascensionē suas supra ascensiones eorū dē arcuū i sphaera recta: q̄a plus orit̄ de æquinoctiali. Augēt dico scđm̄ tātā q̄titatē i q̄ta arcus succedētes arietis minuūt. Ex hoc patet q̄ duo arcus æquales & oppositi i sphaera decliui hēnt ascensionē suas iunctas æquales ascensionibus eorū dē arcuū in sphaera recta simul sūptis: q̄a q̄ta est diminutio ex una pte tātā est additio ex altera. Licet. n. arcus inter se sint æquales: tamē q̄tū unus minor est tantū recuperat alius. & sic patet adæquatio. Regula qdē est in sphaera obliqua q̄ quilibet duo arcus zodiaci æquales & æqualiter distātes ab alterutro p̄ncipio æquinoctialiū æquales habēt ascensionē. Ex p̄dictis ēt patet q̄ dies naturales sunt inæquales. Est. n. dies naturalis reuolutio æquinoctialis circa terrā semel cū rāta zodiaci parte quāta interim sol pertransit motu proprio contra firmamentū. Sed cū ascensionē illoꝝ arcuū sint inæquales: ut patet per p̄dicta tā in sphaera recta q̄ in obliqua: & penes ad ditamenta illarum ascensionum considerentur: dies naturales illi de necessitate erunt inæquales. In sphaera recta propter unicā causam. s. propter obliquitatē zodiaci. In sphaera uero obliqua p̄ter duas cās. s. propter obliquitatem zodiaci: & obliquitatem orizontis obliqui. Tertia solet assignari causa eccentricitas circuli solis.

Notandum etiam q̄ sol tendens a primo p̄ncipio capricorni per arietem usq; ad primū p̄ncipio cancri: raptu firmamenti describit. clxxxii. parallellos: qui etiam paralleli: & si non oīno sint circuli sed spiræ cū tamen non sit in hoc error sensibilis: in hoc uis nō cōstituat̄: si circuli appellētur: de numero quoꝝ circuloꝝ sunt duo tropici: & unus

æqnoctialis. Itē iā dictos circulos describit sol raptu firmamēti descendēs a priō pun-
cto Cancrī per librā usq; ad primū pūctū capri. Et isti circuli dieꝝ naturaliū circuli ap-
pellantur. Arcus aut̄ qui sunt supra orizontē sunt arcus dierū artificialiū. Arcus uero
qui sunt sub orizonte sunt arcus noctiū. In sphæra igit̄ recta cū orizon sphære rectæ
transeat per polos mundi: diuidit oēs circulos istos in partes æquales. Vnde tanti sūt
arcus dierū quanti sunt arcus noctiū apud existētes sub æquinoctiali. Vnde patet q̄
existentibus sub æquinoctiali in quacunq; parte firmamēti sit sol est sp̄ æquinoctiū.
In sphæra aut̄ decliui orizon obliquus diuidit solū æqnoctialē in duas ptes æquales.
Vnde q̄do sol est in alterutro punctoꝝ æquinoctialiū: tūc arcus diei æquat̄ arcui no-
ctis: & est æqnoctiū in uniuersa terra. Oēs uero alios circulos diuidit orizon obliquus
in partes inæquales: ita q̄ in oībus circulis qui sunt ab æquinoctiali usq; ad tropicum
cancrī: & in ipso tropico cancrī maior est arcus diei q̄ noctis: id est arcus super orizon-
tē q̄ sub orizonte. Vnde in toto tpe quo sol mouetur a principio arietis per cancrum
usq; in finē uirginis maiorantur dies supra noctes: & tanto plus quāto magis accedit
sol ad cancrū: & tanto minus quanto magis recedit. Ecōuerso aut̄ se hēt de diebus &
noctibus: dū sol est in signis australibus. In oībus aliis circulis quos sol describit inter
æquinoctialē & tropicū capricorni maior est circulus sub orizonte & minor supra: un-
de arcus diei est minor q̄ arcus noctis. Et secundū p̄portionē arcuū minorant̄ dies su-
pra noctes: & quanto circuli sunt p̄p̄inquoiores tropico hyemali: tanto magis minorā-
tur dies. Vnde uidet̄ q̄ si sumant̄ duo circuli æquidistantes ab æquinoctiali ex diuer-
sis partibus quātus est arcus diei in uno: tātus est arcus noctis in reliquo. Ex hoc seq̄
uidet̄ q̄ si duo dies naturales sumant̄ in āno æqualiter remoti ab alterutro æqnoctio-
rū in oppositis p̄tibus q̄ta ē dies artificialis unius: tāta est nox alterius: & ecōuerso. Sed
hoc est quātū ad uulgi sensibilitatē in orizontis fixiōe. Rō. n. p̄ adēptionē solis cōtra fir-
mamētū in obliq̄tate zodiaci uerius dii iudicat. Quāto quidē polus mūdi magis ele-
uat̄ supra orizontē: tāto maiores sūt dies æstatis q̄n sol ē in signis septētrionalibus. Sed
ecōuerso q̄do est in signis australibus: tāto. n. magis minorant̄ dies supra noctes. No-
tandū ēt q̄ sex signa quæ sunt a principio cācri per librā usq; in
finē sagittarii hēt ascēssiones suas in sphæra obliqua simul iū-
ctas maiores ascēssionibus sex signoꝝ q̄ sūt a principio Capri. p̄
arietē usq; ad finē geminoꝝ. Vnde illa sex signa prius dicta di-
cunt̄ recte oriri: ista uero sex oblique. Vnde Vir. Recta meāt:
obliqua cadūt a sidere cācri. Donec finit̄ chirō: sed cætera si-
gna. Nascunt̄ pronō: descendūt tramite recto. Et q̄do est no-
bis maxia dies in æstate. s. sole existēte in principio cācri: tunc
oriūt̄ de die sex signa directe oriētia: de nocte aut̄ sex obliq;. Ecōuerso q̄n nobis ē mini-
mus dies ī āno. s. sole existēte ī principio capri. tūc de die oriunt̄ sex signa obliq; oriētia
de nocte uero sex directe. Q̄ n̄ aut̄ sol ē ī alterutro pūctoꝝ æquinoctialiū: tūc de die ori-
unt̄ tria signa directe oriētia: & tria obliq; & de nocte silr. Est. n. regula: q̄tūcūq; breuis
uel plixa sit dies uel nox sex signa oriūt̄ de die & sex de nocte: nec p̄ plixitatē uel breui-
tatē diei uel noctis plura uel pauciora signa oriūt̄: sit spaciū t̄pis ī quo medietas signi
porit̄: ī q̄libet die artificiali: silr & ī nocte sūt. xii. horæ naturales. In oīb' at̄ aliis circulis
q̄ sūt a latere æqnoctialis: uel ex pte australi uel septētrionali: minorat̄ uel maiorat̄ dies

NOTANDVM aut̄ q̄ illis quorum &c. Alio modo sumitur pro angulo meridii coeli: ut accipit zeel in libro de natura nati ubi sic dicit ad litteras Cum Mars in zenith fuerit: & dominans oriēti nato influit dignitatem ipsam cum crudelitatis habitu possidendo. Iuxta q̄ debetis intelligere q̄ cū magis fuerit dominus ascendentis: & fuerit in angulo coeli fortunati dat notā potentiam & dignitatem ipsis utendo cum impietate & crudelitate maxima: & nisi respiciatur ab aliquo planeta beniuolo cito natus finiet dignitatē domini: ut patuit in domino Ioāne Venibene qui tribus annis esculanis fuit cū crudelitate uel credulitate maxia dominatus: postea expulsus. Deinde fuit mortuus extra terram. Vnde semper Mars in tali dispositione dat dignitatem cum crudelitate: quæ dici potest infortunium potiusq̄ fortunium: ut dicit Hermes de speculis & luce: ubi sic dicit ad litteram. Cum mars fuerit in. x. i. in decima domo: dominus ascendentis dat nato dignitatē atq̄ potentiam q̄bus cum iniuria & crudelitate utetur. Hoc uero infortunium dicit potius q̄ fortuna. Alio modo sumitur zenith pro hierarchia separatorū excellentioris naturæ. Ut accepit Hyparcus in libro de uiculo spiritus: ubi dicit ita ad litteram. O admiranda zenith & natura deifica occulta oculis humanorū: quis aurea specie ordo gratiæ sit ablati. Tamen natura ordinis theos posuit principatū.

uel noctes scdm̄ q̄ plura uel pauciora de signis directe oriētib⁹: uel obliq̄ de die uel nocte oriuntur.

De diuersitate dierum & noctium quæ fit habitantibus in diuersis locis terræ.

NOTANDVM aut̄ q̄ illis quorū zenith ē ī æquinoctiali circulo sol bis ī anno trāsīt p̄ zenith capitis eorū. s. q̄n̄ ē in principio arietis: uel ī principio libræ: & tūc sūt illis duo alta solstitia: q̄m̄ sol directe trāsīt supra capita eorū. Sūt itē illis duo ima solstitia: q̄n̄ sol est in primis p̄ctis cācri & capri. & dicuntur ima: q̄a tunc sol maxie remouet̄ a zenith capitis eorū. Vnde ex p̄dictis patet: cū sp̄ habeāt æquinoctiū in anno quattuor hēbūt solstitia: duo alta & duo ima. Patet et̄ q̄ duas hēnt æstas: sole. s. existēte ī alterutro p̄ctoꝝ æquinoctialiū: uel p̄pe. Duas et̄ hēnt hyemes. s. sole existēte in primis punctis cācri & capri. uel prope. Et hoc est qd̄ dicit Alphargranus q̄ æstas & hyemes. s. nostræ sūt illis unius & eiusdē complexionis: q̄m̄ duo t̄pa quæ sunt nobis æstas & hyemes sunt illis duæ hyemes. Vnde ex illis uersib⁹. Lucani patet expositio. Depr̄sum est hūc esse locū quo circulus alti solstitii mediū signorū p̄cutit orbē. Ibi enī appellat Lucanus circulū alti solstitii æquinoctialē: in quo cōtingūt duo alta solstitia sub æquinoctiali existentibus. Orbē signorū appellat zodiacū: quem mediū: id est mediatum hoc est diuisum in duo media æquinoctialis p̄cutit: id est diuidit. Illis etiam in anno contingit habere quattuor umbras. Cum. n. sol sit in alterutro punctorū æquinoctialium: tunc in mane iacit̄ umbra eorū uersus occidentē: in uespere uero ecōuerso. In meridie uero est illis umbra p̄pendicularis cum sol sit supra caput eorū. Cum aut̄ sol est in signis septentrionalibus: tunc iacitur umbra eorum uersus austrum. Quando est in australibus: tunc iacitur uersus septentrionem. Illis autem oriuntur & occidunt stellæ quæ sunt iuxta polos: sicut & quibusdam aliis habitantibus circa æquinoctialem. Vnde Lucanus sic inquit. Tunc furor extremos mouit romanus horestas: Carmenosq̄ duces: quorum iam flexus in austrum Aether non totam mergi tamen aspicit arctō Lucet & exigua uelox ibi nocte bootes. Ergo mergitur: & parum lucet. Item Ouidius de eadem stella. Tingitur oceano custos erimanthidos ursæ. Aequorea q̄ suo sidere turbat aquas. In situ autē nostro nunq̄ occidunt illæ stellæ. Vnde Virgili⁹. Hic uertex nobis semper sub

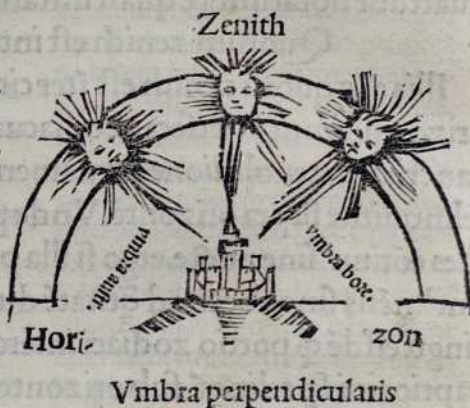
limis at illū. Sub pedib' styx atra uidēt manesq; pfūdi. & Lucanus. Axis in occiduus
gemīa clarissim' arcton. Itē Virg. in geor. sic inqt. Arctos oceani metuētes æquore tigi.

Quorum zenith est inter æquinoctialem & tropicum cancri

Illis autē quorū zenith est iter æquinoctiale & tropicū cācri cōtingit bis in anno q̄ sol
trāsīt p̄ zenith capitis eorū qd' sic patet. Intelligat' circulus parallelus æquinoctialis tran
siens per zenith capitis eorū: ille circulus interfecabit zodiacū in duobus locis æquidi
stantibus a p̄ncipio cācri. Sol igit' existēs in illis duob' pūctis trāsīt p̄ zenith capitis eo
rū. Vñ duas hñt æstates: & duas hyemes: quattuor solstitia: & quattuor umbras sicut
existētes sub æquinoctiali. Et in tali situ dicūt qdā Arabiā eē. Vnde Lucanus loquēs de
arabibus ueniētibus Romā in auxiliū Pōpeio dicit. Ignotū uobis arabes uenistis in or
bē. Umbras mirati nemoꝝ non ire sinistras. Qm̄ in ptibus suis qñq; erāt illis umbræ
dextræ: qñq; sinistrae: qñq; pp̄diculares: qñq; oriētales: qñq; occidētales. Sed quādo
uenerant Romam circa tropicum cancri: tunc semp̄ habebāt umbras septētrionales.

Quorum zenith est in tropico Cancrī.

Illis siqdē quorū zenith est in tropico cancri con
tingitq; semel in anno trāsīt Sol per zenith capitis
eorum: scilicet quando est in primo puncto cancri
& tunc in una hora diei unius totius anni ē illis um
bra perp̄dicularis. In tali situ dicitur Syene ciuitas
Vnde Lucanus. Umbras nufq; flente Syene hoc in
tellige in meridie unius diei: & per residuum totius
anni iacitur illis umbra septentrionalis.

Quorum zenith est inter tropicum Cancrī & circulum arcticum.

Illis uero quorū zenith ē iter tropicū cācri: & circulū arcticū: cōtingit q̄ sol in sempi
ternū nō trāsīt p̄ zenith capitis eorū: & illis sp̄ iacit' umbra uersus septētrionē. Talis est
situs n̄r. Notādū ēt q̄ æthiopia uel aliqua pars ei' est circa tropicū cācri. Vñ Lucan' .
Æthiopūq; solū qd' nō p̄meret' ab ulla. Signiferi regione poli: ni poplite lapsō. Vltiā
curuati p̄cederet ungula tauri. Dicūt .n. qdā q̄ ibi sumit' signū æquoce pro duodecīa
pte zodiaci: & pro forma aiālis: qd' scdm̄ maiorē ptē sui est in signo qd' denominat'.
Vnde taur' cū sit in zodiaco secūdū maiorē sui partē: tñ extēdit pedē suū ultra tropi
cum cācri: & ita p̄mit æthiopiam: licet nulla pars zodiaci p̄mat eam. Si .n. pes tauri de
quo loq̄t' auctor extēderet' uersus æquinoctiale: & eēt in directo arietis: uel alteri' signi:
tūc p̄meret' ab ariete uel uirgine: uel aliis signis qd' patet p̄ circulū æquinoctiale paralle
lū circūductū p̄ zenith capitis ipsoꝝ æthiopū: & arietē & uirginē uel alia signa. Sed cū
ratio physica huic cōtrariet': nō .n. ita eēt denigrati si in tēperata nascerent' habitabili
Dicēdū q̄ illa pars æthiopiæ: de qua loquit' Lucanus est sub æquinoctiali circulo: &
q̄ pes tauri de quo loquit': extēdit' uersus æquinoctiale. Sed distinguit' tūc in signa
cardinalia & regiones. Nā signa cardinalia dicuntur duo signa in quibus contingunt
solstitia: & duo in quibus cōtingunt æquinoctia. Regiones autē appellantur signa in
termedia. Et secundum hoc patet q̄ cum æthiopia sit sub æquinoctiali non p̄mit' ab
aliqua regione: sed a duobus signis tantum cardinalibus: scilicet ariete & libra.

CAPITVLVM TERTIVM
Quorum zenith est in circulo arctico:

Illis aut quorū zenith est in circulo arctico cōtingit in quolibet die & tpe anni q̄ zenith capitis eorū est idē cū polo zodiaci: & tunc habēt zodiacū siue eclipticā pro orizōte. Et hoc est qd̄ dicit Alphagranus q̄ ibi circulus zodiaci flectit̄ supra circulū hemisphærii. Sed cū firmamētū cōtinue moueat̄ circulus orizōtis interfecabit zodiacū in instanti: & cū sint maximi circuli in sphæra itersecabūt se in partes æquales. Vnde statim medietas una zodiaci emergit supra orizontē & reliqua deprimit̄ sub orizōte subitō: & hoc est qd̄ dicit Alphagranus q̄ ibi occidūt repēte sex signa: & reliqua sex oriuntur cū toto æquinoctiali. Cū aut ecliptica sit orizō illorū erit tropicus cācri totus supra orizonta: & totus tropicus capricorni sub orizōte: & sic sole existēte in primo pūcto cācri erit illis una dies uiginti quattuor horarū: & quasi instās pro nocte: quia in instanti sol transit orizonta: & statim emergit: & ille cōtactus est pro nocte. Econuerso contingit illis sole existente in primo pūcto capricorni. Est enim tunc illis una nox uiginti quattuor horarū: & quasi instans pro die.

Quorum zenith est inter circulum arcticum & polum mundi.

Illis aut quorū zenith est iter circulū arcticū & polum mundi arcticum cōtingit q̄ orizon illorum interfecat zodiacum in duobus pūctis æquidistantibus a principio cancri: & in reuolutione firmamenti contingit q̄ illa portio zodiaci intercepta semper relinquatur supra orizontē. Vnde patet q̄ q̄diu sol est in illa portōe intercepta erit un⁹ dies cōtinu⁹ sine nocte. ergo si illa portio fuerit ad q̄titatē signi un⁹ erit ibi dies cōtinu⁹ un⁹ mēsis sine nocte: ad q̄titatē duorū signorū erit duorū mēsiū: & ita deinceps. Itē cōtingit eis dē q̄ portio zodiaci intercepta ab illis duobus pūctis æquidistantibus a principio capricorni sp̄ relinq̄t̄ sub orizonte: unde cū sol est in illa portōe itercepta: erit una nox sine die breuis uel magna fm̄ q̄titatē interceptæ portōis. Signa aut̄ reliqua q̄ eis oriuntur & occidūt: p̄postere oriunt̄ & occidunt. Oriunt̄ p̄postere sicut taurus ante arietem: aries ante pisces: pisces ante aquariū. Et tamē signa his opposita oriunt̄ recto ordine. & occidūt p̄postere: ut scorpius ante libram. Libra ante uirginem: & tamen signa his opposita occidunt directe illa scilicet quæ oriebantur p̄postere: ut taurus.

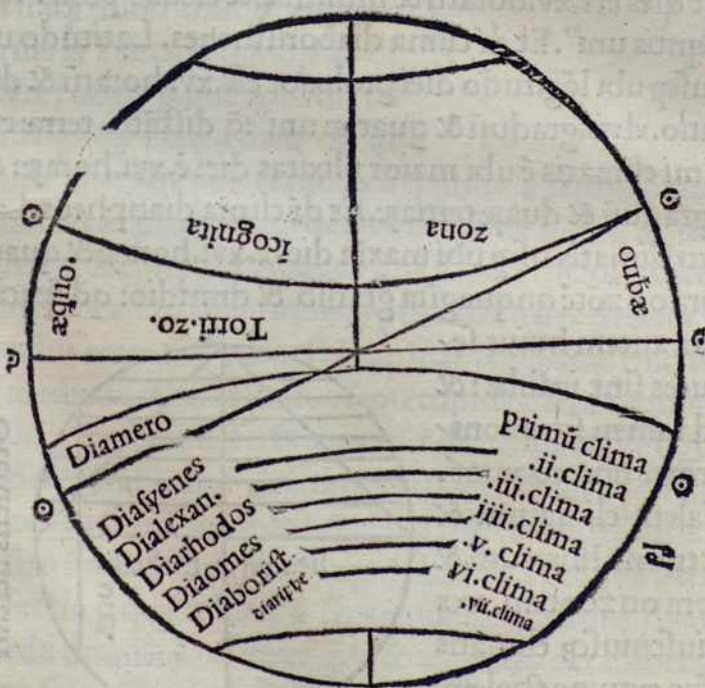
Quorum zenith est in polo arctico.

Illis aut quorū zenith ē ī polo arctico cōtingit q̄ illoꝝ orizō ē idē q̄ æquinoctialis. Vñ cū æquinoctialis itersecet zodiacū ī duas ptes æq̄les: sic & illoꝝ orizon relinq̄t medietatē zodiaci supra: & reliquā ifra. Vnde cū sol decurrat per illā medietatē quæ ē a principio arietis usq̄ ī finē uirginis unus erit dies cōtinuus sine nocte: & cū sol decurrit in illa medietate q̄ est a principio libræ usq̄ ī finē piscium erit nox una continua sine die. Quare & una medietas toti⁹ anni ē una dies artificialis: & alia medietas est una nox. Vñ totus ann⁹ est ibi unus dies naturalis. Sed cū ibi nunq̄ magis. xxiii. gradib⁹ sol sub orizōte deprimat̄: uidet̄ q̄ illis sit dies cōtinu⁹ sine nocte. Nā & nobis dies d̄ ante solis ortū supra orizōtē. Hoc aut̄ ē q̄tū ad uulgarē sensibilitatē. Nō. n. est dies artificialis q̄tū ad physicā rōnē nisi ab ortu solis usq̄ ad occasū ei⁹ sub orizōte. Ad hoc itē q̄ lux uidet̄ ibi esse p̄petua: qm̄ dies est anteq̄ leuet̄ sup̄ terrā per. xviii. gradus: ut dicit Ptolemæus. Alii uero magistri dicunt. xxx. s. per q̄titatē unius signi. Dicēdū q̄ aer est ibi nubilosus & spissus. Radius aut̄ solaris ibi existens debilis uirtutis magis de uaporibus eleuat̄ q̄ possit consumere: unde aerem non serenat: & non est dies.

De diuisione climatum:

Magnetur autem quidem circulus in superfi-
 cie terræ directe suppositus æquinoctiali. Intel-
 ligatur alius circulus in superficie terræ transi-
 ens per orientem & occidentem: & per polos mūdi. Isti
 duo circuli interfecant sese in duobus locis ad angulos
 rectos sphærales: & diuidūt totam terram in quattuor
 quartas: quarum una est nostra habitabilis: illa scilicet
 quæ intercipitur inter semicirculum ductum ab orien-
 te in occidentem per polum arcticum, Nec tamen illa
 quarta tota est habitabilis: quoniam partes illius propi-
 quæ æquinoctiali inhabitabiles sunt propter nimium
 calorem. Similiter partes eius propinquæ polo arctico
 inhabitabiles sunt propter nimiam frigiditatem. Intel-
 ligatur ergo una linea æquidistans ab æquinoctiali di-
 uidens partes quartæ inhabitabiles propter calorem a
 partibus habitabilibus quæ sūt uersus septentrionem.
 Intelligatur etiam alia linea æquidistans a polo arctico
 diuidens partes quartæ inhabitabiles: quæ sunt uersus
 septentrionem propter frigus a partibus habitabilibus
 quæ sunt uersus æquinoctialem. Inter istas etiam du-
 as lineas extremas intelligantur sex lineæ parallelæ æq-
 uinoctiali: quæ cum duabus prioribus diuidunt partem
 totalem quartæ habitabilem in septem portiones quæ
 dicuntur septem climata: prout in p̄senti patet figura.

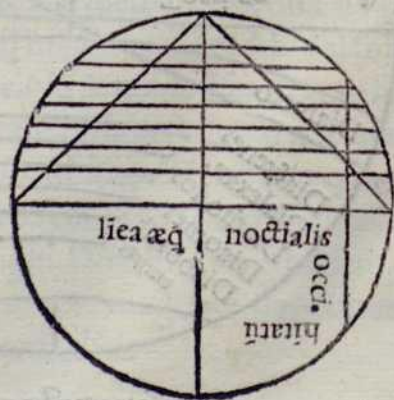
Frigida zona.

Frigida zona.

MAGINETVR etiā cīr-
 culus &c. Clima sumitur
 dupliciter. f. astrologice:
 & nigromantice. Astrologice: ut
 hic accipitur. Nigromantice: ut ac-
 cipit zoroastes q̄ fuit primus ma-
 gicæ artis inuentor: ubi ita dicit
 ad litteram. Clima sunt etiam ad-
 miranda: quæ cum carne mortuo-
 rum & humano sanguine fide-
 or dant responsa. Iuxta q̄ debetis
 intelligere q̄ isti quattuor spiri-
 tus magnæ uirtutis qui stāt ī cru-
 ciatis locis. f. in oriēte: occidente:
 meridie: & septentrione: quorum
 nomina sunt ista. Oriens. Amay-
 mon. Paymon. & Egim. qui spiri-
 tus sunt de maiori hierarchia: &
 habet unusquisq; sub se. xxv. legio-
 nes spirituum. Vnde ista propter
 nobilem ip̄orum naturam appe-
 tunt sacrificia ex sanguine huma-
 norum: & carne similiter homi-
 nis mortui uel gatti. Sed ars ista
 zoroastes nō potest fieri sine ma-
 gno periculo: ieiuniis & orationi-
 bus & omnibus quæ sunt contra
 fidem nostram. Vnde cum ponit
 sanguis humanus in cōcha ænea
 tales facta inuocatione ueniūt: &
 hi spiritus uocantur climata: quia
 sicut clima est eleuatio: sic hi spiri-
 tus sunt omnes superius eleuati.
 Non fuerunt climata nisi septem
 ratione septem planetarum. eo q̄
 unusquisq; planeta dominat suo
 climati. Nam Saturnus dominat
 in primo. Iupiter in secūdo. Mars
 in tertio. Sol in quarto. Venus in
 quinto. Mercurius in sexto. Luna
 in septimo. Et gentes habitantes ī
 climate sequūtur naturam plane-
 tæ dominātis. De hac materia su-
 perius dixi uobis: ideo replicare
 non intendo.

Dicitur autem clima tantum spacium terræ per quantum sensibiliter uariatur horologium. Idē nāq; dies æstiuus aliquātus: qui est in una regiōe: & sensibiliter est minor in regiōe ppinquiori austro. Spaciū igit̃ tantū q̃tū incipit dies idē sensibiliter uariari d̃r clima. Nec est idē horologiū cū principio: & fine huius spacii obseruatū. Horæ. n. diei sensibiliter uariant: quare & horologiū. Mediū igit̃ primi climatis ē ubi maxia diei p̃lixitas est. xiiii. horarū: & eleuatio poli mūdi supra circulū hemisphærii gradibus. xvi. & d̃r clima diameoēs. Initiū ei⁹ ē ubi diei maioris p̃lixitas ē. xii. horarū: & dimidiæ & q̃rtæ unī⁹ horarū: & eleuat̃ polus supra orizōtē gradib⁹. xii. & dimidiæ & quartæ unī⁹ gradus. Et extēdit̃ ei⁹ latitudo usq; ad locū ubi lōgitudo prolīxioris diei est. xiiii. horarū: & quartæ unī⁹: & eleuat̃ polus supra orizōtē gradibus. xx. & dimidio: qđ spacium terræ ē cccc. xl. miliaria. Mediū aut̃ secūdi climatis ē ubi maior dies est. xiiii. horarū & dimidiæ: & eleuatio poli supra orizōtē. xxiiii. graduū: & quartæ partis unī⁹ gradus. Et d̃r clima diasynes. Latitudo uero eius est ex termino primi climatis usq; ad locū: ubi fit dies p̃lixior. xiiii. horarū & dimidiæ: & quartæ ptis unī⁹ horarū: & eleuat̃ polus. xxv. gradibus & dimidio: & spacium terræ est. cccc. miliariorū. Mediū tertii climatis est ubi fit lōgitudo p̃lixioris diei. xiiii. horarū: & eleuatio poli supra orizōtē. xxx. graduū & dimidiū: & quartæ unī⁹ ptis. Et d̃r clima dialexādrios. Latitudo ei⁹ ē ex termino scđi climatis usq; ubi p̃lixior dies ē. xiiii. horarū & quartæ unī⁹ climatis: & altitudo poli. ccc. xxx. graduū: & duarū tertiarū: qđ spacium terræ est. ccc. l. miliariorū. Mediū quarti climatis ē ubi maioris diei p̃lixitas est. xiiii. horarū & dimidiæ: & axis latitudo. xxxvi. graduū & duarū quintarū. & d̃r diarhodos. Latitudo uero eius est ex termino tertii climatis usq; ubi prolīxitas maioris diei est quattuordecī horarū & dimidiæ: & quartæ partis unius: eleuatio aut̃ poli xxxix. graduū: qđ spacium terræ est. ccc. miliariorū. Mediū q̃nti climatis est ubi maior dies est. xv. horarū: & eleuatio poli. xli. gradus & tertiarū unī⁹: & d̃r clima diaromes. Latitudo uero ei⁹ est ex termino quarti climatis usq; ubi p̃lixitas diei sit. xv. horarū & quartæ unī⁹: & eleuatio axis. xliii. graduū & dimidiū: qđ spacium terræ est. cclv. miliariorum. Mediū sexti climatis est ubi p̃lixior dies est. xv. horarū & dimidiæ: & eleuat̃ polus supra orizōtē. xlv. gradib⁹: & duab⁹ q̃ntis unī⁹. Et d̃r clima diaboristhenes. Latitudo uero ei⁹ est ex termino q̃nti climatis usq; ubi lōgitudo diei prolīxior est. xv. horarū & dimidiæ: & quarte unī⁹: & axis eleuatio. xlvii. graduū & quartæ unī⁹: q̃ distātia terræ est cc. xii. miliariorū. Mediū aut̃ septimi climatis ē ubi maior p̃lixitas diei ē. xvi. horarū: & eleuatio poli supra orizōtē. xlviii. graduū & duarū tertiarū. Et d̃r clima diaripheos. Latitudo uero eius est ex termino sexti climatis usq; ubi maxia dies ē. xvi. horarū & quartæ unī⁹: & eleuat̃ polus mūdi supra orizōtē q̃nquagīta gradib⁹ & dimidio: qđ spacium terræ est. clxxxv. miliariorum. Ultra autem huius septimi climatis terminum, licet plures sint insulæ: & hominum habitationes: quicquid tamen sit: quoniam praua est habitationis sub climate non cōputat̃. Omnis itaq; inter terminum initialem climatum & finalem: eorundem diuersitas est trium horarum & dimidiæ: & ex eleuatione poli supra orizontem. xxxviii. graduum. Sic igitur patet uniuscuiusq; climatis latitudo a principio ipsius uersus æquinoctialem usq; in finem eiusdem uersus polum arcticum: &

Occidens uerum

SPHAERAE

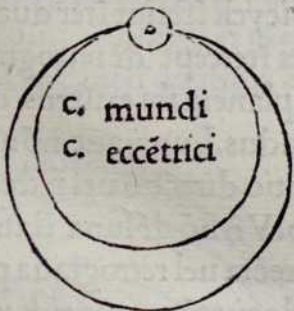
OTANDVM q̄ sol habet &c. Vnde quando uidetis planetam in auge uel ascendēte fortuna r̄ & sit in significatore natiuitate & luna in eodem gradu cum ipso iudicate natum esse famo sum sicut sūt reges: & q̄ nullus p̄teribit eius mādata: Et dicit Almanfor ī amphorismis: ubi ita dicit ad litteram. Famoli tanq̄ reges & quorum mandata non p̄tereunt sunt quorum Iupiter & luna fuerit in eodē gradu ascendentes ad auge[m] suam. Quilibet autem planeta &c. Circa istam partē debetis plura intelligere: prima q̄ caput & cauda sunt stellae quemadmodum est draco: sicut dicūt ali-

q̄ primi climatis latitudo ē maior latitudine sc̄di: & sic deinceps: Lōgitudō aut climatis pōt appellari linea du cta ab oriēte in occidētē æq̄ distās ab æq̄ noctiali. Vnde longitudo primi climatis ē maior lōgitudine secūdi: & sic deinceps: qđ cōtingit pp̄ angustia[m] sph̄æræ.

Capitulum quartum de circulis & motibus planeta rum: & de causis eclipsium solis & lunæ.

OTADŪ q̄ sol h̄t unicū circulū p̄ quē mouet̄ ī superficie lineæ eclipticæ: & ē eccētricus. Eccētri cus qđ ē circulus dī nō oīs circul⁹: sed solū talis q̄ diuidēs terrā ī duas ptes æquales non h̄t cēt̄ suū cū cēt̄ro terræ sed extra. Pūctus aut in eccētrico q̄ maxie ac cedit ad firmamētū appellat̄ aux: qđ īterp̄tat̄ eleuatio Pūctus uero oppositus q̄ maxie remotōis ē a firmamē to dī oppositio augis. Solis aut ab occidēte ī oriētē duo sūt motus: quorū un⁹ ē ei pp̄rius ī circulo suo eccētrico: quo mouet̄ in oī die ac nocte. lx. minutis fere. Ali⁹ uero

tardior ē mot⁹ sph̄æ ipsi⁹ supra polos axis circuli signorū & est æqlis motui sph̄æ stellæ fixa r̄. s. ī. 100. annis gradu uno. Ex his itaq; duob⁹ motib⁹ colligit̄ cursus ei⁹ ī circulo signorū ab oc cidēte ī oriētē p̄ quē abs̄c̄dit cir culū signorū ī. ccclx. dieb⁹: & q̄r ta uni⁹ diei fere p̄ter rē modicā q̄ null⁹ ē sensibilitatis. Quilibet at̄ planeta tres h̄t circulos p̄ter solē. s. æquātē deferētē & epicyclū. Aequās qđ ē lunæ ē circulus cōcētri cus cū terra: & ē ī superficie eclipticæ. Ei⁹ uero deferēs est circulus eccentric⁹: nec est ī superficie eclipticæ: imo una ei⁹ medietas declīat uersus septētrionē: altera uersus au strū. Et ītersecat deferēs æquātē ī duob⁹ locis. Et figura ītersectōis appellat̄ draco: qm̄ lata ē ī medio & angusti or uersus finē. Intersectio igit̄ illa p̄ quā mouet̄ luna ab austro ī aq̄lonē appellat̄ caput dracois. Reliqua uero ī tersectio p̄ quā mouet̄ a septētrionē in austrum dicitur cauda dracois. Deferētēs qđ ē & æquātes cuiuslibet pla netæ sūt æqlēs. Et sciēdū q̄ tā deferēs q̄ æquās. Saturni

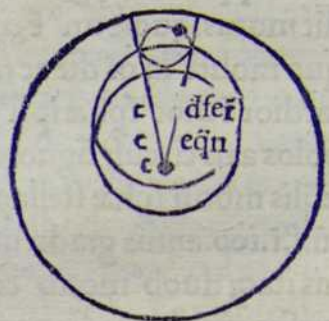
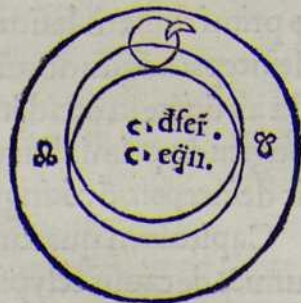
qui ignorantēs: sed sunt interseca tores circulorum. s. æquantis & differentis: & h̄c ītersecationes dicuntur nodi & mouentur trib⁹ minutis die qualibet naturali. & xi. secundis peruersæ ab ariete in pisce. Et a pisce in aquario &c. Et operantur in mundo: ut alii pla netæ: quia natura capitis compo nitur ex complexione Iouis & ue neris. Cauda uero ex natura Mar tis & Saturni. Vnde caput dat ī na tiuitate regnum & fortunam si fu erit in sui exaltatione. s. in tertio gradu geminorum. Dico si est in oriente uel in angulo cœli. Cau da uero dicit totum contrarium s. uilitatem & malum. Et si coniu gitur cum domino ascendētis dī minuit tertiam partē uitæ: & plus nocet inferiorib⁹ planetis q̄ supio ribus. Hoc aut̄ intelligatis cū fue rit ī malo signo. Sed si fuerit ī ex altatōe sua. s. ī sagittario nō minu it imo auget: sic dicā uobis in sci pto supra lib̄ de prin. ubi magis h̄t locū. Aliđ scire debetis q̄ istæ ītersecatōes circuloꝝ multas p̄ prietas h̄nt occultas naturæ. Nā dicit Astafon in lib. de minerali b⁹ cōstellatis: ubi ita dicit ad līam O q̄ta ē uirtus ītersecatōib⁹ circuloꝝ q̄ occulta ē sensibus humanis diaccedius si n̄ tactu corporis mor tui ī aqua cū fuerit ī sagit. Nā qđ spūs ueniūt ad gusa. Iuxta q̄ ut ī telligatis: q̄ cū caput dra. fuerit ī sagit & ponat̄ ī aq̄ qđā lapis q̄ dia cediū dī. Naturali spūs ueniunt ad dādū r̄nsa: & iste lapis h̄t mi rabilem latentiam naturalem: q̄a si tangit corpus mortui hominis amittit istam proprietatem quā non amittit si tangit corpus alte rius mortui animalis. Adhuc sci re debetis q̄ cum caput fuerit ī sagittario coniunctum cū ioue ī medio cœli: & luna iuerit ad eum si separata fuerit ab eo & iuerit ad do minum ascendētis: & si dñs ascēdētis ad Iouē q̄cqd̄ p̄ctif ab eo obtinebit: ut dicit Almanfor ī suis ampho. ubi sic dicit ad līam.

Si quis postulauerit aliqd ab eo existēte capite ī medio cœli cū Ioue & Luna eūte ad eū: implebit eī id: uel sepata ab eo iueritq; ad dñm ascēdētis. Et si dñs ascēdētis iuerit ad Iouē: nō p̄teribit qn breuiter adipiscat q̄sitū. Sed quō talis p̄positio debet itelligi: dicā in scripto supra libꝛe de prin. Aliud scire debetis q; arcus sumit̄ tripliciter. f. astrologice: nigromātice: & chyromātice. Astrologice: ut hic autor est Alchindus in libro de motu diurno ubi sic dicit ad lřam. Ab exaltatōe solis usq; ad occasū dī arcus bo realis: a casu usq; in fine pisciū australis dī: & isti duo arcus materia sunt rebus. Vt intelligatis dictum

Alchindi uacat: & casus eius in libra. Vñ ab ariete usq; ad librā uos iuuenes sciēdū est q; exaltatio solis ē aries & casus eius est libra. uñ ab ariete usq; ad librā dī arcus septentrionalis. A libra usq; ad finē pisciū dī australis. Et hi duo arcus sunt materia rebus. f. totus circulus zodiacus informatus ex radiis solaribꝛ & alioꝝ planetaꝝ: eo q; iste zodiacus uirtute cōtinet elemēta Secūdo nigromātice: ut Salomō ī lib. de umbris idearꝛ: ubi ita ad lřam dicit. Arcus septētriōalis nobilitate cito ueniūt ad rñsa & operant̄ mirabilia nutu dei. Vt itelligatis isti dēmōes q; sūt ī septētrione dñr septētrionales: & hñt nobilē naturā. sciūt. n. secreta elemētorꝛ mūdi. Et tāta ē istoꝝ nobilitas q; cū hō nobilis naturā eos īuocat parua īuocatōe statū ueniūt ad rñsa: & hi sūt q; stat libēter ī domibus nobiliū & loquunt̄ domesticē cū familia. i. seruiūt libēter sine lesione. Et qñq; ī domibus usurarioꝝ & uiliū psonarꝛ: piiciūt lapides & stercorea: & reuoluūt parapides & pannos de camera & de nocte pauide & terribiles uoces suspirādo emittūt. Tertio mō chyromātice: ut accipit Abliton ī sua chyromātia ubi ita dicit ad lřam. Cū arcus ī chyros fuerit: h̄ eē crede a natura cœli. Vt intelligatis chyromātia a chyros grāce q; est manus: ut cū arcus. i. lřea erit a natura ī manibus significat effectus uēturos ī creatura pp planetā illā lineā iprimētē ī manu ī p̄cipio gñatōis. Et hoc potestis uidere q; statū cū creatura hūana exit de utero q; ī manibus signa hēt a natura imp̄ssa: sed multa signa sūt facta ī māibus p accidēs. f. ex cōstricatōe manuū: uel ex cōsuetudinē alicuius artis. Vñ cū uolueris signa naturalia h̄re: opꝛ ut manꝛ ponat̄ ī aq; calida: & tūc signa p accidēs resoluūt: nālia at̄ remanēt. Vñ plāetā n̄ tm̄ ī māibus faciūt: uerū ē ī toto corpe. Nā Mars ī ascēdēte facit signū ī facie: ut dicit Pto. ī cētiloqo.

VM at̄ sol sit maior terra & c. Quia sicut terra ē sex alioꝝ elemētorꝛ: ita luna ē sex alioꝝ celestiu: & de ista umbra lunā q̄sitū fuit a quodā spū q; uocat Florō: q; eēt illa umbra: q; sic ait. Vt terra terra ē: sic idea humi dicatū ē terra si totā umbrā hūeris: te nō decipiet sicut umbra. Iuxta q; ut itelligatis scire debetis q; sicut terra ē terra. i. sex: sic idea humiditate. i. Luna ē sex. f. celestiu. Et ex hoc denotat grossitiē illius ptis nō illuminatā. Si totā umbram habueris te nō decipiet sicut umbra. Vt intelligatis debetis scire quod cum luna est plena: tota illa umbra uidetur in plenilunio spiritus a natura dant̄ responsa: nec decipiunt sicut quando fit experimentum ad inueniendum furtum cum puero uirgine in corpore polito: sicut in enēs: speculo: chrystallo: uel ungue: ubi est deceptio magna.

Iouis: Martis: Veneris: & Mercurii sūt eccētrici & extra superficie eclipticā: & tamē illi duo sūt ī eadē superficie. Quilibet ē planeta p̄ter solē habet epicyclū. Et ē epicyclus circulus paruus p cuius circūferētiā deferret̄ corpus planetā: & cētꝛe epicycli sp̄ deferret̄ in circūferētiā deferētis. Si igit̄ duā lineā ducant̄ a cētꝛo terrā ita q; includāt epicyclū alicuiꝛ planetā: una ex parte oriētis: reliqua ex pte occidētis: pūctꝛ cōtractus ex pte oriētis dī statio priā: pūctus uero cōtractus ex pte occidētis dī statio secūda. Et qñ planeta ē in alterutra illarꝛ stationū dī stationariꝛ. Arcꝛ uero epicycli superior iter duas stationes iterceptꝛ dī directio: & qñ planeta ē ī illo tūc dī directꝛ. Arcꝛ uero epicycli inferior iter duas stationes iterceptꝛ dī retrogradatio: & planeta ibi existens dī retrogradus. Lunā aut̄ nō assignat̄ statio directio uel retrogradatio. Vñ nō dī luna stationaria directā uel retrogradā propter uelocitatē motus eius in epicyclo.

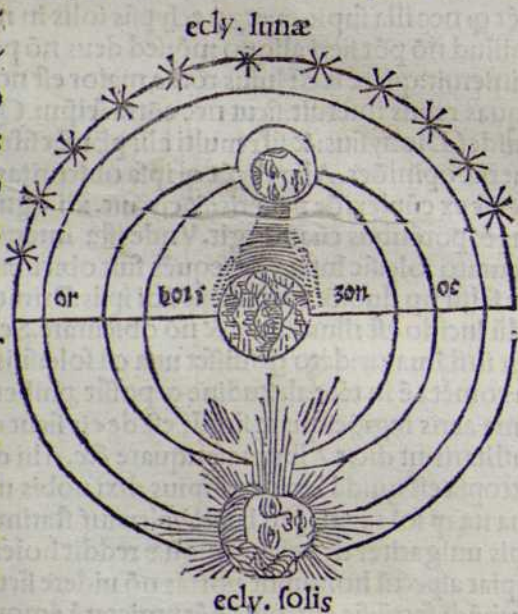
De eclypsi lunā.

VM at̄ sol sit maior terra: necesse ē q; medietas sphaerā terrā ad minus a sole semp illuminet̄ & umbra terrā extēsa ī aere tornatilis minuat̄ ī rotūditate: donec deficiat ī superficie circuli signorꝛ in-

Vñ qñ uidebitis ipsam esse uniuersalē. Indicate grādes effectus in terra siue in mūdo: & spāliter in illis ciuitatibus q̄ habuerūt ī aedificatōe illud signū pro ascēdēte in quo fuerit eclypsis & p̄cipue solis. Si uero fuerit particularis: iudicate significata renuisse: nec faciatis sicut unus qui dicebat mūdū terminari eo q̄ uidit mediā solis ptē obscuratā & guttas aliquas sanguineas de cometa exire: & pluere sup terrā: nec uidebat quō sanguis poterat de aere pluere qđ pōt esse ex cometa Martis inspissante aquā decoquēte ipsam & ex calido imprimēte aliquā ibi rubedinē admodū sanguinis. Et hoc bene designat in

sepabilis a nadir solis. Est autē nadir solis punct⁹ directe opposit⁹ soli ī firmamēto. Vñ cū ī plenilunio luna fuerit in capite uel ī cauda dracoīs sub nadir solis: tūc terra īterponet solī & lunā. Vñ cū luna lumē non hēat nisi a sole: ī rei ueritate deficit a lumīe. Et ē eclypsis gñalis ī oī terra si fuerit ī capite uel cauda dracoīs directe. Particularis uero eclypsis si fuerit prope uel infra metas determinatas eclypsis. Et sp̄ in plenilunio uel circa cōtingit eclypsis. Vñ cū in qualibet oppositōe hoc ē in plenilunio nō sit luna ī capite uel cauda dracoīs: nec opposita nadir solis: nō ē necesse ī quolibet plenilunio pati eclypsim: ut patet in pñti figura q̄ subseqt⁹. Cū atē luna fuerit in capite uel cauda dracoīs: uel ppe metas supradictas: & in cōiunctōe cū sole: tūc corpus lunā interponitur īter aspectū nr̄m & corpus solare. Vñ obumbrabit nobis claritatē solis: & ita sol patiet eclypsim: nō qa deficiat lumine: sed qa deficit nobis pp̄ interpositionē lunā inter aspectū nr̄m & solē. Ex his patet q̄ nō sp̄ ē eclypsis solis ī cōiunctōe siue in nouilunio. Notādū ēt q̄ qñ est eclypsis lunā: est eclypsis in oī terra: sed quando est eclypsis solis neq̄

q̄: īmo in uno climate est eclypsis solis: & in alio non: quod contingit ppter diuersitatem aspect⁹ in diuersis climatibus. Vnde Virgilius elegantissime naturas utriusq̄ eclypsis s̄b cōpēdio tetigit dicēs Defectus lunā uarios solisq̄ labores

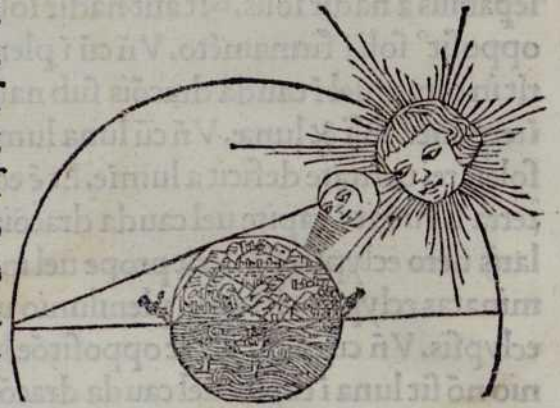
cādo horribiles nominatos: & effusionem sanguinis humani.

Cū luna fuerit &c. Ex p̄dictis &c. In ista pte q̄rta & ultima tractat de quadā nō naturali: sed miraculosa eclypsi. Et dicit q̄ ex p̄dictis est manifestum q̄ cum eclypsis esset in passione xp̄i. Et eadē passio est uel fuit in plenilunio: illa nō fuit naturalis sed miraculosa & cōtra naturā: q̄ eclypsis solis in nouilunio. s. in cōiunctōe uel circa cōtingere oportet naturaliter: pp̄ hoc dicit ipse: legit Dionysium ariopagitā dixisse. Aut deus naturā patit: aut mūdi machina dissoluit. Circa istā ptē ultimā scire debetis q̄ alij infideles dicunt q̄ istud uerbū debet intelligi nō de dei uero: sed de deo qui ē dict⁹ deus per grām sup̄coelestiū. Sicut dicit zoroastes in libro de dominio quartae octauae sphærae ubi ita dicit ad Isram. Ex dñio quartarū octauae sphærae: & ex uirtute in cuboꝝ & succuboꝝ oriunt hoīes diuinitate fulciti q̄ mutāt leges & adducūt nouas: ut quoꝝ obitum cœlū cōpatit eo q̄ unusq̄q̄ cheos dī in natura. Nā scdm̄ ipm̄ oīs quarta octauae sphæ dñaf. xii. milibus annis: & leges quae incipiūt in prima quarta termināt: cū alia incipit dñari: sicut fuit lex Moysi terminata p̄ legē xp̄i & nr̄a scdm̄ p̄mū modū termiaret p̄ anti xp̄m Vñ iste bestia zoroastes & alij eū sequētes dicūt q̄ xp̄s fuit ort⁹ in dominio istarū quartarū ex uirtute īcuboꝝ & succuboꝝ: de qb⁹ supra dixi uobis q̄ horribile mihi uidet scribere ista uerba. Et sic ī morte sua fuit eclypsis & alia mirabilia: sed cū hoc isti dicāt de dominio quartarū: & nihil pbent: & uerba eorum uana sūt & melācolica & contra ueritatē sanctae fidei reuerēda: qa xp̄s dñs nr̄ non

fuit un⁹ de illis diis p̄ influxū cœlestiū corpoꝝ & incuboꝝ & succuboꝝ. Immo uere filius dei uiui qui uenit in uirginē gloriosam & humanum genus ex manibus retraheret inimici. Et q̄ uere sit filius dei & non factus a natura cœlestium: immo naturā cœlestis factor apparet nobis per multa. Primo per tres magos qui erant maiores astrologi mundi & sciebant uniuersā naturā secreta: uoluerunt ipsum tanq̄ dei filium in regem adorare: uidentes in stella quae eis apparuit cum quadam cruce puerum co-

ronatum. Sibylla præterea & Octavianus in ortu xpi uiderunt solem auro coronatū. Primo post eius incarnationem nunq̄ fuit in uoluntaria corporum transportatio a malignis spiritibus sicut primo. Aliud ualde mirabile est q̄ dicit Floron: q̄ est spiritus quidam naturæ nobilissimæ qui fuit de hierarchia cherubin interrogatus de xpo respondet his uerbis. Carnem sumpsit humanam ut per ipsum saluaretur omnis caro. Sibylla dixit. Cum rumpetur fons olei: nascet saluator mundi. Et hoc de aduentu dicit: & loquēs eius iudicio q̄n debet per ignem sæculū iudicare .ubi sic dicit ad litteram. Et ueniet in conspectu agni. i. xpi abominatio peccatorum & ultionis appetitus: & descēdens ignis terribilis q̄ uniuersa creatura usq; Adā cōcremabit: & cōcreabit ultra solare luminare nec iubar non mōtes aut colles nec hominum habitatio ē in terris: sed descendet uox tubæ terribilis aduocans omnes ut ueniant in examen. Adhuc est aliud signum q̄ iudæi propter peccatum nunq̄ cœlum aspiciunt: & post mortē xpi oēs homines iudæi ut mulieres menstrua patiūt nec adeo a morte illa citra potuerunt aliquam gratiam obtinere: nec habent proprias mansiones. Vnde exponatis aut deus naturæ: & non factus a natura cœlestium: ut dicunt isti simplices ignorantēs.

Ex prædictis patet q̄ cū eclip̄sis solis esset in passione domini: & eadem passio esset in plenilunio illa eclip̄sis solis non fuit naturalis: immo miraculosa contraria

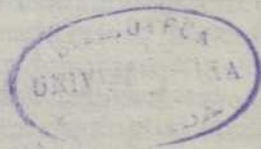
naturæ: quia eclip̄sis solis in nouilunio uel circa debet contingere. Propter quod legitur Dionysium ariopagitam in eadem passione dixisse. Aut deus naturæ patitur aut mundi machina dissoluetur.

IRCA hāc ultimā ptē est nra dubitatio. Vtq; eclip̄sis q̄ fuit in passiōe xpi fuisset naturalis miraculosa: & uidet q̄ nec naturalis nec miraculosa. Et prio sic: aut fuisset naturalis aut miraculosa. Nō pōt dici q̄ naturalis: q̄a naturalis eclip̄sis solis fit in nouilunio. Sed xps passus fuit i plenilunio: q̄a luna erat in .x. gradu libræ. Sol uero in .x. gradu arietis: ut ē notū: q̄a nō fuit solis obscuratio naturalis. Primo arguo sic q̄ nec miraculosa. Ad generationē siue cōtingētā eclip̄sis in plenilunio sequeretur mutatio cœlestiū uel subuertio. Sed cā uniuersali subuersa & imutata puerit & mutatur uniuersaliter cātū. Cū ergo ordo cœlestis uniuersalis cā istoꝝ inferiorū cū oīa inferiora nō fuerint tūc submersa: nec ēt imutata. Videt ēt q̄ nec illa supiora: ergo eclip̄sis solis in morte xpi nō fuit miraculosa. p̄terea qd̄ deus nō pōt facere: illud nō pōt fieri aliquo mō: sed deus nō pōt facere cōtra ratiōes quas rebus nec cōtra seipm naturæ inseruit: quare &c. Huius rōnis maior est nota. Declarat minor p Aug. dicētē q̄ nō facit cōtra rōnes quas rebus inseruit: sicut nec cōtra seipm Quare uidet q̄ illa eclip̄sis nō fuit miraculosa. In cōtrariū uidet Dionysius: & s̄lr multi alii phi. Et s̄lr ueritas manifesta. Vñ dico q̄ de ipsa obscuritate multæ fuerūt opiniōes. Aliq̄ dicūt q̄ ipsa obscuritas fuit ex interpositiōe alicuiusdā cometæ q̄ uocat̄ milix: & est ex cōplexiōe ueneris: & circuit. xii. signa: & cū apparet insurgunt mutates leges. Et nocet regibus & potētibus cū insurgit. Vnde ista interposita fuit inter solem & lunā: & sic fecit obscurari. Sed obscurato sole: sic luna p cōsequēs fuit obscurata: q̄a ipsa luna nō nisi a sole lumē hēt. Sed qd̄ isti dicūt esse falsū pp̄ duo: & cōtradicūt sibi ipsis. Primo si q̄tū q̄to addat̄ totū qd̄ est fiet maius. Sed addere lucidū lucido est illuminare & nō obscurare. Sed cometa illa est clara lucida & subtilis: q̄a est aer aliquo modo inflāmus: dato q̄ fuisset una cū sole: fuisset sol magis splendidus & nō obscuratus. Præterea nulla cometa ē in tāta altitudine q̄ possit p̄hibere rad̄ios solares ad lunā trāsmitti eo q̄ ipsi efficiunt̄ in firma aeris regiōe: quare similis est de eis sicut est de nubibus eleuatis: q̄ nō eleuant̄ nisi circa p̄ spaciū milliariū: ut dicit Albumasar: quare &c. Alii dicūt q̄ illa eclip̄sis fuit in hierusalē uirtute elitropiæ. Elitropia est quidā lapis: ut supius dixi uobis uiridis: & hēt guttas s̄a guineas: si ponat̄ in cōcha aquæ plena ita q̄ sol tāgat̄ ipm lapidē: eleuant̄ statim uapores: & obscurāt statim orizōtē in illa ciuitate. Iste lapis uulgariter d̄r orfanella: quæ reddit hoīem inuisibilē. Et si secū iūgat̄ herba q̄ d̄r elitropia: nō q̄ accipiat aspectū hoīum: ut portās nō uidere sicut aliq̄ dicūt. Sed sicut magnes. i. calamita hēt pp̄rietatē attrahēdi ferrū: sic elitropia hēt pp̄rietatē amouēdi & fugādi hoīum oculos a gestante: ut non uideantur. Sed isti qui dicunt q̄ eclip̄sis fuit facta uirtute Elitropiæ: false dicunt: quia obscuritas quæ fit per elitropiam: non fit nisi in una ciuitate. Sed eclip̄sis in morte christi fuit uniuersalis per mundum in eadem hora quæ fuit in Hierusalem. Alii dicunt q̄ illa eclip̄sis fuit interpositione Veneris & Mercurii qui uadunt semper cum sole. Sed dictum est impossibile. Nam Venus & Mercurius non possunt eclip̄sare Solem: ut dicit Mesedach in libro de causis orbium.

SPHAERAE

Venus & Mercurius cum sunt sub sole in uno gradu in longitudine sunt longioris q̄ esse possunt in latitudine. Præterea si Venus & Mercurius possent solem obscurari omni mense solis esset eclip̄sis. cum omni mense Mercurius cum sole iungatur in uno gradu. Immo dico q̄ si sol in morte christi eēt obscuratus ex interpositione ueneris & Mercurii fuisset utiq; miraculum magnum: & præter natura naturalis circuloꝝ motus fuisset mutatus: eo q̄ quinq; planetae declinant a linea illa eclip̄tica: nec uadunt sub ea præcipue Venus & Mercurius qui si mouerentur sub ipsa possent solem obscurare siue eclip̄sari. Hoc auteni est impossibile quia & primum. Dico ergo ad quaestionē q̄ illa eclip̄sis i morte christi miraculosa fuit & præter naturam: & solum ex diuina potentia absoluta: quia deus quando uult potest ordinem mutari naturæ uelle posse conuertuntur in ipso. Et q̄ miraculosa fuisset ostendo tibi triplici signo. s. ratione temporis loci & repugnatione. Ratione temporis in quo fuerit. s. in maiori distantia quæ possit esse inter lunam & solem. uidelicet in oppositione: quia sol erat in decimo gradu arietis: & luna in decimo gradu libræ. Nec poterat inter solem & lunam maior esse distantia. Ratione loci: quia omnis naturalis eclip̄sis incidere debet ab occidente propter naturalem lunæ motū. Ista incepit ab oriente. Ratione repugnantia: quia pars absentata prius non illuminabitur sicut debet secundum naturam & propter alia multa possunt ostendi: sed hæc sufficiat. Vnde ad formam ratiois. Ad primam cum dicitur q̄ non erat naturalis: dico q̄ fuit naturalis. s. facta uirtute naturantis: sed fuit præter naturam. Ad alia cum dicitur q̄ facta subuersione non uniuersalis & c. Dico q̄ duplex est causa uniuersalis. s. prima: siue prima & secunda. Dico q̄ deus est causa prima & propria uniuersalis. Cœlum est causa uniuersalis secunda. Vnde omnis causa primaria plus est influens super suum causatum q̄ secunda uniuersalis causa. Sed deus causa omnium naturalis prima subuersa influentia causæ secundariæ potest remouere influentiam primam supra tantum: ergo deus potuit facere inferiora stare in proprio esse mutatis & subuersis orbibus corporum superiorum. Ad tertiam rationem dico q̄ quantum Augustinus dicat q̄ deus non facit contra rationes quas deus inseruit & c. Dico q̄ uerum est nisi ordine gratiæ superioris utatur: quod est miraculum: quia tunc creata omnia mutant ordines & obediunt creatori: cui sit honor & gloria in æternum. Si in hoc meo scripto & in omnibus aliis inueniuntur aliqua nō bene dicta ipsa omnia correctioni sacrosanctæ romanæ ecclesiæ & me ipsum submitto. Qui me legit intelligat & benedicat dominum qui mihi tribuit intellectum: eo q̄ uetera transuerunt & innouata sunt omnia.

Cicchi Aesculani in Sphæram Enarratio fœliciter explicat.

AMETSI humanæ uitæ imbecillitas Laurenti Donate uariiq; casus (quibus nostræ sæpe cogitationes in medio curriculo franguntur atq; corruūt) me crebro admonuerunt ut nostros comentariolos in sphaeram tandem exhiberem. Eos tamen in nonum annum Horatio autore constitui præmere pariter & quiescere ut ad eos aliquando tanq̄ alienos redire: & ut ad posteros emendatiores peruenirent. Verum quom perspicerem: te non mediocri teneri desiderio cognoscendi siderum rationem & legem: ac cœli structuram elegantissimam: unde & mūdi nomen inditū est: opere præciū duxi præstituto tempore non expectato nostras uigilias repetere: tuæq; pro uiribus non de esse uoluntati. Nam quāuis minime sim nescius: tui ingenii acumen humanitatis studiis ac philosophia exculti nostra nō indigere explanatione. Tamen hoc te labore reipublicæ detentum curis leuandum existimaui: quare innata humanitate qua litteratos omnis amplecteris atq; foues: suscipe hoc munusculum meæ in te pietatis testimonium. Quod quantulumcunq; astronomiæ studiosis collaturum sit: id omne tibi acceptum ferant. Vale mi unice patrone.

Ioannis de Sacrobuſto Astrologi Celeberrimi Sphericum Opusculum cū breui & utili expositione Eximii Artium ac Medicinæ Doctoris Domini Fracisci Capuani de Manfredonia astronomiam in Patauino Gymnasio Puplice Legentis Fœliciter Incipit.

PROLOGVS.

ICVT uult philosophus in principio sui libri de anima dupliciter scientia aliqua nobilior alia prædicatur: primo dignitate subiecti: cuius ratio est quia subiectum est materia & causa circa quam scientia uersatur & est modo non est ambigendum cæteris equalibus causa nobiliori existente effectum eius esse nobiliorem: & hoc est qd̄ idem præfatus philosophus secūdo de cœlo. xii. metha. & .xvi. de animalibus cōfirmat q̄ melius est parum scire de re & subiecto nobiliori q̄ multum de uiliori: quare melior ē scientia nobilioris: imo ob scientiam uilioris imperficitur & uileſcit ut idem. xii. methaphysicæ q̄ non esset nisi uilitate subiecti: certum est igitur scientiæ dignitatem ex subiecto & materia circa quam ipsa uersatur atendi debere: secundo scientia nobilitatur demonstrationis certitudine & modo procedendi: quoniam cum ratio formalis sciētiae sit causæ cognitio & ex ea ad effectum processus uel ecōtra in duplici manerie demonstrationis ut habetur in primo poste. q̄to huiusmodi noticia eorum firmitior est tanto & scientia nobilior: tanto autem noticia est firmitior q̄to processus certior & demonstratio uigorosior: quare certitudine modi demonstrandi scientia quælibet nobilitatur: astronomia autem utroq; modo reliquas scientias uincit & excedit: primo quidē nobilitate subiecti: subiectum nāq; eius est corpus cœleste quod ueluti inferius declarabo per corpus mobile circa medium imporatatur: tale autem cum sit substantia nobilior est subiectis scientiarum mathema. quæ quidē q̄titates sunt ut magnitudo & numerus ut omnes fatentur: præterea quoniam in generabile incorruptibile quod nec intensione crescit: nec retractione minuitur: nec uariatione permutatur: sed semper in propria ui suæ se nature subsidiis nixum custodit primo de cœlo & mundo: quod ob eius excellentiam locum nobiliorem altiore ac principio primo propinquiorem sibi uēdicauit: & mediator abstractorum & corruptibilium Auer. primo cœli cōmēto uigesimo secūdo: quinimo omniū generabilium & corruptibilium causa ex omnium sententia philosophorum: corpus cœleste inter omnia corpora præstantissimum est: qua de re astronomia excellit, & mathematicas sciētias & naturales disciplinas: minime autem diuinam. Est & secundo scientia hæc nobilis & dignissima demonstrandi certitudine & firmitate: probat nāq; & demonstrat certissimis rationibus uidelicet mathematicis demonstrationibus in quibus nulla intercipitur ambiguitas: sed retinet certitudinis gradum supremum Auer. secundo methaphysicæ comento. xvi. testante qua de re ratione procedendi & naturalem excedit & diuinam nō autem mathema. & hac de causa philosophus secūdo phy. uocat astrologiam mediam inter naturalem & mathe. per participationem: participat nāq; naturalis scientiæ subiecto immo nobiliori parte eius subiecti & ideo ea dignior: modo uero procedendi utitur mathematico ut est uide re in libris theoreticæ astronomiæ præsertim in Almag. ptolo. & ideo certissima est prædicanda grandis est igitur dignitas & utilitas astronomiæ disciplina: quam quoniam nemo bene adipisci poterit absq; hoc opere sphaerico: cum ī eo radices principia & fundamēta quibus ignotis astronomia periclitabitur: breuiter succinte & ordinate traduntur: quare nouitiis hanc disciplinam cupientibus aditum est & uia patens: eiusdem operis q̄ta sit utilitas dignitas & excellentia facile liquet: ausim namq; dicere & fateri esse tantam q̄ta est totius scientiæ: quinimmo in eo tota theoreticæ astronomiæ in uniuersali cōtinetur & confuso: huiusmodi nāq; pars tota uersatur circa figuram & situs uniuersi & præcipue cœli: circa motus primī mobilis: & orbis & motus inferiorum sphaerarū: quæ omnia si quis bene cōsideret in hoc paruo ope cōprēdet: in priō nāq; tractatu eius figura & situs declaratur uniuersi.

PROLOGVS

In secundo circuli sphaerae exponuntur in tertio motus primi mobilis notificatur: in quarto uero & ultimo orbium & motuum planetarum noticia traditur. Et sic patet quod tota materia astronomica theoricis in hoc paruo libello contenta est. Quare sequitur quod idem est subiectum in eo quod in tota astronomia theoricis: est autem subiectum astronomiae huius corpus mobile ad ubi circa medium in quantum mobile: ut alibi declarauimus: pro uero autem dico quod quia astrologia subalternatur naturali in qua subiectum est corpus mobile: hoc idem in ea limitabitur: at quia corpus coeleste quod astrologus considerat non mouetur nisi motu locali est additum ad ubi: & quia de motibus localibus non mouetur nisi circulariter adiunctum est circa medium & hoc tale scilicet corpus mobile ad ubi circa medium est subiectum in tota astrologia tam theoricis quam iudiciali: ad hoc autem ut a iudiciali haec distinguatur additum est in quantum mobile: nam corpus mobile ad ubi caetera est subiectum in parte iudiciali non in quantum mobile: sed in quantum effectuum in his inferioribus productuum ut notum est sequitur quod corpus mobile ad ubi circa medium in quantum mobile sit subiectum in hoc libro sphaerae: & est similis comparatio huius libri ad totam partem theoricalem comparationi libri physicorum toti philosophiae naturali: quemadmodum namque in libro phy. habetur noticia totalis philosophiae naturalis in uniuersali & confuso ita in hoc opere totius astronomiae theoricis traditur cognitio: & ueluti idem est subiectum in libro phy. & tota philosophia naturali corpus. scilicet mobile: ita idem est in opere subiectum & in tota astronomiae theoricis ob causam iam prius narratam: quod est corpus mobile ad ubi circa medium: & ita patet per praedicta huius operis utilitas & intentio siue subiectum. Quod quia & expositione indiget & multorum notificatione: cum non tantum mihi ipsi natus sim: pro utilitate inchoantium & scientiam huiusmodi affectantium ceu nostrae uires se extendent statui declarare: quod si nostra expositio sicut non ambigo diminuta fuerit & imperfecta sequentes gratiam mihi habebunt: cum eis deberim uiam eam complendi: & opusculum praesens melius & perfectius interpretadi.

PRIMUM

Tractatum de sphaera quattuor capitulis distinguimus.

PHAERA igitur ab Euclide sic describitur. Quia subiectu in scia est illud circa qd principaliter uersat eius ois consideratio: subiectu noiatu eo q in scia subicit & determinat: de eo nanq pprietates & passiones, concludunt: & materia existit circa qd alia speculant & sphaera q per corpus mobile ad ubi circa mediu: inquantu mobile importat in pnti opere est subiectu: ut diximus: conueniens est ut de sphaera partibus eius & passionibus in eo determinet. Quae qd determinatio quadripartita est: scdm q in quattuor tractatibus agit. Primo nanq diffinit sphaera & eius indiuisibilia: ut cetru axis & poli sphaera

eaq diuidit. Multa quoq astronomiae pncipia declarant: ut q sit forma mudi: q celu moueat: q celu sit sphaericu: q terra & aqua heant figura rotuda: q terra sit i medio & cetro totius: q sit parua qtitatis & ad instar pucti respectu sphaera: q imobilis & fixa i loco suo naturali: & demu eiusde qtitas de mostrat: qbus negatis no tm effectus astrore cofunderent: imo eore scia totaliter nobis abnegaretur.

Secuda huius opatio est de circulis qbus sphaera coelestis hoc est celu imaginat coponi: sifr & materialis sphaera hoc est sphaera facta & constructa ex aliqua materia uti ferro uel ligno illa repntans i tractatu secudo ibi. HORVM aut circulo. Tertia consideratio erit in tractatu tertio de motu primi mobilis & primae sphaera. s. de ortu & occasu signo: & coeli mediatione: & secudo de diuersitate die ru & noctiu quo ad logitudinē & breuitate: cuius diuersitatis ca est ortus & occasus signo: diuersitas & tertio de diuisione terrae hitabilis in climata: in quibus huiusmodi diuersitas cotingit ibi. SIGNO

RVM autē ortus. Quarta & ultima huius libri speculatio erit de sphaeris aliis: a prima de sphaeris uidelicet planetar & eore motibus. Et de quadā passione eore. s. de eclypsis: & hoc in quarto tractatu ibi. NOTANDVM q sol het. Circa pte primā est notandū q pfecta de aliquo scibili hetur scia ex

tribus. Primo ex diffinitione & expone pfecta illius scibilis. Si. n. subiectu no declaref sed ignotu remaneat: qualiter de eo scia acqret. Secudo scia pfecta alicuius consistit in eiusde diuisione in partes: nisi naq diuidat no disticte sed cofuso mo tm cognoscef. Tertio coplet scia in notificatoe partiū scibilis & eius passionū: ut declarat Arist. prio postetio. No. n. sufficit scire subiectu & partes hre: sed priū pprietates & passiones no ignorare requirit: ut scia copleatur. Hac de ca nolēs autor pfecte sphaera no

rificare ea prio diffinit. Secundo sphaera diuidit ibi. SPHAERA aut dupliciter diuiditur. Tertio uero partiū motus determinat & pprietates ibi. VNIVERSALIS aut mudi. Sphaera aut dupliciter considerari pot. Primo modo qtu ad fieri. Secudo mo qtu ad factu esse: igitur ea duplr notificat. Primo diffinitione primo mo q mathematica est magis & imaginaria. Secudo uero secudo modo diffinitioe naturali magis & realis ibi. SPHAERA et a Theodosio. Pro lucidiori notitia diffinitois utriusq notandū est prio q sicuti hetur i pncipio elemetore Euclidis: Figura e qtitas termino uel terminis clausa & coteta. Siquidē ois qtitas ut naturales demostrat finita est & terminata. Termini aut quibus ois qtitas terminatur: ut ibidē uult Euclides & pbs in pdicamētis sunt triplices. pucta. s. lineae ac supfcies: sed

quia pucta qtitate nulla claudunt neq figurā cosequēter: sed lineae tm & supfcies: figura ois lineis tm uel supfciebus: puctis aut minime. Prio terminatur & cotinetur: & siquidē ea lineis claudatur: ex quo lineae termini sunt supfcies: figura dicetur supfcialis. Si uero eadē supfciebus cotineatur: quia supfcies termini sūt corpore: corporalē figurā noiauerē: quia igitur termini quibus figurā terminantur no sunt plures his: neq figurā ipse plures erunt. Praeterea figura superficialis uel terminatur linea una tm

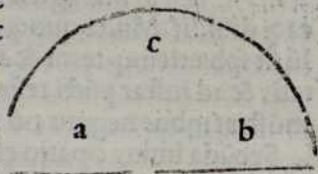
quae rotunda erit: quia linea recta neq una neq duae figurā claudunt per. v. petitionē primi elementorum: & talis erit circulus & figura circulans. Vnde circulus est figura plana. i. superficialis unica linea circulari contenta: & haec linea circulum continens circūferentia dicta est. Vel terminatur figura plana pluribus rectis lineis: & tunc uel tribus: quia duae non claudunt (ut dictum est) figurā: & consurgit

triangulus. unde triangulus est figura plana rectilinea tribus rectis lineis contenta: uel quattuor & dicitur quadrangulus: uel quinq & uocata est petagonus: & ita ulterius singulis numeris a trinario per aequalitatem lineae figurā planae singulae pducuntur & ab eisdē nūeris denoiant. Eodē quoq mo figura corporea uel terminatur superficie unica & simplici: quae rotunda est per fundamentum idem: & huiusmodi figura dicitur rotunda. Quae si superficies eā terminās & claudēs nullā heāt eminentiā & depressionē: imo per totū sit aequalis & aequaliter distās a centro dicta est sphaera uel corpus sphaericū. Si uero non sit pfecte rotunda: imo oblonga ut ouū: uel lata ut lens: uel eminentiā aliquā possidēs & depressionē rotunda erit sphaerica uero minime: quae si longitudinē heāt maiorē oualis: si uero latitudinē lēticularis: si aut depressionē & eleuationē rotunda irregularis dicitur. At si superficiebus pluribus terminetur: uel quattuor & dicitur piramis trilatera: uel quinq estq piramis quadrilatera: uel

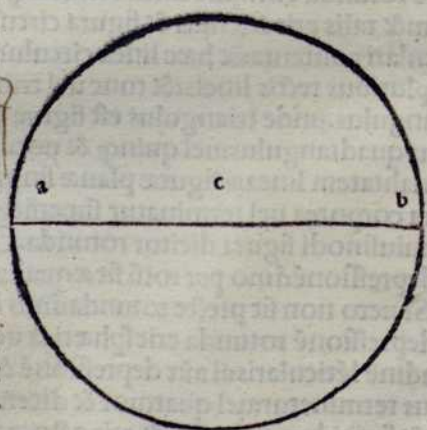
sex & fiet cubus: uel octo & erit octocedron: & ita de aliis quas quia Euclides optime prosequitur no curo aliter exemplificare. Secundo est notandū pro declaratoe primae diffinitionis postae. ii. elemetore prope pncipiū: q huiusmodi pdicatio sphaera est: transitus non est idemptica & essentialis: quia diffinitū quod est sphaera corpus est de pdicamento substatiā. Trāsitus aut cū sit motus localis in pdicamēto actionis uel passiois locatur. Modo ea quae sunt in pdicamētis diuersis idēptice & eēntialr

CAPITVLVM

¶ dicatōe affirmatiua de se iuicē minime p̄dicant: sed bñ negatiue ut hēt p̄rio poste. quare falsa ē hęc p̄dicatio idēptice: ueꝛ: erit p̄dicatio cālis ita itelligēda. Spha ē trāsitus .i. corpus causatū seu cāri imaginatū ex trāsitu: qđ ueꝛ ē scđm mathematicā imaginationē. Imaginant nāq; mathematici lineā motā cāre sup̄ficiē: & sup̄ficiē corp⁹: & ita īpposito lineā circūferētiā medietatis circuli moueri uolūtione cōpleta & sup̄ficiē cōuexā sphæarē pducere. Tertio ē notādū ceu ex dictis liq̄t circulū unīcā tm̄ circulari lineā & rotūda terminari & cōcludi: q̄ lineā dictā ē circuli circūferētia .i. lineā circūes & cōcludēs circulū. Linea uero recta p̄ cētrū circuli trāsies usq; ad circūferētiā eius diameter dī circuli: ut patet ī p̄ncipio Euclidis. Est nāq; diameter lineā recta p̄ cētrū circuli trāsies applicās extremitates eius circūferētiā diuidēs circulū in duo æq̄lia. Capiat itaq; diameter a b: cui medietas circūferētiā circuli a c b īfixa circūuoluat diametro nō mota donec circūferētia dicta redeat ad locū suū. .i. ducat p̄fecta reuolutōe: usq; quo circūferētia redeat ad c un̄ moueri īcepit. In spacio nāq; illo imaginat̄ desc̄riptū eē corpus qđdā rotūdū qđ spha seu sphicū corpus noīat: qđ qa ī plano melius & clari⁹ declarari nō pōt: sed materiali īstrō patefcit p̄fectiorē explanationem lectoribus relinquo. Deinde cum dicit.

SPHAERA ē a Theodosio. Spharā definit realiter magis & quo ad factū eē diffinitōe Theodosii un̄ dicit. Sphæra ē solidū. .i. figura solida & corpea: p̄ hoc nāq; qđ dī figura ponit̄ genus: quo cōuenit nō tm̄ solidis figuris: ueꝛ: ēt planis & sup̄ficialibus. Ad hoc aut̄ ut differat a sup̄ficialibus ponit̄ primā dīam. .i. solidū. .i. corpea: uocat̄ nāq; solidū oē id qđ hēt soliditatē & p̄fūditatē q̄le corpus ad dīam plani qđ hēt planiciē tm̄. .i. lōgitudinē & latitudinē. At qa figuræ corporaliū plures sūt spēs q̄ nō sūt sphæra: ut sup̄ius īnotuit. Spha nāq; spēs ē figuræ corpalis qđ denotauit cū addidit qđdā. .i. ē corpus p̄ticulare & determinatū: nō aut̄ oē. Ad hoc iḡr ut differat a reliq; figuris corpeis q̄ nō sūt sphæra. Sc̄cūdā adiecit dīam. .i. unīcā sup̄ficie cōtētū. Aliæ nāq; corporeæ figuræ pluribus sup̄ficiebus cōtinent̄ ut supra declarauī. Sed qa figuræ cōtētæ unīcā sup̄ficie aliæ sūt oblōgæ ut ouales: aliæ uero dep̄ssæ & latæ ut lēticales: q̄ & si rotūdæ sūt: ut supra claruit sphæra dici nō debēt. Aliæ uero sūt rotūditatē p̄fectā nō hntes dep̄ssionē uel eleuatōem ut sūt sphæricæ: ut distinguat̄ sphæra a primis tertiā adiunxit dīam. .i. in cuius medio pūctus ē a quo oēs lineæ ductæ ad circūferētiā sūt æquales. In figura nāq; ouali lōgiores sūt lineæ a medio ad ptē oblōgā & acutiore ductæ q̄ ad ptē dep̄ssam: & ita ī aliis figuris nō regularibus hntibus. .i. dep̄ssionē & eleuationē: quæ sup̄ficies n̄ æqualr̄ distat a cētro & medio eius: neq; cōsequēter lineæ ductæ a medio ad circūferētiā æquant̄: & ita hī explicatio p̄fecta diffinitōis sphæarē q̄ fuit secūda. In hac pte aliq; logicātes pueriliter dubitat̄. Cū spha & corpus sphicū sit s̄bm ī hoc ope. subiecti at̄ ī sc̄ia supponit̄ nō tm̄ qa ueꝛ: qđ p̄rio poste. Debuit iḡr diffinitio sphæ hīc p̄supponi & nō declarari. Sed hī nō aduertūt qđ qđ ī sc̄ia p̄suppositū nō ē qđ rei sed qđ noīs. .i. significatū noīs: ut oēs cōcedūt ī p̄rio poste. Significata nāq; noīum (cū ad placitū significēt) nō pnt̄ p̄bari: & ita hīc suppositū ē qđ hīc terminus sphæ significet. Significat nāq; corpus rotūdū p̄fecte: cū noībus ut plures utunt̄ utēdū sit. vi. topi. Diffinitōes aut̄ sphæarē qđ rei declaratæ sūt ut patuit. Præterea & si qđ ī sc̄ia supponat̄: nō tm̄ excludit̄ qn̄ possit̄ declarari & notificari: nō tm̄ debet demonstrari & forti rōne p̄bari: qa tūc nō supponeret̄: & ita ad p̄positū diffinitōes sphæarē nō sūt p̄batæ sed declaratæ tm̄ eo. mō quo s̄bm ī oī sc̄ia notificat̄: hoc nāq; nullo mō icōuenit. Et qm̄ sphæ descripta ē p̄ mediū cōsequēter declarat̄ mediū sphæ: & alia q̄ sūt de rōne eius inq̄tū mouet̄. Vñ dicit qđ pūctus in medio sphæ æq̄distās a q̄libet circūferētiā pte cētræ dcm̄ ē sphæ. uerbi gr̄a. Spha a b supra pūctō c descripta a quo oēs lineæ ductæ ad circūferentia sūt æquales c. iḡr pūctus cētrū sphæ dicit̄: & tale ē medium terræ: terra nāq; ē ī medio cœli ab oī pte eius æq̄distās. Si aut̄ p̄ dcm̄ cētræ recta lineā ducat̄ extrēa eius utraq; ex pte applicās circūferētiā sphæ: & sphæarā diuidēs in duo æq̄lia axis sphæarē uocat̄: ut a b p̄ similitudinē quā hēt cū axe curri: sicut nāq; rota curri uoluit̄ circulariter sup̄ ei⁹ axe: ita sphæ imaginat̄ uoluit̄ sup̄ axe hac: hēt at̄ se axis ad sphæarā ceu circulū diameter: sicut nāq; diameter trāsies p̄ mediū circuli & extrēa eius applicās circūferētiā d̄uidit̄ eū in duo media: ita axis sphæarē: ueꝛ: diameter in plano scripta ē. Axis uero ī sphærico. Pūctā uero duo a & b axis dicti termini poli mūdi dicti sūt. .i. poli totius entis circulariter mobilis: sup̄ nāq; axe a c b: & polis a & b totū cœlū circūuoluitur motu diurno ut sphæra materialis ostendit.

nota quod in plus se ga. ut diameter qđ axis.

SPHAERA aut̄ dupliciter. Ponit̄ in hac pte diuisionē sphæarē: pro quo notādū qđ sphæ dupl̄r parti ri pōt. P̄rio mō diuisiōe s̄bali & eēntiali. Nā oīs diuisiō sup̄ioris ī īferiora & gn̄is in spēs eēntialis dca ē diuisiō: sphæ at̄ hmōi diuisiōe in spēs eius: hoc ē in sphas p̄ticulares & cœlos diuidit̄: q̄ seu sint eius dē spēs seu dīant spēs in p̄bia nāli determinationē hēt & p̄cipue de cœlo & mūdo. Scđo sufficit tm̄ qđ

PRIMUM

sint inferiora q̄dā ad sphaerā: in q̄ spha absolute diuidit̄ ad hoc ut diuisio dicat̄ sc̄dm s̄bām & eēntiā . Sc̄do spha diuidit̄ āntali diuisiōe ei nō cōueniēti ex ppria natura: sed pp aliqd extrīsecū . f. pp h̄itationē . Si nāq; nulla eēt h̄itatio ī terra: & nullus uidēs cōelū minīe in ptē uisā & nō uisā ptiret: neq; directe uel obliq̄ con spiceret: & cōseq̄nter nullus eēt orizō uel spha recta seu obliq̄: qa igī accidit̄ cōelo terrā h̄itari: & ip̄m recte uel obliq̄ uideri diuisio sphae ī rectā & obliquā sc̄dm accūs ē & respectiua. Duo igī facit̄ autor. Primo diuidit̄ sphaerā sc̄dm s̄uam & diuisiōe declarat. Sc̄do uero eā q̄ ē sc̄dm accūs ibi. **SECUNDVM** accūs āt. Pro priā ptis notitia clariori priō ē notādū q̄ corpa cōelestia & sphae duplici ordīe nūerari p̄nt & cōsiderari. Priō ordīe naturali a digniori & supiori spha īcohādo: illa nāq; prior ē q̄ supior ē & nobilior. supior nāq; spha priō enti & priō p̄cipio, ppior ē: & tali ordīe supior q̄ a priā itelligētiā: recipit motū mobile primū noiāta priā erit sphae: & q̄ īmediate sub ea secūda: & ita p̄ ordinē itaq; spha lunā ab ea maxie distās īfima & ultia erit ī ordīe. Sc̄do p̄nt ordine quo ad nos nūerari: ut q̄ prior sit spha q̄ nobis uicinior ē: & quo a nobis distās maxie ultimū locū possideat: & qa spha lunā ppinq̄ssima ē īter sphae oēs: ordīe tali priā noiā bitur: q̄ uero ip̄i īmediata sc̄da: & sic deiceps q̄ sup̄ma a nobis maxie distās ultia erit ī ordīe. & isto mō ordinis supior sphae nona ē a nobis: qa ī nono loco sita: quo ordine utit̄ autor q̄n dicit. Spha sc̄dm s̄ubam diuidit̄ in sphaeras. ix. f. sphaerā nonā: nonā uidelicet a nobis siq̄dē spha lunā priā sit: postea uero q̄n subdit q̄ primū mobile dī: itelligit̄ q̄ illa iā dcā nona ordīe quo ad nos priā sit ordīe naturali: uocat̄ nāq; primū mobile qa primū ē corporū recipiētū motū: ex quo mouet̄ a priō p̄cipio cā ex̄ns motuū corpore alio: ut īfra declarabo. Vtq; at primū mobile nona uel decia sit spha a nobis hoc ē dicere an sphae cōelestes sint ix. uel. x. req̄rat̄ in expōne n̄ra theorica: sup̄ theorica octauā sphae ī q̄ōne qua q̄rit̄ an sup̄ spha. viii. orbis alter sit ponēdus pro saluādis apparētiis: ī qua plures oppōnes & modū quo nūerus sphaerā: sit cōp̄esus declarari. Sc̄do ē notādū q̄ sub hac nona spha īmediate situat̄ alia spha a nobis locū possidēs octauum firmamētū nūcupata. Cuius rō ē qa stellae oīum q̄ ī cōelo uident̄ duplex ē maneries: q̄dā nāq; d̄nr fixae ī eadē spha situat̄: nō motae nisi ad modū sphae illius: q̄ fixae dictae sūt nō qa nō moueant̄ qa sensus demōstrat eas moueri duplici saltē motu: ut ī theorica de. viii. spha declarauit̄: & et̄ qa sūt corpora naturalia motū h̄nt. Siq̄dē corpus oē hēt motū. ii. phy. & priō de cōelo: neq; et̄ fixae sūt dictae eo q̄ nō mutātur nisi motu cōeli in quo sūt īfixae: qa eadē rōne & planetā dice: et̄ur fixae: cū p̄ se nō moueant̄ sc̄do cōeli: imo īfixae cōelo: mouētur t̄n̄ ad motū eius: sed fixae dictae sūt: qa sp̄ seruāt eadē figurā: & fixū sitū nūq̄ uariāt: sed sp̄ in eadē sūt ppinq̄tate & distātia. Alia uero sūt stellae q̄ pp hoc q̄ īfixae sūt ī orbibus pluribus & diuersis q̄ nō mouent̄ aq̄li uelocitate: imo eorū aliq̄ tardius & aliqui uelocius: ut infra patebit: & ī Almag. & libro theoricae declarat̄: nō seruāt eadē figurā sp̄: imo q̄ndoq; ppinq̄ores & aliq̄n distātiōes adinuicē sūt: & diuersis aspectibus se aspiciūt: & hmōi stellae planetāe grāce q̄d errātes latine sonat̄ noiāta sūt: eo q̄ errāt nō eodē mō se h̄ntes sp̄ adinuicē cōparati. Mō aut̄ qa spha octaua a nobis ceu īfra pbabo stellas fixas oēs hēt & defert̄ nō īmerite firmamētū noiāta ē: hoc ē stella deferēs stellas firmas & fixas. Tertio notādū est q̄ sphae deferēs planetas & stellas erraticas sūt septē eo q̄ totidē sunt illae stellae singulae singulis in sphaeris īfixae: quae ordīe inferioris pbabo: q̄ q̄dē sphae qa sunt corpora adinuicē se cōtinētia nō ē possibile q̄ sint eiusdē q̄t̄itatis: cōtinēs nāq; corpus maius ē cōtēto. quarto phy. Mō qa ita est q̄ spha Saturni supior alias cōtinet̄ inter oēs planetāe sphaerā maxima ē: sequit̄ deinde sphaerā Iouis. Tertio sphaerā Martis. quarto Solis. quinto spha Veneris: deinde Mercurii: ultima uero & minima sphaerā lunā q̄ t̄n̄ cōtinetur: & nullā aliā cōtinet̄: & hāc figura in textu demōstrat optime. Dubitat̄ utq; spha sc̄dm s̄ubstātiā diuidatur ī. ix. sphaeras: & uidet̄ q̄ nō: qa nō ē nisi una: si nāq; eēnt plures uel eēnt cōtiguae & adinuicē se tāgerēt uel distātes: nō distātes: qa in illo spatio distātiā uel eēt aliud corpus replēs: q̄d ē incōueniēs q̄ aterne eēt ali quod corpus ibi p̄ter naturā & extra locū suū naturalē: uel nō eēt corpus replēs & ita uacūū q̄d. iiii. phy. negatur. Si uero eēnt cōtiguae: tūc sup̄ficies unius eēt īmediata sup̄ficies alterius q̄d reprobatur. vi. phy. Q̄d cōfirmat̄: ducatur nāq; linea recta a cētro mūdi secās sup̄ficies īfimi cōuexā & cōcauā sup̄mi. Notū ē q̄ secat̄ bit in duobus eius p̄ctis: at quia sup̄ficies dictae sūt īmediatae: & duo p̄cta ī eadē linea īmediabūtur: q̄d falsū ē & cōtra p̄b̄m eodē ī loco. Sc̄do pbatur: q̄ sint īfinitae: si nāq; eēnt finitae ita q̄ daretur maxia spha oīa cōtinēs & maximū corpore daretur minimū: quia ubicūq; datur maximū datur & minimū: cōseq̄ns ē falsū: siquidē oē corpus & cōtinuū sectōes recipit īfinitas. vi. phy. & priō de cōelo. In oppositum q̄ nō sit spha unica & cōtinua q̄ tūc oēs stellae uiderētur moueri unica mutatōe & aequali: cōtinuū nāq; ē cui' motus ē unus. v. methaph. q̄d falsū ē & cōtra sensus & apparētiā: uidemus nāq; stellas diuersis & inaequalib' motibus trāslatas: sed nō mouētur nisi motu orbis sc̄do de cōelo: quare orbis mouētur motibus pluribus & cōseq̄nter sūt plures. Quod at̄ orbis & sphae cōelestes nō sint īfinitae: pbatur. iiii. lib. de naturali p̄bia: & priō cōeli: ubi p̄ lōgū p̄cessū & efficaces rōes īfinitū tā in nūeris q̄ in magnitudine negatur quia tale nūq̄ moueret̄: & sc̄do de aīa textu. xli. Oīum natura cōstantiū terminata ē rō magnitudis & augmēti. Quia hāc q̄ōnē supra theorica octauā sphaerā sufficiēter uisū ē mihi p̄tractatā: nolo hac ī pte digressiōe facere Sed hāc dixi ne oīno sicis uestigiis p̄transirē. ueq; argumēta an oppositū q̄ militare uidētur restat soluei.

Si

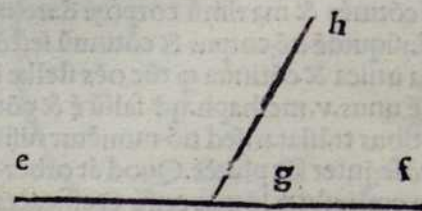
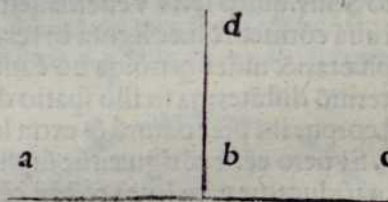
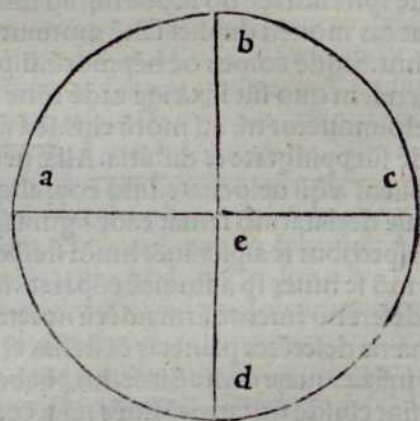
*q̄ sphaeres sint
neque*

CAPITVLVM

negat: q̄le ē īpposito: licet nāq; duæ sup̄ficies ī diuersis orbibus cōtiguāt: ut sup̄ficies cōcaua ē ī orbe sup̄io-
ri: cōuexa uero ī īfimo. Ad cōfirmationē dico q̄ linea illa nō ē una: īmo plures. Vna nāq; ps ī orbe sup̄-
mo: reliqua uero ī īferiori: & q̄n orbes hi nō cōtinuant: neq; ēt lineæ: neq; siqs uellet p̄ imaginationē hāc
lineā cōtinuari: cōcederē s̄f̄r p̄ imaginationē & p̄cta ī ea cōtinuari: qs nāq; uetat hoc posse imaginari: in
re t̄n ēē nō pōt q̄ linea sit una: neq; q̄ p̄cta sint cōtinua ī ea. Ad sc̄dm dicendū q̄ entia naturalia p̄nt
cōsiderari sc̄dm q̄ naturalia sūt & h̄nt formā req̄rentē q̄titatē cū reliqs accidētibus limitatā: & tali mō ī
īfinitū p̄tiri nō p̄nt: q̄n īmo maximū dat̄ & minimū: ut p̄rio. vi. & viii. phy. & pluribus aliis locis: & sic con-
cedo dari maximā sph̄erā & maximū corp̄s: minimā sph̄erā. f. lunæ & minimū naturale ī quaq; specie.
Alio mō cōsiderari p̄nt sc̄dm q̄ cōtinua sūt & q̄ta: & q̄a cōtinuitas & q̄titas īsequunt̄ materiā q̄ nō req̄rit
terminatā q̄titatē: īmo rō eius saluat̄ ī q̄libet p̄te: neq; p̄ diuisionē dep̄dit: hinc ē q̄ tali mō entia naturalia
cōsiderata īfinitas p̄nt recipere sectōes: & ī īfinitū augeri: q̄a materia q̄titatē limitatē nō req̄rit sed extendi-
tur secundum formā exigentiā: & hoc modo intelligunt continuum posse diuidi ī infinitum.

SECYNDVM acc̄ns aut̄. Ponit sc̄dm diuisionē sph̄æ q̄ est acc̄ntalis. Pro quo ē aduertēdū q̄ ceu p̄bat
Ptole. p̄rio almag. cap. v. & Alphag. d̄ria. iiii. Vbicūq; sit hō ī terra uidet̄ cœli medietatē nisi obstaculo ex
p̄te terræ: ut mōtibus & uallibus īpediat̄: q̄d pluribus inst̄is & uariis uis a diuersis app̄hēsū ē: reliqua ue-
ro medietas sub terra ex̄ns eidē occultat̄. Medietates aut̄ uisā uidelicet & non uisā adinuicē sepant̄ circulo
quodā: q̄ orizō gr̄æce terminator uisus latine dictus est eo q̄ tota sup̄ior medietas ad circulū illū usq; con-
spicit̄: est nāq; terminus & finis uisōis. Orizō at̄ hic diuersimode ī sph̄a situari pōt: & eā diuidere respectu
polorū: mūdi recte. f. & obliq; p̄ diuersitatē h̄itationū ī terra: q̄ q̄dē diuersitas q̄a nō catur neq; puenit ra-
tiōe sph̄æ: īmo eadē sph̄a ex̄ns a diuersis recte & obliq; uidet̄: diuisio sph̄æ ī rectā & obliquā nō sc̄dm sub-
st̄antiā sed sc̄dm acc̄ns d̄r. Ad hoc at̄ q̄ qs h̄eat sph̄erā rectā duæ req̄runt̄ cōditiones: quæ altera reliquā ī-
fert. Prima ē q̄ uterq; polorū sit ī orizōte. i. q̄ uisus eius ad utrūq; terminet̄ polū: neq; aliqs altero magis
eleuetur: uerbigratia ī sph̄era a b c d poli sint a & c & e terra: ī qua

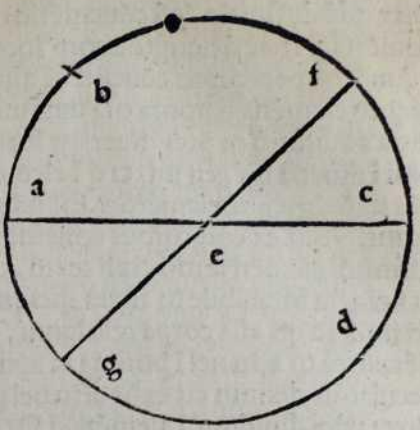
si quis existens uideret̄ præcise totam medietatē a b c. orizonte a e c
existente: huiusmodi haberet̄ sph̄erā rectā: quia uisio eius ad utrūq;
polorum terminaretur: neq; alterum reliquo magis uideret̄: & con-
sequēter neuter sup̄ior orizontē esset̄ eleuatus: quo ī casu quia sph̄æ
ra recte huic situatur: rectam diceretur habere sph̄eram. Secunda
conditio est q̄ orizon secet̄ æquinoctialem: & ab eodem secetur ad
angulos rectos sph̄ærales. Pro quo sciendum q̄ æquinoctialis cir-
culus est ī sph̄era cœlesti ī materiali demonstratus ab utroq; æq;
distans polorum: ut patebit ī secundo tractatu huius: ut ī præscri-
pta figura circulus b d. Angulus autem est contactus duarum linea-
rum non unitarum ad punctum unum concurrentium. Siquidem
nanq; duæ lineæ ī puncto cōtactus unirentur angulū minime cau-
sarent: ut lineæ a b & b c ī puncto b se tangentes uniantur angulū
minime causantes. At si sup̄ lineā dictā a c lineā cadat d b nō unia-
tur cum ea ī puncto b contactus anguli causantur: & siquidem
harum altera directe perpendiculariter & nullo modo inclinata ca-
dat sup̄ alteram anguli causati erūt̄ recti & æquales: exempli cau-
sa lineā d b nullo modo est̄ inclinata: neq; punctus d magis appro-
pinquat a q̄ c anguli b ambo erunt̄ recti. Si uero non cadat directe
immo inclinate anguli causati erunt̄ obliqui: quorum maior dici-
tur obtusus: acutus uero minor: gratia exempli ī hac figura: quia
linea h g cadit sup̄ lineam e f puncto h inclinato magis ad f q̄ e
anguli ī g sunt̄ obliqui: quorum h g e maior recto obtusus: Sed
h g f minor recto acutus est̄ dictus. Ad propositum quia æquino-
ctialis b d ī sph̄era æqualiter distat̄ ab utroq; polo a & c punctus
b non magis appropinquat a q̄ c: quare æquinoctialis b d directe
& perpendiculariter cadit sup̄ orizontem a e c: & consequenter
anguli ī e causati sunt̄ recti: sph̄ærales tamen quia causati sunt̄ a li-
neis circularibus ī sph̄era existētibus: & propter hanc causam exi-
stentes sub æquinoctiali dicuntur habere sph̄eram rectam. i. qui-

bus æquinoctialis transit̄ per summitates capitum: ut illi qui habitant sub b & dixit. Si aliquis manere pos-
sit: quia dubium est tam apud philosophos q̄ astrologos an sub æquatore habitetur. Quod ego discutiam
ī fine secundi tractatus annuente deo: sed quia non est locus speculationis huius materiæ locutus est con-
ditionaliter & dubitatiue. Duæ quoq; proportionales conditiones ad hoc ut quis habeat sph̄eram ob-
liquam requiruntur. Quarum prima est q̄ polorum alter eleuetur sup̄ior orizontem: reliquus uero depri-
matur. i. alter sup̄ior orizontem uideatur: reliquus uero tantundem depressus occultetur. Exempli gratia ī

PRIMUM

spha a b c d: cui poli b & d. siqs exns i terra e uideret medietate a b c orizote exnte a e c. reliqua uero c d a occultaret. Certu e q polus b uideret multu eleuat: & d polus reliquus deplisus eet: qa igi poli no directe i orizote situat: imo b eleuato a b d deprimi c d spha di obliqua. Scda coditio e q orizo artificialis. i. merito hitatois causatus: q qa e uoluntate & no natura coeli di artificialis: orizo igi a e c secat aqtor e fg & ab eode secat i puncto e angulos ipares & obli quos cando. anguli naq; e no sut recti: siqde aqnoctialis fg n cadit directe supra orizote a c anglo f e a maiore & obtuso: & f e c acuto & miore exnte: & hac de ca scda spha obliq di: qua spha ra hnt non illi q hitat sub aqnoctiali: sed q ab eo remouat alto: uersus polo: qua duplicem remotionem denotauit qn dixit. q hitat circa aqnoctia le uel ultra: utq; autem spha ra conuenienter in rectam & obliqua diuidatur: perquiratur in tractatu secundo cap. de orizonte.

VNIVERSALIS au. Postq i superiorib determinauit de sphae diffinitoe eiusq diuisione. pseq modo de ptribus sphae & ear pproprietatib ut de qlitate & mo motus & figura: at qa i coelo multa pproprietates diuer sané pp diuersas esto: passioes: ut pp situ terre imobilitate figura & qtitate: si naq; terra no eet i medio to rius: uel si moueret: uel si no eet rotuda: uel si eet magna & sensibilis qtitatis resp cu firmameti: plimae ap parietae falsificaret. io duo de his taq pncipiis determiat ibi. Q VOD et terra sit rotuda. Pria ps i duas. na qa prio de coelo totu uniuersu itegrat ex qttuor estis & qnto corpe. f. corpe coelesti. Igi primo diuide do machina mudi determiat nua: situ & natura esto: Scdo uero corpis coelestis declarat proprietates ibi.

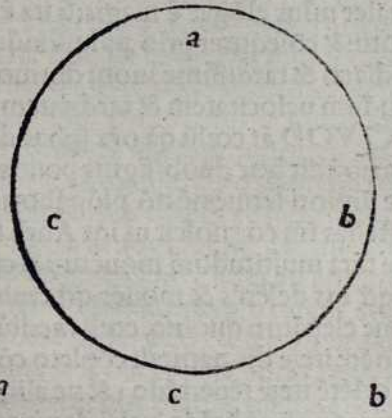
CIRCA estare. Licet i materia de estis pra dici possint: & qones pulcherrimas speculari: qa tn optia hf de eis determiatio i phia naturali. f. i lib. gnatois prio & .iiii. metheo. ab Ari. & eius expositoribus: & ab Auic. prio cano. pria sen doctria scda. tu et qa astronomiae limites excedere ui: ea aggredi recuso: & aliq paucla q nro pposito faciet: tm pseqr. Tota mudi machia & aggregatu i regione atharea uel caelest ptif & estare A caelesti qde differt regio estaris: qa puia e & subiecta alterato gnatoi corruptioi & aliis motibus sbam rei uariatib: elta qde dca qsi alimeta eo q unu alif alio & gnat: q qde gnatio iproprie nutritio dici pot. Corpa at caelestia absoluta sut oi corruptoe & gnatoe ut dicit. Notadu e prio q ignis (ut dicit) exns in cocauo orbis luna purus e & no turbidus a duo copatus. Prio ad igne apud nos exnte: q ex quo e i aere & no i loco ei naturali miscei cu cotinete: & reddit ipurus & turbidus: ignis uero exns i cocauo qa no pot cu eo miscei coferuat i sua puritate no turbidus. Scdo copatus ad igne estare & i naturali ei loco exnte ueq aeri cotiguat: q pp cotrarietate qua het cu aere agit & patif ab eo: ut uult Alber. mag. prio metheo. trac. i. cap. viii. iqt. n. esta scdm ptes q id cotiguant adiuice agere & repati & miscei. qre ignis aere tagens cu eo miscei & ipur reddit. Ignis uero exns i cocauo luna: qa ibi no cotagit cotrariu: no turbidat: sed re manet i sua puritate. Scdo e notadu q esta ee qttuor: triplici roepba. Pria naq; ro supra est ex motu. Tot naq; dnr ee esta quot sunt motus q eis copetunt: siqde oe corpus simplex het motu simplicie: & qlibet motus simplex copetit alicui corpi simplici: prio de coelo & mudo. Motus aut recti q copetut pncipalr ele metis sut qttuor. Ois naq; motus rectus uel e a medio q di ascensus: uel ad mediu dictus descensus: & singuli eo: uel simplr uel in respectu. motus a medio simplr copetit leui simplr ut igni: q di simplr leuis qa cui cuq; esto: copet sp e leuis: & sup oia esta ascedit. Motus uero in coparatoe a medio copetit aeri qui di in coparatoe leuis: si naq; aqua & terra coparet leuis: si uero igni grauis. At motus ad mediu simplr couenit terra. Est naq; grauis cuicq; coparet & i oi loco descedit no ipedita. Sed in resp cu ad mediu couenit aq: q grauis e igni & aeri coparata no at terra. ideo grauis di i resp cu: qa igi motus recti no sunt plures neq; elemeta plura erut. Et hac ro est Arist. prio de coelo & quarto. Scda ro Arist. scdo de gnatoe & quarto metheo. Tot sut esta quot sut cobinatoes primae qlitatu: q. f. sut pncipia ois alteratois. Ista naq; qlitates i estis prio repiunt: siqde agut & patiunt adiuice. Sed cobinatoes qlitatu primae sut qttuor. Snt naq; pri mae qlitates caliditas frigiditas humiditas & siccitas: quae caliditas cu siccitate cobinata igni appropriat. caliditas uero & humiditas aeri: frigiditas & humiditas aqua: sed frigiditas cu siccitate terra: cu ergo haq; alia cobinatio fieri no possit: na caliditas cu frigiditate: & humiditas cu siccitate quia cotrarie adiuice mi nime se patiunt: tm hac qttuor dicta sut esta. Tertio sensu manifestat ee terra & aquam. Aer uero pcipif quia cu spaciū in quo degimus no sit uacuū plenū erit corpore aliquo subtili uix sensu pceptibili qd aer e noiatu. Praeterea siqs pcutiat fusto hoc spaciū pcipiet aere: & aliis multis expimētis possit coprobari. q at def ignis, pbat ab Auerroy. .iiii. coeli cometo. xxxii. Na ex quo uidemus oēs ignes sursum moueri & eleuari supra aere: quom eius motus no sit infinitus: oportet ut cogreget in loco aliquo q sibi naturalis & ibi coferuari siqde i eu naturalr fert. Per hoc naq; cocludif igne ee supra aere. Sicut siqs nuq uidisset mare: sed oia flumia uideret undiq; ad locū unū tedetia: cu motus eo: no sit infinitus cocluderet dari locū cogregatois aquae q di mare: & ita oportet cocedere supra aere in cocauo orbis luna dari locū ubi ois ignis con gregat. Tertio e notadu q ex snia Auic. pria sen primi canonis doctria de estis. Esta sut corpa simplicia q in ptes diuersae forma: minime diuidi pnt. ex quo: comixtione diuersae generatorum species fiunt.

Quæ quæ diffinitio & si cōueniētius hēat exponi & uerificari i loco pprio. hic tñ q̄tū pposito attinet dicā. Ponit nāq; i hac descriptōe corp^o loco gn̄is: p qd̄ distīguūt estā a priā materia q̄ eētiafr nō ē corp^o: & si sit scdm̄: & q̄a per corpus cōuenit cū aliis q̄ nō sūt elemēta ut sūt mixta ad diām eorū: adiecit simplicia: alia nāq; ab elemētis corpora oīa sunt mixta de infimis loquor corporibus. Ut aut̄ declararet hāc p̄ticulā simplicia addidit: q̄ in ptes diuersas: formas: minime diuidi p̄nt: iō nāq; sūt simplicia quia nō p̄nt diuidi & resolui i diuersa spē ceu mixta q̄ i elemēta resoluunt. ultimo cū adiūgit: ex quorū cōmixtōe diuersa gn̄atorū spēs sūt: rāgit finē elemētorū. Est nāq; eorū finis ut ex eis mixta gn̄arent: quo a corporibus cœlestibus distērent. Nō. n. ex corporibus cœlestibus diuersa spēs gn̄antur: cū sint imiscibilia: hāc quæ diffinitio similis diffinitōi elemēti tertio cœli textu .xxxii. Elementū est corpus ad quod alia corpa resoluunt in eis exis potētia uel actu i diuisibile in altera spē: quare dixerit corpus patet. Scdo ut differt a corpe cœlesti posuit primā diām. s. ad quod alia corpa resoluunt. Tertio q̄re oīa mixta seu p̄fecta uel ip̄fecta ex eis miscent: in eis sūt elemēta: utrū tñ actu uel i potētia tā apud antiquos q̄ modernos dubitabile existit: & q̄a hic nō ē locus huius speculatōis dixit: in eis exis actu uel potētia. Ad hoc aut̄ ut differat a mixtis adiūxit i diuisibile i altera spē. Mixta nāq; diuidunt i elemēta q̄ sūt altera spē: elemēta aut̄ i corpus aliud minie resoluūt. Quarto est notādū oīa elemēta excepta terra eē mobilia motu locali scdm̄ se tota. Ignis nāq; ex sn̄ia Arist. i. lib. metheo. orbiculariter mouet motu diurno: rapit nāq; ab orbibus ip̄m circūdantibus & cōplectētibus: qd̄ ondūt comētæ & alia spēs igneæ ex uapore calido & sicco in eo genitæ & in eo cōtentæ: q̄ cū circulariter tali motu ferant & ignē ita moueri cōcludūt. Rapit quoq; tali motu superior pars aeris: ut ēt ondūt alia imp̄ssiōes in aere exītes. Pars uero inferior ēt mouet pluribus motibus maxie laterafr: ut p̄cipit sensus in flatu uētorū. Aqua aut̄ mouet motu fluxus & refluxus ad motū lunæ. Nā horis sex fluit totidēq; refluit. Quātō tpe luna motu primi mobilis p̄trāsīt singulas cœli quartas: ut uult Ptole. ppōne. lvi. cētiloqi scdm̄ expositionē cōciliatoris dīa. clxviii. & si Aly. afr uerbū illū iroducat. Terra aut̄ scdm̄ se totā imobilis est motu locali: ut ifra i hoc tractatu patebit: p̄tes tñ eius ut notum est bene mouent. utq; aut̄ secundū se totā possit moueri dubium est in naturali philosophia terminabile: & licet ego teneā q̄ possit: imo q̄ aliqñ moueatur. q̄a tñ motus sensu non percipere: immobilem hac in parte eam concedamus. Deinde cum dicit.

CIRCA elemētare quæ. Probat passiōes & pp̄rietates sphæ: sup̄cœlestiū: & priō eorū numerū: & numerū motū eorū. Scdo p̄bat cœli primi motū ibi. QVOD aut̄ cœlū uoluat. Tertio uero figuram cœli ibi. QVOD aut̄ sit cœlū rotūdū. Pro cōpleta & euidēti declaratōe huius ptis notādū ē priō q̄ regio cœlestis imanis & carēs oī corruptiua alteratōe qlitatū prima: ut priō & scdo de cœlo declarat Arist. sed p̄fectiua tñ alteratōe alterat lumē. s. recipiēdo q̄nta eētia & q̄ntū corpus ab eodē priō cœli noiata eo q̄ mūdū in regrāt q̄ttuor elemēta: & q̄ntū ē corpus cœleste: cōtinue circulariter mouet: ut p̄bat p̄hs phy. viii. Cui^o rō ē q̄druplex. Priā quæ ut suā cōseruet p̄fectionē. Differūt nāq; corpa cœlestia ab elemētis: qm̄ elemēta nō sp̄ hūt suā p̄fectionē q̄n. s. sunt extra loca naturalia eorū: quā quæ nō acq̄rūt nisi p̄ motū: eaq; habitā p̄ q̄tē cōseruat: corpa uero cœlestia ex quo sp̄ hūt p̄fectionē eorū: neq; aliqd̄ de nouo adipiscunt: q̄a sp̄ sunt in locis pp̄riis: motu tñ illā cōseruat: quā aeternafr cōseruare neq̄rēt: nisi cōtinue mouerent. Scda rō ē q̄a cum cœlū cā sit horū inferiorū i ea agēdo: actio aut̄ potissimē sit calor: cū calor maxie sit qlitas actiua: calor aut̄ a corpbibus superioribus absq; motu & lumie minie p̄ducit scdo cœli & priō metheo. q̄re si hic cōtinue agūt: cōtinue moueri necessitant. Tertia rō. Dato q̄ possent agere absq; motu: nō tñ p̄ducerēt in effectib^o diuersitate ut gn̄ationē & corruptionē q̄ sūt necessaria ad esse uninersi: illud nāq; quod nō mouet sp̄ uniformiter se hēt sexto phy. q̄re cœlū si nō moueret cōtinue se hēret sp̄ uno mō: & p̄ cōsequēs effectū sp̄ eūdē cāret. Idē nāq; eodē mō se hūs sp̄ ē natū p̄ducere idē priō de cœlo & mūdo: & scdo de gn̄atōe: ēt q̄a sp̄ una pars cœli determinata respiceret terrā: iō p̄ ptē illā effectū cōsimilē cōtinuo cāret. Cū igit̄ oporteat cōtinue diuersare actionē: cōtinue moueri ē necesse. Quarta rō: cū motus cœli cā sit q̄re hāc infima moueant: si ip̄m nō moueret nihil moueret. oē nāq; corpus i mouēdo mouet. viii. phy. tex. xlvi. Hac at̄ ifima eē & uiuere nō p̄nt absq; motu. motus nāq; uita ē uiuētū. viii. phy. oportet igit̄ cœlū moueri cōtinue si hāc inferiora uiuūt cōtinue: & cōseruant. Rōnes alias possem formare q̄s naturalibus reliquo. Scdo ē notādū q̄ duo sūt motus cœli totafr distīcti rōne diuersas: diuag: positōis & distīctōis: terminorū ad quos sūt. quorū prius ē diurnus motus ab oriēte i occidentē: iteq; rediēs ad oriētē supra polis mūdi arcticū. s. & antarcticū & supra axi eius: q̄ priō mobili & nonæ sphæ: pp̄ri^o c. Incipit nāq; motus hic ab oriēte i occidentē. Vñ ē notādū q̄ oriēs ē ps illa cœli: uñ astra prius sub terra exītia occultata erāt: icipiūt uideri & eleuari supra orizōtē: ut illa ps ex qua sol i mane incipit uideri: dicta ē nāq; oriēs. i. locus uñ astra oriunt & nascunt. uidentur nāq; nasci q̄n prius nō uisa icipiūt apparere. Occidentalis uero pars ē ea qua astra definūt uideri cū sub orizōtē demergunt: ut illa qua sol in uespe occultari uidet. Primū igit̄ mobile mouetur ab oriēte ad occidentē ad oriētē iteq; reuertēdo & uolutionē cōplēdo i. xxiiii. horis: quod ē spaciū diei naturalis. Qua de cā motus diurnus eius motus ē noiatus: dies nāq; naturalis mēsurā ē motus huius & eius effectus. Fit quoq; motus huiusmodi supra duos polos mundi: quos supra declarauī arcticū & antarcticū: quiescūt nāq; poli hi ad motū hui^o orbis: q̄ q̄a æq̄distāt ab æq̄noctiali: æq̄noctialis diuidit tā sphæ: q̄ motū p̄ mediū. ēt pp̄rium priō mobili: q̄a eo motu primū mobile mouetur ab it̄riseco. i. ab it̄lligētia applicata ei. Omnis nāq; mot^o ab it̄riseco causatus pp̄rius est corpi cuius ē motus: hmōi motus q̄a uelocissimus est cōpetit priō corpi

PRIMUM

qd̄ ē cā oīum rē: gñatā: & corruptibiliū & motuū eorū. Quo motu primū mobile rapit oēs sphas
 ifra se eq̄li uelocitate: uñ stellas fixas q̄ sūt ī orbe. viii. hmoi motu moueri patēter uident: & septē plane
 rā sūr: uñ sol mane uī ī oriēte: & cōtinue eleuat donec ī meridie possideat mediū cœli: ex quo descē
 dēs uespi ī occidēte uī: ī nocte uero sub orizōte & sub terra motus itē: ī mane uī ī oriēte ubi fuerat
 xxiiii. horis aū: & ita de luna: & reliqs qnq; planetis p̄cipiet siqs motus eorū p̄fecte speculet: uerū ē tñ
 q̄ alr cōpetit dictus motus p̄rio mobili & alr sphæris īferioribus. P̄rio nāq; mobili ē naturalis & pro
 prius: q̄a ab ītrinfeco: ut dictū ē: aliis uero minie: siq̄dē motus idē pluribus corpibus nō pōt eē p̄p̄rius
 p̄rio de cœlo: non igī ē eis a forma ītrinfeca & absistēte: sed a corpe sup̄iori & p̄rio mobili: ideo talis
 motus respectu hāz sphæz ē p̄ternaturalis & raptus: nō qdē raptus q̄a uolētus: cœlū nāq; nō mouet
 uolēte ex quo p̄petue mouet p̄rio de cœlo: & viii. phy. sed raptus dī quasi nō naturalis: ex quo hmoi
 corpa rapiunt & mouent a corpe sup̄iori. Et q̄a oē corpus simplex hēt motū sibi p̄p̄riū & naturalem:
 oportet motū totalē aliū a p̄dicto assignari sphæris īferioribus: & ē motus secūdus ab occidēte ī oriē
 tē ī occidētē finies e cōtrario p̄rio motui: & fit sup̄ polis aliis distātib⁹ a polis mūdi gr. xxiiii. m. xxxiiii.
 scdm sniam Alcmeōis: uel ut uult Pto. i. Almag. g. xxiiii. m. li. polis zodiaci dictis: & circulus descrip̄
 sup̄ eis & æq̄distās dictus ē zodiac⁹: de quo scdo h⁹ tractabit: sub quo tā octau⁹ orbis q̄. vii. planetæ mo
 uent motib⁹ p̄p̄riis ab occidēte uersus oriētē hoc scdo motu: ut. viii. spha scdm sniam Pto. vii. Alma.
 & Alphag. dīa. xviii. i. 100. annis uno gradu currat de zodiaco eū totū cōplēdo ī spacio. 36000. anno
 rū: eūdē uero Saturn⁹ cōplet in. xxx. aūis. Iup. i. xii. Mars ī duob⁹. Sol Venus & Mer. i. cccxv. diebus &
 vi. horis fere: qd̄ dixit: q̄a nō sūt p̄cise. vi. hor: sed. v. & xlix. m. horaz. Luna uero in. xxvii. diebus & 8.
 horis. Quātr at sit possibile sphas īferiores p̄riā duobus oppositis motibus moueri: p̄p̄riis. s. ab occi
 dēte ī oriētē: & rapi a p̄rio mobili ab oriēte ī occidētē: cū eorū termini a qbus & ad quos cōtrariū uide
 ant & adiuicē se destruāt: nō ē difficile oñdere sphærico instrō: eo p̄cipue qd̄ ego p̄rio cōposui nunq̄
 amplius uisū. In quo primū mobile ē supra polos mūdi motū: & ītra spha alia: q̄ licet a sup̄iori rapiat
 ipsa tñ supra polis zodiaci ultra illū mouet: nec īcōuenit cū alter sit p̄p̄rius & naturalis: reliquus uero
 p̄ternaturalis & raptus: uñ siqs similitē sphæra cōspiciat facile dep̄ndet. Verū ne totalr declaratōe careat
 do triplex exēplū. Primū. Sit rota a b c circulariter mota ab a
 in b: & hinc in c: & sit formica in p̄ucto a eodē quoq; motu de
 lata p̄ accūs & rapta: q̄ si motu p̄prio moueat ab a in c & ex c in
 b. nōne duobus motibus oppositis feret? qd̄ nō est in decēs siq̄
 dē alter p̄p̄rius & alter raptus ē ei. scdm exēplū: si in lācia p̄iecta
 ab a ī b sit musca: nō ne ipsa motu eodē uersus b rapietur qd̄ di
 cet ita sit qs dubitat eā posse moueri uersus a exñtē ī c motu p̄
 prio. tertiū si nauis moueatur ad alterā uersus dīam positionis
 ad eādē rapietur ī ea exñs hō: q̄ tñ motu p̄prio p̄t ī nauī uersus
 alterā ptē deferri: & ita dicēdū ē duobus motibus qbus sphæ ī
 feriores mouētur: qd̄ altero p̄ se. reliquo uero rapti deferūtur.

Qd̄ at hii duo motus dicti sint ī cœlo declarat Pthole. p̄rio
 Almag. capit. viii & Alphag. dīa. v. & autor p̄ pte ī rubrica se
 quēti. uidemus nāq; stellas & planetas in oriēte moueri uersus
 meridiē & ad occidētē uersus descēdē. & sub orizōte motas ī
 crastino eadē ī hora ad oriētē reuersos. q̄ cū motū ī die cōplerit diurnus ē mot⁹ & p̄rius. Eodē quo
 q; mō & scdus. uidētur nāq; planetæ cōiūcti cū aliq̄ stellaz fixaz. & ab ea cōtinue elōgāt uersus oriē
 tē. dōec cōpleāt reuolutionē & scdo iūgātur cū eadē. similiter qnq; uersus septētrionē & aliqñ uer
 sus austrū ab æquōctiali declinātes scdm sitū zodiaci p̄cipiūtur. qd̄ facile cōp̄redet. qs parūp fuerit af
 fuetus ī motibus plāetaz cōspiciēdis. quē motū eē scdm notū ē. quo motu scdo quāta uelocitate pla
 netæ moueātur nō ī hoc loco sed ī lib. Almag. Ptho. & ī ope theoricaz ceu p̄ pte ī expōne quā ī eo
 cōstruxi hēt declarari. Necessē fuit at ut eēnt duo motus cœlestes: & motus sphæz īferiorū cōtrari⁹
 eēt motui primi mobilis duplici cā: p̄riā q̄a cū primū mobile moueatur tāta uelocitate & tāto īpetu
 ut uix cōsiderari possit: nā. xxiiii. horis p̄trāsīt totū spaciū ab eo occupatū: quo fit ut rapit oēs sphas īfe
 riores: ut patuit: & ignē & mediā regionē aeris p̄rio metheo. siq̄dē. 8. spha & planetæ nō mouerent ad
 ptē oppositā motu cōtrario remittēdo ut ita dicā īpetū h⁹ mor⁹: rapent nō tñ sphæ cœlestes & ignis:
 uerū ē totus aer aq̄ & terra circulariter motu diurno: nihil igī eēt q̄scēs: & ita cœlū nō moueret. Oē
 nāq; motū īdiget q̄scēte in libro de motibus aīaliū: ne igī oīa rapent circulariter īpetu primi: īferio
 res sphæz motib⁹ mouent cōtrariis ut resistāt motui p̄rio: & notīcat aer uel aq̄ q̄ dū mouent ad ptē
 aliquā uelociter. Siqs moueat ad ptē oppositā rē aliquā: resistēdo remittit uelocitatē mot⁹ eorū: & ob
 stat cursui. Scda rō ē cū astra ī hac īferiora īfluāt luie & motu: talr īfluūt q̄lī mouēt: mō si oīa unico
 motu. s. ab ori ī occi. & uniformit mouerēt eq̄lē & uniformē effcō sp̄ p̄ducerēt: q̄ ē īdecēs. n. n. suffic
 eē gñationē: sed opz q̄ sit corruptio: iō oportuit oēs sphas moueri motu diurno circa terrā sēl ut ī die
 nāli oīs eorū īflux⁹ cōicet nob: mouēt itē scdo motu ī zodiaco appropiādo & remouēdo: ut effcūs dī
 uersēt. alio agūt p̄p̄iq̄ q̄ dū sūt rēoti. Si r̄ ut dicit Ari. ii. de gñā. Mot⁹ astroz ī circlo obliquo. i. zodia

CAPITVLVM

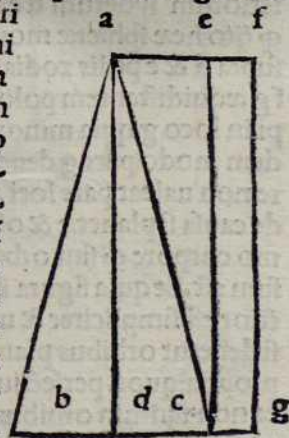
co ē cā diuersitatis effectus. uñ sole ī uere nobis appropinquāte gñatōes sūt: eoq; ī autūno & hyeme re-
 moto corruptōes: & iteꝛ appropinquāte gñatōes: uñ reuertētibus planetis ad locū priorē eadē ut pri-
 redit piodus: ut aut hmoi piodus uniformiter cōseruet & cōtinuaret: oportuit ut cōtinue mouerent
 primi mobilis motu uniformi & regulari: uñ uult p̄hs q̄ diuersitas planetaꝛ ī appropinquādo & re-
 mouēdo a nobis cā ē diuersitatis ī effectibus: mot⁹ at̄ uniformis primi mobilis agit: ut hęc diuersitas
 æterna sit & uniformiter piodice pcedat. Tertio ē notādū q̄ a sup̄iori icohādo ī orbibus cœlestib⁹
 talis ē ordo sit⁹: ut autor igt ī textu primū mobile: firmamentū: spha Saturni: spha Iouis: spha Martis:
 spha Solis: spha Veneris: spha Mercurii: & spha Lunæ: qđ & si sensu īmediate p̄bari nō possit: cum oēs
 stellæ eodē ī orbe uideant̄ īfixæ: nec discernat sup̄iore ab īferiori: rō tñ sensu corroborata hoc pādīt.
 Dictū ē. n. duplicē eē sphaꝛ motū: motū. s. simplicissimū & uelocissimū priō mobili naturalē & p̄priū
 & motū sc̄m ī obliquo circulo p̄priū sphis īferioribus. Mō q̄ primū mobile mouet a priō principio
 & p̄p̄q̄ssimū ē oīno īmobili motu mouet diurno tñ uelocissimo & simplicissimo. Aliæ uero sphaꝛ
 ultra motū hūc sc̄do motu mouent̄ priō cōtrario. uñ q̄ priō īmobili nō sūt p̄p̄q̄ssimæ motu simpli-
 ci & puro nō mouent̄: īmo q̄to ē īferior: tāto minus & tardius mouet̄ motu diurno: & uelocius motu
 sc̄do q̄ sit ī zodiaco: sed. viii. orbis ī zodiaco tardissime mouet̄: quē seq̄t Saturnus: postea Iup. & Mars
 Sol Venus & Mer. Luna uero uelocissima ē: q̄re hic ē ordo assignatus sphaꝛ. Sc̄da rō eadē ex appa-
 rētia sumēs euidentīā: cū primū mobile a priō principio motū moueat oēs īferiores sphas rapiēdo: & il-
 lā nitunt̄ & motu cōtrario moueant̄: sequit̄ q̄ q̄to spha uelocior ē hoc sc̄do motu: tāto magis (& si ī
 proprie) repugnat priō: ut eius ītelligētia min⁹ cōformat̄ ītelligētiæ mouētī primū: q̄to at̄ min⁹ cōfor-
 mat̄: tāto ē distātor ab ea: si qđē mīus cōplacet ei. Sed ita ē q̄ sc̄do motu orbis. viii. tardior ē īter oēs
 uelocior aut̄ spha lunæ: seq̄t igit̄ q̄ priō mobili. viii. spha ē īmediatissima: & cœlū lūæ remotissimū.
 Alii uero planetaꝛ sc̄dm uelocitatē & tarditatē sequūt̄ ī ordīe. Tertia rō ex eadē sequēs sensus ap̄hē
 siōe. Cū nāq; motus secūdus ad dīam positōis cōtrariā sit motui priō: q̄to orbis aliquis tardi⁹ deserēt
 h̄ motu tāto ueloci⁹ priō mouet̄: & cōseq̄nter p̄mū mobile supra eū p̄ualet magis: & ita p̄p̄ior: & q̄-
 to motu sc̄do mouet̄ ueloci⁹ tāto magis a priō deficiēdo mouet̄ tardi⁹: igit̄ q̄ p̄mū mobile supra eū
 p̄ualet mīus elōgat⁹ ē magis: s; ita ē q̄ cœlū. vii. tardissime motū motu sc̄do uelocissime mouet̄ priō
 motu: & cōseq̄nter priō p̄p̄q̄ssimū: spha uero lūæ se hēt p̄ oppositū ut q̄ mouet̄ uelocissime motu ī
 zodiaco & tardissime motu diurno: infima erit inter omnes: aliaꝛ uero sphaꝛæ ordinate se habent se-
 cundum uelocitatem & tarditatem motus earum ut dictum est. Deinde cum dicit.

QVOD at̄ cœlū q̄ oēs sphas dixerat moueri motu diurno: ne hoc fide tñ hēat̄ sed rōe uel appa-
 rētia: oñdit hoc duob⁹ signis positis ab Alphag. dīa sc̄da: & q̄ huius ptis tota snīa p̄ me declarata ē ī
 pte sup̄iori sermonē nō plōgabo amplius: ueꝛ q̄ cœlū sensu nō p̄cipit̄ sed rōe tñ cōcludit̄: sēsus nā
 q; stellā tñ cognoscit ut igt̄ Auer. sc̄do de cœlo: & ex eis & earū motib⁹ cœlū cōcluditur: uñ nāq; stel-
 larū tāta multitudo: q̄ mouēt̄: & cū p̄ se moueri nō possint neq; ī aere uolitādo: oportet q̄ sit corp⁹
 aliqđ eas deferēs & mouēs qđ cœlū dī: ex motu igt̄ stellarū cōcludit̄ cœlū: existētes nāq; ī oriēte cō-
 tinue eleuāt̄ur: quousq; cœli mediū possideāt: uñ descēdēdo ad occidentē tēdūt & occultāt̄ur: ī tñ q̄
 ī oriēte iteꝛ die naturali cōpleto cōspiciūt̄ur: ut supra dictū ē: q̄re cœlū mouetur ab oriēte ī occidentē
 ad oriēte iteꝛ reuertēdo: & ne aliq; diceret q̄ motus hmoi cœlū min⁹ cōcludit̄: cū stellā possint in
 aere moueri uolitādo: uel si datur cœlū nō cōcludit̄ eū moueri: cū cœlo q̄scēte astra p̄ se deferri pos-
 sint: hoc remouet. d. nō eē possibile: q̄ si uolitarēt p̄ aerē uagādo: seu cœlo q̄to mouerēt̄ur: nō serua-
 rēt figurā eadē: neq; semp eēt̄ ī eadē p̄p̄q̄tate & distātia īmo ī motu separēt̄ur altera earū tardius
 mota: altera uero celerius: sicuti si sint plures hoīes p̄ se moti ī aliquo spacio nō sūt semp eadē figurā
 seruātes: quīmo qñq; eorū alter p̄cedit: & aliqñ seq̄tur sc̄dm q̄ ueloci⁹ uel tardi⁹ mouetur: q̄ si nō mo-
 uerēt̄ur p̄ se sed p̄ accidēs ut si eēt̄ ī nauī mota sedētes: et si ī īfinitū nauis moueretur nūq; figurā ua-
 riarēt̄: & sic ē ad p̄positū q̄ stellæ sp̄ sūt ī æq̄li p̄p̄q̄tate & remotiōe: nō mouēt̄ur p̄ se: ueꝛ motu cœ-
 li: ī quo īfixæ sūt: & h̄ ē rō Arist. sc̄do de cœlo tex. xliiii. & xlv. ubi dicit nō uideri rōabile q̄ oīa astra
 tā exñtia p̄pe polos circulos faciētia puos q̄ p̄pe æq̄noctialē magnos cāntia circuitus moueāt̄ur p̄ se
 æq̄li tpe cōplēdo reuolutionē: īmo astrū maiore faciēs circulū pluri tpe deberet moueri q̄ describēs
 puū ceu dīcius de orbib⁹ q̄ orbis Saturni pluri tpe cōplet reuolutionē q̄ orbis lūæ: ex quo prius ma-
 iore trāsīt circuitū q̄ sc̄ds: at qm̄ hmoi rō ē p̄babilis q̄ bñ ē possibile astra moueri maiori uelocitate q̄
 sunt p̄pe æq̄noctialē q̄ circa polos: & ita æq̄li tpe cōpleri circulos suos: q̄ eorū nā ē ut moueāt̄ hmoi
 uelocitate: & eā tāq; p̄babilē fecit Arist. p̄ certitudīe maiori ei⁹ demōstratiuā factā ī tex. xlvii. eiusdē se-
 cūdi cœli ī hac pte adducā: si astra p̄ se mouēt̄ur cœlo q̄scēte uel īp̄a sūt fixa ī cœlo & undiq; cōtēta
 eo: aut sūt ī sup̄ficie ei⁹ cœlis adīuicē distātib⁹: si ī cœlo sint īfixa tūc nō p̄nt moueri absq; sc̄ssioe cœli
 & sepatiōe ptīū e⁹: q̄r nāq; ex altera ad alterā cœli cōcauitatē mouebūt̄ur cœlo n̄ diuisio: si qđē q̄ro
 phy. corpoꝛ penetratio sit negata: diuisibile at̄ oē & sc̄ndibile ē corruptibile: diuisio nāq; ē p̄cipiū
 corruptionis: quia potest ad minimas partes procedere q̄ amplius partiri nō possent absq; corruptio-
 ne: si cœlū igitur sc̄ssionē pateret corruptionē euitare nō posset: qđ falsum est: est nāq; oīno incorru-
 ptibile priō de cœlo tex. xx. At si stellæ nō sint īfixæ ī cœlo sed in eius sup̄ficie motæ motu p̄gressi-
 uo ceu hō ī terrā facie: imaginādo distantiā in cœlis tūc īter duos cœlos daret̄ aut uacuū: aut aliud

PRIMUM

corpus de natura elemētorū cuius officiū esset uacuū replere qđ est icōueniēs ut aliquod corpus etiā naturaliter sit extra locū naturalē: aut illud corpus esset de natura cœli & tūc itē scinderet: quod ē reprobātū. Præterea si per se mouerētur motu progressiō in longitudinē: defectuosa fuisset natura in nō dando eis instrumenta apta: cū aialibus q̄ sunt uiliora dederit: & magis sollicita fuerit circa illa q̄ astra: nō est igitur imaginabilis modus quo stellæ moueantur cœlo nō moto: quare cū moueantur admotū cœli cœlū mouet ab oriēte in occidentē. ¶ Secūdu signū in idē quasi rediens sumit a stellis circa polū articū motis: q̄ nobis nūq̄ occidūt: sed eleuata supra orizōtē semp apparēt nobis: ceu optime demōstrat sphæra materialis: mouētur qđ stellæ hæc ab oriēte ad occidentē uersus circa polos suos circuitus describēdo: q̄ cū semp sint in eadē p̄pinq̄uitate & remotiōe & eadē semp seruet figurā nō mouētur motu p̄prio & p̄ se: sed cœlū eas ferēs tali motu mouet. Aliqui in hac parte pueriliter q̄ rūt an cœlū moueat: qui quoniā phisicas rōes faciūt & faciles & dubitat de re sensata: & nota: eis dubitationē cū suis rōnibus reliquo & astrologica magis prosequar.

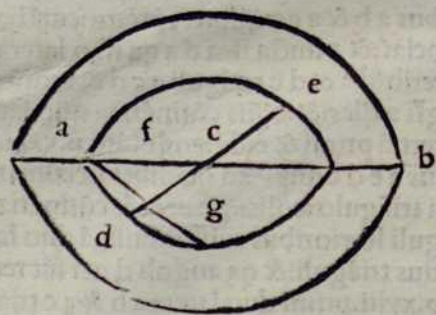
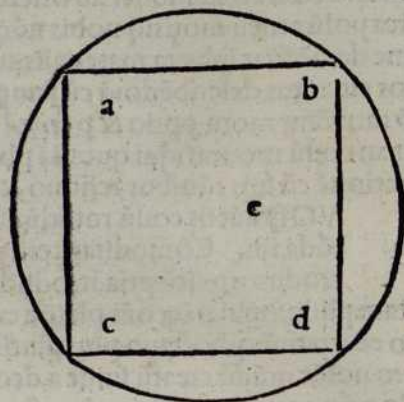
VOD aut sit cœlū rotūdū. Declarat cœli figurā & pbat eius sphæricitatē tribus rōnibus: scilicet cūda ibi. Comoditas. tertia ibi. Necessitas: prima ratio est similitudinis quā dupliciter introduco: p̄ q̄rū p̄ria it̄ductiōe est notādū qđ astrologi a philosophis discrepāt in mūdi æternitate: philosophi nāq; oēs platōe excepto octauo phy. tenēt mūdū nō habuisse p̄cipiū neq; finē imo eē æternū: qđ octauo phy. pluribus rōibus pbat: p̄cipue æternitate motus & tēporis: Astrologi uero uolūt mūdū creatū fuisse a deo glorioso: ceu & nos fideles firmiter tenemus: & ex genesis capitulo p̄rio accepimus: dicit nāq; astrologorū uniuersitas in p̄cipio mūdi solē fuisse in arietis initio: qđ de cā qñ idē ad eiusdē p̄cipiū regreditur annū mūdi reuoluunt: sicut oīum fit reuolutio qñ sol ad idē p̄tū zodiaci redit in quo fuit in p̄cipio eorū: & exp̄sse haly. Abenragel. in p̄ria parte iudiciorū capitulo de Ioue dicit: qđ in illa die qđ deus incēpit creare mūdū Iupiter erat in domo ascēdēte: & autor in textu loquēs taq; fidelis inq̄t mūdū factū eē ad similitudinē mūdi architipi: quo stāte it̄duco rōnē scđm primū modū: in p̄cipio anteq̄ mūdus crearet̄ erat mūdi ydea in mente diuina: quā sacri theologi trerbū & filiū dei uocat: oīa nāq; ab æterno sūt in mēte diuina sc̄ipm t̄m cōcipiēdo: sed cōcepit de mūdū faciēdū figurā rotūdā: q̄re ad similitudinē mūdi architipi. i. p̄cipis & illius ydeæ qđ p̄cipiū est mūdi faciēdi factus ē mūdū figurā rotūdā: hæc p̄ria expositio & si possit sub̄t̄ari multū cōformis textui mihi minia uisio do secūda magis ad it̄tione autoris taliter rōnē formādo: effectus debet affimilari causæ suæ q̄tū ē possibile: & q̄to cā magis dissimilat sibi effectū tāto p̄fectior ē ipsa & effectus similit̄: mūdus at̄ effectus ē dei ut dictū est ex sententia astrologorum & fidelium: igitur debet esse similit̄ deo quātum potest. Deus autem in fine & duratiōe: ergo & mūdus debuit h̄re in finitāte: nō duratiōe siqđ factus ē & habuit eē initiū: & cū sit corpus nō pōt eē in finitū uigor & p̄fectiōe: cōueniēs fuit ut eēt in finitū figurā: h̄mōi ē rotūdā: qđ cū nō sit angulus nō dat̄ initiū neq; finis: fuit igit̄ decēs rōe similitudinis mūdū h̄re figurā rotūdā & sphæricā: factus ē nāq; ad similitudinē mundi architipi. i. dei p̄cipis: qđ mūdus pōt dici qđ oīa ē potētia & uirtute p̄cipio carens atq; sine. ¶ Secūda rōnē pōit ibi. COMODITAS qđ ita format mūdū qm̄ oīa cōtinet p̄rio cœli tex. v. mūdū ē totū: & extra eū nihil ē in eodē tex. c. figurā meruit comodā maximā & qđ oīa cōtinere possēt capacissimā sed it̄er oēs figuras sphærica ē capacissima & it̄er oīa corpa hisopimetra hoc ē æq̄lis mēsuræ & terminō rū æq̄liū: dī nāq; hisopimetrū ab hiso qđ ē æq̄le: & p̄ qđ ē cō & circa: & metrū. i. mēsurā hoc ē æq̄lis cōmēsuratiōis corpus sphæricū ē capacissimū: figurā nāq; sphærica sub eisdē terminis hēt maiorē cōtinētiā qđ angulare: & si hēt æq̄lē eius: termini sūt m̄iorē: qđ pbat: q̄to nāq; figurā pluribus angulis cōtinet: tāto capatior ē & areā hēt maiorē: ut ex eo triāgulus a b c duobus lateribus a b & a c æq̄libus cōtētus: cuius basis b c in duo æq̄lia in p̄tō d p̄ tertiā primipciat: & p̄ducta līea d a qđ duo latera d a & d b triāguli a b d æquāt duobus lateribus d a & d c triāguli a c d & tertiā a b tertio a c erūt p. viii. p̄mi ambō triāguli æq̄les: & æq̄lis cōtinētiā: quo factō a p̄tō a duco līea a e æq̄lē līea d c p̄ tertiā primī & eidē æq̄distātē p. xxxi. eiusdē & līea c e cōstitutus erit q̄drāgulus a e d c dupl̄ ad quēlibet p̄cialiū triāguloꝝ p. xli. primī elemētorū: & rotāli triāgulo æq̄lis: q̄re area & cōtinētiā tetragōi æq̄lē cōtinētiā triāguli līeis triāguli lōgioribus existētibus: nā duo latera tetragōi a e & d c æquāt basi b c totius triāguli: & qđ anguli d uel sūt recti uel æqualēt duobus rectis p. xlii. primī p. xviii. primī duo latera a b & a c triāguli sūt lōgiora duobus lateribus a d & e c qđ drati qđ dratus igit̄ eadē hēt cōtinētiā cū triāgulo sub līeis breuioribus ex quo plures hēt angulos & si excessus hæc līea triāguli addat̄ tetragono p̄ductis lateribus a e i f & d c i g & līea f g totū tetragonū a f d g līeis æq̄libus lateribus triāguli maiorē hēt areā & cōtinētiā: figurā itaq; pluriū angulorū maioris ē cōtinētiā: at qđ circulus it̄er figuras planas & sphæra it̄er solidas totus ē angulus: & nihil est recti s̄ totū curuat̄: seq̄t̄ qđ h̄mōi figurā capacissima ē it̄er oīs alias figuras līeis æq̄libus cōtētus: qđ si cōtinet æq̄le: līea erūt curtiores: cū igit̄ figurā sphærica capacissima sit comoda fuit mūdo qđ oīa cōtinet & icludit.

CAPITVLVM

Deinde cum dicit.

NCESSITAS probat cœli sphericitatem tertia ratione necessaria & demonstratiua secundo
 ponit aliam rationē quæ est Alphag. ibi. Item sicut dicit Alphagra. Ratio igitur necessitatis
 est quia si cœlum non esset rotundum sed alterius figuræ. scilicet angularis & triangularis quadra-
 gularis uel multi latere daret in motu uacuum: & corpus absq; loco: quorū quodlibet quarto phy. ē re-
 probatū dato nāq; q; figura cœli esset quadrata a b c d cuius
 cētū e notū est angulos nō æqualiter distare a cētō cū parti-
 bus lateralibus: quia si quælibet pars huius figuræ æqualiter
 distaret a cētō esset figura rotūda p diffinitionē circuli p̄o
 elemētoꝝ: magis igit distāt anguli dicti quā latera uel ecōtra
 quia cū idē sequat nō curō: quare cū talis sphaera ut p̄batū est
 circulariter moueat in a locū anguli succedet latus: quod cū
 nō posset totalē locū implere siq; dē a cētō minus distat: re-
 manebit uacuum eodē mō angulus a mouebitur in spaciū in-
 ter mediū locū. scilicet lateris: & cū loco illo non possit capi totum
 illud corpus: pars eius remāebit sine loco: siquidē extra cœlū
 nō sit locus: p̄o de cœlo: & similiter cū in nulla alia figura a
 circulari & sphaerica lineæ ductæ a cētō ad circunferentiā sint
 æquales: quinīmo aliquæ partes magis remouētur: a cētō q̄
 aliæ: in motu circulari quādo pars distātiō a cētō pueniet
 in locū partis propinquioris corpus in loco nō recipiet & quādo pars propinquior ueniet ad locum
 partis remotæ dabitur uacuum: cū aut tātū i figura sphaerica partes quælibet æqualiter a cētō sint re-
 motæ: de necessitate huiusmodi figura cōuenit cœlo. ¶ Circa rationē huiusmodi dubitat quia non
 uidetur cōcludere in cœlo figurā sphaericā perfectā: imo cœlū habēs figurā oualē aut lenticularē mo-
 ueri posset orbiculariter absq; hoc q; uacuum daretur: uel corpus absq; loco: nā si haberet figurā ad in-
 star oui axe per eius longitudinē transeunte: qualiter in motu aliquod dictoꝝ sequeretur incōueniē-
 tiū: seu si haberet figurā ad instar lentis axe in latū progrediente nullū incurreret inconuenientiū di-
 ctoꝝ. ¶ Respondet cōmen. Auer. secūdo de cœlo cōmento. xxvii. dicēs figurā cœli debere esse talē
 q; undecūq; ponerentur poli absq; incurſu inconuenientiū dictoꝝ posset moueri. Modo si cœlū ha-
 beret figurā oualē positus polis per latitudinē: uel figurā lenticularē axe eunte in longum: sequeretur
 uacuum & corpus absq; loco ut dictum est: cum igitur cœlum nō posset moueri undecūq; axis pona-
 tur cum polis hīs figuris figuratum: ille nō insunt ei. ¶ Sed hæc responsio mirabiliter deficit: quia
 cœlum habet polos i parte determinata: qua in æternum mouebitur: taliter nāq; cœlum mouet po-
 lis in parte aliqua existentibus: q; impossibile est illos uariari & mutari ad aliā partem orbis: & cœ-
 lum moueri alio modo: & ita si cœlum figuram habeat oualem polis existētibus in parte utraq; acu-
 ta & axe per eius longitudinem transeunte: nunq̄ inde uariabuntur ita q; fiant in alia parte: q; si mu-
 tarentur bene uerum est quod dicitur quod cœlum reuolui non posset. ¶ Ideo aliter dicatur & est
 responsio Alberti eodem in loco: sphaeræ inferiores mouentur in zodiaco super polis aliis & æqui-
 distantibus a polis primi mobilis: quod si planetarum orbis non essent perfectæ rotunditatis daret
 uacuum & corporum penetratio: quod declaratur: & sit figura primi mobilis oualis a b in centro
 c axi eunte per lōgitudinem a c b polis a & b: sphaeræ uero in-
 feriorum syderum d e axe d c e & polis d & e: motum ē enim
 q; q̄to hæc sphaeræ mouent motibus propriis & naturalibus
 supra d & e polis zodiaci: pars acuta f peruēiet in g circulum
 f g æquidistantem polo d cauſando: quæ cum non possit reci-
 pi in loco g quia minor est dabitur corporum penetratio: eo-
 dem modo pars g deueniet in f & cum totum locum simple-
 re non ualeat pars loci absq; corpore remāebit uacuum: qua-
 de causa si planetæ & octaua sphaera alio mouent motu a pri-
 mo corpore q; sint orbis eorum perfectæ rotunditatis neces-
 sum est. Et quia figura sphaerica & perfectæ rotunditatis perfe-
 ctior est simpliciter & uniformior figura ouali uel lenticulari
 si debetur orbibus planetarum a maiori & primo mobili erit
 propria: quod perfectius ē & dignius illis: & ita figura sphaeri-
 ca non tantum orbibus planetis: uerum etiam orbi primo est
 naturalis & essentialis: & hoc modo posset saluari responsio cōmen. Auer. non enim uult q; cœlum
 figuram habeat qua possit moueri undecūq; ponantur poli ita q; poli possint transmutari de parte
 ad partem. i. quia hoc nunq̄ continget: neq; est possibile: semper nāq; mouebitur super duo axis ex-
 trema polos articum & antarticum super quos nunc reuoluitur: sed uult q; cœlum debeat habere

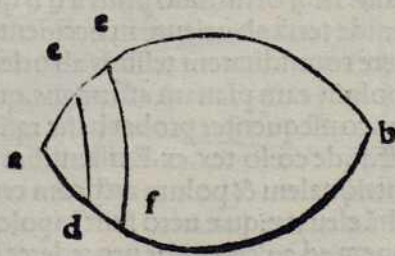
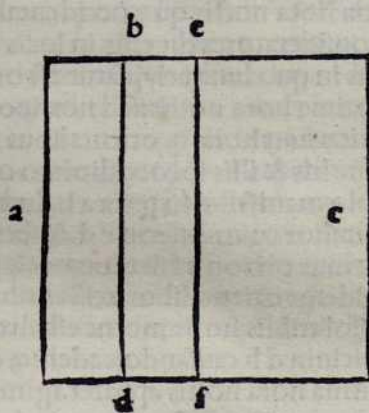
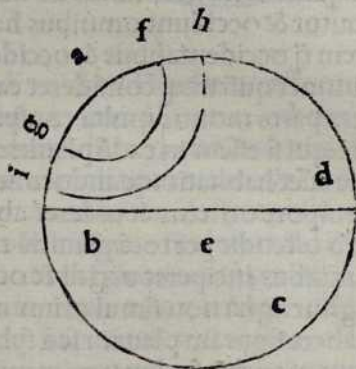
PRIMUM

figuram simplicissimam & perfectissimam: talis autem est sphaerica: quae moueri posset undecumque potest fieri. Est namque perfectior figuris plurium superficierum & rectorum: quia simplicior eis unica tantum superficie circulari terminata. Item quia circulari nulla potest fieri additio: rectis autem utroque ex latere potest addi: modo perfectum est illud cui addi non potest. Est secundo perfectior figuris rotundis non regularibus & sunt ovalis & lenticularis: quia simplicior magis uniformis & infinita: figura autem ovalis non est uniformis cum habeat longitudinem maiorem: & consequenter non est infinita cum ex latere altero principium capi possit. Et eodem modo dicendum est de lenticulari & singulis aliis figuris rotundis. Deinde cum dicit.

ITEM SICUT dicit Alphagranus. Hoc idem probat ratione Alphagrani differentia secunda: quae probabilis est in ultimo differentiae facta pro rudibus & rationes fortiores & euentiam habentes maiorem percipere non potentibus: ideo eam non curo aliter declarare: & si uiolenter posset saluari. Causa autem quare sidera in orientali & orientali horizonte quam in meridiano maiora uideantur satis nota est ex naturali philosophia praecipue secundo de anima: & in libro de sensu & sensato: ubi uolunt philosophi uisionem causari per medium quod est aer uel aqua:

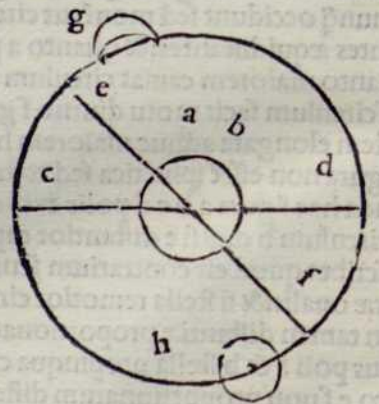
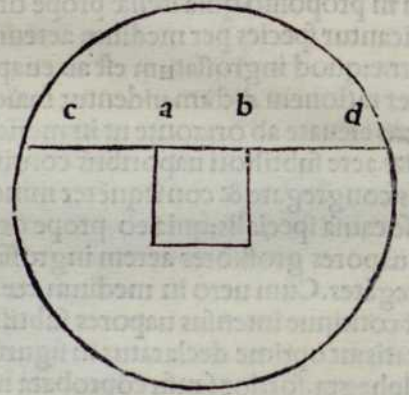
per aerem namque & aquam species uisibiles ab obiecto multiplicantur ad organum usque uisibile representantes. Quae de re quando tale medium bene fuerit dispositum subtile & clarum species huiusmodi per eum coadunatim multiplicatae representant rem in naturali & propria quantitate: Dum uero idem grossius est & turbidum magis quam decens est: non multiplicantur unite: immo disgregate: & uisibile disgregatum & maioris quantitatis demonstrant ut uolunt perspectui.

Ita in proposito quia stellae prope orientem existentes multiplicantur species per medium aereum propinquum superficiem terrae: quod ingrossatum est ab euaporibus ab ea eleuatis: propter rationem dictam uidentur maioris quantitatis: existentes uero eleuate ab oriente ut in meridiano: quia uidentur mediantes aere subtiliori uaporibus continue subtiliatis: apparet magis congregate & consequenter minores. De sole etiam potest esse causa specialis: quia eo prope orientem calor est remissior & uapores grossiores aerem ingrossantes & species uisibiles disgregate. Cum uero in medium caeli deueniant: ex quo calor est continue intensus uapores subtiliando: uidentur minoris quantitatis: ut optime declaratur in figuris positis in tex. Ratio autem Alphagra. fortior sensu comprobata in differentia secunda: quam prius Ptole. primo Almag. cap. tertio fecit. Pro qua fiat figura a b c d caelum representans in centro e orientem b e d polus arcticus supra orientem eleuatus sit a. c uero polus antarcticus occultatus. Stellae igitur quae sunt propinquae polo a: in hoc situ nunquam occidunt sed mouentur circa polum a circulos suos facientes aequidistantes: & quanto a polo magis elongatur stella: tanto maiorem causat circulum proportionaliter. Nam stella f circulum facit motu diurno f g. stella uero h magis a polo eodem elongata adhuc maiorem h i: & ita de aliis. Quod si caeli figura non esset sphaerica sed rectorum superficierum: ut in secunda haec figura a b c d polis existentibus a & c stella in b faceret circulum b d: quae si e distantior capiatur: circulum e f aequale describeret quod est contrarium sensui. Eodem modo si esset figura ovalis: & si stella remotior circulum causaret maiorem: non tamen distantiae proportionatum: ut in hac tertia figura: cuius poli a & b stella propinqua circulum e d faciet: remota uero e f non proportionatum distantiae a e: quare cum uideamus stellas omnes moueri circa punctum illum immobilem: & propiorem circulum minorem: distantioem uero causare maiorem secundum proportionem: quod non potest saluari nisi in caelo ponendo figuram sphaericam: est concludendum caelum corpus perfecte rotundum & sphaericum quod erat intentum.

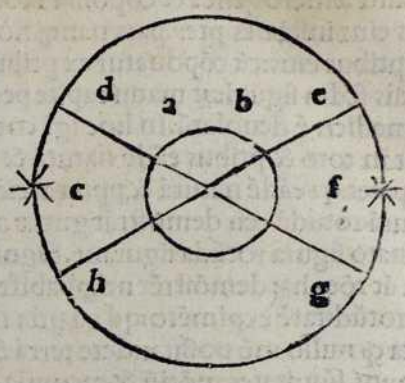
CAPITVLVM

QVOD autem terra sit rotunda. Postq̄ se expeditit de passionibus sphaerae. de proprietatibus elementorum: p̄cipue eorum quibus illae diuersant. i. hac pte p̄sequit & quinque facit. P̄mo naq̄ declarat figuram & rotunditatem eorum. sc̄do situm terrae ibi. QVOD at̄ terra sit i medio. Tertio eiusdem p̄uitatem ibi. ILLVD it̄ est signum. Quarto p̄bat eius imobilitatem ibi. QVOD at̄ terra i medio oio imobilis. Quinto qa dixerat terram ee puam. q̄tatem eius determinat ibi. TOTVS at̄ terrae ambitus. Figuram est eorum ideo notificat: qa ex diuersa eorum figura apparētia diuersant sc̄dm q̄ hō est in alio & alio litu eorum: at qa nō cōtingit uidentem sidera esse nisi in superficie terrae uel aquae: igitur horum tm̄ explanat figuram: & primo terrae sc̄do uero aquae ibi. QVOD autem aqua. Rotunditatem terrae unica tm̄ probat ratione: quam ferre eisdem uerbis ab Alphag. differentia tertia accepit: & a Pto. primo Almag. cap. quarto. Neesse est naq̄ scire rotunditatem terrae ab oriente in occidentem: & econuerso propter diuersitatem ortus & occasus astrorum in diuersis habitationibus: si naq̄ plana esset eodem tempore omni parti terrae oriententur & occiderent qd̄ falsum esse p̄ceptū est ut ostendā: & similiter eadē sequunt̄ ex rotunditate eiusdem a polo arctico ad antarcticū & ecōtra. Vnde ob eius in longitudine rotunditatem multiplicantur meridiani & in habitationibus diuersant: sed rotunditate eius in latū hoc est a polo ad polū in terra climata distinguuntur: quo fit ut dies & noctes in eorum quantitate in diuersis partibus terrae diuersent. Quod quidem terra sit rotunda ab oriente in occidentem probatur. Signa & stellae non eodem tempore oriuntur & occidunt omnibus habitantibus in terra: imo prius orientalibus. i. qui habitant uersus orientem q̄ occidentalibus & occidentalem plagam incolentibus: igitur terra est rotunda. Consequētiā annuet quicumq̄ consideret ea quae fiunt in sublimi: uerbi gratia in monte. Siquis naq̄ existat ex altera parte montis multa conspiciet occulta ei qui reliquam eius partem possidet propter motus tumorem: qui si essent in eadē planitie simul conspicerent eadē. Et ita. Si terra plana esset a b itaq̄ in hac planitie esset habitatio: quandoq̄ astrum esset in p̄cto c eodem tempore oriretur & uideret̄ ab oibus ibi existentibus ceu linea c b ostendit per totā planitiē transiens: item idem in d simul omnibus inciperet occidi & occultari: ut demōstrat linea a d. si igitur signa non simul oriuntur & occidunt patet terram non habere figuram planam sed sphaericam. Antecedens autē probatur per eclipses lunares: ex quo naq̄ luna eclipsata totaliter lumine priuatur & deficit: tempore eodem toti terrae obscuram se reddet: ceu candela lucens quando extinguitur tempore eodem omnibus apparet extincta: sed tamen huiusmodi eadem eclipsis quae eodem tempore est omnibus orientalibus in tertia hora noctis quae occidentalibus in prima uidetur ceu duo consideratores diuersis in locis cōprenderunt: ideo igitur tempus in quo luna eclipsatur: est orientalibus. 3. & occidentalibus prima hora noctis: sed nox inchoat a solis occasu: tres igit̄ p̄teritae sunt horae q̄ orientalibus sol occidit & occidentalibus una tm̄: quare non simul & eodem tempore his & illis sol occidit: imo orientalibus prius quod est intentū. Quod ut lucidius percipiatur exemplo manifesto. In terra a b duae capiantur habitationes. a f. orientior cuius orizon c d. & secunda habitatio b occidentior cuius orizon e f. fiat lunae eclipsis in g sole existente in h quae uidetur orientalibus existentibus in a tertia hora noctis: igitur sol tribus horis motus est ab orizonte eorum occidentali d spaciū d h causando: eademq̄ occidentalibus b habitantibus prima hora noctis apparet. igitur sol remotus est ab occidente f eorum per unam horam. non habent ergo eundem occidentalem orizontem. neq̄ simul & eodem tempore sol eis est occasus neq̄ ortus: imo prius a q̄ b quod est intentum. ē igitur rotunda terra ab oriente in occidentem. At quia quis posset cōcedere rotunditatem telluris ab oriente in occidentem a polo ad polū eam planam affirmans. quemadmodum est timpānum. consequenter probat hanc ratione dictorum uirorum. & Arist. ii. de caelo tex. cx. Existentibus quidem uersus partem septentrionalem & polū arcticū ceu nos sumus apparent stellae in eodem polo exñtes supra terram multā eleuatae: quae uero sunt in polo reliquo. f. antarctico occultantur. Siquis igit̄ exñs uersus septentrionem ad austrum uersus procederet stellae septentrionales prius uisae occultarēt̄. australes uero occultatae apparent. Si r̄ exñtibus uersus austrum stellae australes in polo antarctico exñtes uidentur: septentrionales uero occultantur. quare si quis procederet ab austro ad polū arcticū uidebit̄ stellas

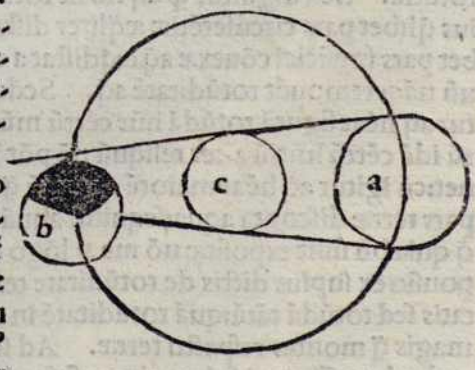

PRIMUM

septentrionis prius ei occultatas. Quod si terra esset plana procedenti per eandem planitiem uisæ sp
 uiderentur & occultæ semper essent absconsæ: quod cum non sit terra rotunda. Cuius rei ut ponatur
 exemplum sit terra a b. cuius a septentrionalis habitatio. b uero australis. Cælum uero c d e f g h. cui
 delictæ stellæ septentrionales. f uero australes. Notum est enim
 q̄ habitantibus in a stellæ c apparent. f uero sunt occultatæ ori
 zonte h e habentibus. q̄ si in b pcederent orizonte mutato in
 d g stellæ c prius uisæ occultabuntur & prius occultatæ f appa
 rebunt. Itæ ex b in a moto stellæ f occultatæ erunt. c uero ap
 parebunt & quom hmõ apparentia saluari nõ possit absq̄ ter
 ræ tumorositate terram esse rotundam fateri cogimur. Sed cir
 ca hanc conclusionem non imerite quære contingit qualiter
 terra sit rotunda. cum oppositũ sensui se manifestet. Videmus
 nanq̄ in terra tot & tam magnas planities. Itẽ mõtes imensos
 & ualles aliasq̄ eleuatiões & depressiones: quæ cum eius rotũ
 ditate stare nõ possunt: imo eam destruant: non est igitur terra
 rotunda. Respondetur breuiter rotundũ esse duplex: quoddã
 nanq̄ regulare a cuius cẽtro ad circumferentiam omnes lineæ
 sunt æquales: & tale est sphericum non habens aliquam defor
 mitatem in extremis: imo æqualiter quælibet pars eorum a medio distat. Aliud uero est rotundũ ir
 regulare quod scdm omnes partes non æquidistat a medio eius: quin imo plurimas habet eleuatiões
 & depressiones: non tamen tantæ proportionalitatis ad corpus rotundum q̄ eius ualeant destruere
 rotunditatem: ceu in pila & si sit aliqua parua rimula uel foramen: aut aliqua eminentia: non tamen
 agent ut pila non dicatur rotunda: erit nanq̄ rotunda: sphericæ uero minime. Ad propositum respon
 dendo dico scdm Auer. ii. cœli: q̄ licet corpora cœlestia sint rotundæ figuræ & elementa: differenter
 tamen quia sphæra cœlestes ut probantur rationes necessitatis habent sphæricitatẽ perfectã. elemen
 ta uero minime. terra nanq̄ propter montes ualles & loca plana: aqua uero propter inundationes: aer
 quia igni contiguatur: qui ob eorũ contrarietatẽ agunt adinuicem & patiuntur: & altero insequenter
 reliquus fugit quare sphæricitate caret aer: ignis uero quia contiguatur concavo orbis lunæ: qd sphæ
 ricum est potest concedi q̄ sit sphæricus. Non fuerunt autem figuræ elementorum sphæricæ perfectæ
 quia non sunt elemẽta ita digna & perfectã ceu corpora cœlestia. ideo eis non fuit decens & conueni
 ens figura perfectissima: quæ debetur illis: licet igitur terra non sit sphærica ut monstrat montes & alia
 dicta: est tamen rotunda ut patuit. Ultra autem rationem istam alia non minus forti ab Arist. ii. de
 cœlo tex. cix. formata terræ rotunditas concluditur: præsupponendo perspectiuorum uerissimam pro
 positionem. q̄. s. umbra in figura similis est corpori opaco illam causantis: unde corpus rotundum um
 bram causat rotundam: & si quadratum quadratã debitã distantia conditione seruata: quod patet in
 ductiue in singulis: quo stante capiamus lunæ eclipsem: luna nanq̄ eclipsem patitur dum lumen a so
 le recipere prohibetur: unde cum lumen non habeat a se: uerum id a sole recipit dũ impeditur ne pos
 sit lumen dictum accipere eclipsetur: impeditur autem (ut ratione ostendunt phi & experimẽtis astro
 logi) a terra: terra nanq̄ cum sit corpus opacum causans umbrã lunam eclipsetur inter eam & solẽ in
 terposita: unde breuiter luna eclipsetur dum terrã ingreditur umbrã: talem igitur figuram habet ter
 ra qualem producit in corpore lunari tempore eclipsis: sed umbra terræ in luna hoc ẽ pars lunæ quæ
 eclipseta est in particulari eclipsi ad figuram tendit circulem ut uolunt astrologi: & ego multotiẽs
 uidi: terræ igitur figura est rotunda. Et licet non possit exemplariter ostendi nisi in solidis: in plano ta
 men ut ualeam depingam in circulo a b sole a & lunam b ter
 ram uero in medio c: & umbra terræ proiciat uersus lunam:
 quam quia non intercipiet totã partem eclipsetur secundũ fi
 gurã sphæricam & rotundam: ut patet in hac figura: & in sphæ
 rico uerius & sensibilius: alias rões quia naturales sunt & prin
 cipiis naturalibus corroboratæ physicis relinquo & p̄cipue se
 cundo de cœlo: ubi terræ rotunditas optime probatur.

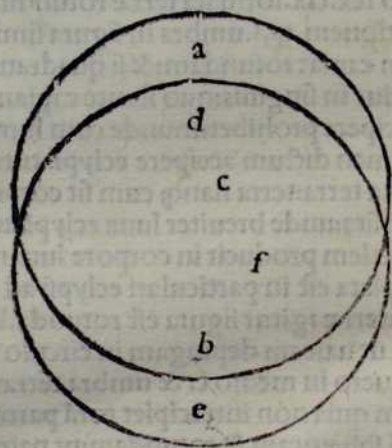

QVOD aut aqua heãt. Probat duplici rone aquæ tumoro
 sitatẽ seu rotunditatẽ: quæ prima patet maxime ex figura tex
 tuali: quom nauigãtes dũ sunt a terra distantes: & q̄tunt uideĩ
 locũ remotum ascendant in altum supra malum: & uident ide
 quæ uideri non poterãt ex loco infimo nauis: quod alia de cau
 sa accidere non potest nisi tumore aquæ impediẽte uisioẽ ei
 qui est sub malo. nõ autẽ illius qui ẽ in sumo loco: quia tumor
 aquæ nõ pueniat ad lineã usq̄ eius uisualẽ. Pro rone secunda ẽ
 notandum q̄ corporũ naturalium ueluti physice declarat duplex ẽ maneries: qdã nanq̄ sunt simplicia

CAPITVLVM

& homogenea dicta naturā eandē proprietatē & denoiationē in toto hñtia & ptibus quibuslibet sensibilibus: & sunt eſta & multa alia mixta. eadē nanq; natura pprietas & denoatio ē in tota aqua & carne & eay: ſingulis ptibus: q̄libet nāq; pars aq; aqua diſicut & tota aqua: & q̄libet pars carnis caro noīatur: ceu & caro tota: qua de cā ſimplicia & homogenea noīantur diuerſitatē ī ptibus nō hñtia. Alia uero dñr ætherogenea & cōpoſita ī toto & ptibus eandē naturā & denoiationē nō retinētia: ut ē hō & oēs eius inſtrales ptes. pars nanq; hoīs nō denoīatur hō ut manus & caput: qa hō nō ē eiufdē naturæ cū ptibus eius: cū cōponatur ex ptibus diuerſis in ſpē ſaltē largo mō ut carne oſſe neruis. &c. Et ēt diuerſis ſcđm figurā: ut manu capite pede & hmōi: & iō tale cōpoſitū ex ptibus diuerſay: rōnum a p̄his & medicis ē denoiatū. In hoc igī corpora homogenea differunt ab æthomogeneis: qa homogenea hñt in toto & ptibus eadē naturā & rōnē. minie uero ætherogenea. Sed aqua ē corpus homogeneū ut patet: qa eadē naturā & ppria accidētia hēt tota aqua: q̄ ptes eiufdē. Sed ptes aq; tēdūt naturaſr ad figurā rotūdā ceu demoſtrāt guttæ aq; cadētis & rores ī herbis iuētā: q̄ quia nō cōtinētur corpe ter. minato figura rotūda figurant. Figura igī naturalis totius elemēti aq; ad rotūditatē tēdit: qđ ē intētū. An at rōes hęc demoſtrēt uel pbabilr cōcludāt nolo in pñtiay diſcutere. Ptole. at p̄rio almag. cap. iiii. aq; rotūditatē expimēto: qđ cū p̄ria rōne coīcidere uidet: oñdit dicēs. Si ſit nauis ī mari tm̄ a terra elō gata q; nullo mō poſſit uidere terrā & alia q̄ ſūt in ea: intm̄ appropinqt q; eā incipiet uidere: prius uidebunt ſūmitates mōtiū & cacumīa reę altaę: deinde q̄to magis dcā nauis terræ uicinatur tāto mōtiū & horę uidebit ptē maiorē ac ſi ſurgerēt ex aqua: & qñ ppinqua erit: totus mōs uidebitur: quare cū prius apparuerint ſūmitates q̄ ptes iſimæ: arguitur aq; rotūditas: q̄ ipediabatur ne uideretur pars iſima mōtis: cacumē uero minie ut patet p figurā textualē. Verę quia hęc rōnes pcedūt potius ex quibusdā apparētiis & pbabilibus p̄icipiis fidē tm̄ faciētibus: quom̄ imp̄tinēs ſit aſtronomo declarare figuras eſtoę: ſed p̄ho p̄inet hoc negotiū: nā rotūditas terræ & aq; ē qđdā p̄cipiū in aſtologia: p̄cipia at cū ſunt nota in ſcīa cuius ſunt p̄cipia forti rōne nō pbātur: ſed leui īductōe & ſuaſiōe tm̄ teſte Auer. ii. & iiii. phy. & p̄rio de cælo. Ideo formo rōnē Ariſt. ii. de cælo tex. xxxi. figurā aq; eē rotūdā neceſſitatē: p̄ſupponēdo p̄rio q; aqua nata ē fluēt ad locū decliuiorē nō ipedita: uñ naturaſr naturalitate cōi uſq; ad cētę terræ moueretur. ſi terra eēt p̄forata: q̄ p̄poſitio & ſi nota ſit ſenſui: & capi debeatur ab intellectu bñ diſpoſito: ita tm̄ demoſtro: locus ille decliuior uel ē pprius aq; & tūc ad iilū naturaſr mouetur: & ſuit niſi ipediatur: uel ē pprius terræ: & tūc licet aqua nō deſcēderet naturalitate ppria: quia nō ē ſimp̄r grauis: deſcēdit tm̄ naturaſr naturalitate cōi ad replēdū uacuū: ad quē ſi nō moueretur deſcēderet aer: mō cōueniētius eſt & aqua magis inclinata ad deſcēſū q̄ aer cū ſit grauis: aer uero leuis p̄rio & iiii. de cælo: aqua igī ad locū decliuiorē deſcēdet. Scđo p̄ſupponatur q; locus decliuus & pfundiffimus ad quē oīa grauiſſima mouētur ē cētę mūdi: ut patet ex. iiii. d cælo: & locus ei pp̄ior decliuior: eſt qbus ita manētibus ſupra a cētę circulus b c d deſignetur: & ducatur līea b d figurā aq; denotās ſiqđē plana ē & nō rotūda circulū ſecās ex ſcđa ppōne tertii elemētoę & itra eū trāſiēs ductis duabus līeis a b & a d & līea a c p̄diſtā līea ſecāte ip̄ūto e qa līea a b a c & a d p̄ diſſōnē circuli p̄rio elemētoę Euclidis æqles ſūt: & līea a e pars ē līea a c q̄libet diſtāę maior erit līea a e locus igitur e pp̄ior ē cētę q̄ b & d & cōſeęnter pfūdior p̄ ſuppoſitū ſcđm: q̄re p̄ primū aq; exiūs ī b & d fluēt ad locū e naturaſr: nō igitur aq; q̄ſcet naturaſr cū figura hmōi: imo cōtinuæ fluēt quouſq; æqliter diſtet a cētę & nō ſit locus decliuior alio: nō pōt aut a cētę æqliter remoueri niſi hēat figurā rotūdā p̄ huius figuræ diſſōnē: aq; igitur neceſſario figurā hēt rotūdā. Sed arguitur q; aq; nō ſit rotūda: rotūdū nāq; eſt cuius q̄libet pars circūſerētīæ æqliter diſtat a medio: ſed nō q̄libet pars ſup̄ficiēi cōuexæ aq; æq̄diſtat a cētę: ex quo inūdatur uñ nāq; remouēt rotūditatē aq;. Scđo terra ē rotūda cuius cētę ē cētę mūdi ut iſra patebit: ſi igitur aq; hēat figurā rotūdā hñs cētę mūdi p̄ eius medio: terra & aq; eēt cōcētrice: ſed duorę circuloꝝ idē cētę hñtiū alter reliquū nō pōt iſterſecare: imo eoę m̄ior totaliter cōtinetur: maior uero cōtinetur: cū igitur aq; hēat maiorē circuitū q̄ terra totaſr eā circūdabit: qđ cū ſit cōtra ſenſū: ē nāq; magna pars terræ diſcopta aqua: ſequitur aquā figurā carere rotūda. Ad oppoſitū ſunt rōnes factæ ſup̄ius q̄ quia bñ ſunt expoſitæ nō me p̄ lōgo circa aliud niſi p̄ reſponſione argumētoę: ad primū patet reſponſio ex ſup̄ius diſtis de rotūditate terræ: conceſſum ē enī elemēta non hēre figurā p̄fectā ſphæricitatis ſed totūdā tātū: quā rotūditatē in aqua non impediūt uñ: ex quo inſenſibiles ſunt reſpectu eius: magis q̄ montes reſpectu terræ. Ad ſecūdū dicēdū q; cā quare terra in hac parte eēt aqua diſcopta duplex aſſignari ſolet prima eſt finalis: ſecūda uero efficiens: finalis cauſa eſt quia cū aīalia oīa paucis exceptis habeant pulmonem & reſpiratione indigeāt: reſpiratio aut fiat aere mediātē: oportuit ut eſſent in parte terræ qua acré atrahere poſſent: ſi autem terra ſecundum omnes partes eſſet circūdata

PRIMUM

aqua: talia animantia non aerem imo aquam attraherent: siquidem degerent in ea: & ita uiuere non possent: ne igitur natura quæ nunq̄ deficit in necessariis animalia produxerit: quibus modum uiuendi non dederit: egit ut aliqua pars terræ pro uita animantium esset discooperta. Causa aut̄ agens & detinens aquam ne fluat ad cooperiendū terrā multiplex assignari solet. Prima cā conciliatoris differentia. xiii. articulo primo est q̄ terra non est sphærica imo est oblonga: cuius centrū magnitudinis nō est ceteræ grauitatis: & q̄ altera pars sit leuior supereminens aquam: & ideo aqua non potest eam cooperire nisi ascendendo. Sed hæc causa uidetur mihi uana & a uero discedens. Non enim est possibile tantum altera ex parte terram eleuari q̄ excedat aquam: & ea sit altior: cum aquæ ad terram: secundo de generatione decupla sit proportio. nam in hoc casu quauis esset maior terra q̄ aqua: etiam non uidetur uerisimile terram ex ista parte habere tantam leuitatem q̄ superemineret aquam. Ideo dat secundam resolutionem dicens q̄ in illa parte in qua aqua terram reperit sunt quædam stellæ in polo. scilicet arctico frigida aquam detinens ne fluat ad hanc partem & eam cooperiat. Sed hoc iterum nihil est: quia cum de natura aquæ sit fluere ad hanc partem tanq̄ ad locum decliuorem: nunq̄ tamen fluere imo perpetuæ retinetur: eēt in æternum & in perpetuo aqua extra locum proprium & naturalem: quod falsum ē & inconueniens: nullum nanq̄ uolentū perpetuum primo de cælo. Tertia eiusdem responsio & causa est q̄ in hac parte sunt quædam cauernæ & ariditates terræ: aquam eam cooperire debentem absorbentes: quæ si non absorberetur terram cooperiret. Nec etiam hoc potest stare: quia si tota terra esset uacua & cauernosa non posset tantam aquæ multitudinem absorbere: quanta est aqua debens terram hanc aridam cooperire: & illa quæ post hoc fluere. Quarta responsio est q̄ aqua in hac parte consumitur & euaporat radiis solaribus: qua consumpta terra remanet arida & discooperta. Hoc etiam ob eandem causam non potest stare. non enim uidetur qualiter sol possit consumere tantam aquæ multitudinem quanta est hæc cum ea quæ continue ad hanc partem fluit. Quare credo nullam harum causarum per se & solam esse sufficientem: nisi earum plures adinuicem combinentur. Effectus nanq̄ qui ab una tantum causa produci non potest: a pluribus simul iunctis causari poterit. Ideo dico ex sententia Aristotelis & Alberti magni secundo meteororum: q̄ sub polo arctico & septentrionali aqua multo altior est q̄ alia in parte: cuius ratio est quia propter frigiditatem illius loci aer condensatur: & aqua generatur. Unde hi montes aquarum esse uidentur respectu aliorum locorum: neq̄ uolenter detinetur: immo continue fluit ad locum istum decliuorem secundum propriam naturam: & intantum flueret q̄ terram hanc cooperiret: & undiq̄ circumdaret: nisi esset calor solis & stellarum uigentium in hac parte eam subtilians: euaporans: & in aerem conuertens. Quod etiam adiuuat quia terra hæc discooperta continuo recipiens radios solares & siderum aliorum facta est leuis rara & cauernosa: aquam secundum magnam partem absorbens: & consumens: nec etiam negandum est quin propter eandem causam facta sit altior terra: q̄ licet aqua fluat non tamen cito eam cooperire potest: immo sicut continue aqua ex septentrione fluit ad nos: ut patet sensui: sic continue ab his causis consumitur: & secundum eandem quantitatem: nisi igitur essent dictæ causæ ad uitam animantium ordinatæ: terra ab aqua undiq̄ circumdaretur. Nec in septentrione uolente retinetur: quia sicut continue generatur: continue currit: & continue corrumpitur: uolente nanq̄ staret si nullo modo fluere. Ad argumentum dico aquam esse rotundam: licet non perfecte: & si terram non circumdet: si eam nanq̄ cooperiret & a centro distaret æqualiter esset sphærica: quomodocunq̄ sit aqua tendit ad rotunditatem. In hac parte nolo determinare an ceteræ aquæ sit centrum mundi uel non: quia uidetur esse extra propositum.

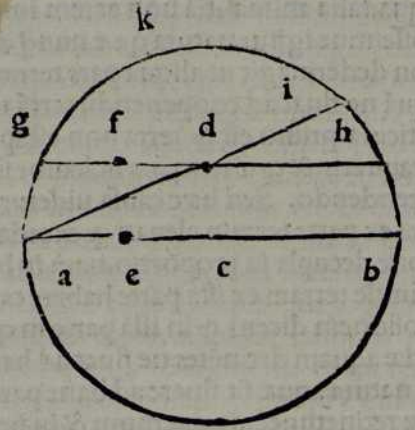
QVOD AVTEM terra sit in medio. Declarat situm & locum terræ probans eam esse in medio mundi locatam. Necessitas autem huius probationis q̄ scilicet terra sit in medio est: ut quæ in astris uidentur apparentiæ saluentur: quæ ut patebit nunq̄ saluarentur: nisi eam in medio uniuersi locando. Probat igitur intentum duplici ratione impropria forma ab Alphagrano differentia quarta a ceptis. Quarum prima est. Si terra non esset in medio sphæra: non æqualiter esset remota ab omni parte eiusdem: quia ex opposito consequentis sequitur oppositum antecedentis. Sequitur nanq̄ æqualiter est remota: ergo est in medio: ut patet primo elementorum Euclidis. Si igitur non est in medio: appropinquat magis parti orientali uel occidentali. Et consequenter quando sol uel alia stellæ essent in parte illa magis terra appropinquat: essent terræ propinquiore: & ita uiderentur maiores: quod falsum est & apparentiæ contrarium: semper nanq̄ tam orienti q̄ occidenti æqualis magnitudinis uidentur. Igitur terra tam ab oriente q̄ ab occidente distat æqualiter: & per consequens est in medio mundi.

Secunda ratio patens est præcipue ex sententia Ptolemæi primo Almagesti capitulo quinto: quam breuiter declaro. Inquit nanq̄ Ptolemæus. Si terra non est in medio mundi tripliciter potest imaginari ab eo recedere: uel quia extra axim ab utroq̄ polorum æquidistans: uel secundo q̄ sit in axe polorum alteri uicinior: uel tertio: q̄ neq̄ in axe neq̄ polis æquidistans: quæ ut exemplariter pateat describo figuram cœlestem a b: cuius c medium: per quod linea axis a c b ducatur polis a & b existentibus. Primus modus ponendi terram extra medium mundi est si sit in d extra axim a polis tamen æquidistans. At si ponatur in e axis puncto: & polo a uicinior est motus secundus. Si uero sit in f neq̄ in

CAPITVLVM

axi neq; a polis æqualiter remoto refurgit tertius modus. Alii modi ab his remotionis terræ a medio non sunt imaginabiles

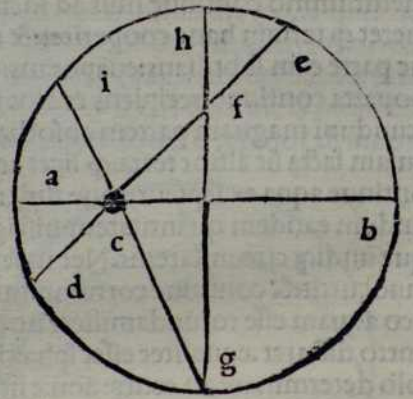
Siquidem ponatur primus modus q. f. terra sit i d extra axim a polis: tamen æquidistans tria sequerentur incouenientia & contraria apparentiis. Quorum primum est q. cum orizon reftus g d h non transeat per centrum sphære non diuidet sphæram in duo æqualia: neq; consequenter æquatore & circulos æquidistantes ei a sote descriptos: habentes sphæram rectā nūq; haberent æquinoctium: quod est contra apparentiam: ut patet in tertio huius & secundo Almag. Similiter cum orizon obliquus diuidet æquatore eundem in puncto d in partes inæquales: sequitur q. cum sol esset in æquinoctiali non esset æquinoctium in uniuersa terra: imo uel nunq; accideret æquinoctiū uel in alio loco: quod contrariatur apparentiæ. Et ad hoc potest reduci secunda ratio autoris. f. q. orizon non partiretur sphæram in partes æquales: quod est contra sensum pceptum est namq; ubicunq; sit homo q. cœli medietas ei semper apparet: quod qualiter astrolabio mediante sit comprehensum non est præsentis declarationis.

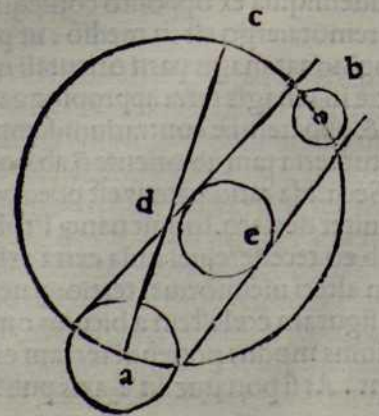
Secundum inconueniens est q. illis quorum orizon esset. a l. a parte existente orientali & l. occidentali: quia. 7. propositione tertii elementorum concedente: occidens. i. magis aporpinquat terræ q. a oriens: stella existens in occidente uideretur maior q. quæ in oriente quod est cōtrariū apparentiæ: tam enim in oriente q. occidente stellæ eiusdem uidentur quātītatis: ut dicebat prima rationum Autoris.

Tertium inconueniens est q. cum meridiani locus sit k per zenith. f. transiens magis distans ab oriente q. ab occidente sequeretur q. motus solis ab oriente ad meridianum non æquaretur motui eiusdem a meridiano ad occidentem: & per consequens spacium tempis quod est ab ortu solis ad meridiem non esset æquale tempori a meridie ad usq; occasum eiusdem: quod est contra apparentiam. Si uero concederetur terram a medio remoueri scdm secundum modum imaginationis. f. q. esset in

axe magis appropinquas alteri polo: ut scda figura demōstrat hñtes orizontē obliquū d e nō uiderēt cœli medietatē. Etiam eorū orizon secaret æquatorē in pūcto f in ptes inæquales: quare sole exñte in eo nō hērent æquinoctiū: qd est cōtrariū apparentiæ. Scdm incōueniēs est quia cū oriēs d magis uicinetur terre q. e occidēs stella exñs in d maior uideret q. exñs in e ut deducitū est cōtra apparentiā. Tertiu incōueniēs est supra patefactū: quia zenith istorū & meridianus nō æqualr distaret ab oriēte & occidēte: quare sol nō cāret motū æqualē ab oriēte ad meridianū & ab eo in occidēte: neq; tps diurnū ante meridianū eēt æq. le tpi post meridianū eēt diurno cōtra apparentiā. Quartū incōueniēs est q. sole exñte in oriente & æquinoctiali uerbi grā. g hitantes sphā rectā nō piicerēt umbrā directe in occidēte h: & ecōuerso: imo in l ut demōstrat linea g c i qd est apparentiæ contrariū: impossibilis est igit hic secūds modus. Neq; eēt tertio modus stare pōt q. f. terra extra axim & inæqualr ponat a polis remota: quia a maiori cūcta p̄dicta sequerent incōueniētia. Cū igit nullus p̄dictorū modorū remotōis terræ a medio possit poni decēter cōcludit Pto. terrā p̄cise eē in medio sitā nusq; ab eo sepatā & distātē. Com. eēt Auer. ii. de cœlo com. io3. ad

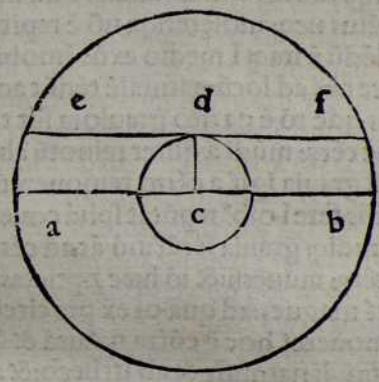
ducit ad aliud icōueniēs ubicūq; ponat terra extra mediū q. f. nō sp eclipfes lunares cōtigerēt lumiaribus oppositis. i. qñ est oppō solis & lunæ: qd falsū ē & cōtra sensū & apparentiā: & hæc rō ē fortis uis & satis cōuiniēs. Seq̄la ita deducit: pro qua cœlū a b c pingat: cuius d mediū a quo terra remota sit in pūcto e sole uero in a exñte umbra terræ in b piicet: quā cū luna ingredit eclipfat ut patuit supra. Sed notū ē solē & lunā nō eē eo in cāu oppositos: cū pūctus oppositus loco solis sit c ut demōstrat linea a d c: quare luna nō opposita soli eclipfim patiet: qd nūq; uisū fuit. Necessariū est igit pro his oibus apparentiis saluandis fateri terrā situari in medio totius mūdi. Neq; eēt naturales phi ab hac ueritate dissoni existūt: imo cōcludūt necessario locum terræ eē cētrū mūdi. Oē nāq; sūme graue tēdit ad locū infimū qd ē cētū mūdi (uti patuit): terra ē grauissima p̄rio & q̄rto cœ

PRIMUM

igitur cētrum mundi est locus eius naturalis: in quo si nō eēt aternaliter extra ppriū locū situaref: quod est contra omnem naturam. Terræ igitur locus est medium uniuersi: & hāc rationem possumus habere a p̄ho quarto phy. primo & quarto de cœlo & mundo. Deinde cum dicit.

ILLVD item est signum. Probat paruitatē & insensibilitatem terre respectu firmamenti duobus signis: pro quo notandū est: q̄ quātitas aliqua insensibilis dici potest dupliciter: primo absolute & nulli comparata: ita q̄ nullo modo sensu percipi potest neq; sentiri ob eius paruitatem: omne nanq; quod sensu percipitur sub certa quantitate sentitur: quod sub minori insensibile redderetur. Secundo modo aliquid dicitur insensibile respectiue & ad aliud comparatum: ad quod additum non facit sensibiliter maius: uerbi gratia granum frumenti & si per se & absolute sit sensibile: quia quilibet sentiens bene dispositus poterit eum sentire: respectiue tamen & comparatum modio eiusdem est insensibile: nam additum modio nullus sensus humanus percipiet augmentum: immo iudicabit totum esse tante quantitatē quante prius uiderat. Et quia quot modis dicitur alterum oppositorum & reliquum cum insensibili sensibile opponatur: dupliciter & sensibile dicitur: primo modo absolute quod sensu percipi potest. Secundo modo respectiue: quod scilicet alteri comparatum & additum sensibiliter facit maius. Ad propositum quando in hoc capitulo probatur insensibilitas terre: non intelligitur insensibilem eē primo modo q̄ scilicet nullo modo sensu possit cognosci ob eius paruitatem: quia falsum est: est nāq; multum magna: & postea patebit: & igitur sensibilis est primo modo. Sed audiendum est insensibilem esse secundo modo & respectiue respectu scilicet firmamenti: nam si compararetur firmamento non habet aliquam sensibilitatem: nec ei addita sensibiliter crementum faciet: neq; eius quantitas in cœlo facit diuersitatem aspectus sensibilem ut declarabitur: prima igitur ratio probat terræ paruitatem & insensibilitatem cœli est. Alphag. differentia quarto: & Pto. primo. Almag. capitulo sexto. siquidem terra respectu firmamenti esset alicuius quantitatis & sensibilis non uideretur cœli medietas quod ē contra apparentiam & Pto. ubi supra. Nam cum homo sit in superficie terræ uidet cœli partem diuisam a linea horizontis transeūtis per superficiem terre in qua homo uidens existit: sed hāc linea uidetur diuidere cœlum duas equales partes: cuius termini respectu cœli non distāt sensibiliter a terminis lineæ per centrum terræ transeuntis: ergo semidiameter terræ causans insensibilem illā diuersitatem respectu firmamenti est insensibilis: ex quo centrum terræ distat a superficie insensibiliter: & consequenter tota terra est respectu firmamenti insensibilis: quod declaratur exemplariter: sit firmamentum a b in cētro c descriptum & super eodem terra d: & ducta linea e d f p superficiem eius: oculus existens in c centro terræ uideret medietatem cœli a b: si quidem primo Euclidis linea a c b uerā diuidit in duo media. Item oculus existens in d uidet partem e f uere iudicans medietatem: quare differentia a e & b f insensibilis ē respectu totius cœli: si quidem sensus non ponit differentiā inter totam medietatem a b & partem e f: quare corda eius & semidiameter terræ c d insensibilis est respectu cœli: & consequenter tota terræ quantitas parua est & insensibilis ē respectu firmamenti. Se d dubitatur in hac parte & satis rationabiliter non eē alio modo possibile existentem in terra superficie cœli uidere medietatem ut omnes dictæ rationes præsupponunt cū nanq; ex principiis primi elementorum in linea a b trāsiens per centrum diuidat spheram in duo æqualia præcise linea e f per superficiem transeūns non diuidet in duo media præcise: quia tunc terminaretur in a & b: & duæ lineæ recte superficiem & figuram clauderent contra ultimam petitionem primi elementorum euclidis: diuidet igitur in punctis e & f parte superiori minori existente inferiori: sed homo existens in puncto d superficiem terræ uidebit partem e f tantum per lineam horizontalem e d f quare non apparet ei præcise medietas cœli immo minus. Istam quæstionem meminisse terminasse in expositione quam egi supra opere theoricarum ubi de diuersitate aspectus agitur: modo tantum ea quæ sunt necessaria p̄ intellectu rōnis, p̄sequar dimittēs male itelligētū imo rōnē hāc destruētū expositionē: q̄ uolūt q̄ hō uideat p̄cise cœli medietatē ex̄ns ī superficie terræ pp̄ eius erectionē supra terrā ex qua expōne rō hāc annihilat & alia p̄fima sequūtur incōueniētia: q̄ in qōne p̄dicta recitauī. Dico igitur breuiter ceu supra dictum est p̄ parte: q̄ sicut ratio concludit homo existens in terræ superficie non uidet præcise cœli medietatē: neq; linea e d f diuidit eū ī duo media: imo linea a c b: at quia ita parum deficit a medietate pars e f superior q̄ nullus sensus perciperet eius defectum: non. n. est gradus. m. neq; aliquid notatione dignum: iudicat sensus præcise uidere medietatem e f: quia illud quod deficit est insensibile: & ob hoc concluditur insensibilitas terræ: nam si terra esset magna & sensibilis magnā & sensibilē ī cœlo causaret diuersitatē: & ita nūc neq; uere neq; sensibiliter cœli mediū uideret: & hāc uidetur mihi uera expositio huius partis & itroductio rōis dicāt alii qcqd uelint: quā p̄ me

CAPITVLVM

ipm testor speculatus sum: neq; ab alio unq; itellexi: quā siq; de legētib; satisfaccere pcepero ai;us meus gaudebit: fin at dabo materiā & uiā speculādi ueriorē. Scda rō q; pbat terrā isensibilitas ē Alphag. dria quarta est hāc: qlibet stellā fixā: nisi notabiliū. i. uisu notari & cōphēdi potētū maior ē tota terra ut dicit idē Alphag. dria uigesima scda & pbat i ope suo qd' adhuc nō puenit i manus meas: sed hāc respectu firmamēti qlibet ē isensibilis: nullus nāq; sensus pciperet augmētū i cōlū si stella adderetur: neq; eū dimiutū si stella demeretur: igitur a maiori terra respectu cōli isensibilē hēt q̄titatē. Nō rādū ē p̄ itellectu eorū q; dicta sūt: q; terra hēt isensibilē respectu cōli magnitudinē non respectu cuius cūq; cōli & sphā cōlestis: qā nō respectu orbis lunā Mercurii Veneris & Solis: imo rōne terrā i noiat;is plāetis: cātur diuersitas aspectus ut declarat Ptolō. septio Almag. & i lib. theorica; de passioib; planetā;: qd' n̄ eēt nisi terra sensibilē q̄titatē & pportionē hēt respectu eorū orbiū: sed itelligēdū ē respectu firmamēti & octau; orbis & cōsequēter respectu nonā sphā: qd' patet qā pbat p̄ pportionē stellā; fixā; ad terrā q; sūt i illo orbe: neq; icōuenit hoc: licet nāq; granū firmēti respectu modii sit isensibile respectu tñ decē granorū eiusdē ē sensibile qā sensibiliter facit nūe; maiorē: ita & si terra isensibilē habeat respectu octau; orbis q̄titatē: respectu tñ orbiū lunā & reliquorū noiatorū hēt sensibilē: & nō tñ respectu orbis octau; hēt i pceptibile pportionē ue; et respectu orbis Saturni Iouis & Martis: siq; de hii plāetā; ut patet i locis allegatis diuersitate carent i aspectu: & declarat Alphag. dria uigesima septia.

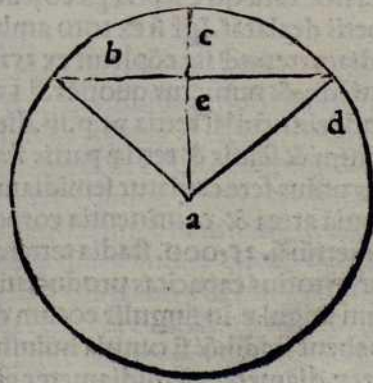
Arist. at scdo de cōlo & mūdo tex. iio. aliā facit rōnē pbatē terrā paruitatē: qm̄ nāq; parua factā trāslatiōe de loco ad locū uariat orizō & meridianus eleuat polus uel deprimi; ceu uisū ē: seq; q; parua est terrā magnitudo: si nāq; magna eēt ualde magnā trāsmutationē requireret ad hoc ut huius diuersaret: qd' nō uidet: & hāc rō p̄hi cōcludit paruitatē terrā nō tñ respectu firmamēti ue; et absolutā: ut cui;libet intelligenti notum est.

QUOD at terra i medio oīum imobiliter. Quia necessariū ē astrologo scire sitū terrā q. f. sit i medio mūdi: qā aliter apparētā nō saluaret: & p̄ motū eius localē posset a medio remoueri: iō non magis idiget sitū terrā q; eius i medio qetē nō ignorare: hāc de cā i parte p̄nti autor pbat terrā imobilitatē & qetē i medio mūdi duabus rōnibus naturalibus: quā; p̄ria oē corpus sūme graue naturalr tenet ad locū infimū qd' ē cētū & mediū totius firmamēti. iiii. phi. & p̄rio & iiii. de cōlo: & ibi qescit: siq; de inferiora hitis locis naturalibus qescūt: terra at ē grauissima ut hētur i eisdē locis: ad cētū igit naturaliter mouet: & ibi exns qescit: a quo si recederet uiolēter moueretur. Scda rō: terra exns i medio si moueret ab eo recedēs uersus circūferētiā ascēderet: qd' cōtingeret uel naturalr uel uiolēter: nō naturaliter: qā motus eius uaturalis ē ad mediū: igit motus a medio cōtrarius nō ē naturalis p̄rio cōli imo uiolētus neq; uiolēter: qā nō ē repire corpus uel agēs eā uolētās ob eius grauitatē & magnitudinē: cōcludēdū ē itaq; i medio exns imobilis pmanere. Est notādū scdm̄ sniam p̄horū q; corpa grauia oī ex pte tāq; ad locū naturalē tēdūt ad cētū: hāc est igit p̄prietatē cētū totius: ut grauia undiq; attrahat: cuius qdē rō ē qā q̄to grauiora sūt tāto cōlo elōgari q̄runt: nō daf at locus a cōlo ita distās & remotus ac cētū: mūdi aq̄liter remotū ab oī pte circūferētiā a quo cū qd' remouet circūferētiā magis uiciat: si grauia igit a cētū remoueret: cōlo appropiuarēt cōtra naturalē iclinationē: & licet sphā materialis fere i oib; rep̄ntat sphā cōlestē i hoc tñ minie assimilat ad cētū: nāq; sphā cōlestis (uti dictū est) undiq; grauia ferūt: nō at ad cētū sphā materialis: qā talē uirtutē & p̄prietatē nō hēt: nisi cētū ei' eēt cētū uniuersū: & iō hāc p̄prietatē notificari nō pōt exēplariter p sphā materialē: nisi i cētū eius poneret magnes: ad quā oī ex pte circūferētiā moueret ferūt: & ibi qesceret: q; si ab ea recederet uiolēter moueret hoc ē cōtra naturā & qlitatē sibi a magnete ip̄sā: & ita dicēdū ē de terra qd' mouet i medio mūdi naturalr & ab itriseco: & ab eo p̄ter naturā discedit. Ve; qā antiq; naturales & pitagorici ceu Arist. scdo de cōlo recitat: dicebāt terra moueri nō motu recto sed circa mediū & circulariter cōlo oīno qescēte: qd' moueri a nobis iudicat terra in q; nos degimus trāslata: nihil. n. p̄hibet ad hoc q; res aliqua moueri uideatur q; ipsa moueatur aut uidens: ueluti motis in nau; arbores montes littora & quā; sunt in eis & si quieta moueri uidētur: quoniam ipsi mouētur: ita dicunt quia nos circulariter mouemur cū terra: cōlum quiescēs moueri uidetur: uolunt igitur hi terrā moueri circulariter motu diurno. i. complēdo circulum in die naturali ab occidēte in oriētē contrario motui quē ponimus in primo mobili: ideo oportet contra hos primo probare motum cōli apparētis: quia eo perempto tota astronomica sciētia annihilat: secundo nullo modo terram circa medium moueri immo eē quietam. Quod nāq; cōlum moueatur ita notum ē q; puerile uidetur hoc uelle p̄bare: & hoc q̄rentes intellectu cum sensibus carere demonstrant: cum uideamus astra non semper uniformiter se habere: immo in aspectibus uariari: aliquando nāq; eorum quādam coniuncta sunt: aliquando uero distantia diuersis se aspectis aspicientia: tam planetā; inter se q; cum stellis fixis: uidemus nāq; lunam quandoq; cū sole cōiunctā: & aliq; oppositam: qn̄q; uero p̄cedere: & aliq; sequi: & simi; sidera reliqua. Hāc aut in distantia uariatiōes absq; motu causari nō p̄nt: si nāq; nō mouerent sp̄ in aspectibus se haberēt uniformiter: qd' est contrariū apparētis. Patet igitur sidera moueri & cōlū cōsequēter: qd' ipsi negāt. Præterea oē corpus naturale hēt motū: ideo nāq; naturale dictū est: nam natura est principiū & cau

PRIMUM

sa motus & quietis scdo phy. & primo de celo. Cœlū aut est corpus naturale: hēt igitur motum proprium quo mouetur: non igitur quiescit ut uolunt: quin imo non tm mouetur: sed motus eius ē æternus ut demonstrat Arist. viii. phy. Quod aut terra non moueatur orbiculariter demonstratur: prima ratione unius corpori simplici unicus debetur simplex motus primo de celo. Siquidē corpus unū nā hēt naturam & principiū unius motus. Terra aut ē corpus simplex: cui inest motus deorsum naturalis: quia partes terræ ab intrinseco & naturaliter descēdunt: igitur & tota terra: siquidē motus idem ē toti & parti naturalis: quare motus circularis non est ei naturalis neq; uiolentus: quia non ē assignare uiolētans: itē quia non moueretur ppetue ut hi uolunt: neq; præter naturam hic motus ē ei: quia tūc naturalis eēt alteri corpori: primo de celo: non est naturalis celo: quia nō mouetur ut ipsi admittūt. Præterea quia tunc terra moueretur a celo: & cœlum & terra mouerētur motu eodē qd est cōtra sensum. Semp nanq; eandē partē cœli uideremus: neq; ē naturalis elementis: cū hēant motus rectos proprios: quare nullo mō terra eo motu mouet: imo cœlū: & hac ratio fit a p̄ho scdo de celo tex. xcvi. & xcviij. Secunda ratio eiusdē in eiusdē. tex. xcviij. Si terra circulariter moueretur: transferetur pluribus motibus: motu. s. diurno & motu ī zodiaco: q̄to nanq; sphæra mota circulariter est inferior tanto pluribus mutationibus defertur ex sententia p̄hoꝝ: sed nullo modo uidemus terrā moueri in zodiaco. Semp nanq; stellæ fixæ eadē ex parte terræ oriri uidētur & occidi: quod nō cōtingeret si terra his motibus moueretur: ceu in sphæra materiali faciliter deduci pōt & demōstrari: nō igr terra mouetur.

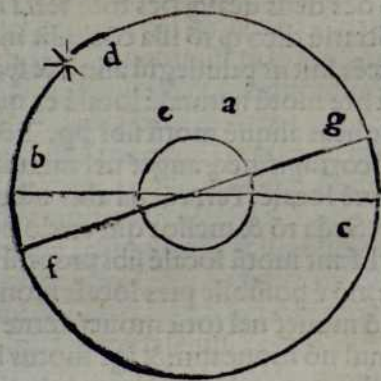
Sed instatur contra hāc conclusionē & probatur primo terrā moueri localiter ratione qua cœlum reuolui conclusum fuit. Oē nanq; corpus naturale hēt motum sibi propriū & naturalē ut dicebatur. Terra est corpus naturale: ceu liquet: igitur habet motū propriū & naturalē quo necesse est moueri alioquin esset uanus & frustra ei. Secunda ratio. Si terra non moueretur pars quæ modo existit ī cœtro nunq; moueret inde: cui cū nō posset applicari cōtrariū nunq; eē desineret: sed eēt æterna: qd falsū est: quom ex materia & forma hēat cōpositionē: & oē hmōi est corruptibile. In oppositū q; terra in medio q̄scat sūt rōnes dictæ & autoritates Arist. plurimæ. Quod necessariū fuit cū cœlū moueatur: nā oē motū indiget q̄scete: ut demōstrat Arist. in lib. de cā motus animalium: nihil aut q̄scit in motu cœli p̄ter terrā: ut notū est: qm̄ igr necessariū cœlū mouet: ut uolūt p̄hi: nā motus eius cā ē oīum hic inferius p̄ductoꝝ: sequit̄ pp hāc finē terrā quiescere necessario: & ideo dī ex sn̄ia Arist. in libello allegato oēs deos deasq; oēs totā terrā moueri nō posse. siqdē oēs nō possent cœlū q̄scere: Ad primū in cōtrariū dico q; rō illa cōcludit motū localē ī cœlo: i terra uero minie: cū nāq; cœlū nobilius sit terra decēs fuit ut priuilegiū aliqd & spālē p̄rogatiuā: q; terra abnegata ē obtinuisset: nā sequit̄ necessario cœlū hēe motū naturalē localē ex quo ē corpus naturale: nō at terra. Cuius rō ē: quia cū corpus oē naturale hēat aliquē motū sibi p̄priū: & motus sint. vi. ḡna: quorū nullū celo cōpetit p̄ter localē: nō. n. ḡnat̄ corrupit̄: neq; auget̄ uel minuit̄: nec alterat̄: p̄rio de celo & mūdo: oportuit igr motū naturalē celo eē localē. Terra at̄ qa aliis oibus motibus mouet̄ p̄rio & scdo de ḡnatōe: nō ē necesse localē deferri. Seda rō & melior qm̄ credo oē corpus physicū a natura hēe motū sibi p̄priū ē: q; licet tā cœlū q; terra hēant motū localē sibi propriū & naturalē: diuersimode tū qm̄ cœli (ex quo cōtinuū ē & h̄ndiuisibile) nō ē possibile ptes localē moueri toto nō moto: nā cōtinui motus ē unus. v. metha. Igr̄ uel nullo mō mouet̄ uel totū mouet̄. terræ at̄ quia discōtinuat̄ & in ptes diuiditur p̄nt moueri ptes: & si tota simul nō moueatur: & igr̄ motus localis terræ saluatur ī p̄tibus: qd celo accidere nō pōt ut dcm̄ ē: qd igr̄ fuit ut cœlū possit moueri: ut dcm̄ ē: cœlū nāq; iō mouetur qm̄ terra q̄scit. Ad scdm̄ rōdeo cōcedēdo illud qd cōcluditur: necesse ē. n. q; ps terræ q; mō cētꝝ possidet eius aliqñ fiat circūferēntialis ut possit corrupi: cū sit ex materia & forma cōposita: pro quo ē imaginādū terrā ex pte hac discooptā aq; cōtinue radiis solaribus cōsumi subtiliari: & ī uapores cōuerti ceu notat expiētia & metheorologi ci annuūt: exalatōes nāq; a terra eleuata euaporāt ab hac pte discoopta: ex pte uero altera coopta aq; frigiditate aqua sibi uicina cōdēpsatur: & ī terrā cōuertitur: quare ex pte illa crescit: nō pōt at̄ addi alteri pti: ex altera uero demi nisi cētꝝ uarietur: ut patet ī hac figura

gis qm̄ centꝝ totius continuo possidet.

CAPITVLVM

TOTVS autem terræ ambitus. Quoniam superius terrā dixerat paruā esse & insensibilem respectu firmamenti: nequis putaret paruam esse absolutæ & insensibilis quantitatis determinat eius quantita- tem & eius continentiam: ceu philosophi & astrologi inuenerunt. Est namq; astrologo terræ q̄tatem declarare: cū eam per cœli magnitudinem uerificet: diuiserunt namq; cœli circuitū in. ccc.lx. partes æq̄ les: quæ singulas graduū noiarunt: ut patebit sc̄do huius cap. ii. f. de zodiaco. Et quia astrolabiū ueluti Ptole. in suo planisphio exponit cœlū nobis rep̄tat limbū eius & extremū circuitū in totidē gra- dus p̄ti sunt: ceteræ eiusdē pro cētro mūdi cōstituētēs & cōsequenter pro cētro terræ. siquidē terra cē- trū possidet uniuersi: & respectu firmamenti insensibile hēat q̄tate: ceu supra p̄batū est: in quo quidē centro medicliniū uolubile noiatum seu uoluella cū duabus tabulis perforatis in extremitate forami- nibus adinuicē se respicientibus infixū est: quo altitudines capiunt astroq; taliter ut astrolabio tento p̄ armillā & natura dimisso: tñ uoluella seu medicliniū eleuetur: ut astroq; per utrūq; foramen uideat: aut per eadem transeat solaris radius: & numerus graduum in dorso astrolabii per uoluellā demonstrato- rum: altitudinem ostendet stellæ quæ sitæ: cuius ratio est quia tanta est pars astrolabii ab orizonte eius ad locum uoluellæ: quanta est pars cœli ab orizonte ad locū syderis: cum orizon astrolabii uniatur se- cundum sensum orizonti cœli: & uoluella cum linea ueri loci stellæ: hanc tamen operationem nemo intelliget nisi quis astrolabio operatus fuerit: uel quandoq; alium operari conspexerit. Hoc igitur mo- do cosmimetræ hoc est mundi & terræ mensores a cosmos quod est mundus & metra. i. mensurator in nocte serena quando. f. stellæ optime uideri possunt: astrolabio capto altitudinem cœperunt stellæ polaris hoc est cuiusdam stellæ polo arctico propinquæ in parte nostra nunq̄ occasum cognoscentis: quæ cum non sit in polo præcise: qualiter eius ostendat eleuationem: non hic sed in canonibus astro- labii declarandum est. Deinde quia terra rotunda est & uersus septentrionem deprimitur orizō & po- lus arcticus eleuatus supra eum: tantum eidem cosmimetræ ab austro directe procedant ad septentrio- nem uersus: q̄ polus uno gradu magis ibi q̄ prius eleuetur: & hoc totum terræ spacium a primo loco ad hunc secundum correspondet singulis gradibus in cœlo: quam terram si mensi sint per stadia uel miliaria: non ignorabitur quot stadia seu miliaria in terra unicuiq; debentur gra. cœli. Et nota q̄ sta- dium est octaua pars miliarii cōtinens. cxxv. passus: cum miliare habeat. iooo. Quod ut exemplariter declaretur: in terræ loco a cuius orizon b c eleuationem poli d capiat b d quæ gratia exēpli. x. graduum reperietur. Vnde si uersus septentrionem in e perueniat orizōte in f g uariato eoq; depresso: polus magis eleuabitur: quia f d. xi. uidelicet gradib⁹ & igitur spacium terræ a e unius gradus polaris altitudinis dat differentiam: & consequenter tantum spacium terræ quantum est a e correspondet singulis gradibus cœli: cum illa quantitas terræ agit ut polus magis eleuet uno gradu. Quo facto si mē- suraretur spacium illud a e per stadia seu miliaria: non ignorabit quot stadia uel miliaria singulis cœli gradibus debentur: & hu- iusmodi per. ccc.lx. omnes gradus eiusdem multiplicatum cir- cuitum & rotunditatem terræ manifestabit. Verum circa spa- cium terræ polarem altitudinem singulis gradibus uarians du- plex inuenitur opinio: quarum prima est Ambrosii: Theodosii: Macrobbii: necnon Euristhenis philosophorum: quam autor de- clarat in textu & imitatur uolentium singulis gradibus cœli. 700. stadia correspondere seu. 87. milia- ria cum dimidio: & consequenter huiusmodi per superiorē doctrinā multiplicando per. 360. gra. cœ- li stadiorum. 252000. uel quod idem est. 31500. miliariorum circuitum terræ resultare: ueluti autor de- clarat in textu. Et qm̄ uti geometri declarāt circūferētiæ ad diamet̄rē proportio est tripla sexquisepti- ma: ceu. xxii. ad. vii. imaginādo circuitū & ambitū terræ. xxii. & diamet̄rē. vii. xxii. nāq; cōtinēt. vii. ter & ultra hoc unū qd̄ ē septia ps eoq; iō tripla sexq̄septia dista ē p̄portio: ut. v. Euclidis: & p̄rio arismetri- cæ Boetii declaraf. Igit̄ si ex toto ambitu terræ i. xxii. ptes resolutio ptes. vii. capiatur terræ haud igno- bitur diameter: qd̄ ita cōpletur ex 252000. stadiis circuit⁹ terra uigesimasecūda ps capiatur p. xxii. uide- licet p̄tiēdo: & numerus quotiēs. ii454. cū dimidio ex. 252000. dematur. &. xxi. ptes. 240545. cū dimi- dio remāebit: cui⁹ si tertia ps p. iii. diuidēdo capiatur tertia nāq; pars. xxi. sunt. vii. diameter terræ. 80181. stadiorum & semis & tertiæ partis stadii erit inuenta. Qd̄ si huius medietas. 4009. stadia cum tribus quartis unius fere capiatur semidiameter eiusdē seu distantia inter cent̄rē & circūferētiā terræ hēbit. Et quia atrea & continentia corporis rotundi reperitur rotunditatem seu circuitū multiplicando p̄ diamet̄rū: si. 252000. stadia terræ ambitus per eiusdem diametrum. 80181. fere stadiorū multiplicē- tur: terræ totius capacitas producet. 20205864000. stadiorum: habet nāq; terra tot stadia & partes quarum singulæ in singulis eorum dimensionibus in longitudine. f. latitudie & profunditate q̄tita- tem habent stadii: & si omnia huiusmodi stadia per octo partiendo ad miliaria reducantur hebebi- tur terræ diameter: semidiameter eiusdem & area non tantum per stadia uerum per miliaria: quæ

SECUNDVM

apud nos notiora sunt: & quia has calculationes astronomiæ & arismetrix artis nouitii non bene capiunt: nisi ante oculos eorum operatiue compleantur a prolixiori declaratione superfedeo: lectoribus huius passus relinquens. Altera est opinio Alphagrani ab eodem distinctione seu differentia octaua exposita: quam in diebus Alcmeonis dicit esse probatum: super cuius probationem sapientes plures numero conuenerunt: & est q̄ singulis gradibus cœli. lvi. cum duobus tertiis miliaria debent i terra: p̄ quæ si. cccx. gradus cœli multiplicentur totus terræ ambitus. 20400. miliariorum producentur. Cuius secundum modum operationis in prima opinione declaratum si tertia cum septima pars capiatur diameter eius. 6490. miliariorum & semis cum tertia parte habebitur: & huius mediū. 3245. cum tertia fere parte miliarii erit semidiameter. Si autem ambitus. 20400. per diametrum. 6491. fere miliaria multiplicetur ambitus & cōtinentia. 1324164000. miliariorum producentur. Quod si hæc quantitates per. viii. multiplicentur: mensuræ notæ erunt per stadia. Differt autem opinio hæc a prima: quoniam ambitum terræ minorem affirmat. 1100. miliaribus seu. 88800. stadiis: cuius diuersitatis cā adhuc mihi non est notificata: nec credo eos in operatione deceptos fuisse: cum omnes similibus ingeniis processissent: potest esse ramen (ut opinor) diuersitatis causa: quoniam terra non est æqualis singulis in partibus rotunditatis & tumoris: nam in parte aliqua planior est: & in alia tumorosior: ut sensus manifestat ob diuersa antecedentia terræ: & ubi plana est: maior portio singulis cœli gradibus correspondet: cum propter planitiem tardius mutetur orizon & insensibilis: & polus consequenter in eleuatione insensibilis uarietur: & taliter conditionata fortasse erat terra a prioribus merita: qui eam maioris inuenerunt circumferentiæ. Pars uero quæ tumorosior est: ampliorem in cœlo facit diuersitatem quia ob eius tumorem orizon parua facta transmutatione uel deprimitur uel eleuatur: & consequenter polus: & igitur singulis gradibus sphæræ minor portio debetur de terra. & cum Alphagra. & opinionem secundam sequentes inuenerint minoris quantitatis q̄ prima opinio. Credo huiusmodi tumorosior terrā mensos fuisse. Nec bene dicerent dicentes primam opinionem errasse: cum non p̄cefferint directe uersus septentrionem per eandem longitudinem & sub eodem meridiano: sed reflexe & diametraliter quadrati processisse orienti magis seu occidenti approximando: quia hoc non est dicendum de tantis uiris: ut ita ignoranter errarent: & non perciperēt se meridianos mutasse: ideo credo q̄ causa per me assignata sit uerior: teneatur quæcūq; harum opinionum: cum quæ uerior sit ignoro: experientia nanq; non possum certificare. Et ita inuenta est rotunditas terra: & quantitas eius in latitudine: q̄ si uolumus tenere tam in longitudine q̄ in latitudine eā æquari: patenter habebitur eius circuitus longitudinalis: sed quia hoc non est notum: alia uia operati sunt: accipiētes uidelicet duo loca unius latitudinis: id est in quibus æqualiter supra orizontem arcticus axis eleuatur: differentia tamē & distantia longitudine tantum: hoc est quorum alter orienti reliquus uero magis appropinquet occidenti: in quibus locis eadem eclipfis lunæ uisa est loco orientali hora noctis quarta: occidentali uero tertia. Quæ de re primo loco una hora ante sol occasum petiit loco altero: & consequenter occidētis puncta eorum distant spacio cœli quod sol motu diurno una hora pertransit: pertransit autem sol motu raptu & diurno singulis horis gradus quindecim. Siquidem totum circuitum. cccx. graduum in. xxiiii. horis: singulis nanq; horis quindecim gra. de æquinoctiali & circulis ei æquidistantibus oriuntur & occidunt: ut Ptolemæus secundo Almag. declarat: & tertio huius patebit: quare duo prædicta loca quindecim gradibus distant in cœlo. Hanc nanq; causant in eo diuersitatem: post hoc mensū est spatium terræ inter prædicta loca inclusum per miliaria seu stadia: & habitum est quot miliaria uel stadia quindecim gradibus cœli debentur: & consequetur singulis: quod spatiū terræ quindecim gradibus correspondens per. xxiiii. uel spatium gradui per. cccx. multiplicatum circuitum terræ longitudinalem ostendet hoc est ab occidente in orientem: quem quia æqualem inuenerunt circuitui terræ in latitudine: altero habito & reliquus habetur: ideo non curauit autor modum quo longitudinis quantitas inuenitur declarare. Et licet aliquis desideraret exemplarem figuram: quia tamen quilibet intelligens figuram immediate supra positam per seipsum uel in ea uel in altera simili exemplum poterit accipere: ne prolixior fiam superfedeo.

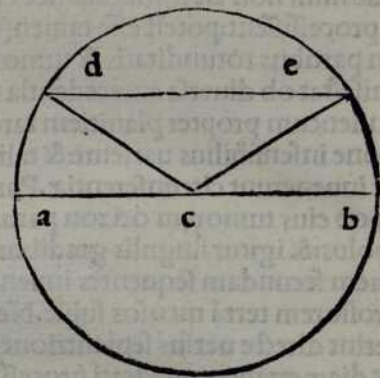
CAPITVLVM SECUNDVM.

ORVM circularum quidam sunt maiores. Habita in præcedenti tractatu sphæræ diffinitio ne: ei quoq; diuisione: nec non & partium declaratione cum quorundam principiorum explanatione. In isto secundo tractatu agit de circulis quibus sphæra cœlestis imaginatur componi: & sphæra materialis illam repræsentans integratur & in ea ostenduntur: & hoc est quod dicit titulum huius tractatus. Capitulum secundum de circulis ex quibus sphæra materialis cōponitur: & illa supercœlestis quæ per istam imaginatur. i. repræsentatur componi intelligitur. Habet nanq; prædicti circuli officia propria uti infra patebit. Nota tamen q̄ diuersimode circuli de quibus loquimur in sphæra materiali & cœlesti repiunt. nā sunt in materiali tanq; partes eā integrātes siqdē sūt corpei. tm̄ nāq; ex dictis sphæra materialis cōponit. Circuli autē i sphæra cœlesti q̄ sūt imaginati ueluti lineæ uel superficies pp̄ zodiacū nō cōponūt eā nere & reali siqdē corpus ex nō corpe integrati i.

CAPITVLVM

possibile est ut sumitur ex tertio de cœlo & mundo: & ideo cum dixerit sphaeram materialem componi ex circulis istis subdidit: & sphaera supercœlestis componi intelligitur: id est non uere componitur propter causam recitatam sed imaginatione. Rubricam itaq; prædictam referens inquit. Horum circulorum alteram uidelicet uere: reliquam uero sphaerarum imaginatione componentium: quidam sunt maiores & quidam minores ut sensui patet: per sphaeram materialem & ratione infra probabo. Et est circulus superficies plana in sphaera descripta eam partiens in geminas partes. Qui ad hoc ut sit maior binas requirit conditiones. Quarum prima est q; transeat per centrum sphaerae: id est centrum sphaerae sit centrum eius. Secunda cōditio consequenter se habens cum priori & adiuuicem se inferentes ē q; sphaeram partiatur in duo aequalia: sinamq; non diuideret in duas partes aequas non transiret supra centrum. Quod & si in corpore clarissime ostendatur: in plano tamen ita concludo: ita namq; linea recta ad planum & circulum se habet eum partiens ueluti superficies circularis ad corpus sphaericum.

In circulo itaq; a b cuius c cœtrum lineam rectā protraho a c b per centrum transeuntem in a & b extrema applicans: quā maximam dico linearum inter eius circumferentiam extra centrū trahi potentium: & non solum non dari maiorem: immo nec aequalem esse possibile: & est propositio. xiiii. tertii elementorū. Quod si esset contingens sit ea d e: ad cuius extrema a centro circuli c d & c e productis constitutus est triāgulus c d e: cuius duo latera c d & c e per. xx. primi Euclidis sunt longiora tertio d e. sed eadem latera c d & c e: quoniam duæ semidiametri circuli aequivalent eiusdem diametro a b. igitur diameter a b maior est linea d e: imo omnium longissima: & consequenter circulus transiens per cœtrum sphaerae maior est: nec eo datur grā dior. Et quoniam linea transiens per centrum circuli applicans eius extremitates ad extrema circuli diameter nominata secat eundem in duas medietates primo elementorum: & si per cen-

trum non transeat diuidit in portiones & partes inæquales: ita (quia circulus maior in sphaera præterit per centrum eius) eam in duo aequalia partietur: & ita patet q; hæ conditiones quæ ad esse circuli maioris requiruntur se inferunt perimuntq;. Et per oppositum patet circulum minorem esse: qui neq; per centrum sphaerae transit: neq; eam in duo media secat ceu linea breuior diametro in circulo non transit per centrum neq; eundem in aequalia partitur: ut præcedenti demonstratōe manifestatur. Vni uersi autem in sphaera circuli sunt decem: quorū sex sunt maiores propter duas habere prælibatas conditiones: qui sunt Aequinoctialis. Zodiacus. Colurus distinguens solstitia. Colurus distinguens æquinoctia. Meridianus: & Orizon. Quattuor uero eorum sunt minores: uidelicet Tropicus cancri. Tropicus capricorni. Circulus arcticus: & circulus antarcticus. De quibus determinas duo facit: quia primo agit de maioribus: secundo uero de minoribus ibi. DICTO autem de sex circulis. Circa primum iterum quattuor agit. Primo namq; determinat de æquinoctiali. Secūdo de zodiaco ibi. EST ALIUS circulus. Tertio in eodem capitulo de ambobus coluris ibi. SVNT AVTEM alii duo. Quarto simul agit de meridiano ac orizonte ibi. SVNT iterum duo alii. Determinatio quidem de æquinoctiali duplici de causa aliorum scientiam antecellit. Prima quoniā omnis nostra cognitio a facilioribus sumit exordium in prologo phy. tex. ii. & v. methaphy. tex. i. Est namq; doctrinae principium a quo facilius quis addiscit: cognitio autem æquinoctialis circuli facilior est. Siquidem per eum alii notificantur. Diffinitur namq; zodiacus per declinare & obliquari ab æquinoctiali: & alii circuli similiter in sphaera non directe ut æquinoctialis situati: quare cognitio æquinoctialis est metrum & regula in diffiniendo & manifestando reliquos circulos. Secūda ratio sumitur ab eius nobilitate. Cum ceteris æquis digniorum doctrina antecellere debet. Aequinoctialis autem circulus inter omnes est dignior & nobilior. Primo quia cum æquidistet a polis mundi: supra quibus primum mobile primo reuoluitur: motus eius in ea sphaera describitur. Primum autem mobile longe dignius est aliis sphaeris: quare & æquinoctialis nobilior zodiaco in. viii. orbe descripto & similiter aliis. Est & secundo nobilior & perfectior ob eius æqualitatem & regularitatem: quia namq; in sphaera directe situatur a polo utroq; æquidistans: super quibus tota sphaera mouetur: directe & regulariter mouetur ascendendo descendendo & cœlum mediando. Zodiacus uero cum reliquis propter non æquidistare ab eisdem non mouentur æqualiter. Et igitur motus æquinoctialis regula est & canon motus zodiaci eum regulans & dirigēs: non imerito igitur ab æquinoctiali determinationem incohauit. De quo prosequens duo agit principaliter. Primo namq; eum notificat. Secundo polos mundi distinguit & manifestat: qui diffinitionem æquinoctialis ingrediuntur ibi. VNDE notandum. Aequinoctialis duplex est diffinitio quid rei. s. & quid nominis: igitur duo faciens. Primo ponit eius quid rei denotantem diffinitionem. Secundo uero quid nominis ibi. ET DICITVR æquinoctialis. Est namq; æquinoctialis essentialiter & diffinitio. ne quid rei circulus maior æquidistans ab utroq; polorum mūdi. Ponitur circulus loco generis quo

SECUNDVM

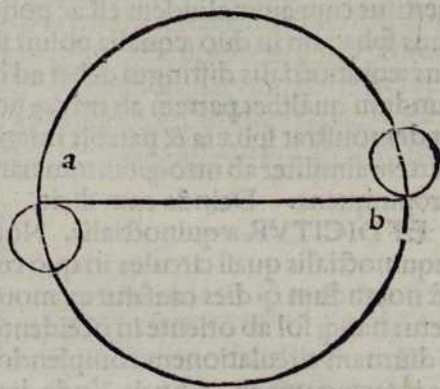
conuenit cum omnibus circulis tam maioribus q̄ minoribus: ut autem a minoribus distinguatur ad dicitur prima differentia. s. maior quod intendit auctor per eius diffinitionem. s. diuidens sphaeram in duo aequalia: hanc namq; esse maioris circuli diffinitionem supra patuit: & posuit loco diffiniti eius diffinitionem q̄ bene potest fieri ut in topicis Ari. probatur: homo namq; per eius genus animali diffiniri potest: & per generis diffinitionem dicendo q̄ sit substantia animata sensibilis: quae quoniam conuertitur cum animali: idem est ac poneretur animal: & ita quia idem est circulus maior & circulus secans sphaeram in duo aequalia posuit secundum pro primo. At quia circuli maiores plures sunt a quibus æquinoctialis distingui debet ad differentiam eorum adiecit reliquam differentiam uidelicet secundum quālibet partem ab utroq; polorum æquidistans: quod nulli aliorum circulorum conuenit ut demonstrat sphaera & patebit inferius: æquidistat namq; a polo determinato secundum omnē sui partem: similiter ab utroq; tantum namq; ab uno quantum ab alio remouetur: nulli eorum magis appropinquans. Deinde cum dicit.

ET DICITVR æquinoctialis. Notificat tria nomina quibus æquinoctialis appellatur: primum est æquinoctialis quasi circulus in quo cum sol fuerit in uniuersa terra æquinoctium contingit. Pro quo est notandum q̄ dies causatur ex motu solis: & sicut motus solis dupliciter cōsideratur: ita & dies: mouetur namq; sol ab oriente in occidente ad orientem secundo reuertendo & rotam cum primo mobili diurnam circulationem complendo: & tempus motum hunc mensurans dies est appellatus naturalis interrogatus ex. 24. horis. Vnde dies naturalis est tempus mensurans & causatum ex reuolutione solis cum primo mobili circa terram semel: quae reuolutio hac de causa diurnus motus est dicta: & dicitur naturalis: quia huiusmodi dies semper est sensibiliter apud omnes æqualis neq; maioratur aut minoratur diuersas apud habitationes: quia igitur non accipit diuersitatem ob aliquam causam h. inferius existentem. immo nulla inferior diuersitas tale tempus sensibiliter uariaret naturalis dictus est dies. Secundo modo cōsiderat motus solis iquātū est supra orizōtē & supra nostrū æmisphæriū nob ostendens eius claritatem & lumen: uel in quantum fit sub orizonte sole occasu & nocturnae tenebrae in æmisperio habitationis inductae sunt. Et ita consideratus motus: siquidem fiat supra terram & orizontem spatio temporis metitur quod artificialis dies est dictus: est namq; artificialis dies tempus mēsurans motum solis supra æmisperium in quo tempore eius lumen ostendit. Tempus uero mensurans eiuſdem motum sub orizonte est nox: unde nox est tempus solis sub orizonte lationem mensurans: & sicut tota reuolutio solis circa terram continet eius motum supra orizontem: & sub eodem: ita dies naturalis continet diem artificialem & noctem: unde dies artificialis pars est diei naturalis: qui artificialis dictus ē: quoniam diuersitate habitationum orizontium & meridiorum uariatur: non enim æqualis est omnibus partibus terrae sicut patebit in tertio huius: similiter quoniam dies artificialis causatur: ex motu solis supra orizontem: non est autem supra orizontem nisi in respectu habitationum: si non esset namq; habitatio neq; supra neq; sub orizonte moueretur: q̄ patet: quoniam quando respectu unius est supra respectu alterius sub orizonte mouetur: & hac de causa dies artificialis seu accidentalis dictus est. Cuius quantitas est secundum quantitatem motus solis supra orizontem: motus autē solis supra orizontem est secundum quantitatem arcus & spacia ab eo pertransiti: si quidem motus est regularis sexto phy. igitur quantitas spatii a sole descripti supra orizontem ostendit diei artificialis q̄tatem: & arcus sub orizonte ab eodem descriptus durationem noctis demonstrat: qua de re quando arcus supra orizonte descriptus est æqualis arcui sub eodem dies artificialis nocti æquatur: & consequenter fit æquinoctium. i. tempus cuius dies artificialis æqualis fit eius nocti. Sed quoniam ita est q̄ circulus æquinoctialis ab quocunq; orizonte in duo media partitur: si quidem circuli maiores se secant in ptes aq̄les: & semper cœli medietas uidet reliqua occultata: itaq; medietas æquinoctialis supra orizonte intercipitur reliqua uero sub eodem: sequitur q̄ sol in eo existens q̄ bis in anno contingit. s. in principiis arietis & librae in quibus æquinoctialis interfecat zodiacum facit motum supra orizontem æqualem motui sub orizonte: quare dies artificialis æquatur nocti: & fit in uniuersa terra æquinoctium. Alii uero circuli a sole descripti: quia non partiuntur ab orizonte in partes aequales ut patebit tertio huius: sequitur q̄ sole alibi existente ab æquinoctiali non fit æquinoctium: tantum igitur in hoc circulo sole existente æquinoctium contingit in uniuersis habitationibus: & hac de causa æquinoctialis nominatus est. i. circulus in quo sol existens causat uniuersale æquinoctium. Secundo nomine dicitur æquator diei & noctis propter eandem causam. i. circulus in quo sole existente dies artificialis æquatur nocti. Sed dubitatur circa rationem nominis: non enim uidetur sole existente in æquinoctiali fieri æquinoctium immo dies artificialis nocte semper est maior. Omne namq; luminosum corpus illuminat opacum minus plusq; dimidium ex. 22. prepositione primae partis respectiue. Sol autem maior est tota terra quinimo eam continet. 166. uicibus ex sententia Alphag. differentia. 22. Sol igitur illuminat terram plus medietatem: parte medietatem minori obscura relicta: & pluri parti terrae sol apparet q̄ occultetur: sed praesentia solis & luminis eius causatur dies: eius uero occultatione nox dies igitur maior est nocte sole etiam æquatorem possidente: in eo igitur non contingit æquinocti-

CAPITVLVM

nm: neq; propter hanc causam æquinoctialis seu æquatoris nomen meretur. Secundo dato q; æq-
 noctiales medietates supra horizontem & sub eodem sint æquales: tamen propter magnitudinem sol
 maiori tempore uidetur quam occultatur: & consequenter dies artificialis est nocte maior: quod de
 claratur exemplari figura: fiat namq; æquinoctialis a b diuisus ab horizonte a b in duo media in punc-
 tis a & b. Sitq; pars circumferentialis solis superior in horizonte
 orientali a notum est q; tunc incohat dies: quando uero eadē
 pars solis erit in occidente b notum est q; medietatem æqui-
 noctialis pertransiuit superiorem: & tamen dies non est com-
 pletus: quia sol sub horizonte non est occultatus: immo anteq̃
 occultetur requiritur tempus in quo adhuc erit dies artificia-
 lis: cum igitur sole existente i æquatore dies artificialis non p-
 ficiatur pertransita superiori medietate: sequitur eum esse ma-
 iorem medietatis diei naturalis: & consequenter maiorem no-
 cte: sole itaq; æquatorem tenente equinoctium minime cōtin-
 git. In oppositum est ratio supra adducta: quom namq; æq-
 noctialis ab horizonte quocunq; seu recto siue decliui in partes
 æquales partiatur: ut sphaera materialis ostendit & ratio con-
 cludit: ita q; altera eius medietas sit supra horizontem: & reliqua
 sub eodem: & quia sol mouetur æqualiter motu diurno: erit
 motus eius existentis in æquatore supra terram æqualis motui sub terra sexto phy. & consequenter
 tempus diurnum tempori nocturno æquabitur: cum dies causatur motu solis supra horizontem: & nox
 ex motu eiusdem sub eo: ut ex dictis superius satis liquet. Aliis uero in locis sol existens circulos de-
 scribit: quorum nullus ab horizonte obliquo in partes secatur æquales: quare non causabit motum in
 illis supra horizontem motui sub eodem æquale: ut in tertio huius manifestabitur: quare eo extra æq-
 torem existente æquinoctium non erit in sphaera aliqua obliqua. Et dato q; non esset ratio quare sol
 in æquatore facit æquinoctium: hoc patet experientia: de præsum est nāq; manifeste & continuo de
 prændimus ita esse: q; sole in principio arietis & librae ubi zodiacus intersecat æquatorem existente
 ubiq; sit æquinoctium: eodem uero ad septentrionem declinante dies elongantur supra noctes. Ad
 austrum uero remoto fit e contra: scilicet q; noctes maiores sunt diebus. Ad primam rationē in op-
 positum concedo solem illuminare plus medietate terræ ut ratio p̃spectiua demonstrat: negatur ta-
 men sequela quando infertur: ergo dies nocte maior: sed ex illa p̃positione nil aliud sequitur nisi q;
 in pluri parte terræ est dies: cum solis lumen est in pluri parte eiusdem. Sequeretur q; dies esset lon-
 gior nocte si maiori tempore illuminaret & esset supra horizontem q̃ sub eodem ut ex superius dictis
 manifestum est. Ad rationem uero secundam dico diem esse non quādocunq; aliqua solis pars in-
 cipit uideri: unde quando de sole tantum partes circumferentiales ortæ sunt & non centrum: nō dici-
 tur esse dies: sed sole orto secūdem centrum dies iam existit: eodem quoq; modo eo occasu secūdem
 centrum: & si aliqua circumferentiæ pars sit supra horizontem dies iam desinit & nox incipit tunc: cen-
 tro igitur solis oriente dies incohat: & eo occidente nox: cuius ratio ē: quia planeta & astra magnam
 habent quantitatem: igitur si debeat accipi eorum locus & motus per motum puncti capiatur: loca-
 tur namq; sydera in zodiaco per punctum eorum ut alibi habet determinari: sed non esset maior ra-
 tio & caperetur aliquis punctus circumferentiæ q̃ alter: ideo centrum acceperunt ab omni parte circū-
 ferentiæ remotum æquale: & ideo tunc dicitur astrum esse i æquatore quando eius centrum ē ibi:
 at quoniam centrum solis non mouetur maiori tempore supra horizontem quam subsequitur quod
 dies nocti æquatur sole æquinoctialem possidente. Tertio modo æquinoctialis circulus cingulus
 primi mobilis & primi motus nominatus est. Pro quo est aduertendum quod mundus apud philo-
 sophos duplex est. Magnus scilicet compositus ex quinque corporibus: quatuor scilicet elementa & qui-
 nto corpore cælesti: omnia aggregans omnia continens & complectens extra quem (ut primo de cœ-
 lo probatur) nihil est: quapropter mundus magnus latine nominatus ē seu macrocosmos apud græ-
 cos quod idem sonat a macro quod est magnus & cosmos mundus. Alter est mundus paruus a græ-
 cis microcosmos a micro quod est paruus & cosmos mundus appellatus cuiusmodi ē homo ut uult
 Ari. in octauo de phxico auditu: qui propter duplicem quam cum magno mundo similitudinē ha-
 bet ut dicit Auer. commen. ibidem nomen mundi sortitus est. Prima similitudo est q; ueluti mun-
 dus magnus & tota sphaera ab intrinseco mouetur motu uoluntario & ab intelligentia ei applicata
 & unita: ita & homo ab intrinseca forma mouetur anima uidelicet intellectiua ei propria: & ideo ceu
 uniuersum mundus est dictum: ita & homo. Secunda similitudo est q; sicut in mundo magno dan-
 tur plura mobilia quæ tandem resoluntur ad motorem immobilem: primum a materia abstractum
 & incorporeum quod est intelligentia: ut in eiudem octauo demonstratum est: ita in homine dan-
 tur plura mobilia motibus diuersis ut bene sciunt philosophi & nos experimur: quorum omnium

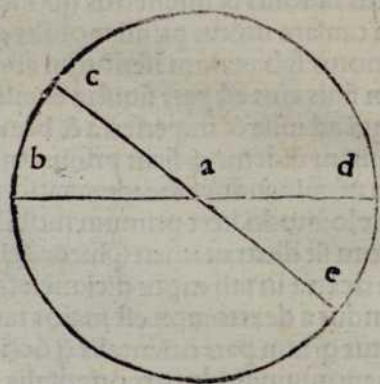

motor immobilis & incorporeus & a materia separatus est initium: qui est anima intellectiua hominis propria forma. Tertia similitudo nostra qua homo nomine mundi conuenienter appelletur: est quod ueluti magnus mundus omnia continet: & consequenter omnia est realiter: cum extra eum nihil sit primo caeli: ita & homo per cognitionem est omnia: cuncta namque cognoscit: cum ei nihil naturaliter sit ignotum & occultum primo de generatione & tertio de anima. Quarta conuenientia quam in textu profequitur auctor est: quod ceu in homine & paruo mundo duplex est motus duplici uirtute procedens: quorum alter a ratione superiori & intellectuali emanans rationis motus est dictus: quo ipse homo relictis terrenis & spretis caducis hiis & transitoriis totum uirtuti moribus & creatoris se dat speculationi: qui quoniam finis eius est optimus & cum ratione & uictoria uirtutis intellectualis superioris factus rationalis dicitur. Alter motus microcosmos & hominis dicitur irrationalis seu sensualis a ratione inferiori & sensu procedens intellectu quasi subpeditato & uicto: quo quidem motu nil curans ipse homo de creatore rebus diuinis & sempiternis: tantum corruptibilia & sensibus grata diligit & sequitur contra intellectus omnem inclinationem: inclinatur namque homo & intellectus naturaliter ad optimum & deum tanquam ad finem proprium ut philosophi morales & sacri theologi determinant. Quod autem in homine detur huiusmodi duplex motus intellectualis scilicet & sensualis diuinae scripturae praecipua & inquit & probant. Similiter & in macrocosmo duplex localis motus reperitur ut in primo huius notificatum fuit: primus scilicet quo primum mobile mouetur oēs alias rapiens sphaeras ab oriente in occidentem ad orientem iterum finiens in uiginti quatuor horarum spatio: qui quidem motus rationalis dicitur cum ad orientalem partem terminetur: quae cum dextra sit secundo de caelo & mundo dignior est & perfectior occidentali & sinistra: omne namque dextrum praecellit sinistrum ceu rectum obliquum & habitus priuationem: ueluti namque in homine motus rationis & intellectus quoniam ad bonum terminatur rationalis nominatur: ita propter eandem causam motus primi mobilis quoniam ad orientem finitur rationalis nuncupatus est. Secundus est motus sphaerarum inferiorum ab occidente in orientem ad occidentem uersus tendentium: quod quoniam finis eius est pars sinistra & uilior irrationalis est appellatus similitudine motus hominis sensualis qui ad uilia & imperfecta & bona non existentia tendit. Sed non immerite dubitari contingit: quoniam uidetur quod sicut primus motus incipit a dextro: ita & secundus: quare si primus motus rationalis nominandus est: eadem ratione & secundus: pars namque dextra est unde inchoat motus secundo de caelo: modo licet primum mobile inchoet motum ab oriente: & consequenter pars orientalis in tali motu sit dextra: tamen sphaerae reliquae inferiores incipiunt moueri ab occidente: & ita pars occidentalis dextra in tali motu dici meretur cum igitur primus motus inchoet a dextro respectu eius: ita & secundus a dextro: non est maior ratio quod primus debeat dici rationalis magis quam secundus. Ad quod dicitur quod tam pars orientalis quam occidentalis in respectu possunt dici dextra in respectu dico diuersorum motuum: unde pars orientalis est dextra in comparatione primi motus: occidentalis uero respectu secundi. Simpliciter tamen & absolute dextra dicitur orientalis pars & sinistra reliqua: cuius ratio est: quoniam ab oriente omnes sphaerae mouentur motu diurno & motu uelocissimo: & non tantum sphaerae uerum etiam elementa: ignis scilicet & aeris pars superior ut uolunt naturales in primo metho. Ab occidente uero non omnes sphaerae inchoant moueri: immo tantum sphaerae in fine: elementa uero minime: quoniam uero pars orientalis dextra dicitur respectu motuum omnium sphaerarum simpliciter dicitur talis: quod namque cuiusque comparatur tale est: simpliciter tale dicitur: at quia pars occidentalis dicitur dextra respectu aliquorum & non omnium: immo sinistra dextra erit tantum secundum quid: simpliciter autem sinistra: & quia denominatio fit ab eo quod est simpliciter & non quod est tale secundum quid: sequitur quod primus ab oriente incipit a dextro: & motus secundus ab occidente & sinistro: & consequenter primus motus rationalis secundus uero irrationalis conuenienter nominatur. Ad propositum primum regrediendo dico quod quia aequinoctialis in primo mobili descriptus in medio a polo distans utroque cingit huiusmodi corpus: & consequenter motum eius primum & rationalem dictum cingulus primi mobilis seu primi motus uel motus rationalis tertio modo est nominatus. Deinde cum dicit.

VNDE NOTANDVM. Quoniam aequator per polos notificauit polos declarat. Sunt namque poli puncta in caelo immobilia axim supra quo caelum reuolui imaginatur terminantia: & quoniam axis est linea recta: quaelibet autem recta linea duobus punctis terminatur ut patuit in primo huius: sunt igitur in caelo bini poli supra quibus caelum mouetur: quorum alter nobis semper apparens tribus est dictus nominibus: septentrionalis: uidelicet articus & borealis: septentrionalis quidem denominatur a septem stellis prope eum euntibus imaginem ursam minorem constituentibus: quae quidem imago septentrio dicta est a septem & trion quali bos: hoc est urfa minor ex septem stellis integrata ad modum bouis tarde motis: nam stellae prope polum tarde mouentur si quidem circuitus causant minores quam a polo magis distantes. Aut septentrio dicitur a septem & terion id est septentriões & septem stellis partes polares terentes & circuentes: quia igitur huiusmodi polus propinquus est ursae minori

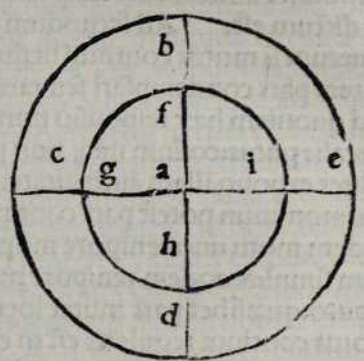
CAPITVLVM

septentrioni nominatae ab eadem septentrionalis & ipse dictus est. Arcticus quidem appellatur ab arcto urfa maiori prope eum situata: quae maior dicitur urfa: quoniam stellas continet plures quam minor urfa ut patet ex Almag. Pto. & Alphon. pro quarum imaginum situ & figura conspiciatur Iginium in opere quod desideribus construxit & earum imaginibus. Borealis autem aut Aquilonaris tertio dicitur: quoniam uersus partem illam terrae positus est: ex qua huiusmodi uenti perflant ad nos. Alter uero polus nobis plagam septentrionalem in colentibus semper absconditus: tria quoque proportionaliter nomina sortitus est: dicitur namque antarcticus. Meridionalis & Australis: Antarcticus id est contra & oppositus arctico polo ab an quod est contra & arcticus: diametraliter namque opponitur polo arctico: cum uterque eiusdem axis per centrum mundi transeuntis sint termini & fines ut supra manifestatum est. Meridionalis autem: quoniam respectu habitationis nostrae uersus meridiem hoc est tam polus ille quam meridies a summitate capitum nostrorum ad partem eandem remouentur: nam quodcumque astra obtinent meridianum a zenith nostro remotae ad polum hunc appropinquat de astris loquor erraticis quae sub zodiaco feruntur: cum itaque tam polus quam meridies & locus meridiei planetarum & solis praecipue ad eandem partem uersus declinent: a meridie nomen accipiens meridionalis polus denominatus est. Australis uero ab austro flante ex parte illa terrae: uersus quam polus praedictus declinat: quapropter ob istam conuenientiam polum australem ab austro uento appellarunt: hic quidem polus nobis semper est occultatus & sub horizonte depræssus quantum alter eleuatus ut demonstrat sphaera materialis & ratione comprobatur. Esto namque in centro a sphaera b c d e cuius poli c arcticus & e antarcticus axim c a e terminantes: orizon uero b a d sphaeram in duo media partiens haemisphaerium: uidelicet superius b c d & inferius d e b & quoniam axis c a e transit per centrum totius: ut patet ex primo huius sphaeram partietur in duo media: qua de re medietas b c d aequatur medietati c d e: ex quibus arcu communi c d ablato per communem animi conceptionem restabit arcus b c eleuatio scilicet poli arctici supra orizontem aequalis arcui d e depræssioni scilicet poli antarctici sub eodem: tatum igitur arcticus polus eleuatus apparet quantum antarcticus depræssus occultatur: quod est intentum: & hoc inquit Virgi. primo libro geor. hic uertex id est polus arcticus nobis semper manifestus & sublimis: & ideo dicitur uertex: quoniam supra capita est altus & eleuatus. At illum polum antarcticum semper occultatum fixa atra manesque profundi uident sub pedibus: & est poetarum locutio qui ita proferunt res esse ceu sensibus apparent: apparent autem nobis illud quod est sub orizonte esse sub terra ubi est inferius ideo polum antarcticum sub orizonte ab inferno uideri ait. Quoniam autem dictum est stellas polo propinquiores tardius moueri quam stellas ab eodem distantes: ne locus dubitationis remaneat: qualiter hoc uerificetur consequenter speculabitur: quaerendo an uerum sit quod stellae polares tardius aliis moueantur: & uidetur quod non: quia eius quod regulariter mouetur partes: aequaliter quoque feruntur nec altera tardius: aut celerius altera: caelum autem mouetur aequaliter ut sensus manifestat & physicae rationes concludunt: & est principium astronomicum quod motus diurnus sit regularis: quare omnes partes caeli mouentur aequali uelocitate: non igitur stellae polo proximae tardius. Secundo continuum est cuius motus est unus quinto metha. caelum autem in omnibus eius partibus continuatur: unus igitur est omnium partium motus: idem autem motus non potest esse tardus & uelox: quare partes polares non mouentur tardius reliquis a polo distantibus. Tertio eadem intelligentia mouet totum orbem & omnes eius partes: partes autem polares minores sunt quam distantes ab eo: igitur super eas eadem intelligentia maiorem obtinebit proportionem: a maiori uero proportionem motus uelocitatur: quare uidetur sequi totum oppositum ei quod dicebatur: quod scilicet partes & stellae propinquae polo non tardius: immo citius mouentur. In oppositum sunt & philosophi omnes & astrologi uolentes polum nullo modo moueri: immo fixum esse ad cuius immobilitatem tota sphaera defertur: aliae uero omnes partes circulariter mouentur: quarum quae propinquiores ei tardius: quae uero distantiores celerius: unde aequator diei: quoniam a polo utroque aequidistans remotissimus est uelocissime mouetur. Et hoc idem experientia horum inferiorum comprobatur: uidemus namque in motu rotae axim eius immobilem omnino permanere: partes uero rotae omnes circue: quarum quae propinquiores axi tardius: & quae remotiores uelociter: rotae uero suprema pars & circulus superior omnes superat motus uelocitate. Etiam in superiori sphaera si quis speculabitur idem deprændet: uidemus namque stellas proximas aequatori uelocissime motus oriri & occidi & in die naturali circuitum magnum describere: quae uero polo aquilonari tarde: & ita paruos in die perficere: quae

SECUNDVM

q̄ sensus non percipiens immobiles earū plurimas enunciat: sicuti dicitur de stella aquilonari a nau-
tis non modicum obseruata quod sit immobilis ob propinquitatem eius ad polum arcticum: quo fit
ut tarde deferatur. Pro determinatione huius quæstionis est aduertendum primo: & licet circula-
tio sit species motus localis: aliud tamē requiritur ad æqualitatem motus circularis quam motus sim-
pliciter: quoniam nanq̄ de ratione motus absolute est quod fiat in spatio nil aliud ultra hoc requirēs
tunc motus dicitur æqualis: quando spatium in eo pertransitum æquatur tempore: hoc est quod in tē-
poribus æquis æqualia spatia sint pertransita: q̄ si hæc adinuicem non æquentur motus inordinatus
est & irregularis: ut sexto phys. ostenditur. Sed quia motus circularis ultra spatium requirit centrum
omnis nanq̄ circuitus sit circa centrum spatio non sufficienti: ad æqualitatem motus huius non suffi-
cit: immo non requiritur æqualitas spatii descripti in tempore æquali: sed circa centrum angulorum
æquitas requiritur: ut illud uelotius circuire dicatur: quod maiorem angulum tardius: quod mino-
rem: & quod æqualem in eodem tempore æqualiter. Vnde si duo mobilia mota circulariter in æqua-
li tempore in centro causant angulos æquales & si spatia inæqualia æqualiter circuiunt: mouentur au-
tem minime. Exempli causa supra centro a sit primum mobile b c d e: & sphaera lunæ f g h i: quorum
partes b & f simul iunctæ capiuntur per quas scilicet ea-
dem linea a f b transeat: quæ simul motu diurno mo-
ueantur in tantum quod in spacio sex horarum b in c &
f in g perueniant: per quæ si linea recta a g c ducatur a cē-
tro mundi cum priori angulus b a c: & quod idem est f
a g causatus est: in eodem igitur tempore hoc est in spa-
cio sex horarum tam primum mobile quam sphaera lu-
ne angulum eundem causarunt: igitur æqualiter ambo
circuerunt: non tamen moti sunt æqualiter si quidē spa-
cium b c factum a primo mobili sit spacio f g a luna per-
transite ut manifestum est: & ita dum ex c in d: primum
mobile: luna ex g i h angulum c a d causando mota sūt
& eodem modo dum faciunt arcum d e & h i. e b & f an-
gulis semper eisdem ambobus correspondentibus: & si
spatia sint inæqualia: & ratio huius est: quoniam si angu-
li a descripti sint in centro amborum circuloꝝ: arcus
in utroq̄ circulo qui sibi debentur omnes sunt propor-
tionales: arcus nanq̄ b c proportionalis est arcui f g hoc est inæquali proportionem ambo ad suos cir-
culos se habent: si nanq̄ arcus b c est quarta pars circuli maioris & f g etiam quarta minoris ut habe-
tur ex. 15. tertii Euclidis: cum igitur tam primum mobile & sphaera superior quam sphaera lunæ & in-
ferior moueantur pertransendo æquis temporibus arcus proportionales: nō immerite æqualiter cir-
cuere dicentur: ambæ nanq̄ in tempore æquo medietatem: & simul totum spatium ut in uiginti qua-
tuor horis perficiunt. Et si quis argueret contra primum mobile & sphaera lunæ æqualiter circuiunt:
igitur æqualiter mouentur ab inferiori affirmatiue ad superius per regulas logicorum cum motus
sit superius quedam ad circulationem. Responderem regulam ab inferiori ad superius non esse bo-
nam nisi simpliciter & absq̄ determinatione ut sciunt logicantes: unde bene sequitur absolute circuit
igitur mouetur cum limitatione tamen scilicet æqualiter non ualet. ut æqualiter circuit: ergo æqua-
liter mouetur: ueluti si duo grauiā descendant alterum uidelicet per cordam & reliquum per arcum
quod per cordam uelocius descendit cum citius perueniat deorsum: non tamen uelotius mouetur: &
si descendere species sit moueri primo de cælo: descendere nanque est deorsum & ad medium mo-
ueri. Vterius est aduertendum quod aliquid regulariter moueri dupliciter potest intelligi. Vno
modo ratione temporis simpliciter non comparādo motum partis unius motui alterius: sed absolu-
te motum partis determinatæ in aliquo tempore ad motum eiusdem in alio: quod proprio nomine
regulare & tali modo illud regulariter moueri profertur quod in aliquo tempore spaciū aliquid tran-
sit & in æquali æquale. Irregulariter uero quod est econuerso. Alio modo ratione partium adinuicē
comparatarum: ut totum dicitur regulariter motum hoc modo: cuius omnes partes in tempore deter-
minato spaciū describunt æquale quod proprius uniforme nominatur: quod si una causaret maio-
rem distantiam uel motum quam alia uelocius moueri diceretur. Quibus ita declaratis dico pri-
mo quod quælibet cæli pars & stella seu sit iuxta polum seu distans æqualiter circuit: probatur illud
circuit regulariter quod æquis temporibus angulos causat in centro æquales ut probatum est supra
sed quælibet pars cæli seu polaris sed distans ab eo est huiusmodi: nam in uiginti quatuor horis quæ-
libet quatuor rectos angulos causat: ex quo complet suam circuitionem a puncto ad punctum eundē
reuertendo: omnis igitur pars cæli circuit regulariter. Secundo dico quod quælibet pars tam po-

CAPITVLVM

latis quam ab eo distans est regulate faciendo scilicet comparationem inter motum eius in uno tē-
pore & motum in alio: probatur. Illud quidem quod in temporibus æquis spatia causat æqualia re-
gulariter mouetur regularitate temporis: ut supra est declaratum: modo quæcunque pars cœli in tem-
poribus æquis transit spatia æqualia: cum cœlum in motu sit regulate: quare &c. Tertio dico quod
cœlum non mouetur uniforme æqualitate scilicet partium: probatur. Illud cuius temporibus æqua-
libus partes spatia transeunt inæqualia inæquale est & non uniforme: ut supra est expositum: sed par-
tes cœli æquis temporibus non transeunt spatia æqualia: partes namq; prope æquinotialem in die na-
turali describunt maiores circuitus quam partes polares: igitur &c. Quarto dico quod quælibet
pars cœli mouetur æqualiter regularitate proportionali: probatur. Illa æqualiter mouentur huiusmo-
di æqualitate quæ in tempore æquali spatia causant ad spatia eorum proportionata: ut dictum est su-
pra. Modo quælibet pars cœli causat spacium proportionatum toti suo spacio: sicut namque pars pro-
pe æquatorem in medietate diei medietatem eius circuli causat: ita pars polaris: & quemadmodum
pars illa in tota die totum spatium: ita & hæc: quare sequitur quod simul omnes describunt spatia p-
portionaliter æqualia. Ad argumenta ante oppositum. Ad primum quando dicitur quod æqua-
liter mouet eius partes æqualiter mouent cōcedo æqualitate tps: & regulariter itaque quælibet pars
tempore inæquali motum causat æqualem motui ab ea causato in alio tempore: non autem: æquali-
tate partium: & uniformiter itaq; tanta uelocitate feratur una pars quātum & altera nisi proportiona-
liter ut dictum est. Ad secundum quando dicitur cōtinuum est cuius motus est unus: exponunt
aliqui: uerum si motus continui sit simplex non mixtus condempnatione & rarefactione: potest nāq;
aeris altera pars condempnari seu rarefieri: & consequenter moueri localiter: licet totus aer quiescat.

Sed quoniam hæc responsio non est ad propositum neque soluit argumentum: quia motus cœ-
li est localis purus: cœlum nāq; non potest condempnari neque rarefieri primo de cœlo & mundo.
Ideo aliter expono illam auctoritatem cōtinuum est cuius motus est unus idest simul & uno tempo-
re factus: non enim potest pars continui localiter moueri motu puro toto quiescente: neque est possi-
bile eodem motu uno tempore moueri una pars & alio reliqua: sed una parte mota & quælibet pars
& totum simul: & eodem tempore mouetur: & ita ad propositum: quoniam cœlum mouetur motu
locali puro: quælibet pars mutat locum ad motum totius. Et si quis protertiens dicere uellet: im-
mo motus continui regularis est in omnibus partibus idest quod in aliquo tempore determinato
quælibet pars causat spacium æquale: dico quod non est: uerum: neque ita intelligi debet auctoritas:
immo eam falsificat tam motus circularis quam rectus. Circularis quidem quoniam partes polares non
mouentur æqualiter cum a polis distantibus ut patuit. Rectus etiam quoniam si graue descendens in
medio spacii motum partem supremam uertat deorsū ut quod sit grauior ceu sapius cōtingit de cul-
tello sursum proiecto: certum est partem superiorem motam esse uelocius inæquali duratione: & si sit
totum cōtinuum: teneatur igitur prima expositio scilicet quod motus continui unus est in omnibus
partibus: quia una parte mota totum cōtinuum mouetur. Ad tertium dico quod licet eadem in-
telligentia moueat partes polares & alias distantes: quia tamen sunt oēs cōtinue dictæ partes haberi-
tur pro eadem resistentia: quas simul & æqualiter mouet ipsa intelligentia: quod si partes essent segre-
gatæ adinuicem & diuisim mouerentur ab eodem motore: certum est quod partem minorem ue-
locius moueret quam maiorem: quod non est cum intelligentia moueat eas simul existentes in eo-
dem continuo. Et quod ita sit quod scilicet motor ad mobile totum & non ad partes continui abso-
lute proportionem obtineat est manifestum: cum immobili continuo sint partes infinitæ paruitatis:
quia quælibet parte assignata datur minor ad earum quamlibet infinitam proportionem: & conse-
quenter infinita moueret uelocitate & in instanti quod in libro de naturali philosophia est impro-
batum.

ST ALIVS CIRCVLVS IN SPHAERA. Cum in parte superiori de primo circulo di-
cto æquatore diei determinationem exlerit: in præfenti capitulo de zodiaco seu circulo
signorum scientiam aggreditur. Cuius ordinis duplex est ratio. Prima quoniam alii cir-
culi in noticia zodiacum præsupponunt. Coluri quidem: quoniam eorum officium est zo-
diacum distinguere: & signa solsticialia & æquinotialia demonstrare: qui absque noticia signorum
& consequenter zodiaci in quo signa existunt cognosci non possunt. Similiter Meridianus diuidit
zodiacum in partem orientalem ac occidentalem: & orizon in partem superiorem & inferiorem: cū
igitur omnes alii sequentes circuli zodiacum præsupponant in noticia: merite eius cognitio eorum
scientiam antecessit. Secunda ratio est quoniam zodiacus est circulus dignior aliis: tum quia est
magis realis stellis in eo existentibus distinctus & figuratus. Meridianus uero & orizon & etiam uter-
que colurus minime: immo magis imaginarii diuersitatem habitantium diuersificati præcipue prio-
res: tum etiam quia zodiacus est in octaua sphaera realiter a stellis figuratus & etiam in primo mobi-
li imaginatur: quod non est de aliis præcipue meridiano & orizonte qui non mouentur ad motum

cœli post itaque noticiam æquinoctialis conuenientissime de zodiaco prosequutus est. De quo agēdo duo facit. Primo eum & partes eius : scilicet signa declarat . Secundo quoniam stellæ in eo mouentur & sunt: exponit qualiter in eo esse dicantur ibi. (Cum autem dicitur quod Sol est in Ariete). Circa primum iterum quatuor facit. Primo nāque de zodiaco diffinitiuè determinat. Secundo de partibus eius: scilicet duodecim signis & eorum partibus ibi. (Nomina autem signorum). Tertio de linea eccliptica zodiacum per medium secantem ibi. (Linea autē diuidens). Quarto & ultimo de eius medietatibus per quas diffinitur & notificatur ibi. (Pars uero zodiaci). In parte priori duplicem ponit zodiaci notificationē sicut dupliciter diffiniri potest quid rei: scilicet & quid nominis diffinitione. Diffinitione quidem quid rei zodiacus est circulus maior obliquus: medietate altera ad septentrionem: reliqua uero ad austrum uersus declinans sub quo omnia errantia sydera & sunt & mouentur: quare in hac descriptione circulus maior ponatur iam notum est ex superioribus: ad differētiam autem æquatoris ponitur obliquus: nam quoniam obliquus est ab æquatore secatur partibus eius uersus polos mundi distantibus: non est æquator diei: si quidem his ut dictum fuit a polo utroque æqualiter semotus est. At quia præter æquatore omnes alii circuli ad partes oppositas declinant ad eorum differentiam adiectum est sub quo mouentur planetæ & sunt: nam planetæ non sunt neque mouentur sub coluris neque meridiano & orizonte nisi per accidens: accidit nanque quandoque orizontem uniri cum linea eccliptica ut illis qui sunt sub circulo arctico: & in illo instanti ut dicitur tertio huius planetæ moti sub eccliptica per accidens mouentur seu sunt sub orizonte: non in quantum orizon est sub eccliptica. Et est aduertendum quod zodiacus non dicitur obliquus circulus ad polos eius comparatus: cum ab eis secundum omnem partem æquidistet sicut æquinoctialis a polis mundi: uerum comparatus polis totius: quia altera eius medietas austro: & reliqua declinat ad septentrionem: & cum super eisdem oblique mouentur motu diurno ad motum orbis in quo est: hoc respectu obliquus circulus est dictus. Diffinitio autem zodiaci quid nominis triplex est: dicitur nanque primo zodiacus græce a zoe quod est uita: motus nanque planetarum in eo est causa uitæ omnium factorum: nam quoniam est obliquus ut dictum constat altera eius pars summitati caput nostrum & septentrioni approximat: altera uero ad austrum remota est ab hinc: & ita astra per eum mota appropinquant & remouentur a nobis: & consequenter diuersitatem produciunt in effectibus: quod ad uitam rerum requisitum est: gratia exempli quando Sol est in medietate septentrionali propinqua zenith & summitati caput calorem intensum in hiis inferioribus producit propter causam dicendam in fine huius tractatus: & nobis per experientiam patet in æstate. Si quidem igitur zodiacus non esset obliquus immo secūdu oēm partem appropinquaret æqualiter: Sol semper esset ita propinquus: & cum in breui tempore æstatis tantum calorem producit: tunc ita eius calor intenderetur: quod non tantum nihil de nouo generaretur: immo genita & præexistencia arrefacta corrumperebantur: quare zodiacus situatus est oblique ut Sol motus per aliam medietatem calor remittatur: in qua motus ex quo remouetur a nostro zenith: frigus intenditur ut patet in hyeme: & si semper ad austrum existeret ibi secundum se totum zodiaco situato: omnia immobilitate destruerentur ob frigiditatis intensiōnem: ut igitur non semper sit calor neque frigus semper sed successiue: ut quæ calore gignuntur frigore corrumpantur: Sol approximando mouetur remouendo in zodiaco: quare oportuit esse obliquū. Similiter si non esset obliquus neque declinaret semper esset temporis & agentium uniformitas: & consequenter effectuum productorum æqualitas: quod non facit ad mundi perfectionem neque ad complementum intentionis naturæ: fit autem diuersitas in effectibus productis propter motum planetarum in zodiaco ut inquit Aristoteles circa finem secundi de generatione & corruptione: dum ait: propter motum Solis in circulo obliquo fiunt generationes & corruptiones in hiis inferioribus quia igitur huiusmodi circulus causa est esse & fieri uiuentium: dictus est a zoe quod est uita zodiacus: uel zodiacus dicitur a zodion quod est animal: cum diuidatur in duodecim partes æquales quæ signa dicuntur & nominibus sunt appellata animalium: ut infra dicitur: cuius rei duplex est causa. prima quod tale signum naturam tam qualitatuum manifestarum quam occultarum uirtualiter habere influenza demonstrat: quam in animali eiusdem nominis formaliter inuenerunt gratia exempli planetæ Arietem possidentes & ipse Aries cœleste signū talē proprietatē in hæ inferiora influunt: qualis in Ariete terrestri animali est reperta: & ideo signū illud ab animali tanq̄ a nobis notioni Arietis nomē accepit. Secunda causa est qm̄ signū quolibet figuratū est syderibus taliter dispositis & hmōi animal demonstrant cuius nomē accepit: unde stellæ Arietis taliter in orbe. s. sunt dispositæ q̄ arietem terrestrem figurare uidentur: ut notificabitur conspicienti. Iginium de syderum dispositione. Et hæc causæ ambæ uerificantur: quom̄ prima sequatur ex secunda: sydera nāq; imaginē figurantia similis terrenæ imaginis habent proprietatem eisq; dominantur ex sententia Ptole. centiloqui uerbo. 9. dicentis uultus huius seculi sunt subiecti multibus cœlestibus &c. Quia igitur zodiacus fert signa quæ duplici de causa animalium dicuntur nominibus non immerito a zodion quod est animal zodiacus a græ.

CAPITVLVM

eis nominatus est. Secunda diffinitio quid nominis est signifer apud Latinos quasi circulus signa ferens & in ea diuisus. Tertia diffinitio ab Aristote secundo de generatione allegato loco nominatur circulus obliquus propter causam supra recitatam. Si quis quæreret in hac parte quare propter accessum & recessum solis in circulo obliquo potiusquam alterius planetæ sunt generationes & corruptiones: dicatur quod hoc est duplici de causa prima: quoniam astra motu in hæc inferiora agunt & propinquitate secundo de cælo: quare quanto mouetur uelocius magis agit: & similiter quanto terræ propinquius. Sed tres planetæ superiores Saturnus scilicet Iuppiter & Mars: & si uelociter moueantur intense tamen agere nequeunt propter remotionem eorum a terra: tres uero inferiores Luna uidelicet Mercurius & Venus licet propinqui terræ tarde tamen feruntur: cum in eodem tempore circuitum causent minorem aliis: at sol quia in medio: non enim est superior & distans: neque inferior & tardi motus: immo in medio: magis terræ propinquus quam tres superiores & uelocius motus quam inferiores: ideo inter omnes intensius & sensibilis agit: & hoc manifeste uidemus cum sole tantum nobis calor generetur: & si omnes alii sint remoti: similiter eo remoto frigus: aliis propinquis calorem producere non ualentibus: quare tantum sol principaliter agere dicitur: alii uero adiuuare: nam si Mars cum Sole coniugatur in æstate adiuuabit ad augendum calorem: & cum Saturno in hyeme sole coniuncto frigus intendere: ceu mihi in elapsis hyemis temporibus manifestum est: quando Sol Saturno appropinquabat & frigus augeri cœpebat. Secunda causa est quoniam Sol maior est omnibus astris non tantum erraticis uerum etiam fixis ut uult Almag. differentia uigesima secunda: quare eis luminosior: cum etiam luceat per essentiam a nullo lumine recipiens immo illud omnibus impatiens ut patet in Luna: modo quanto maioris est quantitatis & luminis tanto intensius agit: cum lumine mediante agant secundo de cælo. Sol igitur inter cætera sidera intensius & sensibilis agit: & ideo ipse inter omnes planetas in obliquo circulo motus causa est generationis & corruptionis ut dicit Aristot. Deinde cum dicit.

NOMINA AVTEM SIGNORVM. Determinat de partibus zodiaci scilicet de signis & eorum partibus gradibus & minutis declarans eorum nomina ordinem ac numerum quam patent in duobus carminibus in textu positis. patent dico nomina: quia uocantur nominibus animalium. Arius Taurus Gemini &c. patet secundo ordo: quoniam Arius primus: secundus Taurus: Gemini uero tertium possident locum: & ita deinceps: numerus quoque per eosdem uersus est manifestus: si quis enim ea bene numeratus fuerit duodecim signa reperiet totum zodiacum continentia: sequens sententia est manifesta: nam ideo signa in gradibus quoque in minutis partiuntur ut loca planetarum in zodiaco: non tantum per signa uerum per gradus & minutis possint assignari. Et quoniam planetæ mouentur in zodiaco non semper per eandem lineam: immo quandoque magis alteri appropinquant polorum: & a medio eius: hinc inde per sex gradus remoueri comprehensi sunt remotione maxima: ideo zodiacum duodecim graduum latitudinem possidere annuntiant: ut ubicunque planeta moueatur zodiacum exire non ualeant immo si eo semper reperiantur. Quodlibet igitur signum longitudinem triginta graduum & duodecim latitudinem habet: quare mentiuntur quidam illud esse quadratum: cum quadratum quatuor lateribus æqualibus primo elementorum terminetur: duo uero latera signi quare continet triginta graduum reliquis duodecim sunt longiora: qua de re uero & recto uocabulo signa non possunt dici quadrata sed quadrangulata. Est namque figura quadrangulata quatuor angulos totidemque latera continens: seu sint æqualia siue non. Deinde cum dicit.

LINEA AVTEM. Quoniam zodiacus non tantum longitudinem habet uerum & latitudinem ut dictum est modo: non tantum loca planetarum secundum eius longitudinem sufficit habere immo & ea secundum latitudinem haud ignorare requiritur: ut uidelicet an sint in pars illa zodiaci quæ ad septentrionem uergit uel ad illam quæ ad austrum: & ut hoc possit haberi imaginati sunt priores astrologi lineam quandam in circuitu zodiaci procedentem per eius medium secantem sex gradibus uersus septentrionem relictis & uersus austrum totidem: quam lineam eclypticam nominauerunt seu uiam solis & illam partem zodiaci quæ ab hac linea remouetur ad austrum australem: reliquam uero septentrionalem nuncuparunt. Dicitur quidem primo uia solis: quoniam & si reliqui planetæ zodiacum perambulantes ad partem eius utramque ab hac linea remoueantur: nunquam tamen sol: immo semper est sub ea: & eam describit ut in libro Almag. & theoricarum declaratur. Eclyptica uero dicitur id est linea in qua contingunt eclypsis: semper namque ad hoc ut fiat eclypsis aliqua in hac linea reperiri lunam necessum est: uel saltem prope eam. Pro cuius explanatione est aduertendum quod luminarium eclypsis aliud nihil est quod eorum luminis priuatio & defectus: qui quidem improprie dicitur & competit soli: cum namque is luceat per essentiam & semper lumine nunquam priuari neque consequenter obscurari potest: sed tantum respectu nostri eclypsat ut quod eius lumen ad nos multiplicari & peruenire non potest ob obstaculum aliquod corporis oppacis & densi interpositi inter nos & solis: si quod ut philosophi & prospectiui tenent & sensus nos reddit certiores lumen non nisi per dyaphonum & transparentem medium potest multiplicari. Cor.

SECUNDVM

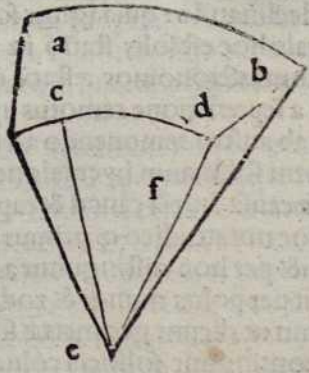
pus autem dempsum quod iter solem & nos interpositum eum ecclypfat est luna ut astrologi potissimis rationibus & philosophi concludunt & experimentis. Solis igitur ecclypsis causatur obiectum lunæ inter eum & nos: non potest autem luna dicto modo interponi nisi in nouilunio idest eorum luminarium coniunctione: huiusmodi namq; coniunctio dicitur nouilunium idest noua lunatio: renouatur namq; luna & nouiter incipit uideri prius occultata sub radiis solis: ut etiam uulgares non ignorant: uerum quoniam non in omni eorum coniunctione fit huiusmodi ecclypsis: cum sol semper sit in medio zodiaci & linea eccliptica: & minime luna: ea non singulis coniunctionibus interponitur inter solem & nostrum aspectum: ad hoc igitur ut directe interponatur: oportet quod sit in eadem linea eccliptica: & cum tunc solis contingat ecclypsis: est linea eccliptica nominata. Quod autem ecclypsis improprie dicatur de sole: (ueluti extinctio improprie dicitur de candela cui manus est interposita lumen eius prohibens diffundi: iam manifestum est ex diuersitate aspectus: si quidem namq; sol uere deficeret: omnibus uideretur huiusmodi defectus & eiusdem quantitatis & æquali tempore perdurans: at quia apud quosdam ecclypsis maior uidetur & longiori tempore extensa quam apud alios causa est diuersitas in aspectu: quod manifestat interpositio manus ante candelam: quæ apud diuersos diuersimode priuatur & absconditur. Eodem quoq; modo ecclypsis lunæ contingit ea ecclipticam uel prope possidente: nam cum de se lumine careat: uerum a sole ueluti a fonte indeficienti id accipiat: dum huiusmodi lumen recipere impeditur ecclypsim patitur: impeditur autem umbra terræ: quam cum ingreditur ecclypsat: sed quoniam umbra opaci proiicitur ad oppositam partem corpori luminoso ut probant perspectiui: cum sol semper sit in eccliptica & terra in medio mundi: ut primo huius patuit: proiiciet umbram in eccliptica parte opposita soli: quodcumq; igitur est plenilunium idest lunæ plenitudo contingens in eius oppositione cum sole: tunc namq; ipsa plena & rotunda uidetur: & luna fuerit in eccliptica: contingit eiusdem ecclypsis. Et ergo quia luna non potest ecclypfari nisi si soli opposita sit in dicta linea: & quodcumq; est in ea in plenilunio ecclypsat: rationabiliter linea eccliptica idest in qua luna existente aut in plenilunio seu in noui lunio luminarium contingit ecclypsis est appellata. Quod quia astronomiæ nouicii huiusmodi comprehendere non possunt absq; demonstratione in sphaera materiali & corporali: in plano namq; declaratio uix percipi potest: breuiter pertranseo lucidiorum lectoribus relinquens declarationem: quare autem luna non sit in eccliptica semper sed ab ea hinc inde remota discedat in theorica eius lucidissime declaratum apparet.

Deinde cum dicit.

PARS VERO ZODIACI. Quia zodiacum diffinierat per alterius medietatis ad austrum & alius ad septentrionem declinationem: in hac parte distinguit & declarat ambas medietates: quæ quæ liter ad septentrionem & ad austrum ab æquatore remotæ declinant sphaera materialis luce clarius ostendit. Ibi namq; reperietur æquatorem diei zodiacum interfecare in principio arietis & libra: & totam medietatem eius sex signa continentem Arietem Taurum Geminos Cancrum Leonem & Virginem polo arctico approximari: qua de re septentrionalis dicta est: & ea sex signa septentrionalia: reliqua uero pars habens alia sex signa Libram Scorpionem Sagittarium Capricornum Aquarium & Pisces ad australem polum uergi se demonstrabit: & ideo australis & signa australia nominantur.

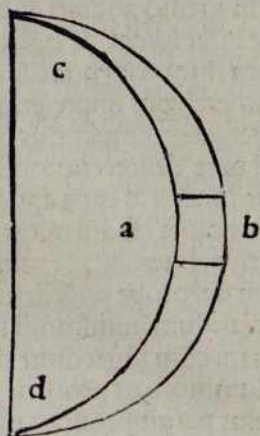
Deinde cum dicit.

CVM AVTEM DICITVR QVOD IN ARIETE. Cum sit dictum superius planetas esse continue & moueri in zodiaco: & cõsequenter in aliquo eius signo in parte hac declarat qualiter planetæ sint in signis: & quoniam signum pluribus modis dicitur secundum alium & alium modum acceptiõis signi aliter & aliter in eo esse dicuntur. Accipitur autem signum quadrupliciter: primo modo p superficie quadam in octauo orbe realiter uel in primo mobili imaginatorie: cuius longitudo est triginta gra. latitudo uero duodecim: & quoniam planetæ sunt in propriis sphaeris: non possunt dici eẽ in hac superficie ceu locatum in loco per se: itaq; ab ea circudentur: uerum in pro sub accipitur: ut dicitur Solem esse in Ariete idest sub Ariete itaq; si ducatur linea recta a centro mundi per centrum solis in Arietem terminabitur. Secundo modo capitur signum p quadam figura pyramidali: cuius basis & fundamentum sit signum modo dicto: & uertex & cacumen in centro terræ. Exempli causa esto signum dictum primo modo a b c d: & centrum mundi e ex latere a b triangularis superficies a b e ducatur ad centrum usque mundi: & secunda a c e ex latere a c & c d e ex latere c d & quarta d b e ex latere b d constituta est iam dicta figura pyramidalis quadrilate-

CAPITVLVM

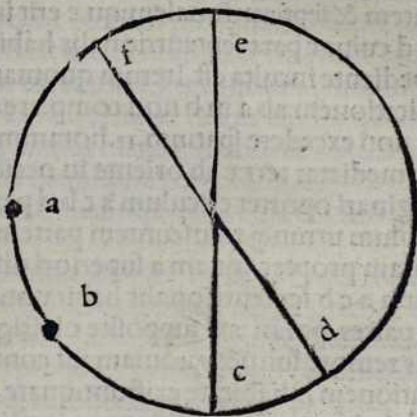
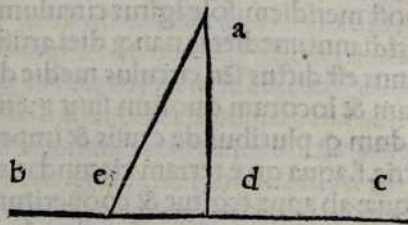
ra includens totum spacium ad centrum terræ: & tali modo accipiēdo signum astrum uere dicitur esse in signo idest a signo inclusum quia inter dictas superficies: ut si sit gratia exempli in pūcto f & hec duæ signi acceptiones quare ponantur: est manifestum. At quoniam tantum zodiacum diuidunt: & consequenter astra quæ sunt in eo locat: nō autem sydera reliqua extra eum: ad hoc autem ut astra omnia in zodiaco locari possint tertia signi significatio posita est: & quædam superficies i orbe signorum a polo ad polum intercepta ibidem stricta lata uero in medio signū primo mō acceptū includēs exempli gratia sit signum primo modo sumptum a b uidelicet p̄cipium & b terminus & poli zodiaci c & d ducatur ab utroq; polorum semicirculus c a d per initium signi transiens: & reliquum c b d per eiusdem finem: constituta est quidem figura ad modum superficiesi superioris corticis melonis stricta. f. in polis. c. & d. & lata in medio a b includens signum a b primo modo acceptum: quæ dicitur signum tertio modo & nominabitur nomine signi interclusi: & tali mō stellæ iuxta polum etiā in signis ponētur: si intercipientur inter duos dictos semicirculos: & tali modo in libro Almag. a Pto. & ab Alphōsio i tabulis stellas fixas i zodiaco situātibus accipitur. At si ex semicirculo c a d super axi zodiaci c d superficies ducatur: & altera ex alio semicirculo c b d figura resultabit: cuius basis est signum tertio modo acceptum: & talis erit quarta signi acceptio: & est simile pro rudibus si supra corticem dictum melonis carnositas eiusdem uersus superius ad acumen tendens imāginetur & hac signi acceptione totum uniuersum & sydera & elementa sunt in signo aliquo.

VNT AVTEM ALII DVO. In hoc tercio capitulo simul p̄sequitur de duobus circulis maioribus. f. coluris. Est nanq; colurus circulus maior transiens per polos mundi mobilia ad motum sphæræ. Et per hoc quod dicitur transiens per polos mundi distinguitur ab æquatore & zodiaco ut in eorum locis patuit: & quoniam meridianus & orizon rectus similiter transeunt per polos primi mobilis ad eorum differentiam additur ultima particula scilicet mobilis ad motum sphæræ: nam meridianus & orizon nunq; uariantur in loco aliquo: si quidem meridianus semper per zenith & orizon per orientalem partem transit & occidentalem: coluri uero ambo mouentur cum subiectiue sint in sphæra ut patebit. Et hac de causa de coluris anteq̄ de illis determinationem egit: quia coluri sunt aliquid sphæræ & in ea fundati: non autem meridianus & orizon. Secundo quoniam coluri circuli sunt magis reales & absoluti quam illi: omni remoto respectu habitantium in sphæra existentes: meridianus uero & orizon uterq; causantur per comparisonem ad habitationem: nam si non esset habitatio in terra: neq; illi essent. Colurus autem duplex est: nam quidam dicitur distinguens solsticia: alter uero distinguens æquinoctia. Pro quorum manifestatione est sciendum q̄ zodiacus ab æquatore secatur ut supra patuit in principio arietis & libra: altera eius medietate ad septentrionem: ad austrum uero reliqua declinante præsentis maxime declinantibus in medio septentrionum & æquidistantes ab eisdem ut probant geometræ initio uidelicet cancri ad septentrionem: capricorni uero ad austrum: qua de re planeta existens in principio capricorni in maxima ab arctico remotione & zenith nostræ habitationis uersus cancrum motu polo septentrionali continue uicinatur quousq; sit in princip. o cancri: ubi maximam habet appropinquationem: idē uero ad capricornū si moueatur recedit elongatur & reflectitur: sed quoniam inter duos motus reflexos uera seu apprensus quies media datur octauo physico. quare in principio cancri sol existens apparent saltem quiescet nullibi declinando: quia igitur sol in principio cancri stat idest non acquirit declinationem: solsticium æstiuale hoc est solis statio in æstate contingens dicitur: sole nanq; initium canci possidente secundum astronomos æstatis est inuicium. Eodem modo sol a principio cancri ad capricornum delatus a septentrione remotus appropinquat austro quousq; sit in principio capricorni eiusdem. Inde uero ab austro remouendo ad septentrionem reflectitur: & ideo ob causam eandem principium capricorni solsticium hyemale nominatur quoniam icohante hyeme sol locum illum possidet: hac igitur de causa inuicia cancri & capricorni maximæ solis ab æquatore declinationes & solsticia appellatur: hoc notato: dico q̄ primus colurus diffinitiuus est circulus maior transiens per polos mundi & zodiaci: & per hoc distinguitur a secundo coluro cum non trāseat per polos zodiaci ut patebit: & quia transit per polos mundi & zodiaci: secabit æquatorem & zodiacum in punctis maximarum declinationum ut dicunt geometræ scilicet principia cancri & capricorni: & quoniam ut dictum est in locis illis contingunt solsticia colurus distinguens & demonstrans solsticia cōuenienter ē appellatus: hoc nanq; est officium eius & iuumentum in sphæra loca solsticiorum & maximarum declinationum zodiaci ab æquatore demonstrare: ut dicit Alfag. differentia. v. maximæ autem declinationes capiuntur per arcus dicti coluri interceptos iter æqtore & pūcta solsticialia: nā qa distātia capi debet p̄ liēā curuissimā: nō dat̄ at̄ curuissimā liēā iter pūcta solsticialia & æquatorē q̄ hmōi coluri portōes cū cadant su-

SECUNDVM

pra utroq; dicto circulo orthogonaliter: si quidem transit per polos utriusq; non est assignare lineam breuiorem a puncto ad aliam lineam productam q̄ quæ orthogonaliter cadit: ut si a puncto a supra lineam b c a d linea perpendicularis ducatur breuissima est linearum quæ ab eodem puncto ad dictam lineam duci possunt q̄ si non erit linea a e: & quia trianguli a d e angulus d rectus est & maior angulo e: quia aliter dictus triangulus hēret tres angulos maiores duobus rectis contra trigesimosecundo primi latus a e oppositum angulo d maius ē latere a d per. is. primi elementorum: quare linea a d perpendicularis curtissima est. quoniam igitur colurus supra æquatores perpendiculariter cadit arcus eius inter punctum solsticii & æquatores interceptus maximam ostendit solis declinationem: quæ secundum Pto. primo Almag. est. 33. gra. 51. m. at sententia Almeonis. 33. 35. quod qualiter sit comprehensum ab eodem Pto. i dicto loco expōit: q̄ uero sit causa differentie inter prædictos uiros in commēto nostro supra theoricam de octaua sphaera exposita est. Quod autē solis maxime declinationis: quarum altera in principio cancri reliqua in principio capricorni contingit sint æquales ita demonstratur: in coluro. a b c d e f. a polo a æquator c e æquidistans depingatur & zodiacus d f supra polum b duabus declinationibus maximis c d & e f existentibus. Nam quoniam a c & b d quartæ circuli eiusdem æquales sūt: cum polus quarta circuli undiq; distet a circulo cuius est polus: dempto arcu communi b c restat a b distantia polorum: & c d maxima declinatio æquales ex communi animi cōceptione primi Euclidis. Et quia eadem ratione a e & b f quartæ circuli sunt æquales dempto communi arcu a f restant a b & e f æquales: quoniam igitur ambæ maximæ declinationes c d & e f æquivalent remotioni poli zodiaci b. a polo mundi a ipsæ inter se æquales sunt ex cōmuni animi conceptione primi elementorum Euclidis quod est propositum. Secundus uero colurus est circulus maior transiens per polos mundi & pūcta æquinoctialia hoc est principia arietis & libræ: hoc nanq; est eius officium distinguere scilicet & demonstrare æquinoctiorum loca: & ideo dicitur colurus distinguens æquinoctia. Et quoniam inter coluros prædictos intercipitur tam æquinoctialis q̄ zodiaci quarta pars: alter super reliquum cadit perpendiculariter: & in polis mundi se fecantes causant angulos rectos sphaerales. Et ita relinquitur duo esse solsticia: alterum scilicet æstiuale in principio cancri: reliquum uero hyemale in initio capricorni: similiter duplex est æquinoctium: uernale contingens sole in initio arietis & autūnale eodem in principio libræ morante.

ostendit solis declinationem: quæ secundum Pto. primo Almag. est. 33. gra. 51. m. at sententia Almeonis. 33. 35. quod qualiter sit comprehensum ab eodem Pto. i dicto loco expōit: q̄ uero sit causa differentie inter prædictos uiros in commēto nostro supra theoricam de octaua sphaera exposita est. Quod autē solis maxime declinationis: quarum altera in principio cancri reliqua in principio capricorni contingit sint æquales ita demonstratur: in coluro. a b c d e f. a polo a æquator c e æquidistans depingatur & zodiacus d f supra polum b duabus declinationibus maximis c d & e f existentibus. Nam quoniam a c & b d quartæ circuli eiusdem æquales sūt: cum polus quarta circuli undiq; distet a circulo cuius est polus: dempto arcu communi b c restat a b distantia polorum: & c d maxima declinatio æquales ex communi animi cōceptione primi Euclidis. Et quia eadem ratione a e & b f quartæ circuli sunt æquales dempto communi arcu a f restant a b & e f æquales: quoniam igitur ambæ maximæ declinationes c d & e f æquivalent remotioni poli zodiaci b. a polo mundi a ipsæ inter se æquales sunt ex cōmuni animi conceptione primi elementorum Euclidis quod est propositum. Secundus uero colurus est circulus maior transiens per polos mundi & pūcta æquinoctialia hoc est principia arietis & libræ: hoc nanq; est eius officium distinguere scilicet & demonstrare æquinoctiorum loca: & ideo dicitur colurus distinguens æquinoctia. Et quoniam inter coluros prædictos intercipitur tam æquinoctialis q̄ zodiaci quarta pars: alter super reliquum cadit perpendiculariter: & in polis mundi se fecantes causant angulos rectos sphaerales. Et ita relinquitur duo esse solsticia: alterum scilicet æstiuale in principio cancri: reliquum uero hyemale in initio capricorni: similiter duplex est æquinoctium: uernale contingens sole in initio arietis & autūnale eodem in principio libræ morante.

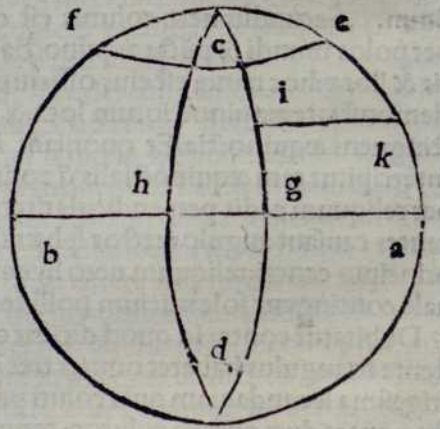
Dubitat contra id quod dicitur coluros in polis se fecare ad angulos rectos: quia hoc uero existente triangulus haberet omnes tres angulos rectos: quod improbat primo Euclidis propositione trigesima secunda: nam quia coluri perpendiculariter cadunt supra æquatores causant angulos rectos: quare duæ quartæ coluroꝝ terminatæ ad quartam æquinoctialis: cum eo binos rectos & tertium in polo causabunt. Respondetur q̄ hoc argumentum non tantum concludere uidetur coluros nō causare rectos angulos in polis. immo nullo modo se fecare: nam quom prædictus triangulus habeat duos rectos ad æquatores productos cum tertio tres rectis duobus maiores hēret angulos. Et ideo soluendo dico quod omnes tres anguli huiusmodi trianguli recti sunt: neq; propositio Euclidis hoc excludit nisi a triangulis linearum rectorum: tales nanq; tres duobus rectis maiores angulos continere est improbabile. Sed triangulus resultans ex duabus quartis coluroꝝ cum quarta æquatoris non ē rectilineus sed ex lineis sphaeralibus & curuis constitutus.

SVNT ITERVM duo alii. Expedita in præcedentibus capitulis determinatiōe de quatuor circulis maioribus i parte hac de duobus residuis simul psequit: & duo agit primo quidē meridiani docet diffinitionem & iuamētum. Secūdo uero orizontis ibi: orizon uero ē circulus. Meridianus quidem dignior est orizonte cum sit magis eleuatus supra terram & sydera in eo ultimam q̄ possint habere habeant altitudinem & eleuationem: similiter intensissimum uigorem & potentiam ceu uidemus de sole q̄ in meridiano existens calefacit & deficcit: reliquos quoq; effectus eius intensius producit q̄ existens in oriente seu occidente. Præterea meridianus apud astrologos est orizonte: cū dies incohent ab existentia solis in meridiano: non autem in orizonte orientali: neq; occidentali. A meridiano igitur incohando dico q̄ est circulus maior transiens per polos mundi & zenith semper. Nam propter hoc quod dicitur transiens per polos mundi distinguitur ab æquatore & zodiaco: ut eorum capitulis patet. Et quoniam orizon rectus etiam transit per polum utrunq; ad eius differenti-

CAPITVLVM

am additur transiens per zenith: orizon uero rectus non transit per zenith: immo ab eo undiq; æquidistat ueluti etiam obliquus. At quia uterq; colurus transit per polos prædictos & in motu contingit uniri cum meridiano & transire per zenith ad hæc ut ab eis distinguatur meridianus ponitur ultima particula semper: meridianus namq; semper transit per zenith: non autem colurus. Et est zenith quidã puuctus directæ in firmamento capitibus nostris suprapositus ab omni parte orizontis æquidistans: è namq; polus eius: & ideo quia meridianus transit per dictum zenith æqualiter distat a loco orientis & occidentis: sequitur q; motus solis ab oriente ad meridianum æquatur motui eiusdem a meridiano ad occidenti locum: & consequenter tempus ante existentiam solis in meridiano est æquale tempori post meridiem: sole igitur circulum meridianum possidente fit meridies in qualibet parte: cuius est meridianus: medietas namq; diei artificialis præterita est: reliqua futura: & hac de causa circulus meridianus est dictus seu circulus medie diei. Meridianorum diuersitas & distantia longitudinem ciuitatum & locorum quorum sunt meridiani demonstrat. Pro cuius euidentiori dilucidatiõe est aduertendum q; pluribus de causis & impedimentis tota terra non habitatur: una quarum potest esse terrestris. s. aqua quæ terram circundans impedit habitationem animalium respirantiũ in parte illa terræ quæ ab aqua tegitur & cooperitur. Secunda causa est caliditas seu frigiditas intensa destruentes tẽperamentum: quo uita referuatur & durat in uiuentibus: ideo ad distinguendum partem terræ habitata ab inhabitabile imaginant Pto. secũdo & Almag. ca. sexto: & secũdo q̄tripartiti capitulo tertio & Alphag. differentia sexto: & auctor in fine huius secundi tractatus & in tertio lineam in superficie terræ eam undiq; ambientem directe æquatori diei suppositam: terram in medietatem australem partientem & septentrionalem: quæ erit in figura præsentia a b æquidistans ab utroq; polo primi mobilis c & d cuius c pars septentrionalis habitatur: d uero australis: uel quoniam aqua circundatur uel alio impediẽte inculta est. Iterum quoniam non tota pars c habitatur cum inuentum sit ut dicit Alphag. habitationem ab a in b non complere totam circulationem terræ: immo orientalem ad usq; occidentalem non excedere spatium. 12. horarum: quæ complentur per motum in circuli medietate: igitur tantum medietas terræ ab oriente in occidentem colitur: quapropter ad distinctionem harum partium imaginari oportet circulum a c b d per orientem occidentem & polum utrunq; transeuntem partem terræ inferiorem inhabitatam propter aquam a superiori distinguente: quare tantũ quarta a c b septentrionalis habitatur: nec eadem tota: quoniam partes polari axi supposite ob frigiditatẽ quoniam aua solis remote sunt: & quoniam ibi continue aqua impediẽs habitationem inhabitate existunt: quare circulus sub circulo artico descriptus a polo c distans. 24. gra. imaginetur qui sit e f. Et igitur totius terræ tantum pars a b e f colitur: cuius longitudo ab oriente in occidentem: & e contra per lineam a b demonstratur: & est. 180. gra. medietas uidelicet circuli æquatori subpositi. Latitudo uero. 66. gra. est portio circuli a e uel b f: quoniam quarta circuli a c est. 60. gra. ex quibus demptis. 24. gra. quanta est distantia poli c a circulo artico e remanet latitudo habitationis: propter hæc igitur causam ab oriente in occidentẽ lōgitudinem: latitudinem uero a polo ad polum considerant astronomi: nec oppugnant philosophis: q̄ aliter considerantes dicunt cœli longitudinem accipi per diametrum polos mundi transeuntem: latitudinem uero ab oriente in occidentem acceptã eẽ. quibus ita notificatis dico q; quancũq; duo loca ut duæ ciuitates ita in terra sint situate q; altera orienti magis approximet q̄ reliqua nõ hnt eadẽ lōgitudinẽ imo altera magis distat scđm longitudinẽ: & consequenter hnt meridianos diuersos. uerbi gratia fit ciuitas cuius zenith sit g ab oriente distans lōgitudine a g: altera uero cuius zenith h magis distans: quia longitudine a g h notum est q; idem meridianus per ambo zenith transire nequit: imo diuersi c g d & c h d & arcus æquinoctialis g h interceptus inter dictos meridianos longitudinem earum ostendit distantiam: nam ciuitas h ab oriente a magis elongatur q̄ g ciuitas per arcum g h: & habita quantitate huius arcus in cœlo per gra. graduumq; m̄. non ignota erit ciuitatum dictarum in terra distantia per miliaria per canones declaratos in fine primi tractatus. Reperitur autem quãta sit portio æquatoris intercepti inter duos dictos meridianos per quantitatem diuersitatis in apparitione eclip̄sis lunæ: nam si in altera ciuitatum in hora noctis. 4. in altera uero quinta hora appareat: quia differentia est unius horæ: erit portio æquationis dicta. 15. gra. si quidem tot gra. mouentur in hora & totus æquator in. 4. horis ceu alibi habet determinari. At si duo loca g & i eundem habeant meridianum c i g d eandem habent longitudinem & distantiam ab oriente uel occidente: distat namq; g ab oriente arcu a g. i uero arcu ei æquidistanti k i qui æquales sunt portionaliter. i. in tanta proportione arcus a g ad totum circulum se habet a b in quanta arcus i k ad totum circulum ibidem descriptibi.

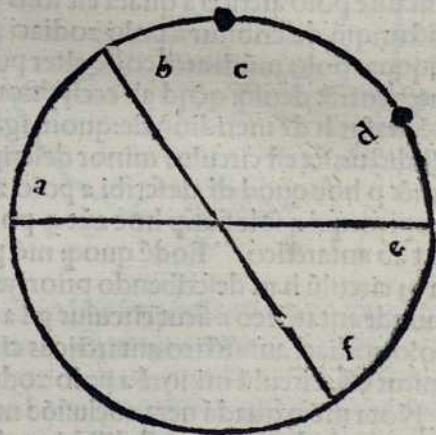

SECUNDVM

lem ut geometri demonstrant: quare loca eundem habentia meridianum habent longitudinalē distantiam æqualem. At tamē distant latitudinali distantiā cum i magis appropinquet polo c q̄ locus g: & distantia inter ea latitudinalis ostenditur per arcum meridiani g i interceptū inter duo zenith: cuius arcus habita quātitate per gra. & m̄. per eosdē canones habetur distantia latitudinalis in terra per miliaria modo eodē. Latitudinalis autem distantiā inuenit per eleuationem poli arctici supra orizontem: si quidem tantum distat zenith ab æquatore quātum polus mūdi eleuatur supra terrā: ut auctor inferius demonstrabit: hoc igitur modo situs mundi distantiās ciuitatū: nec nō longitudes ac latitudes cuiuslibet loci antiqui perceperunt.

ORIZON VERO EST CIRCVLVS. In hac ultima parte prosequitur de ultimo circulo inter maiores: & primo diffinitiuē: secūdo uero diuisione ibi. (Est autē duplex orizon). Quid sit orizon: p magna parte in primo manifestatū est: ubi dictū fuit: q̄ ubicunq; homo moretur medietatē cœli sup̄ræmā quæ hæmisphæriū superius. i. semisphæra & medietas nuncupatur conspicit: alia uero media pars quæ hæmisphæriū dicitur inferius occultatur eidē: quæ quidem medietates terminantur & coniunguntur linea horizontali per terræ superficiē trāsente: tota nanq; superior medietas ad lineam usq; illā uidetur: & inferior occultata ad illā similiter terminatur. Et ideo diffinitiuē orizon est circulus maior cœlum in duas ptiens ptes hæmisphæriū. i. superius & uisum: & inferius occultatū per se: & per hoc distinguitur ab omnibus aliis maioribus circulis: qui uel nō diuidūt cœlum in sup̄ius & inferius hæmisphæriū: uel per accidēs diuidunt: nā existentiū sub æquatore bis in die naturali uterq; coelurus cū orizonte unitatur: & diuidit sphæram in hæmisphæriū uisum & nō uisum: hoc tamē est per accidēs & nō semper: ut notū est. Eodē modo æquinoctialis p̄titur cœlū in ptem uisam & nō uisam illis qui sunt sub polo arctico ut patebit tertio huius: hoc tamen est accidentale ei: & hoc non agit in quantum æquator: cum nō sit de ratione eius: sed quia idē cum orizonte. Quia igitur ad huiusmodi circulum terminatur uisio orizon græce: quod terminator uisus latine sonat dictus est. Et quoniam duo diuidit hæmisphæria uisum. i. & occultatū: circulus est appellatus hæmisphærii. i. diuidens sphæram & duo cōstituens hæmisphæria inferius & sup̄ius: quæ uere hæmisphæria possunt appellari: cum distinctionē accipiāt per uideri & occultari: quod nō potest dici de hæmisphæriis aliis circulis diuisis ut notum est. Deinde cum dicit.

EST AVTEM DVPLEX ORIZON. Agit de orizonte diuisione Duplex nanq; est orizon rectus & obliquus: qui quoniā cum sphæra recta & obliqua idē p̄ficatur: quicūq; nanq; habēt orizontē rectū & sphæram: & qui illū obliquū & hęc: & conuertitur quod denotauit auctor in tex. quom dixit. Rectū orizonta & sphæram rectā hñt illi &c. & perfecte uisum ē mihi exposuisse i primo huius capitulo de diuisione sphære accidentalī utrāq; sphæram: & cōditiones quoq; eay; declarasse: in hac parte idē recapitulando sermonē prolōgare recuso. At quoniā qui nō sunt sub æquatore diei distantiā obtinēt latitudinalem ut supra dū de meridiano agerē declarari: quæ quidē distantia & latitudo potissime per eleuationem poli aquilonaris supra orizontē accipit: quod nō esset nisi ambæ. i. distantiā zenith habitationis ab æquatore aut distantia ciuitatis a linea æquatori supposita: & poli supra orizontem altitudo essent æquales: ideo eas adinuicē æquari in hac pte demōstro: i coluro solsticia distiguēte uel meridiano a b c d e forizon capiat a e: & zenith polus eius c cū zenith & sūmitas capitū ab orizonte æquidistat: sit quoq; æq̄tor b f & polus mūdi aquilonius d qm̄ nanq; orizon a e secat sphæram in duo æqualia: & zenith undiq; æquidistat: erit arcus c e. a zenith ad orizontē quarta circuli. Eadē rōne b d ab æq̄tore ad polū quarta circuli: sed notū est q̄ eiusdē circuli quartæ sunt æquales: arcus igitur b d & c e æquatur adiuicē: quare dempto arcu cōmuni uterq; c d scilicet distantiā iter zenith & polum: restat arcus b c distantia zenith ab æquatore æqualis arcui d e eleuationi polari supra orizontē: quod est intētū: & ideo cū hec sint æquales non est mirandū si latitudo ciuitatum & distantiā zenith ab æquatore reperit per eleuationē poli supra orizontē. Dubitatur tamē quoniā non uidetur orizontem conuenienter per rectū & obliquum diuidi posse: cū non sit nisi unus: tot nanq; sunt orizontes in quot duo media cœlum diuiditur: cū orizon diuidat cœlum in duo hæmisphæria superius uidelicet & inferius: cœlū autē nō potest diuidi nisi i duas medietates ceu quælibet totū: igitur orizon erit tantū unus: & consequenter si rectus non datur obliquus: uel si obliquus est rectus nō reperitur. Breuiter respondetur quodlibet totū duo media tantū habere: ueq; diuersimode accipi possunt secūdem q̄ diuersimode totum potest secari: sicut gratia exēpli: & si melo nō habeat nisi duo media: potest tamē diuidi in illa ex pluribus partibus: & p longum & per latū ceu cuiuslibet notū est: & ita licet cœlum duo tantum media

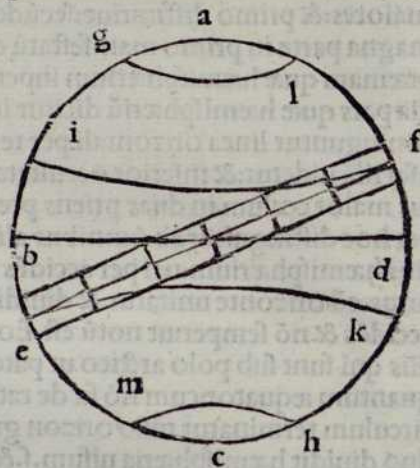

CAPITVLVM

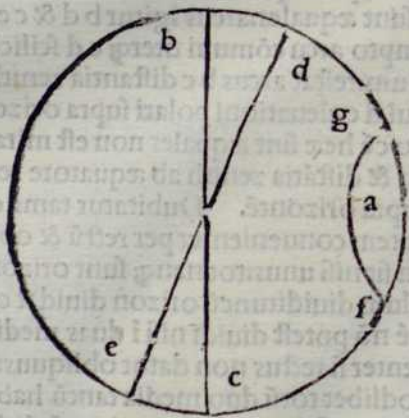
habeat: possunt tamen ea diuersis diuisionibus sumi & per rectum & per obliquum: unde hemisphaera diuisa per obliquum horizontem non sunt totaliter distincta ab hemisphaeris per rectum diuisis: imo cum eisdem communicantia ut patet.

ICTO DE SEX CIRCVLIS MAIORIBVS. Cum in superioribus capitulis. 6. circulis

d maioribus (quibus sphaera materialis componitur & sphaera coelestis per imaginatorem) determinatorem exlerit: in hoc unico capitulo & ultimo de quatuor minoribus circulis profectur: & diuidit in duas partes: in quarum prima agit de dictis circulis: in secunda uero eisdem circulis: quoniam zonas in caelo totidemque distinguit in terra ibi. (Notandum est quod quatuor paralleli minores). Horum quatuor minorum circulorum tota declaratio per sphaeram habetur materialis: ideo breuius ut potero transiens in plano demonstrabo. Esto in sphaera a b c d aequator diei b d supra polis mundi a & c: & obliquus circulus e f: cuius poli g h moueatur sphaera motu diurno itaque tota pars d fiet i b i d. secundo rediens & contra: notum est quod primum punctum cancri f maxime ad aquilonem declinans fiet in i ad iterum rediens: qua de re sol existens in principio cancri describet motu diurno circulum fi polo arctico c propinquissimo quod possit describere: cum punctum fuerit omnia puncta eclyptice ut dictum est polo arctico a uicinum sit maxime: quod quidem circulus: quoniam sit a Sole existente in solsticio aestiuo dicitur circulus solsticii aestiuus: & quoniam Sol continue appropinquabat nostro zenith quo usque sit in dicto loco ubi incipit remoueri & conuertere ad hemisphaerium inferius id est ad partem meridiei: quae dicitur inferior: quoniam polus meridionalis in habitate nostra existit sub horizonte: polus uero arcticus super eodem eleuatur: ab hac itaque conuersione in eo incipiente dicitur est tropicus a tropos: quod est conuersio: & quoniam contingit in initio cancri dicitur tropicus cancri. Est igitur circulus solsticii aestiuus seu tropicus aestiuus siue quod idem est tropicus cancri: circulus minor descriptus a Sole existente in solsticio aestiuo uel in principio cancri: & quia dicitur circulus minor distinguitur a maioribus quo conuenit cum aliis minoribus: ideo ut distinguatur a circulo arctico & antarctico additum est descriptus a Sole: quoniam hii describuntur a polis zodiaci: & quoniam tropicus capricorni ut patebit describitur a Sole in initio exante capricorni: ad eius diuisionem additum in principio cancri exantis &c. Secundo hoc in motu initium capricorni punctum zodiaci ad c polum antarcticum maxime declinat in k fiet iterum i e rediens: & tunc Sol ibi exans circulum e k designabit ultimo uersus antarcticum polum c designatus ab eo cum e punctus maxima sit declinatio: quod nuncupatur circulus solsticii hyemalis. id est factus a Sole in solsticio hyemale exante: & quoniam Sol continue a nobis remouebatur: inde uero incipit approximari & conuertere ad nos tropicus hyemalis hoc est Solis conuersio in hyemis contingens initio: & quia describitur a Sole in principio capricorni tropicus capricorni est dictus. Est igitur huiusmodi circulus diffinitiuus circulus minor a Sole in principio capricorni exante pertransitus. Si primum & tertio polus zodiaci g i latege reuertens in g mouebit circulum describens g l aequidistantem polo arctico a quanta est solis maxima declinatio d f. ut infra patebit: & circulus h m omni arcticus est dictus: quoniam describitur a polo zodiaci arctico: unde nota quod polus zodiaci g d est polus arcticus quoniam appropinquat polo mundi arctico: & alter polus eiusdem uidelicet h: quoniam polo mundi antarctico uicinatur dicitur antarcticus: & denique quicquid ab eclyptica uersus g remouetur latitudinem habet septentrionalis: quod uero ab eadem uersus h dicitur meridionale: quomodo igitur circulus g l describitur a polo zodiaci arctico circulus arcticus est dictus. Et est circulus minor descriptus a polo zodiaci arctico: & per hoc quod dicitur describi a polo zodiaci differt ab utroque tropico: qui a sole fiunt: per hoc autem quod polo arctico designatur differt ab antarctico. Eodem quoque modo polus zodiaci h transferet in m circulum h m describendo priori aequale & aequidistantem a polo mundi antarctico c sicut circulus g l a polo arctico a quoniam sit a polo zodiaci antarctico antarcticus circulus nominatus est. Et diffinitur esse circulum minorem a polo zodiaci antarctico descriptum

Nota modo per quadam uera conclusionem manifestata quod tanta est solis maxima declinatio quanta est distantia poli utriusque zodiaci a polo mundi utroque: & consequenter tropici ab aequatore tantum quantum a polis mundi declinat circulus arcticus & antarcticus. Ad quod perbandum in polo arctico a aequator b c & zodiacus d e in polo f circulo arctico exante f g designatur: itaque totus circulus sit colurus distinguens solsticia: notum est ex dictis superius in capitulo de coluris arcum b d esse solis declinationem maximam quam aequalis perfero arcui a f distantiae. scilicet poli zodiaci a polo mundi

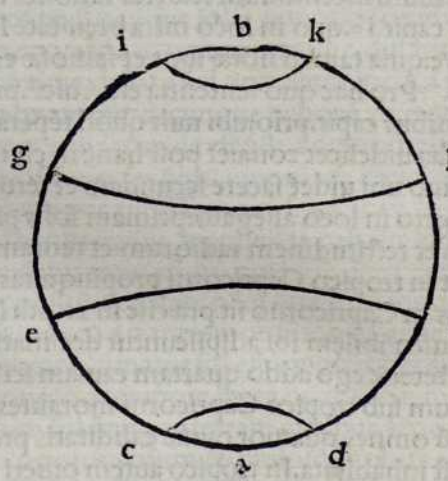

SECUNDVM

di: quoniam nanque arcus b a et d f sunt quarta eiusdem circuli inter se sunt æquales: quare per conceptionem primi Euclidis arcu utriusque communi d a ablato: remanent arcus b d maxima declinatio et a f distantia poli zodiaci a polo mundi. At quoniam in puncto d tropicus est descriptus: et circulus arcticus a puncto f habetur propositum tantum scilicet distare tropicum ab æquatore quantum a polo mundi circulum arcticum. Sed quoniam supra demonstratum est utranque solis maximam declinationem adinuicem æquari: & eis æquantur distantie polorum zodiaci a polis mundi: sequitur quod uterque tropicorum ab æquatore: ut uterque circulum arcticum: scilicet & antarctici a polis mundi æqualiter distant. Et quia maxima solis declinatio b d ex sententia Ptolomei est uiginti tres gra. & .51. m. & arcus a f distantia polorum erit etiam uiginti tres. 51. & consequenter arcus a g: si quidem circulus arcticus f g est descriptus circa polum mundi tanquam circa centrum erit uiginti tres. 51. quare duobus arcibus b d & a g combinatis adinuicem fient gra. 17. m. uiginti quatuor. quibus demptis ex tota quarta b a. 90. gra. restat pars coluri d g inter tropicum cancri & circulum arcticum 4. 18. quæ quidem est fere dupla ad arcum b d maximam solis declinationem uel arcum a f distantiam poli zodiaci a polo mundi: quorum quodlibet est. 23. 51. non est uere dupla si quis bene consideret immo minus: & ideo dixit quasi. Ex hac conclusione sequitur quod cum quatuor circuli minores cum æquatore dicantur quinque paralleli: uidelicet parallelus æquinoctialis: parallelus cancri: parallelus capricorni: parallelus arcticus: & parallelus antarcticus: non ideo ita dicuntur: quoniam quantum unus ab alio tantum alter remouetur a reliquo: quoniam demonstratum est esse falsum cum tropici ab æquatore 23. 51. distent: alii uero duo circuli a tropicis. 42. 18. non igitur æqualis est distantia: sed paralleli dicuntur duo eorum adinuicem comparati: quoniam secundum omnem partem eorum æquidistant: nam duo tropici undique ab æquatore. 23. 51. & a tropicis circulus arcticus & antarcticus. 42. 18. sunt distantes: ut notum est sano capiti.

Deinde cum dicit.

NOTANDVM ETIAM QVOD QVATVOR PARALELLI. Distinguit cœlum terramque in partes quinque distinctione causata circulis quatuor minoribus: quarum quælibet zona dicitur. Et est zona idem quod cingulus seu: (ut ita dicam) cintura cum huiusmodi pars cœli seu terræ quæ zona est dicta cingat & circuat cœlum siue terram: ut tota portio cœli inclusa inter tropicos cœlum: ut zona circundat & ita de aliis: & quia qualiter quinque zone causentur ex quatuor circulis minoribus patens est: figuratiōe tantum indigens: ideo in circulo hoc cuius polus arcticus a & antarcticus b circulus arcticus designatur c d tropicus cancri e f tropicus capricorni g h: & circulus antarcticus i k: si quis recte conspiciat: uidebit totum cœlum ceu terram partitam esse quinque in partes ceu zonas. At quoniam Sol semper inter duos tropicos discurrit eos nunquam egrediens: sequitur quod zona media inter eosdem intercepta e f g h solis præsentia & caliditate redditur inhabitata cum causam manifestabo. Et quia a polis mundi a & b maxime remouetur: duæ zone extremæ polis suppositæ c d a: & i k b ob solis distantiam frigiditate sunt incultæ. Residua uero duæ zone inter tropicos & circulos alios: & inter dictas mediae habitabiles sūt & temperatæ: quoniam eis sol nō semper assistit ueluti zone torridæ: neque multum ab eisdem remouet sicuti a zonis polis suppositis: immo mediae sūt inter torridam & frigidam: ut caliditas torridæ frigiditate frigidarum in eis cōtemperetur: ut temperatæ reddantur & habitabiles: quarum septentrionalis c d e colitur a nobis: australis uero g h i k ob eadem causam sicut hæc habitabilis est: an uero habitetur ignotum est nobis: cum inaccessible sit ex nostra zona torrida in medio existente. Et in hac sententia etiam poetæ cōcordantur: & primo Virgilius primo georgicorum uersibus in textu allegatis. Quinque tenent cœlum zone: quarum una corrusco semper sole rubens: & torrida semper ab igni. Quam circum extremæ dextra leuaque trahuntur cerulea glacie concretæ atque imbribus atris: has inter mediamque duæ mortalibus agris. Munere concessæ diuini: & Ouidius primo metamorphoseos fabula secunda dicens. Utque duæ dextra cœlum totidemque sinistra parte secant zone: quinta est ardentior illis. Sic onus inclusū numero distinsit eodem. Cura dei totidemque plagæ tellure præmuntur: quarum quæ media est nō est habitabilis æstu. Nix tegit alta duas: totidem inter utrasque locauit. Temperiemque dedit mixta cum frigore flamma. Intelligit nanque poeta per partem dextram partem septentrionalem: quæ quoniam a nobis colitur dextra dicitur. Sinistram uero australem huic oppositam: ceu Lucanus. Umbras mirati nemorum non ire sinistras. id est australes: duæ nanque sunt zone septentrionales & duæ au-

in zona media est habitabilis

h ii

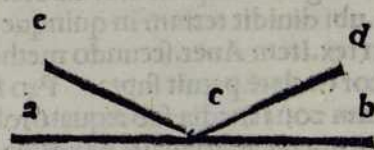
CAPITVLVM

strales: una uero in medio eorum: quinta uero in ordine narrationis & locutionis: media uero in situ est ardentior: est namque zona torrida ut dictum est: intelligit quoque per onus inclusum terram quae grauis est simpliciter: & includitur & continetur a caelo: reliqua uero manifesta sunt. Quoniam caelum terramque in quinque partiri regiones & zonas non tantum astrologi & philosophi annuunt: uerum etiam & extranei poetae tanquam omnibus notum admittunt: ideo circa huiusmodi conclusionem dubitare superuacuum est mihi uisum. Verum quia discordes sunt sapientes: de qualitate earum & maxime mediae an caliditate eius habitatio prohibita sit: & pro parte utraque rationes militare uidentur: ideo hanc materiam speculari non est incongruum quaerendo an zona media inter tropicos inclusa & aequatori diei supposita habitari possit: an caliditate intensa in temperata reddatur: & habitatio interdicator: & uidetur quod sit habitata ob eius temperiem cum ibi non sit caliditas ultima. Si tertia namque zona esset caliditate inculta hoc maxime esset propter praesentiam solis ut dicebatur: cum non sit assignari aliam causam calefacientem. Sed sol non producit ibi caliditatem habitationem temperatam prohibere potentem. Nam agens quod non longo tempore praesens est passo non agit intense neque effectum producit ultimum: sed sol paruo tempore moratur supra horizontem existentium ibi: scilicet duodecim horis: in sphaera autem nostra in aestate est supra terra plus quidecim horis: si igitur in aestate apud nostram habitationem non tantum calorem producit & habitatio prohibeatur: neque etiam in zona media cum minori tempore moratur praesens non producet caliditatem habitationem impediendam: immo minorem: & consequenter illa zona est magis temperata. Secunda ratio illam partem terrae sol non intense calefacit cui non multum appropinquat. Si quidem agens corporeum quanto passo uicinius tanto agit intensius. Sed sol in aequatore existens non multum approximat zonae mediae: quia tunc non est in opposito augis: immo in longitudinibus mediis ut in theoreticis habet declarari: quare tunc sol parum calefacit caliditate uidelicet temperata habitationem non prohibente. Tertia ratio illam regionem sol non multum calefacit supra qua non longo tempore moratur: uerum ab eius zenith uelocius elongatur: cum caliditas a sole causetur per eius ad zenith appropinquationem & moram in illo ut inferius declarabo. Sed sol existens in aequinoctiali & zenith huius zonae uelociter declinat & paruo tempore ibidem moram trahit: probat namque Ptol. secundo Almag. quod nunquam planetae tantum declinant ab aequatore quantum in eo uel prope eum existentes: ut experientia quoque comprobatur maxime namque declinat & obliquatur zodiacus in piscibus Ariete Virgine & Libra: cum sole ibi existente maxima dierum et noctium percipiatur uariatio in augmento et decremento. Non igitur est regio illa inhabitata proferenda ob intensum incendium. Haec tres rationes accipi possunt ex Alberto maximo tertio metheo. tracta. primo capit. i. quo in loco mira breuitate loquitur: et licet pro parte hac alias rationes potuissim formate: quia tamen notae sunt et famosae eas dimitto: et hiis non apud omnes diuulgatis sum contentus. Pro hac quoque sententia est Auicenna primo canonis fen. prima doctrina tertia: scilicet de complexionibus capit. primo: ubi uult quod temperatior habitatio quae possit esse in terra est sub aequatore diei in media uidelicet zona: et post hanc in climate quarto. Idem secunda primi doctrina secunda capit. octauo ubi uidetur facere secundam et tertiam rationem iam dictam ponens tres causas caloris cum Alberto in loco allegato: primam solis propinquitatem ad terram: secundam existentiam eius in zenith et rectitudinem radiorum: et tertiam mora eiusdem in eo loco: et quoniam haec omnes concurrunt in tropico Capricorni propinquitas cum ibi sit oppositum augis: radiorum rectitudo cum sol existens in Capricorno sit praecise in zenith longa mora: quoniam ibi zodiacus uidetur rectus & planetae insensibilem ibi adipiscuntur declinationem: immo sol pluribus mensibus uidetur in eodem loco existere: & ego addo quartam causam scilicet moram supra horizontem maiorem quam sub aequatore cum sub tropico Capricorni morantes horizontem habeant obliquum: concludendum est itaque quod cum omnes quatuor causae caliditatis productivae in tropico dicto reperiantur pars terrae illi supposita est inhabitata. In tropico autem cancri prima causa deficit propinquitas: scilicet ad terram cum ibi sit aux: aliae uero tres sequentes ob easdem causas ibi reperiuntur: quare habitatio terrae dicto tropico suppositae non omnino prohibetur: sed prauam testatur: cum aethiops ob calorem denigrati eam partem incolent. At uero in aequatore tantum una causa secunda uidelicet reperitur resistentia solis in zenith ut dictum est: neque propinquitas eiusdem ad terram: igitur non tanta producitur caliditas quod habitationem impediatur: immo una causa cum oppositis aliarum trium temperamentum resultat inter caliditatem & frigus. In habitatione autem nostra qui sumus a tropico Cancris uersus polum septentrionalem declinantes propter obliquitatem sphaerae sol longo tempore moratur supra horizontem licet non sit in zenith: in quo tempore potest ita intense agere: ueluti in paruo tempore in zenith existens morantium sub aequatore: sed in nostra habitatione non producitur caliditas temperamentum excedens: quare neque in zona media: hanc quoque opinionem imitatur petrus de apono differentia sexagesima nona plures faciens rationes: quas ne prolixus fiam & tediosus silebo. In oppositum est primo Ptol. secundo Almag. capitulo sexto prope principium ubi arguens dicentes aequatorem

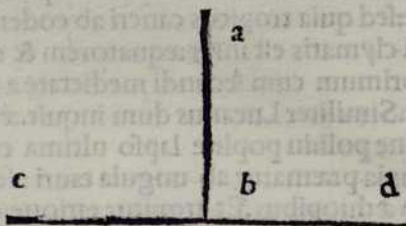
habitari inquit: quod sciretur relatione aliquorum in die ad nos peruenientium uel hinc aliquis illuc posset se transferre: & secundo quatripar. capit. secundo ubi ex nigredine & adustione æthiopum ibi morantiū arguit itemperiem & calorem. Similiter Aristo. in libello de inundatione nili: & secundo metheo. ubi diuidit terram in quinque zonas & uult zonam torridam esse inter tropicos: ut auctor posuit in tex. Item Auer. secundo metheo. Virgilius & Ouidius in carminibus in tex. adductis & ultimo auctor ut clare patuit supra. Pro solutione huius quæstionis est sciendum quod quando quæritur utrum zona media sub æquatore habitetur dupliciter intelligi potest. Vno mō simpliciter utrū scilicet ibi uiuant animalia: & præcipue homines: & eam partem terræ incolent: secundo modo audiari potest non simpliciter utrum habitetur sed cum hac conditione bene potest nanque habitari uerū prae ob alicuius qualitatis excessum. Et ideo dico duo: primum q̄ zona torrida habitatur probatur auctoritate Prolo. secundo Almag. capitulo sexto: ubi numerat lineas paralellas æquatori quæ habitantur & numerat multas inter æquinoctialem & tropicum cancri: & secundo quadripartiti ubi uult æthiopes morari inter æquatorem & tropicum æstiuum. Item omnes astronomi qui distinguentes terram in climata habitata ponunt principium primi climatis in linea ab æquatore duodecim gra. distans: sed quia tropicus cancri ab eodem remotus est uiginti quattuor gra. fere: sequitur quod initiū primi climatis est inter æquatorem & tropicum nominatum per æquidistantiam medium: unde totum primum cum secundi medietate a tropico uersus æquinoctialem uergit ut patebit in fine tertiū huius. Similiter Lucanus dum inquit. æthiopumque solum quod non præmeretur ab ulla signiferi regione poli: in poplite lapsō ultima curuati procederet ungula Tauri: uult itaque Lucanus quod æthiopia præmatur ab ungula tauri: sed ea est inter tropicos & in zona torrida: igitur zona ea colitur ab æthiopibus. Et arguitur ratione: quoniam cum æthiopes sint ita aridi sicci & denigrati: quæ q̄dem omnia effectus sunt caloris ut uolunt philosophi: sequitur quod habitant in locum calidū excessiue: sed non datur locus excessiue calidus ultra circulum cancri uersus polum arcticum: cum talis regio sit temperata: ut nobis manifestum est: sequitur quod sunt inter tropicos: cum locus ille ut ostendetur ob solis præsentiam calidissimus sit: zona igitur torrida ab æthiopibus colitur. Secundo dico zonam mediam ob intensum cauma prae habitari quod demonstratur rationibus Auer. secundo metheo. Prima eius ratio si datur alterum contrariorum in natura & reliquum secundo de cælo. Sed datur frigiditas intensa & zonæ frigida suppositæ polis mundi: igitur & zona torrida eis cōtraria est assignanda. Nam si darentur frigida & non calida eis contra operans totus mundus frigiditate periret: huiusmodi autem zona calida est sub æquatore diei: quod probatur: nam zonæ frigida sūt polis a quibus sol maxime elongatur: igitur calida erit in loco in quo sol maxime uicinetur qui est æquinoctialis: cum effectuum contrariorum causæ sint oppositæ: si nanque solis remotio frigiditatis eius uicinitas frigiditatem causat. Secunda ratio eiusdem contraria in natura maxime distant: sed zona calida contrariatur in natura frigidis: igitur ab eis maxime distat: sed non datur locus a polis mundi: (sub quibus sunt zonæ frigida): distantiōr quam æquator: undecunque nanque ab æquatore remoueat alteri polorum necessario approximatur: quare zona torrida est sub æquinoctiali et inter duos tropicos. Et heæ duæ rationes (ut dicit) sunt demonstrationes signi: quoniam concluditur zonam torridam esse sub æquatore non per causam eius: uerum per aliud signum. s. per loca frigidarum regionum. Tertia ratio pro qua est notandum q̄ sol ueluti sensus manifestat caliditatem generat & maiorem aliquo in tempore: in alio uero minorem: cuius ratio est: nō quia sol dum generat caliditatem intensa terræ sit uicinus: quia sequitur totum oppositū: in æstate nāq; quādo calor a sole causatus est in ultimo intensionis ipse est in auge ecentrici: & in loco a terra remotissimo ut recte dicit Cōmen. Auer. in primo eiusdē Metheo. & in hyeme dum frigus ultimatur sol est i augis opposito & terræ propinquissimus. Neq; etiam causa est: quoniam sol longio i tempore supra horizontem mouetur: quia ex hoc sequeretur q̄ sub polis caliditas est intēsa cum sol sit supra terram mēsis sex: ut tertio huius patebit: quod falsum est & contra sententiā astrologorum oīum & philosophorum cōcedentium zonas ambas polis subiectas frigiditate incultas esse: & ob frigiditatem intēsam ibi generatur aqua quæ continue fluit uersus partes nostras. Sed causa caliditatis est radiorum reflexionū ut uult philosophus Ari. de cælo secūdo tex. 41. calor ex astris lumine mediāte & motu generatur: si nanque non lucent non calefacient: lumen autem mediantibus radiis influitur: necnon & radiorum reflexionibus ut uolunt perspectiui: & experientia patefacit: non enim tantum locus in quo lumen recipit lucet: uerū & locus qui luminis habet reflexionem: lucet nanque camera in die: & si per fenestras radus solaris nec ingrediatur qua de causa secundum uarium modum se habēdi radiorum cum reflexionibus caliditatis in intensione & remissione uarietas causatur: unde quando radii uniti: reflectūtur itaque uniantur seu uicinent sub reflexiones eorum: intensius agunt calorem producendo quam si adin uicem essent disgregati & separati: cum uirtus unita sit fortior quam ipsamet dispersa primo metheorum. Sed ita est quod quanto sol magis est eleuatus ad summitates capitum & zenith tanto reflexiones cum radiis uniantur magis: quod declaratur ex sententia perspectiuorum omnis reflexio fit

CAPITVLVM

ad angulos æquales: hoc est si luminis radius ex sole in terrâ proiectus reflectatur: reflexio tantum angulum caufabit ad partem oppositam quantum radius principalis. Exempli causa in plano a b radius proiicitur d c angulum caufans b c direflexio fiet per lineam c e angulum caufando a c e priorem æqualem: quo fit ut quanto radius supra corpus planum obliquius cadit: & reflexio etiam obliquius & a principali radio magis separata erigetur. Et quanto radius d rectius proiicitur: & reflectio directius eleuata priori radio magis uicina tur & adinuicem se se fortificant & corroborant: ut quilibet per seipsum leui exemplo percipere potest: qua de re si radius super corpus dempsum sit perpendi-
 cularis angulos rectos caufans: ut linea a b super c d quæ tangens in puncto b uterque angulus b rectus est & reflexio quoque angulos rectos eosdem uidelicet b faciet: quare b a reflexio totaliter unitur cum principali radio a b & se uigant adinuicē taliter q̄ ultimā producent caliditatem. Quibus intellectis recapitulo rationē Auer. Ibi est caliditas intensa ubi sol possidens zenith uel parū ab eo remotus proiicit radios perpendiculares unitos cū reflexionibus uel propinquos ut declaratum est. Sed in regione torrida sol semper zenith possidet & maxime in parte æquatori supposita: in cuius zenith bis in anno existit sol aut ab eo ad partes diuersas parum elongatur: & min⁹ q̄ fit maxima appropinquatio in nostra habitatioe: in qua calorem quasi sufferrī nō potentē sentimus: quare cū radiis uel uniuntur reflexiones: aut nō multum distant calorem tēperamētum habitatiois destruētem producēt. Et huiusmodi demōstratio ut recte dicit Cōmē. in loco iā dicto dat causam & esse: nō tantum nanq; ea cōcluditur esse huius effectus. s. q̄ sub æquatore sit ultima caliditas: uerū etiā causa eius assignatur: quæ est cū radiis reflexionum unio uel uicinatio. Adhuc potest argui cōtra tenētes oppositū huius qualiter est possibile q̄ sub tropicis sit incēdium magnum: & uolūt ex hoc quia sol eis est uicinus: & sub æquatore sit tēperies: cui sol magis appropinquat: & minus ab eo q̄ a tropicis elongetur. Præterea cū frigiditas summa sit in duabus regionibus sub polis caliditas intensa iter eas per æquidistantiam esse debet: si quidē ab eis maxime remoueri debet: regio autem polis æquidistas est sphaera recta sub æquatore: intēsa: igitur caliditas est sub æquinoctiali & torrida zona inter tropicos itercipit. Propter huiusmodi igitur similesq; rationes uidetur mihi tutius teneri posse cū hiis excellētibus uiris q̄ sub æquatore non sit habitatio tēpata & eam opinionē facilius tutari. Quam tenendo ad argumenta in contrariū respondetur. Ad primū & si in æquatore sol puo tpe moret: ppter tamē debitam applicationē quā habet ad passū intēse agit agens nāq; magis agit in puo tēpore passio debite applicatum q̄ absq; applicatione in magno tēpore & ita ad propositū plus facit existētia solis ī zenith uel prope in æquinoctiali in paruo tēpore. s. duodecim horar: q̄ longitudo tēporis in nostra habitatione: cū eius a zenith remotione: nā in regiōe polo subiecta: & si sex mēsis sol sit supra orizontē: quia tamē a zenith remotus calorē nō agit. Ad secundum dico q̄ parū agit: p̄pinq̄uitas solis ad terram: multum autē operatur eius ad zenith uicinitas ceu quādo ē in initio cācri: & si sit remotus a terra: quia est in auge: qm̄ tamē p̄pinq̄uus zenith magis calefacit q̄ in p̄cipio capricorni terræ: p̄pinq̄uus & a zenith remotus: ita ē si sol in æquatore esset ī auge: quia tamē p̄prior est zenith: calefacit intēse. Ad tertiū & si sol ab æqtore cōtinuo declinet: quādo tamē maximā habet declinationē: nō tātum remotus est quin calorē intēsum generet: quāto magis quom nō cōtinuo habeat maximā declinationē: cauma nāq; nō tantum a sole in zenith morante procreatur: uerū ab eodē proximo eidē. Et ita satisfactū puto hiis obiectis. Verū ne quis dubitādi locus remaneat: qm̄ Auicē. nō tātum tenet lineā æquatori subiectā habitari: imo esse tēperatissimā iter omnem terrā ptem: ideo rationes eius adducā: ut eis perēptis oīs cessat dubitatio. Arguit nāq; prædictus philosophus primo canonis fen. secūda capi. octauo q̄ sub æquatore diei sit tēperatissima habitatio neq; caliditas supabūdās sed temperata: probās oppositionē solis capiti & eius p̄pinq̄uitas in zenith non efficere magnam impressionem: nisi longo tēpore duret: per duo signa. Primum sol in meridie: p̄pinq̄uor est zenith q̄ hora octaua. i. hora secunda post meridiem: si quidem diē artificialē uolumus in duodecim horas p̄tiri: nunq̄ enim stella est ab orizonte magis eleuata quæ dū possidet meridianum circulum: & tamē hora octaua & duobus horis post meridiem calor est intērior q̄ in meridie: cum tunc sol moram longiorem duxerit supra orizontē: nō igitur p̄pinq̄uitas in zenith uerū durabilitas & mora solis supra terrā caliditas est productiua. Secūdum signum eiusdem: sol in mense Iunii est in p̄cipio cācri zenith nostro p̄pinq̄uissimus: nō tamē tā imēsum cauma ac ī mēse Iunii in

radius super corpus dempsum sit perpendi

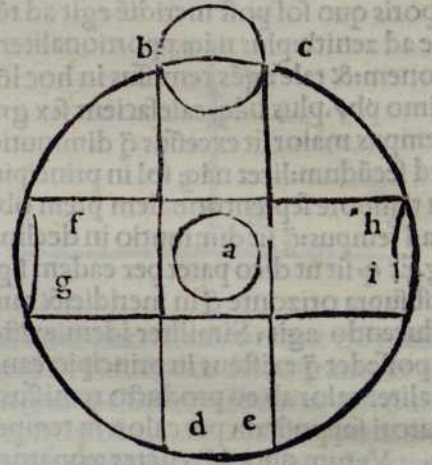

Leonis initio exis magis remotus a zenith ducit: & hoc id quoniam sol dum est in principio Leonis tpe longiori moram trahit in parte septentrionali: quam dum fuerit in initio Cancr: mora igitur & non oppositio ne capitibus sol caliditatem producit intensam. Cum igitur sol: & si zenith possideat existentium sub æquatore: non trahat moram longam supra terram: quia duodecim horarum tantum: non tantum calefaciet quod habitationis temperies prohibeatur: si quidem in partibus nostris habitatio est optima sole longiori tempore moto supra orizontem: hæc sunt signa Auicen. quæ efficacia reputantur

Ad quæ respondendo dico: quod omne agens quacumque uirtutis sit in agendo tempus sibi limitat: quod si non haberet actionem propriam non produceret: quo fit ut agens debilius in tempore longiori uelocius agit quam fortius in paruo tempore: & ita cum sol sit fortius agens in zenith quam alibi tempus requirit debitum: quod si non haberet staret quod intensius ageret a zenith remotus: quia de re si ponatur sol in zenith & in loco declinante multo longiori tempore: certum est quod intensiorem calorem causeret. Ad propositum modo dico quod sol dum est in meridiano moram sex horarum duxit supra orizontem: duabus uero horis post meridiem parum a zenith eodem declinavit: itaque maior est excessus proportionalis huius temporis quo sol post meridiem egit ad tempus quo existens in meridie quam sit diminutio in appropinquatione ad zenith: plus namque proportionaliter temporis additum est: quam potentia agendi sit diminuta ob declinationem: & tale agens remissius in hoc longiori tempore intensius agit: ut dictum est ex sententia Arist. septimo phy. plus namque calefacient sex gradus ignis in hora: quam eiusdem. 8. in dimidia quom temporis ad tempus maior sit excessus quam diminutio potentie supra aliam potentiam. Et modo eodem respondetur ad secundum: licet namque sol in principio Leonis declinet magis quam in principio Cancr: longiori tamen tempore septentrionalem partem obtinuit: & maior est proportionalis excessus temporis. 4. mensium ad tempus: quam sit diminutio in declinatione: cum cancer parum declinet ut probatur secundo Almag. Et quod sit ut dico patet per eadem signa: sol namque prope occasum existens maiori tempore moratus est supra orizontem quam in meridie: & tamen quia magis proportionaliter declinavit remissius calorem producendo agit. Similiter idem existens in fine Virginis longiori tempore septentrionalem partem possidet quam existens in principio Cancr: quia tamen multum a zenith elongatur & magis proportionaliter calor ab eo productus remissus est. Tenendum est igitur firmiter hiis rationibus regionem æquatori suppositam per calorem temperamentum exire: & consequenter habitationem prauam præbere. Verum quoniam tenentes æquatori regionem subiectam perfecte habitari uiri sunt Aui. Alber. magnus & Petrus paduanensis differetiarum Conciliator non mediocris & minoris quam oppositam opinionem tutantes auctoritatis: uolo etiam rationes contra eos soluere: ut si quis uellet eorum opinionem imitari queat. Et primo ad Pto. o. secundo Almag. quando inquit: si æquatori linea supposita habitaretur aliquis perueniret ad nos ex illa parte: itaque certe hoc se manifestaret: dico quod bene: inde multi perueniunt referentes illam regionem habitari ut in prima conclusione fuit deductum. Præterea dato quod inde nemo ad nos perueniret hoc non arguit regionem illam esse incultam: immo causa potest esse propter aquam uel montes aut alia in terra reperta impedientia transitum inde ad nos: unde non debemus negare esse quod ignoramus. Ad Auer autem primam rationem dico quod ex quo dantur zonæ frigida ne totum uniuersum pereat frigiditate: datur etiam calida: huiusmodi autem non oportet quod æquidistet ab illis: & quando probatur quod solis remotio causa est earum frigiditate: ergo propinquitas caloris erit causa: negatur cum ad producendum calorem non sufficiat propinquitas uerum mora: quæ non est sub æquatore ut dictum: frigiditas autem cum sit Solis priuatiuus effectus quarumlibet harum causarum remotio potest produci. Et ita sub polis tantum Solis remotio frigus producit: eius tamen propinquitas in æquatore absque mora decenti calorem producere non sufficit. Ad secundam eiusdem rationem quando dicitur contraria in natura maxime distant: uerum est distantia situs uel perfectionis: & sic ad propositum non requiritur quod caliditas & frigiditas maxime distent in situ: immo sunt ubi ab agentibus causantur: quod si in locis propinquis causentur erunt propinqua in situ: ceu cuilibet sani capitis patens est: sufficit tamen contraria distantia esse in perfectione. Ad tertiam breuius responsio manifestatur ex huius opinionis fundamentis quæ uera sunt. Notum est namque quod ad intensiorem actionem non sufficit agens esse forte & potens in agendo: nisi ponatur tempus debitum in quo agit. Quoniam maiorem actionem causat agens debile in longiori tempore quam forte in tempore paruo: & ita. Et si Sol in æquatore existens moretur in zenith habitantium sub eo: quoniam tamen non longo tempore supra terram mouetur: ut in illis qui sunt in latitudine & remoti ab hac linea. Etiam licet ibi radii unitentur cum reflexionibus & uigoroiores sint in agendo. Non tamen tantum calefaciunt hac in nostra habitatione ab illa remota: ob temporis breuitatem: plus namque agit longitudo temporis apud nos quam apud illos rectitudo radiorum ut patet ex superius dictis. Ad aliud quando dicitur qualiter est possibile quod sub æquatore cui Sol magis uicinatur sit temperies: & sub tropicis a quibus Sol est distantior caliditas. Dico quod est bene possibile: si quidem non tota causa caloris est Solis uicinitas cum eius mora tam supra zenith quam supra terram: quarum quælibet dictum est reperiri sub tropi-

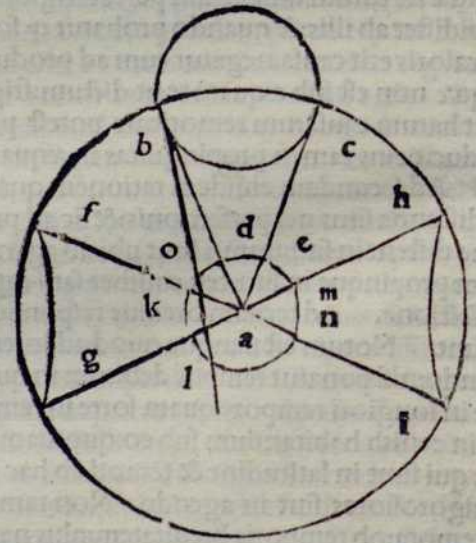
CAPITVLVM

cis: sub æquatore autem non nisi unam scilicet solis ad zenith propinquitatem: non autem in eo moram neque supra terram. Ad ultimum iam patet responsio: unde dico quod licet sub polis sint zonæ frigore inhabitatæ: non tamen in medio per æquidistantiam: scilicet sub æquatore est zona inhabitatæ caumate cum ibi non conueniant omnes causæ caloris: immo sub tropicis ut dictum est. Et sic cum laude dei pii habemus terminationem huius quæstionis. At huius quæstionis merito dubitare iterum accidit circa quædam: dictum est enim in præcedenti quæstione quod ubi sol radios perpendiculares prohibet calorem causat intensum habitationis prohibentem temperiem. Item quod regiones terræ circulis arctico & antarctico suppositæ & inclusæ frigore incultæ redduntur: oportet uide re quo pacto radii proiciantur perpendiculariter. Similiter qualiter regio in terra alicui parti cœli sub iecta sit: quæ ut declarentur queritur an terræ aliqua pars sit habitabilis: & arguitur quod non: immo rota est inhabitabilis calore. ubicunque nanque sol perpendiculares prohibet radios calorem destruem habitationem producit: sed ita est quod in tota terra quam sol respicit mittit radios perpendicu-
 lares: ut in hac figura in qua terra in puncto a: sol uero b c si duæ lineæ ex eius extremis perpendiculariter trahantur quæ sunt b d & c e: ex quo ipse sol maior est terra: eam totam includent & continebunt: qua de re in omni terræ parte eius radii perpendiculares prohibentur. Et quod maior est uidetur quod intensior calor producat in parte nostra septentrionali quam sub æquatore: nam quom utrobique perpendiculares radii cauentur: in parte nostra longiori tempore sol stat supra horizontem ut est manifestum: quam in horizonte recto eorum: scilicet qui sunt sub æquatore: quare intensius aget effectum & calorem producendo acutiorem: quod sequitur contra opinionem defensatam in quæstione pertractata superius. Secundo uidetur totam terram frigore inhabitari: quoniam tota supponitur zonis frigidis in cœlo & eisdem includitur: unde sint circuli arcticus f g: antarcticus uero h i ductis lineis perpendiculariter ab eorum extremis f h & g i: notum est totam terram eis includi & comprehendere: ideo tota terra frigore est inculta. In oppositum omnibus relictis rationibus est cunctarum ueritatum mater et domina experientia: uidentur nanque manifeste quasdam terræ regiones esse temperatas in quibus neque caliditas excessiua superabundat: neque frigiditas: immo perfecte habitari ueluti sunt regiones et loca nostra: tertii quarti quinti et sexti climatis: quæ si negaret quis habitari esset fatuus et insanus. Et quoniam rationes pro hac parte patebunt in respondendo argumentis nolo sermonem prolongare: sed in eorum solutione statim deueniam. Pro quo est aduertendum quod undecunque linea ueniat si in superficie terræ debet esse perpendicularis ad centrum terræ peruenire et dirigi necessum est: quæ si non tendat in centrum eiusdem perpendicularis esse impossibile est: immo ex parte qua linea a centro discedit angulum causat magis obtusum quam ex alia: gratia exempli si in terræ superficie d k cuius centrum a ex sole b linea b o cadat non transiens per centrum in puncto o angulos æquales non causat immo angulum b o k obtusorem angulo b o d cum ex centro uersus k remoueatur: & hoc est manifestum ex geometria. At si ex eodem puncto b cadat linea b a ad centrum usque in puncto d terræ secabit superficiem angulum utrunque d causando æqualem: & consequenter linea b d est perpendicularis super terram: licet uelint perspectiui & astronomi ex centro solis lineas perpendiculares capi debere: si nanque centrum solis non sit in zenith sed alia eius pars non dicitur radios perpendiculariter prohibere. Quo notificato dico quod ex sole non debent duci lineæ æquidistantes ad hoc ut sint perpendicu-
 lares ceu probat primum ante oppositum: uerbi gratia b a & c a & tunc tota superficies terræ d e clausa inter dictas lineas soli dicitur supposita uel zonæ torridæ: eodem quoque modo quoniam f g est circulus arcticus ex f & g lineæ æquidistantes non ostendunt partem terræ ei suppositam: cum non cadant orthogonaliter in terræ superficie: immo f a & g a: & tota pars k l intercepta lineas dictas est

lares ceu probat primum ante oppositum: uerbi gratia b a & c a & tunc tota superficies terræ d e clausa inter dictas lineas soli dicitur supposita uel zonæ torridæ: eodem quoque modo quoniam f g est circulus arcticus ex f & g lineæ æquidistantes non ostendunt partem terræ ei suppositam: cum non cadant orthogonaliter in terræ superficie: immo f a & g a: & tota pars k l intercepta lineas dictas est

lares ceu probat primum ante oppositum: uerbi gratia b a & c a & tunc tota superficies terræ d e clausa inter dictas lineas soli dicitur supposita uel zonæ torridæ: eodem quoque modo quoniam f g est circulus arcticus ex f & g lineæ æquidistantes non ostendunt partem terræ ei suppositam: cum non cadant orthogonaliter in terræ superficie: immo f a & g a: & tota pars k l intercepta lineas dictas est

zona frigida circulo arctico subiecta. Item quia antarcticus circulus est h i lineis productis h a i a in cētro totius concursus inuenientibus pars terræ m n altera zona frigida polo antarctico & circulo eodem supposita ostendetur. partes uero intermediae d k & e m: quoniam zonis cœli temperatis supponuntur sunt temperatæ & habitabiles: et per hoc patet responsio ad secundum: quo puto satisfactum esse huic dubio: et expositioni totius et tractatus ad laudem et gloriam omnipotentis dei.

Tractatus secundus sphaeræ foeliciter explicit.

Incipit tractatus tertius sphaeræ.

IGNORVM AVTEM ORTVS ET OCCASVS. Tractatus tertius sphaeræ pulcher & utilitatis non modicæ: cum in eo agatur de motu primi mobilis: at quia primum mobile causa motuū aliarum sphaerarum: tum etiam quod omnes aliae sphaeræ mouentur motu eius: astrologo necessaria ē cognitio huiusmodi motus: & ideo dictum est presentem tractatum esse utilem: pulcher est quoque & dignus: quoniam primum mobile inter omnia alia corpora & eius motus inter omnes alios motus sunt dignissimi: quoniam aliorum causa: & quia a principio primo causantur.

Motu autem quo primum mobile proprie & principaliter defertur diurno ut saepius dictum est nominato: secundo uero & rapte alia mobilia: sequitur quod signa orientur hoc est supra orizontem eleuantur & incipiunt appareri: & occidunt id est sub orizonte depræssa occultentur: ideo in hoc tractatu de ortu occasuque signorum determinatur: non oportet autem aliter de mobilis primi agere: cū notum sit eum esse regularem supra polis mundi: & uiginti quatuor horarum spacio perfici. Et licet de ortu & occasu signorum doctrina amplior & diffusior possit tradi demonstratiuæ scilicet: quam Ptol. in primo & secundo Almag. expedit. Auctor tamen breuiter & succinte eam sequitur declarando quasdam propositiones ueras quæ sunt principia & fundamenta totius astronomicæ scientiæ: cū ipse ueluti in prologo huius memini dixisse breuiter totam theoreticam scientiam in hoc paruo uolumine sit amplexus: difficiliora etiam reliques ut in fonte astronomiæ uideantur hoc est in præfato libro Almag. Et licet ego exponens digrediendo plura & pulchra possem declarare circa ortus signorum & occasus: non tamen omnia prosequar: tum quia difficiliora & incohantibus non apta: immo alia præsupponentia: tum quia opus in quo ea docentur Almag. nuperrime impressum est: in quo omnia astronomiæ scibilia quis legens inueniet: quare nō multum digrediar a textu discedens: nisi ubi uidero necessitatem. Agitur igitur in hoc tertio tractatu de ortu & occasu signorum principaliter: eorū æqualitatem in ortu & occasu: declarando diuersitatem motus: & tempus ortus & occasus: & quia diuersitate ortus & occasus signorum causatur diuersitas in longitudine & breuitate dierum cum tempus diuersetur diuersificato motu: agit consequenter de diuersitate dierum artificialium & noctium in augmento & decremento ibi. (Notandum quod sol tendens a primo puncto Capricorni). Et quoniam diuersitas ortus & occasus in tempore: & consequenter uariatio dierum & noctium in quantitate augmenti & decrementi contingit in diuersis partibus terræ: ob earum diuersitatem in situ: declarat tertio loca terræ habitabilia ea septem climatibus partiendo: & per poli elevationem: & quantitatem dierum maximarum: & latitudinem miliaribus notificando ibi. (Imaginetur autem quidam circulus). Prima pars in duas diuiditur secundum quod dupliciter consideratur ortus & occasus: altero nanque modo a poetis: & alio astrologis: considerant nanque astrologi huiusmodi in cōparatione ad tempus: cum motus omnis quarto & sexto phys. tempore mensuretur: ideo considerant cuiusque signi & eius partis tempus ortus & occasus. At quoniam non est de intentione poetarum æqualitas motus cœli: hoc modo ortum & occasum non contemplantur: uerum quoniam circumlocutione utuntur ut diuersa tempora diei & anni possint circumscribere: quia aliud in die & in nocte similiter aliud oritur ac occidit signum: eorum ortum diurnum & nocturnum contemplantur & occasum: & eadem de causa solarem: ideo primo determinat de ortu & occasu more poetarum: secundo uero ut accipiunt astronomi ibi. (Sequitur de ortu & occasu signorum). Notandum est pro intelligentia completa totius capituli presentis quod ortus cuiusque signi uel sideris nil est aliud quam inceptio uideri postquam non uidebatur: quod transumptiue sumitur ab ortu & profluxu uegetantium: quæ dum in utero uel in terra sunt abscondita non uidentur: postquam autem exeunt & in lucē prodeunt oriri dicuntur: ueluti arbor oriri aut planta: homo quoque & animal oriri dicitur: similiter & stellæ absconditæ prius uideri non potentes dum incohant apparere oriri dicuntur: priuantur autem uisione duabus de causis prima quia sub orizonte sunt: cum dictum sit in secundo huius q. orizonte terminat uisum: itaque quicquid est sub eo abscondit & uideri nō pot. quādo uero motu primi mobilis supra orizontem ascendunt: quia ad hemisphaerium superius & partem uisam uideri incohant & oriri di-

CAPITVLVM

euntur: q̄ si sub horizonte existentes de die ueniant supra cosmice dicuntur oriri: si uero de nocte ascē-
dant cronice propter rationes inferius exponendas. Secunda causa impediens ne uideantur est quo-
niam sunt cum sole: quando nanque astrum est uel soli coniunctum uel ei propinquum non permittit
ur uideri solis præsentia propter rationem quam declarauimus in theoreticis capitulo de passionibus pla-
netarum: qua de re si a sole discedens remoueat uideri iohat et oriri dicitur elyace. id est ortu sola-
ri et respectu solis. Eodem quoque modo de occasu ē dicendū q̄ est definitio uideri astri qd̄ prius
uidebatur: quando cunque nanque stella prius uisa definit uideri occidere dicitur contrarie oriri: po-
test autem astrum dupliciter ascondi post apparitionem: primo sub orizōte descendēs & occultas se
occasu orizontali occidere dicitur: quod si de die cosmice: cronice uero de nocte occidit. Secundo
quando solis ingreditur radios ab eo prius elongatum occidere dicitur elyace. Et nota quod licet ali-
cui idem conuertibiliter uideretur ortus & ascensio similiter occasus & descensio: non tamen ita est:
immo ortus in plus quam ascensio se habet & occasus quam descensio: nam cum inceptio uideri con-
tingat dupliciter per eleuationem supra orizontem & per remotionem a Sole de utraque dicitur or-
tus ut patet: cum ascensio non dicatur nisi de ortu orizontali qui est supra eundem eleuatio: quod au-
tem a Sole remoueat non dicitur ascendere cum possit etiam descendere. Similiter definitio uide-
ri dupliciter contingit per depræssionem sub orizontem & appropinquationem ad Solē & de utraq̄
prædicatur occasus: tamen descensio non nisi sub orizonte sit depræssio: quod nanque appropinquat
Soli non dicitur ascendere & descendere: & ita hēmus: quod ortus & occasus cōtigit tam respectu orizōtis
quam Solis. Ascensio uero & descensio respectu orizontis tantum. Patet etiam triplicem esse ortum
& occasum cosmicum cronicum & elyacum: quorum sufficientia ita probatur: quoniam uel est respe-
ctu orizontis uel solis ut dictum est: non enim datur aliud quo astra possint abscondi ni sub orizonte
uel Solis præsentia: si respectu orizontis uel de die: & est talis cosmicus uel de nocte & est cronicus: &
quia non datur tempus medium inter diem & noctem: non datur tertius ortus uel occasus respe-
ctu orizontis. Si uero sit respectu solis est elyacus: non potest autem hic diuidi in diem & noctem: quo-
niam astra de die non uidentur ob solis præsentiam: quare non oriuntur elyace: licet oriantur cosmice
dum de die supra orizontem ascendunt: quare licet non uideantur solis præsentia: quantum tamē
est merito orizōtis possunt optime uideri. Tria itaq̄ facit: primo agit de cosmico: secundo cronico ibi.
(Cronicus ortus). tertio uero de elyaco ibi. Elyacus ortus. Est itaq̄ ortus cosmicus eleuatio & ascensio si-
gni uel stellæ ex sub orizonte ad supra de die artificiali. Dicitur primo eleuatio ad differentiam occasus
huiusmodi qui est depræssio: secundo ponitur ex orizonte ad differentiam ortus elyaci qui est ex sole
ultimo additur in die artificiali ad differentiam ortus cronici: qui & si sit orizontalis est tamen in no-
cte. Dicitur autem cosmicus a cosmos græce quod mundus sonat latine: unde cosmicus ortus idem
est quod mundanus & principalis: nam quom ortus principaliter dicat de sole qui sensibilis ab om-
nibus percipitur oriri: unde simpliciter pronuntiando ortum: solarem intelligunt ortum: sol autem
in die oritur: ortus enī eius initiū causat diei: quicquid ī die oritur principaliter dicitur oriri: & mūda-
ne cum motus mundi & primi mobilis ī sole sensibilis percipiatur: & hac de causa: & si sex signa quæ
in die nascuntur cosmice oriri dicantur: principaliter tamen quod in mane cum sole ascendit: cum sol
tantum in mane & non in qualibet diei parte eleuetur. Exemplariter hunc ortum habemus a Virgil.
primo geor. ubi docens tempus ueris aptum est seminationi fabarum & millii inquit. Vere fabis sa-
tio: tuuc te quoque modica putres. Accipiunt sulci: & millia uenit annua cura & circumloquens tem-
pus ueris particulare subdit. Candidus auratis &c. & intelligit circiter medietatem aprilis quo tempo-
re sol possedit principium Tauri: & consequenter ambo oriuntur simul in mane & cosmice: quando
igitur Taurus oritur cosmice quod est in medio aprilis prædicta debent seminari. Dicit autem Tau-
rus candidus quoniam ueluti Ouidius secundo methamor. fabula decimatertia & ultima. Iuppiter ca-
ptus amore Europæ filiæ regis transformauit se in Taurum candidum: quo potitus est suo desiderio
ad cuius æternam memoriam in taurum cœlestem qui est secundum signum zodiaci transfigurauit:
& ideo est candidus. (Aperit). quoniam antequam sol taurum ingrediatur ob frigus & terra & plan-
tæ & omnia clausa & constricta sūt itaq̄ nihil germinatur: eo uero taurum intrante: quoniam appro-
pinquat: & calor incipit: omnia nascuntur & consequenter aperitur annus. Auratis cornibus propter
singulas stellas in singulis cornibus existentibus: et intelligas taurus cum auratis cornibus existens
aperit &c. non quod aperiat cum cornibus: sed eo taurum intrante omnia aperuntur. Occasus autē
cosmicus est depræssio uel descensio astri sub orizonte in die artificiali. Ponitur primo descensio ad
differentiam ortus: reliqua uero patent per prædictam diffinitionem de ortu cum ponantur ad diffe-
rentiam occasus cronici & elyaci: & totum hoc intelligas per hoc quod dicit respectu oppositionis sci
licet signi cosmice orientis: nam dum signum oritur oppositum occidit: quare altero oriente in ma-
ne & cosmice: alterum occidit in mane etiam cosmice. Et de hoc Virgilius in georgicis fru-
mentum nanque seminatur in mense octobris Sole in Scorpione morante: quare Scorpio oritur
in mane cum Sole: sed Scorpione oriente occidit Taurus signum oppositum & pleyades quæ sunt se

TERTIVM

ptem stellæ in eius ore existentes: in mense igitur octobris pleyades occidunt in mane & cosmice. Be ne igitur est dictum quando Taurus cum pleyadis occidunt cosmice quod est in mense octobris frum entum debet seminari. Nam eis occidentibus oritur Scorpio: & consequenter Sol cum sit in ma ne. Quare Sol est in Scorpione & mensis octobris: in huiusmodi igitur tempore frumentum debet seminari. Pleyades septem sunt stellæ in ore Tauri extra imaginem eius: quæ situatæ sunt in modum figuræ curvæ: & si tantum sex uideantur: quorum nomina sunt Ambrosia Eudora Padile coronis Po liño Phileto thyene filia: fuerunt Athlantis: & ideo dicit Virg. Athlantes & hye oceani filia: qua de re dixit e o e. ascondatur idest occidant cronice. Deinde cū dicit.

CRONICVS ORTVS SIVE TEMPORALIS. Explanat secundum modum ortus & occasus apud poetas qui dicitur cronicus. Est namq; ortus cronicus signi uel stellæ eleuatio supra orizontem de nocte: & per hoc dicitur supra orizontem distat ab elyaco: & de nocte additur ad hoc ut differat a cosmico: quem patuit esse diurnum. Et dicitur cronicus quasi temporalis a cronos græce tempus lati ne: quoniam est in nocte quæ dicitur tempus mathematicorum idest astrologorum: astrologi namq; nocturno tempore astra speculantur cum in die ea non uideant: ortus igitur nocturnus dictus est tē poralis & cronicus quia fit in tempore mathematicorum. De quo ortu Ouidius de ponto episto la nona ad Seuerum: ita loquitur. Ut careo uobis scyticas detrusus in oras. Quatuor autūnos pleyas orta facit. idest quod ego sum missus in exilio in scytiam pleyas orta facit quatuor autūnos: hoc est quatuor annos in quocunq; namq; tempore sunt quatuor autūni sunt quatuor anni: si quidem singu li anni continent singulos autūnos. In autumno pleyas hoc est stellæ iam dictæ in ore tauri existētes oritur in principio noctis: & consequenter cronice: nam quom eo tempore Sol sit in Scorpione: (ut est dictum: Scorpio occidit in sero cum Sole: & quia pleyas est in Tauro signo opposito oritur eo tūc quare in autūno cronice quod intendimus. Sed dubitatur: quoniam Virg. & Ouid. uidentur adin uicem se se oppugnare: cum Virg. uoluerit pleyades in autumno occidi: quando dixit. Ante tibi eoe Athlantes ascondantur: & fuit expositum in autūno. Ouidius uero uult quod autūno oriantur dū dicit quatuor autūnos pleyas orta facit. Respondetur quod non tantum eodem anni tempore astrū potest oriri & occidi diuersimode tamē: immo eodem die: cum omnis stella motum diurnum i quo ortus contingit & occasus) in die naturali compleat & declaratur exemplariter non ne Sol in ma ne oritur & occidit in sero & alia stella in sero oriens occidit in mane: & ita ad propositum in autum no pleyades oriuntur in sero: & cronice ueluti uoluit Ouidius. Occidunt autem in mane cosmice: ut Virg. cum igitur non loquantur de eodem ortu neq; intelligant idem tempus non sunt contrarii: si quidem contraria uerificari habeant pro eodem tempore. Occasus uero cronicus ē depressio astrū & descensio sub orizonte de nocte quod intelligit per hoc quod dixit respectu oppositionis: hoc est quando aliquod signum oritur de nocte & cronice oppositum: tunc cronice occidit. Quem occasum Lucanus intellexit in hoc carmine. Tunc nox thessalicas urgebat parua sagittas. Ex quo namq; in quit parua nox denotatur Solem fuisse in principio Cancri in mense iunii: quo (ut experientia demō stratur & sphaera materialis ut patebit infra) est nox minima quam possit esse zona hac septentrionali: q̄ de causa antequam Cancer oriatur cum Sole occidit Sagittarius ut sphaera materialis patefacit. Can cro namq; oriente occidit Capricornus: quem in occasu præcessit Sagittarius. Sed ante ortum Solis ē nox: igitur quando Sol ē in Cácro & nox parua Sagittarius occidit i fine noctis. & consequenter cro nice: unde Lucanus in dicto carmine describit tempus uniuersale esse mensem Iunii & particulare huius fine noctis. Et hoc dicit. Tunc nox parua Sole Cancrum habente: urgebat idest occidere & descende re faciebat. Thessalicas sagittas. i. Sagittarium qui fuit de thessalia. Deinde cum dicit.

LIACVS ORTVS. Declarat ortum & occasum solarem dictum elyaco ab alyos græce quod est Sol: unde elyacus idem est quod solaris. Et iam notificatus est supra in præsentī capitulo: & melius in expositione nostra super libro theoricarum capitulo de passionibus planetarum: ubi dictum est quod quocunq; aliqua stella cum Sole est coniuncta: uel prope eum non lucet neque uideri permittitur cum lumen maius offuscat minus: & huiusmodi stel la cum Sole oritur & occidit: quæ si ab eo elongetur incipit uideri & oritur elyaco ortu: scilicet res pectu Solis: potest autem aliqua stella a Sole fieri distans: uel quia Sol ab ea uel ea a Sole elonga tur. Elongatur namque Sol ab astris superioribus: quia eis uelocior est in motu & ab eo remouetur tres inferiores: q̄ agilius mouentur: ut in prædicto theoricarum loco expositus est. De quo ortu duo exempla habemus: primum est Ouidii secundo libro fastorū: ubi i medio februarii ponens īgres sum solis in piscibus: ex quo ab aquario remouetur: aquarius prius occultus præsentia solis incipit uideri: & cōsequenter elyace oriri: unde dicit. Iam lenis obliqua subsedit aquarius urna. Proxim⁹ æthe reos excipe piscis equos. Quare dicat lenis aquarius & obliqua urna patebit īferius quando de ortu & occasu signorum secundum astrologos in sphaera obliqua agetur: ubi notificabitur aquarium ob liquo oriri & puo tpe: & iō leuē eē & uelocē i ortu & ascēsiōe. Exēplū scdm ē Virg. primo geor. ubi de scribens tempus i quo frumētū feri debet postq̄ dixit uersum supra expositū. Ante tibi eoe athlanti

CAPITVLVM

des ascondantur: subdit gnosciaq; ardentis decedat stella coronæ. Debita qui sulcis cõmittas semina idest anteq; feminas frumentũ fac ut corona septentrionalis oriatur. Est nanq; huiusmodi corona in principio Scorpionis: quæ Sole ibidẽ existẽte nõ uidetur: Sole autẽ moto uersus finẽ Scorpionis orif elyace: quod est circa finẽ octobris & principium nouẽbris: quãdo igitur corona oritur seminari debet frumentũ. Occasus uero elyacus est definitio apparitionis stellæ ob igressũ radios solares: quãdocunq; nãq; astrũ a Sole elongatũ uidetur: si ei appropinquat definit uideri & occidit elyace. Vñ Virg. primo geor. in uersibus prius dictis uult q; fabæ seminẽtur cũ milio in uere medio aprilis: quando .f. Sol Taurũ possedit & canis elyace occidit. Canis nanq; duplex est i cœlo. Maior dicitur ab astrologis Alabor cõtinens. 29. stellas & est circa finẽ Geminorũ: & initiũ Cancrũ: secundus est canis minor pro cyon nominatus: & ex tribus syderibus itegratus in principio Leonis situatus: in quo cũ sol fuerit itenditur calor & incohãt dies cãniculares: intelligit igitur Virg. canẽ maiore qui cum sit in fine Geminorum ob uicinãtẽ ad Solem existentẽ i Tauro definit uideri: & consequenter occidit elyace: in mẽse igitur aprilis quãdo canis occidit elyace seminari debent faba & miliũ. Et ideo inquit Vere fabis fatio & c. dum .f. canis cedens ob occasum occidit astro aduerso. i. postifero & cõtrario uiuentibus: cũ ibi sit stella mala de natura Saturni.

EQVITVR DE ORTV ET OCCASV SIGNORVM. Quoniam de ortu & occasu signorum secundum q; poete accipiunt in præcedenti capitulo peractũ est sufficiẽter: in præsentia parte de eis psequitur ueluti astrologi considerant. Considerat nãq; astrologi ortũ duplicem & occasum: alterũ .f. horizontalẽ: quibus astrum incipit uel definit appareri: quoniam uel supra horizontẽ eleuatur: uel sub eo deprimitur: non faciendo distinctionem an de die uel de nocte contingat: quẽadmodum poete distigebant in cosmicũ & cronicũ. Alterũ uero ortum & occasum speculantur solarẽ aut elyacũ declaratũ in capitulo præcedenti: quo sidus oritur p remotionem eius a Sole: & per appropinquationẽ ad eundẽ occidit. Et quoniã in hoc tractatu determinat de motu primi mobilis: quo alia oriuntur ortu horizontali tantũ & occasu: nõ autẽ solari: ideo hic peragit tantũ de primo: cũ ortus & occasus elyacus declaratur in theoreticis capitulo de planerarũ passionibus: & in tabulis ubi notificatur quot gradibus & .m. stella a Sole in unoquoq; signo elõgari debeat ad hoc ut elyace oriatur: & quot gra. & .m. appropinquare ad hoc ut simili occidat occasu. Verũ huiusmodi ortus & occasus horizontalis duplex est speculatio: altera quidem uniuersalis & per regulas & canones uniuersales explicata: ut q; tale signum tardius: illud uero uelocius oriatur: nõ descendẽdo ad tempus particulare ortus & occasus determinatæ partis & gradus: & huiusmodi noticia traditur in præsentĩ tractatu. Altera uero est scientia ortus & occasus magis particularis & distincta: quæ tradit noticiã ortus & occasus cuiuslibet partis zodiaci: in quãto & quo tempore oriatur occidatq; quæ tradit in tabulis ordine numerorũ: & utraq; istarum habetur in primo & secundo libro Almag. a Pto. licet nõ nisi prima uniuersalis in præsentĩ tractatu. Determinas igitur auctor de ortu & occasu signorum tali modo duo agit: primo ponit duo supposita eaq; declarat: secũdo psequitur intentũ ibi. (Et est sciendum q; in sphæra recta). Circa primũ iterum duo facit secundum q; duo notãda declaratur secundum ibi. (Notãdum igitur). Primum suppositũ est huiusmodi q; cũ ad motum primi mobilis moueatur æquator & zodiacus diuersimode tamen & aliter & aliter oriuntur & occidunt: quoniã æquinoctialis in utraque sphæra tã recta q; obliqua oritur uniformiter & occidit: hoc est in tẽporibus æquis æquales oriuntur portiones: & arcus: similiter & occidunt: unde cũ totus uoluatur in .24. horis eius quindecim gra. orientur singulis horis: & singuli gra. in .4. .m. horarum. At zodiacus inæqualiter oritur & occidit in utraq; sphæra: quoniã in tẽporibus æqualibus nõ est necesse q; ascendat eius partes & arcus æquales. Primum declaratur q; .f. æquinoctialis æqualiter moueat: quoniam primi mobilis motus est æqualis & uniformis ut philosophus demonstrat secũdo de cœlo: implicat nanq; primum motũ irregulãre cum omne irregulãre ad regulãre prius reducat: sicut obliquũ ad rectum ut uult Aristot. primo de anima: si igitur primus motus esset inæqualis reduceret ad æqualem motũ: qui prior esset eo: quare primus motus non esset primus: quod implicat: & hanc rationẽ aduertens idẽ philosophus secundo de cœlo uolens probare cœli regularitatẽ itquit maxime itelligere de motu primo: & si rones eius omnes concludent de reliquis: primus igitur motus cũ ad aliũ reduci nõ potest regularis ẽ: alii uero quoniam habent priorẽ motum ad quẽ reducãtur ad huiusmodi æqualitatem nõ necessitatũr: & si æqualẽ alii orbis moueãtur ut i Almag. declaratur & i theoreticis. Cœlum itaq; primum æqualẽ mouetur: & quia æquinoctialis motus huiusmodi motu a polis mundi æquidistat: semper angulum causat cũ utroq; horizonte uniformẽ & æqualem. i. respectu orientis semper uniformiter se habens oritur & occidit: neq; aliquando eleuatur & recte ascendit uel descendit: quãdoq; uero inclinatur & obliquatus oritur & occidit: in utraq; igitur sphæra est æqualis ascensionis & descensionis: & quia hoc habet æquator ppter hoc q; a polis æquidistat: sequitur q; omnis circulus ei parallelus æqualiter mouetur tam oriẽdo q; occidendo: si quidem a polis eisdem æquidistat. Secundum uero dupliciter deducitur q; .f. partes zodiaci nõ æquentur in ortu & occasu in sphæra utraq;: primo per causam: quoniam & si moueatur ad motũ pri-

TERTIVM

mi mobilis: non tamen semper eodē modo se habet respectu orizontis: quinimo aliq̄do inclinatur su-
 p̄ eū & causat angulū acutū ex altera parte ex alia uero obtusum: & oritur & occidit oblique & secū-
 dum latitudinē & consequenter in paruo tpe: aliquādo uero super eundem dirigit angulos causans
 q̄si rectos & recte oritur uel occidit & secundū longitudinē & ex cōsequēti tempore maiori: ut sphæ-
 ra materialis apte demonstrat: quā semp̄ oportet habere in manu qui debet hmōi percipere & abiq; ea
 dē in uanū laborabit: nisi excellētis sit imaginatiue: quā igit̄ ita est q̄ zodiacus nō semp̄ angulū aequa-
 lem causat cū orizonte: imo aliquādo maiore & aliquādo minore ob hoc quoniā obliq̄ situatur res-
 pectu poloꝝ mūdi supra q̄bus mouetur nō orit̄ neq; occidit uniformiter: quoniā maius tēpus requi-
 rit ī ortu uel occasu pars quæ oritur uel occidit recte & secundū longitudinē q̄ ea q̄ oblique & qua
 si latitudinē. Secūdo idem p̄bat p̄ signū quoniā uidemus sex signa oriri ī die artificiali lōgo & to-
 tidem in breue sexto q̄to in die & totidem in nocte: & si sint inæquales similiter & occidunt: quod
 deducitur Sole nāq; existente in cancri initio dies longissima est: quæ extenditur ab ortu solis in
 principio cancri ab eius usq; occasum: sed sole cum principio cancri occidente oritur initium capri-
 corni: siquidem semper sex signa sunt supra orizontem ex sententia Ptholo. primo Almag. erūt igit̄
 tur orta sex signa quæ sunt ab initio cancri ad finem usq; sagittarii in hoc maximo die & reliqua
 sex occasa: cum signo aliquo oriente oppositum occidat ut uult idem in eodem primo. At ī die mi-
 nimo Sole existente in principio capricorni sex signa etiam oriuntur: extenditur nāq; huiusmodi
 dies donec sol ab oriente moueatur ad occidentem: cum artificialis dies sit tempus mensurans mo-
 tum solis supra orizontem: sed sole existente in occidentem cum initio capricorni erit initium can-
 cri signi oppositi in oriente sex igitur signa a capricorne ad cancrum in huiusmodi breui die nascent̄
 tur: similiter in nocte: nam quando solem in cancro q̄ dies sunt longi & noctes breues ī die artificio-
 si (ut est dictum) nascuntur sex signa quæ sunt ab initio cancri ad finem sagittarii: in nocte uero par-
 ua sex reliqua orientur ut notum est scienti totum zodiacum reuolui in die naturali. Eodem quoq;
 modo dum sol est in capricorno diebus curtis existentibus & noctibus longis in die ascendunt sex
 signa quæ sunt ab initio capricorni ad finem geminorum: & in nocte longa cætera orientur: patet
 igitur q̄ siue dies breuis siue longa sit & nocte similiter sex signa oriuntur medietas. s. zodiaci: sed cū
 tempora sint inæqualia partes sunt æquales: sequitur q̄ motus & ortus harum partium sit inæqua-
 lis & irregularis per diffinitionem irregularis habitam sexto phy. partes igitur zodiaci non habent
 ascensiones æquales quod erat intentū. Et hoc quoq; sensui se manifestat in sphæra materiali: siquis
 nāq; eam moueat: in sphæra obliqua cōprehēdet tempus ortus medietatis quæ est a principio can-
 cri ad finem sagittarii maius q̄ tēpus ortus alterius medietatis: q̄ uidelicet est ab initio capricorni ad
 finem geminorum. Sed aliqui multum grosse dubitant non esse possibile medietates dictas zo-
 diaci non æquari in ortu & occasu: quoniam zodiacus æquator & orizon quicunq; sit sunt circuli
 maiores sphæra: ergo se diuidunt in partes æquales per diffinitionem circuli maioris in principio
 secundi huius positam: semper igitur de zodiaco medietas supra orizontem & de æquatore etiam
 medietas intercipientur: & reliqua medietas utriusq; sub eodem: sed medietas zodiaci supra orizon-
 tem oritur simul cum medietate æquatoris supra orizontem: similiter medietas zodiaci sub orizon-
 te cum medietate æquatoris sub eodem: & medietates æquinoctialis æquali tempore oriuntur: si
 quidem (ut dictum est) æqualiter mouetur: quare etiam medietates zodiaci ea scilicet quæ est supra
 orizontem & quæ sub eodem æqualiter ascendunt quæcunq; sint illæ. Ad hoc dicatur breuiter
 non esse uerum medietatem zodiaci supra terram oriri præcise cum medietate æquatoris supra ori-
 zontem: & reliquam cum reliqua propter obliquitatem zodiaci: & quoniam hoc est manifestum &
 per rationem & per sensum in materiali sphæra: non amplius me extendo in declaratione.

¶ Deinde cum dicit.

NOTANDVM IGITVR. Ponit secundum suppositum cofelariæ sequēs ex declarato: dictum
 est enim & probatum zodiacum & eius partes inæqualiter oriri & occidere: oportet q̄ hæc irregula-
 ritas metiatur & cognoscatur per regularitatem motus alicuius: quod simul cum parte zodiaci oria-
 tur & occidat: & eius æqualitate cognoscatur tempus motus eius & partis zodiaci quæ in eodem tē-
 pore mouetur: hoc tale est æquinoctialis: ex quo (ut patuit) oritur & occidit æqualiter: æquinoctia-
 lis igitur motus est metrum & mensura motus zodiaci & cuiuslibet partis eius: nam si libeat scire in
 quanto tempore pars aliqua zodiaci oriatur uel occidat: conspicitur pars æquinoctialis cum eadem
 oriens uel occidens: & per tempus ortus illius partis: quæ æqualiter oritur occidit & cælum mediat
 habetur tempus ortus partis zodiaci. Et hoc est quod dicit in tex. ortus & occasus signi nihil aliud
 est q̄ illam partem æquinoctialis oriri uel occidere & cætera idest ortus & occasus signi & cuiuslibet
 partis zodiaci accipitur & mensuratur per ortum & occasum æquinoctialis: unde accipitur ortus si-
 gni uel occasus per quantitatem partis æquatoris secum coorientis uel occidentis: per quam tem-
 pus ortus uel occasus signi cōcluditur. Et hoc uult Alphag. differentia decima ad principium dum
 inquit. Et quoniam uolubilitas circuli signorum idest orbis signorum qui est primū mobile in quo

CAPITVLVM

sunt. signa æqualis est ab oriente in occidente super axes æquinoctii diei idest polos mundi: necesse est ut partes æquales circuli signorum idest zodiaci transeant super utrosq; scilicet directos & decli- uos suple orientes in temporibus inæqualibus: cuius causa est quoniam zodiacus non æquidistat a polis mundi: neq; cum horizonte utroque semper æqualem causat angulum: & subdit tempora au- tem æqualia accipiuntur a uolubilitate æquinoctii diei super axes eius: cuius causa est quoniam æqualiter oritur & occidit: uult igitur breuiter q; ortus & occasus cuiuslibet partis zodiaci habetur per partem æquatoris quæ secum oritur & occidit: cum simul oriatur & occidant in tempore æqua- li. Æquinoctialis igitur metrum est & mensura motus zodiaci. Sed in mediate quis quæreret: nam dictum est ideo æquinoctialem moueri regulariter in ortu: & occasu: quoniam a polis mun- di æquidistat & cum horizonte utroq; semper causat angulum inuariabilem: & quoniam circuli paralleli æquatori ut tropici & alii a polis æquidistant & cum horizonte faciunt angulos uniformes: & consequenter æqualiter oriuntur & occidunt: quare ipsorum alter non mensurat motum zodia- ci sed æquinoctialis potius? Ad quod responderetur licet tam æquinoctialis q; circuli ei æquidistan- tes orientur & occidant uniformiter: non tamen ad placitum æquinoctialis metitur motum zodia- ci & non illi: immo comodius & rationabilius: cuius ratio triplex est. Prima quoniam tam zodia- cus q; æquinoctiali sunt circuli maiores & æquales: in quibus omnes partes similes sunt æquales: ut igitur zodiaci æquator quantitatiue gradui æquinoctialis: quo fit ut facilius motus zodiaci mensu- rentur: non est autem ita de aliis circulis ut tropici uerbi gratia: qui quoniam sunt circuli minores non habent similes partes partibus zodiaci proportionalibus æquales: & ita propter inæqualitatem nõ ita comode mensurarent motum zodiaci. Adde ad hoc q; uterq; scilicet æquinoctialis & zodia- cus ab horizonte utroq; in geminas medietates secatur: quare utriusq; altera supra horizonte & altera infra intercipitur: & altera reliquam melius mensurat: quod non est de aliis circulis qui ab horizon- te obliquo in duo media minime secantur. Secunda ratio est quoniam æquinoctialis diuidit zo- diacum & transit per medium eius: medietatibus zodiaci hinc inde declinantibus: circuli uero alii magis remouentur ab ipso zodiaco: & ideo uidetur non ita bene illos mensurare motum zodiaci ueluti æquinoctialem. Tertia uero ratio quæ fortissima est: quoniam ubicunq; & inquacunq; ha- bitatione zodiacus oritur & occidit & æquinoctialis similiter: nam zodiacus oritur omnibus locis præter illis quorum zenith est alter polorum mundi: ibi nanq; altera eius medietas semper est su- pra horizontem occasum nunquam cognoscens: altera uero sub eodem nunquam oriens: & ibidem æquinoctialis cum semper sit orizon non ascendit neq; descendit: ut patebit infra: in aliis uero om- nibus locis æquator continue oritur & occidit: & hac de causa in omni loco potest ortum & occa- sum zodiaci mensurare: & licet sub polis non oriatur neq; occidat neq; consequenter mensuret: hoc non indiget zodiacus quoniam neq; ipse oritur & occidit: concludendum est igitur recte per æqua- toris ortum & occasum motus zodiaci mensurari: quoniam ubi zodiacus oritur ibi & æquinoctia- lis & e contra. Alii uero circuli paralleli æquatori propter hoc q; sunt circuli minores non est neces- se q; ab horizonte diuidantur: immo stat q; secundum se totos sint uel supra & non descendant uel infra & nunquam orientur etiam in locis in quibus zodiacus oritur & occidit & quoniam ita est per ortum & occasum non possunt metiri ortum & occasum zodiaci: gratia exempli in partibus hu- iusmodi septentrionalibus: quarum latitudo maior est uigintiquattuor gradibus: totus circulus ar- ticus est supra horizontem & antarticus sub eodem cum zodiacus continue oriatur & occidat: qua- de re huiusmodi non possunt mensurare ortum zodiaci & occasum mediante ortu & occasu eo- rum: neq; etiam tropici: quoniam illis qui morantur sub circulo artico totus tropicus canci est su- pra terram & totus circulus capricorni sub ea: eorum nullo ascendente neq; descendente: & ibi (ut li- quebit) zodiacus oritur & occidit: qualiter igitur tropici metientur motum zodiaci: & similiter quom nullus alius circulus parallelus æquatori præter eum oriatur & occidat omni in loco: sequi- tur q; æquinoctialis tantum sit mensura uniuersalis motus zodiaci: & per quantitatem partis æqui- noctialis ortæ cum parte zodiaci uenatur tempus in quo dicta pars zodiaci oritur similiter & occi- dit: nam si cum parte aliqua zodiaci oriatur maior pars æquatoris: ea dicitur directe oriri: quoniam oritur recte & longitudinaliter magnum tempus consumans in ortu: ut si cum signo aliquo zodia- ci quod habet triginta grad. ascendat de æquatore trigintaduobus uel trigintaquinq; aut qua- draginta grad. signum illud dicitur oriri recte: & tempus ortus cognoscitur per dictos grad. At si eum parte zodiaci: minor pars æquinoctialis ascēdat ut cum signo uigesimo octauo aut uingesimo quinto & cætera oblique idest in clinate & secundum latitudinem dicitur oriri: & in tempore par- uo: haud aliter de occasu accipiendum est.

¶ Deinde cum dicit.

ET EST SCIENDVM QVOD IN SPHAERA. Prosequitur intentū declarando regulis uniuersalibus tempus ortus & occasus signorum in sphaera utraq; circa quod duo facit primo agit hoc quod dictum est: secundo concludit correlariæ naturalium dierum inæqualitatem ibi. (Ex præ-

TERTIVM

dictis etiam patet.) Pars prima iterum in duas partitur : quoniam quom sphaera sit duplex primo huius recta scilicet & obliqua ratione orientis recti & obliqui ut secundo huius fuit declaratum: in quarum singulis signorum ascensiones & descensiones diuersificantur : & quoniam sphaera recta regula est sphaerae obliquae cum tantam diuersitatem non recipiat : ideo in prima de ortu & occasu signorum in sphaera recta: secundo determinat in obliqua ibi. (In sphaera autem obliqua.) Circa primam partem etiam duo facit secundum quod duas regulas uniuersales probat : quarum prima est de quartis zodiaci: secunda uero de quartarum partibus ibi. (Sed tamen partes.) Regula prima luce clarius patescit in sphaera materiali : & in plano posset demonstrari ratione Ptolomei. secundo Almag. tamen quia incoherentibus difficile esset uidere qualiter planum representat sphaericum: & nisi in planisphaerio eiusdem esset edoctus non posset percipere: eam uolo silere : & in sphaera materiali iam dicta deduco : Notum est enim quod colurus distinguens aequinoctia transit per principia arietis & librae : & quia est circulus magnus diuidit tam aequinoctialem quam zodiacum in duo aequalia : & quoniam alter colurus distinguens solsticia transit per polos mundi & zodiaci cum primo causans angulos rectos: transit per puncta aequatoris & zodiaci quartis distantibus ab arietis initio & librae ut fatetur geometrica propositio: qua de re partes zodiaci & aequinoctialis contentae inter duos coluros sunt quartae circulorum aequalium: & consequenter ipse non tantum similes & proportionales immo aequales : & quoniam orizon rectus & etiam meridianus transit per polos mundi ueluti uterque colorum: & cum eis unietur: sequitur quod posito principio quartae zodiaci in orizonte recto uel in meridiano: in eisdem erit & initium quartae aequatoris: & orta quarta zodiaci ita quod eius finis sit in orizonte : erit similiter ibidem terminus quartae aequinoctialis sibi conterminalis & eodem tempore orta : inaequali igitur tempore oritur quaecumque quarta zodiaci incohata a puncto coluri alterius: & quarta aequatoris sibi conterminalis in sphaera recta: & quoniam quarta aequinoctialis ascendit in sex horis quarta scilicet parte diei naturalis: & in eodem tempore singulae quartae zodiaci.

¶ Deinde cum dicit.

SED TAMEN PARTES. Declarat secundam regulam : ex qua secundo infert correlarium ibi. (Et ex hoc sequitur.) Tertio uero remouens obiectionem hanc secundam regulam uerificat ibi. (Et notandum quod non ualet.) Haec secunda regula inter omnes indiget demonstratione : cum sensus in sphaera recta male discernat diuersitatem inter ortus & occasus partium zodiaci & aequinoctialis ueluti in sphaera obliqua: eam tamen sileo ob causam dictam: sed exemplari modo eam patefaciam ueluti incoherentes desiderant. licet namque quartae zodiaci aequentur in ortu & occasu in sphaera recta cum quartis aequinoctialis eis conterminalibus: non causam harum quartarum partes: si capiatur namque quarta zodiaci a principio arietis ad finem usque geminorum cum quarta aequinoctialis & simul incipiat oriri maior pars oritur de quarta zodiaci quam aequinoctialis: unum si oriat totus aries cum eo oriens pauciores gradus aequinoctialis quam triginta & consequenter aries oritur obliquus & in paruo tempore: cuius ratio est quia aries respectu aequinoctialis situatur oblique cum eius principium sit in aequatore & finis obliqua tur uersus polum articum: & hac de causa oblique oritur & secundum latitudinem: & eadem de causa quarta incohans ab initio librae maior portio oritur de zodiaco quam aequinoctiali : licet quartae completae simul per orientur: at de quarta ab initio cancri maior portio oritur aequinoctialis : cum cancro namque orientur plures triginta gradus. cuius ratio est quod cancer respectu aequatoris directe quasi sit tuatur parum ab eo declinans: quare orto cancro quoniam colurus distinguens solsticia & orizon rectus se secant in polis maxime distant in medio sectionum ubi est aequinoctialis ut habetur tertio elementorum: quare pars aequinoctialis a coluro ad orizontem maior est quam cancer pars zodiaci orta: cum cancro igitur oritur pars aequinoctialis maior triginta gradus. & propter eandem causam idem intelligendum est de capricorno & quarta zodiaci ab eo incohata ceu uerificari potest in sphaera materiali: & breuiter propter causas quas assignaui habetur quod in sphaera recta de qua loquimur omnia signa propinqua aequinoctiali (quoniam zodiacus ibi habet maximam & ultimam declinationem) oblique orientur : & sunt tota quarta a medietate aquarii ad medietatem tauri : & opposita a medio leonis ad medium scorpionis: ea uero quae sunt uicina tropicis directe ascendunt : quia zodiacus ibi quasi insensibiliter declinat: & sunt quarta zodiaci a medio tauri ad medium leonis : & a medietate scorpionis ad medietatem aquarii. Et ita patet quod & si quartae & caetera aequentur in ortu non tamen quartarum partes. At quoniam haec regula est negatiua quae scientiam non causat ortus & occasus ponit deinceps regulam affirmatiuam: & est: quod omnes duo arcus aequales & aequidistantes ab aliquo quattuor distantium punctorum duobus uidelicet aequinoctialibus & duobus solsticialibus habent ascensiones aequales : gratia exempli signa geminorum & cancri aequalia sunt: utroque eorum triginta gradus. continente : similiter aequidistant a puncto solsticii aestiuales : quoniam ei sunt in mediata & coniuncta ascensiones habent aequales: cuius ratio est quoniam punctus solsticii estiuus est punctus zodiaci ab aequatore maxime declinans: a quo undecumque remoueat aequato

CAPITVLVM

ri magis propinquat: & quoniam ita est q̄ gemini & cancer æqualiter appropinquant & remouentur ab æquatore: & consimilem habent situationem respectu eiusdem: ideo cum sint æquales habent & ascensiones æquales: & eadem ratione taurus & leo quia æqualiter remoti sunt a puncto prædicto & æqualiter declinant: cum habeant situationem similem respectu æquatoris conueniunt in ortu & occasu: similiter aries & pisces quoniam partes æquales & æquidistantes a puncto æquinoctii initio scilicet arietis ascensiones habent æquales: & ratio est quoniam ab illo puncto incipit declinatio zodiaci: & ad partem utranq; extenditur æqualiter: ergo partes æqualiter distantes ab eo puncto & æquales æqualiter declinant: & per consequens ambo habent eundem & consimilem situm rectū scilicet uel obliquum & consequenter ascensiones æquales: hæc autem regula est multum uniuersalis cum non determinet tempus ortus cuiusq; partis: seruit tamē ad hoc q̄ habito tempore ortus uel occasus partis datæ zodiaci: habetur tempus æquale ortus uel occasus partis æqualis in simili situ positæ idest æqualiter distante a punctorum eorum aliquo.

Secundo cum dicit.

ET EX HOC SEQUITVR QVOD SIGNA. Concludit quoddam correlarie sequens ex hac secunda regula declaratum est nanq; in ea q̄ partes zodiaci æquales & æquidistantes ab aliquo dictorum punctorum inde ascensione æquales: ex quo sequitur q̄ signa opposita habent ascensiones æquales nā signa opposita in ascensione conueniunt cum aliquo tertio signo: cum ei conueniant in distantia ab aliquo punctorum: igitur signa opposita habent æquales ascensiones: siquidem quæ conueniunt uni tertio conueniunt etiam inter se: gratia exempli aries & libra quæ sunt signa opposita: habent ascensiones æquales: nam aries & uirgo cum æquidistant a principio cancri uterq; eorum per duo signa: habent ascensiones æquales: & quia libra & uirgo etiam æquidistant a puncto æquinoctii autūnali habent æquales ascensiones: aries & libra in ascensione conueniunt cū uirgine: igitur inter se: & consequenter habent ascensiones æquales: eadem ratione taurus & scorpio quia conueniunt leoni: taurus nanq; & leo æquidistant ab initio cancri & scorpio & leo ab initio libræ conueniunt etiam inter se: & habent ascensiones æquales cum sint signa opposita: & ita de aliis.

Vnde hoc correlario cum secunda regula concluditur in eadem ascensione quattuor signa conuenire aries uirgo libra & pisces aries nanq; & pisces per secundam regulam quoniam a puncto æquinoctii uernalis æquidistant uirgo autem & libra quoniam opponuntur hiis per correlarium. Eodem modo taurus leo scorpio & aquarius taurus quidē & leo quoniam æquidistant ab initio cancri & scorpio & aquarius eis opponuntur: similiter gemini cancer sagittarius & capricornus gemini & cancer quoniam æquidistant a puncto solsticii æstiuui: alia uero duo quoniam eis opponuntur. Et hoc uult lucanus quando loquitur de processu catonis sub æquinoctiali in sphæra recta ubi signa opposita habent ascensiones æquales: neq; aliud rectius uel obliquius oritur reliquo sed uniformiter. Vnde dicit cato erat in illo loco ubi signa opposita non meant oriendo & occidendo oblique immo æqualiter ambo: per quod denotat fuisse in sphæra recta sub æquatore: & numerando signa opposita inquit: nec scorpius exit idest oritur rectius tauro ueluti in sphæra obliqua ut infra patebit: nec aries donat sua tempora libræ quoniam ipse aries consumit tantum temporis in ortu quantum libra & non minus ueluti in sphæra obliqua: nec astrea idest uirgo iubet pisces descendere idest occidere lentos idest tarde & in magno tempore ueluti in sphæra obliqua pisces recte & uirgo obliq; occidit: ibi uero æqualiter. Chiron idest sagittarius par est. s. in ortu & occasu geminis. Et egloceros .i. capricornus humidus effectiue: sole nāq; i eo cōstituto magna ē i aere hūiditas & pluuia grādis: capricornus igitur idē agit oriendo & occidendo. i. æqualiter oritur & occidit q̄ carcinus. i. cancer ardens ab effectu: quoniam in mense Iunii sole existēte in eo est magna caliditas. Nec leo tollitur plus in occasu urna idest ab aquario: aquarius nāq; in sphæra obliqua cū occidat in magno tēpore tollit tēpus leonis occidentis obliq; q̄ nō est in sphæra recta. Signa nāq; opposita si quis uult habere semper accipiat septimum i numeratione: septimū nāq; opponitur priō: & habentur per carmina lucani declarata: & per carnē positum in textu: in quo ponuntur principia. i. priæ syllabæ signorū: sunt igitur opposita signa aries & libra taurus & scorpio gemini & sagittarius cancer & capricornus leo & aquarius uirgo & pisces.

Tertio cum dicit.

ET NOTA QVOD NON VALET. Verificat secundā regulam simul obiectionem quādam remouendo. Dicitur est nāq; q̄ licet quartæ zodiaci & æquinoctialis incipientes &c. simul oriatur & in ascensionibus æquatur: nō tamen æquatur partes earum quartarum: imo stat q̄ maior pars oriatur de una q̄ de alia: licet in fine simul desinat oriri. Sed quoniam alicui hæc non uidetur uerum: quoniam si sint duo homines moti per spacium æquale: & simul incoherent motum: & eorum alter semp uelocius moueatur & præcedat: uidetur q̄ huiusmodi citius perueniet in terminum spacii. Tamen h̄ non sequitur si alter istorum moueatur regulariter semper & uniformiter a principio motus ad finem usq;: alter uero in principio usq; ad medium itineris moueatur uelocius isto: inde uero ad terminum

TERTIVM

tantum tardet motum supra motum prioris quantum prius uelocitabat:& notum est quod hic semper præcedet nisi in fine:quoniam tunc simul erunt in termino:quoniam quantum in medietate motus prima superabat tantum in reliqua uincitur:& ita in fine æquiperantur:& ideo non ualet argumentatio hic semper in motu præcedit:igitur in terminum citius perueniet.Haud aliter si altero moto regulariter reliquus tardet motum a principio ad medium usq; spaci: hinc uero ad finem tantūdem uelocitet:itaq; ambo æquabuntur & simul in terminum peruenient:licet alter semper sequeretur.Ita est in nostro proposito:si quidem capiuntur quartæ ab initio arietis tam æquatoris q̄ zodiaci ad finem geminorum simul incipiunt oriri:desinuntq;:tamen æquatore oriente regulariter zodiacus incipit uelociter oriri & obliq̄ ab initio arietis ad medium tauri:& ita semper præcedit pars zodiaci:inde uero ad finem geminorum tardat ortum itatum quātum prius uelocitabat intatum q̄ in fine simul desinunt oriri. Et eodem modo quartæ ab initio libræ ad finem sagitarii tam zodiaci q̄ æquatoris:& si simul incipiant oriri & desinant:tamen quoniam æquatore moto æqualiter medietas quartæ quæ est ab initio libræ ad medium scorpionis oritur obliq̄ uelocitat motum super ortum æquinoctialis: tantum quantum reliqua a medio scorpionis ad finem sagitarii quæ directe oritur tardat:maior pars semper orta est de zodiaco:& si in fine æquetur motus eorum. Econtrario uero se habet res in reliquis quartis utriusq;. In quartis nanq; utriusq; circuli quæ sunt ab initio cancri ad finem uirginis semper maior portio orta est de æquatore q̄ de zodiaco:& si in fine æquent ortum:quoniam prima medietas huius quartæ:scilicet est a cancri principio ad medium leonis oritur directe & tardat motū supra motum æquatoris quātum reliqua a medio leonis ad finem uirginis uelocitat:& ita motus æq̄tur. Similiter quarta zodiaci ab initio capricorni ad finem piscium:cum quarta æquinoctialis sibi cōterminalis simul perorit:& si semper maior ps sit porta de æquatore.& ratio est quoniam medietas quartæ zodiaci a principio capricorni ad medium aquarii tarde mouet:& minor ps eius orit̄ q̄ de æquinoctiali:reliq̄ uero a medio aquarii ad finem pisciū uelocius:& ita in fine motus æquatur:bene igitur dictū est argumentatōem huiusmodi nō tenere:heæ duæ q̄rtæ æquinoctialis & zodiaci sunt æquales:& simul incohant oriri & semper maior ps oritur.i.orta est de uno q̄ de reliquo:ergo quarta illa citius desinet oriri:cuius semper maior ps orta est:instantia nanq; contra hāc argumentatōem declarata est. Et nota q̄ eadē regulæ q̄ de ortu signorū in sphæra recta uerificatur:habēt ueritatē in occasu & cœli mediatiōe:quoniā orizon occidentalis eodē modo situatur quēadmodum & orientalis si quidem unus est trāsiens per polos mundi:& quoniā per eosdē trāsit meridianus:eodē modo se habent signa respectu meridiani & orizontis recti:ideo ueluti signa oriunt̄ in sphæra recta eo modo cœlum mediāt.i.per meridianum trāsunt in quocūq; loco: quoniā meridianus similis ē in oī hitatiōe cum omnis & cuiusq; habitationis trāseat p polos &c.Et qm̄ sufficiēter pactum est de ortu & occasu signorum in sphæra recta & cœli mediatione regulis uniuersalibus quātum pertinet ad præsens tractatum completiori noticia relicta ad primum & secūdum Almag.Ptolo.agrediamur modo expositionem eorūdem ortus & occasus in sphæra obliqua.

IN SPHAERA AVTEM OBLIQUA. Quom in pte p̄ edēti ortū & occasum signorū i sphæra recta duabus regulis uniuersalibus perfecte explanauent:cōdecēs in hac pte prosequi de eodem in sphæra obliqua & partibus illis terræ q̄ ab æquinoctiali sunt remotæ.Et duo facit secūdū q̄ ponit & explanat duas regulas:secūda ibi.(Partes at̄ illarum medietatū).Prima regula de ortu & occasu medietatum zodiaci patet per se:quoniam cum æquinoctialis & zodiacus sint circuli maiores in sphæra: se secāt in partes æquales in principio arietis & libræ:ita q̄ puncta sectionū termini sunt cōmunes utriusq; partis:qua de re quādo medietas æquinoctialis quæ ē ab initio arietis ad finem uirginis incohatur ortum:& medietas zodiaci sibi cōterminalis quoq; incipit ascendere:quom idē punctus sit terminus utriusq;:& quādo altera desinit oriri:& reliqua ex quo ad eundē punctum terminatur:scilicet ad finē uirginis:& similiter simul descendunt & occidunt:& eadē de causa reliqua medietas zodiaci ab initio libræ ad finem pisciū oritur & occidit simul cum medietate æquinoctialis sibi conterminalis: ex quo ambæ eodem puncto principio libræ:& eodem fine piscium terminatur:& hęc regula uerificatur in quacūq; sphæra ut notum est:& quoniam medietas æquinoctialis oritur in duodecim horis ex hac regula habetur q̄ huiusmodi medietates zodiaci singulæ duodecim horas ponunt in ortu similiter & in occasu. Secundam regulam de ortu & occasu partium medietatum earum in obliqua sphæra ponit:cum dicit.

PARTES AVTEM ILLARVM. Quæ duas habet partes quarum prima est negatiua:secunda uero affirmatiua ibi.(Regula quidem est.) Est quidem regula negatiua manifesta:nam & si dictum sit duas zodiaci medietates a punctis æquinoctii incohatas æquari in ascētionibus cum medietatibus æquinoctialis sibi conterminantibus in sphæra obliqua:non tamen earum medietatum partes.i.cum parte zodiaci determinata nō ascendit æqualis pars æquinoctialis:imo uel maior uel minor.Nam si incipiat oriri medietas zodiaci ab initio arietis ad finem uirginis semper maior pars oritur.i.maior pars orta zodiaci q̄ æquinoctialis ut optime manifestat sphericum instrumentum.Cuius ratio ē: quo

CAPITVLVM

niam huiusmodi medietas declinat uersus polum borealem ut dictum est secundo huius: & patet in sphaera materialis: & orientis obliq pars borealis sub recto deprimitur: igitur maior est distantia ab initio arietis propter depressionem ad locum ortus zodiaci q̄ ab eodem initio arietis ad locum ortus æquinoctialis: & consequenter maior portio orta est zodiaci q̄ æquinoctialis: licet in fine simul desinant motum & simul oriatur. Econtrario uero se habet regula in reliquis medietatibus quæ sūt a principio libræ ad finem piscium: quoniã licet simul peroriatur: maior tamen pars continue oritur. i. orta est de æquinoctiali q̄ de zodiaco: ut ostendit sphaera materialis: & ratio est: quoniam huiusmodi medietas zodiaci ab æquatore declinat ad austrum: & q̄a orientis obliq pars australis eleuatur supra orientem rectum: sequitur q̄ a principio libræ ad locum ortus æquinoctialis maior est distãtia q̄ ad locum ortus zodiaci: & consequenter patet maiorem portionem æquinoctialibus q̄ zodiaci esse ortam. Et ex hoc patet manifestius argumentationem superius factam nou ualere: quoniã & si dicte medietates zodiaci & æquinoctialis sint æquales: & simul incoherent oriri. ac alterius earum semp maior pars oriatur. i. orta sit: non tamẽ altera q̄ reliqua citius oritur: immo simul desinant oriri. Et patet manifestius: quoniã euidentius & sensibilius apparet excessus partis ortæ alterius medietatis supra partem aliam obliqua q̄ in sphaera recta. Et quoniã dictum est q̄ in medietate quæ est a principio arietis maior pars oritur de zodiaco: & minor in reliqua quæ ab initio libræ: sequitur q̄ arcus zodiaci succedentes arieti minuunt ascensiones suas. i. minores habent ascensiones q̄ in sphaera recta: cum minor portio æquinoctialis cum eis oriatur in obliqua q̄ in sphaera recta. Arcus uero qui succedunt libræ augent ascensiones. i. habent ascensiones maiores & æquinoctialis maior portio oritur in sphaera obliqua q̄ in recta. Et quãtum arcus qui succedunt arieti minuunt tãtum isti augent. Gratia exempli aries in sphaera recta habet ascensionem uiginti octo graduum: & huic æqualem habet libra cũ opponatur arieti. In sphaera autem obliqua Patauii cuius latitudo est .45. graduum ubi in presentiarum deo aries oritur cum sedecim gradibus æquinoctialis: cuius ascensio minuit ab ascensione eiusdẽ in sphaera recta duodecim gradibus: & eadem latitudine oritur libra cum .40. gra. augens supra uiginti octo gra. eius ascensionis in sphaera recta etiã duodecim gradibus: ecce modo q̄ nõ tantum arcus succedentes arieti minuunt &c. & arcus qui succedunt libræ augent: immo patet ceu ego quando ponã inferius sex regulas declarabo: q̄ quãtum illi minuunt: tantum isti augent. Et hac de causa ascensiones ambarum simul iuncte in sphaera obliqua æquales sunt eorũdem ascensionibus simul iunctis in sphaera recta: nam si iungatur ascensiones arietis & libræ in sphaera recta: quarum singulæ sūt uiginti octo graduum totum quod resultabit erit. 56. gra. & in sphaera obliqua præfata si ascensio arietis sedecim graduum cum .40. libræ iungatur resultabit aggregatum ambarum ascensionum in sphaera obliqua. 56 gra. æquale aggregatui eorũdem ascensionum in sphaera recta. Licet nanq; ascensiones eorum in sphaera obliq separatae sint inæquales ascensionibus eorum in sphaera recta etiã separatis: iuncte tamen ad uicem æquatur quoniam quanto altera minor est: tãto altera maior: & hæc est regula & propositio arithmetica: q̄ fit ex medio duplato æquale est ei quod resultat ex additione duorum extremorum a medio æquidistantium: ut quod fit ex duplatione quatuor quod est octo æquatur ei qd fit ex additione duo cum sex: q̄ etiã sunt octo. Dubitat tñ circa id qd dictũ est q̄ arcus succedentes arieti minuunt ascensiones. i. in obliqua sphaera in minori tẽpore ascendunt q̄ in recta: hoc nãq; nõ uidetur uerè: quoniã cãcer leo & uirgo succedunt arieti: ex quo sunt in medietate zodiaci cuius p̄cipium est aries: & tamen augent ascensiones: cum rectius oriatur in obliq sphaera q̄ in recta: ut dicit infra: & est sententia Virgi. Recta meãt. i. oriuntur obliqua cadunt a sydere cancri donec finitur chyron &c. Et sphaera materialis luce clarius demonstrat. Similiter non uidetur uerè: quod arcus succedentes libræ augeant ascensiones: quoniã capricornus aquarius & pisces licet succedat libræ: tamen minuunt ascensiones: & obliquius oriuntur in obliquo circulo q̄ in recto: ut eadem sphaera patefacit: & Virgi. Sed cetera si. gna nascuntur prono tramite: Pro responsione ad hæc est notãdum primo q̄ duæ medietates. s. zodiaci & æquinoctialis simul peroriatur & partes earum nõ æquentur in ortu ratio est: quoniam quõ æquinoctial cõtinue uniformitẽr ascẽdat medietatis zodiaci ps q̄ ẽ ab initio arietis ad finem geminorum uelocitat ortum supra æquatorem: & reliqua pars a principio Cancrĩ ad finem Virginis tardat: & tantum tardat quantum prima uelocitat: & ideo in fine simul complent ascensum. Econtrario uero contingit in altera medietate quæ est a principio Libræ ad finem Piscium. Quoniam æquatore uniformiter ascendente. Prima pars zodiaci quæ est ab initio Libræ ad finem Sagittari tardat motum & oritur directe: reliqua uero ab initio capricorni ad finem piscium uelocitat ortum ex quo oblique ascendit: & quoniam quantum altera tardat tãtum altera recuperat in fine ambæ simul cum æquatore nascuntur considerari primo modo considerãdo ita arcum datum q̄ nulla comparatio fiat cum signis eum præcedentibus: ut cõsiderãdo ascensionẽ gratia exempli tauri nullo ad ascensionem arietis signi præcedentis habito respectu & comparatione. Secũdo modo dicti arcus possunt considerari non absolute sed comparati & coniuncti cum arcubus præcedentibus: ut coniungendo ascensionem tauri cum ascensione arietis coniuncta: & ascensionem geminorum mixtam ascensionem

bus utriusq; signi pcedentis & ita de aliis: accipiendo ascensionem cuiusq; ei correspondentem a principio arietis unde incipiunt in sphæra obliqua. Quo declarato dico primo q si arcus considerentur primo modo absolute non coniuncta eorum ascensione cum ascensionibus pcedentium: non omnes arcus qui succedunt arieti minuunt ascensiones: imo tantum aries taurus & gemini qui oblique oriuntur magis q in circulo directo: cancer uero leo & uirgo hoc modo augent ascensiones cū oriuntur rectius q in sphæra recta: similiter hoc modo non oia signa succedentia libræ augent ascensiones imo tantum libra scorpio & Sagittarius: reliqua uero tria scilicet Capricornus Aquarius & pisces quia obliquius nascuntur q in sphæra recta non augent: uerum minuunt: & tali modo argumentum ueritatem concludit: neq; ita intelligit autor arcus succedentes arieti minuere ascensiones & arcus qui succedunt libræ augere: ita absolute consideratos & nō facta comparatione ad arcus qui pcedunt ab initio arietis. Secundo dico q si considerentur arcus & cætera in comparatione ad pcedentes & eorum ascensiones omnes arcus arieti succedentes minuunt ascensiones: & cancer minuit ascensionem: quoniam ascensio ei correspondens in sphæra obliqua est minor q in sphæra recta licet enim cancer oriatur directe & habeat ascensionem magnam: quoniam tamen eius ascensio est coniuncta cum ascensionibus arietis tauri & geminorum signorum pcedentium q obliq; oriuntur reditur: tota ascensio diminuta: & eodem modo ascensio leonis est minor: quoniam est coniuncta cū ascensionibus pcedentium trium: q magis diminuunt totā ascensionem q augeat eandem ascensio eius & cancri pcedentis. Et modo eodem & si capricornus minuat suā ascensionem non comparatam & coniunctam alteri: tamen auget eam coniunctam ascensionibus pcedentium: quoniam coniungitur cum ascensione libræ scorpionis & sagittarii quæ aucte sunt: & ita de aliis. Et hoc modo intellexit auctor arcus succedentes. scilicet comparatos & coniunctos cum arcibus pcedentibus. qd denotauit per hanc dictionē succedūt hoc est arcus q succedūt: id est non absolute accepti sed successiue & coniuncti cū prioribus qui sunt a principio arietis &c.

Secundo cum dicit.

REGVLA Q VIDEM EST. Exponit ortum partium medietatum zodiaci per regulam affirmatiuam dicens q omnes arcus zodiaci æquales & æquidistates ab alterutro punctorum æquinoctii h est ab initiis Arietis & Libræ ascensiones habent æquales in sphæra obliqua & etiam in recta ut supra patuit: cuiusmodi sunt aries & pisces taurus & aquarius Gemini & Capricornus Cancer & Sagittarius leo & scorpio Virgo & libra quæ æquidistant ab unoquoq; eorum cum hoc q sunt arcus æquales adinuicem. Et ratio regulæ est quoniam ab æquatore declinationem obtinent singula paria æqualem & respectu orientis obliqui æqualiter se habent ut est uidere in sphæra materiali: & ego infra explicabo. Pro ampliori noticia ortus & occasus signorum non tantum in sphæra obliqua uerū in recta declaro sex regulas seu propositiones: quarum aliquas ex secundo Almag. Pto. capitulo penultimo & Alphag. differentia decima accipi: easq; taliter ordinabo q sequentem prior demonstrabit. Prima igitur propositio hæc est ortus cuiuslibet signi æquatur in tempore occasui nadyr. id est signi oppositi: & occasus signi ortui nadyr. id est eodem tempore oritur signum & occidit nadyr: & e contra occidit signum & oritur nadyr: quare habito ortu cuiuslibet signi habetur occasus nadyr eius: & h modo inuenitur in tabulis tempus occasus signi accipiendo: scilicet tempus ortus nadyr: probatur regula. Nam si signum citius oriretur quam nadyr occideret: sequeretur quod supra orientem interciperetur maior portio cæli quam medietas quod improbat a Pto. primo Almag. uolente orientem diuidere cælum in duo media cum sit circulus maior & declaratum fuit in secundo huius: & sequela probatur: quoniam si esset ortus signum & nadyr non adhuc occasus: tam signum quā nadyr esset supra circulum orientis: sed a signo ad nadyr intercipitur cæli medium: ergo plusquam medium cæli esset supra terram quod est incoueniens & contra Ptholo. Eodem modo si nadyr plus occideret q signum ascenderet: tam signum q nadyr essent sub oriente: & quom contineant cæli medietatem sequeretur maior pars q cæli medium esset sub oriente: quare quom cæli medium sit supra orientem & reliquum sub eodem: oportet q quantum medietati supra orientem additur oriendo tantum occidendo dematur: & quantum a medietate inferiori demitur per ortum tantum addatur per occasum ad hoc ut semper remaneant æquales. Signorum igitur oppositorum in tanto tempore alterum oritur in quanto occidit reliquum. Secunda propositio ascensio & descensio signi simul iunctæ æquales sunt ascensioni & descensioni nadyr simul iunctis id est tempus ortus & occasus signi est æquale tempori ortus & occasus oppositi. Probatur nam ascensio signi est æqualis descensioni oppositi: & descensio signi ascensioni oppositi: per primam regulam. Ergo ascensio & descensio signi æqualis est ascensioni & descensioni oppositi: siquidem cum duo tota singula componuntur ex duabus partibus æqualibus adinuicem sint æqualia: ut notum est: & hæc prædictæ regulæ uerificantur in sphæra utraque. Tertia propositio: licet in sphæra recta signa taliter. Et in tanto tempore oriuntur qualiter & in quanto tempore occidunt: & eorum ascensiones æquantur descensionibus: in sphæra tamen obliqua signa

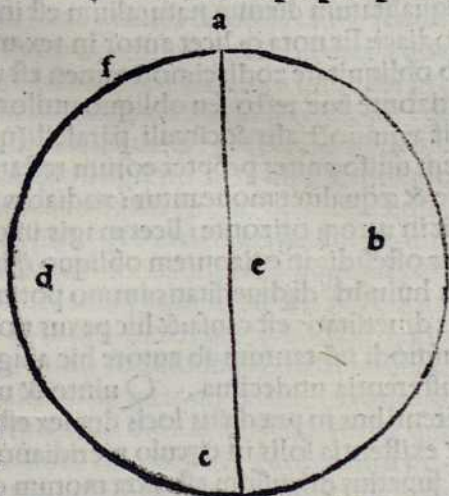
CAPITVLVM

directe orientia oblique occidunt respectu sphaerae rectae: & econtra signa oblique orientia directe occidunt: & quanto rectius oritur tanto occidit obliquius & econuerso semper faciendo comparationem ad ortum & occasum signorum in sphaera recta. Primum licet patuerit in regulis de sphaera recta: etiam probatur: quoniam occasus signi est ortus antipedibus: antipedes namque ita situantur quod habent eundem horizontem cum illis quibus sunt antipedes & eadem emisphaeria uariata tantum secundum superius & inferius: nam emisphaerium quod eis est superius nobis est inferius & econtra: & quando nobis occidit signum nostris antipedibus oritur & econtra: igitur si habent eundem horizontem habent horizontem rectum: & ex consequenti signa eodem modo oriuntur eis & illis quibus sunt antipedes: sed ortus signi eis est occasus illis quibus sunt antipedes: in sphaera igitur recta eodem modo & inaequali tempore signum oritur & occidit. Secundum facilius deducitur: quoniam eorum qui habent sphaeram obliquam & horizontem uersus polum arcticum sub recto depressum: antipedes habent sphaeram obliquam & horizontem uersus polum antarcticum sub recto depressum: ut manifestat materialis sphaera: qua de re signa directe orientia eis quorum orizon deprimitur uersus polum arcticum: oblique oriuntur antipedibus: quorum orizon depressus est uersus antarcticum polum: & econuerso signa oblique orientia his oriuntur illis directe propter diuersimodam orizontis situationem respectu istorum: & quoniam orizontis depressiones sub recto ad partes contrarias sunt aequales ut instrumentum sphaericum ostendit: & ratio concludit: cum alter polorum tantum supra eundem eleuetur quantum deprimitur reliquus: igitur quanta est in ortu signi rectitudo in una habitatione tanta est obliquitas in opposita & econtra: sed quoniam ortus signi in opposita occasus est in alia cuius est opposita: sequitur non tantum quod signum directe oriens oblique occidit in obliqua sphaera respectu rectae immo quod quanto signum oritur directius tanto occidit obliquius & econtra quod est intentum. Sed an detur antipes habitatio non determino ad praesens: cum sit extra propositum: teneo tamen quod non sit reperire: ceu uolunt & Ptholo. & aliorum plurimae autoritates: experimenta & rationes: si alias concedatur oportunitas fortasse quaestione hanc examinabo. Quarta regula seu propositio est. Ascensio & descensio signi simul iunctae in sphaera obliqua aequantur ascensioni & descensioni eiusdem in recta simul iunctis probatur. Nam ascensio & descensio signi in recta aequantur per primam partem propositionis praecedentis: quae & si in obliqua non aequantur: tamen quantum a recta altera deficit & est obliquior tantum altera supplet est directior: ut inquit secunda pars praedictae regulae: igitur adinuicem aequiperantur per regulam arithmeticam: quod resultat ex medio duplato aequale est ei quod fit ex duobus extremis aequidistantibus a medio illo simul additis: exempli causa in sphaera recta oritur aries cum uigintiocto grad. aequinoctialis: cui si eiusdem descensio quae aequalis est iungatur: totum additum fiet quinquaginta sex grad. In sphaera autem obliqua cuius latitudo est quadraginta quinque grad. ascensio arietis est decimo sexto grad. descensio uero quadraginta: quibus adinuicem commixtis erit aggregatum quinquaginta sex grad. aequale priori aggregato quod est intentum. Quinta propositio ascensiones signi & oppositi simul iunctae in obliqua aequales sunt ascensionibus eorundem simul iunctis in recta: probatur: nam ascensio signi est descensio oppositi & econuerso: per primam regulam: sed ascensio & descensio signi in sphaera utraque simul iunctae aequantur per praecedentem: igitur ascensiones signi & eius nadir iunctae simul in utraque sphaera aequivalent: & eodem modo deducitur de occasu: quod scilicet descensiones signi & nadir in sphaera utraque aequantur: & hanc regulam ponit Autor in textu: quae per me exposita est: dum dicit: quom enim ascensiones oppositorum in sphaera recta sint aequales & non in obliqua: quia tamen quantum minuit ascensio unius tantum auget ascensio alterius adinuicem aequantur. Sexta propositio: ascensiones signorum aequaliter remotorum ab alterutro solstitiali puncto id est initii cancri & capricorni simul iunctae in sphaera utraque aequiperantur: probatur: nam istoque in sphaera recta ascensiones sunt aequales ut dictum est supra de sphaera recta: & in obliqua quantum alterius ascensio deficit a recta: tantum alterius supplet ascensio: cum eorum alterum conueniat cum opposito alterius in ascensione: gratia exempli gemini & cancer: nam geminorum ascensio aequalis est ascensioni capricorni per secundam regulam textu cum aequaliter sint remoti ab initio arietis puncto aequinoctiali: sed ascensiones cancri & capricorni simul iunctae in sphaera utraque aequantur cum sint opposita ut uult propositio praecedens: igitur gemini & cancer signa aequidistantia a puncto solstitiali initio cancri habent ascensiones simul iunctas in utraque sphaera aequales quod est propositum.

Deinde cum dicit.

EX PRAEDICTIS ETIAM PATET. Ex regulis declaratis tam in recta sphaera quam in obliqua de ortu signorum & occasu correlariae concludit inaequalitatem dierum naturalium. Verum antequam ulterius procedatur quaeritur an dies naturales sint inaequales & uidetur quod non: immo omnes adinuicem aequantur in utraque sphaera: nam in sphaera recta semper est aequinoctium: & tam dies artificialis quam nox adinuicem aequantur ut infra patebit: sed quilibet dies naturalis integratur ex die artificiali cum sua nocte: ergo quilibet dies naturalis cuilibet naturali diei aequiparatur: siquidem omne integra-

tum ex æqualibus partibus in numero & magnitudine æquale est alteri. Et quoniam in omni habitatione astrologi incohant diem naturalem a meridie id est ab existentia solis in meridiano: per quæ signa transeunt uelut per rectum horizontem: igitur si dies naturales sunt æquales in sphaera recta: & in obliqua. Secundo dies naturalis est completa reuolutio æquinoctialis circa terram & similiter circularum æquidistantium ei: ut uult autor infra: & omnes: nam dicunt quod arcus superior horum circularum est arcus diurnus: inferior uero nocturnus & secundum proportionem arcus superioris ad inferum est proportio diei ad noctem: ecce modo quod cum huiusmodi circuli non habeant nisi arcum diurnum & nocturnum: erunt arcus diei naturalis: sed omnium dictorum circularum circa terram reuolutio est æqualis: igitur omnes dies naturales sunt adinuicem æquales. Tertio si dies naturales essent inæquales tunc medietas altera anni continens centum octuagintaduo dies cum dimidio fere esset alteri medietati inæqualis quod implicat omnes namque medietates alicuius totius sunt sibi inuicem æquales: probatur sequela: nam si dies naturales sunt inæquales stat centum octuagintaduo dies cum dimidio unius medietatis esse maiores & longiores diebus alterius medietatis singulos singulis: uel saltem plures eorum: sed omne totum compositum ex partibus æqualibus in numero maioribus tamen in magnitudine maius est alio: igitur altera medietas anni continens dies maiores esset maior. Quarto si dies naturales essent inæquales non omnes essent uiginti quattuor horarum quod est contra omnes astrologos & præcipue tabulares: qui componunt tabulas quantitatum dierum: in quibus dies artificialis cum sua nocte continet uiginti quattuor horas. Quinto dies naturales ideo prædicantur inæquales propter inæqualitatem motus solis uel in zodiaco & inæqualitatem ascensionis illarum partium ut dicit autor in tex. sed potest esse quod in duorum dierum naturalium altero quanto sol uelocius mouetur: tanto in altero ascensio illius partis qua sol mouetur sit rector: gratia exempli: in altero dierum sol de zodiaco pertransit sexaginta minuta quæ ascendunt cum quinquaginta nouem de æquinoctiali: in alio uero sol pertransit quinquaginta octo minuta quorum iterum ascensio sit quinquaginta nouem minuta & ita cum in ambobus diebus huiusmodi additamenta sint æqualia prædicti dies naturales erunt æquales: non igitur dies omnes naturales sunt inæquales. In oppositum est Ptholo. secundo & tertio Almag. & Alphag. differentia undecima ab eo assignantes duplicem causam inæqualitatis dierum naturalium & autor in tex. & omnes astrologi maxime componentes tabulas æquationis dierum quod non esset nisi dies naturales essent inæquales. Pro determinatione huiusmodi quæsitum est notandum primo quod dies est duplex: quidam namque est dies dictus naturalis & quidam artificialis: est namque dies naturalis completa reuolutio solis circa terram semel: nam sol existens in meridiano facit principium diei secundum astrologos uel secundum morem uulgarem in occidente: & quando completa reuolutione motu primi mobilis ad partem alteram redierit dies completus est: ut est manifestum & quoniam huiusmodi reuolutionem sol causat propter motum primi mobilis quo etiam mouetur & circuit æquinoctialis: uerum ultra motum æquinoctialis sol habet proprium motum ad partem contrariam: dies naturalis extenditur quousque totus æquinoctialis reuoluatur circa terram cum parte illa quam sol motu proprio pertransit gratia exempli sit æquinoctialis a b c d in centro e & meridianus a c sol sit in puncto a meridiani: notum est quod secundum astrologos incohatur dies: reuoluatur æquinoctialis circa terram motu diurno ab a in b & c & d iterum. punctus a rediens in meridiano licet æquinoctialis perfecerit reuolutionem non tamen est completus dies: quoniam in hoc tempore sol motu proprio delatus est in f contrario motui primi mobilis: & quia dies non completur nisi sol perueniat in meridiano: oportet quod ultra completam reuolutionem æquatoris meridiet cælum tota portio a f quam sol motu proprio contrario motui diurno pertransiuit: bene igitur & recte dictum est quod dies naturalis est reuolutio solis circa terram: seu reuolutio æquinoctialis circa eandem cum additione partis: quam sol motu proprio peragit: & dictus est naturalis quoniam non diuersificatur in diuersis habitationibus sensibiliter: immo in omnibus partibus terræ habitabilis est sensibiliter æqualis: non autem dies artificialis ut dicitur. Alter uero est dies artificialis: qui diffinitiuè est latio solis supra horizontem id est tempus causatum uel mensurans latorem solis supra horizontem: qui dictus est artificialis quoniam diuersus in diuersis partibus terræ habitabilis: at quoniam habitatio est quoddam artificiale ab arte procedens & uoluntate: est namque uoluntarium quod habitetur talis uel talis locus: & consequenter artificiale quod alter habeat diem inæqualem ab alio: & per op-

CAPITVLVM

positum dicitur dies naturalis quoniam non uariatur in climatibus & habitabilibus locis immo in omnibus e^t æqualis sensibilibus. At latitudo solis sub horizonte idest tempus mensurans huiusmodi motum est nox: & quoniam reuolutio solis circa terram continet latitudinem eiusdem supra horizon-tem & sub eodem: sequitur q̄ dies naturalis aggregat diem artificialem cum nocte tanquam partes eius. Secundo est aduertendum q̄ dierum naturalium alter dicitur uerus & alter medius: nam cum dies huiusmodi sit reuolutio æquinoctialis cum additione motus solis: & motus hic duplex sit scilicet uerus & medius: ut habet uideri in theorica de sole: siquidem additio illa sit ueri motus dicitur dies naturalis uerus: qui diffinitiuè est reuolutio æquatoris circa terram cum additione ueri motus solis: si uero additio ea sit medii motus dicitur dies naturalis medius: & est reuolutio æquinoctialis & cætera cum additione partis pertransitæ a sole motu eius medio. Tertio est sciendum q̄ dierum naturalium uerorum alter est apparens & inæqualis: alter uero æquatus. Apparens dicitur tota reuolutio solis circa terram qua incipit ab meridiano & desinit motum præcisæ in eodem: & quoniam tempora quibus sol complet has reuolutiones sunt inæqualia: dicuntur dies inæquales: seu apparentes apparent æquales & si non sint. Dies uero æquatus est temporis spatium quo completur prædicta reuolutio solis a meridiano incohantis ad eundem redeuntis cum additamento uel demptione secundum q̄ oportet: unde si maior est æquinoctialis cum medio motu solis demitur: si uero minor additur ut fit in tabulis de æquatione dierum naturalium. Licet namq; in anno cõmuni sint trecentũ & sexagintaquinq; dies naturales: sunt tamen trecentũ sexaginta sex reuolutiones æquinoctialis: propter hoc q̄ sol in anno complet æquinoctialem ad partem contrariam: & ideo singuli dies habent singulas æquatoris reuolutiones: & superfluens per omnes distribuitur: quam distribuere & diuidere æqualiter in omnes dicitur dies naturales æquare. Quarto est notandum q̄ duplici de causa dies apparens est inæqualis alteri: prima quidem: quoniam cum huiusmodi dies contineat reuolutionem æquinoctialis & cætera cum additione partis zodiaci quam sol pertransit motu proprio: & cum æquinoctialis moueatur æqualiter & æqualis sit in omnibus diebus: additio uero illa minime: nam sol singulis diebus non causat spatia æqualia de zodiaco ut demonstratur in theorica solis: sequitur q̄ æquator cum additione huiusmodi partis est inæqualis sibi ipsi cum additione partis inæqualis. Si enim duobus æqualibus inæqualia addantur quæ resultant sunt inæqualia ut uult communis animi conceptio primi euclidis: si igitur æquinoctialis cum parte ea addita non æquetur alteri: sequitur q̄ tempora in quibus reuoluuntur non sunt æqualia: & consequenter dies sunt inæquales hac prima causa. secunda causa quoniam dato etiam q̄ sol æqualiter moueretur & singulis diebus de zodiaco partes æquales pertransiret: tamen quoniam partes illæ zodiaci non necessario æqualiter mouentur oriendo & occidendo neq; in circulo recto neq; obliquo: ut patuit supra: aliqua namq; pars zodiaci directum habet ascensum & aliqua obliquum: sequitur q̄ si duobus temporibus æquis quibus bis æquinoctialis circũuoluitur addantur duo tempora inæqualia quibus oriuntur huiusmodi partes addendæ singula singulis: resultant duo tempora uel duo dies naturales inæquales per eandem propositionem supra allegatam: secunda igitur causa inæqualitatum dierum naturalium est inæqualitas ortus partium addendarum propter obliquitatem zodiaci: Et nota q̄ licet autor in tex. uideatur ponere obliquitatem orizontis esse causam distinctam ab obliquitate zodiaci: non tamen est distincta in rei ueritate: immo perse non est causa: quoniam orizonte siue recto seu obliquo uniformiter zodiacus moueretur: nisi ipse esset obliquatus: seu ostendit æquinoctialis & circuli paralleli (qui ut patuit supra) oriuntur & occidunt per utrunque orizontem uniformiter propter eorum rectam situationem: nihil igitur agit obliquitas orizontis ne directe & æqualiter moueantur: zodiacus uero propter suam obliquitatem inæqualiter oritur & occidit in utroq; orizonte: licet magis in obliquo ut patuit supra: maiorem namq; obliquitatem zodiacus ostendit in orizontem obliquo q̄ in recto: & ideo autor non intelligit q̄ orizon sit causa totalis huiusmodi diuersitatis: immo potius partialis: quoniam addit ad obliquitatem zodiaci & maioris diuersitatis est causa: & hic paxus notetur bene ad hoc ut intelligatur mens auctoris. Et causæ huiusmodi nõ tantum ab autore hic assignantur: sed sunt Ptho. secundo & tertio Almag. & Alphag. differentia undecima. Quinto & ultimo est correlariæ considerandum q̄ Ptholo. & Almag. referentibus in prædictis locis duplex est causa quare astrologi incohent diem naturalem a meridie & existentia solis in circulo meridiano: & non ab ortu uel occasu: quoniam cum dies naturalis ueluti superius discussum est ultra motum completum æquinoctialis contineat ortum partis qua sol mouetur: & meridiani in omnibus habitationibus sunt uniformes ex quo omnes transeunt per polos: & quælibet pars zodiaci assignata per quemuis meridianum æqualiter transit: sequitur q̄ additio illa in omni habitatione inæqualis: in orizontibus uero obliquis quoniam pars illa & additio non mouet æqualiter neq; oriendo neq; occidendo: imo in diuersis mouet directe minus & magis: eodẽ mō & oblique: sequit q̄ tẽpus motus illius partis nõ est æquale in oibus habitationibus: imo quot sunt

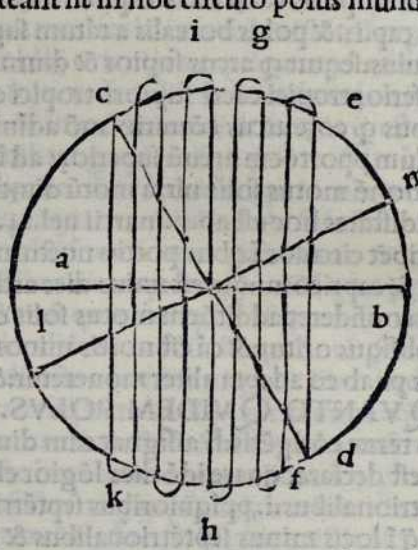
variationes orizontium obliquorum: tot etiam modis uariabitur idem dies in longitudine & breuitate: quare si deberet æquari in singulis orizontibus oporteret habere singulas tabulas æquationum dierum: cum una sufficiat in omnibus partibus diem a meridie inchoando: Quia igitur præfens dies a meridie inchoatus est: æqualis in omnibus habitationibus propter æqualitatem meridianorum: non est autem ubiq; æqualis si ab ortu solis uel occasu sit inceptus: astrologi ut fugerent tantam diuersitatem in diuersis locis dierum potius a meridie inchoarunt. Secunda causa est quoniam ideo dies naturales sunt inæquales propter diuersitatem motuum partium addendarum ut fuit dictum: sed hæc diuersitas minor est in orizonte recto & consequenter meridiano q̄ in obliquo: in obliquo namq; signa uel directius uel obliquius ascendunt q̄ in circulo directo: quare cum dies inchoati a meridie & si sint inæquales non tamen seruant tantam inæqualitatem quantam qui sunt ab ortu uel occasu principiati: & consequenter facilius & rectius æquantur dies quorum initium est merities q̄ illi qui incipiunt ab ortu uel occasu: non igitur irrationabiliter a meridie astrologi diem inchoarunt: & adde ad hoc q̄ ratione ortus partium & cætera plures dies sunt æquales si a meridie inchoentur q̄ ab ortu uel occasu: cum omnia signa opposita & quæ æquidistant a punctis solsticiorum ortum habeant æqualem in sphaera recta & in meridiano: non autem in obliqua: ideo hac de causa oporteret eos æquari ab ortu uel occasu: sed quia habent initium a meridie sunt æquales hiis itaq; binis rationibus astronomi ab existentia solis in meridiano & non in ortu uel occasu inchoant dies naturales. Quibus ita expositis dico tria: primo q̄ & si dies naturales medii sint inæquales: unica tatum causa ratione scilicet diuersitatis ascensionis & cætera inæquantur prima pars patet: quoniam dies naturalis medius est reuolutio æquinoctialis & cætera cum additione partis pertransitæ medio motu: sed pars huiusmodi non habet ascensionem æqualem cum alia necessario: quoniam potest oriri directius & obliquius & maiori & minori tempore: qua de re tempus quod additur est inæquale: & consequenter dies medii: secunda pars probatur: quoniam tantum duabus causis dies naturales sunt inæquales scilicet inæqualitate motus solis & inæqualitate ortus illius motus ut dictum est supra: sed sol non mouetur medio motu inæqualiter: ut patet in theoricis nam medius motus est regularis: ideo de hac cā huiusmodi dies non sunt inæquales: quare relinquatur q̄ tantum diuersitate ortus illarum partium sunt inæquales. Secundo dico q̄ dies naturales ueri duplici causa sunt inæquales patet iam primo ratione ueri motus solis: quem esse irregularem & tertio Almag. dictio probat & theoricæ manifestant: secunda causa diuersitatis ortus & ascensionis partis transite a sole: ut est optimæ expositum qua de re duplici causa huiusmodi dies inæquales existunt. Tertio dico q̄ non omnes dies sunt inæquales omnibus: imo aliqui eorum sunt æquales: probatur primo capto die mediocri: notum est q̄ huiusmodi dies habet maiorem diem: habet etiam minorem: sed ubi cunq; datur maius & minus datur æquale: etiam quoniam non potest fieri transitus de maiori ad minus nisi per æquale: præpositus igitur dies habebit diem sibi æqualem. Secundo idem probatur per rationem argumenti ultimi ante oppositum: dies namq; naturales duplici de causa ut dictum est possunt esse inæquales: igitur in altero duorum dierum potest esse causa quæ tanto reddat eum alio maiorem: quanto secunda causa reddit minorem id est q̄ quanto additio est maior tanto obliquius oriatur uel contra quare hii dies æquabuntur. Tertio idem probatur maxime de mediis diebus: in quibus cum additum quod sol per transitu motu medio sit æquale in omnibus: quando cunq; sol fuerit insignis æqualis ascensionis: q̄ scilicet æquidistant ab altero quatuor punctorum: semper dies illi erunt æquales: gratia exemplis ole existente in principio tauri & principio piscium: quoniam illud quod agit motu medio utrobique est æquale: & æquali tempore oritur: notum est q̄ cum additio sit æqualis q̄ duo dies tunc æquabuntur. idem concluditur de ueris diebus: nam quom aux sit in principio cancri uel saltem parum distans ab eo: dum sol fuerit in principio geminorum & leonis æqualiter remotus ab auge ad partes diuersas: æqualiter mouetur ut demonstraui in theorica solis: & etiam patet in tabulis: & quoniam illi arcus æqualiter mediant cælum: ex quo æquidistant ab initio cancri per secundam regulam in sphaera recta declarata: igitur hii duo dies æquabuntur causis in ambobus non diuersificatis: patet igitur q̄ dantur dies naturales tam medii q̄ ueri æquales: neq; quando dicunt astronomi dies naturales esse inæquales intelligunt omnes omnibus inæquari: sed omnes sunt inæquales quibusdam & aliquibus æquales. Argumenta modo ante oppositum facta faciliter perimuntur primum namq; quando dicitur q̄ in sphaera recta semper est æquinoctium & cætera dico q̄ æquinoctium duplex est uulgare & uerum: uulgare quidem est æqualitas diei artificialis cum sua nocte uel in sensibilis excessus alterius super reliquum: q̄ quidem excessus prouenit causa illius additionis: nam cum illa additio parua sit & insensibilis diuersitas uel excessus alterius super aliud est insensibilis: & quia uulgares non considerant oem paruū excessum proferunt in sphaera recta semper eē æquinoctium q̄tum ad uulgarem sensibilitatem. Aequinoctium autem uerum est æqualitas diei cum sua nocte taliter q̄ nec sensibilibus neq; insensibilibus se superent: & tunc dico q̄ in sphaera recta non

est semper uerum æquinoctium uel si est: taliter est q̄ dies æquatur tantum suæ nocti nō autem omnibus noctibus: nam diei naturalis maioris tam dies q̄ nox sunt longiores q̄ alterius diei & inter se æquales. Ad secundū Respon. q̄ dies naturalis non est præcise reuolutio & cætera immo ultra illam est additio motus solis ut dictum est supra: & quando dicitur q̄ arcus superior est arcus diei & cætera uerum est tamen ultra illum additur portio motus solis: quæ quoniam parua est & insensibilis non meminerant: sed tantum arcum diurnum proferunt arcum superiorem & cætera & eadem est proportio diei ad noctem ueluti horum arcuum tantum uulgaris & secundum sensum. Ad tertium quoniam dicit q̄ anni medietas esset maior altera. Respon. q̄ medietas anni possunt dici & nominari dupliciter uel a numero dierum quos continet & tunc pars anni continens. is. cum dimidio dies: est anni medietas & æqualis alteri quæ totidem etiam dies amplectitur non curando an dies sint maiores uel minores: sed tantum q̄ sint æquales in numero in utraq̄. Alio modo potest dici medietas a spatio temporis quod continet: & tunc illa dicitur anni medietas quæ continet præcise medietatem non curando de diebus: nam illa quæ habet dies longiores pauciores continet ex eis: non igitur sequitur q̄ medietas sit alteri inæqualis. Ad quartum dicitur q̄ singuli dies naturales continent uiginti quattuor horas q̄tum ad uulgarem apparentiam: qua non percipitur illud paruum tempus ortus spaciū quo sol mouetur: tamen quo ad ueritatem dies quilibet habet plus uiginti quattuor horarum: tanto quidem plus q̄tum est illud additum: quod simul aggregatū in anno faciet uiginti quattuor horas cum sit reuolutio solis in circuitu æquinoctialis: qui ascendit in uiginti quattuor horis. Quintum autem argumentum ueritatem concludere tertia conclusio manifestauit: non enim intelligunt neq̄ uolunt astrologi omnes dies omnibus diebus esse inæquales immo aliquos adinuicem æquari: sed q̄ singuli dies habent dies sibi inæquales ut in declaratione dictæ conclusionis fuit expositum. Et ita credo satisfactum esse huic quæsito & materiæ de ortu & occasu signorum: quam si breuibus peregi & declarauis: singulis ero excusatus: cum in hac materia digressionem ob difficultatem præcipue incohantibus agere recusauis: tanto magis q̄ opus Almag. Ptholo. in præsentiarum non est apud me: neq̄ tam sublimi ingenio me uigere cognosco: ut quæ iam pridem uideram (nisi de nouo & recenter legerim) possim ita bene recordari: ut scripturis digna sint notari: ideo quæ dicta sunt sufficiant.

NOTANDVM ETIAM QVOD SOL TENDENS. Postq̄ in superioribus de principali intento. s. de ortu & occasu signorum in sphaera utraq̄ determinationem perfecit: in parte hac de quodam effectu ex diuersitate ortus & occasus signorum causato. s. de dierum & noctium diuersitate in augmento & decremento prosequitur: q̄ autem dies artificiales sint inter se & cum noctibus inæquales causa est diuersitas in ortu signorum: nam quæ directe oriuntur & in magno tempore diem uel noctem agunt longam: quæ uero oblique ecōtrario. Vel potest præsens pars aliter introduci: ut quoniam supra in parte in mediate exposita declarauit dies naturales esse inæquales: & huius dedit causas: in hac parte dat causas inæqualitatum dierum artificialium ad inuicem et noctium. Et q̄ hæc introductio non sit incongrua patebit si quis notat modum loquendi auctoris dum incipit notandum etiam q̄ sol et cætera quasi uolens se continuare ad prædicta: quicquid tamen sit satis est q̄ intentio eius in hac parte est assignare causas inæqualitatis dierum & noctium: quæ in duas secatur partes: nam in prima hoc agit uniuersaliter non magis ad unam q̄ ad aliam habitationem: secundo idem prosequitur magis particulariter in diuersis locis et modis habitationū ibi. (Notandum autem q̄ illis: & q̄ ita sit q̄ in parte illa agat & declaret diuersitatem dierum & noctium in locis et cætera et si explanet etiam alias conditiones seu proprietates: demonstrat titulus illius partis qui talis est de diuersitate dierum & noctium quæ fit habitantibus in diuersis locis terræ: circa partem priorem duo agit secundum q̄ duabus causis manifestat propositum. secunda ibi. (Notandum est q̄ sex signa.) Iterum circa primam duo facit: nam quoniam in diebus artificialibus & noctibus dupliciter accidit diuersitas: primo quidem inter plures dies uel noctes uel inter diem & noctem in loco eodem: itaq̄ idem dies longior est alio uel breuior similiter & nocte in loco eodem. secundo accidit diuersitas in die eodem uel nocte in diuersis tamen locis: dies nāq̄ præsens dummodo nō sit æquinoctium longior uel curcior est in aliis locis q̄ in hoc sex to climate: ideo primo dat causam diuersitatis dierum plurium inter se & noctium: secundo uero eiusdem diei in diuersis locis. ibi. (Quanto quidem polus.) Prima causa inæqualitatum dierum artificialium & noctium est quasi in forma Almag. differētia sexta quam quia nota est in sphaera materiali paucis explanabo: a principio capricorni ad finē gemiorū ē medietas zodiaci seu sex signa: q̄ sol motu proprio centū octuaginta duobus diebus cum dimidio peragratur: & quoniam mouetur idem sol motu raptō circa terram per spaciū quo mouetur singulis diebus describet paralellos: unde a capricorno ad cancrum centum octuoginta duobus causabit paralellos: nam quando est in principio capricorni describit paralellum ad primum gradum eius cōtinuatū. In sequenti uero die cum repetietur in secundo gradu eiusdem paralellum causabit propriorem æquinoctiali: & in tertio die

TERTIVM

adhuc ppinquiore[m] si quidē existit in tertio gradu Capricorni magis uicino æquatori:& ita:de aliis ad singulos signoꝝ gradus singulis terminatis.Et quia a principio cancri ad capricornum reuertitur sol ad polū meridionalē unde prius remouebatur:in toto spacio .i.82. dierum cū dimidio quo per huiusmodi zodiaci medietatē defertur:eosdē describit paralellos. Qui & si uera appellatione non possint dici circuli:cum non terminētur & cōiungātur ad punctū eundē:neq; habent principiū idē cum fine:sol nāq; existēs in principio capricorni icipit paralellū ad secundū gradum eiusdem terminatū: circuli uero circūferētiæ idē cum fine est principiū:quia tamē principiū cuiusq; a fine ita parē distat q̄ insensibile est:ideo nihil iporat si paralelli illi circuli nominētur:causat igitur sol a p̄ncipio capricorni ad p̄ncipium cācri delatus .i.82. paralellos seu circulos:quoꝝ extremi alter uersus borealem polum est tropicus cācri reliquus uero ad meridiē tropicus capricorni:medius uero inter hos & a polis prædictis æqualiter semotus æquinoctialis. Quæ ut exemplo pateant sit in hoc circulo polus mundi arcticus a & b antarcticus:zodiacus c d.c scilicet iniciū cancri & d capricorni:notum ē enī q̄ sol existēs in capricorni inicio d raptu firmamēti circulū d e describet tropicū capricorni:qui quidē termiabitur in fsecūdo gradu eiusdem signi ad quem sol motu,pprio est trāsatus secundo die:post hoc causabit circulum f g h usquequo sit in arietē ubi æquinoctialem h i designabit & ita alios paralellos uersus polū arcticū donec sit in principio cācri:ubi tropicus c k depinget.Et hii paralelli circuli sunt dierum naturalium:cum sol eos in die naturali singulos describat: eorum autē arcus qui supra orizontē quēuis sunt dicuntur arcus dieꝝ artificialiū .i. a sole in die artificiali descripti: cum dies artificialis nil aliud sit ni latio solis supra terrā & orizontē ut ex supradictis liquet. Qui uero infra sūt arcus noctium .i. in nocte a sole causati:quēadmodū nāq; huiusmodi circuli cōtinent ptem superiorē & inferiorem tanq; ptes tōtales singulos eoꝝ integrantes:ita dies naturalis ex duabus p̄tibus die .s. artificiali & nocte constituit.

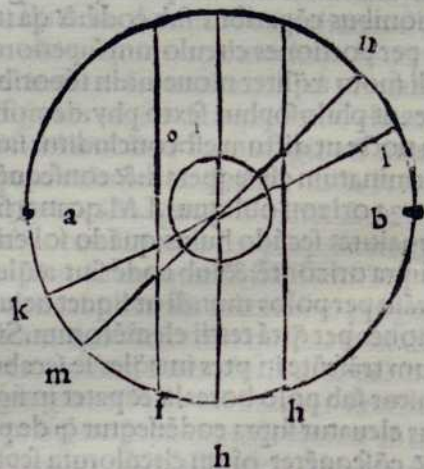
Quibus stantibus quoniā polus in sphæra p̄portionatur cētro in circulo:orizon sphære rectæ transit per polos mundi supra æquinoctialem cadens perpēdiculariter & causās rectos angulos secūdo huius:& consequēter supra omnes æquidistantes æquinoctiali per .39. primi Euclidis:sequitur q̄ tam æquinoctialem q̄ ei æquidistantes paralellos in duo æq̄lia p̄cietur p̄ tertiā tertiū. Euclidis:ubi uult q̄ si supra lineā in circulo cadat alia pe: pēdiculariter p̄ cētrū circuli trāsians eā diuidet per æq̄lia:singulæ igit circuloꝝ portiones supra rectū orizontē a b æq̄les sūt portionibus cōparibus sub eodē:& qa in spatiis æq̄libus fiunt motus æq̄les sexto phy. motus igitur solis per portiones circuloꝝ superiores æq̄les erit motui eiusdem sub inferioribus:& qm̄ sol huiusmodi motu æq̄liter mouetur:in tēporibus paribus tam superiores q̄ inferiores trāsiet dictorum portiones ut philosophus sexto phy. demonstrat:& quom portiones superiores trāsiet in die:infimas uero in nocte ut dictum est:concluditur singulos dies singulis suis noctibus:ceu in q̄stione præcedenti determinatum est æq̄perari:& consequēter ubiq; zodiaci sit sol in sphæra recta semp eē æquinoctiū.

At qa orizon obliquus .LM. q̄cunq; sit semper diuidit æqtorem in æq̄les partes cum ambo sint circuli maiores secūdo huius:quādo sol erit in p̄ncipio arietis uel libræ æquinoctialem describēs : cū motus supra orizontē:& sub eodē sint æq̄les æquinoctium erit in uniuersa terra.Sed qa prædictus orizon nō trāit per polos mundi ut liquet uelut rectus nō diuidet reliquos circulos in ptes æq̄les: immo in portiones per q̄rtā tertiū elemētorum.Si linea diuidat lineā intra circulum neutrum eaz; per eiusdem cētrum trāsēute in ptes inæq̄les se secabunt.Et qm̄ dictus orizon ut demonstrat sphæra materialis deprimitur sub polo boreali: & patet in figura præsignata:nā portio orizontis obliq;.l. est supolo a. & a polus eleuatur supra eodē:sequitur q̄ de parte cœli septētrionali maior portio est supra orizontē q̄ infra:& cōsequēter oīum circuloꝝ septētrionaliū .i. ab æquinoctiali uersus polū septētrionalē declinātiū maiores portiones sunt supra q̄ ifra circulū orizontis:& per cōsequēs maior motus solis supra terrā q̄ infra:& qa motus regularis est:dies artificiales q̄bus mouetur supra terrā maiores sunt singulæ suis noctibus:quādoq; igit sol mouetur per signa septētrionalia q̄ sūt ab initio arietis ad finē uirginis ab ii. die marcii ad .i4. septembris dies maiorātur supra noctes .i. artificiales dies s̄t maiores q̄ suæ noctes Et qm̄ orizon præfatus diuidit æqtorem per æq̄lia & uersus arcticum polū deprimitur: & tanto magis q̄ ab æqtore magis remouet:sequitur q̄ q̄to circulus magis distās est ab æquinoctiali & propinqu' polo boreali tātō mainrē portionē habet supra orizontē:& sol describēs eū causat diē maiorē:unde cū tropicus cācri remotissimus sit iter oēs ab eodē æquinoctiali inter oēs circulos maximā habet supra orizontem portionē & minimā ifra:& quom sol est in tropico prædicto q̄ cōtingit .i3. Iunii dies maxi

CAPITVLVM

mus est & nox minima: q̄ in toto anno esse possit: quāto magis ad dictum tropicū circulus accedit: tāto arcus diurnus maiorat̄ supra nocturnum: & consequēter quāto dies magis p̄p̄inqua est. i. Junii tāto longiorē habet diē artificialē supra noctē. E contra uero quoniam praedictus orizō. M. eleuatur supra polo australi b eo deprāso: maior portio ptis coeli meridionalis sub orizonte existit q̄ supra: & consequēter circulorum ab aequatore uersus polū illum declinatium semper est ma or portio ista q̄ supra: qua de re dū sol est i signis australibus i medietate. f. zodiaci q̄ est ab initio libræ ad finē pisciū noctes supra dies sunt longiores: & quāto magis orizon ab aequatore elongatur: tāto magis supra retum est eleuatus: & maiores portiones circulorum sub eo: unde tropici capricorni maxima portio ē sub orizonte & minima supra relinquitur: quo fit ut sole ibi morāte i. i. decēbris nox est maxia & dies minimus q̄ possit esse i toto anno: cui quāto dies magis p̄p̄inqua est: tāto noctē habet longiorē. Vnde quā tropicus cācri ck & capricorni d e aequaliter ab aequatore distāt ut demonstrat Ptolō. p̄rio Al mag. cap. i. & polus borealis a tātum supra orizontē obliquū eleuatur q̄ b australi deprimitur: ut secūdo huius: sequitur q̄ arcus superior & diurnus tropici cācri aequalē arcui inferiori capricorni: & e contra arcus inferior tropici cācri superiori tropici capricorni. Et eodē mō dicat̄ de aliis circulis ab aequatore aequidistantibus q̄ eorū arcus cōtrario mō aduicē aequatur. Et quā dieꝝ artificialiū supra noctes p̄portio ē secundum p̄portōem arcuū superiorē ad inferiores quātum est sensibilitatē uulgarē & nō consideratiū additionē motus solis ultra motū diurnum: sequitur q̄ si capiatur duo dies naturales ab aequinoctio aequidistantes hoc est ab. ii. marcii uel. i. septembris quibus diebꝝ accidūt aequinoctia: quoniam tūc sol describet circulos i quibus portio nocturna alterius aequatur diurnae portioni alterius grā exēpli tropicos cācri & capricorni: q̄ta est unius dies artificialis: tāta nox alterius: & e contra. Aliter tamen iueniet si q̄s recte consideret additōem motus solis cōtra firmamētum. i. motū primi mobilis: quoniam uel additio illa obliquus oritur: & cā est noctis minoris & directe occidit: & facit diē longiorē: q̄ si esset sol i signo cuius ps ab eo adeptus aliter moueretur: & hoc exposui i quaestione praecedenti. Deinde cum dicit.

QVANTO QVIDEM POLVS. Cū dederit cām i aequilitatis dieꝝ & noctiū diuersorū in eodē loco terrae cōtingētis: h assignat cām diuersitatis unius & eiusdē diei uel noctis i diuersis tamē ptibus hoc est declarat quare idē dies lōgior est i alio loco q̄ i alio: sicut i eadem nox. Nā i habitationibus septentrionalibus. i. p̄p̄inioribus septētrioni dies aestiui sole existēte i signis septētrionalibus lōgiores sunt q̄ i locis minus septētrionalibus & noctes breuiores: dies uero h̄yemales sole possidēte signa meridionalia sūt curciores & noctes longiores: & hoc semper faciendo cōparatōem eiusdē diei ad seipsum: q̄a aliter nō hēret ueritatem: nō enī dies. i. Junii breuior est i aliqua pte meridionali q̄ i aliqua septentrionali primus aprilis: uerum. i. Junii longior est in habitatione septentrionali q̄ sit idē i meridionali: & ita sicut primus aprilis. Quorum cā ut facilius explicetur i ista signato circulo a polus arcticus & b antarcticus c d aequinoctialis e f tropicus cācri g h tropicus capricorni describat̄. Et in terra capta habitatione i cuius orizon k l: & altera o magis septentrionalis: cuius orizon m n cum ambo orizontes obliqui diuidant aequinoctialē i aequilia ut notū ē: alios circulos mīme nā supra orizontē loci magis septētrionalē m n maior portio de circulo e f intercipitur & minor sub eodē: iō i loco o magis septētrionali dies aestiui sole existēte i tropico cācri maior ē q̄ idē i hitatōe i minus septētrionali: & nox e contra minor. E contra uero quoniam de tropico capricorni g h minor portio supra & maior sub orizontē m n intercipitur q̄ sub orizontē k l: sequitur q̄ i hyeme sole morāte i tropico dicto dies ē breuior i regione septētrionali magis & nox lōgior. Et hoc itelligebat cum dixit quāto quē polus mundi magis eleuatur supra orizontē. i. quāto regio est magis prop̄inqua septentrioni: i qua polus altior est supra orizontē: polus nāq̄ a magis altus est & eleuatus supra orizontem m n q̄ k l ut liquet omnibus. Secundam causam diuersitatis dierum artificialium cum noctibus explicat cum dicit.

NOTANDVM ETIAM QVOD SEX SIGNA. Quam quēdam materiaꝝ sphaera euidentius q̄ alii uel instrumentū planū nouiciis manifestat: ibi nāq̄ patet q̄ tota zodiaci medietas ab initio cācri ad finem sagittarii in q̄ sūt huiusmodi signa cācer leo uirgo libra scorpio & sagittarius directe nascuntur & habent ascēssiones magnas. i. de aequinoctiali oritur plus medietate: licet habeāt obliquas descēssiones & minor portio aequatoris cū eis occidat: cū omne signū directe oriens occidat obliq̄ & cōtra: ut demonstrat i tertia regula earum sex supra expositarū. Reliqua eiusdē medietas ab initio capricorni ad finē geminorū amplectēs h̄mōi sex signa capricornū aquariū pisces arietē taurū & geminos obliq̄ ori

TERTIVM

tur: cum directe occidat. Et hoc rationabile est & necessarium: nā quia priā medietas oritur directe occidit obliq̄ per tertiam regulam dictā: sed ea occidente oritur altera: imo in tempore æquali: ut vult priā prædictæ propositionum: igit̄ altera medietas oritur obliq̄ & directe descendit p̄ tertiam regulā. Et hoc iquit Virg. Oīa signa q̄ sunt a sydere & inicio cācri donec finitur chyron. i. ad finem usq; sagitarii meāt. i. oriunt̄ directe: cadūt tamen obliq̄. i. occidunt: in occasu nāq; quoniā sub horizonte deprimunt̄ cadere uident̄. Sed cætera signa ab initio capricorni ad finem usq; geminorū nascunt̄ p̄no & obliquo & descendūt tramitē recto. Hiis ita notificatis dico q; cū singulis diebus artificialibus seu lōgis seu breuib; sex signa oriātur & totidē in nocte. Cā quare sole in cācro existente. quod est i mense Iuni dies sint lōgissimi est: quoniā in die sex nascunt̄ directe orientia q̄ sūt cācer i quo est sol leo uirgo libra scorpio & sagitarius q̄ cum multū tēporis in ortu cōsumāt diē extēdūt: & longā reddūt: nox autem eodē tēpore mīma est: qm̄ sex reliqua signa nascunt̄ obliquas habētia ascēssiones ut capricornus aquarius pisces aries taurus & gemini. Cā uero q; sint in hyeme dies breues sol existēte i capricorno i mense uidelicet decēbris est: qm̄ in die oriunt̄ sex signa obliq̄ orientia a capricorno. s. ad finē geminorū: nox uero lōgissima est: quoniā oriunt̄ residua sex ab initio cācri directum habentia ortum.

Cā autē q; sit æqnoctiū arietē sole possidēte & librā quod est in mēse marcii & septēbris est: quoniam i die tria signa oriunt̄ obliq̄ & tria directe: & i nocte similiter: gratia exēpli sole existēte i ariete in die oriunt̄ tria obliq̄ aries taurus & gemini: & totidem directe cācer leo & uirgo in nocte quoq; tria directe libra scorpio & sagitarius: & obliq̄ tria capricornus aquarius & pisces. At sole i libra i die oriunt̄ libra scorpio & sagitarius directe: sequentia uero tria obliq̄ i nocte uero aries taurus & gemini obliquas ascēssionū & sequētia rectas: quare dies cū suis noctibus tūc æquātur. Cā quoq; q; dies & si nō sit maximus: est tamen nocte maior ut i mense aprii & c. est quoniam plura signa i die oriunt̄ signa i die oriunt̄ directe q̄ obliq̄: cum enī nō oīa directe ascēdāt diē nō reddūt longissimū: grā exēpli sole taurū possidēte duā obliq̄ taurus & gemini: & quatuor directe cācer leo uirgo & libra in die nascuntur: in nocte uero ecōtra duo directe scorpio & sagitarius: reliq̄ uero obliq̄ capricornus aq̄rius pisces & aries. Ecōtra uero se hēt sole pisces tenēte: quoniā dies breuior est nocte i die nāq; nascunt̄ pisces aries taurus & gemini obliq̄. Cācer uero & leo tātū directe: i nocte uero uirgo libra scorpio & sagitarii directe: obliq̄ uero capricornus & aq̄rius: & sic de aliis: scdm̄ nāq; q; p̄sa uel pauciora de signis obliq̄ uel directe oriētibus nascunt̄ i die uel i nocte: dies uel nox breuior uel lōgior existit & c. Cū igit̄ qlibet die artificiali sex signa oriātur & in nocte totidē: cōsequēs est dies singulas & noctes. i. horas naturales seu iæq̄les cōtinere. Ad itellectū cuius est notādū q; hora ē duplex: altera qdē æq̄lis seu æqnoctial̄ siue horologii dicta ē uigesima q̄rtaps diei natural̄ quæ qdē i. 60. dist̄guat̄ minuta. Dicit̄ nāq; æq̄lis eo q; i. toto anno ē inuariabil̄ & i oī regiōes: singulæ nāq; hmōi horæ adiuicē æquātur. Et quoniā æqnoctial̄ regulariter mouet̄: nā in singulis hmōi horis eius. i. 5. gradus oriunt̄: dicta est hora æqnoctialis: motus nāq; i. 5. graduū æqnoctial̄ causat hmōi horā. Et qm̄ horologiū mouet̄ ēt æqualiter & idicat easdē horas cū singulis horis cōpletis pulset̄: appellata ē hora horologii. Alia ē hora inæqualis q̄ est duodecima ps diei artificialis: s̄ihr̄ & noctis: at quoniā dies artificiales nō semp̄ adiuicem æquātur: imo quasi semp̄ sunt inæquales adiuicē & cū noctibus ut patuit duabus rōnibus: seq̄tur q; horæ unius diei nō æquant̄ horis alterius neq; horis noctis: imo diei lōgiores horæ sunt maiores & breuioris breuiores: & in alio loco maiores q̄ i alio: cū ps determinata totius maioris maior sit & mīoris mīor: nō igit̄ dicta ē iæqual̄ hmōi hora cōpata ad horas eiusdē diei: q; hæc oēs sūt æquales. s. duo decima eius ps: sed respectu horæ alterius diei & c. Et quoniā singuli planeta domiant̄ & disponūt hæc inferiora singul̄ horis inæqualibus: dictæ sūt horæ planetarū. i. i qb° planeta regūt hæc inferiora & quoniā nō sūt dist̄ctæ & cōstitutæ i perio uolūtatis ueluti horæ æquales. q̄ sūt. 74. ptes diei natural̄: cū potuissent fieri lōgiores uel breuiores: imo dist̄ctæ sūt ex dominio & regimie planetarū: dictæ sūt naturales: hmōi qdem horarum duodecim sunt in singulis diebus artificialibus: similiter & in nocte cum tam die q̄ nocte oriātur duodecim signorū media: & hæc p̄portionant̄ signorū medietatibus: & ita debet itelligi textus: nō autē q; hora sit uere spaciū tēporis in quo signi medietas porit̄: quoniā cū in die eodē oriunt̄ signa directe & obliq̄: medietas signi recte oriētis i maiori tempore ascēdit q̄ medietas signi ascēdentis obliq̄ & tūc una hora maior ēt altera eiusdē diei: quod dictū esse falsū: debet igitur itelligi q; i die oriuntur duodecim medietates signorū erunt i eo duodecim horæ iæquales eis p̄portionatæ. Dubitat̄ circa duo q̄ dicta sūt i hac secunda causa: dictū est enī primo q; sex signa quæ sunt a p̄cipio cācri oriātur directe i sphæra obliqua. Secundo cōcessum est q; reliqua sex quæ sunt a capricorno oriātur obliq̄: hæc qdem duo dicta nō uidētur simpl̄ uera: ideo arguitur primo cōtra p̄imum. Nā libra i sphæra recta ut patuit obliquā habet ascensionem. s. uiginti septē. 54. ut patet secūdo Almag. & i tabulis aliis de ortu & occasu signorū: sed non pōt i aliquo loco directe ascendere & cum plus. 30. gra. nisi prius cum uiginti octo uel uiginti nouē oriatur: cum nō detur trāsitus ab extremo ad extremum absq; medio: dabitur igitur i quo libra ascēdet cum uiginti octo gra. uel uiginti nouē obliq̄. s. & talis nō est sphæra recta cū ibi oriatur cum uiginti septē. & 54. erit igitur i sphæra obliqua: in

CAPITVLVM

aliqua igitur obliqua sphaera libra: & consequenter uirgo ascendet obliqua: & hoc manifeste cōprenderet si quis speculet particularē noticiā ortus & occasus signorū in secūdo Almag. & i tabulis reliquis: ubi manifeste cōprenderet librā in sphaera recte & obliqua usq; ad locū latitudis decē graduum semp oriri oblique & ascensionē habere minorē triginta gra. cū in p̄dita latitudine habeat ascensionē uiginti nouem quinquaginta septē: a loco aut latitudis. ii. gra. iohat ascensionē rectā cum triginta. io. Similiter arguitur cōtra secūdum cum gemini in sphaera recta ueluti supius demonstratum est directe ascēdāt cū triginta duo duodecim ut hētur in tabulis Prolo. & aliorū: sed idē pcedēdo nō pōt in loco aliquo obliqua cū minus triginta gradibus oriri nisi prius cū triginta unū uel triginta duo: cū nulla latitudo simul depndatur: gemini igitur i loco aliquo hēbunt ascensionē triginta unū uel triginta duo gra. & cum nō in sphaera recta: igitur in obliqua: in obliqua igr gemini hēbunt ascensionē directā: & ex cōsequenti capricornus p regulā secundā ortus signorū in sphaera obliqua. Et hoc uidebit oīs q cōspicit tabulas: deprādet nāq; geminos in sphaera recta: & priō & secūdo clymate usq; ad locū latitudis uiginti nouē gra. semp directe oriri: ascēsiō nāq; eorū in p̄dicta latitudine est triginta. i. in loco uero latitudinis triginta gra. oritur obliqua cum uiginti nouē quinquaginta sex & ultra. nō igitur in sphaera obliqua omnia signa a capricorno ad cācrum obliqua oriūtur. Ad hoc argumentū fortasse aliq dicerēt q signa q sunt a sydere cācri directe oriunt nō simpliciter sed respectu ortus quē habēt in sphaera recta: hoc ē singula illa sex signa in quaq; sphaera obliqua habēt ascensionē maiorē q in sphaera recta: & ita ad ppositum: & si libra in aliq obliqua obliqua simpliciter nascatur cum uiginti octo uel uiginti nouē: tamē respectu sphaera recte nascuntur directe cum maiorē obtineāt ascensionē: nā in mīma sphaera obliqua sensibilibiter cuius latitudo est gradus unius hēt ortū uiginti octo sex maiorē q in sphaera recta. Similiter oīa signa a capricorno ad geminos nō nascuntur obliqua simpliciter ut demonstratū ē: sed respectu ortus quē hnt in sphaera recta: nā & si cū aliquo eorū oriatur plures triginta gra. tamē qa pauciores q illi q secū oriūtur in recto circulo dicitur obliqua oriri. Et qa ita ē ascēsiō geminorū i sphaera obliqua cuius latitudo ē unius gra ē triginta duo octo mīor q eiusdē ascēsiō recta triginta duo duodecim. Ita posset alicui uideri dicēdū. Sed in rei ueritate licet subtiliter diceret & uere: nō tamē ad ppositū: imo destrueret mentē & ppositū auctoris. Auctor nāq; uult assignare cām longitudinis & breuitatis dieꝝ: & iquit q dies est lōgus i quo nascuntur sex signa directe orientia: si igitur hmōi signa nō simpliciter oriūtur directe: imo ut uult respōsiō h possunt oriri simpliciter oblique respectu tamē sphaera recta directe: tūc cū sex signis oriretur minus medietate aētoris: & cōsequenter eēt dies mīor duodecim horis & mīor nocte: quare dies maior nocte eēt mīor ea: qd̄ iplicat: nō igr ex ortu directo signorū cōcluderet augmentū diei: imo diminutiō: qre ad hoc ut dies sit magn⁹ pp rectū ortū signorū: oportet q recte simplr oriuntur. Eodē mō si itelligit signa obliqua oriri respectu ortus in sphaera recta: & si simplr nō oriatur obliqua: tūc cū sex signis nasceret plus medietate aētoris: & cōsequenter i pluri duodecim horis: quare dies uel nox i qua signa sex obliqua ascensionū nasceretur eēt lōgus et nō breuis ut inqt auctor i lra. nō igitur respōsiō p̄dicta pōt stare cum positiōe causae ab auctore: imo eā destruit. Quare aliter dico q auctor itelligit de ortu recto uel obliquo simpliciter & nō i respectu: ut q sex signa ab initio cācri ad finē sagitarii oriūtur directe: reliq uero obliqua simplr i sphaera obliqua: nō tamē quodlibet signū p se cōsideratū & distictū ab aliis i priā medietate recte nascitur in qlibet sphaera obliqua: quoniā nō uirgo: neq; libra in locis latitudinis minus decē graduū: neq; quodlibet signū in reliq medietate oblique occidit: quoniā gemini & capricornus nō cōiunctis eorū ascēsiōibus cū ortu aliorū directe oriūtur in omni loco minoris latitudinis uiginti nouē graduū: ut bñ argumētū pbat neq; hoc itelligit auctor: sed dicit q sex signa ab initio cācri habēt ascēsiōes simul iunctas maiores: licet enī ascēsiō librā & uirginis pua sit in loco latitudinis ifra decem graduū: tamē alia signa ut cācer leo uirgo & sagitarius tāto habent ascēsiōes maiores q iunctae adinuicē ambae sūt maiores medietate aēnoctialis: & iō dies uel nox i qbus oriūtur lōgior &c. Et eodē modo itelligit de signis alterius medietatis q habēt ascēsiōes minores simul iunctas: & si gemini & capricornus i aliqua sphaera directe ascendāt: & ideo dies uel nox in qbus illa ascendūt est breuis. Possem etiā aliter respōdere q simpliciter & absolute uirgo & libra oriuntur directe in obliqua sphaera: quoniā & si in pte terrae. ii. graduum latitudinis habeāt ortum obliquum: qa tamen i septuaginta nouē gradibus. f. a loco latitudinis. ii. gra. ad nonaginta nascuntur directe & denominatio directe oriri simpliciter pferuntur: in pluri nāq; loco directe q oblique ascēdūt. Similiter licet gemini & capricornus in uiginti nouē gradibus latitudinis directe oriantur: quia tamen inde ad nonaginta q sunt gradus sexaginta unū oriuntur oblique simpliciter oblique oriri in sphaera obliqua enūciatur. Tamen quoniam redditur causa inaequalitatum dierum in omni sphaera obliqua iā dicta respōsiō soluit argumentum in contrarium.

OTANDVM QVOD ILLIS QVORVM ZENITH. Cum in superiori capitulo, de derit causam diuersitatis dieꝝ & noctiū in augmēto & decemēto in uniuersali: in hac parte idē magis particulariter declarat in septē modis habitationū: earū quoq; reliquas exponēdo p̄prietates: quae prima est sub aequatore eorū qui habent sphaerā rectam. Secunda inter

æquinoctialem & tropicū cæcri: quã psequitur ibi. (Illis aut̃ quoꝝ zenith est inter æquinoctialem). Tertia sub tropico dicto ibi. (Illis siquidẽ quoꝝ zenit est in tropico). Quarta iter tropicū & circulū arcticū ibi. (Illis uero quoꝝ zenith est iter tropicū). Quinta sub circulo arctico ibi. (Illis autẽ quoꝝ zenith ẽ in circulo arctico). Sexta iter circulū dictū & polū mundi ibi. (Illis autẽ quoꝝ zenith ẽ iter circulū). Septima & ultima sub polo ibi. (Illis aut̃ quoꝝ zenith est in polo). Circa primã partẽ sex agit: quã sex cõditiõibus seu proprietatibus notificat habitatiõem in sphaera recta nel sub æquinoctiali: secūda ibi. (Et tunc sūt illis). tertia ibi. (Vnde ex p̃dictis patet). quarta ibi. (Patet ẽt q̃ duas). quinta ibi. (Illis ẽt in anno). sexta ibi. (Illis ẽt oriuntur). Prima proprietat habitatiũ sub æquatore est p se nota: nã quom æquator nunq̃ sepetur a zenith: sed p eum semp mouet: quãdocũq; sol erit i æquinoctiali i p̃cipio arietis: & secūdo in p̃cipio libræ: tunc motu diurno in meridie transibit per zenith.

Secunda conditio uel proprietat declaratur: cum dicit.

ET TVNC SVNT ILLIS. Quæ seqtur ex pria. Est qdem nobis & oĩbus habentibus latitudinẽ regionis plus uiginti quatuor gra. æstiuale solsticiũ: dũ maxie sol accedit ad zenith regionis: quod quia sol non potest amplius a terra eleuari: sed est in sua maxima eleuatione i meridie illius ptis dictũ est altũ: hyemale qdẽ solsticiũ est dum sol a zenith maxie remouetur: quod iõ dictũ ẽ imũ: quã sol habet mĩmã meridianã eleuatiõem q̃ in toto anno possit hẽre in illa habitatione. At quoniã eorũ qui sunt sub æqtore bis incõpleta p signifes: uolutiões: sol est i zenith: & cõsequẽter bis in anno ei maxie appropinquat: dũ. s. possidet primũ punctũ arietis & libræ: habet iõ hii duo alta solsticia uel æstiuã. Eodem mō quoniã bis i anno sol a zenith eorũ maxie q̃ possit remouet: dũ. s. est in principio cæcri & capricorni hẽbunt iteq; duo ima seu hyemalia solsticia: quatuor igr̃ hẽbunt solsticia. Videtur tamẽ hoc nõ esse ueꝝ: imo ceu nos q moramur ultra tropicum cæcri non hẽmus nisi duplex solsticiũ: ita & dicti. Est nãq; solsticiũ solis statio cõtingẽs ob eius reflexionẽ ad diuersum modum latitudis ut in sc̃do huius est explicatum: nã ubicunq; sol declinãdo reflectit: & stare uidet ibi solsticiũ facit: at i p̃cipio arietis & libræ: & si sol appropinquet zenith istoꝝ. & post remoueat: sifr ab æqtore qm̃ tamẽ nõ reflectit: imo declinãtionẽ ibi acqrit maximã q̃ alibi ob ultimã ibi zodiaci obliq̃tatem: ibi nõ uidetur stare sed uelociter declinare: nã si ibi uideret stare respectu eorũ & faceret eis bina solsticia: staret etiã apparẽter & respectu nostri: & solsticia nobis quoq; cãret: quod nõ est: tãtum igr̃ in cæcro & capricorno sicut & nobis eis cõtingẽt solsticia. Ad hoc respõdet q̃ uera appellatiõẽ solsticiũ d̃i solis statio tm̃ cõtingẽs in loco ubi sol ob reflexionẽ stare uidet: at quoniã sol nõ reflectit ad ptes diuersas declinãdo nisi i p̃cipio cæcri existẽs & capricorni: dũ nãq; possidet iniciũ cæcri ad meridiẽ accedere icipit: cũ prius cõtinue ad boreã appropinquasset: ecõtrario dũ est i capricorno reflectitur ad septẽtrionẽ: licet antea ad austrũ uicinaret: in p̃cipio nãq; arietis existẽs appropinquat polo arctico cui prius & in libra uicinus fit polo antarctico ad quẽ etiã mouebatur quo mō solsticiũ acceptũ dico q̃ nõ est nisi duplex in oĩ habitatiõẽ: ut pbat argumẽtũ cõtingẽs tãtũ in cæcro & capricorno: si nanq; in ariete & libra esset solis statio illis q̃ sunt sub æquatore: etiã & nobis. At quoniã in regiõẽ nostra & pte: ubi est quasi tota habitatio quãdocũq; solsticiũ est: sol ad zenith maxie appropinquat nel remouetur: hac cã ubicunq; sol zenith maxie appinquit fit: & si nõ stet solsticiũ: largo modo ibi p̃t poni: & ita q̃ sunt sub æquinoctiali hẽbunt duo solsticia in p̃cipio arietis & libræ: ubi non tm̃ sol p̃pinquat uerũ est p̃sentialiter. Etiã ueluti nobis quãdo est altũ solsticiũ est æstas: & illi sole i p̃cipiis arietis & libræ existẽte fiunt duæ æstates: hac etiã cã dicẽtur ibi hẽre solsticia. Possẽt ẽt aliter dici q̃ sol i p̃cipiis arietis & libræ existens illis uidetur stare: & quodãmodo reflectere: cum prius cõtinue ad zenith ap̃p̃iquas idẽ icipit discedere: sed qm̃ semp iter p̃p̃iquatõem & remotionẽ qes itericipiẽti uidetur: p̃nũciatur hĩs duplex solsticiũ in ariete & libra sole constituto.

Tertia proprietat ex p̃dicta correlarie conclusa: cum dicit.

VNDE EX PREDICTIS PATET. Quæ optime p rationes supra est exposita: ubi patuit existẽtes sub æquatore semper habere æquinoctium.

Quarta proprietat cum dicit.

PATET ETIAM QVOD DVAS. Sed uidetur nunq̃ sit hyems in regione sub æquinoctiali posita: ubi nanq; est calor intẽsissimus & ultimus nõ est hyems: si qdem hyems tempus est anni frigidũ & humidum: sed regio supposita æquinoctiali est in ultimo caliditatis cũ sit zona torrida: ut auctor in secundo huius: & in quæstione supra illa pte determinauit: & inferius iteq; dicitur: q̃ ibi incolunt æthiopes: quoꝝ nigredine arguitur loci superabũdã caliditas: nõ igitur ibi est hyems: & tanto magis quoniã nos q simus in regione minoris caliditatis simplicem hẽmus hyemem qualiter illi habebunt duas. Ad quod dicatur q̃ quom ibi sit calor quasi insupportabilis ut est probatum in secundo huius: & sensus diiudicat: uere hyems & simpliciter q̃ tempus est frigidum ibi nõ potest esse ut cõclusum est: at potius continua æstas. Veꝝ quoniã causã caloris nõ semp uniformiter & eodẽ modo se habet. Sol nãq; nõ semp æqualiter appropinquat zenith ptis illius ut notũ est: calor nõ erit uniformis & æq̃lis intẽsionis: ueꝝ quãdocũq; intẽsior & aliquãdo remissior: sed quãdo est i zenith initiis arie

CAPITVLVM

ris & libræ: & sunt alta solsticia: calor est in sua maxima intensione & ultimitate: neq; ratione solis magis augeri potest: quādo uero a zenith remouetur maxime quod est in p̄cipiis cācri & capricorni: ubi ima contigunt solsticia: calor est remissior. i. minus intensus: sed omne remissius tale respectu intensus talis recipit denominatiōem cōtrarii: calor igitur remissior contigens sole in imis solsticiis existente frigus denotari potest respectu caloris intensissimi contingentis: dum idem est in solsticiis altis & consequēter hyems: ceu licet sole existente in cācro nobis sit calor magnus & æstas: si tamen comparatur ad calorem contingentē in regione supposita æquatori hyems poterit nūcupari. Concludēdum est itaq; huiusmodi incolentes sub æquinoctiali duas habent æstates. sole in icia arietis uel libræ seu p̄tes p̄pinquas possidente: duas quoq; hyemes eodē in cācro uel capricorno moto uel p̄pe duplex quoq; uer in leone & aq̄rio dum sol existit: & autūnos quoq; binos in tauro & scorpione. Et quoniā sol in cācro nobis æstatē: in capricorno uero hyemē causat: illis uero quoniā in ambobus dictis locis æqualiter a zenith remouetur: cū maximæ solis declinationes sint æquales ex secūdo huius: & cōsequenter tēpora uniformis cōplexiōis causat: recte dicit Alpha. differentia sexta q̄ ibi æstas & hyems nostra. i. tempora in quibus æstatē & hyemē hēmus illis sunt unius & æqualis cōplexionis quātum est merito declinatiōis solis: quoniā aliter esset dicēdum p̄pter existentiā oppositi angis solis in capricorno ut declarauit in q̄stione ultima secūdi huius: in qua q̄ritur an sub æquatore sit hitatio possibilis. Ex prædictis patet intellectus uersuū lucani: qui loquēs de habitatione sub æquinoctiali inq̄r. Depransum est hūc esse locū in quo circulus alti solsticii. i. circulus in quo duo cōtingūt alta solsticia q̄ est æquinoctialis ut dictū est: & quod itelligat æquinoctiale declarat quod subdit medium signorum percutit orbē: nullus nāq; paralellus æquinoctiali diuidit zodiacū in duo media: sed æquinoctialis tātum: hoc igitur est quod dicit: hic locus ē in quo cōtingūt duo alta solsticia in circulo diuidēte zodiacum in duo æqualia.

Quintam eorum proprietatem exponit: cum dicit.

ILLIS ETIAM IN ANNO CONTINGIT. Verissima sentētia & approbata est omniū perspetiuorum: quā & sensus super omnē rōnem uerius manifestat: q̄ opacū corpus obiectū lumīoso umbram prohibet directe ad partē oppositā lumīoso: itaq; inter lumīosum & umbrā præcise in medio est opacum corpus: qua de re cū huiusmodi morātes sub æquatore sint in medio: quatuor plagarum mundi orientalis: uidelicet occidentalis septētrionalis & australis: sole in p̄cipiis arietis uel libræ in oriente existēte umbrā ad occidentē p̄tem oppositā prohibēdo occidentālē umbrā causabūt: at cum fuerit idē in occidente oriētālē hēbunt umbrā. Cū uero i zenith q̄a nō declinat ad aliquā dictarū plagarum: neq; umbrā ad oppositū: sed p̄pendicularē & sub seip̄os faciēt. Sole uero existēte i signis meridionalibus ad septētrionē: & in septētrionalibus ad meridiē umbrā hēbunt quatuor: igit in anno facient umbras: occidentālē: orientālē: septētrionalē: & meridionalē. Sed dubitatur: uidetur enim q̄ hēant quq; umbras: cū ultra dictas hēant umbrā p̄pendicularē q̄ non est aliqua prædictarum: ut ipse auctor numerat in textu. Respōdetur q̄ umbræ uariātur secūdam quatuor plagas mundi ut dictum est: ad quas tendunt & prohibētur: & ab eisdem denominātur: plagæ autem tātum quatuor sunt: igitur & huiusmodi umbræ: umbra autem p̄pendicularis nō est ad aliquā plagarum cum proprie non dicatur umbra extēsa: sed recta.

Sexta conditio notificatur: cum dicit.

ILLIS ETIAM ORIUNTUR ET OCCIDUNT. Quæ manifesta est: quoniā quō polus uterq; sit in horizonte recto nulla pars cœli est sub eo æternaliter uisa neq; occulta: immo quælibet oritur & occidit: etiam & stellæ nō tantum eis uerum illis qui sunt propinqui æquinoctiali: quorum zenith minus remouetur ab æquatore q̄ dicte stellæ a polo. Cuius ratio est: q̄a ueluti in secundo tractatu huius est demonstratum: tāta est latitudo regionis. i. distātia zenith eius ab æquinoctiali: quāta est poli supra horizontem illius regionis eleuatio & altitudo: modo notū est q̄ oēs stellæ a polo magis distantes q̄ sit huius modo altitudo uel latitudo regionis oriuntur & occidūt. Et deniq; habeatur pro generali regula quā Alpha. differentia sexta declarat q̄ stellæ & partes cœli minus propinq; polo arctico q̄ sit latitudo ciuitatis nunq; occidūt illi regioni: magis uero distantes oriuntur & occidunt. Similiter partes cœli magis propinq; antarctico polo q̄ sit eadem latitudo nunq; oriuntur in eo loco cuius ē latitudo: quæ uero distātiōes & occidunt & oriuntur: quare sequitur quod quanto regio est maioris latitudinis: tanto plures partes uersus polum arcticum sunt semper apparentes & de polo antarctico semper occultæ. Ad propositum cum in polo arctico non sit aliqua stella: omni habitationi min⁹ ab æquatore distanti q̄ distet propinquissima stella a puncto dicto poli boreali: dicta stella oritur & occidit ut liquet. Et hoc uult cum dicit. Illis oriūtur & occidunt stellæ iuxta polos sicut & quibusdā aliis habitantibus circa æquinoctialem: & supplendum est minus ab eo distantibus q̄ stellæ dictæ a polo aliquo dictorum: partes autem cœli non omnēs oriuntur & occidunt hiis ueluti illis qui sunt sub æquatore. quoniam non illæ quæ sunt maioris propinquitatis ad polos q̄ sit latitudo eorum. Et hoc iquit Lucanus describens bellum ciuile romanorum peruētum ad extrema habitationum & duces carne

nos qui sunt prope æquinoctialem ubi occidunt urſa maior: & bootes quæ ſunt duæ imagines proxima polo arctico: ideo inq̄ quorum æther uerſus in auſtrum. i. ad auſtralem partem reſpectu habitationis noſtræ: aſpicit arctō. i. urſam maiorem mergi. i. occidi: non tñ totā. qm̄ hii nō ſunt præciſe ſub æquinoctiali: & ideo pars urſæ maioris minus a polo remota q̄ ſit zenith iſtorū ab æquatore: eis nūq̄ mergitur & occidit: in occaſu nāq̄ aſtra mergi uidētur in aqua illis: quorum uerſus occidentem habent mare. Et ibi bootes alia imago propinqua eidē polo uelox: quoniā cito oritur: ex quo ſui circuli reuolutionis parua portio intercipitur ſub orizzonte lucet exigua nocte: nocte quidē ex quo occidit ueluti ſit nox uera occidēte ſole: ita licet ipſe nox poſſit dici occaſus cuiuſlibet ſideris: & quoniā cito oritur bootes: iō noctē facit exiguā. Eadem eſt ſententia Quidii priō de triſtibus de eodē bootes: quē appellat cuſtodē erimātidōs urſæ: cuius poeticā fabulā tanq̄ a noſtro, ppoſito alienā ſilentio tradidit: q̄ ſi eā ſcire cupit legat ſecūdum methamor. unde dicit. Tingitur oceano. ſ. habitatibus, ppe æquinoctiale: & eſt poetica loquutio: ut illud quod apparet: proferatur: ac ſi eſſet uerum: uidētur nāq̄ ſtellæ occidentes mergi in mari ab illis quibus mare eſt uerſus occidentem: & conſequenter balneari & tingi: & ppter hoc q̄ i oceano ſubmergitur adiecit turbat aquas. Hæc quidem eſt eæ: proprietates: cum in noſtra habitatione cuius latitudo eſt maior q̄ diſtantia dictarum imaginū a polo arctico: illæ nunq̄ occidāt: ſed ſemp appareāt eleuata ſupra orizzontē noſtrum teſte Virgilio priō georg. ingente Hic uertex. i. polus arcticus ſemp eſt nobis ſublimis & eleuatus: antarcticus uero occultus. & Luca. Axis. i. polus arcticus clariffimus & ornatus gemina arcton. i. duabus urſis maiori & minori: iocidus eſt in ſitu noſtro. Itē Virgi. Arctos. i. dictas urſas metuētēs æquore mergi. ſ. in noſtro ſitu: qm̄ nāq̄ nunq̄ occidūt uidētur timere aquas oceani. Poſſem adducere aliā proprietatē eorū qui ſunt ſub æquatore q̄ ſol declinat a zenith eorū ad partes oppoſitas. ſ. ad ſeptentrionem & auſtrū æqualiter: & hoc eſt eis propriiſſimum: tamen quoniā nota eſt nō amplius proſequor.

ILLIS AUTEM QVORVM ZENITH EST INTER AEQVINOCTIALEM. Proſequitur ſecundā uariationem habitationū eorum quorū zenith eſt iter æquinoctiale & tropicū cæcri: i qua ſex proprietates repiuntur: quas quoniā notæ ſunt in textu: & ex præcedēti declaratione breuibus percurram. Prima, pproprietates eſt q̄ ſol bis in anno trāſit per eorū zenith: quod ſphæra materialis clariffime demonſtrat: nā quoniā ſemp habēt inuariabilē latitudinē. i. ſemper æquinoctialis æqualiter remouetur a zenith eorū trāſibit per zenith circulus æquinoctiali paralellus: qui quom ſit inter æquinoctialem & tropicum cæcri ſecabit zodiacum in duobus locis a principio cancri a quidiſtantibus ut dicit Alpha. differentia ſexta quarum quoq̄ ſectionum tantum altera a principio arietis: q̄tum ab initio libræ reliqua: gratia exempli ſecabit in principio tauri & uirginis ſeu geminorum & leonis qua de re cum Sol fuerit in hiis duobus locis erit in zenith eorum. Secunda proprietates quattuor habebunt ſolſticia duo quidem alta Sole dictas ſectiones tenente: & duo ima eodem in cancro morante & capricorno nerum imius erit ſolſticiū contingens in capricorno ex quo a zenith diſtātius. Tertia proprietates habebunt æſtates binas & totidem hyemes: quod intelligēdum eſt ut in pcedenti parte expoſui: uerum quoniam ſol i capricorno magis elongatur ab eorū zenith: q̄tum eſt merito eius declinatiōis hyems tunc frigidior eſt q̄ eodē cancrū poſſidēte. Quarta proprietates: quoniā ſol remouet a zenith eorū uerſus oēs quattuor mūdi plagas & eſt etiā quādoq̄ in zenith habebūt oēs q̄ttuor umbras & ppedicula rē uelut illi qui ſunt ſub æquinoctiali. Quinta proprietates qua differūt ab illis qui ſunt in ſphæra reſta eſt: q̄ habent in æqualitatē dieꝝ artificialiū & noctiū ſole excepto caput arietis uel libræ tenente: ſicut oēs habētēs ſphæra obliquā ut ſupra dictū ē: ueꝝ tāto minore habēt huiusmodi diuerſitatē q̄to ſphæram habēt minus obliquam: ut ſupra etiam notificatū eſt. Sexta proprietates ex quo polus eleuat ſupra eorum orizzontem: omnes partes cœli magis polo arctico propinquæ q̄ ſit huiusmodi polaris eleuatio ſemper apparent: & quæ magis polo antarctico uicinæ q̄ eius poli depræſſio (quæ æquatur eleuationi arctici) nunquam oriuntur ſed occultæ: ſunt ſemper. Et in tali regione eſt arabia & ei qui colūt primū clyma incipiens a loco latitudinis duodecim graduum: & extenſum ad latitudinem uiginti grad. ut patebit inferius: & de eis loquitur lucanus qui in roma ſemper umbram dextram ideſt ſeptentrionalem habebant: qualis eſt condicio noſtræ habitationis: nunquam tamen ſiniſtram & meridionalem: hac de cauſa mirabantur.

ILLIS SI QVIDEM QVORVM ZENITH EST IN TROPICO. Exponit pproprietates tertii modi habitationum eorum. i. q̄ ſunt ſub tropico cæcri: & i medio ſecūdi clymatis ut patebit iſra q̄ q̄dem quattuor ſunt: priā q̄ ſemel in anno ſol eſt in zenith dum. ſ. exiſtit in principio cæcri. Secūda duo habēt ſolſticia ſicut & oīs ultra dictum tropicū morantes alteræ altum ſole in principio cæcri: reliquum uero imū eodē exiſtente in principio cæcri. Tertia unam habēt æſtatem & unā hyemem ut patet. Quarta habēt quoq̄ tres umbras cū perpendiculari ſole exiſtēte in cancri inicio oriente prohibent umbrā occidentalē: eodē uero occidente faciūt umbrā orientalem: i meridie uero perpendicularē: alias uero ſemper ſeptentrionalem: meridionalem uero nunq̄ cum ſol nūme trāſeat tropicū cæcri ad ſeptentrionem: habent et̄ hii alias conditiones ſphære obliq̄: quæ notæ ſunt.

CAPITVLVM

ILLIS VERO QVORVM ZENITH EST INTER TROPICVM. Notificat quartum modum habitationum eorum: scilicet quorum zenith est inter tropicum cæcri & circulum arcticum: ubi est maior: imo quasi tota habitatio terræ incohâs a medio secundi clymatis ad extremum terræ habitata: teneo nâq; a loco supposito circulo arctico ad locum sub polo arctico nō habitari: ppter impedimēta quæ ibi reperiūtur: & quoniā nullus auctor meminit: neq; aliq; ide peruenit ad nos: q igitur sūt in hac pte tertia habēt cōditiōes: quæ priâ: q̄a sol nunq̄ exit tropicū cæcri uersus septētrionē: nūq̄ ad zenith uenit istoꝝ. Secūda duo habēt solsticia altū alterum sole in cæcro: & reliquū imū eodē in capricorno existēte: quare æstates & hyemes singulas. Tertia unicā faciūt umbrā. s. septētriōalē semp: quoniam sol semp a zenith eoꝝ ad meridiē declinat: quæ qdē notæ sunt nobis hâc partē incolētibus. Et in hac pte uolunt qdā q̄ sint æthiopes moti auctoritate Lucani: q̄ uult q̄ solū & habitatio æthiopum nō præmit ab aliq̄ regione. i. signo stelliferi poli. i. zodiaci: quare hii nō sunt sub zodiaco: immo ultra tropicū cæcri: & quoniā addit Lucanus Ni poplite lapsō. i. nō præmūtur ab aliquo signo zodiaci nisi ab extremitate ungu læ tauri: dicūt q̄ taurus extēdit pedē extra zodiacū: & ultra tropicū: & quoniā hii sunt ppe tropicū tātm ab ungu læ tauri præmūtur: si nâq; taurus extēderet pedē uersus æquinoctialem qucunq; præmeret ab eius ungu læ: p eoꝝ zenith etiā trāsiret aliud signum. Sed hii mirabiliter deficiunt: qm̄ si æthiopes essent ultra tropicū cæcri: & haberēt habitatiōem tēperatā quā nos habemus: non essent ita nigri: cum aut nigredo causetur ex calore ut uolunt naturales: & Aui. priâ primi cap. de humorum generatiōe calor agēs in humidū denigrat: concedendū est dictos æthiopes habitare sub æquinoctiali: sub quo conclusū est secūdo huius calorē adurētē: quo corpora eoꝝ denigrātur: licet enī ppe tropicum sit calor magnus: nō tamen ita intēsus ut totaliter denigret corpa ibi morātum: sed aliquo modo obfuscat: ut est uidere de colentibus Alexandria: & propinquas regiones: cōcludendū est igitur æthiopes: & omnes nigros habitare in regione inter æquinoctialem & tropicū cæcri. Sed quoniam Lucanus optimus fuit astrologus quid dicendum ad eius auctoritatem: tunc nâq; aliqua zodiaci pars transiret supra capita eoꝝ: & aliquod signum præmeret eos ultra ungu læ cancri: quod negat prædictus poeta: dicendum q̄ signorum quædam sunt cardinalia seu principalia: & quædam regiōes sunt qdem signa principalia quæ sunt principia tempoꝝ uariationis. i. in quibus cum sol ingreditur tempus mutatur: quæ sunt duo signa: æquinoctialia aries & libra: & duo solsticialia cæcer & capricornus: q̄ omnia sunt in coluris principia quatuor quartarum zodiaci: quādo nanq; sol ingreditur arietem tempus mutatur: & incohât uer secūdam astrologos: dum uero itrat cæcrum incipit æstas: ad eodem librā intrante incohât autūnus: capricornum nero eodem tenēte incipit hyems: & ob hanc temporum mutationem cōtingentem in dictis signis: signa mobilia astrologi nūcupant. i. signa quæ dum sol ingreditur tempus mutatur & uariatur in complexione. Regiones uero dicuntur reliqua octo signa aries gemini leo uirgo sagitarius aq̄rius & pisces: apud poetas modo ps æthiopia de qua loquitur lucanus: Est sub æquatore & præmitur ab inicio arietis & libræ: q̄ sunt signa cardinalia & nō regiones: at quia ultra hoc præmitur ab ungu læ tauri qui est regio addit in poplite lapsō. taurus nâq; pedem extendit uersus æquatorem & non ultra tropicū cæcri: ut isti dicebāt: in hoc etiā deficientes. Quod cōcedet quicunq; speculetur situm tauri in tabulis Almagesti & reliquiis: ubi comprændet taurum extendere pedem uersus æquinoctialem: cum stella quædam q̄ est supra eius dextram caullam sit prope eū quæ que gradus fere habens declinationis. Dubitatur quoniā in fine secundi trac. huius dictum est inter tropicos esse zonā inhabitatā calore ultimo ob solis præsentia & discursum inter dictos tropicos continue: & hac de causa ibidem est conclusum sub æquinoctiali non esse habitationem: hic uero uolens æthiopes non solum morari inter tropicos: uerum etiā sub æquatore non tātm contradicit & oppugnat rationibus: quinimo sibi ipsi implicat. Huiusmodi dubitatio soluta ē per me in quaestione supra allegata parte: ubi patuit sub æquatore non negari ni tēperatā habitationem: non enim dubitatur an sub æquinoctiali sit habitatio: sed an sit praua uel temperata: similiter admittitur zonā mediam esse torridam & habitari: & si pessime ob calorem intensum: eo quod sol transiēs per zenith ibi incolentes comburit: ideo atra sunt eorum corpora: capilli nigri torti seu crispi & asperi: facies sicca & macilēta & calida natura: ut iqt Pto. scdo quadripartiti. capit. scdo: non igitur negatur i eo loco: habitatio uerum temperata: cum Pto. secundo Almag. capit. sexto. Alphag. differentia septima: auctor infra de clymatum diuisione: & omnes concedunt primum & mediatum secundum clyma esse inter tropicum cancri & æquinoctialem: est nâq; tropicus prædictus supra medietatem secundi clymatis. Sed quid dicatur an ultra tropicum sint æthiopes. Certe tutius tenetur q̄ non: cum in tali loco nō generentur homines tātæ nigredinis: nisi fortasse essent ualde propinqui.

ILLIS AVTEM QVORVM ZENITH EST IN CIRCULO. Manifestat quintum modū seu diuersitatem habitationis in terra eorum. scilicet qui habent zenith in arctico circulo duabus proprietatibus ultra reliquas cōes. q̄s Alphag. dria septia declarat: & material sphaera optie patefacit priâ est. Cū semp circulus artic' trāsseat p zenith istoꝝ i uolutatiōe sphaeræ singul dieb' pol' zodiaci cū zenith unies: & qm̄ zenith ē pol' orizōtis scdo hui' erūt ecclipta & orizō iuicē uniti ariete i oriēte libra

TERTIVM

in occidente: cancro in septentrione & capricorno in meridie: ut patent & aperte sphericum instrumētum ostendit. Sed quia cœlum continue mouetur motu diurno: polus zodiaci a zenith remouebitur in nō sensibili tempore uersus occidentē: & ecclipta ab orizōte disūgetur: & quoniā sūt circuli magni in partes æquales se secabūt in p̄cipiis cācri & capricorni: altera medietate zodiaci q̄ est a capricorno ad geminos in nō sensibili tēpore orta: reliqua uero similiter sub eodē depræssa: & iō dicitur Alphag. q̄ altera medietas zodiaci ibi repēte oritur: & in nō tēpore. s. dabili & determinato. Medietas autē zodiaci quæ est a cācro ad sagitariū oritur cū toto æqnoctiali: & cū eodē toto occidit opposita. Secūda pprietas est quoniā dictū est orizontē eorū esse cū zodiaco & eccliptica: & eā tāgit tropicus cācri in p̄cto & ex pte altera tropicus capricorni erit totus tropicus cācri supra orizontē & tropicus capricorni sub eū in p̄cto tāgentes ut demōstrat sphaera materialis: qua de re quādo sol erit in cācro: quoniā describit tropicū & totū motū agit supra orizontē habebūt diē artificialem uiginti quatuor horarū absq; nocte nisi instās ī quo sol erit in p̄cto prædicto cōtactus: & quādo idē erit in capricorno noctē uiginti quatuor horarū absq; die nisi instās quo sol cōtactum illū trāsfiet: & statim descēdet. Sed uidetur hāc pprietatē secūdā nō esse possibilem: cū dies naturalis cōtineat & diuidet in diē artificialem & noctē ut supra patuit: sed dū sol est in p̄cipiis cācri uel capricorni causat diē naturalē: cum describet tropicos q̄ sunt circuli dierum naturalium ex supradictis: quare dies illi naturales continebūt diē artificialem & noctē: nō igitur dies erit absq; nocte: neq; ecōtra. Dicendū q̄ nō est necessariū diē naturalem cōtinere diē artificialem & noctē: sed cōtingēs est: sicut nō oportet circulos a sole descriptos diuidi ab orizōte in partē superiōrē & inferiorē: ut dictū est uerū quādocunq; dicti circuli diuiduntur ī ptes ab orizōte: necessū ē dies naturales causatos p̄ motus in eis cōtinere artificialem diē & noctē.

ILLIS AVTEM QVORVM ZENITH EST INTER CIRCVLVM ARCTICVM. Notificat sextā diuersitatē h̄itationū illoꝝ. s. quorū zenith ē circulū arcticū & polū mūdi arcticū d̄iabus uel tribus pprietatibus: ut Pto. sc̄do Almag. cap. sexto: & Alphag. differētia septia: p̄ia quoniā eorum zenith magis q̄ polus zodiaci ppinquū est polo mūdi seqtur q̄ orizon eorū minus ab æq̄tore declinabit q̄ zodiacus: quare oēs illæ ptes zodiaci quæ magis declināt ab æquatore uersus cācrū q̄ zenith a polo: & cōsequēter orizon ab æquatore semp supra orizontē relinquetur: & nunq̄ occidēt: q̄ patebit si circulus paralellus æqnoctiali trāsiens p̄ maximā orizontis declinationē septentrionalē ducatur: quī quidē ex quo est iter tropicū cācri & æqnoctialē zodiacū p̄tief in duobus p̄ctis ab initio cācri æq̄ distātib; quare ps huiusmodi magis declinās semp erit supra orizonē eorū nunq̄ occidēs: siml̄r quoniam uersus meridiē tātūdem orizon declinat: si per maximā eius declinationem circulus paralellus æquatori ducatur ab initio capricorni in duobus p̄ctis æque remotis secabit zodiacū: que q̄dem ps secta æqualis est priori: & quoniā magis declinat q̄ orizon uersus polū occultū semp erit sub eo nunq̄ oriens: patet igitur q̄ portio de zodiaco septentrionalis q̄ magis declinat q̄ orizon nunq̄ occidēt: & ps æquales uersus austrū quæ etiā magis declinat nunq̄ oriētur. Et ex hac seqtur secūda pprietas q̄ quādiu sol fuerit in pte illa nunq̄ occidente neq; ipse occidēt: quare erit cōtinue dies artificialis absq; nocte tāte lōgitudinis quātū tēporis sol existet in portōe illa: & cōsequēter q̄to portio maior est: tāto & dies lōgior: unde si ps illa sit unius signi & dies artificialis erit unius mēsis: & si duorū signorum dies duobus mēsisbus extēdet. Eodē mō quoniā ps occulta semp & nūq̄ oriēs uersus meridiē æqlis est priori nunq̄ occidētī dū sol fuerit in ea erit cōtinue una nox hyemalis absq; die artificiali tātā lōgitudinis q̄ta est portio ea occulta. Et Alphag. p̄ticularius loquēs ī d̄ia septia dicit qnq; primū q̄ ī loco ubi polus arcticus eleuatur supra orizōtē. 67. gra. m̄. 21. zenith distat a polo gra. uiginti duo. m̄. 39. q̄ta est declinatio medietatis geminorū & medietatis cācri: quare tota portio unius signi a medio geminorum ad mediū cācri erit semp apparēs: quā quoniā sol pagrat q̄si ī mēse: hii hebūt diē æstiuum absq; nocte unī mēsis: & quoniā portio zodiaci a medietate sagitarii ad mediū capricorni priori opposita semp ē occulta: sol in ea existēs p̄ mēsem nō oriēs: & cōsequēter hyemale noctē hebunt per mēsem extēsam absq; die artificiali. Secūdo in loco polus eleuatur. 69. gra. 48. m̄. zenith distat a polo uiginti duodecim quāta ē declinatio p̄cipii geminorū & finis cācri: quare tota portio zodiaci ab initio geminorū ad finē cācri quæ est duorū signorum erit supra orizontē: & opposita ab initio sagitarii ad finem capricorni tota sub orizonte: & consequenter dies æstiuus erit ibi duorum mensium absq; nocte: & nox hyemalis duorum mensium absq; die. Tertio locus ubi polus eleuatur septuaginta tres triginta septem habet zenith distans a polo. 16. 25. quanta est declinatio medii tauri & leonis: quare tota huiusmodi portio semper erit supra orizontē & opposita a medio scorpionis ad mediū aquarii singulis tria signa amplectentibus sub orizonte: & sic habebūt diē æstiuum absq; nocte & noctem brumalem absq; die trium mensium. Quarto ubi polus eleuatur septuaginta octo triginta ab eo distante zenith 11. triginta quanta est declinatio principii tauri & finis leonis: tota huiusmodi portio quatuor signorum erit semp orta: & opposita æqualis semp occulta. unde diem habebunt æstiuum & noctem brumalem quatuor menses eorum singulos continentes. Quinto ubi polus octuaginta quatuor qnq; supra orizontem eleuatur: distantia zenith ab eodem polo qnq; 55.

CAPITVLVM

existente: quantum declinat medietas arietis & uirginis tota huiusmodi portio quinque signorum semper apparebit & opposita sub horizonte depræssa erit in æternum: quare dies æstiuus absque nocte & hyemalis nox absque die quinque mensibus extenderetur. Qui uero desiderat particularium locorum proprietates non tantum eorum que sunt iter arcticum circulum & arcticum polum uerum ab æquatore ad polum dictum: & denique omnium partium & regionum habitabiliu legat Ptolomeo. secundo Almag. capi. sexto ubi omnia loca per lineas æquatori paralellas & distinguit & declarat & diffusius & completius in eius cosmographia. Scdã proprietates quas non dubito nouicios astronomiæ difficulter posse imaginari nisi uideant instrumentum sphericum est: quod per signorum reliquorum orientium & occidentium oriuntur præpostere: & altera per præpostere occidunt: posterius uidelicet ante prius. Nam quando zodiacus polus fuerit in eorum meridiano declinans a zenith uersus austrum erit aries in oriente libra in occidente: cæcer cum signis aliquibus septentrionalibus apparens & capricornus occultus: ut clare demonstrat materialis sphaera: quare taurus prius orietur quam aries: quia propinquior est cæcro iam orto: & eadem ratione aries ante pisces: & pisces ante aquarium: & quonia aliquo signo oriente oppositum eius occidit ut demonstratum est supra scorpio occidet priusquam libra: & hæc quam uirgo: & uirgo ante leonem: ecce modo quare præpostero ordine oriuntur & occidunt. Alia uero recte: nam dum libra est in oriente: & aries in occidente: quonia cæcer in septentrione semper apparens & capricornus occultus leo prius orietur quam uirgo cum sit propinquior cæcro: & uirgo quam libra. & hæc quam scorpio: & consequenter aquarius prius descendet quam pisces: & pisces quam aries: & hic quam taurus: ideo hæc signa rectum ordinem in ortu obseruant & occasu.

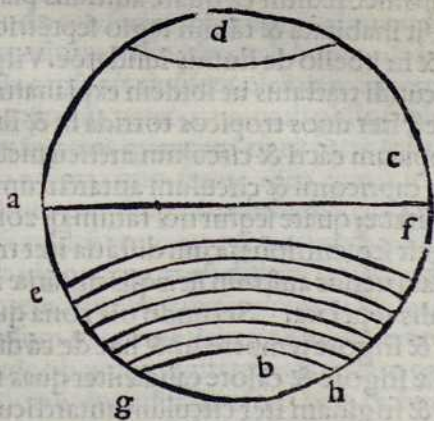
ILLIS AUTEM QUORVM ZENITH EST IN POLO. Patefacit septimam & ultimam diuersitatem seu modum habitatois: & duo facit priore declarat unam eorum que sunt sub polo arctico proprietatem. Secundo remouet obiectionem. Sed cum ibi nunquam habet itaque huiusmodi ultra reliquas communes & dictas conditionem unam eis, propriissimam: eis dico & que sunt sub polo alio. scilicet antarctico modo e contrario: quare est. Cum zenith eorum sit in polo mundi est orizon unitus cum æquinoctiali semper: & celum rotatur supra orizontem: ut inquit Alphag. differentia septima ueluti uoluitur molendinum: nihil igitur ibi oriatur neque occidit motu diurno: & dico motu diurno: quonia omnes planetae motibus propriis quos habent in zodiaco oriuntur & occidunt ut patebit: & quonia medietas zodiaci primi mobilis septentrionalis nunquam fit ab æquatore australis: neque septentrionalis: orizontem consequenter nec transiet oriendo uel occidendo: imo semper medietas ab initio arietis ad finem uirginis supra: & reliqua uero sub horizonte in æternum morabitur sequitur quod dum sol fuerit in priori medietate nunquam occidens artificialiter diem sex mensium cabit: dum uero in reliqua mouebit noctem cabit sex et mensium: ex quo nunquam orietur: & quonia sol motus per duas zodiaci medietates est cæ anni: unus annus non habet nisi unum diem naturalem. Sed contra hoc arguitur quonia annus integratur ex. 365. diebus ut omnes fatentur: quare non ex uno. Item dies naturalis est reuolutio æquinoctialis completa cum additioe motus solis: uel est tempus quo sol peragrat singulos circulos paralellos æquatori ut ex supradictis liquet: sed in anno non est tantum unica æquinoctialis reuolutio: neque sol unicum paralellum describit ut notum est igitur in anno non habet que sub polo moratur tantum unum diem naturalem. Præterea naturalis dies est spacium. 24. horarum: sed annus continet. 8766. horas: non igitur huiusmodi habent diem naturalem longitudinis anni. Respondetur quod dies naturalis dupliciter accipitur, proprie & minus proprie. Proprie acceptus dies est reuolutio æquinoctialis completa cum additioe motus proprii solis: aut completus motus solis in circulo paralello æquinoctiali: quod quidem ex uiginti quatuor horis integratur: ut est supra declaratum: & huiusmodi dies in omnibus regionibus minoris latitudinis quam sexaginta sex gradibus integratur ex die artificiali & nocte seu ex motu solis supra orizontem & sub eodem. Naturalis uero dies minus proprie est motus solis supra orizontem & sub eo: itaque spacium temporis ab ortu solis ad ortum immediate sequentem naturalis dies hoc modo dicitur quatumcumque sit: seu uiginti quatuor horarum: seu mille: & causa huius acceptionis diei est: quonia cum apud nos & omnes regiones habitatas dies proprie dictus sit tempus motus solis supra & sub horizonte: uidetur quod dies naturalis quicumque sit huiusmodi spacium: & in omni loco qui si in loco aliquo sit dictum spacium motus solis per utrumque hemisphaerium & non habeat ueram rationem diei: quod scilicet sit completa æquatoris reuolutio non nominabitur dies nisi improprie. Qua distinctione stante dico primo quod accipiendo diem naturalem secundum ueram acceptionem eius annus existentium sub arctico non habet tantum unicum diem naturalem: immo. 365. quonia in huiusmodi anno sunt. 365. reuolutiones æquatoris cum parte addita qua sol motu proprio defertur. sed quaelibet talis reuolutio completur in die naturali proprie eum capiendo: ut dictum est annus: igitur eorum que sunt sub polo ex. 365. diebus, proprie acceptis integratur & non ex uno tantum: uelut in omni alia regione de anno: loquor latinae integrato ex. 365. diebus quibus sol reuolutionem propriam perficit in zodiaco. Et ita procedunt argumenta: non enim illi qui sunt sub polo habent diem unum in toto anno. Immo. 365. quonia tot paralellos sol describit completa reuolutione: qui quidem ibi considerant non ab ortu solis ad sequentem uel ab occasu desequente: quam sol motu diurno non occidit: neque considerant ab existentia eiusdem in meridiano ad usque reditum in eundem: quam non habet meridianum determinatum ut liquet: sed ab existentia eius in parte determinata & notata per aliquod signum fixum in terra uel in loco immobili: ueluti nos signantes uel denotantes loca projectionis radiorum

TER TIVM

solis horā diē cognoscimus: motus igitur & reuolutio solis a pte ea determinata ad ptem eādem rediens dies uerus & secundum uerā acceptionem erit illis q̄ sole supra orizontem absq̄ nocte: & eodē sub orizonte nox erit continua absq̄ die: neq̄ est necesse q̄ huiusmodi dies contineant duas ptes diē uel delictet artificialem & noctem. Secundo dico q̄ capiēdo diē secundo modo improprie: scilicet p̄ motu solis sub & supra orizonte ad punctum eundem redientis: totus annus unum tantum diē naturalem continet in regione polo arctico subiecta. Probat̄ nam annus ueluti dictum est completur sole reuoluto per duodecim signa zodiaci: sed in hac reuolutione cum semel sol oriatur existens in principio arietis & semel occidat in principio libræ habet unum motum supra orizontem & alterum sub eo q̄ duo motus faciunt diē naturalem: in toto igitur anno unum naturalem diē habebunt & non plures: & ita intelligit auctor dum inquit q̄ totus annus est ibi unus diē naturalis: & ita soluta sunt obiecta. Deinde cum dicit.

SED CVM IBI NVNQ̄ VAM MAGIS. Remouet dubitationem q̄ iā patet: uidet̄ namq̄ q̄ ibi non sit nox sex mensium ut dictum est: nā dum sol est in signis australibus sub orizonte parum deprimus est: imo est fere semper propinquus orizonti. sed q̄n̄ parū sol deprimatur sub orizonte est diē artificialis ueluti apparet in nostra habitatione in qua ante ortum solis aer incipit lucere & est diē: ob hoc q̄ sol orizonti uicinatur: qua de re cum in ea regione sol sub orizonte parum deprimatur semper erit diē artificialis uel saltem nox parua sole scilicet in maxima declinatione australi existente. Respondetur q̄ & si ibi sol parum sub orizonte deprimatur: quia tamen est sub orizonte existens in signis australibus nox est: si quidem diē artificialis secundum ueram diffinitionem non sit nisi motus solis supra orizontem: & si uulgares diē uocāt dum lux apparet. Sed adhuc obiicitur: quoniam saltem uidetur ibi esse lucem perpetuam uel saltem longo tempore extensam: nā dum sol est supra orizontem ut liquet diē est artificialis & lux idem etiā sub orizonte ex quo parum ab eo remouetur: & parum deprimatur: cum secundum Ptolomæum sol est .iij. gradibus depresso agit crepusculum: & lucet aer: sequitur q̄ eo existente in omnibus illis partibus zodiaci quæ minus deprimuntur prædicta quantitate lux erit: quare ibi quasi in toto anno uel diē uerus uel lux erit. Dicatur q̄ & si sol parum sub orizonte sit deprimus in regione illa: non tamen illuminat aerem non solum tunc uerum dum est supra orizontem propter indispositionem & grossiciem mediū: ibi namq̄ ob ultimam distantiam a zona torrida & a sole frigus est intensus imgrossans & inspissans aerem: calor debilis uapores & nebulas eleuās: non tamen soluere potens: ideo medium grossum est & nebulosum radios & lumen solares recipere non ualens quare non tantum ibi est obscuritas sole sub orizonte uerum supra eundem moto.

IMAGINETVR AVTEM Q̄ VIDAM CIRCVLVS. Habita noticia de ortu & occasu signorum in sphaera utraq̄: ac de dierum & noctium diuersitate ex inæqualitate ortus & occasus signorum producta: in pte hac diuiditur terra habitabilis in clymata: cum in eorum diuersis contingat tā in ortu & occasu signorum in æqualis diuersitas: q̄ in dierum & noctium inæqualitate: in aliquo namq̄ clymate signa quædam directius & quædam obliquè ascendunt: similiter & descendunt & artificiales diē maior est uel minor similiter & nox q̄ in alio: qua de re qui cupit particularem cognitionem ortus signorum & occasus & dierum cum noctibus quantitate: oportet non ignoat̄ distinctionem terræ pro clymata: quæ recte auctor in pte præsentis inserit & persequitur. Circa quā duo agit: quoniam primo distinguit terrā in ptem habitabilem & occultā: habitabilem q̄ in septem clymata. Secundo uero particulariter cuiusq̄ clymatis differentias declarat & proprietates ibi. Medium igitur primi clymatis. Pro declaratione prædictæ p̄tis sit terra a b c d quæ ueluti inquit Alphag. in principio differentie sextæ cum sit concentrica cum primo mobili. i. eius & primi mobilis centrum sit idem: circulus in terræ superficie a c æquatori suppositus diuidet eā in duo æqualia: nā ex quo æquinoctialis diuidit sphaeram in duo media transiit per centrum sphaeræ ut patet secundo huiusmodi æquidistantis a polo utroq̄: & quoniam idem est centrum sphaeræ & terræ: diuidet et̄ huiusmodi circulus terrā in partes æquales ab utroq̄ polo b & d æquidistantis: quarum altera a b c septentrionalis in qua tota terræ habitatio: reliqua uero c d a australis medietas inculta penitus est. Sed quoniam a principio terræ habitabilis in oriente a ad finem usq̄ occidentis c astrologi non deprehenderunt nisi duodecim horarum differentiam ut inquit Alphag. loco allegato & Halyb. rodoam supra tertio capitulo secundi quadripartiti Ptolomæi. que accipiunt terræ medietatem: ad distinguendum terram habitata secundum longitudinem a non habitata imaginantur circulum ABCD suppositum orizonti recto: cum transeat per orientem occidentem

CAPITVLVM

& polum mundi utrūq; q̄ circulum æquatori suppositū in duo æqualia partiens in duob' punctis a & c secabit ad angulum rectos sphaerales: ut secūdo huius & primo est declaratum sectionibus. 180. gradibus remotis & terrā in ptē superiorē & inferiorē diuidet. Erit igitur terra diuisa in quatuor quartas a b c septentrionalē superiorē q̄ sola hominū cultui dicata est: & inferiorē in plano nō descriptibile: in c d a australē superiorē & sibi inferiorē reliquā. Item ps septentrionalis a b c: cuius lōgitudō est. 180. gradū quāta est medietas circuli iportata p̄ semicirculū a c ut inquit in locis allegatis Alpha. & Hali nō tota est habitata: cū sub æquōctiali sit intēsa flāma prohibens habitatiōem ptium ei; p̄p̄inquare: q̄re imaginetur circulus e fab ipso remotus. 12. gradibus loca habitabilia ab incultis nersus æquōctialem distinguens. Similiter qm̄ sub arctico polo frigus est intēsum: maginetur circulus g h suppositus circulo arctico & distans ab æquōctio diei. 66. grad. inq̄te Alphag. differentia sexta & octaua: & similiter alii q̄ q̄dem distinguet ptes habitabiles & temperatas ab inhabitabilibus uersus polum p̄pter frigus relinq̄tur igitur tota portio terræ habitata e f g h iterclusa lineis e f & g h iter quas itelligatur sex lineæ tā æquōctiali q̄ inter se parallellæ secūdū longitudinē terræ descriptæ: q̄ cum prioribus septē spacia clymata nomīata amplectētur quorū primū incohat a circulo e f: & æquatori iter omnia p̄p̄inquū est: ultimū uero termiatur ad circulū g h uel prope: & iter reliqua sex polo maxime uicinatur. Clima nanq; dicitur græce uel regio uel plaga latina tātum terræ spacium: q̄to horologiū sensibiler uariatur. i. medietate horæ seu q̄ idē est. 30. m̄. apud nāq; uulgares. 30. m̄. est minimū tēpus sensibile: nō enī percipiunt excessum unius diei supra reliquum nisi sit tāti temporis: ideo spacium tātæ terræ i quo dies maximus uariatur sensibiler. i. q̄ i principio illius spacii minor sit q̄ in fine horæ medietate clima est nomīatum: nā q̄a p̄cipium climatis magis appropinquat æquatori habet minorem latitudinem: & consequēter minorē altitudinem poli: habent etiā dies æstiuos minores ut dictum est & probatū supra de diuersitate dierum & noctium: cum i omni pte eiusdem p̄cipii idē dies artificialis sit æqlis: cū linea uel circulus p̄cipium ostēdens æquidistās sit æquōctiali: ideo i ei' loci ubiq; polus æqualiter eleuatur: & consequēter orizon ibi est æqualis obliq̄tas: & signa habēt ubiq; & ascēsiōes & descensiones æquales: & dies eodē i omni loco eiusdem p̄cipii clymatis æqlis: & noctes etiā. Eodem modo dicatur de fine clymatum. Sed dubitatur circa illud q̄ dicit i textu: q̄ oportet imaginari circulum parallellum æquōctiali p̄cientē ptes habitabiles ab inhabitabilibus quæ sunt uersus æquōctialem: uide nult q̄ ultra illum circulū uersus æquōctialē nō sit habitatio sibi ipsi cōtradicēs: cum dixerit superius auctoritate Lucani q̄ ibi moratur aethiopes: non igitur pars ea est inhabitata ut per ipse iquit b. Ad hoc respōdetur q̄ & si ultra primū clyma uersus æquōctium diei sit habitatio cum stēt ibi aethiopes q̄a tamen locus q̄to magis appropinquat regioni suppositæ æquatori magis ac magis tegitur a mari & habitatio rara est ut Alphag. inq̄t octaua differentia: ac si non habitaretur iter clymata nō computatur: inhabitabil' nāq; dici potest cum p̄pter eius calorē & indispositiōem maior ē portio inhabitabilis q̄ inhabitata. Similiter & si omnes p̄ferāt hītatōem extendi usq; ad circulum g h suppositū circulo arctico: ubi est latitudo. 66. graduum: tamē septimū & ultimū clyma nō habet nisi latitudinem. 50. grad. ultra q̄ & si sint loca habitata: qm̄ tamen ignota nobis rara & frigore prauæ hītationis iter clymata nō computatur ac si ibi nulla esset hītatio ut infra dicet auctor. Et ita solutum est argumentum. Quoniam tamen uidetur esse sententia cōmunis astrologorum q̄ oīs habitatio sit ab æquōctiali septentrionalis: nec reditur cā quare australis plaga hominum cultu careat: q̄ritur an hoc sit uerum q̄ ps australis sit inhabitata & tātum regio septentrionalis colatur: & arguitur q̄ non. p̄rio Aristo. secundo metheo. & in libello de flumīs iundatōe. Virgilius p̄rio georg. Quid. p̄rio methamor. & auctor noster i fine secūdi tractatus ut ibidem explanatum est: omnes hii diuidunt terrā in qnq; zonas: & uolunt q̄ illa q̄ est iter duos tropicos torrida sit & inhabitata: duæ uero extremæ quarum altera septentrional' inter tropicum cācri & circulum arcticū media iter zonā frigidam & calidā: altera uero austral' iter tropicum capricorni & circulum antarcticū ēt media iter zonas oppositarum qlitatū temperatæ sint & habitatæ: quare seq̄tur nō tātum q̄ zona austrina hītetur: quinimo tāta sit pars habitata ad austrū quāta est septentrional'. cum distātia iter tropicum capricorni & circulū antarcticū cui supponit zona hitata uersus austrum sit æqlis distātia iter tropicum cācri & circulum arcticū ubi est zona septentrionalis tēperata. Secundo oīs zona quæ iter calidā & frigidā media est: habitatur cum calore alterius & frigore temperetur: & hac de cā dicunt zonā hāc septentrionalem coli: qm̄ temperatur zonæ frigidæ frigore & calore calidæ: iter quas media ē: zona autem australis media est iter calidā iter tropicos & frigidam iter circulum antarcticū: ab earum igitur excessiuis & contrariis qualitatibus tēperatur: & cōsequēter apta redditur habitationi. Tertio eadē causæ habitationis q̄ concurrunt in zona septentrionali ēt in meridionali: causa nāq; calor is est solis ad zenith appropinquo & frigiditatis ab eodem remotio: ut patet ex secundo huius i fine: sed sol æqualiter appropinquo zonæ septentrionali & australi cum semp sit in medio earum: quare ambabus distis zonis frigus & calor uel ex eis mixtum sunt æquales: sed zona septentrionalis colitur: quare & austral' non erit iculta. Quarto si pars terræ austrina nō esset habitata aliqua uirtus cœlestis esset ociosa & uana: quod falsum est

TERTIVM

nihil nanq; deus & natura agunt ocio se primo de cœlo tex. 32. tertio de anima tex. 60. & secundo methaphy. cōmento primo: & tanto magis in tam nobilibus corporibus sequela deducitur: sunt nanq; quædam stellæ in polo meridiano semper occulto: quæ cum nunq; oriatur in parte septentrionali effectum ibi producere non poterunt: cum agant lumine & motu secundo de cœlo tex. 47. quare: quia si non producant effectum in parte australi: si quidem ea non habitetur uirtus earum & potentia tota liter erit ociosa: quod falsum est: ad hoc igitur ut agant oportet q; ea regio sit culta cum non agat in partem septentrionis: erit igitur regio meridionalis habitata & non tantum septentrionalis. In oppositum est Ptol. secundo Almag. capit. primo & secundo quadripartiti capitulo secundo. Alphag. differentia sexta & octaua. Albertus magnus tertio libro metheo. tracta. i. & auctor in tex. & fere omnes astronomi uolentes tantum quartam borealem habitari. Hanc quæstionem quia dependet ex dictis in fine secundi tractatus breuibus explicabo: duas tantum positiones eas adinuicem conciliando recitabo. & id quod uerum est concludam. Prima igitur opinio: de hoc quæsto est Ari. Vir. Oui. & auctoris in locis allegatis uolentium zonam australem mediam inter torridam & frigidam habitari ueluti hæc septentrionalis media inter calidam & frigidam ob eius temperiem colitur: quorum motiua ante oppositum sunt recitata: nam quom distantia solis uaria & declinatio an zenith sit causa uarietatis in calore & frigore: ubicunq; declinatio eadem est uel æqualis: æqualis causabitur complexio: & quia sol existens & discurrens semper inter tropicos æqualiter remouetur a zona media septentrionali & australi cæteris æquis. idest tantum ab illa sol remouetur in æstate quantum ab hac in æstate etiam: & ita in hyeme æqualiter: & hæc septentrionalis temperata est & habitata: & illa quoque erit cum temperie culta. Concludunt igitur de quinque zonis duabus habitari: media inter calidam & frigidam ex parte septentrionis: & altera ex parte australi. Sed hæc opinio non placet Ptolomeo. Alphagrani. Alberto magno auctori in hac parte: & aliis uolentibus tantum septentrionalem regionem habitari. & nullo pacto meridionalem: quod probat Ptolomæus idem secundo Almag. capitulo primo dicit quod nunq; est inuentum uel auditum quod sole æquatore possidente aliquis in quouis loco terræ faceret umbram meridionalem: sed omnes septentrionalem uel perpendicularem nusquã declinantem: quare nemo ab æquatore ad meridiem declinat & ibi habitat: immo omnes ad septentrionem uel sub æquatore: si nanq; aliquis esset uersus austrum sole æquatore possidente australem umbram haberet: si quidem semper umbra a corpore luminoso declinat ad partem uersus quã corpus opacum: quod nunq; inuentum est. Secunda ratio ad idem fundamentum habet ex tertio Almag. capitulo tertio. Quanto nanq; luminosum magis appropinquat: tãto magis calefacit: ut notum est. sed sol in signis australibus existens appropinquat magis terræ multo q; existens in signis septentrionalibus ut uult Ptol. in loco allegato: ubi probat oppositum augis solis esse in parte meridionali in sagitario: & nunc nostra tempestate in primo gradu capricorni: in quo sol existens magis terræ uicinatur q; existens in auge in principio cancri quinque partibus. 60. dyametri ecen. solis: cum igitur sol existens in cancro & aliis signis borealibus non multum adpropinquet imo maxime remoueat a terra & causat in æstate in nostra regione calorem intensum: existens in capricorno ubi terræ maxime uicinatur & in reliquis signis meridionalibus calorem insupportabilem & habitationem destruentem in parte illa producat: concluditur q; pars australis non colitur. Sed ut melius habeatur uis huius rationis corroborata fundamentis Ptol. est sciendum q; duplex est causa quæ sol in calefaciendo diu. simode agat: idest quod aliquando calefaciat intensius & aliquando remissius: prima causa est propinquitas eius ad zenith ut fuit expositum in fine secundi huius ob hoc quod radii & eorum reflexiones adinuicem uniantur. Secunda causa est eiusdem uicinitas ad terram: quanto nanq; agens magis passo appropinquat: tãto agit intensius: ut patet in naturali philosophia: & proportionaliter potest dici quod sunt duæ causæ priuatiuæ frigoris quantum est ex parte solis: prima est solis remotio a zenith: secunda uero eiusdem remotio a terra: quo stante dico quod in zona septentrionali dum sol est in signis septentrionalibus multum propinquat zenith: quo calore ultimum & intensum deberet causare. Sed quoniam est in auge & multum remotus a terra: nam huiusmodi causa impedit primam: & si non totaliter destruet cum ea sit uigorosior ut est dictum in secundo huius: qua de re calor producit habitationem non prohibentem. Similiter in capricorno & signis australibus existens cum sit remotus a zenith: licet frigus intensum in hyeme deberet causari temperiem habitationis prohibens: quia tamen sol est in opposito augis ob propinquitatem ad terram calefaciens frigus est remissum: quare cum in nostra regione calor non sit intensus in æstate neq; in hyeme frigus causis adinuicem se impediuntibus utroq; in tempore erit temperata & habitabilis. In parte uero meridionali contingit totum oppositum: non enim altera causa coniungitur cum opposito alterius neque adinuicem se prohibent. immo coniunguntur se se iuuantes sole possidente signa meridionalia erit propinquitas eius tam ad zenith q; ad terram: quare in æstate generabitur tantus calor: q; humana complexio supportare non posset: cum uideamus in nostra parte una causa cum alterius opposito conueniente calorem magnum produci: in hyeme uero dum sol est in signis borealibus tam a zenith

CAPITVLVM

q̄ a terra remotus: est nāq; in eius auge duabus causis unitis erit frigus in sua maxima intensione: cū in regione nostra sit intensum una tantum concurrente: & reliqua impediēte: quare cum in plaga meridionali sit intemperies intensi caloris æstiuī & ultimi frigoris hyemalis erit concludendum ibi nullo modo esse habitationem. Et ex hac declaratione remouetur obiectio quam quis adduceret: posset nanq; aliquis cauillando obicere: si oppositum augis est in parte australi: ex quo fit q̄ sol maiore calorem ibi causat q̄ in nostra zona æqualiter remotus a zenith utriusq; plagæ: accipio unam partem terræ australem a cuius zenith sol magis remoueantur: q̄ a zenith zonæ septentrionalis: & tūc quāto sol magis calefacit hanc partem propter propinquitatem ad terram: tanto minus calefaciet ob remotionem a zenith in zona boreali qua de re quia quantum una causa uincit tantum altera diminuit coniunctæ adinuicem æquabūtur causis caloris in zona septentrionali quia similis complexio erit zonæ septentrionalis & illius partis australis: & consequenter illa habitabitur: hoc nihil est quoniam in isto casu licet assignata pars posset habitari in æstate: non tamen in hyeme: immo hyems esset adhuc frigidior tum quia sol magis remouetur a zenith: tum etiam quoniam magis a terra distat: esset nāq; in auge & signis borealibus: & eodem modo si caperetur pars terræ tanto magis propinqua soli quanto sol magis remouetur ab ea in hyeme quare redderetur temperata: tamē quia sol esset in æstate propinquior & eius zenith & terræ: omnino esset inhabitabilis: sed habitatio non est tantum in æstate: uel tantum in hyeme: esset nāq; fastidiosum & laboriosum mutare loca habitationis in æstate & in hyeme per tam magnum spacium: unde semper huiusmodi essent in motu: oportet igitur fateri partem & regionem australem non habitari: & nota ueluti recte inquit Albertus mag. tertio metheorum q̄ & si in præsentī tempore regio septentrionalis colatur & non meridionalis: alio in tempore australis plaga habitabitur & minime septentrionalis: nam australis ideo non habitatur quoniam oppositum augis est in ea parte zodiaci ut dictum est: & hac de causa colitur septentrionalis: sed quoniam aux & eius oppositum mouetur in zodiaco ut determinat Ptholo. & in theoreticis declaratur: ali quādo ueniet in signa borealia: & tunc australis zona coles & aquilonaris in cuba remanebit: & ideo dicit Aristo. in fine primi metheo. q̄ propter motum cœli terra successiue habitatur: aliquando quidem pars septentrionalis: & quādoq; australis. Tertia ratio illa regio terræ quæ aqua non est discoperta non est habitabilis cum homo & cætera respirantia animalia non possint respirare & uiuere nisi in aere: in aqua nāq; nulla potest compleri respiratio: sed pars terræ australis est aqua cooperta nā quom nos uideamus q̄ hæc zona septentrionalis & habitata sit discoperta: si etiam illa esset arida sequeretur q̄ quasi medietas terræ esset discoperta: & tunc cum aqua habeat decuplā proportionem ad terram secundo de generatione & corruptione: non est uerisimile tantā aquæ multitudinem posse esse tātum circa aliā terræ medietatem nisi esset coaceruata & stans ibi uiolenter: quod negādum est apud naturales: cum igitur pars septentrionalis sicca sit & habitata: cōcludetur meridionalem plagam tantum piscium esse locum & non hominum & cæterorum respirantium animalium. Et hæc est uerissima sententia ab omnibus tenenda. At quoniam alterius opinionis sunt uiri summæ autoritatis Aristo. princeps phylosophorum Virg. & Ouid. poetarum excellentissimi: ne eorum autoritas omnino cassa uideatur pro cōcordia dicatur: q̄ cum ex in medietate dictis pateat duplicem esse causam caloris propinquitas. s. solis ad zenith: & eiusdem ad terram ob eius orbis eccētricitatem: prima causa. s. solis propinquitas ad zenith uigorosior potentior est secunda & semper uincens: licet enim sol remoueatur a terra si tamē ad zenith appropinquet calor fit: similiter & si idem appropinquet terræ si tamen a zenith remoueatur frigus generatur ueluti ex suprascriptis est notum: secunda nāq; causa uel intendit primam si ei concordat: aut si contrariatur tantum remittit & non omnino mutat: & ideo dicti autores fecerunt comparisonem inter partem septentrionalem & australem in habitatione quantum est merito primæ causæ tantum: cum sol æqualiter appropinquat (ut supra innouit) utriq; plagæ cæteris partibus: unde merito istius causæ sicut quando sol est in cancro appropinquat zenith habitationis septentrionalis & facit æstatem: & quādo in capricorno remouetur & agit hyemem: ita econuerso dum est in capricorno appropinquat zenith eorū qui sunt in austro & agit æstatem: in capricorno uero remouetur & fit hyems & utriq; locorum æqualis est appropinquatio & remotio: & hanc causam tantum considerauit Alfagranus supra dum dixit æstatem nostram & hyemem eis qui sunt sub æquinoctiali eiusdem esse complexionis: quod non est si comparetur ad aliam causam: & tanto magis quia Aristo. & poetæ prædicti non cognouerunt eccen. solis neq; consequenter concedebant solem magis remoueri aliquando & alias magis uicinari terræ: ideo tantum primam causam considerarunt: quos in secundo huius imitatur Autor speculans tantum primam causam: cum nolit in loco illo contemplari an sol aliquando magis propinquus sit terræ & quādoq; remotior Ptholo. autem non tantum considerans primam causam uerum secundam quæ cum prima agit ad temperiem habitationis seu ad intemperiem cum Alphag. Alberto magno & autore in præsentī parte meridionalem habitationem destruit & optime. Quorum sententiam ego imitando tanquam approbatissimam haud difficulter ante oppositum argumenta & rationes resoluam. Ad primam iam dictum est æqualiter prænominari autores intelligunt: q̄ non ponunt nisi unicā

TERTIVM

causam caloris: ideo non possem tutari eos nisi eccen. negando'. Ad secundum dicitur, qd nō datur zona australis quæ toto tempore sit temperata: si nāq; est temperata in æstate frigidissima est in hyeme: & si in hyeme temperata calidissima in æstate: propter causas iam dictas adinuicem semper se adiuvantibus tā in calefaciendo q̄ in frigidando: & ideo non valet similitudo quoniā in zona septentrionali huiusmodi causæ nunquam uniuntur: immo altera cum opposito alterius: quare neq; calor int̄sus neq; frigus ultimatim generatur in parte hac. Ad tertium quando dicitur sol æqualiter appropinquat & cætera concedo: & ideo quantum est merito solis proximitatis ad zenith utraq; habitari deberet: tamen concurrunt in regione australi altera causa caloris in æstate & in hyeme frigoris auge solis in cancro morante & opposito in capricorno quæ quidem causa nobis se habet modo opposito: est nāq; causa caloris hyemalis & æstivi frigoris: qua de re cætera non sunt paria. Ad quartū & ultimum dico septentrionalem plagam tantum habitari: neq; uirtus stellarum fixarum in polo antartico existentium & septentrioni nunquam orientium est uana & cassa: quando & si nūquam oriuntur influunt tamen ita bene sub horizonte: ueluti supra ut uolunt astrologi indicantes in unoquoque pronostico non tātum per stellas ortas uerum per occasas: quinimo de quibusdam rebus determinatis magis per stellas sub horizonte existentes q̄ supra prædicunt cum non influant tantum lumine & motu uerum insensibiliter: quod proprie influentia nominatur. Etiam si quis uellet qd astra omnino lumine agant & motu & si non influant & agant taliter in zona septentrionali ex quo non oriuntur stellæ in polo antartico: agunt tamē in eos qui sunt sub æquinoctiali quibus & oriuntur & occidūt ut supra est dictum: & ideo non sunt frustra & uana: Præterea & si in parte illa non sint homines neq; habitatio sunt tamen aliæ res in quas prædicta sydera agere possunt: ut in plantis in aquis piscibus & cæteris animalibus quæ ibi nascuntur: & ideo non sunt respectu omnium frustra: & ita patet quid dicendum sit in hac materia.

Deinde cum dicit.

MEDIUM IGITUR PRIMI. Notificat proprietates septem climatum iam diuisorum tam in principiis eorum q̄ mediis q̄ etiam terminis: & primo singulorum nomina: qualiter uocentur: secundo quantitatem diei maximi ut quanta est dies æstiuæ longissima & longissima nox hyemalis: tertio poli eleuationem: quarto latitudinem cuiusque: quantum est spatium uel quot miliaria sunt ab initio climatis uersus æquinoctialem ad finem eiusdem uersus ploum borealem. Et hæc omnia quæ hic dicuntur & ab Almag. differentia octaua accepta: ad finem usq; capituli patent. Notandum primo qd & si tantum primi climatis principium medium & finem exponat: aliorum uero medium tantum & finem principio relicto: hoc egit quoniam cum climata sint continuata ut primi finis sit principium secundi: & consequenter semper principium sequentis finis est antecedentis: eadem sunt proprietates in fine præcedentis & principio sequentis: igitur cum omnia climata notificet per finem eorum tancūcū principia nisi primi: principium nāq; primi nullius est finis: ideo specialiter primi meminit principium. Secundo est notandum qd & si climata nominet non tamen nominū assignat causam seu rationem: ideo ad hoc quod parui est momenti suplens dico qd clima primum dicitur diame eos a dya quod est de: & mereos idest mauris & æthiopibus: hoc est clima de æthiopibus eum habitantibus totum nāq; æthiopibus impletur: ideo nāq; in eo sunt æthiopes quoniam in zona torrida existens calidum est. secundum uero dicitur diasene a dia idest de & syene ciuitate in medio eius sita idest clima in cuius medio est syene ciuitas. tertium dialexandrios eadem de causa ab alexandria in eius medio posita nominatur. quartum ab insula rodo i eius medio collocata diatodos appellatur. quintum dictum est diaromes ab urbe Roma capite mundi in medio eius constructa. sextum uero diaborifenes a boreali uento in loco illo quasi semper & uigoroſe flante. septimum & ultimum diarifeos idest deriseis montibus in huiusmodi climate existentibus: moderniores quoq; ultra septimum clima octauum addiderunt continens eas habitationes: quas autor ob earum prauitatē inter climata non computari affirmat: quod quidem apud nos adhuc est innominatum. Tertio est aduertendum qd initium primi climatis & quarti septimi terminus quæ concludunt & cōtinent omnem climatum cultū adinuicem distant differentia. 3. horarum cum dimidia: cum clima sit spacium terræ in quo horologium sensibilibiter uariat idest hora dimidia: spacium. 7. climatum uariatum erit tres horis cum dimidia: quæ sunt septem medietates: est nāq; maximus dies principii primi climatis horarum duodecim minuta quadragintaquinque in fine uero septimi dies longissimus est horarum. xvi. m. quincim inter quos diuersitas est tres horarum (ut est relatū) cum dimidia. Diuersitas uero inter principium primi & finem septimi climatis est triginta octo grad. eleuationis poli. Eleuatur nāq; polus supra horizontem in primi initio grad. duodecim minuta quadragintaquinque in fine uero septimi grad. quinquagesima minuta triginta differentia existēte grad. triginta septem minut. quadragintaquinque.

Ultimo est sciendum qd longitudo primi climatis maior est q̄ longitudo secundi: & secundi q̄ tertii & ita deinceps: quoniam quanto clima prius est tanto a polo arctico elongatur: & quoniam sphaera arctatur & stringitur prope polum ut tertia tertii eucli. quia continue appropinquat indiuisibili sequitur qd clima ab eo remotius est longius: & eidem propinquius curtius. Eodem quoq; modo ma

CAPITVLVM

ior est latitudo primi q̄ secundi & secundi q̄ tertii & ita deinceps: quoniam: quanto magis ab æquato re ad polum appropinquatur: tanto sphaera magis obliquatur ut clarissimæ in sphaerico corpore ostēditur: & consequenter dies magis crescit: quare in minori spacio inuenitur cremētum dimidiæ horæ quo clima uariatur: ut claret patebit si quis intueatur latitudines omnium eorum: reperiet nāq; primi latitudinē. 440. miliariorum: secundi uero. 400. tertii. 350. quarti. 300. quinti. 260. sexti. 217. & septimi centum octuagintaquinq;. Et sic expedita est expositio tertii tractatus cum laude dei.

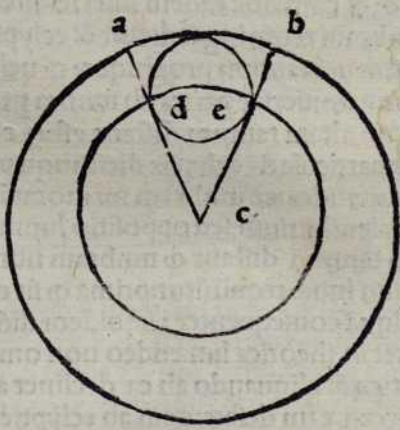
n **OTANDVM QVOD SOL HABET VNICVM.** Quom̄ i p̄rio huius opis tractatu q̄dā nō parū utilia astronomiæ p̄cipia declararit: & i secūdo circulos sphaerā materialē in tegrantē descripserit: & in tertio p̄cedēti de motu primi mobilis determinationē exple uerit: in hoc quarto & ultimo mirabili breuitate de passionibus cæterorum orbium explanationem aggreditur: & quoniam huiusmodi passionēs duplicis sunt maneriei: quædam nāq; sunt primæ quæ in mediate a motore & intelligentia eis intrinseca causantur ut sunt motus aliæ uero passionēs secundæ quæ mediantibus primis producuntur: primum nāq; quod ab intelligentia recipit orbis est motus: motu autem mediante aliâ: si nāq; orbis non mutaret locum planeta nullum accidens de nouo reciperet: sol quidem neq; luna eclipsetur: quæ de causa duo agit in præsentī tractatu: primo nāq; planetarum orbēs & motus eorum notificat: secundo uero quasdam solis & lunæ passionēs eclipses scilicet per causas declarat ibi. Cum autem sol sit maior. Quoniā autor in hoc capitulo & prima parte breuissime & confuse fere uult exponere quicquid Ptholo. a tertio Almag. incipiens ad finem usq; libri eiusdem compleuit: & in toto opere theoricarum continetur: ambigendum nō est: q̄ si complete & plenissime uellem huiusmodi patefacere longas digressiones necessum esset aggredi: sed quoniam in nostra expositiōe supra libro theoricarum quæ mihi oportuna uisa sunt & necessaria retuli: in hac parte eadem iterum scribere superuacuum uidetur: tãto magis q̄ de motibus planetarum in hac parte completa cognitio non potest haberi: sed ex Almagesti seu opere theoricarum saltem: quare uolens omnino hanc partem exponere & declarare non adducam omnia quæ & si ad declarationem faciunt sunt tamen prolixa: sed ad loca theoricarum in quibus ea explicauī lectorem mittam: circa itaq; partem primam duo agit: quoniam primo de orbibus & motibus solis: secundo uero aliorum sex planetarum ibi. Quilibet autem planeta. Dicit igitur in prima parte ueluti patuit in principio theoricæ de sole: q̄ sol habet tres partiales orbēs: quorum motibus ipse planeta deferretur & mouetur: in quorum medio qui eccen. est idest habens centrum aliud a centro mundi infixus ipse mouetur sub ecliptica latitudinem nunquam cognoscens ut ibi patenter demonstraui: ideo unicus est orbis solis quoniam ad huius tantum motum deferretur sensibiliter: & quoniam eccen. est centrum mundi non distat æqualiter ab omni parte circumsferentiæ: quare datur punctus a terra maxime distans & firmamento propinquissimus: quem augem dicit in præfata theorica patuit. Est namque aux punctus eccen. firmamento maxime propinquus: seu ut habetur in theorica solis aux est punctus a terra remotissimus: dictus aux græcæ quasi longior longitudo uel maxima eleuatio a terra: datur quoque eadem de causa in eccen. punctus terræ maxime propinquus & a firmamento remotissimus: qui oppositum augis seu breuior longitudo dictus est. Est autem oppositum augis punctus eiusdem eccen. a firmamento remotissimus: seu quemadmodum dicit prædicta theorica terræ propriissimus: oppositum augis dictum quoniam & situ oppositum puncto augis ut liquidum est: & proprietate: siquidem alterum a terra remotum firmamento uicinatur: reliquum uero econtra terræ propinquans a firmamento remotum est. Qualiter autem hæc prædicta puncta in eccen. habeantur: & qua uia augem esse repertum sit uideatur in theorica sæpius dicta in parte in qua de hīs agit: similiter in eadem patet an sit possibile dari orbem eccen. cuius centrum non sit centrum mundi: & qua de causa & necessitate coacti illum ponant astrologi in quæstione declaro qua queritur an eccen. orbis reperiatur: hic igitur eccen. orbis singulis diebus mouetur regulariter in centro eius secundum ordinem signorum quinquagintanouem minu. octo media quo motu deferretur solem sibi infixum. Alii uero duo orbēs extremi spissitudinis inæqualis nominati deferentes augem solis mouentur ad motum octauæ sphaeræ secundum ordinem signorum regulariter in centro: mundi & super polis eclipticæ singulis centenis annis gradu uno: & quoniam dictus eccen. intra eos & in eorum medio continetur: ipse quoq; cum sole deferretur tali motu: ex quibus duobus resultat aggregatus motus solis secundum ordinem signorum: quo describitur & transitur totus zodiacus in trecentum sexagintaquinq; diebus, quinque horis & quadragintanouem. m. & ideo dixit sex horis fere: qualitas situs & modus motus orbium deferretium augem solis patet in eius theorica cum figuratione: & quare tali nomine sunt appellati ibidem declaratur.

Deinde cum dicit.

QVILIBET AVTEM PLANETA. Numerat cæterorum sex planetarum orbēs. d. eorum singulos habere tres orbēs ultra deferentes augem: primus est eccen. deferens quo ipsi deferuntur ueluti sol: & est eccen. sicut eccentricus solis. Secundus est æquans circulus imaginatus ob hoc (ut exposui in theorica tertia superiorum): quod deferentes non mouentur æqualiter & uni.

TE RTIVM

formiter in eorum centris: planetæ infixi in eis angulos causant inæquales in temporibus æquis (ut notum est in locis omnibus theoricarum) & consequenter in ecen. circūferentiis inæquales arcus trāseunt temporibus eisdem: ideo supra puncto illo quo supra planeta æqualiter defertur: & angulos causat æquales: astronomi circulum imaginātur describi ecen. æqualem: in quo arcus semp describat æq̄les: & hac de causa in p̄dicta theorica dictum est æquātem nominari: q̄a circulus ē in quo planeta uniformiter moto eius motus æquatur: & quoniā motus ecen. lunæ æqualis est & uniformis supra centro totius æquās eius cōcentricus & sub eccliptica situatur: & q̄a ecen. deferens lunā nō est sub eccliptica quīnimo eius mediētas ad arcticum & reliqua ad oppositum declinat q̄nq̄ gra. semper inuariabiliter: ut demōstratū est in theorica eius: ab æquāte etiā declinabit eum in duobus punctis oppositis secans: ut patet in figura tex. & cum spaciū interceptum inter duas septiones in medio latum arctum & angustum est, p̄pe terminos qualis est figura draconis & cuiuslibet serpentis: draco lunæ dictus est: septionum uero caput altera & reliqua cauda draconis. Ea q̄dem caput in qua cū luna fuerit latitudinē nullā possidens ad septētrionem incohat motū latitudinis: cauda uero draconis reliqua ea. s. qua ad austrum trāsit a septētrione discedens: ueluti in theorica draconis lunæ explanatum est. An autē necessarium sit lunæ assignare æquātem: & qua de cā: in quadā q̄stione supra theorica de tres supræmis planetis innotescit. At quoniā quinq̄ residui planetæ supra centro mundi nō sunt in motu regulares neq̄ supra centro ecen. uerum super alio æquātem habent super eo: etiā ad ecen. quātitatē: semper nanq̄ ecen. æquatur cum æquāte in eodem astro: & non tantum deferens in eis est ecen. uerū æquās eum in tribus superioribus & uenere centrum æquantis in duplo plus semotum est a centro mundi q̄ centrum ecen. In mercurio uero econtra: plus nanq̄ distat centrum ecen. q̄ æquātis: ut in eorū theorici māifestatum est. Et ambo dicti circuli innominatis planetis simul existentes ab eccliptica declinant ad partes contrarias eam secātes: & caput cum cauda causantes: ut ibidem patuit. Et ex hoc patet tantum solem carere circulo æquante: quia ecen. solis mouetur æqualiter in centro eius & in circūferentia: consequenter eiusdem sol temporibus æquis arcus transit æquales: non igitur indiget æquante circulo. Alii uero omnes planetæ ratione ecen. inæquales sunt in cētro ecen. ideo indigent circulo æquante eorum singuli. Tertius orbis sex planetarum sole dempto est epyciclus. idest paruus circulus & orbis infixus in profundo ecen. (ut innotuit in theorica lunæ) in quo planeta infixus circa eius centrum circulariter defertur. Sed an detur huiusmodi orbis: uel sit impossibile inueniri & repugnās naturæ: & quæ sit necessitas eum ponendi expositum est in theorica de luna prope p̄cipium in quadam quæstione huius materie ubi dictum est. quod ponitur pro saluandis plurimis apparentiis circa errantia sydera: & maxime directionis regressionis. stationis uelocitatis & tarditatis planetarū: ut amplissime explanatum est in principio capituli de passionibus planetarum: quæ omnia ut aliquantulum replicantes demonstremus: esto zodiacus a b a pars orientalis. & b occidentalis: cuius centrum c erit ordo signorum ex b in a: sit quoq̄ epyciclus d e in ecen. infixus: siquidem a centro mundi duæ lineæ c a & c b epyciclum includentes ad zodiacum usq̄ producantur: eumq̄ contingentes in d & e diuisus est epyciclus in partem d e superiorem & inferiorem e d: & quia planetæ existentis in e locus uerus ī zodiaco est b ostensus per lineam c e b: ut patet in theorici: siquidem per partem superiorem epy. in d feratur a locum in zodiaco adipiscetur lineam c d a demonstrante: delatus ē igitur planeta ex b in a directe: ideo epy. arcus superior e d directio dicitur: si autem ex d in e feratur per inferiorem arcum: in zodiaco a b motum peregit contrarie ordini signorum & retrograde: hac de causa arcus epy. d e inferior inter puncta contactuum inclusus retrogradatio uel arcus regressionis est dictus. idest in quo planeta existens retrograde mouetur. At quoniam planeta in punctis d & e stare uidetur in zodiaco stationes seu puncta stationum nominarunt. d quidem punctum orientalis cōtactus stationem primā: quoniā in eo existens planeta post eius directionem p̄rio stare cepit: reliquū uero punctum e stationē secundā: in qua secūdo stetit: in q̄bus punctis existēs planeta stationarius: ueluti in arcu superiore directus: & retrogradus in inferiori est dictus: propter igitur epyciclum & diuersum motum planetæ in eo saluātur huiusmodi apparentiæ quæ sunt directio retrogradatio & statio: ut clarificatum est in prælibato capitulo de planetarum passionibus: ubi etiam patuit qualiter luna ratione epy. sit tarda quandoq̄ & alias uelox: non autem retrograda neq̄ stationaria: uerū directa semper ob eius ecen. uelocitatem: hii igitur prædicti sunt circuli & orbis planetarum: qui quidē qualiter moueātur: idest ad quā uersus partem & differentiam positionis: quā uelocitatem & æqualitatem in

1 lii

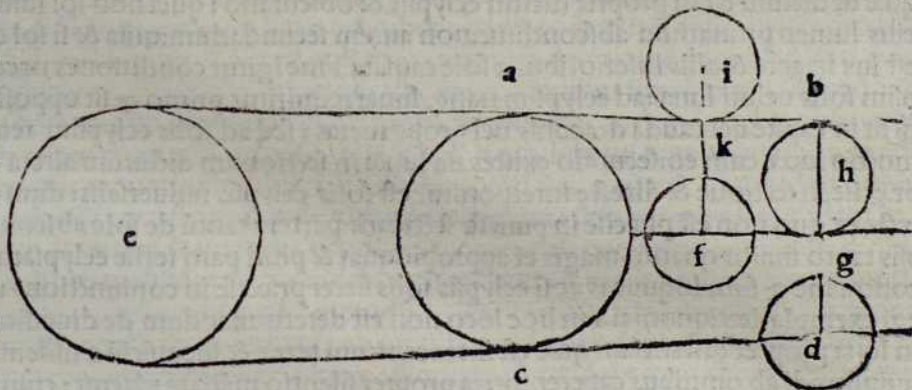
CAPITVLVM

motibus obseruent: in præsentiarum taceo cum in theoreticis propriis sit expositum: quæ aut dixi pro textus explanatione adduxi.

CVM AVTEM SOL SIT MAIOR. In hoc ultimo capitulo postq̄ in superiori se expediuit de orbibus planetarum: determinat de passionibus non tamen omnium sed tantum solis & lunæ: neq̄ de eorum passionibus singulis sed de eis quarum adinuicem sūt causæ: quæ sunt eclipyses: & primo dat causam eclipsum utriusq̄ luminaris: secundo inter eorum eclipyses ponit diuersitatem ibi. Notā dum etiam. Circa partem primam duo agit quoniam primo eclipysis lunæ assignat causam: secundo uero solis ibi. Cum autem fuerit luna. Vtrum autem eclipyses aliorum planetarum quinq̄ possint esse passionibus inferius exponam. Notandum est pro intelligentia completa primæ partis: q̄ ceu uult Ptholo. quarto Almagesti luna proprio lumine non lucet cum de se nō habeat: uerum quoniam est corpus politum dempsum & tersum ab alio recipit lumen: & illud reflectit: cum non sit corpus dyaphanum & transparentes: recipit autem lumen a sole ad eam usq̄ multiplicatum: ut inquit idem loco allegato: qua de re dum lumen a sole recipit continuo lucet: dum uero idem recipere prohibetur lumine priuata eclipsum ueram idest ueram & propriam obscurationem patitur: priuatur autem radiis solaribus propter alicuius corporis opaci & depræsi obstaculum & interpositionem: quod quidem prædicti radii non ualent penetrare: siquidem radiorum & omnium uisibilium multiplicatio fit per medium dyaphonū ut uolunt perspectiui & naturales maxime secundo de anima & de sensu & sensato: hoc tale corpus prohibens lunam a receptione radiorum solarium non potest esse ignis aer aut aqua cum sint transparentes: sed terra tantum quæ opaca est manifeste: & eadem ratione non potest aliquod corporum cœlestium: sequitur q̄ tātum terra interposita inter luminaria: luna ingressa eius umbram lumine deficit: qui defectus omni eo tempore durat quo luna prædictam umbram trāseat & ab ea se absoluat: & hoc Ptholomæus sexto Almagesti inquit lunam lumine deficere obiectu terræ: nam quom sol maior sit terra ut idē in eius quinto demōstrat & Alphag. uigesimasecūda differētia: illustrabit eius plus medietate ex uigintiduo primæ perspectiua: quæ ex parte opposita soli umbram in recto porrigit acutam per uiginti quattuor primæ partis eiusdem: quam conoydalem a cono quod est acutum & ydos figuræ quasi umbra figuræ acutæ: seu pyramidalem a pyr græcæ quod ignis resonat latine eo q̄ habet formā ignis appellant: quam quidē umbrā ultra spherā lunæ protendi quinto demonstratur Almagesti. ex proportione axis umbræ ad diametrum orbis lunæ: quoniam eiusdem conum ad spheram usq̄ uenietis terminari communiter affirmatur: & quia ex decimo quarto primæ partis perspectiua: umbra multiplicatur directe ex opposito corporis luminosi: & sol nunq̄ deserit eclipticam primo & ultimo Almagesti & in theorica solis: & terra est in medio mūdi primo Almagesti & primo tractatu huius: sequitur necessario q̄ axis umbræ terræ erit in ecliptice puncto opposito loco solis qui nadyr solis nūcupatur: quare cum est plenilunium hoc est lunæ ad solem oppositio: & cum hoc eadem luna in altera sectionum capitis uel caudæ quod erit in ecliptica uel prope: umbram terræ ingredietur & eclipsum patietur: uniuersalem quidem si fuerit præcise in altera sectionum uel tantum propinqua: q̄ uel per cētrum umbræ uel ei propinqua transeat & totaliter & secundum uniuersas partes ab umbra prælibata abscondatur: sed particularem dum ab ecliptica & sectionum altera tantum distans est: q̄ eius pars solum umbram subiciat: & ideo quia eius pars tātum deficit particularis eclipysis dicitur: quæ quidem eclipysis seu uniuersalis uel particularis sit tanto tempore durat: donec umbram memoratā transeat: ut inquit Almag. differētia uigesimo octaua. Dum uero est plenilunium seu oppositio luminarium: & luna nō sit in ecliptica neq̄ in sectionum quadam immo tantum distans q̄ umbram non incurrat non eclipfabitur: & quoniam duæ conditiones ad eclipsum lunæ requirūtur: prima q̄ sit oppositio: secunda q̄ ea sit in altera sectionum uel prope & sol in reliqua consequenter: siquidem dictæ intersecctiones capitis & caudæ sint diametraliter oppositæ ut patet in theorica lunæ: ideo non omni oppositione fit eclipysis: quare autem luna quandoq̄ est sub ecliptica & aliquando ab ea declinet ad partes oppositas est explanatum in theorica lunæ esse propter eccen. eam deferentem ab ecliptica declinari ad partes oppositas: & eam intersecando caput draconis & caudā causari: quæ quidem difficulter incohātibus patescunt in plano: uerum theorica spherica satis nota fiunt. Secundo est notādum q̄ ex corpore luminoso dupliciter lumen procedit: seu duplex lumen in corpus illuminatum recipitur: primarium scilicet quod radiose & directe ab eo procedit in medium tantum receptum per quod radii luminaris sparguntur: alterum uero est secundarium lumen quod oblique diffunditur a latere & extra radiorum incidētiam: uerbi gratia si per fenestram camerae radii solares ingrediantur: uel alterius luminosi: partem eius in directo fenestræ lumine primario illuminabitur radiis ad eam pertinentibus: reliqua uero pars secundarie & per reflexionem luminis primarii erit lucida ut est manifestum: ad propositū dum luna lucet idest q̄ non sit eclipata: a sole illuminatur primarie ad eam radiis perueniētibus: dum uero eclipsetur umbram ingressa: ex quo prædicti radii multiplicantur circuncirca umbram reflexi secundarie eam illustant: & hoc est q̄ prima parte perspectiuae habetur propositione uigesima nona. Umbra est lumen diminutum. i.

TERTIVM

secundarium: cum primum lumen sit perfectum & completum: & in hoc differt a tenebra: quia umbra priuatio est luminis primarii cum deriuatione secundarii: tenebra uero utriusque est priuatio: & ideo licet luna ingrediens umbram terrae priuetur lumine: non tamen nisi primario: ceu uidetur tempore eclipfis lucere remissa tamen & esse coloratam: unde Ptholo. secundo quadripartiti & alii qui plures astronomi ex coloribus lunae eclipfatae docent futura pronosticari. Notandum tertio alicui uideri posse lunam eclipfari non propter impissum umbram terrae: quoniam ut dicit Almag. de mundi mirabilibus uisa est eclipfis lunae amobus luminaribus apparentibus & consequenter supra horizontem existentibus: sed quoniam semper caeli medietas apparet ex primo Almag. cum singuli orizontes partiantur caelum in duo media: sequitur lunam non fuisse in opposito solis: neque ex consequenti in umbra terrae: cum ea semper soli sit opposita ut praedictum est: luna igitur eclipfari potest alia causa a praedicta: quae nobis adhuc est ignota. Rei ueritas est (sicut ex praedictis notum est) eclipfim lunae non posse causari nisi positione terrae inter luminare utrumque: quo fit ut ipsius terrae umbram luna ingrediatur: neque alia causa datur nec imaginari quis posset aliam ab ea: quam omnes fatentur & demonstratiue concludunt: cum dum luna deficit necessario terra est in medio: neque unquam uisum est aliter contingere: si namque obiectus terrae inter solem & lunam esset in hac eclipfi accidentaliter coniunctus: posset esse eclipfis huiusmodi absque hoc quod terra esset in medio luminarium: uerum est causa totalis & necessaria. In eclipfi autem quae fuit tempore Almag. opposita erant luminaria: & terra praecise in medio: & eorum utrumque in horizonte uel alterum supra: reliquum uero sub eo mouebatur parum tamen depressum uerum quoniam medium quo uidebantur erat grossum & depraessum & diuersum ob terrae frigiditatem & uapores ab eadem eleuatos: per quod radii rei uisae refranguntur ut refert secunda tertiae partis perspectiuae: luminaria eo casu per radios refractos & non rectos uidebantur: quod autem per radios refractos conspicitur extra suum locum necessario uidetur per quintam tertiae partis perspectiuae & septem dicentem possibile esse aliquod uideri per radios refractos: quod per directum ab oculo non pertingit: luminare utrumque existens in horizonte praecise: uel eorum alterum sub eo supra se ostendebat per radios refractos: quae de re & si eo tunc utrumque luminare uideretur: quia tamen per radios refractos: non sequitur ambo fuisse supra horizontem: immo ceu dictum est eorum alterum sub in opposito alterius. Quarto est aduertendum quod eclipfis lunae quandoque est uniuersalis & aliquando particularis: & si uniuersalis quandoque cum mora & aliquando sine: etiam si particularis aliquando durat longiori tempore quam alias: quorum omnium causa est diuersitas in distantia lunae ab ecliptica: ut Alphag. exponit differentia uigesimo octaua per quattuor dicta: quae ut bene percipiantur: umbram terrae a b c d describamus soli e oppositiōe: cuius diameter f g siquidem igitur luna fuerit praecise in ecliptica & in sectione altera: in puncto f diametro umbrae reperta ab eadem umbra unde quaque circūdabitur: aqua cum excedatur proportione dupla super tripartiens quantas tota eclipfabitur & per tempore eclipfata durabit: erit

quod eclipfis uniuersalis cum mora exemplum cuius est luna in puncto f. Secundo si luna non sit praecise in ecliptica: imo in h latitudinem habuerit g h ea quantitate quam semidiameter umbrae excedit semidiametrum lunae. semidiameter namque umbrae g b super semidiametrum lunae h b quantitate g h ideo si sit luna in h huius latitudinem g h eius extremitas tanget extremum umbrae in trisectione: uerum cito se absoluet: ideo quia rota eclipfabitur: & per tempore eclipfata non permanebit uniuersale absque mora pacis eclipfim. Tertio si luna habuerit latitudinem g d aequale semidiametro umbrae: eius medietas priuabitur tantum: erit maior portio si minor latitudinem: uel si maior minor intra tantum metas. Quarto si luna ex his in l habeat latitudinem compositam ex semidiametro umbrae f k & semidiametro eius k l contiget eius extremum extremitatem umbrae exterioris in puncto: & eclipfim minime patietur quantumcumque: namque latitudo lunae uel maior uel aequalis est his duabus semidiametris unitis nunquam fiet eclipfis: & ita patet causa eclipfis uniuersalis tantum cum mora quam sine: & etiam particularis. Deinde cum dicit.

CVM autem fuerit luna. Manifestat eclipfim solis eius causam declarando: per quo notandum est & si tantum solis quam lunae eclipfis sit passio: diuersimode tantum: quomodo lunae proprie solis uero in proprie dicitur eclipfis est namque eclipfis priuatio luminis in eo cuius est eclipfis ut patuit: luna autem ex quo incidens umbram terrae non potest recipere lumen solis lumine altero primario (ut dictum est) priuatur: & uerum proprie eclipfatur: sol uero quia lucet per euentiam non accipiens ab alio splendore & quod ideo alicui per euentiam & in trisectione: non potest per extrisectionem aliquid & accitale ab eo reuerti: nullo impedimento lu

CAPITVLVM

minæ carebit sed lucet semper quoniam est de se: & aliorum luminis est causa: uerum quia aliquando lumen eius nobis absconditur non potest ad nos multiplicari: in proprie & respectu nostri tantum dicitur eclipsari: cum non possimus habere lumen & claritatem eius ex medijs tantum in dispositione & impedimento: lumen autem solis non potest ad nos peruenire ob aliquod impedimentum: cum luminis multiplicatio fiat per medium dyaphonum: quandoque aliquod corpus opacum ponitur in medio non sinens radios luminosos pertransire sed eos reflectit: ad nos non perueniunt: tale autem opacum corpus quod inter solem & nos imponatur & non permittat transitum radiorum eius non est ignis aer uel ex quo sunt corpora transparentia: neque terra quoniam ea non interponitur inter nos & solem nisi in occasu qui eclipsis non dicitur ut liquet: non erit igitur nisi aliquod corpus celeste: non sphaera quia diaphona sunt: igitur sydera: non fixa neque Saturnus Iupiter & Mars quoniam sunt supra solem & non possunt interponi inter nos & eum: neque Venus & Mercurius qui licet possint in coniunctione inter nos & solem poni quia tamen parui sunt corporis respectu eius non possunt eum abscondere uerum absconduntur potius: ueluti si quis ponat digitum ante magnum ignem eum abscondet nunquam: relinquatur igitur solam lunam posse eclipsim solis efficere: quae magna est & sensibilibus quandoque ut sol ut patet quinto Almag. & in theoreticis de planetarum passionibus: & quod ita sit probatur semper namque solis defectus uisus est in coniunctione cum luna: si igitur luna non esset causa huius eclipsis sed accidentaliter coniungeretur: posset esse eclipsis luna non coniuncta cum sole: sed quia hoc est impossibile & nunquam perceptum: sequitur quod sit causa essentialis sine qua sol nunquam eclipsim naturaliter pateretur: etiam in eclipsi solis uidetur luna interposita eclipsans solem secundum eius figuram. scilicet arcualem: semper namque pars solis luminæ priuata est huiusmodi figura: quod non est ob aliud nisi quia luna figuram habens rotundam interponitur: quandoque igitur luna inter nostrum aspectum & solem interponitur: sol in proprie eclipsatur: at quia nos sumus in terra & in centro totius: sequitur quod linea quae exit a terra transibit per luminare utrumque: quae de re erunt coniuncti cum hac linea eorum ostendat coniunctionem: nunquam luminæ sol deficit nisi in eius cum luna coniunctione: at quia non in omni eorum coniunctione fit huiusmodi eclipsis sequitur: quod luna non semper directe & linealiter inter aspectum nostrum & solem interponitur: sed sole semper existente in ecliptica siquidem ea habeat latitudinem & remotionem ad aliquem uersus polum & si sit longitudinaliter coniuncta non tamen fit eclipsis: dum autem est in ecliptica coniuncta: quare in altera sectionum capitis seu caudae: tunc est praecise sub sole: & inter eum & nostrum aspectum interposita: eadem linea ab oculo nostro ad eclipticam per utrumque eorum transeunte: tunc lumen solis non potens ad nos peruenire solis fit eclipsis: quae ut dictum est in proprie dicitur eclipsis & obscuratio: quia non sol luminæ priuatur: sed nobis eius lumen primum absconditur: non autem secundarium: quia & si sol eclipsietur: adhuc tamen est lux in aere & alijs inferioribus a sole causata: hinc igitur conditiones necessario requirunt ad eclipsim solis ueluti lunae: ad eclipsim namque lunae requiritur primo quod sit oppositio eius cum sole: secundo quod sit in capite uel cauda draconis uel prope metas: sed ad solis eclipsim requiritur primo quod sit coniunctio lunae cum eo: secundo existentia lunae in sectionum dictarum altera uel prope: nam dum est praecise in sectione & directe interponitur est solis eclipsis uniuersalis: dum uero non interponitur directe ex quo non est praecise in puncto sectionis: partem tantum de sole abscondit & fit particularis eclipsis tanto maior quanto magis ei appropinquat & pluri parti terrae eclipsatur: & nota ne quis arguat contra me quod sum loquutus ac si eclipsis solis fieret praecise in coniunctione uera: & non uisibili: hoc egi exemplariter: quoniam in hoc loco non est determinandum de diuersitate aspectus contingente in luna propter distantiam quae est inter centrum terrae & superficiem eiusdem in qua nos sumus: neque huiusmodi ab omnibus caperentur: ea propter silentio mactare placuit: cum sit alter locus speculationis huius. Secundo est notandum & uidendum an sydera reliqua possint pati eclipsim: ex quo dictum est tantum solis & lunae esse passionem: & loquendo de uera eclipsi qua luna obiectu terrae priuatur: dico quod non sed tantum luna eo modo deficit: ex quo ea tantum terrae umbram ingreditur: licet namque caetera astra a sole illuminentur ueluti luna ex communi sententia astrologorum: eo tamen nunquam priuantur: siquidem umbram terrae non ingrediuntur. 3. quidem superiores planetae & nonnulla fixa sydera quandoque soli opponuntur nullam latitudinem possidentia: tamen umbram praedictam non incurrunt cum ad eorum sphaeras usque non pertingat: sed antequam ad sphaeram solis ueniat in pyramidem desinit cuius conus est in sphaera ueneris: cum igitur huiusmodi umbram sphaeram solis non transeat: astra supra solem situata eam nunquam incurrunt: quare neque eclipsi propria eclipsantur: neque Venus & Mercurius: siquidem umbram praedictam (quae: ut dictum est: soli opponitur semper) ingredi nequeunt: quomodo nunquam a sole remoueantur Venus quod circiter sexaginta grad. & Mercurius triginta & ei non opponuntur: cum igitur luna sola possit opponi soli: & cum hoc umbra ad eius sphaeram peruenit: ea tantum eclipsi uera priuari potest: in propria autem eclipsi: quae causatur interpositione corporis opaci inter nos & sydus non tantum sol uerum reliqui planetae praeter lunam & stellae fixae quae sunt in zodiaco: possunt deficere: nam luna non tantum nobis uisionem solis potest prohibere.

QVARTVM

re per interpositionem: uerum dictorum syderum: inquit nanq; Aristo. in secundo cœli q; Mars est eclipatus hoc modo scilicet per interpositionem lunæ: etiam planeta inferior eodem modo (& si rarissime) potest abscondere superiorem: luna autem ex quo non habet stellam inferiorem se non potest abscondi: neq; consequenter huiusmodi pati eclipsum: non igitur sol tatum uerum multa alia sydera in proprie possunt eclipfari: sed quare tantum solem & lunam eclipfari & non alia profertur: ratio est quoniã sol & luna habent lumen intensum & sensibile: & sensibiliter hæc inferiora alter: in die & in nocte altera illuminat: & hac de causa dicuntur luminaria: quare eor; obscuratione sequitur grandis & sensibilis diminutio luminis apud nos: & consequenter eorum eclipfis notabilis est: reliqua uero astra ob eorum paruitatem uel distantiam lumen habent insensibile: ita q; insensibiliter illuminat aerem ut notum est: ideo ex alicuius eorum eclipfi seu priuatione nõ apparet obscuratione seu luminis diminutio hic inferius: & consequenter non attribuitur eis eclipfis: neq; eorum obscuratione notatur. Quare autem sol quandoq; & si raro uniuersalem paciatur obscurationem: quandoq; uero particula rem & aliquando maiorem & aliquando minorem causa est diuersa lunæ latitudo uisa alio loco de claranda: maxime supra theoricis & Alphag. differentia uigesimanona & opere Almag. Ptholo.

Deinde cum dicit.

NOTANDVM ETIAM QVOD QVANDO. Cũ declararit utriusq; luminaris eclipfes & earum causas assignauerit: inter eas ponit diuersitatem: unde inquit q; cum lunæ eclipfis sit uera luminis extinctio: æqualiter apparet in omni parte orbis & in uniuersa terra: & non uni climati & non alteri: ueluti si candela lucens in camera totaliter extinguitur: omnibus in camera existentibus (& si essent mille) esset extincta: & eodem modo obscuritas esset eis: & non quibusdam & aliis non: at quoniam solis eclipfis: non est eius obscuratione nisi in respectu nostri ob interpositionem lunæ causata stat q; sit eclipfis in parte una: illa scilicet inter quam & solem luna interponitur: in alia uero minime: ea uidelicet cui luna non abscondit solem gratia exempli & in medio camerae est candela lucens totam cameram illuminans: si quis eam non extinguit: uerum ante eam ponat manum: notum est q; parti camerae eam abscondet manu: non autem alteri: & ita candela poterit dici obscurata & eclipata alteri tatum parti camerae & non alia: propter diuersitatem aspectus: quoniam existentes in parte camerae obscuræ uiderent lumen per medium prohibitum per manus obiectum: alii uero qui sunt in parte lucida conspiciunt per medium non impeditum: propter igitur diuersitatem aspectus candela alicui parti est obscurata & nõ alii: ita ad propositum: quia solis eclipfis causatur per interpositionem lunæ: stat q; sit interposita uni parti terræ & non alia: & consequenter patet eclipsum solis semper eẽ particularem idest in parte tantum apparens: obscurationem uero lunæ uniuersalem idest in uniuersa terra uniformem. Alia differentia: eclipfis lunæ omnibus accidit eodem instanti: eclipfis uero solis minime: uerum alicui habitatiõni prius & altera posterus: primum declaratur: nam quia luna eclipfatur sicut candela extinguitur: si candela in camera extinguitur omnibus simul lumen desinet: & non prius illis q; his: & ita luna ex quo lumine omnino priuatur omnibus eodem instanti obscuram se demonstrat. Secundum etiam patet cum eclipfis solis sit ueluti candela cui manus interponitur: si ante candelam cõtinue manus moueatur localiter: notum est q; cõtinuo altera & altera parti camerae abscondet lumen candelæ: illi tamen prius unde incipit motum: ita est solari eclipfi quoniam luna interponitur inter solem & terram & inter eos continuo mouetur ab occidente ad oriente: sequitur q; prius occidentalibus q; orientalibus eclipfis uidebitur quantum est merito motus lunæ proprii quoniam propter diuersitatem aspectus aliter esset dicendũ. Tertia differentia q; eclipfis lunæ omnibus durat æquali tẽpore & æqualis pars luminaris ab omnibus uidetur eclipfata: in eclipfi uero solis minime hoc contingit: nam quoniam eclipfis: lunæ assimilata est candelæ extinctæ: extinctio candelæ omnibus æquali tempore durabit: & eclipfis similiter: at quia solis eclipsum (dictum est) assimilari interpositioni manus ante candelam: sicut alicui parti manus magis interponit ita maiori tpe & durat interpositio & maior pars obscuratur: ita si luna magis interponitur alicui parti q; alia: maiore partem solis eclipfat & longiori spacio eclipfi duratura. Quarta differentia eclipfis lunæ semper est uniuersalis idest in uniuersa terra æqualiter apparens: ueluti candela extincta omnibus æqualiter extinguitur: & ut plurimum uniuersalis uniuersalitate partium lunæ. i. ut plurimum luna eclipfat secundum totum corpus ut patet: sed eclipfis solis & si possit esse uniuersalis non tamen uniuersaliter apparet: patet nam ex quo luna quando est in opposito augis epi. eius habet maiorem aut æqualem diametrum uisualem diametro solis potest totum solem eclipfare per interpositionem: ut alibi habet de clarari: quia tamen non interponitur inter solem & omnem terram: eclipfis erat non in omni terra: uerum in aliqua tantum: & potest adduci exemplum de candelæ: quam interpositio manus potest parti camerae & non toti abscondere: ex quibus sequitur q; quom sol uniuersalem eclipsum & uniuersaliter uisum. i. in uniuersa terra tempore quo passus est Iesus christus redemptor mundi: passus sit: referente Matheo capi uigesimoseptio Marco decimotertio & Luca uigesimotertio inquietibus: & tenebræ factæ sũt in uniuersa terra ab hora sexta usq; ad horã nonã: & sol obscurat' e q; ea eclipfis nõ fuit natura

CAPITVLVM

lis pp dictā rōnē sed supra naturā: fuit etiā pter naturā: cū solis eclypsis nō possit eēt naturaliter nisi in eōiunctiōe luminariū ut dictū ē: tūc uero erat oppositio eorū: cū eēt quindecim mēsis: dū est pasca hebreorū ut oēs referūt: Matheus uigesimosexto Marcus duodecimo magister ubi nis paremus ut manducemus pasca: & erat dies pcedēs passionē domini & Iuca uigesimosexto describens tēpus incipit erat pasca & azima &c. Tertio fuit pter naturā qm̄ q̄tūcūq; sit eclypsis solis uniuersalis nūq; auferit lumē secundariū sed primariū tm̄ ut dictū ē & patet: unde fit umbra: i ea uero eclypsi utrūq; lumē ē ablatū: & tenebræ factæ sunt in uniuersa terra: ut dictū ē: est nāq; tenebra tā primariū luminis q̄ secundariū priuatio: ppter qd̄ triplex miraculū dionysius atheniēsis ariopagita cognomine ab ariopago uilla & parte athenarū: erāt nāq; olim athenæ inclita ciuitas studioꝝ mater & bonarū artūū nutritrix in triplicē partē diuisa: in partē iuxta mare neptuno deo marino cōsecratā & ab eo denotatā: ubi naues appli cabant: & secundā palladi dicatā: in qua uiri bellicosi morabant: & tertiā ariopagū ab aries qd̄ ē martius & pagus uilla quasi uillā & locū martis notatā: ubi erat studiū phylosophiæ & reliquarū artūū: cuius cū esset dionysius summus phylosophus ab ea ariopagita cognominatus: miraculosam eclypsim uidens: eaq; contra cursum naturalem contigisse agnoscens: magnum aliquod contra naturam prodigium pronunciauit futurum: uel iniquis mundialem machinam perituram quod non fore possibile in octauo phy. demonstratur: uel deum natura patientem concludit: in templo igitur palladis paciēti deo ignoto sibi aram absq; imagine cum hac inscriptione deo ignoto dicatam construxit: quom autem Beatus Paulus Apostolus athenis christum euangelizasset: & in prædicto templo dionysium singulæ aræ quibus dicatæ essent iterrogasset: tandem dionysius aram deo dicatam ignoto dixit deo passo elypsis tempore ædificasse. Cui paulus quem inquit uos ignoratis & colitis est quem anūcio uobis: & nonnullis miraculis christi fide manifestata dionysius sacri baptismatis lauacro ad fidem cōuersus in galliam migrans gallos ad fidem reduxit: ubi in episcopum electus & pro fide eadē passus martyr migravit ad Iesum christum per infinita seculorum secula gloriosum & benedictum. Amen.

Ioannis de sacro bosco Anglici Sphærici operis: & super eodem Domini Francisci Capuani de Manfredonia scripti. F I N I S

IACOBI Fabri Stapuleñ. Commentarii in astronomicum IOANIS de Sacro bosco ad splendidum uirum CAROLVM Boram Thesaurarium Regium.

GEORGIVS Hermonymus Lacedæmonius splendide CAROLE qui te summo opere colit & cuius familiaritas mihi q̄ gratissima est: superioribus diebus cum apud eum essem (ut mos suus est) uehementer ACADEMIAM nostram cōmendabat. Vnum tamen deesse causabatur: quid inquam? Mathematica inquit quæ (si PLATONI septimo de repub. credimus) non modo reipub. litterariæ: sed & ciuili momētum habent maximum & in his (ut sentit PLATO) præcipue erudiēdi sunt qui naturis sunt optimis: sed qui (inquit) nostris phylosophantibus mitiore sunt ingenio. Adduxit & GEORGIVM Trapezuntium q̄ uel maxime de re litteraria bene meritus uidetur q̄ eius ingenium ad MATHEMATICAS disciplinas e tenebris eruendas cōuerterit. Inflāmauit tum me mi CAROLE his & similibus uerbis q̄ plurimis meus Fauorinus (sic enim nostrum GEORGIVM nuncupo) ut animū MATHEMATICIS applicarē. Et post ARITHMETICAS Apodixes (quas in Iordano parau) Commentariolum in libellum de SPHAERA his diebus cudi q̄ is liber in hac alma PARISEORVM Academia legi solet: ut aliqua commentationis luce factus illustrior: nostris studentibus utilitatem fructumq; afferat. Affuit leuamini domesticus noster Ioannes Griettanus: ab acie numerandiq; peritiæ & reliquæ MATHESEOS non inscite studiosus: scripsit opus: & quasi fesso humerum subiecit ATLANTI. Opus ergo emissioni paratum splendide CAROLE tuæ dignitati dico: ut in te eandē quā & tuus GEORGIUS (qui mihi tāq; pater est) uenerationem obseruem & beniuolentiam: qui & in numeroꝝ & ASTRONOMIÆ subtilitatibus: inter actiuas ciuilesq; administrationes non mediocriter uiuis eruditus. VALE.

INDEX LIBRI

PRIMI libri commentario hæc quinque & triginta discutuntur.

- Prima definitio sphaerae. i.
- Quo pacto sphaera componi debeat ii.
- Quis primus circini inuentor iii.
- Secunda sphaerae definitio iiiii.
- Quid centrum & axis sphaerae v.
- Quid polus mundi vi.
- Duplex sphaerae partitio vii.
- Quid sphaera recta & obliqua viiii.
- Quid elementaris regio in se contineat ix.
- Quid in se caelestis regio x.
- Quod primum mobile omnes sphaeras suo ambitu contentas secum raptet: & occyflime suo motu intorqueat. xi.
- Inferiores sphaeras proprio motu primo mobili contraniti. xii.
- Apta ad duplicem subiectae sphaerae motum concipiendum per uitream pilam proportio xiii.
- Quanto tempore unaquaeque sphaerae caelestium suum motum expleat ex auctoris sententia xiiii.
- Quanto tempore iidem motus ex numero deprehensa certitudine expleantur. xy.
- Duo quae caelum ab ortu ad occasum uolui pbant indicia xyi.
- Quattuor rationes caelum rotundum esse declarantes xyij.
- Ratione Alphragau de caeli rotunditate parui momenti esse xyiii.
- Terram ab ortu ad occasum globosam esse xix.
- Quod a polo ad meridiem terra itidem rotunda sit xx.
- Duo aquae rotunditatis indicia. xxi.
- Quattuor quae terra in medio locata sit: signa xxii.
- Duae rationes terrae immobilitatem: quietemque comprobantes xxiii.
- Quantus sit terrae ambitus xxiiii.
- Quo ingenio pbi terrae ambitum deprehenderit xxy.
- Regula diametri ab autore assignata. xxyi.
- Quo pacto diametrum per circumferentiam: & circumferentiam per diametrum alio modo quam auctoris regula cognoscere possimus xxyii.
- Mensurae nomina xxyiii.
- Quae in terra ex ambitu terrae cognitione deprehendi ualeant distantiae xxix.
- Distantiae a terra ad quemlibet orbium caelestium ex terrae semidiametri proportione xxx.
- Interualla a centro terrae ad concava conuexaque globorum caelestium xxxi.
- Globorum caelestium crassitudines xxxii.
- Caelestium globorum circuitus atque circumferentiae xxxiii.
- Quot miliaria uni cuiusuis caelestis globi gradui respondeant xxxiiii.
- Quot uni gradui circuitus terrae xxxv.

Secundi libri commentario hæc duo de triginta.

- Quid circulus maior & minor in sphaera. i.
- Quod magis praecipua in caelo puncta quatuor determinant. ii.
- Quod in luna proprium motum facile est experiri iii.

- Poli utriusque denominationum rationes iii.
- Octo & quadraginta imaginum caelestium nomina v.
- Quid zodiacus circulus vi.
- Quid ecliptica. vii.
- Duodecim signorum caelestium nomina viii.
- Quid tali locutione Sol est in ariete. & simili intellegendum sit ix.
- Tres aliae signi significationes x.
- Quid Colures solstitiorum aequinoctiorum xi.
- Quid punctus uerticis quem zēith nūcupat xii.
- Quid maxima solis declinatio xiii.
- Quid meridianus. xiiii.
- Quid locorum longitudo xy.
- Quo pacto locorum longitudo peruestiganda est xxi.
- Tabula longitudinis & latitudinis locorum ex Promæo deprompta. xyii.
- Quid orizon xyiii.
- Quid orizon rectus & obliquus xix.
- Quod quanta est eleuatio poli mundi super horizonem tanta sit distantia puncta uerticis ad aequatorē xx.
- Quid tropicus cancri & capricorni xxi.
- Quid circulus arcticus & antarcticus xxii.
- Quanta est maxima solis declinatio: tātā poli zodiaci a polo mundi esse distantiam xxiii.
- Quod ex praedictis interualla distantiasque tum in caelo: tum intra cognoscere promptum sit & modus ea cognoscendi xxiiii.
- Quo pacto distantia a circulo boreo ad circulum cancri aliter inueniri queat xxy.
- Nō omnino uerum esse maximam solis declinationē gradus. 23. & minuta. 51. constanter seruare xxyi.
- Quid circulus paralellus xxyii.
- Quinque caelestium zonarum declaratio xxyiii.

Tertii libri Comentario hæc quinque & sexaginta.

- Quid ortus Cosmicus i.
- Quid occasus Cosmicus ii.
- Quid ortus Chronicus iiii.
- Pleiades & earum nomina iiii.
- Quid occasus Chronicus v.
- Quid ortus heliacus vi.
- Quid occasus heliacus vii.
- Quid ortus signi Astronomicus viiii.
- Quid signum recte oriri ix.
- Quid signum oblique: proneque oriri x.
- Quid occasus signi Astronomicus xi.
- Quid occasus signi rectus xii.
- Quid occasus signi pronus sine obliquus xiii.
- Aequinoctiale circulum tam in sphaera recta quam declinabile: regularem: uniformemque ascendere xxiiii.
- Zodiacum circulum neque in sphaera recta neque obliqua: uniformem conscendere xxy.
- Quae signa obliquum finitorem habentibus recte aut oblique orientantur: occiduntue xxyi.
- Tabula ascensionum rectarum & obliquae xxyii.
- In sphaera recta quartas zodiaci a solstitialibus: aequinoctialibusque: initiis inchoatis: suis aequari ascensionibus xxyiii.

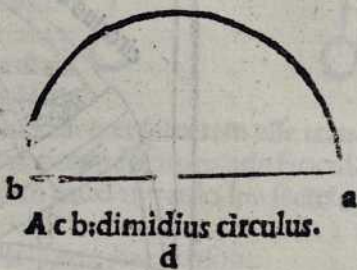
- Quo pacto idē p tabulas cognosci possunt. xix.
 Arietem in sphaera recta oblique oriri. xx.
 Quod sphaera recta obliq̄ oriēte tangē hēat. xxi.
 Quo pacto singulorum quorūq; graduum ascēsiō
 nes comperiantur. xxii.
 Quod pacto quāto tēpore unūquodq; signū i utra
 q; sphaera cōscendat:deprehēdi possit. xxiii.
 Quod i sphaera recta singuli quoq; duo arc⁹ aqua
 les:& pūctis æquinoctialibus aut eorū alteri æquidi
 stantes:æquas habent ascensionē. xxiiii.
 Quæ signa i sphaera recta æqualiter ascēdūt. xxv.
 Signorū oppositorū i sphaera recta æqs eē ascēsiōes. xxvi.
 Quo pacto autoris i lra istātia diluēda est. xxvii.
 Arcus succedentes arieti ad finē usq; uirginis i sphae
 ra obliqua: minuere ascensionē suas supra ascensio
 nes eorundem arcuum in sphaera recta. xxviii.
 Quod q̄tū minuit ascēsiō obliqua totius arcus arie
 tis super ascensionē eiusdem arcus rectam: rātam
 addit totius libræ ascēsiō obliqua super eiusdem li
 bræ ascensionē rectam. xxix.
 Oppositorū arcuū ascēsiōes obliquas simul iunctas:
 eorūde arcuū ascēsiōib⁹ rectis simul iūctis æqri. xxx.
 Quod prædicta nō per ascensionē tabulis alphōsi
 nis adiectas: sed potius tabulis ascensionum Ioānis
 nurēbergi perquirenda sint. xxxi.
 In sphaera obliq̄ quoslibet duos arcus zodiaci aqua
 les: & ab æquinoctii uerni puncto æquidistantes:
 æquas habere ascensionē. xxxii.
 Quid dies naturalis xxxiii.
 Dies naturales adinuicem mora: duratiōe q; inæqua
 les esse xxxiiii.
 Quod septimi climatis naturalis dies arctior breui
 orq; est q̄ sub æquatore. xxxv.
 Qui circuli dierum naturalium xxxvi.
 Quid arcus dierum artificialium xxxvii.
 Quid arcus noctium artificialium. xxxviii.
 Quid dies artificialis. xxxix.
 Quid nox artificialis. xl.
 Habitantibus sub æquinoctiali circulo diem: artifi
 cialē suæ artificiali nocti semper æquari: illisq; per
 petuum esse æquinoctium. xli.
 Obliquum horizonta habentibus: solum bis in an
 no contingere æquinoctium. xlii.
 Ad Cynosuram habitantibus: dierum artificialium
 q̄ noctium diuturniorem moram esse. xliii.
 Quod in eadē sphaera sumptis utrinq; duobus cir
 culis æquatori æquidistantibus: quanta est dies arti
 ficialis unius: tanta sit nox alterius. xliiiii.
 Quo pacto arcus diei artificialis per tabulas cogno
 sci possit. xlv.
 Quid ad arcū noctis habēdū: faciēdū sit. xlvi.
 Quo pacto hore arc⁹ diurni cognoscēda sint. xlvii.
 Quid p nocturnis horis hñdis obseruādū. xlviii.
 Quonā pacto ortus solatis horā dephēdam⁹. xlix.
 Quo deniq; horam occasus. l.
 Quid astronomi in naturalis diei assignatione ob
 seruent. li.
 Quod in sphaera obliqua sex signa a cancro ad finē
 sagittarii cōputata ascēsiōes suas iunctas maiores
 habeant ascensionibus signorū a capricorno ad finē
 geminorum succedentium. lii.
 Quādo apud nostros dies lōgissimi: breuissimi: aut
 suis noctibus æquilibres æqualesq; eē cōtigat. liii.
 Quid hora æquinoctialis atq; æqlis eē dicat. liiii.
 Quid hora naturalis atq; inæqualis. lv.
 Quo pacto horæ inæquales cuiuscūq; diei artificia
 lis haberi ualeant. lvi.
 Quantum unaquæq; horarum inæqualium: conti
 neat horæ æqualis. lvii.
 Qui ppfi Ichthyophagi: Horestes: Carmani. lviii.
 Triplicem esse arabiam. lix.
 Syene urbs ubi sit. lx.
 Vbi tyle & orchades. lxi.
 Quid hic clima nobis insinuet. lxii.
 Septē climatū noīa & illoꝝ declaratiōes. lxiii.
 Tabula septē climatū & eius explicatio. lxiiii.
 Quæ imaginum cœlestium supra principia: media
 atq; fines climatum transeant. lxy.
- ¶** Quarti libri commētario hæc decem & nouē.
- Quid circulus concentricus & eccentricus. i.
 Quid circulus solis eccentricus. ii.
 Quid absis summa & ima eccentrici solis. iii.
 Quod sol duplicem motum sit sortitus. iiii.
 Quid circulus lunæ eccentricus. v.
 Quid epiciclus lunæ. vi.
 Quid æquans lunæ. vii.
 Quid draco: caput & cauda draconis lunæ. viii.
 Quid prima statio & secunda. ix.
 Quid planeta strationarius. x.
 Quid pūctus directiōis & retrogradatiōis. xi.
 Quid arcus directiōis & retrogradationis. xii.
 Quid planeta directus & retrogradus. xiii.
 Quid nadir. xiiii.
 Magnitudines cubicæ planetarū pariter & stellarum
 erraticarū ad diametri terræ cubū sumptæ. xv.
 Quid eclipsis lunæ. xvi.
 Quid eclipsis solis. xvii.
 De tenebris solis & lunæ quæ q̄ christus autor na
 turæ pateretur indicium fuere. xviii.
 Quo tēpore & qua occasiōe reliquiæ diui dionysii
 ariopagitæ depositæ fuerunt anno. 1494 xix.

Circulus est figura plana una qdem circūducta linea cōtenta: in cuius medio pūctus est: a quo omnes rectæ lineæ ad circūdatē lineæ eductæ adinuicem sunt æquales. ¶ Figura plana ē cuius mediū nō subsultat egre ditur ne ab extremis. ¶ Circūferētia circuli est linea circulū cōtinens: hoc est: est linea illa ad quā omnes rectæ lineæ a centro circuli eiectæ adinuicem sunt æquales quæ & ambitus circuitus: curuaturaq; & circulus nō nūq̄ dicitur. ¶ Centrum circuli est pūctus ille: a quo oēs recte ad lineam circulum cōtinentem eductæ adinuicē sunt æquales. ¶ Dimidius circulus ē figura plana diametro circuli & medietate circūferentiæ cōtenta. ¶ Diameter circuli est quæcūq; linea recta p cētrū circuli trāsies utrinq; ad circūferentiā circuli eiectā. ¶ Linea recta est a pūctō ad pūctum extensio breuissima. ¶ Solidum: corpus longitudine: latitudine: altitudineque dimēsū. ¶ Altitudo: crassities: profunditas. ¶ Angulus est duarū lineæ: mutuus contactus: est enim figuræ particula a lineæ contactu in amplitudinē surgens. ¶ Angulus rectus est angulus ex lineā supra lineā cadente: & utrinq; altrinsecus duos adinuicē æquales angulos faciente causatus: ut angulus a d b: & angulus a d c. ¶ Quem si duæ rectæ lineæ continent: angulus rectilineus noīatur: si autem eum lineæ curuæ continent angulus curuus: sphaeralisq; dicitur. Linea curua: circūferentiā: aut circūferētiæ portio est. ¶ Angulus obtusus est angulus qui est recto maior: ut angulus e d b: continet enī angulum rectum a d b: & insuper angulum e d a. ¶ Angulus acutus ē angulus recto minor: ut angulus e d c. Continet enī angulus rectus a d c: angulum e d c: & insuper angulū a d e: & anguli recti æquales: normalesq; dicuntur. Obtusi autē & acuti: obliqui: inæqualesq;. ¶ Integrum est res tota: aut rei pars: quæ sexagenaria partitione nō prouenit. ¶ Minutum est sexagesima pars integri. ¶ Secundū est sexagesima pars minuti. ¶ Tertiū est sexagesima pars secundi: & ita deinceps secundū naturalē numeri semperq; unitate crescentē multitudine. ¶ Dies partitur i. xxiiii. horas: hora in sexaginta minuta: minutū in sexaginta secunda: secundum in sexaginta tertia: & ita deinceps secundū naturalē numeroꝝ seriem quo fit ut hora: secūda cōtineat 3600: & tertia 216000. ¶ Signū est duodecimā pars circuli. ¶ Gradus est tricesima pars signi: at triginta duodecies multiplicata 360 reddūt: quo fit ut iteꝝ recte diffiniat gradus esse tricesima sexagesima pars circuli. Itē & gradus: partes circuli nūcupātur. ¶ Frāgitur ergo circulus in duodecim signa: & signū in trigesima gradus: & gradus in sexaginta minuta: & minutū in sexaginta secūda: & secūdū in sexaginta tertia: & hoc pacto deinceps. ¶ Animaduerte tamē in hac fractione sexagenaria: si frangit hora frāgmēta illa: minuta horaria: secūda: & tertia horaria dicūtur. Et si frāgit signū: dicūt minuta: secūda: tertia signi: & ita deinceps. ¶ Abaci physica rō i sexagenaria collectione (q̄ fit addēdo) atq; sexagenaria mutuatione (q̄ fit distrahēdo) itelligit in qua sūmope re curādū est: ut integra: similia sub similibus integris collocent: & similes minutia sub similibus: unius eiusdēq; denotationis minutis: suis qdē iteruallis distictæ. Minutia sunt minuta: secūda: tertia: q̄rta: & ita deinceps: & i eisdē iteruallis spaciisq; denaria collectiōe aut mutuatione: q̄ uulgaris ē: ut edū ē: & est a tenuioribus minutis collectiōis: distractiōisq; i choādu labor: uerbi cā uolo in unū colligere: hoc est simul addere duos primos subiectæ formulæ numeros: quorū unus superior: & alter inferior collocatur: aut minorē a maiori subducere: addo subducoq; ut subiecta mōstrat formula.

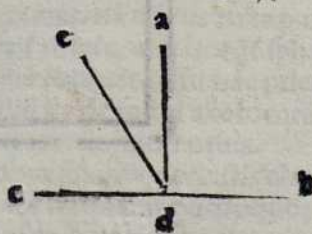
b
 A c b: tota superficies linea
 a b contenta: circulus.
 A b linea circūferentiā cir
 culi c pūctus: centrum.
 c

A c b: dimidius circulus.
 d

d e linea: diameter circuli

☉ Hoc pacto fit physica additio.

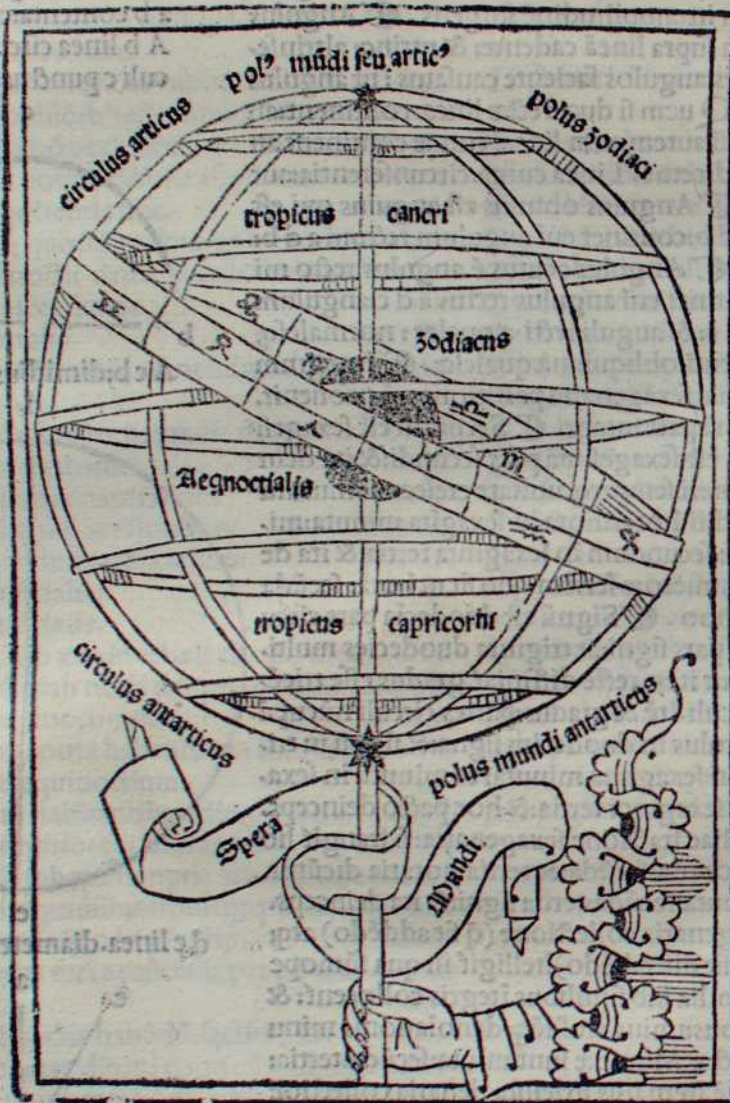
☉ Hoc pacto fit physica distractio.

Sig.	Gra.	Minu.	Secda	Tertia	Sig.	Gra.	Mi.	Se.	Ter.
o	54	48	37	20	o	54	48	37	20
o	50	36	39	42	o	50	36	39	42
1	45	25	21	02	o	04	11	57	38

☉ Tertius numerus subter: ex duobus superioribus additione colligitur.

☉ Tertius numerus subter: ex duobus superioribus distractio relinquitur.

Hæc de abaci physica ratione adiecta sunt: non quia ad abacum: astronomicumque calculum sufficienter introducant: sed ut calculum calculique peritos consulant: qui hæc astronomico instituto sunt formandi: sine qua numerandi peritia aditis quadranti se cognoscant explosos: nullum unquam ex eo fructum suscepturi. Et fit semper oculis tam docentium: tum discipulorum subiecta materialis sphaera. Sed nunc principale institutum aggrediamur.

TIACOBI Fabri Stapulensis in Astronomicum introductorium Ioannis de sacrobosco
Cōmentarius cōsequenter autoris litteræ:cui seruit. adiunctus. Argumentum autoris.

APVD Syracusas Archimedes Syracusanus sphaerae inuentor pro
ditur. Quem unum cum Marcellus Syracusas expugnaret: in
columen intactumq; (si fata dedissent) esse uolebat. Apud autem
parisios Ioannes de sacrobosco hoc introductorio astrono-
mico sphaerae utilitates aperuit: & quia prius quid est q̄ quale ali-
quid est cognoscere opere precium est (impossibile si quidem est cognoscere
quia est nō cognoscentes quid est) iccirco hæc quattuor: sphaera: centæ: axis:
polus: sphaerae in primis ab autore diffinienda suscipiuntur.

1 **S**phaera ergo est transitus circumferentiae dimidii circuli quæ (fixa diame-
tro) eo usq; circunducitur: quousq; ad locum suum fedeat. Et hæc descriptio
ex euclidis undecimo sumpta est. Cuius hic intellectus habeatur. Sphaera est
solidum quod ab arcu semicirculi (sua quidem immobili stanteq; diametro)
una completa reuolutione circumscribi intelligitur. Et id solidum circumscri-
bi intelligitur: quod continue ab arcu ipsum circunducendo: tangi imagina-
mur. Quod an possibile id quidem sit: an secus ad præsens nihil referat.

2 **E**t hæc profecto miræ efficaciae descriptio est: quæ aperte docet (quatum
sensibilis materia recipere ualeat) artificialem constituere sphaeram: cuius uti-
lem cōmodamq; intelligentiam nostræ tempestatis artifices multis auri pon-
do comparare deberent: qui metallo: ligno: aut alia materia figuras torno ex-
primere uolunt. Si itaq; in leui calibe aut ferro: sumpto circino supra quacūq;
lineam semicirculus educatur qui ab arcu ad diametrum usq; excuatur: quin
immo & medium diametri interstitium: & mox ad arcum circumferentiamq;
excuatur ut ea ex parte ad scindendum secādumq; fiat aptus: exurget instru-
mentum tornandis sphaeris (haud secus q̄ circinus circulis) aptissimum. Hanc
utilitatem sua descriptione nobis attulit Euclides: illamq; intendebat cum diceret sphaeram esse tran-
situm dimidii circuli: quæ (fixa diametro) quousq; ad locum suum redeat circunducitur: abditā: ocula-
ramq; tamen: ut solis studiosis pateret. Occulunt enim phylosophi passim miro ingenio sua secreta:
ut desideribus non pateant: studiosis autem atq; solertibus puia sint.

3 **E**t si pennæ pmeruit laudē pdix dedalius nepos q̄ (ut Ouidius cecinit) Serre reppit usum.
Primus: & ex uno duo ferrea brachia nodo. Iunxit: ut æquali spacio distantibus illis.
Altera pars staret: pars altera duceret orbem: hoc est qui ferram: circinumq; repperit: quid ergo noster
Euclides: qui usum fabricandæ longe quidem utilioris spærae: dilucide monstrauit. Neq; primus Ar-
chimedes: sed ante Archimedis tempus apud Megaras Megarensis Euclides phæram adinuenerat.
Sed nunc ad alteram diffinitionem transeamus.

4 **I**terum sphaera est solida: corporeaq; figura: una quidem superficie contenta: in cuius medio pun-
ctus est: a quo omnes recte ad circumferentiam eductæ adinuicem sunt æquales. Et hæc ex Theodosii
libro de sphaeris sumpta est. Et hæc particula: una quidem superficie contenta de conuexa superficie
(quæ circundantium ultima est) intelligitur: quæ eadem & spæra circumferentia nuncupatur. Cætera
autem adeo clara sunt (ut quibus circuli diffinitio cognita est) commentatione non egeant. Quod
enim in planis circulus est: in solidis est sphaera. Et si positas diffinitioes adinuicem cōferre libet: hæc
sphaerae substantiam: illa uero magis fabricandæ sphaerae modum: industriamq; præbet & hæc diffini-
tio: illa uero potius descriptio dicenda est. Sed hæc logico q̄ astronomo magis curanda linquantur.

5 **C**entrum sphaerae est punctus in medio spærae collocatus: a quo omnes recte ad sphaerae circunfe-
rentiam eductæ adinuicem sunt æquales: perinde ac circuli centrum: eum dicimus eē punctum a quo
in circuli meditullio sito: omnes recte ad circuli ambitum eductæ adinuicem æquantur.

Axis phærae est linea recta p centæ sphaerae transiens ex utraq; parte suas extremitates ad spærae cir-
cūferentiā aplicās: circa quā sphaera cōuertit. Autoris diffinitio nōdū cōpleta erat. nā nō oīs recta p cē-
tæ sphaerae trāsies: ex utraq; pte applicata dī axis: s; ea sola circa quā cōuertit rotatq; atq; itorq; s; sphae-
ra. nec ab re qdē. nā dicit ad similitudinē axis carri: q̄ stipes teres est circa quē rota uertit. Et hæc pticu-
lā Theodosi⁹ cū axē diffiniret: diligēter anotauit: neq; id quoq; latuit Māiliū ita de mūdi axe locutū.
Aera per gelidum tenuis deducitur axis Sidereus: medium circa quem uoluitur orbis.

6 **P**olus mundi est punctus axē mundi terminans. Oīs. n. recta finita duobus finalibus punctis clau-
dit: terminatq;. cū itaq; mūdi axis linea recta sit & finita: duobus igif eiufmōi termiabit pūctis: quoꝝ
uterq; & polus & cardo mūdi nūcupat & quoꝝ ille q̄ citra æquocialē ad cæcæ habitātibus eleuat po-
lus arcticus: ille uero q̄ sēp eisdē dep̄ssus oculitur polus antarcticus dī. Sed qd circulus æquocialis:
qd cæcer: & qua de cā ita uocētur postea euadet māifestū. Et q̄ hic de axe & polo dīcūf ad primū mo-
bile referēda sūt: qd solū materialis sphaera sp̄ nris oculis i oib⁹ hui⁹ libelli mōstrād⁹ obiecta respētat.

- 7 ¶ Mox cœlestem speram diducit in primum mobile: firmamentum quæ & stellifera sphaera est: in saturniam iouiam: martiam: solarem: uenream: mercurialem atq; lunarem: quæ nouem numero sūt ordine sitæ: quam quidem partitionem secundum substantiam nominat: q̄ similis sit illi: qua partimur animal in hominem: æquum: leonem: & reliquas animantes: estq; generis in suas species. Fuit enim antiquitas octonario mobilium sphaerarum numero contenta: mox ad nouenarium astronomorum posteritas fere ad Alphonsi tempora reduxit. Purbachius autem plane denarium numerum asseruit. Scda ptitiōe speram secat in speram rectā & obliquā: & hanc ptitiōe scdm accidens noīat q̄ similis sit illi qua ptiret aīal in aīal uigil atq; aīal somno euectū: quā totius in mō in suas ptes logici nūcupāt
- 8 ¶ Sphaera recta est eorum qui sub æquinoctiali circulo habitant: quæ prouide recta dicitur: q̄ illis pari interuallo in medio duorum polorum interstitio positis: neuter polorum altero magis eleuetur: aut quia eorū horizō æquinoctialē ad angulos rectos æquosq; interfecat: qđ accepto coluro p̄ orizō: re p̄facile cernit. quid tamē sit æquinoctialis circulus: qđ horizon: & qđ colurus postea fiet māifestū
- ¶ Sphaera obliqua est sphaera habitantiū ultra citraq; æquinoctiū: quæ ideo illis prona obliquaq; dicitur: quod æquo interuallo: in medio poloꝝ interstitio siti nō sint: uerū illis unus poloꝝ semper eleuat alter autē iisdē semper depræssus occultat: aut q̄ illoꝝ horizō: æquinoctialē circulū ad angulos obli quos in æqualesq; intercipit atq; secat quē pro inde horizonta artificialē nuncupat: q̄ diē artificialem ab artificiali nocte dirimat: quid autē dies artificialis & artificialis nox dicat postea libro tertio sermo futurus est. Et semper obliq; declinūsq; sphaeræ horizonta angulis impibus æquatorē secare uerū esse cōstabit: nisi oīno e directo sub polo iaceat: horū enim horizō æquinoctialē circulū nō interfecaret imo eūdē æqtori circulo: circulū eē cōtingeret. sphaerā tamē ppter primā causā: obliquā: declinēq; hīc cēserent: q̄ alter poloꝝ illis eleuat maxie super emereret: alter uero maxie dep̄ssus sēp occultaret
- ¶ Quæ forma sit mundi Capitulum secundum.
- 9 ¶ Vniuersā mundi machinā uocamus: oīum corpoꝝ tū superiorū tū inferiorū congeriē: quæ in elementarē regionē diducit & cœlestē elementaris quidē regio elementa & ex elementis contempera ta cōtinet: assidue generationi: corruptioni: auctiōni: diminutioni: alterationi: & lationi obnoxia: sub iecta: Quattuor elementa ignis: aer: aqua: terra: quæ si sincera puraq; darent: in partes diuersas formaꝝ cōtemperamentorūq; minime secarent. quoꝝ ignis cœli uicinā summaq; locū sibi fecit i arce. Proximus est aer illi grauitate: locoq; densior iis tellus elementaq; grandia traxit: Et præssa est grauitate sui. circumfluus humor Ultima possedit: solidumq; coeruit orbem. Quēadmodū ex philosophis deprompta: eleganti carmine cecinit Ouidius: quæ deus mundi opifex: optimusq; architectus hunc in modū locauit: & dissociata locis concordia pace ligauit. Et ex horū elementorū cōtemperamentis: uariæ reꝝ sensibiliū species p̄pagant. & cū sumus mūdi faber mūdū gyro tornādo æquauit: terrā in medio tanq̄ imobile sui opis cētræ: æquali ab extremis æqlibratā spacio collocauit: penniq; q̄ete firmauit. cætera autē agitationi parētia fecit. quāto enī aqua agitabilior terra: tāto aer aq̄ cōcitator: & ignis aere rapidior. s; hæc physicā magis q̄ astronomicā desiderāt opā.
- 10 ¶ Circa autē elementariā regionē: ortus: interitusq; uicitudinibus subiectā supereminet lucidus ether (quod cœlū & quintā essentiā philosophi nuncupant) iā ortus: interitusq; expers: cui neq; autorē q̄ quā accedit: neq; diminutionis iniuria detrimentoq; quicq; detrahīt: sed inuariabili in defluxaq; substantia semper idē manens nouē: cœlestes sphaeras (ut autoris fert opinio) complectit: sese orbiculari ter circundantes. quæ seriē auspicata a sphaera nobis uiciniorē: hūc ordinē sunt sortitæ. sphaera Lunæ Mercurii: Veneris: Solis: Martis: Iouis: Saturni Firmamentū: & primū mobile. quod quidē primū mobile continue supra mundi cardines infra diē & noctē: semel completa reuolutione circa terram conuertitur rotaturq; estq; is motus ab ortu per meridiem ad occasum: tādem in ortum recurrens. & primus motus dicitur. quē æquator: æquinoctialisq; circulus mediū diuidit: ut linea uelocissime mota.
- 11 ¶ Et primum mobile omnes ethereas sphaeras suo ambitu contentas: seu infra diem & noctem (hoc est in uiginti quattuor horarum interuallo) semel circa terram suo motu raptat. haud secus q̄ si plures teretes pilæ se mutuo claudant: tangatq; consequenter minor circundantem maiorem: maxima earum circunvoluta rotataq; cæteræ intra clusæ simul unaq; circunuolementur: rotabunturq;: ad ipsius maxime circunuoolutionem. ita quoq; & in sphaeris cœlestibus: sed huiusmodi motum inferiores sphaeræ non per se sed per alterum possident. utpote qui non in ipsis: sed in primo mobili existat: & quæ ad alterius motum quicq; in altero est moueantur. quemadmodum sedens in nauis ad nauis motum impellitur: uehiturq; procul: cum idem in se nullum habeat lationis motum.
- 12 ¶ At inferiorum sphaerarum quelibet (ut autoris sententia est) per se proprioq; motu per obliquum circulum circa suos axes: suosq; polos: primo mobili contranitur: de occidente ad orientem per meridiem: se reuocans in occidentem. Obliquus circulus est signifer: quo de posterior futurus est sermo. neq; q̄ dictum est sphaeras illas primo motui contraniti: idcirco intelligas illorum motuum contrarietatem aliquam: aut aliquam mouendi difficultatem atq; reluctantiā. quandoquidem philosophia sit compertum: cœlestes motus adinuicem non esse contrarios & cœlum ipsum absq; fatigatione reluctantiāq; & resistentia intemperari. & quando talis loquendi mos compēatur: ut sphaera

ra inferiores contrario motu ad primam agitari dicantur: hic certus expetitur intellectus: ut idē penitus intelligat ac si plane subiectas sphaeras e diuerso ad primā agitandi mō: itorqueri agitariq; dicāus.

13 ¶ Nec adeo obtuse concipiendū est: quasi duo motus ī subiectis: inferioribusq; sphaeris sint ut uerbi cā: ī sphaera solis duo: quorū altero de oriente ad occasū rapiat in orientē recurrendo: altero uero e diuerso facto: ab occidente cōpleta reuolutione recurat in occidentē. nā horū mutuū priō p alterū atq; p accidens: (perinde ac sedens in naue) mouet: sed uero p se. estq; horū motuū prius in priō mobili: sedus aut ī unaquaq; subiecta: sphaera: ppius atq; peculiaris: nec hos motus difficile imaginabere si sphaerulā: pilāq; uitreā aq; oppleueris: quā ita te uerlus agites ut aqua aduersū te uertigēs ducat mox sensim uitreā pilā ad oppositū gyraudo circinuoluas: & intuebere cōtentā aquā ad pilā motū pariter moueri: pariter & contranitendo uortigines ducere. Sed has quidē per se: illū autē pilā motum per aliterum ducit. ergo per lucentem uitream pilam primum mobile: & per intraclusum humorem subiectas contentas contranitentesq; sphaeras præsentes animo effingito.

nota exi bla hoc adman p pta du gla netaf duobz mobilibz moueri

14 ¶ Neq; æqli tpe suos circulos absoluūt oēs: sed octaua phæra (ut ptolomæo uisū ē) ī cētē annis cōtrānitēs gradū unū pficit: quo fieret cū oīs circulus .36. sit ptiū: ut unā octaua spæra circulationē .36. milibus annoꝝ pficeret: ducto. n. annoꝝ cētenario p trecētas sexagitas ptes (q̄s gradus & numere circuli dicimus) surgit numerus. 36. miliū annoꝝ. Et sphaera saturni suū circulū ambit ī .30. annis sphaera iouis suū ī .12. sphaera martis suū ī .2. sphaera solis suū ī .365. diebus & sex horis. hoc ē ī uno anno & quadrante diei. ueneris & mercurii cōsimiliter. Et luna ī .28. diebus fere eūdē signifere circulū metit. ¶ At recētū astronomoꝝ sicut & p̄iscogē sentētia ē primū mobile in .24. horis motuū suū itēpare. Et nonū mobile cōtrānitēdo ī .49. milibus annoꝝ. & octauā sphaerā motu accessus & recessus ī .7. milibus annoꝝ de quo motu autor nihil meminit. q̄ tñ adduxit itroductiōe īstitutiōi sufferre uidēt. illa autē altius nobis plenius īstitutis ex aliis sūt req̄rēda. Et hæc de æqlibus motibus quos medios nūcupāt ītelligēda sūt. quos q̄ amplius cognoscere desiderāt: & q̄to tpe pficiāt: æqus ueriusq; nūero dephēdere ualebūt. si subiectā horū motuū formulā itabūt in qua. S. G. M. 2. 3. 4. 5. 6. 7. significāt signa gradus minuta: scda: tertia: q̄rta: q̄nta: sexta: septima. & cū ī loco signoꝝ. 12. repiēt: cōpleta peractāq; circulatio nem designant. deprehendant ergo mō qui sequit: cœlestiū orbiū æquales motus pariter & tēpora.

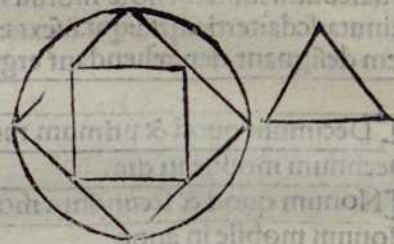
	S	G	M	2	3	4	5	6	7
Decimum quod & primum mobile: in hora	0	1	0	0	0	0	0	0	0
Decimum mobile in die	12	0	0	0	0	0	0	0	0
Nonum quod & secundum mobile: in die	0	0	0	0	4	20	41	17	12
Nonum mobile in anno	0	0	0	26	2	51	9	36	0
Nonum mobile in annis 49000	12	0	0	0	4	56	34	10	0
Aplanes quæ & octaua sphaera: in die	0	0	0	0	30	24	49	0	0
Aplanes in anno	0	0	3	5	0	58	5	0	0
Aplanes in annis 7000	12	0	0	0	0	12	30	0	0
	S	G	M	2	3	4	5	6	7
Saturni circus in die	0	0	2	0	35	17	40	21	0
Saturni circus in anno	0	12	13	34	42	30	27	45	0
Saturni circus in annis 30	12	7	1	25	22	17	34	57	0
Saturni circus in annis 29 & diebus 163	12	0	1	22	25	44	1	48	0
Iouis circus in die	0	0	4	59	15	27	7	23	50
Iouis circus in anno	1	0	20	26	59	59	59	59	10
Iouis circus in annis 12	12	4	20	45	46	21	22	1	30
Iouis circus in annis 11 & diebus 314	12	0	1	24	22	50	57	22	10
Martis circus in die	0	0	31	26	38	40	5	0	0
Martis circus in annis 2	12	2	2	34	10	27	40	50	0
Martis circus in anno & diebus 322	12	0	2	4	44	57	15	0	0
Solis: Veneris: & Mercurii circuli in hora	0	0	2	27	50	49	3	18	4
Solis: Veneris: & Mercurii circuli in die	0	0	59	8	19	37	19	13	56
Solis: Veneris: & Mercurii circuli in anno	11	29	45	39	22	1	59	45	40
Solis: Veneris: & Mercurii circuli in anno & horis 6	12	0	0	26	26	56	19	34	4
Lunæ circus in hora	0	0	32	56	27	33	7	57	41
Lunæ circus in die	0	13	10	35	1	15	11	4	35
Lunæ circus in diebus 27 & horis 8	12	0	9	17	14	15	2	45	13

- 15 ¶ Cœlum uolui ab ortu ad occasum. Primo iudicio sunt stellæ quas sensim ab oriente (quasq; medium cœli fastigium teneant) cōscendere uidemus: a quo pronæ continuæ labuntur ad occasum.
- 16 ¶ Secundo stellæ quæ nobis nō occidunt ut eæ quæ circa polum arcticum (qui noster polus est) existunt: quas in totius noctis serenitate circa eundem polum gyros ducere perspiciamus: & eum motum ex orientis parte inchoare q̄ autem assiduæ in eadem propinquitate perseuerant iudicium est eas nō per se in suo orbe: sed ad sui orbis raptum ferri nec iniuria. nam hūc motum a primo mobili possidēt.

Quod cœlum sit rotundum Capitulum quartum.

- 17 ¶ Primo cœlum rotundum est ut mundum archetypum atq; exemplarem quoad fieri potest imitetur. in quo diuino exemplariq; mundo neq; principium neq; finis usquam est: sed omnium principium ipse idem atq; finis est. ita rotundæ sphericæq; figuræ nusquam determinatum principium atq; finem reperiatis: sed ubiq; principium atq; finis esse uidetur. ¶ Secūdo quia omnium corporum isoperimetrorum (hoc est æqualium circundantium superficierum) rotunda figura capacissima est. talem autem decuit habere ipsum mundum ut qui intra se omnia contenturus esset. ¶ Tertio si cœlum esset trilatere: quadrilatere: aut multilatere multa consequuntur incommoda: orbem scilicet in orbe siue uacuo esse non posse. & circundatum ab altero corpus sine locum esse. & orbis inuicem non sine offensione: sectionisq; iniuria posse moueri. hæc autem sequuntur incommoda si primi mobilis concauum: aut alicuius inferiorum conuexum sphericam sibi non uendicat figuram: ut ad latera adiectæ figuræ monstrant.

- 18 ¶ Quarto rationem alphragani adiungit: quæ parum efficax parumq; momenti est: q̄ si cœlum lateratæ esset figuræ: stellam supra nos existentem nobis propinquiorem esse: & proinde illic nobis q̄ in ortu maiorem debere uideri. At uero eam nō oportet (tamen si supra nos existeret) nobis propinquiorem q̄ in ortu aut occasu esse: ut si angulus supra nos esset collocatus. & belle illam rationem emendat autor: q̄ sol aut stella idcirco in ortu aut occasu appareat maior: quia sit a nobis semotior: elongatiorq;: nam terra ad cœlum perinde ut centrum ad circulum sese habet. a quo omnes recte ad circumferentiam eductæ sunt æquales: & molis (collatione ad cœlum facta) insensibilis. quapropter illa distantia diuersitas apparentiam illam nomine facit (est enim ea (si qua est) impercepta: nulliusq; momenti) sed mediorum diuersitas. densius enim: compactiusq; medium uisibiles radios: uisibiliumq; species uberius diffundit: resq; ipsas cogit maiore sub mole uideri. Hinc quoq; flante austro res maiusculas q̄ flante borea uoluit Aristoteles apparere: & hinc munus in per lucentis conspicueq; aquæ fundo conspectus maior uidetur: sed hæc suspectius potius q̄ astronomus dignoret atq; contempletur.

Quod terra sit rotunda Caput quintum.

- 19 ¶ Terram esse globosam multis depræhenditur iudiciis. Primo q̄ stellæ prius orientalioribus quàm nobis ad occasum uicinioribus oriantur. ¶ Secundo q̄ deliquia lunæ quæ orientalibus circa horam noctis tertiam apparent: nobis circa primam nocturnam horam uidentur: q̄ orientalibus prius q̄ nobis illucescat dies: pariter & nox contingat. Horum autem causa præter terræ tumorem (quo se ab ortu ad occasum in medio interstitio attollit: eleuatq;) nullam assignare possumus. si enim terra ortum inter & occasum plana esset: haud prius eis q̄ occiduis orientur neq; prior illius q̄ nobilis illucesceret dies.
- 20 ¶ Sed a meridie ad polū terrā eē rotūdā cognoscitur: q̄ ad polū habitantibus aliqua stellæ ut stellæ Cynosuræ: Elices: & Bootis (hoc est minoris maiorisq; Vrsæ & arcturi) cōtinuo semperq; apparēt: nō autem iis qui ad æquatorem habitando deurgunt. Et contra habitantibus ad arctum aliqua stellæ semper occultantur ut stella Canopus: quæ Egyptios ad æquinoctium deurgentes clara face illuminat: ut etiam interdiu uideri perhibeatur. & horum nullam causam assignare promptum est: p̄ter terræ tumorem inter arctum & æquatorem interceptum: si enim terra illic plana: æqualiq; superficie eēt profecto ab arcto ad æquatorem eadem stellæ continuo uidentur. hoc itaq; manifestum iudicium est terram a polo ad meridiem globosam speciem gerere: quare cum depræhēsa itidem sit ab ortu ad occasum rotunda, cognoscit igit in nostro hemispherio esse rotunda: & ubicūq; gentiū sit uiuorum habi

ratio illud idē de suo hemispherio depræhendere liceret: nō iniuria igitur astruitur terram eē rotūdā.

¶ Quod aqua sit rotunda Cap tulum sextum.

21 ¶ Aquā etiā spherica eē: suis depræhendit indicii. Primo q̄ posito signo in littore maris & medio uidendi interstitio: eodē consimiliq; mō affecto: oculus in prora nauis abeuntis primū percipit signū mox tantū procedere proculq; abire ualebit ut eidē signi auferatur obrutus. rursus autē eidē rudēs ascendenti: iteq; appareat signū: mox auferat eidē: idē tamē de mali summitate uisuro. Et horū causa est tumor aquæ. si enim plana esset: cū res sub arctiore radio fortius uideat: deberet signū potius in p̄ra: q̄ mali summitate uideri. ¶ Scdo in rebus homogeneis: similiariumq; partium (cuiusmodi aquā eē cognoscimus) partes & totā similit̄ natura desiderat figurā. at aq; partes rotūdā natura appetūt figurā: ut ros & aq; guttulæ mōstrāt ergo & aqua. Hæc itaq; sufficientia p̄stāt argumēta aquā eē rotūdā.

¶ Quod terra sit centrum mundi Capitulum septimum.

22 ¶ Terrā in medio tanq; centræ locatā eē: signa declarant. Primo q̄ stellæ in ortu: meridiæ: & occasu æquali mole eē uident: quasi sit terra in meditullio & cœli cēt̄: ab oibus cœli partibus æquidistans. q̄ si uarietas ulla est: collatiōe tamē ad cœlū facta: insensibilis nulliusq; momēti putanda est. ¶ Scdo q̄ ubiq; gentiū cōpertū exploratūq; est: cœli dimidiū supra & dimidiū infra semper hñi. ut æquinoctia pleniluniaq; monstrant: quod minime contingeret: nisi terra in meditullio & ut mundi centræ sita esset. fieri enim nequiret: si terra ad cœlū uastā insignēq; molē gereret: ut cœli medietas continuo uideret. ¶ Tertio si terrā intelligimus super centræ in duo æque sectā & oculū in cēt̄ro collocari nō amplius oculus ille quā cœli mediū uidebit. est igit̄ tumor a terræ centro ad eius ambitū (facta quidē ad cœlū collatione) insensibilis. ¶ Quarto q̄ autore alphragano quælibet stella (quæ uisu notari ualet) maior est deciesocties terra ut amplius circa finē n̄æ cōmentationis dillucidius apparebit. at stella illa quasi punctus in firmamento lucet. multo igitur ualentiore iure terra ad cœlum collata: ut punctus censebitur. quæ cum sit in medio (ut iam ostensum est) erit ergo terra ut cœli centrum.

¶ Quod terra immobilis quiescat Capitulum octauum.

23 ¶ Hic terræ imobilitatē pseuerantēq; in mundi medio qetē pponit. qđ qđē primo euenit: q̄ oē graue natura suū sitū circa mundi centræ appetit. cū itaq; terra oīum sit grauisima: maxime quoq; id centrū appetit. quo consecuto in eo situ natura quiescit. & cū ab eo nullo pacto (nisi ab eo qui eā cōdidit) dimoueri dislocariq; possit: iugis & pseuerans erit ille status. res enim a suo situ: natiuoq; loco nō nisi altero dimouente excluduntur pellunturq;: Scdo quicq; a medio: cœli uersus ambitū mouetur ascendit: si ergo terra stabilis: immotaq; natura nō manet: sed cœli uersus ambitū mouetur: natura ascendet: quod omnes censebunt impossibile. Neq; quidem circa proprium centrum terram posse resolui: fides ex Aristotele sumpta. māifestum est ergo terrā in mundi medio: iugem stabilemq; qetē sibi retinere.

¶ De quantitate absoluta terræ Capitulum nonum.

24 ¶ Terræ ambitum (inquit) Ambrosii: Macrobbii: Theodosii: & Erasthothenis autoritas demonstrat: q̄ sit ducenta & quinquaginta duo milia romanorū stadiorū cōtinens: q̄ unicuiq; trecentarū sexaginta partū terræ: septīginta tribuēdo stadia surgunt. si. n. 360. in. 700. duxeris. p̄tinus nūerus. 252000. nascitur. Sed quo ingenio p̄hi terræ ambitū depræhenderint insinuat: ut quisquis sua opera id experiri ualeat si lubet. suspenso enim in nocte perspicua astrore gnomico: & stella arctica per utrūq; foramē pinarū regulæ in medio dorso instrumenti iacentis notata: mundi mensores stellæ notatæ altitudine notarūt mox retro calle hanc stellā uersus profecti: tantū processere quo ad eadē stellā per utrūq; foramē pinarū ut prius perspecta: media dorsum instrumenti regula una parte altius steterit: tunc quoq; cognorunt se unā cœli partem: unūq; gradum cōfecisse: pariter & terræ unā illi cœlesti parti respondentem quā mensi septingentorū stadiorū esse compererunt. & quia in terræ ambitu eidem æquales trecentæ & sexaginta habentur partes: cum ambitus circuitusq; omnis trecentas & sexaginta partes contineat: (quas gradus nuncupant) ideo dictis .700. in. 360. numerum. 252000. stadiorum p̄tinus natum esse uiderunt. atq; totius terræ ambitum stadia totidem continentem mox intellexerunt: posterisq; scriptis demandarunt: & quibus simili ingenio probare id possit: qui quantuluncūq; in gnomis astronomicis fuerit institutus. Et ambitu terræ habito: si quis cognoscere desiderat quanta sit terræ diametrus (quæ quidem recta linea est per centrum terræ: utrinq; ad eius circumferentiam eiecta) facile per regulam diametri id cognoscet: quam uult autor esse hanc.

25 ¶ Circunferētia uicesima scda parte dēpta: residui tertia pars est diameter. Vt si datur circunferentia ut duog & uiginti: dēpta unitate quæ uicesima scda pars est: restant unum & uiginti. cuius tertia pars est septē: & illius circunferentia diameter. Si ergo cupis diametri terræ cognoscere quantitātē: quæ re uicesimā scdam partē circuitus terræ partiēdo diuidēdoq; .252000. qui numerus ē circunferētia terræ: p uiginti duo & uenēt nūerus .11454. una scda & una uicesima scda quæ uicesimā scdæ partis nūerū subduc a nūero ambitus terræ. 252000. & relinquūt. 240545. & decē uicesimā scdæ huius ergo residui q̄re partē tertiā ipm p tria ptinēdo: eritq; .80181. semis & septē uicesimā scdæ quā dic iuxta diametri regulā eē quæsitā terræ diameter: cuius semidiameter erit .40090. & uiginti uicesimā scdæ.

26 ¶ At quia ad usū regulæ autoris opus est diuisione ad uicesimā scdam partē eliciendā: deinde eiusdē uicesimā scdæ a toto subductione & itē: ad tertiæ partis inuentionē: residui diuisione. quæ labore numerantibus ingerunt ideo faciliore uia: calculoq; breuiori & diametri ex circunferentia. & ex diametro ambitū circunferentiāq; cognoscere ualebimus hoc pacto. ¶ Ad cognoscendā diametri per circunferentiā: multiplica numē: circunferētia p septē & diuide p uiginti duo & nasce diameteri numerus. ¶ Ad cognoscendā autē circunferentiā p diametri: multiplica numē: diametri p uiginti duo & productum diuide per septem & circunferentiā: ambitusq; proueniet. Et si desideras stadia ad miliaria: passus: cubitos: sextantes: palmos & digitos reducere: hæc notato.

27 ¶ Digit⁹ h mēsuræ: mīma stadiū

Palmus	Digitos habet	4	As: iteg: partes cōtinens	12	Semis	ptes	6	
Sextans	Palmos habet	3	Deunx	ptes	11	Quiquūx	ptes	5
Pes.	Palmos habet	4	Dextans	ptes	10	Triens	ptes	4
Cubitus	Sesqpes ē: palmos hūs	6	Dodrans	ptes	9	Quadrans	ptes	3
Passus	Pedes habet	5	Bisse	ptes	8	Sextans	ptes	2
Stadium	Passus habet	125	Septunx	ptes	7	Vncia	ptē	1
Miliarū	Stadia	8						

28 ¶ Hæc ex Lucio moderato: Cāpanoq; . Et si numē: circuitus terræ p mediū hoc est p duo partīs: habes distantiā in terra de polo ad polū: & de ortu ad occasū. Et si diametri numerū itidē p duo partīs semidiameter terræ (quæ superius posita est) nasce & distantiā a terræ curatura: circunferentiāq; ad eius centrum: siue eā ad digitos: palmos: sextantes: pedes: cubitos: passus: stadia: aut miliaria reduce ris quæ cognoscentibus abacum: factū q̄ facillima sunt: Sed nunc alias ponendi distantiā quæ ex terræ semidiametro cognoscuntur: exercitationis gratia satis hic oportunus uidet esse locus. in qua re faciendā Alphraganum eiusq; sequemur hypotheses. uicesima enim prima sui astronomici differentia: terræ semidiametrum ponit esse miliarium. 3250.

29 ¶ Et a terra ad globi lunæ cōcauum interualum: distantiāq; eē tricesies ter semidiametrum terræ: & dimidium & uicesimā eiusdē semidiametri. 33. una scda & una uicesima. Et a terra ad eius cōuexū & mercurii cōcauū: iteuallū eē sexagies q̄ter & sextatē hoc ē sextā ptē semidiametri terræ. 64. una sexta. Et a terra ad mercurii cōuexū & ueneris cōcauum: iteuallum cēties: sexagies & septies terræ semidiametri. 67. Et a terra ad ueneris globi cōuexum: & solis cōcauum: interuallum milies centies & uicies terræ semidiametri. 1120. Et a terra ad solaris orbis cōuexum & martis cōcauum: interuallum esse milies ducenties & uicies terræ semidiametri. 1220. Et a terra ad martis cōuexum & iouialis globi cōcauum: interuallum eē octies milies octingēties septuagesies sexies terræ semidiametri. 2876. Et a terra ad iouis cōuexum & saturni cōcauum deciesquater milies quadringēties quinquies terræ semidiametri. 14405. Et a terra ad saturni cōuexum & octaui cilculi cōcauum: interuallum eē uicies milies: cēties & decies terræ semidiametri. 20110. Et a terra ad octaui circuli cōuexū & noni cōcauū iteuallū eē pcedētis iteualli duplū. 40220. Ex his colligūt miliaria horū iteualloꝝ a terra p ordinē h̄ pacto.

30 ¶ Interualla a centro terræ ad cōcaua & cōuexa globorū cœlestiū.

		1
Concauum Lunæ	109037	2
Conuexum Lunæ	208541	4
Concauum Mercurii	208541	6
Conuexum Mercurii	542750	4
Concauum Veneris	542750	6
Conuexum Veneris	3640000	
Concauum Solis	3640000	
Conuexum Solis	3965000	
Concauum Martis	3965000	
Conuexum Martis	28847000	
Concauum Iouis	28847000	

Conuexum Iouis	46816250
Concauum Saturni	46816250
Conuexum Saturni	6537700
Concauum Octauæ sphaeræ	6537700
Conuexum Octauæ sphaeræ	15071000
Concauum Noni orbis	15071000

32 ¶ Et orbium spissitudines: crassitudinesq; subducto concaui interuallo ab uniuscuiusq; sui orbis conuexo relinquuntur: quæ sunt hoc pacto.

Crassitudo globi Lunæ	99704
Crassitudo globi Mercurii	334209
Crassitudo globi Veneris	3097250
Crassitudo globi Solis	325000
Crassitudo globi Martis	24882000
Crassitudo globi Iouis	17969250
Crassitudo globi Saturni	18541250
Crassitudo globi Octaui	6537700

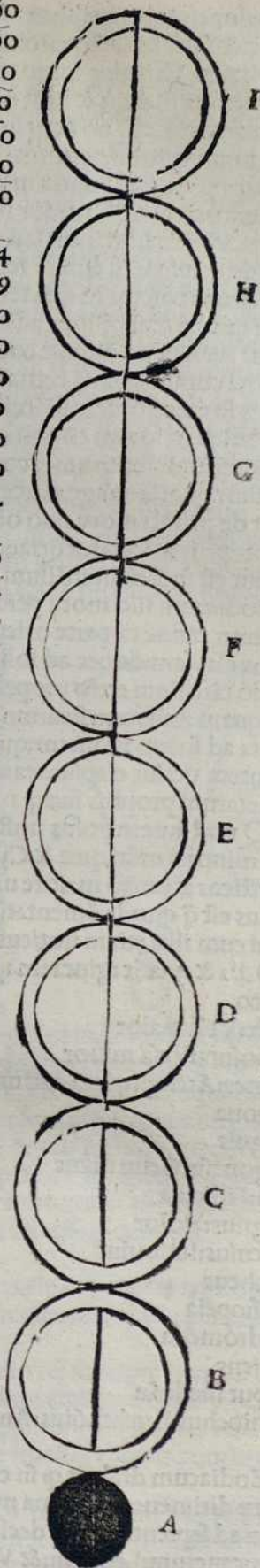
33 ¶ Duplato cuiuslibet globi conuexo: facile ex regula diametri cœlestium globorum circuitus circumferentiaq; elicias hoc pacto.

Circumferentia globi Lunæ	1310829
Circumferentia globi Mercurii	3411572
Circumferentia globi Veneris	22880000
Circumferentia globi Solis	24922857
Circumferentia globi Martis	181324000
Circumferentia globi Iouis	94273572
Circumferentia globi Saturni	410818572
Circumferentia globi Octaui	821637143

34 ¶ Quo quidem circumferentiarum numero per 360. partito proueniunt miliaria: quæ unicuiusq; globi gradui respondent hoc pacto.

Vnus gradus circuitus globi Lunæ	3642
Vnus globi Mercurii	9476
Vnus globi Veneris	63556
Vnus globi Solis	69231
Vnus globi Martis	503679
Vnus globi Iouis	217428
Vnus globi Saturni	1141163
Vnus globi Octaui	2282326

35 ¶ Secundum Eratosthenis regulam quam autor in assignanda terræ curuatura atq; diametro insequitur: uni gradui circuitus terræ secundum cõputationem Romanam respondent miliaria octuaginta septem & semis. Secundum autem computationem qua Alpheraganus: Thebicusq; utuntur: uni gradui terræ respõdent miliaria quinquaginta sex cum do drante hoc est & tres quartæ unius: & terræ circumferentia est. 20428. & quattuor septimæ. & terræ diameter. 6500. & semi diametri quantitas 3250. Quo fit ut Alpheragani miliarium paulominus passuum. 1542. continere depræhendatur: deest ferme uncia medietas hoc est passus uicesima quarta: quorum passuum: miliarium romanum solum mille conprehendit. & qui prædicta interualla atq; distantias ad Eratosthenis: autorisq; miliaria calculata desideraret: factu per q̄ facile est illi qui arithmetico destitutus non est præsidio: Sed de his hætenus: etiam plusquam par sit (nisi numerorum amatoribus) dictum esse uidetur Introductorii astronomici de sphaera primi finis.

¶ ENARRATIO Secundi Libri.

Quid circulus maior & minor in sphaera Capitulum primum.

1 **M**aior circulus in sphaera est qui in cōuexa superficie sphaerae descriptus: sphaeram in duo aequa diuidit & sunt sex: Aequator: Zodiacus: Colurus aequinoctiorum: Colurus solstitiorum: Meridianus & Horizon. Circulus minor in sphaera: is est qui in superficie sphaerae descriptus: minime sphaeram in duo aequa diuidit & sunt quattuor: Circulus arcticus: Circulus caetri: Circulus capricorni: & Circulus antarcticus. Quo fit ut summam decem sint circuli: quorum praesens suscipitur determinatio. Et primum autor determinationem aequatoris exsequitur: cuius determinationis littera clara est.

2 **M**agi praecipua puncta in caelo quattuor determinant: punctum orientis: punctum mediae diei: punctum occidentis: & punctum mediae noctis. Punctus orientis: dei est. Meridiei: intelligentiae. Occidentis: caducorum. Mediae noctis: malae potestatis. Suntque ut lux: lumen: umbra: tenebrae. quapropter motu qui ab oriente incipiens in eandem relabitur & finit: diuinae intelligentiae contemplationis motus explicatur: qui a deo inceptus in deum recurrens feliciter desinit. & motus inferior: nostrae infirmitatis motum inueniat: quo ex sensibilibus ad optimum naturae parentem affurgimus: a quo iterum relabimur ad caduca: a quibus rursus ad diuinae contemplationis officium erigimur: ut ex iis quae uisibilia facta sunt: inuisibilia dei comprehensa cernamus. si tamen quorum contemplationis modus supra rationem ascendit: & quibus fors cognoscendi foelicissima obtigit: gaudent potius intelligibili modo ex deo omnia contemplari: & in ideam cognitam reducere omnia: & quasi in primo cognitionis circulo agitari: quae rationis motu: inferiorumque cognoscendi circulo: ex tenebris: lumen mendicare: & magi per haec quattuor puncta: magna: arcanaque portendunt. Sed de his hactenus.

3 **A**t de primo motu quo oes sphaerae inferiores intra diem & noctem circa terram raptantur: & de motibus propriis inferiorum: contraque nitentium sphaerae: in secundo capite primi libri per praesentem introductionem dictum est sufficienter. Illum tamen proprium motum facile experimur in luna: quae omnium occisime zodiacum illo motu percurrit. quae si notamus in coitu cum sole: & eam postero die intuemur: uidebimus eandem ex parte orientis (modo uideri possit) reliquisse solem: & altera nocte magis orientem uersus elapsam: donec ad solis oppositum plena face illustrata pertigerit ad quem iterum suum absolueno circulum retro properare festinat: quousque eidem iungatur. Et hoc pacto de sole annotaueris: si aliquam stellarum fixarum in uia solis ex parte orientis annotes: quae tardo admodum motu comparata ad solem mouetur: quam tandem proprio motu sol affecutus: tuis obtutibus subtrahet. mox orientem uersus elapsus: eam ad occidentem relinquet. & hunc in modum logis temporibus de quocumque planetarum propriis suaeque naturae accommodis motibus: experientia te redderet edoctum.

4 **Q**uod autem polus noster boreus dicatur a uento: septentrionalis a septem stellis plaustris: quae sunt minoris urae: quae & Cynosura dicitur: & quae est una quadraginta octo imaginum caelestium & arcticus ab arcto maiore ura: quae Calisto & Elyce nominatur: una itidem caelestium imaginum: clarius est quam quod commentationis lucem requirat: & hunc in modum de appellationibus alterius poli qui cum illis etiam noticus & astronoticus dicitur.

5 **O**cto & quadraginta imaginum caelestium nomina sunt haec.

Draco	Anguis ophiuchi	Capricornus: Egoceros
Elyce: Ursa maior	Ophyuchus: Anguifer	Aquarius
Cynosura: Ursa minor	Sagitta	Pisces
Bootes: Arctophylax: Arcturus	Aquila	Cetus: piftrix
Corona	Delphinus	Eridanus
Anguis	Pegasus: Aequus alatus	Lepus
Engonasis: Genu nixus	Deltoton: Triangulus	Orion: Iugule
Lira: Fidicula	Aries	Canicula: Syrius: Canis maior
Cygnus: Holor	Taurus	Procyon: Canis minor
Circulus: Iunonius	Gemini	Argo: Nauis
Cepheus	Cancer: Carcinus	Phillyrides: Chiron
Cassiopeia	Leo	Ara
Andromeda	Virgo: Erigone	Hydra
Perseus	Libra: Chele	Ciphus
Caput medusae	Scorpius: Nepa	Coruus
Heniochus: Erichthoius: Auriga: Sagittarius: Chiron		Piscis: Notius

De zodiaco circulo Capitulum secundum

6 **Z**odiacum diffinit quod sit circulus maior: aequatorem in duobus punctis: quae sunt principia arietis: librae dirimens: cuius una medietatum ad septentrionem: altera uero ad austrum declinat. & pars ea quae ad septentrionem declinat: arctica dicitur & septentrionalis: sed signa arietem: Taurum: Geminos: cancrum: Leonem: & Virginem continens: quae & septentrionalia dicuntur: pars autem ad austrum declinans australis nominatur: sex identidem signa australi: libram: scorpium: sagittarium: capricornum: aquarium: & pisces itidem continens.

Et intelligitur zodiacus latitudinem. 12. graduum habere: quod est latitudinis totius caeli ambitus. 30. pars

*quae dicitur polus arcticus
et antarcticus*

SECUNDVS

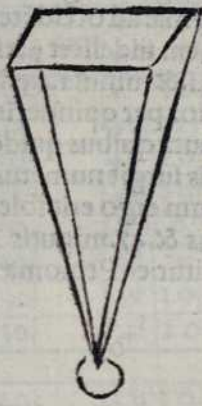
Intelligatur item in media latitudine zodiaci linea eam latitudinem in duo æqua partiens : ultro citroq; sex latitudinis gradus relinquens:quæ dicitur ecliptica.

7 ¶ Est ergo ecliptica circulus maior: latitudinem zodiaci in duo æqua partiens : quæ ideo eclipticæ nomen sortitur: quia nunquam eclipsis hoc est solis lunæue deliquium contingat: nisi eorum uterq; sub eadem linea in eodem: aut oppositis gradibus decurrat : in eodem quidem si solare futurum sit deliquium: in oppositis uero si lunæ: & sol semper sub ea linea medius incedit: neq; usquam ultro citroq; deflectitur deuiatq;: cæteri autem planetarum: nunc sub ea: nunc citra: nunc ultra exspaciati uagantur: qui si in ea latitudinis medietate quæ ad arctum reliquitur uagi feruntur: latitudinem tamen dicunt hæc septentrionalē: sin in altera: latitudinē declarationēq; tū habent meridionalem. Et circulus oīs in .12. æquas partes secat q̄ signa nominatur: & signū quodlibet cursum in .30. gradus: quo fit ut circulus q̄scq; .360. gradus cōtinere dinoscatur. .12. siquidē in triginta ductis: numerus .360. protinus enascitur.

8 ¶ Et signa in zodiaco pecularia nomina sibi sortiuntur atq; uendicant: suntq; Aries: Taurus: Gemini: Cancer: Leo: Virgo: Libra: Scorpius: Sagitarius: Capricornus: Aquarius: Pisces in cæteris autem circulus nomini nulla sunt sortita: sed duntaxat signa nuncupantur cæteræ autem fractiones ex fronte libri notæ sunt. Mox emendat eos qui dicebant signa zodiaci esse quadrata cum quadratum sit superficies quattuor æqualium laterum: atq; angulorum: modo latus unum signi zodiaci ē duodecim graduum & alterum triginta: quod quidem maius altero esse cognoscitur: nā alterius duplū sesquialter.

9 ¶ Mox declarat quid tali sermone sol est in ariete aut tauro & similibus intelligere debeamus : cum sol in quarto cælo feratur & aries octauo circuli sit in octauo circulo: & primi nobilis in primo utriusq; enim & octauo & primi circuli mobilis proprius ponitur zodiacus: dicit primo q̄ eo sermone intendimus solem esse sub ariete aut sub tauro & ita quoq; de similibus & capi in pro sub : & signum in ea significatione in qua paulo ante finitum est.

10 ¶ Sed alias tres pōit significatiōes signi: q̄ minus astronomica pposito cōducūt. Præ est ut signū dicatur euersa pyramis cuius basis sit signū pprie sūptū: sed uertex pyramidisq; conus ī cætro terræ itelligatur: est. n. pyramis figura solida a cuius una superficie latera ad unū punctū erecta cōcurrunt: & ea superficies a qua erigunt latera pyramidis basis nūcupatur: & pūctus ad quē cōcurrūt pyramidis uertex atq; conus: & hoc pacto ut edo noīe signi: q̄cqd sub signifero circulo cōtinet pōt dici (ut pars) eē ī signo. Secda ē ut signū accipiat p .12. parte spheræ : ita ut spheræ itelligatur diuidi p circulos se ī polis eclipticæ iterscātes: quorū prius p p̄cipia arietis & libræ: & scdus p eorū fines & p̄cipia geminorū & sagitarii trāseat : & huc ī modū cōsequēter: & pars cœli .12. iters p̄xios circulos arietē mediū itercipientes: signū arietis nūcupat & hoc pacto de tauro: geminis: cæcro: & reliqs. Tertia ē ut signū p mūdi unica. i. l. parte accipiat: ita. f. ut itelligamus totā corporeā machinā in .i. æquas partes diuīum p superficies circuloꝝ sese in polis eclipticæ (ut modo dictum est) secantium: quorum proximi quiq; bini in latitudine media: si gna opposita intercludant primus & secundus ex una parte in medio claudant arietem & ex altera libram: & secundus & tertius taurum & scorpium: tertius & quartus geminos & sagitarium: quartus & quintus cancrum & capricornum: quintus & sextus leonem & aquarium : sextus & primus uirginem & pisces. Quo fit ut sex circulis tota corporeorum machina in duodecim æquas partiōes: rite hoc pacto intelligeretur diuisa: & quicquid in uniuerso posse dici hoc pacto (ut pars) eē in signo. sed hæ tres supremæ signi significationes (ut iam dictum est) parum ad astronomiam momenti afferunt : prima autem magis accomoda est: iccirco de his abundantius q̄ par sit forte dictum esse uidebitur.

¶ De duobus coluris Capitulum tertium.

11 ¶ Colurus solsticiorum est circulus maior: per p̄cipia cancri & capricorni: per polos eclipticæ: pariter & polos mundi transiens. Colurus autem æquinoctiorum itidem circulus maior est : per p̄cipia arietis & libræ & polos mundi transiens.

12 ¶ Punctus uerticalis (quem zenith nuncupat) est punctus in cælo & directo rei suprapositus: & si concipias lineam rectam per centrum terræ: pedes & caput cuiuspiam ad cælum erecti transeuntem: applicantemq; ad cœli circūferentiā eius extremum: punctus ad quem applicat: uertex illius rei diceretur: & eo pacto si per centrum terræ & medium urbis hæc linea transire intelligatur : is punctus ad quem in cælo applicat illius loci uerticalis punctus dicitur.

13 ¶ Maxima solis declinatio est arcus coluri inter æquatorem & alterutrum tropicorum interceptas: quæ a Ptolomæo inuēta est uigintitrium graduum: & unius & quinquaginta minutorum: ad almeone uero .23. graduum & .33. minutorum: & huius uarietatis mobilitas eclipticæ octauo circuli in causa est: quæ accessionis: recessiōisq; motu eiusdem circuli prouenit: ut amplius ex theoreticis est cognoscendum. cætera autem peruiam: perspicuamq; de se præbent intelligentiam.

¶ De meridiano Capitulum quartum.

- 14 **M**eridianus est circulus maior per punctum uerticis & polos mundi transiens: unde euenit ut hūc circulum nobis uel ad ortum uel ad occasum proficiscentibus: cōtinue uariari necesse sit: & omnia loca quorum unus ad orientem magis q̄ alter quicunq; pronior uergat: diuersos habere meridianos: & hoc pacto de locis uicinius ad occasum uergentibus.
- 15 **L**ongitudo locorum (quam & longitudinem ciuitatum ducunt) est arcus æquatoris inter duos duum locorum meridianos interceptus: & cum æquator. 360. gradum circuitum obtinens: totus super horizonta in. 24. horarū spacio regulariter ascendat: hinc euenit ut in una qualibet hora. 15. æquatoris gradus continue super horizontem conscendant: quapropter ex longitudine ciuitatum facillime cognoscitur unius ad alteram horaria distantia cum sol citius meridianum obtineat eis qui orienti sunt uiciniore q̄ occidenti: ergo si duarum urbium: longitudo sit. 15. gradus: sol citius earum orientalis unius horæ interuallo q̄ occidentalis meridianum continget: & si illoꝝ locoꝝ longitudo esset. 0. gradus: sol citius illic duarum horarum interuallo q̄ hic ad meridiei perueniret fastigiū quod facile ex tabula longitudinum locorum ab occidente paulo post subiuncta deprehendas.
- 16 **I**ntra ergo tabulam & uide eregione locorum (quorum mediei differentiam quæris) longitudes: & minorem substrahe a maiori scilicet gradus a gradibus & minuta a minutis: & quod relinquitur est illorum adinuicem longitudo: partire ego per. 15. gradus longitudinis inuenta: & quod elicitur sunt horæ quibus sol citius in loco cuius inuenta fuerat longitudo maior peruenit ad meridianū. At si gradus non ascendat ad. 15. aut si qui supersint partitione per. xv. facta: illos multiplica per. 60. & producto adde minuta si quæ superabant & partire per. xv. & habebis minuta horæ: & si partitione facta superant mīuta: ea rursus duc in. 50. & partire per. xv. & habebis secunda: & hoc pacto eliceres tertia & alias minutias. Verbi causa: si cupis cognoscere quanto tempore sol citius hierosolymitanis q̄ parisiis contingit meridianum: accipe utrorunq; ex tabula ab occidente longitudinem: estq; parisiore longitudo gradus. 24. minuta. 30. hierosolymitanorum uero gradus. 66. & minuta. 15. & quia hierosolymæ ad occidentem q̄ parisiis est longitudo maior: subtraho ergo gradus. 24. & minuta. 30. longitudinem uidelicet parisiensem & gradibus. 66. & minutis. 15. longitudine Solymorum & superant gradus 41. & minuta. 45. longitudo scilicet meridianorum hierosolymæ & parisiis: quos superates gradus partior per quindecim & proueniunt duo numerus scilicet horarum sed supersunt. ii. gradus & .45. minuta quibus quidē gradibus per sexaginta multiplicatis & producto additis .45. superantibus minutis surgit numerus. 705. quem partior per. 15. & proueniunt. 47. numerus scilicet minorum horæ. ratum ergo erit solem citius occupare meridiei summitatem hierosolymitanis q̄ parisiensis duabus horis & .47. minutis Tabula ergo longitudinis locorum pariter & latitudinis subter conspicienda subicitur: ex Ptolomæo deprompta.

[Faint, mirrored text from the reverse side of the page, likely bleed-through or a secondary column of text.]

SECUNDVS

Tabula longitudinis & latitudinis ciuitatum ab occidente.

Nomina	Lōgitudō		Latitudo		Nomina	Lōgitudō		Latitudo	
	G	M	G	M		G	M	G	M
Ex hispania quæ & iberia					Ex italia				
Hieron pmontoriū	2	30	38	15	Ligur:ciuitas	30	0	42	30
Anas:fluuius	4	20	37	30	Mediolanum:ciuitas	30	30	44	20
Betis:fluuius	5	20	37	0	Ticinum:ciuitas	30	30	44	0
Mneſtei:portus	5	30	36	30	Parma:ciuitas	32	10	43	30
Calpe:mons	7	30	36	15	Regium:ciuitas	32	30	43	30
Julia:ciuitas	8	30	0	0	Nuceria:ciuitas	32	0	43	20
Corduba:ciuitas	9	20	38	20	Felcina:ciuitas	33	20	42	30
Caridemū pmōtoriū	11	20	36	30	Florentia:ciuitas	33	30	43	0
Nelus:fluuius	12	0	45	10	Piſa:ciuitas	33	20	42	30
Cartago noua:ciuitas	13	0	37	30	Aretium:ciuitas	34	20	42	30
Pallantias:fluuius	15	0	39	30	Sena:ciuitas	34	20	42	20
Iberus:fluuius	15	30	39	20	Fauentia:ciuitas	34	10	43	30
Tarracon:ciuitas	16	20	40	20	Ariminum:ciuitas	35	10	43	30
Barcinon:ciuitas	17	15	41	0	Roma:urbs	36	30	41	30
Ex gallia					Tiberis:fluuius				
Garunna:fluuius	18	30	46	30	Tibur:ciuitas	36	30	41	30
Neodunum:ciuitas	19	0	50	0	Preneſte:ciuitas	37	20	41	30
Neomagus:ciuitas	20	30	51	0	Aritia:ciuitas	37	0	41	20
Rotomagus:ciuitas	21	30	51	0	Priuernum:ciuitas	37	30	41	30
Sequana:fluuius	23	0	50	30	Cume:ciuitas	39	10	41	30
Lugdunum:ciuitas	24	15	45	20	Capua:ciuitas	39	30	41	20
Leucotecia:quam pa- riſium eſſe putant	24	30	48	30	Pithecuſa:ciuitas	39	20	40	20
Mofa:fluuius	25	30	53	30	Parthenope:ciuitas	40	0	41	0
For iulium:ciuitas	27	20	42	30	Petilia:ciuitas	40	30	38	30
Varus:fluuius	28	20	43	0	Tarentum:ciuitas	41	30	39	30
Ex germania					Ardea:ciuitas				
Amasſus:fluuius	29	0	55	0	Pelorus pmōtoriū	31	40	38	30
Tuberium:ciuitas	30	0	52	0	Drepanum:ciuitas	36	30	36	20
Vlma:ciuitas	31	0	47	0	Phorbantia:inſula	36	0	36	20
Brondētia:ciuitas	33	30	48	0	Lilibeum:ciuitas				
Enus:fluuius	34	0	47	30	& promontorium	37	0	36	0
Biturdium:ciuitas	34	30	51	15	Panormus:ciuitas	37	0	37	0
Meunum:ciuitas	35	30	53	30	Heraclea:ciuitas	38	20	36	20
Bergium:ciuitas	36	0	49	30	Hibla:ciuitas	38	20	37	0
Galeſia:ciuitas	37	30	52	20	Ethna:mons	39	0	38	0
Stragona:ciuitas	39	20	52	30	Orchus:fluuius	39	30	36	40
Corinium:ciuitas	41	10	44	0	Megara:ciuitas	39	10	34	10
Iuollum:ciuitas	42	30	46	0	Pachinus:pmōtoriū	46	0	36	20
Bibalis:ciuitas	43	0	45	30	Ex Sarmatia				
Nerona:ciuitas	44	20	44	30	Boriſthenis medlum	53	0	50	40
Epicaria:ciuitas	45	30	41	20	Boriſthenes:fluuius	57	30	48	30

n

LIBER

Nomina	Lōgitudō		Latitudo		Nomina	Lōgitudō		Latitudo	
	G	M	G	M		G	M	G	M
Nomina					Aulis:portus	53	30		37 30
Riphei:montes	63	0	57	30	Calchis:iuxta Euripum				
Hostium occidentale					fluuium:ciuitas	53	30		38 0
tanais fluuii	66	20	45	10	Chyus:insula	54	40		36 0
Oriente eiufdem	67	0	54	30	Cheronefus	54	30		38 10
☉ Ex thracia					Caphareus:pmōtoriū	55	0		37 30
Nessus:fluuius	51	30	41	30	Delus:insula	55	20		37 20
Abdera:ciuitas	52	10	41	30	Olearus:ciuitas	55	20		37 30
Rhodope:mons	52	30	43	0	Seriphum:ciuitas	55	0		36 30
Samothrace:insula	52	30	41	10	☉ Ex peloponefo				
Ebrus:fluuius	53	0	41	30	Strophades:insule	47	20		36 0
Bosphorus:fluuius	54	20	41	30	Alpheus:fluuius	48	20		35 30
Bizantium quæ &					Pylus:ciuitas	48	30		37 30
constantinopolis	56	30	43	0	Pifa:ciuitas	48	40		36 0
☉ Ex macedonia					Helis:ciuitas	49	0		36 20
Pindus:mons	47	40	38	30	Troezen:ciuitas	49	10		35 20
Phefus:ciuitas	47	19	39	20	Lacedemon:ciuitas	50	10		35 30
Antigonia:ciuitas	48	40	41	20	Eurotas:fluuius	50	30		35 10
Axius fluuius	46	30	40	40	Epidaurus:ciuitas	51	1		37 30
Strymon:fluuius	50	15	41	20	Inachus:fluuius	51	30		35 30
Arethusa:fluuius	50	10	41	20	Corinthus:urbs				
Peneus:fluuius	50	30	39	20	quæ Ephire	51	15		36 30
Olympus:mons	50	0	39	20	Isthmus:continens				
Offa:mons	50	40	39	40	Nemea:silua	51	1		36 20
Othrys:mons	50	0	38	40	Argos:ciuitas	51	20		36 10
Pelion:mons	51	10	39	20	Mycene:ciuitas	51	30		36 10
Laryssa:ciuitas	51	20	38	30	Egina:urbs	52	20		36 30
Athos:mons	51	0	40	10	☉ Ex mauritania				
Lemnos:insula	52	20	40	30	Tigis cesarea:ciuitas	6	30		35 30
Scyros:insula	54	0	39	0	Atlas minor:mons	6	0		33 20
☉ Ex epiro					Atlas maior:mons	8	20		26 30
Acroceraunia:mōtes	44	20	39	10	☉ Ex minore aphrica				
Butrotum:ciuitas	45	30	38	20	Vtica:ciuitas	32	0		32 30
Acheron:fluuius	47	10	38	20	Cirna:mons	33	0		30 0
Ambracia:ciuitas	48	0	38	10	Carthago:ciuitas	34	30		32 40
Actium:ciuitas	48	15	37	30	Syrtes:parue	38	30		32 0
Leucas:pmōtoriū	48	20	37	40	Triton:palus	38	40		29 40
Archelous:fluuius	48	30	37	30	Ammonis:ciuitas	42	0		32 40
Itacha:insula:in qua & ci					Syrtes:magne	43	10		31 0
uitas eiufdē est nois	48	0	37	20	Cirene:ciuitas	50	0		31 20
☉ Ex Achaia					☉ Ex egypto				
Calidon ciuitas	49	0	37	40	Alexandria:ciuitas	60	30		31 0
Euenus:fluuius	49	0	37	30	Canopus:ciuitas	60	30		31 1
Cyrra:mons	50	0	37	30	Nili primū hostiū	60	30		31 1
Pythia:ciuitas	50	30	37	30	Secundum:hostium	61	30		31 1
Delphi:ciuitas	50	0	37	40	Tertium:hostium	61	30		31 10
Parnafus:mons	51	0	37	30	Quartum:hostium	62	30		31 10
Thespie:ciuitas	51	20	37	40	Quintum:hostium	62	30		31 10
Orchomenus:ciuitas	51	20	37	40	Sextum:hostium	63	1		31 10
Cytheron:mons	52	30	37	40	Septimum:hostiū	63	15		31 10
Eleufis:ciuitas	52	20	37	10	Dionifia:ciuitas	60	30		29 0

SECUNDVS

Athene:ciuitas	52	30	37	10	Memphis:ciuitas	61	30	29	30
Megare:ciuitas	52	0	37	20	Hermys:Mercurii				
Marathon:ciuitas	53	10	37	10	trismegisti:ciuitas	61	40	28	20
Afopus:fluuius	53	30	37	40	Helyopolis:ciuitas	62	30	29	30

Nomina	Lōgitudo		Latitudo		Nomina	Lōgitudo		Latitudo	
	G	M	C	M		G	M	G	M
Thebe:ciuitas	62	30	25	30	Tharfos:ciuitas	67	40	36	30
Siene:ciuitas	62	0	29	20	Termodoon:fluuius	67	0	43	15
☉ Ex minore asia					Tanais:fluuius				
Abydus:ciuitas	55	20	41	15	Phasis:fluuius	72	30	45	0
Simois:fluuius	55	20	41	0	Colchis:insula	75	30	39	0
Scamandrus:fluuius	55	15	41	0	☉ Ex syria				
Sigeu:pmōroriū	55	10	41	0	Carmelus:mons	66	20	32	30
Iliū q̄ & troia:ciuitas	55	30	41	0	Ptholemais:ciuitas	66	30	33	0
Tenedos:insula	55	0	30	30	Iordanis:fluuius	67	40	32	20
Lesbos:insula	55	0	40	0	Tyrus:ciuitas	67	0	33	20
Mitilene:ciuitas	55	40	39	40	Sydon:ciuitas	67	0	33	30
Icaria:insula	56	30	47	40	Libanus:mons	68	30	34	10
Chyus:insula	56	20	38	20	Casius:mons	68	30	35	20
Ida:mons	56	0	41	0	Damascus:ciuitas	69	0	33	0
Cnidus:ciuitas	56	15	36	0	☉ Ex palestina quæ &				
Smirna:ciu ^{us}	57	20	38	20	Iudea dicitur				
Clazomene:ciuitas	57	0	38	30	Iopa:ciuitas	65	40	32	30
Colophon:ciuitas	57	40	38	10	Azotus:ciuitas	65	15	31	30
Ephesus:ciuitas	57	40	37	40	Ascalon:ciuitas	65	0	31	40
Meander:fluuius	57	40	37	20	Sebasta:ciuitas	65	40	32	30
Minas:mons	57	30	38	30	Hierosolyma:ciuitas	66	15	31	20
Pergamus:ciuitas	57	20	39	30	Aphaltus:lacus	66	30	31	10
Samus:insula	57	0	37	20	Tiberiadis:lacus	67	15	32	1
Cous:insula	57	0	36	20	☉ Ex assyria				
Rhodus:insula	57	20	35	20	Niniue:ciuitas	78	0	36	40
Tmolus:mons	58	30	38	30	Babylon:ciuitas	79	0	35	0
Micale:mons	58	0	37	40	Thesipon:ciuitas	80	0	35	0
Miletus:ciuitas	58	0	37	0	Cambyfes:fluuius	81	0	42	30
Magneha:ciuitas	58	40	39	10	☉ Ex Carmama				
Philadelphia:ciuitas	59	0	38	30	Bactra:regia	116	0	41	0
Laodicia:ciuitas	59	30	38	40	Oxiana:ciuitas	117	10	44	40
Antiochia:ciuitas	59	30	38	30	☉ Ex india				
Cadmus:mons	59	40	38	30	Bragma:ciuitas	128	0	19	0
Pactolus:fluuius	59	0	39	20	Ganges:fluuius	129	0	17	20
Nyla:ciuitas	59	0	38	15	Gāgis:primū hostiū	144	30	18	10
Hermus:fluuius	60	0	40	0	Secundum:hostium	145	40	18	40
Didimus:mons	61	0	40	40	Tertium:hostium	146	30	18	40
Iconium:ciuitas	64	30	38	30	Quartum:hostium	147	30	18	30

LIBER

Prœvinciarum principiâ media atq; fines tum in longitudinum tum latitudinum gradibus

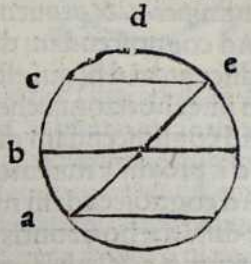
	Lôgîtudo			Latitudo			Lôgîtudo			Latitudo			
	P	M	F	P	M	F	P	M	F	P	M	F	
	G	G	G	G	G	G	G	G	G	G	G	G	
Ex europa p̄uicie													
Hibernia insula Bri													
tannica	7	13	18	62	59	57	Ex asia p̄uicie					Australis.	
Albion insula							Pōtus & Bithinia	56	59	62	43	41	40
britannica	14	22	30	61	56	51	Asia minor	55	58	62	48	41	35
Hispania betica	4	8	12	40	38	36	Licia	59	60	61	37	36	35
Lusitania hispania	2	6	11	41	39	37	Galatia	61	63	65	44	41	38
Tarraconēsis hispāia	4	12	20	45	39	34	Pamphīsia	61	62	64	38	36	35
Celtogalatis aqtāia	17	19	21	55	49	43	Capadocia	27	49	72	51	44	37
Gallia lugdunensis	16	20	25	51	45	39	Armenia minor	65	68	71	42	39	37
Gallia belgica	22	25	29	54	49	45	Cilicia	64	66	69	38	37	36
Gallia narbonensis	21	25	29	45	43	42	Sarmatia asiatica	64	75	87	55	50	46
Germania magna	27	36	46	59	52	46	Colchis	71	72	74	46	45	44
Rethia	29	30	31	47	46	45	Iberia	74	75	76	46	45	44
Vindelicia	32	33	34	47	46	45	Albania	77	81	85	47	45	44
Noricum	34	35	37	49	47	45	Armenia maior	71	75	79	44	41	38
Pannonia superior	37	42	48	47	46	45	Ciprus insula	64	61	67	36	34	33
Pannonia inferior	41	43	45	47	44	42	Syria	66	69	73	37	33	30
Illiris	36	42	49	45	39	34	Palestia q̄ & iudea	64	65	67	32	31	30
Dalmacia	37	41	46	44	42	41	Arabia petrea	65	67	69	31	29	28
Italia	28	38	49	45	41	38	Mesopotamia	72	75	79	44	39	34
Cirrus insula	30	34	39	41	40	39	Arabia deserta	72	75	79	35	32	29
Sardinia	29	34	39	39	34	29	Babilonia	28	59	80	35	32	30
Sicilia	36	38	40	39	36	34	Affyria	76	79	83	39	37	35
Sarmaria	47	59	72	68	54	41	Media	80	89	99	43	38	34
Taurica	60	62	64	48	47	46	Susiana	80	84	88	38	34	30
Iafiges	43	44	45	48	47	46	Perfis	85	89	94	35	32	29
Datia	43	51	59	48	45	43	Partia	94	97	100	38	36	34
Misia superior	45	47	49	44	43	42	Hircania	94	97	100	42	40	38
Misia inferior	47	52	57	48	45	43	Arabia felix	65	79	94	29	20	11
Thracia	51	53	56	44	42	41	Carmania	94	99	104	29	23	18
Chersonesus	54	0	55	41	0	41	Margiana	101	103	106	43	41	39
Macedonia	44	49	54	48	43	38	Bactriana	111	115	119	44	41	39
Epirus	44	46	49	39	37	36	Sogdiana	117	120	124	45	43	41
Achara	48	50	53	38	37	36	Scythia intra imaū						
Enboia insula	52	53	55	38	37	36	montem	91	97	104	48	45	43
Peloponessus	47	49	52	45	39	34	Scythia extra imaū						
Creta insula	52	53	55	55	44	34	montem	144	147	150	49	43	37
Ex africa p̄uicie							Seria	156	166	177	51	44	37
Mauritāia tīgāica	6	41	76	35	30	26	Aria	102	106	111	38	35	33
Mauritāia cesariēsis	11	18	26	36	31	26	Paropanifus	113	116	119	38	35	33
Africa minor	26	36	46	14	30	20	Drangiana	103	107	111	32	30	28
Numidia	20	33	46	38	32	26	Arachosia	112	115	118	32	30	28
Cirene	47	49	51	31	26	21	Gedrosia	105	111	118	28	22	17
Marmarica	51	58	65	39	31	23	India intra gāgē	109	128	147	37	24	11
Egyptus me							India extra gāgē	137	154	172	35	18	1
diterranea	52	58	65	31	27	23	Aurea chersonesus	145	157	169	9	5	2
Libia interior	1	24	48	33	19	5	Sinarum regio	175	177	180	26	14	2
Etiopia sub egypto	59	70	82	22	11	1	Taprobone insula	116	125	135	12	6	1

SECUNDVS

18 **H**orizon qui & finitor dicitur est sphaerae circulus maior: superius hemisphaerium ab inferiore diuidens. est enim is circulus in quem sub diuo consistentium: circumducentiumq; oculos: uidetur ob-
tutus deficere: q & dicit partē coeli uisam a nō uisa dirimeī. Hemisphaeriu: dimidiū sphaerae nūcupāus

19 **R**ectus horizon est horizon sub aequatore habitantium: qui & sphaeram rectam habere dicuntur. Obliquus horizon est horizon ultra: citraue aequatorem habitantium ubicunq; morari contingat. qui & idem sphaeram decliuem: pronam: atq; obliquam habere dicuntur. & omnium horizontum capitis uertex polus dicitur: a finitore scilicet undiq; omniq; ex parte aequidistans. Latitudo locorum est interuallum: atq; distantia puncti uerticalis loci ad aequatorem. pro qua haec subditur regula.

20 **Q**uanta est eleuatio poli mundi super horizontem: tanta est distantia puncti uerticis ad aequatorem. quod per inde est ac si dicatur quanta ē alii cuius loci: poli mundi eleuatio super horizontem: tanta est eiusdem loci latitudo. quae hoc pacto demonstratur. **E**sto a b c alter colurus nostro meridiano coniunctus. Linea b aequator c punctus uerticis d polus mundi a e horizon. manifestum est arcum d e esse eleuationem poli super horizontem: quam dico esse aequam arcui c b qui est distantia puncti uerticis ad aequatorem. nam arcus b d (qui est distantia aequatoris ad polum mundi) est quarta pars circuli a b e & similiter arcus c e distantia scilicet puncti uerticis ad horizontem: quarta est eiusdem circuli a b e nam punctus uerticalis: polus est horizon-
tis. sunt igitur arcus b d & arcus c e quadrantes scilicet eiusdem circuli adiuicem aequales: quādo quidem quartae omnes eiusdem circuli adiuicem aequantur. at arcus c d est pars primae quartae b d similiter quoq; & idem arcus c d pars est secundae quartae c e dempto ergo ab utraq; quartarum cōmuni arcu c d residua erūt aequalia. nam proloquium: dignitasq; est: si ab aequalibus aequalia aut idē cōmune auferas residua esse aequalia. sed depto arcu c d ab quadrante b d relinquic b distantia a puncto uerticali ad aequatorem. & dempto eodem arcu c d ab secundo quadrante c e relinquitur d e eleuatio. s. poli mundi super horizontem aequantur igitur adiuicem c b & d e distantia. s. puncti uerticalis ad aequatorem: & eleuatio poli mundi super horizontem. quanta est ergo eleuatio poli mundi super horizontē tanta ē & distantia puncti uerticalis ad aequatorē. quae est & loci latitudo atq; ppositū

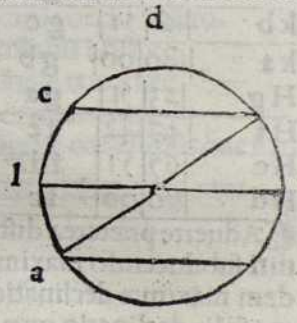

De quattuor circulis minoribus Capitulū sextum.

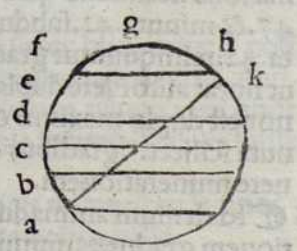
21 **T**ropicus cancri est circulus minor: quem sol in principio cancri existens: ad motum primi mobilis describit: & solstitium aestiuum dicitur.

Tropicus capricorni est circulus minor: quem sol initium capricorni tenens: ad motum primi mobilis describit: quem & circulum brume dicimus.

22 **C**irculus arcticus ē circulus minor quē polus zodiaci ad motū pmi mobilis circa polū mūdi arcticū describit
Circulus antarcticus est circulus minor: quem alter polus zodiaci circa polum mūdi antarcticum circinat & describit. Polum zodiaci: punctum unde eunq; eclipticae aequidistantem nuncupamus. sunt enī poli zodiaci: axis eclipticae extremitates. & pro distantia poli zodiaci a polo mundi cognoscenda haec subditū regula.

23 **Q**uanta est maxima solis declinatio tanta est distantia poli zodiaci a polo mundi. Quae hoc pacto demonstratur.
Sit circulus a b d colurus solstitionum: qui ex diffinitione per polos zodiaci pariter & polos mūdi transit. & sit linea a ecliptica & linea b aequator & punctus c polus zodiaci d uero polus mundi. dico ergo arcum c d qui ē distantia poli zodiaci a polo mundi aequum esse arcui b a qui est maxima solis declinatio. Nā arcus a c est quarta pars circuli a b d est enim c polus eclipticae a sed & arcus b d est quarta eiusdem circuli. igitur quartae a c & b d adiuicem aequantur. & arcus b c est pars quartae a c itidem & pars quartae b d dempto igitur a duabus quartis a c & b d eodem cōmuni arcu qui est b c residua per conceptionem erunt aequalia. at dempto arcu b c ab arcu a c relinquitur b a & dempto eodem arcu b c ab arcu b d relinquitur c d aequantur igitur relicta adiuicem c d & b a quae sunt distantia poli zodiaci a polo mundi & maxima solis declinatio. quod est propositum.

24 **E**x his quoq; & determinatis in praecedente commento: distantias tum in caelo: tum in terra cognoscere promptum est: ut esto a d k colurus solstitionum. & linea a k horizon. linea b circulus brume c aequator d solstitium aestiuum e uertex capitis f punctus circuli borei puncto uerticali uicinius g polos mundi h punctus circuli borei a uerticali puncto remotissimus.

Ad cognoscenda ergo alicuius loci notae latitudinis citra aequatorē ad circulum aestiuum siti: distantiam horizontis ad punctum circuli borei sibi uicinius: ut arcum k h substrahe ab arcu g k (qui aequatur per regulam praecedentis capitis latitudini loci) arcum g h qui aequus est maxime solis de-

clinationi a ptolomæo diffinitæ. 23. graduum & .51. minorum & remaneat distantia petita.

¶ Ad cognoscendam elevationem poli mundi super horizonta eiusdem loci ut arcum g k quere loci illius cuiuscunq; per tabulam quarto capiti adiectam: latitudinem & per regulam præcedentis capitis habes tuam elevationem. æquatur enim latitudo semper polari elevationi.

¶ Ad cognoscendam maximam elevationem circuli arctici super horizontem ut arcum f k adde arcui g k elevationi scilicet poli mundi super horizonta: arcum f g qui æquatur maxime solis declinationi: & habes petitum.

¶ Ad cognoscendam distantiam puncti pericalis ad horizonta ut arcum e k partire. 360. circuli numerum: per. 4. & proueniet. 60. scilicet interuallum uerticis capitis & finitoris.

¶ Ad cognoscendam distantiam horizontis ad circulum æstiuum ex eadem parte quæ est arcus d k ad iice arcui d h (qui est quarta circuli & .60 graduum) arcum h k prius cognitum: & habes interuallum inter horizonta: chelasc; eadem ex parte interceptum.

¶ Ad cognoscendam distantiam horizontis eadem ex parte ad æquatorem id est arcum c k adde arcui d k proxime inuento: maximam solis declinationem. & interuallum proueniet petitum.

¶ Ad cognoscendam maximam distantiam horizontis ad circulum brumæ hoc est arcum b k maximæ distantia horizontis ad æquatorem nunc inuentæ: ad iice iterum maximam solis declinationem ut arcum b a: & habes petitum. Arcus enim a k intervali horizontis ad horizontem notus est. nam circuli medietas: quæ est. 180. & hoc pacto cape distantias ab h polo scilicet zodiaci: ipsum ad g ad f ad e ad d ad c ad b ad a comparando. & hunc in modum de cæteris punctis: & cognosces promptissime omnes gradus & minuta distantiarum in cælo quibus quidem cum similia ut terris respondeant gradus & minuta interuallorum terræ facillime dinosces. & latitudinem parisiensem: horum interuallorum formulam subiunximus: eiusmodi distantiarum locorum solis superioris figuræ litteris usi ut k h pro elevatione poli ecliptice saper horizontem. & k g pro elevatione poli mundi. & hoc pacto de reliquis & horum interuallorum distantiarumq; cognoscendarum promptitudo: non paruum ad cosmographiam Ptolomæi. & Geographiam Strabonis habet momentum.

Distantiæ G M Distantiæ G M Distantiæ G M Ad latitudinem. 48.

kh	24 09	hc	113 51	fb	89 51
kg	48 00	hb	137 42	fa	108 09
kf	71 51	ha	155 51	ed	24 09
ke	90 00	gf	23 51	ec	48 00
kd	114 09	ge	42 0	eb	71 51
kc	138 00	gd	66 09	ea	90
kb	161 51	gc	90 00	dc	23 51
ka	180 00	gb	113 51	db	47 42
Hg	23 51	ga	132 00	da	65 51
Hf	47 42	fe	18 09	cb	23 51
He	65 51	fd	42 09	ca	42 00
Hd	90 00	fc	66	ba	18 09

25 ¶ Aduerte præterea distantiam proxime a circulo boreo ad circulum cancri (quæ est arcus f d) inueniri subducendo maximam solis declinationem & distantiam circuli borei a cardine mundi: quæ eadem maximæ declinationi æquatur: scilicet c d & f g ab quarta circuli scilicet. 90. gradibus. at maxima solis declinatio quæ est a ptolomæo perscripta gradus. 23. & minuta .51. duplata gradus conflatur. 47. & minuta. 42. subductis itaq; a. 90. gradibus eiusmodi geminante distante gradibus. 47. & minuta. 42. relinquuntur gradus. 42. & minuta. 18. proxima scilicet distantia circuli borei ad cæcum. quæ ut norat autor fere dupla est ad maximam solis declinationem. fere non ab re adiectum est: quia ea minor est duplo maximæ declinationis: quanto. 47. gradus & .42. minuta superant. 42. gradus & .18. minuta scilicet. 5. gradibus & .24. minutis. neq; auctor exactam pro introductionis officio curauit ponere murationem.

26 ¶ Id demum animaduersione non est indignum: non omnino uerum esse maximam solis declinationem gradus. 23. minuta. 51. constanter seruare propter motum inclinationis octauæ circuli: quem motum sol insequitur. scilicet indefinienda: determinandaq; maximæ declinationis quantitate: secutus est Alphraganum & ille ptolomæum cui nondum octauæ circuli inclinationis motus quem accessum: recessumq; uocant satis exoloratus euaserat quod ex theoreticis fidelius requirere licebit.

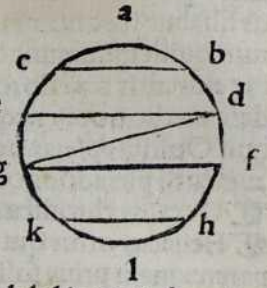
De quinque zonis Capitulum septimum.

27 ¶ Paralellus circulus est qui quoquo uersus omniq; ex parte alteri circulo æquidistat ut circulus arcticus paralellus est circulo cancri: æquatori: circulo brumæ: & antarctico. & sunt quinque paralelli in sphaera signati: qui sunt circulus arcticus: circulus cancri: æquator: circulus capricorni: & circulus antar-

TERTIVS

cticus . quorū quattuor minores arcticus: cācri: capricorni: & antarcticus determinant distinguuntq; quinque celi zonas.

28 **C**Esto ergo adiecta figura a polus mundi b & c circulus boreus d e circulus cancri f g circulus brumæ h k circulus antarcticus l uero polus notius atq; astro noticus. erit prima zona scilicet borea: arcticaq; totum inter b a c interceptum spacium: quæ continuo frigore rigens inhabitata è. secunda erit totum inter b c & d e interceptum spacium: temperata atq; habitabilis tertia erit totum inter d e & f g interceptum spacium: feruore male: egreg; habitabilis. sol enim illic secundum lineam g d (quæ nobis eclipticam designat) assidua uolubilitate gyros ducens suo feruore eam reddit inhabitatam. quarta est totum inter f g & h k interceptum spacium: temperata atq; habitabilis si aquarum uastitas & altera celi facies id impune sinat. quinta est totum inter h k l interclusum spacium: frigore semper horrens: atq; inhabitata. & cū dicimus aliquā celi zonā: aut habitatā: aut inhabitatā hanc denominationem a simili zona terræ illi cœlesti plagæ subiectæ intelligi uolumus. & inhabitatam aut habitabilem dicimus: bene & facile habitabilem: cum autem inhabitatam in habitabilem uel: egre: difficileq; habitabilem intelligimus. sunt enim qui exustam torridamq; zonam nunc habitant multi. & hæc quinque zonæ sumpta sphaera facile conspiciuntur. Cætera autē litteræ intellectui peruia sunt. Introductorii Astronomici de sphaera secundi finis.

ENARRATIO Libri Terti.

De ortu & occasu signorum: de diuersitate dierum & noctium: & de diuersitate climatum: & primo de ortu & occasu Cosmico: Chronico: & Heliaco: hoc est mundiali: tēporali: & solari Capitulum primum.

1 **C**Ortus cosmicus qui & mundialis dicitur: est ascensio signi aut stellæ de die super horizonta. diem autem hic eam moram nuncupamus: qua sol super hemisphaerium nostrum fertur qui & dies artificialis inferius uocabitur. Et id signum quod mane cum sole in nostrum conscendit: sensimq; eleuatur hemisphaerium: maxime & excelentia quadam cosmice oriri dicitur: ut in ueris initio aries: æstatis cancer: autumni chele in initio brumæ capricornus.

2 **C**Occasus cosmicus est descensio signi aut stellæ sub nostrum orizonta: dum sol nostrum occupat hemisphaerium & id maxime comisce occidere dicitur: qd' sole diluculo sensim ex orientis parte emergente: continuo pronum abit in occasum. ut in ueris initio chele: æstatis egoceros: autumni aries: brumæ cancer. sunt enim hæc illis signis opposita: quæ maxime in eorum temporum: initiis cosmice prius oriri dicebantur. & de hoc ortu occasuq; insigne est hoc Virgilii Georgicon.

Vere fabis satio. tunc te quoq; Medica putres Accipiunt fulci: & milio uenit annua cura:
Candidus auratis aperit cum cornibus annum Taurus: & aduerso cedens canis occidit astro.
At si triticeam menssem: robustaq; farra Exercebis humum: solisq; instabis aristas
Ante tibi eoe atlantides abscondantur: Gnosiaq; ardentis decedat stella coronæ:
Debita q̄ fulcis committas semina: quamq; Inuite properes anni spem credere terræ
Quattuor temporum anni initia: media: ac fines: tum in mensibus: tum in signis cœlestibus hac formula deprehenduntur.

Prī.	Me.	Finis	Tempora	Principium	Medium	Finis
M	A	M	Ver	Aries	Taurus	Gemini
I	I	A	Æstas	Cancer	Leo	Virgo
S	O	N	Autūnus	Libra	Scorpius	Sagittarius
D	I	F	Hyems	Capricorn°	Aquari°	Pisces

3 **C**Ortus chronicus qui & temporaneus dicitur: est ascensio signi aut stellæ super horizontem post solis occasum eo enim tempore quod a crepusculo uespertino principium sumit: mathematici utuntur: non qui Arithmeticem: Musicen: Geometricam: Astronomicamq; dignitatem p̄sentent: sed quos uanos ueneficosq; nuncupamus. qualibus ueneficis sagisq; mulieribus: maxime infamis Tessalia fuisse legitur. qualem fuisse Circen: qualemq; Medeam his uerbis fingit Ouidius.

Dijq; omnes noctis adeste: Quorum ope cum uolui (ripis mirantibus) amnes
In fontes rediere suos: concussa; sisto. Stantia concutio. cantu freta nubila pello.
Nubilaq; induco. uentos abigoq; uocoq;. Vipereas rumpo uerbis & carmine fauces.
Viuaq; faxa sua conuulsa; robora terra Et liluas moueo. iubeoq; tremiscere montes:
Et mugire solum: manesq; exire sepulcris.
Et insigniores poetæ damnū calamitatēq; insinuare uolētes ad id exprimēdū hoc ortu quasi ifausto ute bāt. & hoc quoq; ortu nō nesci° naso: sui exilii ifelicē & nullo tpe reuocatā morā his uerbis deplorat. Sed memor unde abii: q̄ror o iucunde sodalis Accedant nostris seua q; arma malis.
Ut careo uobis scithicas detrusus in oras: Quattuor autunnos pleias orta facit.

- 4 **P**leiades enim sunt septem stellæ tauri quæ & atlantides dicuntur: quæ quidem in cosmico mundo ortu fere in medio ueris oriuntur: sed ortu chronico fere in medio autumnii: a septem atlantis filiabus hæc nomina sortitæ. Electra: Altiõne: Celeno: Merope: Astrophe: Tagate: Maia. Nec hoc mirum quidem: fuerunt enim Atlas & Mercurius trismegistus atlantis nepos: insignes astronomi: & ferme eius artis repertores: qui nomina sideribus fecerunt: quæ adhuc obseruat posteritas: ut par est credere medicæ opiferæ: artis primos repertores suis fecisse nomina rebus: quod tamen singulariter inquit Ouidius pleias orta: ea singulari insigniq; appellatione Maiam intelligamus: quæ ob honorem mercurii pleiados nomen sibi peculiariter uendicat ac asciscit.
- 5 **O**ccasus chronicus est descensio signi aut stellæ sub horizontem post solis occasum.
- 6 **H**eliacus ortus qui & solaris dicitur: est cum signum aut stella a radiis solis emergens incipit apparere: quam prius solis præsentia: uicinitasq; uideri non sinebat. insignius enim lumen: minus offundit atq; offuscat uideriq; non permittit.
- 7 **H**eliacus occasus est cum prius astrum aut stella uideretur: haud quaquam amplius uideri sinit solis uicinia ut in coitu solis & lunæ contingit lunam non uideri. Astri nomine: cœlestem imaginem: signumq; cœleste comprehendimus. Et hi tres ortuum: occasuumq; modi ex græcis uocabulis cosmos: chronos: & helios: qui sunt mundus: tempus: sol: nomina sumunt: poeticiq; dicunt: q; poetæ frequentius illis utantur. idcirco nihil mirum: uideri debet: si poetarum adducendo carmina: eorum hoc in loco in req; sua: sumus plurimum subfrangiis usi. nunc autem ad cætera transeamus.
- De ortu & occasu signorum secundum astrologos Capitulum secundum
- Hic de ascensione atq; ortu signorum cuius præsertim astronomi præcipua cura est: exaquitur autor
- 8 **O**rtus ergo astronomicus signi est ortus: ascensioq; eius partis æquatoris circuli: quæ una cum signo ex orientis parte super horizontem emergit: & hoc pacto de ortu partis signi dicatur.
- 9 **S**ignum recte oriri dicitur: quo cum maior pars æquatoris oritur: & ita de parte signi dicatur.
- 10 **S**ignum obliq; proneq; oriri dicitur: quo cum minor pars æquatoris oritur: & ita quoq; de parte signi dicatur.
- 11 **O**ccasus astronomicus signi: est descensio eius partis æquatoris ex parte occidentis: quæ cum signo præceps: pronaq; tendit sub occasum: qui & bifariam diducitur: in rectum scilicet & pronom.
- 12 **O**ccasus signi rectus: est quoties maior pars æquatoris prona cum eo simul occidit: teditq; occasum.
- 13 **O**ccasus uero signi pronus: obliquusq; est quoties æquatoris portio: minor sub horizontem simul unaq; cum signo demergitur. Et intelligitur maior portio æquatoris cum signo aut oriri aut cadere quoties plures. 30. gradibus æquatoris cum signo aut emergunt aut decidunt. Et contra: minor si pauiores. 30. gradibus cum eo oriantur: occidant ue: & hoc pacto de occasu partium intelligere facillimum est. & de eiusmodi ascensionibus aduertenda sunt non nullæ regulæ: quas autoris littera continet.
- 14 **P**rima est æquinoctialis circulus tum in sphaera recta q̄ decliui: regulæ uniformisq; ascendit: ita ut in temporibus æqualibus continue æquales arcus: portionesq; conscendant: quo fit ut cum in omni horizonte. 24. horarum interualla: completam æquatoris circuli reuolutionem contineant: in una ergo qualibet hora continuo æquatoris. 15. gradus emergunt: fit iterum cum horizon rectus: omnes arcus diurnos ubi uis gentium æqua partitione cum nocturnis æquet: ut sex æquatoris signa (hoc est gradus. 180) duodecim horarum interualla in suo ortu conficiant.
- 15 **S**ecunda zodiacus circulus non uniformis ascendit: neq; in sphaera recta quidem: neq; in obliqua sed quanto portio zodiaci rectior ascendit: tanto ampliore temporis mora suus ortus conficitur: & quanto pronior: obliquiorq;: tanto contractiore.
- 16 **V**nde cognoscere promptum est præsertim obliquum horizonta habentibus: quæ rectæ: quæue pronæ signa oriantur: occidantq;. nam cum illis propensissima dies artificialis (quam moram solis super horizonta nuncupamus). 12. horas super & ut quæ habitantibus ad Cynosuram sole subeunte cancrum contingit sex signa illa die super horizontem emergentia ut recta oriantur: pronaq; cadant necesse est: ut esto uerbi causa illorum dies longissima. 16. horarum spacio distensa: quanta nobis Parisianam academiam colentibus accidit. Cum illo in toto illo. 16. horarum interuallo solum sex signa zodiaci quæ sunt cancer: leo: uirgo: chele: scorpius: & sagittarius oriantur: conscendantq; super horizonta: & in. 12. horarum interuallo totidem æquatoris signa conscendant: ergo in. 16. horarum interuallo maior æquatoris portio q̄ signa sex cum sex zodiaci signis oriuntur: recte igitur oriuntur cancer: leo: uirgo: chele: scorpius atq; sagittarius: & in contractissima die quæ est sole subeunte brume: capricorniq; circulum (quæ uerbi causa sit. 8. horarum) ueniunt. 6. zodiaci signa super horizontem quæ sunt capricornus: aquarius: pisces: aries: taurus: & gemini. at in. 8. horarum interuallo pauciora. 6 signis æquatoris oriuntur: oriuntur enim duntaxat quattuor: ergo capricornus: aquarius: pisces: aries taurus: gemini oblique oriuntur. Nam cum illis minor æquatoris portio oritur: & hoc habitantibus ad cancrum: habitantibus enim ad egocerotæ: capricornumq; oppositum eueniret. Et eadem ratione cancer: leo: uirgo chele: scorpius: & sagittarius recte orientia: prona obliquaq; decidunt: nam in contractissima nocte (ut uerbi causa quæ. 8. horarum est) quemadmodum sole initia cancri subeunte

TERTIVS

partis accedit .6. illa signa occidunt:at solū æquatoris .4. in illo.2. horarum intervallo illis occidunt.cadunt igitur proma:illa.6.signa.& eodem pacto ostendas capricornum:aquarium:pisces:arctem:taurum:& geminos occidere recte:q̄ occidunt in protractissima:longissimaq̄ nocte.Et quanuis ocularis sphaeræ inspectio ad hæc & sequentia rite intelligenda non nihil afferat praesidii:uix tamen tanto ingenio:tanq̄ fabrefactam inuenias:quæ arcuum ascensionum : tum paruorum : tum magnorum discrimina:satis aperte monstret : quapropter ut dilucidius omnia pateant: sepius ascensionum tabule consulende erunt : neq̄ praesentis introductionis officium: pondus demonstrationis sustinet quo pacto signiferi circuli in utroq̄ horizonte ascensionum inæqualitatem esse necesse est: & cætera id genus sequentia.in unaquaq̄ enim disciplina : opere precium ducendum est illa sola tractari quæ in ea bene cognosci deprehendiq̄ ualeant.

Hæc tabula est ascensionum rectarum hoc est habitantium sub æquatore cuius prima numerorum linea in sinistra collocata:ab uno ad.30.continue usq̄ procedens:gradus signorum zodiaci declarat. Cæteræ autem lineæ a leua dextrorsum tendentes:gradus æquatoris coascendentes monstrant.

	Aries		Taurus		Gemini		Cancer		Leo		Virgo		
	G	M	G	M	G	M	G	M	G	M	G	M	
1		0	55	20	51	58	51	91	6	122	14	153	3
2		1	50	29	49	59	54	92	12	124	16	154	0
3		2	45	30	46	60	57	93	17	125	18	154	57
4		3	40	31	44	62	0	94	22	126	20	155	54
5		4	35	32	42	63	3	95	27	127	22	156	51
6		5	30	33	40	64	6	96	33	128	24	157	48
7		6	25	34	39	65	9	97	38	129	25	158	45
8		7	20	35	37	66	13	98	43	130	26	159	41
9		8	15	36	36	67	17	99	48	131	27	160	37
10		9	11	37	35	68	21	100	53	132	27	161	33
11		10	6	38	34	69	25	101	58	133	28	162	29
12		11	1	39	33	70	29	103	3	134	29	163	25
13		11	57	40	32	71	33	104	8	135	29	164	21
14		12	52	41	31	72	38	105	13	136	29	165	17
15		13	48	42	31	73	43	106	17	137	29	166	12
16		14	43	43	31	74	47	107	22	138	29	167	8
17		15	39	44	31	75	52	108	27	139	28	168	3
18		16	35	45	31	76	57	109	31	140	27	168	59
19		17	31	46	32	78	2	110	35	141	26	169	54
20		18	27	47	33	79	7	111	39	142	25	170	49
21		19	23	48	33	80	12	112	43	143	24	171	45
22		20	19	49	34	81	17	113	47	144	23	172	40
23		21	15	50	35	82	22	114	51	145	21	173	35
24		22	12	51	36	83	27	115	54	146	20	174	30
25		23	9	52	38	84	39	116	57	147	18	175	35
26		24	6	53	40	85	38	118	0	148	16	176	20
27		25	3	54	42	86	43	119	3	149	14	177	15
28		26	0	55	44	87	48	120	6	150	11	178	10
29		26	57	56	46	88	54	121	9	151	9	179	5
30		27	54	57	48	90	0	122	12	152	6	180	0

LIBER

	Libra	Scorpius	Sagittarius	Capricornus	Aquarius	Pisces						
1	180	55	208	51	238	51	271	6	303	14	333	3
2	181	50	209	49	239	54	272	12	304	16	334	0
3	182	45	210	46	240	57	273	17	305	18	334	57
4	183	40	211	44	242	0	274	22	306	20	335	54
5	184	35	212	42	243	3	275	27	307	22	336	51
6	185	30	213	40	244	6	276	33	308	24	337	48
7	186	25	214	39	245	9	277	38	309	25	338	45
8	187	20	215	37	246	13	278	43	310	26	339	41
9	188	15	216	36	247	17	279	48	311	27	340	37
10	189	11	217	35	248	21	280	53	312	27	341	33
11	190	6	218	34	249	25	281	58	313	28	342	29
12	191	1	219	33	250	29	283	3	314	29	343	25
13	191	57	220	32	251	33	284	8	315	29	344	21
14	192	52	221	31	252	38	285	13	316	29	345	17
15	193	48	222	31	253	43	286	17	317	29	346	12
16	194	43	223	31	254	47	287	22	318	29	347	8
17	195	39	224	31	255	52	288	27	319	28	348	3
18	196	35	225	31	256	57	289	31	320	27	348	59
19	197	31	226	32	258	2	290	35	321	26	349	54
20	198	27	227	33	259	7	291	39	322	25	350	50
21	199	23	228	33	260	12	292	43	323	24	351	45
22	200	19	229	34	261	17	293	45	324	23	352	40
23	201	15	230	35	262	22	294	51	325	21	353	35
24	202	12	231	36	263	27	295	54	326	20	354	30
25	203	9	232	38	264	33	296	57	327	18	355	25
26	204	6	233	40	265	38	298	0	328	16	356	20
27	205	3	334	42	266	43	299	3	329	14	357	15
28	206	0	235	44	267	48	300	6	330	11	358	10
29	206	57	236	46	268	54	301	9	331	9	359	5
30	207	54	237	48	270	0	302	12	332	6	360	0

SECUNDVS

Hæc tabula est ascensionum obliquarum septimi climatis ad latitudinem 48 graduum in qua latitudine fere sita est parisiensis academia. Cætera autem ut in præcedentis tabulæ ascensionibus sunt animadnertenda.

G	Aries		Taurus		Gemini		Cancer		Leo		Virgo	
	G	M	G	M	G	M	G	M	G	M	G	M
1	0	28	15	23	34	26	62	13	99	25	140	25
2	0	56	15	56	35	12	63	20	100	46	141	47
3	1	25	16	29	35	58	64	27	102	6	143	10
4	1	53	17	2	36	45	65	35	103	27	144	32
5	2	22	17	35	37	33	66	43	104	48	145	54
6	2	50	18	9	38	22	67	51	106	9	147	17
7	3	19	18	43	39	12	69	1	107	30	148	39
8	3	48	19	18	40	1	70	11	108	52	150	1
9	4	17	19	52	40	51	71	22	110	13	151	23
10	4	56	20	27	41	41	72	34	111	35	152	45
11	5	15	21	2	42	32	73	46	112	57	154	7
12	5	44	21	38	43	24	74	59	114	19	155	29
13	6	13	22	14	44	17	76	12	115	41	156	51
14	6	42	22	51	45	11	77	26	117	3	158	13
15	7	11	23	28	46	6	78	40	118	26	159	35
16	7	40	24	6	47	1	79	55	119	48	160	57
17	8	10	44	45	47	57	81	10	121	10	162	19
18	8	39	25	23	48	53	82	26	122	32	163	41
19	9	9	26	2	49	50	83	42	123	54	165	3
20	9	39	26	41	50	48	84	59	125	17	166	24
21	10	9	27	21	51	47	86	16	126	40	167	46
22	10	40	28	2	52	47	87	34	128	3	169	8
23	11	10	28	42	53	47	88	51	129	26	170	29
24	11	41	29	23	54	48	90	9	130	49	171	51
25	12	12	30	4	55	49	91	27	132	11	173	12
26	12	43	30	46	56	51	92	46	133	34	174	34
27	13	15	31	29	57	54	94	6	134	56	175	56
28	13	46	32	12	58	58	9	25	136	18	177	17
29	14	18	32	56	60	2	96	45	137	40	178	39
30	14	50	33	41	61	7	98	5	139	2	180	0

LIBER

Libra **Scorpius** **Sagittarius** **Capricornus** **Aquarius** **Pisces**

1	181	21	222	20	263	15	299	58	327	4	345	42
2	182	43	223	42	264	35	301	2	327	48	346	14
3	184	4	225	4	265	54	302	6	328	31	346	45
4	185	26	226	26	267	14	303	9	329	14	347	17
5	186	48	227	49	268	33	304	11	329	56	347	48
6	188	9	229	11	269	51	305	12	330	37	348	19
7	189	31	230	34	271	9	306	18	331	18	348	50
8	190	52	231	57	272	26	307	13	331	58	349	20
9	192	14	233	20	273	44	308	13	332	39	349	51
10	193	36	234	43	275	1	309	12	333	19	350	21
11	194	57	236	6	276	18	310	10	333	58	351	51
12	196	19	237	28	277	34	311	7	334	37	351	21
13	197	41	238	50	278	50	312	3	335	15	351	50
14	199	3	240	12	280	5	312	59	335	54	352	20
15	200	25	241	34	281	20	313	54	336	32	352	49
16	201	47	242	57	282	34	314	49	337	9	353	18
17	203	9	244	19	283	48	315	43	337	46	353	47
18	204	31	245	41	285	1	316	36	338	22	354	16
19	205	53	247	5	286	14	317	28	338	58	354	45
20	207	15	248	25	287	26	318	19	339	33	355	14
21	208	37	249	47	288	38	319	9	340	8	355	43
22	209	59	251	8	289	49	319	59	340	42	356	12
23	211	21	252	30	290	59	320	48	341	17	356	41
24	212	43	253	51	292	8	321	38	341	51	357	10
25	214	6	255	12	293	17	322	27	342	25	357	38
26	215	28	256	33	294	25	323	15	343	58	358	7
27	216	50	257	54	295	33	324	2	343	31	358	35
28	218	13	259	14	296	40	324	34	44	4	359	4
29	219	35	260	35	297	47	325	34	344	37	359	32
30	220	58	261	55	298	55	326	19	345	10	360	0

71 71 71 71 71 71 71 71 71 71 71 71 71
 82 82 82 82 82 82 82 82 82 82 82 82 82
 93 93 93 93 93 93 93 93 93 93 93 93 93

TERTIVS

Textus. Et est sciendū q̄ in sphaera recta &c. Hic adhibet aliā regulā quæ tertia esse poterit: & est hæc.

18 ¶ In sphaera recta quartæ zodiaci a solstitialibus: æquinoctialibusq; initiis icoatæ: suis æquatur ascensionibus ita ut una quarta æquatoris simul cū eaq; qualibet perorta cognoscat: qd̄ in materiali sphaera fixo horizonte recto si eam per quartas illas sensim gyrando circumuoluas: oculari patebit indicio.

19 ¶ Ad idē per tabulas cognoscendū: intra tabulā ascensionū rectarū quæ incipit ab ariete: & uide ascensiones in fine geminorū: repisq; gradus. 90. q̄ sunt gradus æquatoris: & q̄ una cū quarta zodiaci: ariete: tauro & geminis (quæ indentidē. 90. graduū est coascenderunt: æquatur ergo duæ illæ quartæ: itidē cape quarta cancro: leone: uirginēq; cōstantē: & uide ascensiones in calce uirginis fitas quæ sunt gradus. 180. a quibus subduc. 90. gradus trium. f. p̄cedentiū signorū ascensiones: & relinquuntur gradus. 90. ascensiones. f. tribus signis: cancro: leoni: uirginiq; respondentes atq; a que cape itidem quartā chelarū: scorpīi: & sagittariū: & in calce sagittariū uide ascensiones æquatoris quæ cū nouem signis ariete: tauro: geminis: cancro: leone: uirginē: Chelis: scorpīo & sagittario ascenderūt: quæ sunt gradus. 270. a quibus subtrahe sex signorum p̄cedentium chelas: ascensiones in calce uirginis repertas quæ sunt. 180. & relinquuntur gradus. 90. ascensiones. f. libræ: scorpīo: sagittarioq; respondentes atq; æquales. itidem cape quartam capricorni: aquarii & piscium: & totius æquatoris ortus: eleuatio: ascensioq; in calce pisciū reperta est gradus. 360. aqua subtrahe. 270. ascensiones. f. nouē signorū capricorni p̄cedentiū i calce sagittariū repertas: & relinquuntur æquatoris gradus. 90. gradibus: 90. triū signorū capricorni aquarii & pisciū r̄ndētes atq; æqui: ē itaq; ex tabula eleuationū rectarū hoc ē eleuationū in sphaera recta habitariū exploratū: qd̄ in regula & scite & uere fuerat assertū. Textus: sed tñ partes illarū quartarū.

20 ¶ Eadem ex tabula & in paruo & in magno arcu id deprehensu facile est. E regione enī primi gradus arietis in eadem ascensionum rectarum tabula: ascensio æquatoris ē minuta. 55. & duorum graduum arietis ascensio æquatoris est gradus unus & minuta. 50. & trium arietis ascensio est gradus. 2. & minuta. 45. & hoc pacto consequenter: & totus aries gradus. 30. in se complexus: æquatoris secum gradus. 27. & minuta. 54. coascendentia obtinet. Quo fit ut aries in sphaera recta minutus: obliquūsq; oriatur itidem & arietis partes.

21 ¶ Ad cognoscendum quātum oriēte tauro: æquatoris coariatur eadem in sphaera: cape in calce tauri gradus. 57. & minuta. 48. ascensiones scilicet arieti & tauro respondentes: a quibus subduc gradus. 27. & minuta. 45. ascensiones scilicet arietis: & relinquuntur gradus. 29. & minuta. 54. ascensiones scilicet tauri. Unde fit ut sphaera recta oblique taurum orientem habeat: & hoc pacto ascensiones geminorum: cancri: leonis & reliquorum sua serie sequentium signorum discernes: de singulo quoq; periculum sumere uolens: an recte an secus oriatur.

Quæ sunt hæ	G	M		G	M
O Aries	27	54	Chele	27	54
O Taurus	29	54	Scorpīus	29	54
R Gemini	32	12	Sagittarius	32	12
R Cancer	32	12	Capricornus	32	12
O Leo	29	54	Aquarius	29	54
O Virgo	27	54	Pisces	27	54

Et non modo id cognoscas: uerum & id de singulo quoq; gradu cognitu q̄ facillimum est.

22 ¶ Ad ascensiones cuiuslibet gradus seorsum: singulatimq; cognoscēdas: cape ascensiones e regione petiti gradus repertas: a quibus subduc repertas indirecto proxime p̄cedentis gradus: & relinquuntur æquatoris partes p̄posito gradus coascendentes: uerbi causa petitur quid æquatoris uicesimo gradui chelarum coascendat: e regione uicesimi chelarum inuenio gradus. 198. minuta. 27. a quibus subduco gradus. 197. minuta. 31. ascensiones indirecto uicinioris gradus p̄cedentis repertas: & relinquuntur minuta. 56. quæ sunt propositi gradus ascensio: ascenditq; idem uicesimus chelarum gradus oblique. Et quo pacto hic utimur tabula ascensionum rectarum ad ascensiones sphaeræ rectæ dinoscēdas eodem quoq; pacto tabula ascensionum obliquarū utendam erit: ad ascensiones sphaeræ obliquæ cognoscēdas: & iccirco illius tabulæ usus in sequentibus haud ampliori labore perquiret̄ resumeturq;.

23 ¶ Et si ascensiones tā in sphaera recta q̄ declinū repertas p. 1). diducis: surgent horæ quas signū in suo ortu cōficit si tamē gradus pauciores. 1). existāt: auge numerū p. 60. & diduc per. 1). & uenient minuta horæ. Et hoc pacto deinceps: ut subiecta de horaria signorū ascensione i sphaera recta mōstrat formula.

o o	Ho	M	S		Ho	M	S		Ho	M	S
Aries	1	51	36	Gemini	2	8	48	Leo	1	59	36
Taurus	1	59	36	Cancer	2	8	48	Virgo	1	51	36

Textus. Est enim regula: Hæc regularum quarta in ordine haud iniuria poni potest.

24 ¶ In sphaera recta singuli quicq; duo arcus æquales & p̄ctis æquinoctialibus aut eorū alteri æquidistates æquas habēt ascensiones. Itidē singuli quicq; duo arcus æquales: & p̄ctis solstitialibus aut eorū alteri

LIBER

æquidistantes: æquas habent ascensiones: secunda pars ad primam sequitur: dico ergo pisces & uirginem q̄ æquidistant a punctis æquinoctialibus (hoc est initiis arietis & chelarum) iuxta datam regulam æquas in sphaera recta seruare ascensiones: ita quoq; & partes partibus: ut primus gradus piscium primo uirginis: & secundus secundo & hunc in modum deinceps adinuicem æquantur: & eodem iure aquarii & leonis suarumq; adinuicem partium æque habentur ascensiones: similiter quoq; de capricorno & cancro: de sagittario & geminis scorpione & tauro libra & ariete dicendum esset. Verum & ex eadem regula pisces & aries æquas habent ascensiones q̄ alteri punctorum æquinoctiorum æquidistant (æquali enim interuallo ab initio æquinoctii uerni se iuncta sunt) & partes partibus: sed initiales quidem unius finalibus alterius: & eodem iure aquarius tauro: capricornus geminis: sagittarius: cancro: scorpium leoni: & libra uirgini ascendendo cœquantur: æquidistant enim ab altero puncto æquinoctialium.

25 **C** Et signa quæ in sphaera recta æqualiter ascendunt hac subiecta formula deprehenduntur.

Aries	Taurus	Gemini
Libra	Scorpius	Sagittarius
Pisces	Aquarius	Capricornus
Virgo	Leo	Cancer

Sed & adiectum est secundum regulam particulam ex prima pendere: si enim assumas geminos & sagittarium quæ a solstitialibus punctis æquidistant: hic a brumali: ille uero ab æstiuo: plane intuebere eadem a punctis æquinoctialibus æquidistantia: itidem si sumas geminos & cancrum quæ solstitio æstiuo æquidistant: eadem ab arietis & chelarum initialibus punctis (quæ puncta dicuntur æquinoctialia) æquidistant: & hæc ex tabula ascensionum rectarum facile deprehendas: & formulam principium quo pacto id perquiras hic subter formatum est: ut si libet & arcus magni & parui æqualitatem uideas: aut absolvas.

Ar. Li.	Ascensiones		Pi. Vir.	Tau. Sc.		Ascensiones		Le. Aqua.	Ge. Sa.	Ascensiones		Can. Capri.
G	.G	M	G	G	G	M	G	G	G	G	M	G
1	0	55	30	1	0	57	30	1	1	16	30	
2	1	50	29	2	1	55	29	2	2	12	29	
3	2	45	28	3	2	52	28	3	3	17	28	
4	3	40	27	4	3	50	27	4	4	22	27	
5	4	35	26	5	4	48	26	5	5	27	26	
6	5	30	25	6	5	46	25	6	6	33	25	
7	6	25	24	7	6	45	24	7	7	39	24	
8	7	20	23	8	7	43	23	8	8	43	23	

26 **C** Autor etiam ex regula intulit signorum oppositorum in sphaera recta æquas esse ascensiones: & optimo quidem iure: nam hæc quæcunq; accipiuntur: a punctis æquinoctialibus æquidistant reperient & signa opposita semper sex signorum interuallis hemicicloq; distantia fecernuntur: quæ subiecta formula declarat.

Aries	Taurus	Gemini	Cancer	Leo	Virgo
Libra	Scorpius	Sagittarius	Capricornus	Aquarius	Pisces

27 **C** Instantia quam autor diluit non est cognitu difficilis: nec ex tabula & superioribus diffinitionibus ueritatem elicere difficile: modo intellexeris ubi in littera uocabula hæc oritur: oriebatur: oriuntur: peroriuntur habentur: horum loco aptissime esse intelligendo orta est: orta erat: ortæ sunt: perortæ sūt alioquin falsa plerunq; sumerentur: nisi semper ascensionum ratione ex quarum principio habita: & hæc facilia sunt: & in quibus potius communis: logicaq; phantasia est: q̄ astronomica cōtemplatione: ambigua intelligentia: difficultasq; ingruat.

Textus. Arcus autem qui succedunt arieti &c. Hæc quinta regula assignari potest.

28 **C** Arcus succedentes arieti ad finem usq; uirginis in sphaera obliqua minuunt ascensiones suas: supra ascensiones eorundem arcuum in sphaera recta: & arcus libræ succedentes in eadem sphaera obliqua ad finem usq; piscium augent ascensiones suas: supra ascensiones eorundem in sphaera recta: adiectum est ad finem usq; uirginis ut finem uel quantumlibet exclusum intelligamus: nam si totum: absolutumq; arcum ab arietis initio ad calcem & in calce uirginis repertum cœperis: ipsum in utraq; sphaera æquum esse comperies: consimiliter & totum: absolutumq; arcum ab initio chelarum ad finem piscium repertum: est enim uterq; & utrinq; 120. gradus: ut numeri ratio in utraq; sphaera demonstrat: & hoc pacto de arcibus arietis & libræ succedentibus: ut totus aries obliquæ sphaeræ minoratur ascendens ab ariete recte: & chelæ sphaeræ obliquæ ascendendo superant chelas recte: & hoc pacto de tauro & scorpione: de geminis & sagittario: cancro capricorno: uirgine & piscibus in utraq; sphaera adinuicem

sumpta: comparataq; dicatur. Quod autem subdit autor: quantum minuunt arcus arietis obliq; sphæra supra ascensiones arietis recte: tantum addat libra eiusdem sphæra supra ascensiones libræ recte: & correlarium quod inde intulit: ascensiones scilicet arietis & libræ obliquæ sphæra simul iunctas ascensionibus arietis & libræ sphæra rectæ simul: pariterq; sumptis æquari: & summam singulos quosq; duos arcus æquales & oppositos sphæra declivis: simul iunctos: consimilibus correspondentibusq; arcibus sphæra rectæ simul iunctis: ascendendo æquari: tabularum ascensionum numeri declarant.

29 ¶ In sphæra enim recta ascensio arietis: est gradus. 27. & minuta. 54. & eiusdem arietis in sphæra obliqua ascensio est gradus. 14. & minuta. 50. & ascensio libræ in sphæra recta ex quarta præcedenti & eius correlario æquatur arietis ascensionis recte: erit ergo gradus. 27. & minuta. 54. At vero ascensio libræ ex tabula ascensionum obliquarum reperta: est gradus. 40. & minuta. 48. minor est ergo ascensio arietis sphæra obliqua: ascensione eiusdem in sphæra recta gradibus. 31. & minutis. 4. & ascensio obliqua libræ maior est eiusdem ascensione recta itidem gradibus. 31. & minuta. 4. uoco enim ascensionem rectam: ascensionem sphæra rectæ ergo quatum minuit ascensio obliqua totius arcus arietis supra ascensionem eiusdem arcus rectam: tantum addit totius libræ ascensio obliqua: super eiusdem libræ ascensionem rectam.

30 ¶ Et cum arietis & libræ ascensiones recte simul iunctæ sint gradus. 55. & minuta. 48. arietis autem & libræ sphæra obliquæ consimiliter ascensiones simul iunctæ itidem sint gradus. 55. & minuta. 48. per spicuum ergo est oppositorum arcuum ascensiones obliquas simul iunctas eorundem arcuum ascensionibus rectis simul iunctis æquari: nec discrimen ullum erit si præcisa numeri ratio desideratur ut adiecta formula declarat.

Ascensio recta obliqua

Aries 27|54 14|50

Libra 27|54 40|48

Coiunctæ 55|48 55|48

Et hæc æqualitatis ratio in oibus arcibus se demonstrat: & in quolibet climate. At tamen solum hic unam tabulam septimi climatis posuimus: & ad latitudinem regionis nostræ: & qua omnibus quæ autor adducit satisfacere possumus est enim in aliis consimile.

31 ¶ Caueant tamen ab aciftæ adducta in hoc ultimo commetario per ascensiones tabulis alphonsinis adiectas numerando perquirere: nam præcise non sunt: sed potius per tabulas ascensionum Ioannis nurembergi ubilibet: & in omni altitudine poli quæ sexagesimum gradum non transcendit si placitum fuerit computent.

Textus. Regula quidem. Quæ subiungitur sexta regularum suo ordine uenit.

32 ¶ In sphæra obliqua quilibet duo arcus zodiaci æquales & a puncto æquinoctii uerni æquidistantes: æquales habent ascensiones: ita quoq; & arcus æquales a puncto æquinoctii autumnalis æquidistantes: ut ex ascensionibus ex tabula quidem ascensionum obliquarum cognitis: subiecta formula demonstrat.

G	M		G	M
14	50	Aries	36	58
14	50	Pisces	36	58
18	51	Taurus	40	57
18	51	Aquarius	40	57
27	26	Gemini	40	58
27	26	Capricornus	40	58
				Cancer
				Sagittarius
				Leo
				Scorpius
				Virgo
				Libra

33 Textus. Ex prædictis patet. ¶ Dies naturalis est reuersio solis a contactu finitoris ad contactum eiusdem hoc est: est reuolutio æquinoctialis semel circa terram cum tanta zodiaci particula: quantam sol interim motu proprio contra primum motum incedens pertransiit: & hoc pacto ut de horizonte dictum est: de meridiano censendum esset.

34 ¶ Quo fit ut dies naturales adinuicem mora: durationeq; euadant inæquales: tum in eodem tum in diuersis finitorum sitibus: & hoc quidem facit ascensionum æquinoctialium: cum huiusmodi particula a sole diurne sed motu quidem proprio peractis: inæqualitas ut uerbi causa sit in sphæra recta sol in finitoris contactu primam notam: primumq; arietis punctum subiret: & in tempore diurnæ reuolutionis motu proprio primum arietis gradum cõficeret: facta una æquinoctialis reuolutione cum primo arietis puncto: manifestum est solem nondum contactum horizontis contingere: uno gradu longius elapsum: progressumq; sed ultra illam æquatoris reuolutionem prius q̃ sol contingat horizontis ta unus arietis gradus arietis gradus ascendet: quo cum coascendant æquatoris. 55. minuta: quare die illa naturalis contineret horarum æquinoctialium. 24. minuta. 3. & secunda. 40. Voco eni æquinoctia

Iam horam spacium in quo continue & regulariter. 15. gradus æquatoris ascendunt : & si in hora. 15. gradus æquatoris ascendant in minutis tribus & secundis horæ. 40. minuta æquatoris. 55. ascendere necessum est. Sed esto ut die tricesima ab hac sol (dum diurne circumfertur) motu suo proprio tricesimum arietis gradum interim describat: priusq; ergo sol orizontem rursus assequi ualeat una iam æquatoris reuolutione peracta: super erit adhuc tricesimi gradus arietis ascensio: quo cum (ut ex tabula ascensionum rectorum cognoscitur) coascendunt minuta æquatoris. 57. quare diei illius æquinoctialis ascensio continet gradus. 360. & minuta. 57. hoc est completam reuolutionem & minuta. 57. quibus quidem æquatoris ascensionibus respondente quales: æquinoctialesq; horæ. 24. minuta tres & secunda. 48. erit itaq; hæc naturalis dies nunc in sphaera recta reperta: altera prius in eadem sphaera inuenta. 9. secundis prolixior.

35 ¶ Sed in septimo climate ubi latitudo est gradus. 48. dies naturalis præcedentium priori respondens æquinoctiales horas continet. 42. minutum unum & secunda. 52. Proinde septimi climatis naturalis dies arctior: breuiorq; est quam sub æquatore: nam ea in latitudine septimi climatis solum continet moram reuolutionis æquatoris semel & minuta uiginti: sub æquatore autem dies eadem moram completæ reuolutionis æquatoris semel & minuta. 55. complectitur: & præcedentium posteriori diei: dies naturalis septimi climatis respondens æquinoctiales horas continet. 24. minuta duo: & secunda. 8. quapropter iterum dies naturalis eiusdem gradus in septimo climate q̄ sub æquatore contractior reperta est: sunt ergo hi naturales dies tum in eodem orizontis situ: tum in diuersis: uarii atq; inæquales: & ita quilibet dierum naturalium inæqualitates & differentias ubicunq; libitum fuerit: ex tabulis peruestigare liceret: & huiusmodi dierum inæqualitatis imo uerius ascensionum: zodiaci obliquitas (quemadmodum uult autor) in sphaera recta in causa est: in sphaera autem decliui & zodiaci & orizontis obliquitas: quibus additur circuli solem deferentis eccentricitas: sed de his hætenus.

36 ¶ Textus. Notandum etiam q̄ sol. Circuli naturalium dierum: sunt. 180. circuli qui a sole ab Egocerote ad cancrum nitente: & qui idem sole rursus a cancro ad capricornum remeante: ad motum primi mobilis describuntur.

37 ¶ Arcus dierum artificialium: sunt illorum circulorum partes supra orizontem relictæ.

38 ¶ Arcus noctium artificialium: sunt eorundem circulorum partes sub orizonte destitutæ.

39 ¶ Dies artificialis est mora qua sol ab ortu ad occasum tendens nostrum occupat hemisphaerium.

40 ¶ Nox uero artificialis mora est a solis occasu ad ortum usq; perdurans.

41 ¶ Vnde manifestum est: cum orizon rectus omnes circulos naturalium dierum in duo æqua secet spacium (ut accepta materiali sphaera & eius aptato orizonte intueri facile est) ut habitatibus sub æquinoctiali circulo: dies artificialis suæ artificiali nocti semper æquetur: sitq; illis iuge perenni: q; æquinoctium.

42 ¶ At uero quibus obliquus orizon habetur: cum idem nullos dierum naturalium circulos præter æquatorem in duos qua partiatur (ut accepta materiali sphaera & sito ut decet finitorem intuebitur quisq; uel q̄ facillime) illis solum bis in anno contingit æquinoctium hoc est dierum: noctiumq; æqualitas: sole scilicet initia arietis & Chelarum occupante: quapropter sol illa puncta occupans ubicunq; locorum ubi oritur occiditq; facit æquinoctium.

43 ¶ Et ab ariete ad finem usq; uirginis diurni arcus ad cynosuram habitatibus: arcibus nocturnis maiores habentur: quapropter dierum artificialium q̄ noctium illis diuturnior mora est: dum sol illam zodiaci partem perlabitur: & contra fit sole ab initio Chelarum ad finem usq; piscium procedent: sed hæc in sphaera conspiciuntur facillime.

44 ¶ In eadem sphaera sumptis utrinq; duobus circulis æquatori æquidistantibus: quanta est dies artificialis unius tanta tantulæq; mora nox alterius esse uidetur: ut quanta est artificialis dies quam sol perficit in primo gradu uirginis: tantula nox erit sole ultimam chelarum partem tenente: q; si ascensionum inæqualitas differentiam facit a deo modicula est ut nullum sensui discrimen pariat: intellectus tamen cognito diei illius & noctis solari motu proprio an quicq; intersit: ex ascensionibus uere diiudicat.

45 ¶ Ad arcum artificialis diei per tabulas cognoscendum hoc est ad cognoscendum ascensiones arcus diurni accipe gradum solis per gnomicum instrumentum: tabulas aut supputationes factas: & post sex signa gradus gradui solis reperto oppositi: ascensiones considera: a quibus tolle gradus solis ascensiones: & superabunt relinquenturq; ascensiones arcus diurni.

46 ¶ Ad arcum noctis habendum: ascensiones arcus diurni tolle a. 360. quæ completa æquatoris reuolutio est & quæ superant ascensiones sunt arcus nocturni.

47 ¶ Ad horas arcus diurni cognoscendas: ipsum hoc est eius ascensiones per. 15. partire & uenient horæ: & si quid residui fuerit ange per. 60. & partire per. 15. & uenient minuta & hoc pacto secunda extrahere si oportet.

48 ¶ Ad horas noctis habendas: subtrahe horas arcus diurni iam repertas a. 24. & quod reliquum fuerit: erunt ad id temporis horæ nocturnæ ut uerbi causa uolo cognoscere sole geminorum finem tenente: subituroq; cancrum quantus sit arcus diurnus habitantibus septimum clima ad latitudinem. 48. graduum capio in tabula ascensionum obliquarum ascensiones finis sagittarii quæ sunt gradus. 298.

TERTIVS

- & minuta. 53. a quibus tollo gradus. 61. & minuta. 7. ascensiones scilicet repertas in fine geminorum: superantq; gradus. 237. & minuta. 46. arcus scilicet diurnus: quem sidiuidis per. 15. computabis horas 15. minuta. 15. & secunda. 4. Attamen q; hic dictum est de arcu diei æquinoctialis horarūq; a qualiū in tellige: qui dies ab artificiali morula pene insensibili diffidet & q; uulgi fugiat apphensione: p die aut artificiali portiuncula ascensionis partis gradus interim a sole motu proprio peragrati: addiciūda eēt.
- 49 **¶** Ad horam ortus solis habendam: moram arcus noctis partire per medium & habes quod petis.
- 50 **¶** Ad horam occasus habendam: moram arcus diurni partire per medium & hora occasus nota erit. Ut si dies æquinoctialis horas. 15. minuta. 15. & secunda. 4. continet: arcus noctis erit horæ. 8. minuta. 3. & secunda. 56. cuius medietas est horæ. 4. minuta. 4. & secūda. 28. ortus ergo solis erit hora. 4. minuto. 4. & secūdo. 28. supra mediam noctem: si præcisionem tamē quereres adicienda esset proprii motus solis portio diurni & medietas arcus diurni est horæ. 7. minuta. 55. & secunda. 32. erit ergo solis occasus hora. 7. minuto. 55. & secūdo. 32. supra meridiem. Diem enim naturalem a meridie incipiunt astronomi: sed diei præcedentis: ut uerbi causa dies. 10. septembris i meridie nonæ diei incipit & omnino in meridie diei decimæ finit: in quo ortum undecima sibi uendicat & initium.
- 51 **¶** Si tamen horas a meridie cœptas continue ad. 24. numeras: ad ortum solis habendum adice semiarcum noctis ad duodecim: habesq; petatum. At si ad duodecim usq; computas: & horæ per continuum numerum assignantur: ut si ita dicatur hora decimanona est futurum solis deliquium: subduc 12. a. 19. supereruntq; horæ. 7. dic ergo secundum tuæ computatiōis modum hora septima ante meridiem esse futurum solis deliquium. Et qui diem ut mos est. In subtribus italiq;: ex occasu iudicat nostræ computationis semidiurnus arcus suæ diei initium monstrat: quapropter substracto a nostris horis semiarco diurno semper suæ horæ relinquuntur habent tamen hi & astronomi cōtinuum ad. 24. calculum: & habent hæc ad astronomicam institutionem pōdus & hac quoq; de causa longiusculam immorationem protraximus. Textus. Notandum etiam q; sex signa. Quod sequitur pro sexta regula non iniuria poni posse uidetur sit ergo hæc sexta regula.
- 52 **¶** In sphæra obliqua sex signa a cancro ad finem sagittarii cōputata: habent ascensiones suas iunctas maiores ascensionibus signorum a capricorno ad finem geminorum succedentium. Nam in tabula sphære obliquæ ut uerbi causa septimi climatis horum ascensiones iunctæ sunt gradus. 122. & minuta. 15. illorum uero ascensiones iunctæ sunt gradus. 237. & minuta. 46.
- 53 **¶** Quo fit ut non ab re sex signa a cancro sui initium sumentia in sphæra obliqua recte orientia: a capricorno uero in cœpra oblique orientia dicantur: & sole initium cancri tenente nobis quidem ad arcturum morantibus artificialem diem longissimam esse: noctem uero breuissimam: & contra: eodem hibernum solstitium tenente diem arctissimam: noctem uero porrectissimam esse: q; hic interdiu sex signa obliqua & noctu sex recta ascendant: illic uero contra sex recte suo ortu dtem efficiant & sex obliqua noctem. Recta uoco & obliqua quæ aut recte aut oblique sunt oriētia. At cum sol uerum æquinoctium tenet: dies artificialis tria recte: & tria oblique surgentia cōtinet: ascendunt enim oblique aries: taurus: gemini: recte uero: cancer: leo: uirgo: quæ tum interdiu ascendunt: nam quantalacūq; dies seu arctæ seu proluxa fuerit: sex signa interdiu surgunt: ascenduntq;: & nox itidem tria recte & tria prone cadentia tenet: hinc bono iure fit ut tum dies artificialis suæ nocti par æquusq; incedat: & eodem iure dum sol autumnale æquinoctium præsens occupabit. At dum sol taurum tenet & geminos: plura interdiu recte q; oblique confcendant: noctu uero contra: plura prone q; recte cadūt hinc prolixiorum sua nocte nobis diem efficit: itidem & dum leonem occupat & uirginem: & cōtrarium huius euenit dum præsens scorpionum ascendit & sagittarium: identidem aquarium atq; pisces: nam hic noctes suis diebus nobis restituit protēiores. Et adiecit nobis ad arcturum habitantibus: nā habitantibus ad Aram atq; capricornum: contrario eueniret modo: illis enim sex signa a capricorno incepta recte orientantur & reliqua prone. Ex his colligere promptum est sole tenente cancri fastigium nobis diem artificialem longissimam esse: & noctem contractissimam: sole tenente capricornum diē breuissimam & noctem porrectissimam: sole tenente alterutrum æquinoctiorum dies suis noctibus euadere æquales: sole uero alios circulos ubilibet citraq; ultraq; æquatorē occupate: dies suas noctes magnitudine excedere: aut a suis noctibus uici: quāto plura recte oriāt aut occidāt signa. Et dicta hæc statim itelligēda se p dūt: ubi iter unā cœli reuolutionē sol diē facit & noctē. Textus. Ex his colligit.
- 54 **¶** Hora æquinoctialis quæ & hoc in loco hora æqualis dicitur: est in qua continue. 15. gradus æquinoctialis emergunt. Et has horas instrumētis horoscopiis (quæ horologia dicimus) deprehēdimus.
- 55 **¶** Hora uero naturalis quæ & inæqualis est: ut diffinit autor in qua signi zodiaci medietas ascendit: & harum. 12. sunt in die: & 12. pariter in nocte: nā continuo & in die & in nocte sex signa zodiaci utro libet ascendere dinoscuntur.
- 56 **¶** Ad horas inæquales cuiusq; diei artificialis habendas: quere gradum solis quo cum diluculo exoritur a quo. 15. graduum sequentium ascensiones quere & ille sunt primæ horæ inæqualis deinde. 15. sequentium graduum consimiliter quere ascensiones & illæ quoq; erūt secundæ inæqualis horæ: & hoc pacto reliquæ nascentur omnes. Et propter motum quo sol primo motui contra nititur non ni

LIBER

hil pauxillulum addendum esset: sed id parui admodum momenti reputatur.

57 **C** Ad cognoscendum quantum unaquæq; horarum inæqualium cõtineat horæ æqualis cuiuscûq; uolueris horæ inæqualis iam repertæ: gradus ascensionum per. 15. partire: & ueniet hora æqualis: & si quid residui est auge per. 60. & partire per. 15. & nascentur minuta quæ inæqualis hora: supra horam æqualem contineret: si autem gradus ascensionum per. 15. partiri non sustineant: augmenta gradus illos per. 60. & partire per. 15. surgentq; minuta horæ æqualis quæ inæqualis hora cõtinebat: uerbi causa ut si sol primum gradum leonis subeat: cuius diei naturales horas ad situm parisiensem cognoscere uelim: capio ascensiones. 15. primorum graduum leonis quæ sunt gradus. 20. & minuta. 21. suntq; ascensiones primæ horæ inæqualis: deinde. 15. graduum sequentium ascensiones quæ sunt gradus. 20. & minuta. 36. & hunc in modum reliquæ inæquales horæ querentur: & quasite (diuisiones per. 15. facta) in horas æquales æquinoctialesq; (ut subiecta monstrat formula) redigentur.

Horæ
inæ
quales
Ascen
siones
Horæ
æqles

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
G	m	g	m	g	m	g	m	g	m	g	m	g
20	21	20	36	20	33	20	25	20	25	20	33	20
36	20	21	19	25	17	33	15	01	12	25		
h	m	s	h	m	s	h	m	s	h	m	s	h
1	21	24	1	22	24	1	22	12	1	21	40	1
21	40	1	21	40	1	22	12	1	22	24	1	17
40	1	10	22	1	4	0	0	49	40			

De diuersitate dierum & noctium quæ ut habitantibus in diuersis locis terræ. Capitulum tertium.
58 **C** Hæc littera clara est: & huius situs incolæ legitur esse Ichthyophagi æthiopum populi qui (Strabone autore) solis piscibus alütur. est enim ichthys græca locutione piscis. hi enim ut tradunt geographi: eorûq; pecora piscibus uescuntur. & pecoræ carnes alimento piscibus præbent. domicilia ex ossibus cetorum & ostreoræ concis magna ex parte faciunt. præbent enim coste trabium usum & maxille portarum & uertebra in usum martariorum (quibus pisces subiguntur) ueniunt: & eos ad solem asitant. Horestes feruntur populi ad austrum ultra quos sea ex parte non cognoscitur habitata regio. Carmania indorum regio contermina Persis uasta deserta continens: flumen habet auriferum argenti eris minii fossiles uenas montes arsenici & salis. Carmanica uitis racemû bicubitalé facit. nemo eorum ducit uxorem: qui prius hostis caput suo regi non obtulerit.

59 **C** Eorum quoræ zenith est inter æquinoctialem & tropicum cancri. Capitulum quartum
C Acepta materiali sphæra aptatoq; ut decet horizonte littera per uia claraq; apparet huius situs icolæ dicuntur esse Bragmæ & Arabes. Attamē Arabia triplex est si Ptolomæo credimus: priâ Petrea q; Syria & Palestie iudææ adiacet. scda deserta: q; Mesopotaiæ Babiloniæq; cõttermina est. & hæc duæ citra cæcrû site sūt. Tertia uero Arabia foelix: Persis mariq; rubro adiacēs: cuius pars æqtori & tropico cæcri nō parua iteriâciet media deq; sola autor ex Lucão intelligit. & turifera regio est q; ciuitas Saba Sabeiq; ppli.

60 **C** Eorum quorum zenith est in tropico cancri. Capitulum quintum.
C Apta ut decet horizonta: & facile quod dicit autor intuebere. huius situs pars ægypti ponitur.
C Syene urbs ægypti: puincia thebaidos principiû. illic enī antiq; centû portarû thebe fuisse phibetur Situs syenes incolæ triûbres sūt tresq; i anno umbras habet: mane dum sol tenet æstiuû solstitium occidentales: in meridie aut nullas aut perpendiculares: uesperu autem orientales In residua uero anni particula matutinas & serotinas altrorsus: meridianas autem penitus septentrionales habent.

61 **C** Eorum quorum zenith est inter tropicum cæcri & circulû arcticû. Capitulum sextum.
C Apta ut oportet horizonte: cognitu facilis est littera. huius situs est uniuersa quæ descripta est Europa & Africe Asiæq; plurimum.
Qd aut æthiopus sub æqtois sitos putat: Ptolomæo cõsētiti: q; illic Ichthyophagos sitos esse cõmemit.

62 **C** Eorum quorum zenith est in circulo arctico. Capitulum septimum.
C Directo aptatoq; ut factu facile est finitore littera perspicua est. ex Ptolomæi cosmographia nullos huius situs icolas cõperimus uiciniora enī illi circulo eius ex descriptione cõperimus Orchadas insulas insulamq; Tyle. distant tamen Orchades a boreo circulo gradibus 4. & minutis 49. Tyle autem pauxillulum uicinior distat gradibus 2 & minutis 54. Attamen iuniores eodem sub circulo insulas: fluuiosq; locant: sed nominum ineptudo facit ut inexpressa maneant.

63 **C** Quorum zenith est iter circulum arcticum & polum mundi. Capitulum octauum.
C Directo horizonte litteram intelligere per q; facile est quæ in hoc situ habeantur geographi tacent asseuerant tamen nonnulli mare gelatum: arctosq; populos illic degerere.

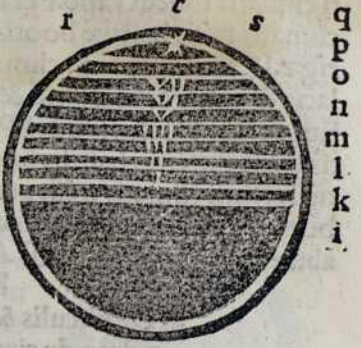
64 **C** Eorum quorum zenith est in polo arctico. Capitulum nonum.
C Directo horizonte littera perspicua est quid autē sub polo iaceat: nondū memoriæ proditum est.
C De diuisione climatum. Capitulum decimum.

65 **C** Clima interpretatur regio. At hic clima spacium terræ inter duas equidistantes interceptum appellatur: in quo porrectissime diei ab initio climatos ad finem usq; est dimidia horeuariatio sumptum in ea terræ ab austro ad arctum uersus intercapedine: quæ polus boreus eleuatio est graduum 50 & minutoꝝ 30 summissior atq; depræssior graduum 12 & minutoꝝ 45. & ponuntur septem quæ sua no

QVARTVS

mina ab igni aut urbe aut fluuio aut monte sortita sunt: quorū per ordinem hic adiecta sunt nomina

- 63 A i æquinoctialis Clima per Rhomam fo h
- Clima per Meroen bk Clima per Boristhenen gp g
- Clima per Syenen cl Clima per Ripheos mōtes hq f
- Clima per Alexādrīā dm R s circulus boreus e
- Clima per Rhodon en T polo boreo punctus subiectus. d

Et ē meroe: Africe ciuitas itorida zōa citra æq̄torē. 16. gradib⁹ sita.
 Syene prius dicta ē urbs ægypti: prouinciæ thebaidos principium.
 Alexādrīa: urbs ignis africe ab alexādro cōdita & metropolys ægypti
 Rhodus: ase minoris insula: quæ & sui noīs in ea sitam nostra tē
 pestate claram ciuitatem habet: fortiter turcarum efferos: bellicosq;
 impetus sustinentem atq; profligantem generosissime.

Rhoma urbs europe notissima inter italicas maxime clara & insignis olim gentium domitrix: orbisq; caput: nunc patris patrum maximi sedes atq; locus.

Boristhenes eiusdem farmatie magnus scitharum fluuius quartus ab istro.

Riphei montes in farmatica europa insignes sunt: perpetua nīne candentes.

Et ab his insiguiibus locis per quæ ferme climatū lineæ mediæ trāseūt: sua noīa sortiuntur. q̄ autor potius græco sermone q̄ latino expressit. Dia enim apud græcos p̄ significat: genitiuoq; iungit: idcirco illa i littera duobus noībus secūdu græcā formā sūt emēdata. sed de his hacten⁹. Et climatū ex determi natione litteræ cōstituēda ē tabula q̄ uniuscuiusq; climatis distātiā horariā: & poli borei i sui principio medio & fine eleuationes & latitudinis climatis distāntiam demonstrat. quæ fiat hoc pacto.

1	Princi.		Mediū		Finis		Principiū		Medium		Finis		Stadia
	Ho.	M.	Ho.	Mi.	Ho.	Mi.	Gra.	Mi.	Gra.	Mi.	Gra.	Mi.	
2	12	45	13	0	13	15	12	45	16	00	20	30	5415
3	13	15	13	30	13	45	20	30	24	15	27	30	4900
4	13	45	14	30	14	45	27	30	30	45	33	40	4316
5	14	15	14	30	14	45	33	40	36	24	39	00	3733
9	14	45	15	00	15	15	39	00	41	20	43	30	3150
7	15	15	15	30	15	45	43	30	45	40	47	15	2625
	15	45	16	00	16	15	47	15	48	40	50	30	2275

Hæc rhomana stadia sunt latitudinis itervalloꝝ iter initia & fines climatū itecepta.

Distantia horaria Latitudo poliꝝ borei eleuatio

Huius tabulæ priā linea ē primi climatis: scdā secūdi: & ita deinceps. Cum itaq; de quocūq; loco (cuius latitudo nota est) scire desideras cuius sit climatos: considera eius latitudinem: & si eam reperis infra limites eleuationum poli borei: principio & fini primi climatis ad dictag; in primo climate sita est. si infra limites eleuationum principii & finis secundi: est in secundo. & ita deinceps. ut uerbi causa opto cognoscere cuius climatis sit hierosolyma: comperio in tabula longitudinum & latitudinum in fine commenti quarti capituli. secundi. superius adiecta: eius latitudinem esse gradus. 31. & minuta 20. & quia continetur infra limites eleuationum poli principii & finis tertii climatis: cognosco hierosolymam esse in tertio climate & circa finem & si respicio ad primam partem tabulæ cognosco longissimam anni diem illic esse horarum. 14. & minutorum ferme. 45. Imo uero accepta Ptolomæi cosmographia de uno quoq; locoꝝ facile cognoscas cuius sit climatis. Nam ad fines locoꝝ: numerorū qui in ea scribuntur duo priores qui ad sinistram uergunt: longitudinem eorum ab occidente designant & duos posteriores latitudinem ab æquatore: quæ eleuationi poli æqua esse monstrata est. & duorum priorum prior: gradus: posterior partes graduum longitudinis: itidem duorum posteriorū prior: gradus: posterior uero partes graduum latitudinis: eleuationisq; poli declarant Sed quia tantum declinatum depræhensione sermonis protaximus: non scitu idignum uideatur quæ celestia, si dera per climata transeant dinoscere. quod & prius apud græcos Hipparcus factitasse comperitur hinc sumentes exordium.

- Per principium primi climatis transit serpens ophiuchi fere medius.
- Per medium primi climatis transit caput Engonasis & stellæ delphinis.
- Per finem primi climatis transit crus Bootis: brachium dextrum Genunixi & pes dexter Ophiuchi.
- Per principium secundi climatis trāseunt eadem. Per mediū secundi climatis transit humerus dexter Engonasis caput serpentis Ophiuchi & caput & pes sinister Pegasi.
- Per finem secundi climatis transit brachium sinistrum Genunixi & rostrum Cygni. Per principium tertii climatis transeunt eadem. Per medium tertii climatis transit dextra manus Arcturi: Corona Ariadnes & brachium sinistrum Engonasis. Per finem tertii climatis trāsit coxa sinistra genu nixi & pars lyre. Per principium quarti climatis transeant eadem. Per medium quarti climatis transit pes posterior Elices: Coxæ bootis: Corona: & sinistra coxa Anguiferi.

LIBER

Per finē q̄rti climatis trāsit eadē coxa anguiferi sūmitas fidiculæ & ala sinistra holoris. Per p̄icipiū q̄nti climatis trāseūt eadē. Per mediū q̄nti climatis transit pectus holoris & caput medusæ. Per finē q̄nti climatis trāsit hastilæ bootis: extrēitas alæ sinistrae cigni: sinistra brachiū Persei & dexter humerus auzigæ. Per p̄icipiū sexti climatis trāseūt eadē. Per mediū sexti climatis trāsit hūerus sinister Arctophylacis & crus Persei dextrū & capra erichthonii. Per finē sexti climatis trāsit caput arcturi: genu sinistra Eugonasis & latus sinistra Persei. Per p̄icipiū septimi climatis trāseūt eadē. Per mediū septimi climatis trāsit extrēitas hastilis bootis: extrēitas clauæ engonasis: cauda holoris & genu dextrū Persei. Per finē septimi climatis trāsit pes dexter cigni: hūerus sinister Persei & hūerus dexter Ophiuchi p̄ circulū boreū trāsit caput Parrhasiæ ursæ: uicina polo ē extremitas caudæ cynosuræ sed de his tāta dicta sint abunde.

Ⓐ Astronomici introductorii de sphaera tertii finis.

ENARRATIO Quartii Libri

Ⓒ De circulis & motibus planetarum & de causis eclipsum solis & lunæ primo de circulis & motibus planetarum Capitulum primum.

- 1 **Ⓒ** Circulus cōcētricus ē q̄ terrā ī duo æqua partiri ītellectus: cētꝝ suū idē cū cētro terræ hēt cētꝝ terræ cētꝝ mūdi ītelligiūs. Circulus eccētricus ē q̄ terrā ī duo æqua partiēs cētꝝ suū cū cētro terræ nō hēt: sed extra. Et ītelligit talis circulus eē sup̄ficies plana cuius circūferētia ī cōelo ē & eius planities ab illa circūferētia deorsum tēdēs oīa subiecta secat corpa: haud secus q̄ si lignēā pilā p̄ mediū secari ītelligas: sector erit circulus: imo uero si media discōtinuari fingas: cōtinuis duobus circulis planis hīc atq; hīc disīūcta ītelligas. hoc pacto cōcentricos: eccētricosq; autoris circulos ītelligere oportet: sup̄ficies ecliprice plana eē ītelligit: & eadē esse sup̄ficies ab ecliprica p̄ subiectos cōelestes globos: elemētaq; & terrā porrecta: cuius circūferētia est linea ecliprica cētꝝ ē cētꝝ mūdi & de ecliprica octauæ sphaeræ dcā ītelligas: & est illa ecliprice sup̄ficies ab octauo cōelesti globo quasi mūdi sector.
- 2 **Ⓒ** Circulus eccētricus solis ē cuius circūferētia p̄pria deferētis reuolūtōe cētꝝ solis ī sup̄ficie ecliprice describit: & is circulus sp̄ ē pars sup̄fici ei eclipricæ: & cōtinue ī eius circūferētia cētꝝ corporis solaris reuoluit.
- 3 **Ⓒ** Absis sūma eccētrici solis ē p̄ctus circuli eccētrici solis a terra remotissimus. absis at̄ ima di eiusdē eccētrici p̄ctus terræ p̄p̄quissimus absis summa solis ab autore aux: & absis ima: oppositum augis nominatur.
- 4 **Ⓒ** Sol motu p̄prio regulariter sup̄ cētꝝ eccētrici: circūferētia eius mūtata. 9. & scda. 8. fere quotidie absoluit quē ēt p̄ accūs segnis: pigraq; suo motu octaua sphaera secū segniter rapit: quēadmodū prius cōelestiū mobilis globus sua uertigine oēs sibi subiectos globos secū ocysime: rapit distimeq; cōtorquet: & ut fert autoris opinio Ptholomæi autoritate freti: eccētricus solis circulus ad motū octauū circuli in cētꝝ annis unū gradū cōficit: sed nōdū uidet (ut iā dictū ē) satis suo tpe exploratū habuisse motum accessionis: recessionisq; octauū circuli: ex descriptione partium circulorum a duobus punctis ecliprice octauæ sphaeræ (quæ dicuntur capita arietis & libræ (circa capita arietis & libræ eclipricæ nonæ sphaeræ sed id amplius demonstrare ī theoricis oportunior uidetur relictus esse locus circulus deferens centrum cuiuscunq; planetæ superficies plana eccētra: ut eccētricus solis: ītelligitur.
- 5 **Ⓒ** Circulus eccētricus lunæ est circulus eccētricus cuius circūferentiam proprio motu deferentis epicycli lunæ: centrum epicycli lunæ describere ītelligitur: & interfecat is circulus eccētricum solis in punctis oppositis declinatq; eius una medietas ad arctum & altera ad notum.
- 6 **Ⓒ** Epicyclus lunæ est sphaerula in spissitudine orbis lunæ circa p̄p̄rium centrum sēper in eccētrici circūferentia locatū: continue reuoluta. Sed a puncto ex parte orientis uersus occidētis punctū hęc cōtinua epicycli reuolutio facta ītelligitur. & in epicyclo ē corpus lunæ fixū ferturq; ad epicycli motum Quo fit ut luna duas causas habeat: cur sit interdū uicinior interdū uero a terra semotior. p̄sa ē cum fuerit ī ima abside circuli eccētrici: altera cū fuerit ī infima parte sui epicycli ad motū quidē & eccētrici deferētis & epicycli. At si & in imo epicycli & ima abside eccētrici ferret: tertis nunq̄ esse posset uicinior: si autem in utriusq; sūmo: nenq̄ semotior. alias aut̄ ubicūq; aut uicinior aut semotior eē potest.
- 7 **Ⓒ** Aequās lunæ ē circulus cōcētricus ī sup̄ficie ecliprice situs eccētrico lunæ æqlis: unū fit ut æquās lunæ sit pars circuli eccētrici solis: sup̄ cuius cētꝝ mouet̄ regulariter cētꝝ epicycli. Est. n. cuiuslibet æquātis officium: ut sup̄ eius cētꝝ regulariter moueat̄ cētꝝ epicycli: & eccētricus lunæ & eius æquās ī duobus oppositis p̄ctis sese iter fecāt: ita ut una eccē. lunæ medietas ad polū boreū: & altera ad austrū declinet.
- 8 **Ⓒ** Draco lunæ ē figura ītersectiōis eccētrici & æquātis lunæ caput dracōis lunæ ē alter p̄ctus: ītersectiōnū eccētrici & æquātis lunæ: in quo dū fuerit lu-

Notula alba intra circulū submissior: cētꝝ mūdi: Notula superior cētꝝ eccētrici deferētis lunæ a b: circulus su

QVARTVS

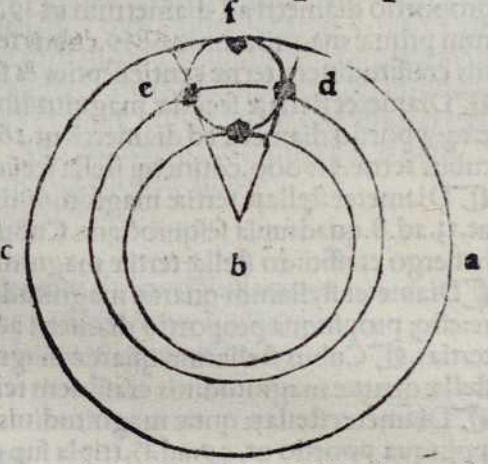
na ab eodē redit i septētrionē. Cauda draconis lunæ ē alter pūctoꝝ itērfectio nū: i quo dū fuerit luna: ab eodē meat i austrū. ¶ Et notat autor quēlibet planetaꝝ (sole excepto) circulū eccētricū: epicyclū & æquātē hīe. Soli at neqꝫ epicyclo neqꝫ æquātē opus esse: & facile eccētrici & epicycli alioꝝ ex his q̄ mō dicta sūt diffinitioēs elicias: æquātū at norma ex theoricis q̄ rēda ē. Epicycli tū supioꝝ uario q̄ lunaris epicyclus mō cōuertūt. Hinc fit ut luna sui epicycli fastigiū tenēs i zodiaco tarda uideat: i imo uero celeriuscula: ceteri at planetarū epicyclū habētū cōtra: & qꝫ autor addit qꝫ tam deferēs q̄ æquās Saturni: Iouis: Martis: Veneris & Mercurii sint eccētrici & extra supficiē eclipticæ at tū singuli quiqꝫ illoꝝ duo sint i eadē supficie: hoc asserit Alphraganus sed hęc p̄ nostrā introductionis officio nūc sufficere uidētur: q̄ enī exactiora requirerentur ex theoricis altius repetenda essent: neqꝫ profecto circulos concentricos eccētricosqꝫ ponere sufficeret sed & orbēs concentricos eccētricosque adinuicē attinguos quemadmodum purbaciana docet theorica. Iuuabit tamen quæ hic adducta sunt ad eorum facilem intelligentiam capescendam.

pior deferēs eccētricus lunæ a b: circulus submissor: circulus æquās lunæ a pūctū itērfectio nis: caput draconis lunæ b itērfectiois pūctū cauda draconis lunæ.

- De statione: directione & retrogradatione cap. secundum.
- 9 ¶ Statio priā ē pūctus epicycli ex parte oriētis sumptus i cōtactu lineæ a cētro terræ p̄ circūferētiā eccētrici eductæ epicycli circūferētiā cōtigētis: i quo dū fuerit planeta stare uidet. ¶ Statio scda ē pūctus epicycli ex parte occidētis sūptus: in cōtactu lineæ a cētro terræ p̄ eccētrici circūferētiā eductæ & epicycli circūferētiā cōtigētis: i quo dū fuerit plāeta stare uidet: & duæ illæ lineæ a centro terræ utrinqꝫ orientem occidentemqꝫ uersus eiectæ: claudunt epicyclum.
 - 10 ¶ Planeta stationarius dicit cū in alterutro illoꝝ pūctoꝝ fuerit: qꝫ stare sub signifero uideatur.
 - 11 ¶ Pūctus directiois q̄ & directio: est pūctus epicycli in sūmo epicycli ab utraqꝫ statioē æq̄ distās: i quo dū fuerit planeta: sub signifero uelocius moueri uidet. ¶ Pūctus retrogradatiois q̄ & retrogradatio dī: est pūctus in imo epicycli ab utroqꝫ pūctoꝝ stationū æq̄ distās: quē cū planeta sui epicycli motu assequit: sub signifero circulo retro repropare: & hęc duo pūcta clare p̄ lineā a cētro terræ p̄ centꝫ epicycli eductā cōcipiūt. Nā sūmus illius lineæ i circūferētiā epicycli contactiois pūctus directio: imus uero retrogradatio est: suntqꝫ hi tanqꝫ duæ ipsius epicycli absides.
 - 12 ¶ Arcus directiois q̄ & directio etiā ab autore: dī ē arcus epicycli supior iter duas statioēs itērfectus. Arcus uero retrogradatiois q̄ & retrogradatio: ē arcus epicycli inferior iter duas statioēs itērfectus. homonyma ergo directio & retrogradatio.
 - 13 ¶ Plāeta directus dī: cū i directiois pūcto fuerit. Retrogradus uero: dū fuerit i retrogradatiois pūcto. Quo fit ut epicyclus lunæ statioēs eiusdē directionē & retrogradationē nō hēat. Nā suo hoc pacto duabus lineis utrinqꝫ cōcluso: itērfectoqꝫ epicyclo: nō idcirco si luna in alterutro illoꝝ pūctoꝝ fuerit: tum sub signifero stare uideatur q̄ si sui motus oblita: & si in apice: sūmoqꝫ sui epicycli: pūcto fuerit nō idcirco sub signifero motū citare ac accelerare uidebit quinimo q̄ prius segniuscula uidet: is ergo sūmus sui epicycli uertex directio non erit. Itē & si imum sui epicycli pūctū teneat: non ideo in signum a quo iam exiit uia zodiaci qua exierat: retro properabit uerum quasi negociū aliquod urgeat recto processiois calle procedere ad festinat: & signum quod iam exiit uelocius fugit: non ergo is pūctus retrogradationis erit. Bono iure tamen dicitur luna & uelox cursu atqꝫ tarda: uelox qdem præceptsqꝫ cum in imo sui epicycli fuerit: tarda uero cum fuerit in summo: opposito quoqꝫ q̄ alii planetæ modo.

a pūctus oriētis b cētrꝫ mūdi c pūctus occidētis d priā statio & planeta in ea stationarius f directio: & planeta directus e scda statio: & plāeta i ea stationarius pūctus & notula nigra b uersus retrogradatio & plāeta retrogradus d e eccētricus deferens epicyclū d e f sphæ rula tota epicyclus notula nigra i summo: imo & lateribus epicycli planeta p̄ ter solem aut lunam quicunqꝫ.

¶ De eclipsi solis & lunæ. Cap. tertium.

¶ Sol maior terra: centies sexagies phibet. Nadīr uocant pūctū pūcto ubilibet oppositū. Pūcta opposita itelligūtur q̄ lineā p̄ cētrū orbis utrinqꝫ ad eius circūferētiā eiectæ: sūt extrema. Pūctū cētro solis oppositū sēp opacitatis terræ umbra cōitaf: ubi. f. conus eius artigit. si uerū ē conū umbræ terræ a supēficiæ terræ distare: quātum est semidiameter terræ ducēties septuagies sexies sumpta. 276. Lunā miōrē eē terra mathematici uolūt. Et hac quoqꝫ de cā solē oīno terris luna suo itēruētu adimere nō pōt: terra at itērfecta oīno solis radios: lunæ sufficit adimere ut luna extictæ faci: extinctoqꝫ glo sio milis sui orbis obscuritate mortalibus nōnūqꝫ terrificos icutiat metus: q̄si lucis bñficiū posterius

terris sit negatura. Sed q̄a sup̄ius acceptū ē solē maiorē eē terra & lunā eē miorē: idcirco nō dissenta-
neū eē uideat hoc ī loco planetarū & stellarū magnitudines discutere: ī qua re faciēda Alphraganus
Thebicusq; hac hypothesi usi uidēt ut q̄ p̄portio cubi ad cubū sit ea sit globi ad globū. Ex suis ergo
hypothesibus planetarū & stellarū cubicas magnitudines ad cubum terrā discernemus hoc pacto.

¶ Diameter terrā cōtinet ter diametrum lunā & duas eius quintas: estq; p̄portio diametri terrā
ad diametrum lunā ut.17.ad.5. tripla scilicet superbi partiens q̄ntas. ¶ Cubus.17. est.49.13. & cubus.
5. est.125: subducto ergo quoties id pōt: minori cubo qui est lunā a maiori qui est cubus terrā cogno
scitur cubi ad cubum p̄portio: & quanto terra maior est luna: est ergo terra triceses nouies maior
luna īsuper paulo plus eius triente continens.39. & centenarum uicesimarumquintarum.38.

¶ Diameter terrā cōtinet diametrum Mercurii uicies octies estq; p̄portio diametri terrā ad dia
metrum Mercurii ut.56.ad.2. uigecupla octupla. ¶ Cubus Mercurii.8. cubus terrā.175616. cōtinet
ergo terra Mercurium uicies semel millies nōgies quinquages & bis. 21952.

¶ Diameter terrā cōtinet diametrum Veneris ter & ei⁹ unā tertiā: estq; p̄portio diametri ad diametrum
ut.10.ad.3. tripla sesq̄tertia. ¶ Cubus Veneris.27. cubus terrā.1000. cōtinet ergo terra uenerē tricesies
septies & unius illarū partiū unā uicesimāseptimā: estq; Venus tricesimāseptima pars terrā. 37.

¶ Diameter solis cōtinet diametrum terrā quinquies & semissem: estq; p̄portio ut.11.ad.2. quinto
pla sesquialtera. ¶ Cubus solis.1331. cubus terrā.8. maior est ergo sol q̄ terra centies sexagessexies insu
per tres octauas partium terrā continens q̄ est pars semisse minor & triente maior. 166. & octauarū.3.

¶ Diameter Martis cōtinet diametrum terrā semel & sextā eius: estq; p̄portio ut.7.ad.6. sesq̄sexta.

¶ Cubus Martis.343. cubus terrā.216. cōtinetq; mars terrā semel & dimidiū & decimā tertiā ferme.

¶ Diameter Iouis cōtinet diametrum terrā q̄ter & dimidiū & unā decimā sextā: estq; p̄portio ut.73.ad.
16. quadrupla sup̄nonupartiēs decimā sextas. ¶ Cubus Iouis.389017. cubus terrā.4096. cōtinet itaq;
iouiā crassitudo crassitudinem terrā nonagesquinquies: deest paulominus una quadragesima. 55.

¶ Diameter saturni cōtinet diametrum terrā quater & dimidium: estq; p̄portio diametri ad dia
metrum ut.18.ad.4. quadrupla sesquialtera. ¶ Cubus saturni.5832. cubus terrā.64. saturnus ergo con
tinet terram nonages semel & unam octauam. 91.

¶ Diameter stellarum primā magnitudinis cōtinet diametrum terrā quater & eius dodrantē: estq;
p̄portio diametri ad diametrum ut 19.ad 4. quadrupla supertripartiens quartas. ¶ Cubus stella
rum primā magnitudinis.6859. cubus terrā.64. cōtinet ergo crassitudo stellā primā magnitudi
nis crassitudinem terrā centiessepties & ferme sextam unius. 107.

¶ Diameter stellarū secūda magnitudinis cōtinet diametrum terrā q̄ter & uigintinouē sexagesimas:
estq; p̄portio diametri ad diametrum ut.269.ad.60. ¶ Cub⁹ stellarū secūda magnitudinis.19465109.
cubus terrā.216000. cōtinetq; stella secūda magnitudinis terrā nonages pauloplus una octaua. 90.

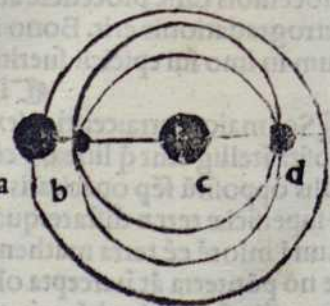
¶ Diameter stellarū tertiā magnitudinis cōtinet diametrum terrā quater & unā octauā: estq; p̄portio
ut.33.ad.8. quadrupla sesquioctaua. Cubus stellarū tertiā magnitudinis.35937. cubus terrā.512. conti
net ergo crassitudo stellā tertiā magnitudinis crassitudinē terrā septuages & ferme unā q̄ntā. 70.

¶ Diameter stellarū quartā magnitudinis cōtinet diametrum terrā ter & decē decimas tertias fe
re: estq; propinqua p̄portio diametri ad diametrum ut.49.ad.13. tripla super decupertiens decimas
tertias. ¶ Cubus stellarū quartā magnitudinis.117649. Cubus terrā.2197. cōtinet ergo crassities
stellā quartā magnitudinis crassitiem terrā quinquagesquater. 54.

¶ Diameter stellarū q̄ntā magnitudinis cōtinet diametrum terrā ter & fere q̄ttuor q̄ndecimas: estq;
p̄propinqua p̄portio ut.49.ad.15. tripla sup̄quadripartiēs decimas q̄ntas. ¶ Cubus stellarū q̄ntā magni
tudinis.117649. Cubus terrā.3375. cōtinetq; stella q̄ntā magnitudinis terrā trigieses quinquies. 35.

¶ Diameter stellarū sextā magnitudinis cōtinet diametrum
terrā bis & dimidium & fere tres tricesimāsecundas: estq; propinqua
p̄portio diametri ad diametrum ut.83.ad.32. ¶ Cubus stellarū
sextā magnitudinis.571787. cubus terrā.32768. cōtinetq; stella sextā
magnitudinis terrā deciesocties.18. & illius magnitudinis stellā (au
tore Alphragāo) minime sūt q̄ obtutibus sese īgerāt hūanis. Sed de
his abunde. nunc ad deliquia determinationem reuocemus.

- 12 ¶ Eclipsis lunā quā & lunā deliquiū: defectūq; nuncupamus: ē defe
ctus lumis ī lūa ex terrā iter solē: lunāq; īteruētū puēiēs. & cōtigit se
p̄ ī plenilunio dū sol & luna sub ecliptica ī p̄ctis oppositis ferūtur: ut
unum cum capite alterum uero cum cauda draconis lunā uel prope
16 ¶ At si centrū lūa ī oppositione eius ad solē ī capite uel cauda draco
nis fuerit: oīmō lumie puata deficiet & uniuersale deliquiū dicef: Si
uero iuxta fuerit īfra limites metasq; eclipsi designatas: ps eius nunc
maior nūc mior tetras patief tenebras. nō tñ ubiq; gentium id patief
dicef: q; in circo nō ab re p̄ticularis eclipsis. Et q̄a lūa nō in oī opposi-

tiōe ad solē (q̄ mēfurna existit) est in capite aut cauda: aut in tantula ad illa pūcta uicinia q̄ defectui de bita sit: idcirco nō stati sunt & mēstrui (hoc est determinati & singulo quoq; mēse) lunares defectus.

17 **E**clypsis solis quæ & eius deliquiū nominatur: est luminis solaris a nostro aspectu substractio ob corporis lunæ: solis inter illustræ iubar: nostrosq; obtutus interuentum proueniens neq; ubi uis gentium id patitur sol: uerum dūtaxat apud eos inter quorum obtutus & solem luna intercepta solis radios adimit: intercipitq; ne ab eis percipi ualeant: qui iidem credunt partem solis tenebricosam esse: decepti quidem q̄ lunæ corpus opacum interceptum percipiant. non enim sol suo unq; capitur: spoliaturq; luminæ: nisi quantum memoriæ proditum est sub Tiberio.

18 **C**esare semel in oppositione ad lunā: qui in horrendas uersus tenebras pariter & luna: terrifica mortalibus se se pbuerunt spectacula: uisus tunc est sol pullo colore obscuratus suum autorem lugere: qui tum hierosolymis fragilis: caduce mortalisq; uitæ patiebatur deliquium: quos nos omnes immortalis indeficiēteq; uitæ lumine donaret. Quod diuus dionysius Ariopagita phylsophus: in liberalibus disciplinis tum non ignobiliter eruditus Athenis percipiens: multa religionis pietate uilo portento territus exclamat: aut deus naturæ patitur aut mundi machina dissoluitur.

19 **A**t quia nunc de diuo Dionysio sermo incidit: is a paulo athenis ad ueritatis lumen cōuersus: paulum & hierotheum diuinos præceptores habuit: factus diuinus theologus: diuinisq; illuminatiōibus reuenter illustratus theologiam scriptam reliquit. Ad gallos missus est apostolus religionis pietatem sua morte probauit: super naturam in eius obitu uisus ostentis & uitæ prioris conuersatione sanctissima: facile eius recepta est sanctitas. Eius cineres solemne bustum argēteum in loco: suo nomine nūc insigni quattuor milliariibus a studio perisensi tenet: regiæ gallorum patronus est: hac quoq; de re gallorum reges cum expeditionem ad alienas prouincias suscipiunt magna cum reuerētia sanctissimas reliquias deponi iubēt quod carolus octauus christianissimo regni scepro insignitus a uitæ religionis memor factitauit: anno christianæ salutis. 1494. cum expeditionem aduersus parthēopem p̄ claram campaniæ ciuitatem quam nunc neapolim dicūt: parasset tunc ferme cum militaribus copiis citeriores tusciæ fines attigerat: cum quinto idus nouembris eodem anno sanctissimum corpus depositum est una cum uenerandis diuorum rustici & eleutherii corporibus: quæ centrum & .10. annis uel supra in scripta absconsa nō uisq; latuerant. Alma parisiensis academiæ electissimi quiq; rector: theologi: iurisperiti: medici nationum capita phylsophi cum suorum studiorum insignibus reuenter affuerunt magnifici quoq; status & urbis & ciuitatis tum ecclesiastici tum ciuiles: tantusq; omni ex parte affluxit populus ut uix locus capere sufficeret: & nos inter turbam pressi humiliter ad oscula uenimus hæc adiecimus q̄ talia nostris seculis contigisse non gaudere non possumus: quæ uel rarissimis obtingere solēt tēporibus. Ergo sanctis eius suffragiis nos reliquaq; nostrā uitā comitamus q̄ nūc. Candidus insuetum miratur limen olympi. Sub pedibusq; uidet nubes & sydera.

Et hic pro instituta astronomica introductionem metam: finemq; constituamus.
Astronomici de sphaera & eius introductorix commentationis finis.

Impressum Venetiis per Simonem Papiensem didum Biuilaquam & summa diligentia correctum: ut legentibus patebit. Anno Cristi Sidrum conditoris. MCDXCIX. Decimo Calendas Nouembres.

THEORICA PLANETARVM

THEORICAE nouæ planetarum Georgii Purbachii astronomi celebratissimi. At in eas
Eximii Arrii & Medicinæ doctoris Domini Francisci Capuani de Manfredonia in stu-
dio Patauino Astronomiam publice legentis sublimis expositio & luculentissimū scriptum.

PROHŌEMIVM.

VEMADMODVM ait Aristoteles in prologo physicorum. Tunc opinantur
unumquodq; intelligere & scire quom causam propter quam res est cognosci
mus. Quod etiam super parte illa Auer. confirmat scientiam inquiring alicuius
causati completam non esse noticia eius causæ non habita: unde causatum plu-
res habens causas perfecte nō scitur absq; omnium suarum causarum cognitio-
ne. Cuius ratio est quia sicut unumquodq; se habet ad esse ita ad cognosci ut fa-
tetur p̄bus secundo methaphysicæ: cum autem causæ faciant ad esse rei: causa
nanq; est aqua unaquæq; res habet esse: eis ignotis de aliquo effectu sciētia per-
fecta haberi non poterit. Quapropter uidens theoricarum planetarum opus:
quod inopia librorum apud omnes fere Almagesti Ptholomæi uicem com-
plet: ultra difficultatem eius multorum probatiōe & demonstrationum indigere explanatione: ami-
corum plurimum precibus commotus diuina gratia in meum ingenium se influente ultra textus di-
lucidationem quæ probationem patiuntur a priori & mathematicæ demonstrare: principia uero ut
orbes orbiūq; motus quæ demonstrationem non recipiunt a posteriori & per apparentias notificare
decreui: ueniam merens siquidem in aliquo defecero: quia in hoc opere nunquam expositionem ui-
di: neq; præceptorem præter agentem intellectum habui: tanto magis quia in præsentiarum medi-
cinali scientiæ quæ magis est curæ totis uiribus intentus incumbo. Antequam ergo ad textus ueniam
expositionem quædam in principio non modicum necessaria præmittam. Intentionem uidelicet seu
operis huius subiectum: utilitatem: diuisionem: ordinem & uiam doctrinæ aliis tanquam non mul-
tum necessariis immo tanquam satis patentibus prætermisissis. Inuocato igitur dei auxilio a quo bo-
num omne tanquam ex uiuaci & indeficienti fonte emanat dico de intentione q̄ est philosophorum
sententia & præcipue Arist. secundo de cælo & mundo q̄ cælum regulariter mouetur: esset nanq;
inconueniens q̄ tam nobile corpus in suo motu ordinem & regulam nō seruaret cum plura in hiis
inferioribus ordinate moueri uideamus: & licet Arist. dicat hoc ueritatē habere de primo motu hoc
est de motu primi corporis mobilis: uerificatur tamen de corporibus etiam aliis cælestibus ultra pri-
mum: ceu manifestant eius rationes quæ non solum primum mobile regulariter moueri concludūt
imo etiam & alia. ¶ Prima nanq; eius ratio in tex. commenti. xxxv. formata est. Si cælum in æquali-
ter mouetur aliquando tardat & quandoq; uelocitat motum: quod contingit seu in principio seu in
fine uel in medio motus in principio ceu proiecta uelocitantur: in fine sicuti naturalia: in medio quæ-
admodum animalia. Cælum autem in motu caret principio & fine quia. viii. phy. conclusum est esse
æternum & æternaliter moueri quare neq; medium habebit: quia ubi principium deficit & finis: medi-
um habebit: quia ubi principium deficit & finis: medium ibi non reperitur: quare cum cælum nunq;
tardetur neq; uelocitetur semper regulariter mouebitur. Quis modo negabit rationem hanc in ali-
is speris concludere cum & ille etiam ne sint ceu & prima: nemo ut opinor sani capitis. ¶ Secunda
ratio in tex. commenti. xxxvi. Si motum uariatur de uelocitate in tarditatem & e conuerso non alio
contingit nisi uariatione potentia: motiæ supra mobilis resistentiam: nam motus uelocitatur quia p̄-
portio augetur: quod fieri nequit nisi aucta potentia seu diminuta resistentia. Similiter motus tarda-
tur quia proportio dicta decrescit quod non fit alio nisi potentia decrescente seu resistentia crescen-
te. Sed potentia mouens cælum neq; augeri neq; remitti poterit cum sit substātia immaterialis quo-
cunq; motu immobilis & in fatigabilis. viii. phy. neque cælum quom sit inalterabile in augmenta-
bile non diminubile & omnino impassibile primo de cælo mundoque: quare cum potentiam
mouentem & cælum mobile nō uariet proportio motus semper uniformis erit & regularis: & hanc
secundam rationem intellectui speculanti de speris aliis concludere patebit cū inter illas illarūq; mo-
tores propter easdem causas proportio semper seruetur eadem. ¶ Tertia ratio eiusdem in tex. com-
xxxvii. Si cælum in motu esset inæquale aliquando remitteretur: remissio autem omnis ceu mani-
festant animalia ex debilitate & impotētia quæ sunt præter naturam prouenit: cum autem cælum sit
perpetuum neq; habeat aliquid præter naturam in motu erit regulare. Sed quia sicut in primo nihil
præter naturam reperitur eodem modo in reliquis non magis de primo q̄ de aliis dicta tertia ratio
ueritatem continebit. Concludendum est igitur rationibus philosophicis non solum primam sperā
uerum etiam cælum omne regularitatem obseruare in motu. ¶ Ex parte autem altera sensibilis ma-
nifestat cælum inæqualiter deferri seu per plures astrologorum considerationes depræhensum est &
continue uidemus: & de sole in tertia dictione. Almag. capi. iiii. probat Ptholo. sequens & imitans cō-
siderationes abracchis astronomi q̄ sol in medietate zodiaci quæ. s. est a principio arietis ad finē usq;
uirginis. clxxxvii. diebus mouetur aliam uero medietatem a principio libræ usq; ad finem piscis com-
plet. clxxxviii. & modo consimili in aliis planetis propriis in dictiōibus patefacit: & nō tantū hoc imo

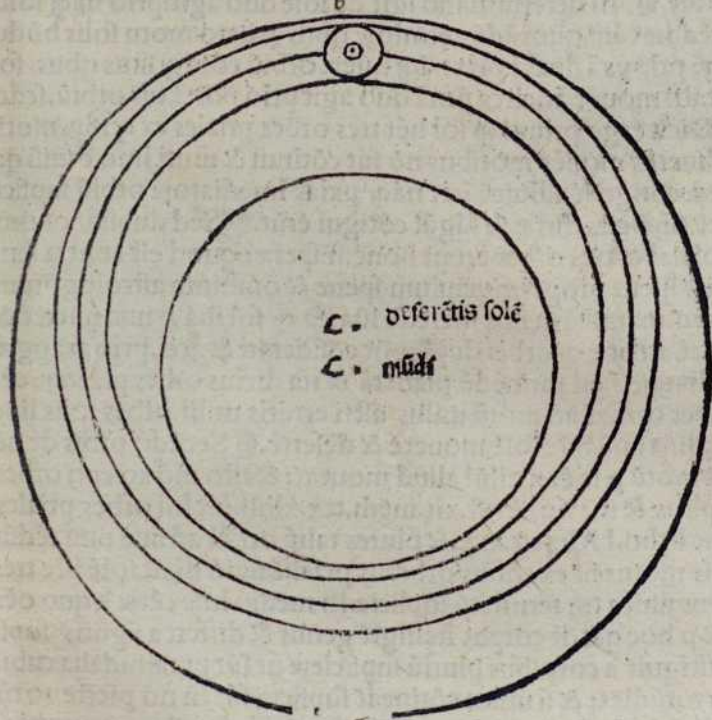
retrogradationes stationes & alias eis non conuenientes passiones continuo accipimus: quibus antiqui ad mirantes & causas assignare diffidentes a casu puenire assererant: unde tantum in corporibus celestibus in .ii. phy. referre philosopho casum & fortunam ponebant: erit ergo finalis intentio apparatus istas rationibus oppugnantes saluare. Sed quomodo sensus cœli motus indicat inæqualitatem: licet ratio oppositum concludat: cum unus & idem motus regularis atque irregularis esse non possit: planetas non uno tantum motu imo pluribus moueri fateri cogimur habebunt igitur planetarum plures motus: quorum quisque æqualis erit & ordinatus sicut rationes probant: ex omnibus uero aggregatum irregulare: ceu Ptholo. in lib. Almag. notificat & infra per me exponetur sensuique se manifestabit. Pluribus autem motibus celestis sphaera ferri non poterit nisi habeat plures partiales orbis: accidemia namque eiusdem speciei quales sunt motus celestes multiplicata non possunt in eodem fundari subiecto in lib. meth. neque corpus simplex singulare pluribus motibus simplicibus potest moueri prius de cœlo & mundo: oportet fateri si cœlum plures habeat motus & plures partiales habere speras quibus illi motus insunt: & ex quibus totalis integretur sphaera: & ergo erit huius operis intentio totalis singulis planetis tot orbis quot irregularitas motuum & aliarum apparatus saluari possint assignare: & orbis assignatos: ut omnia inconuenientia quae inde sequi uidentur destruantur situare: eorum denique si tuatur motus & uelocitates proprias declarare & euidentissimis rationibus manifestare. Et hæc fere tota sententia habet Ptholo. in tertia dictione Almag. cap. iii. prope principium inquit. Quonia cœlum mouetur regulariter & nobis inæqualis eius motus apparcat: oportet nos modum quo saluetur apparentia huius inuenire: ecce modus quod intentio est apparatus saluare cum orbium motuumque multitudine: ceu idem Ptho. ibi & sequentibus aliique agit dictionibus. ¶ Ex quo manifestum est quod cum saluetur apparentia in planetarum motibus comprehensa subiectum in hoc opere ceu in lib. Almag. in tertia dictione ad usque finem operis eius est corpus mobile ad ubi circa medium in quantum mobile secundum uniuersaliter consideratum: quod per diuisionem sufficienter declaratum est per me in questione in qua queritur utrum astronomia sit scientia: ubi totius scientiae & cuiuslibet partis eius subiectum declarari. Pro nunc tamen breuiter ut proposito pertinet dico quod cum corpus mobile ad ubi circa medium in tota astrologia sit subiectum: oportet quod in hoc opere particulari limitetur ad differentiam autem huius operis a libris iudiciorum additum est in quantum mobile cum ibi non in quantum mobile hoc corpus consideretur: sed in quantum per motum in his inferioribus effectuum est productiuum: ut autem a scientia primi mobilis distinguatur additum est secundum: de aliis namque a primo mobili corporibus quae secunda dici possunt hic agitur. Positum est tertio uniuersaliter consideratum ut a scientia tabulari distinguatur in qua de motibus secundorum particulariter determinatur: quod optime in quaestione praelibata declarauimus. ¶ Utilitas huius operis maxima est: nam in dicta quaestione exposui quanta sit dignitas: utilitas: & excellentia huius scientiae cum omnis ars ea indigeat: quum ergo scientia hæc theoreticalis de planetis sit pars astronomiae eandem habebit utilitatem etiam quia est speculatiua: & dat rationes & causas & tot in cœlo apparentium quae scire non modicum desideratur: tum etiam quia ad partem iudicalem est necessaria & scientias omnes sicut ibi prolixè probaui. ¶ Diuisio duplex est prima separatio & distinctio huius operis ab aliis libris astronomiae: & quia talis qualiter & quomodo fiet declaratum est in dicta quaestione eam non replicabo. Secunda est diuisio operis in partes integrantes: & eam sicut accidet in exponendo textum prosequar: antequam textum exponam eum diuidam. ¶ Ordine hic liber est secundus: cum hic agatur scientia de planetis corporibusque a primo aliis. Scientia autem de mobili primo quia de digniori hæc praecedet: & etiam quia alia omnia celestia corpora motu primi mouentur: non igitur eorum perfecta haberi potest cognitio mobilis primo motu ignorato: quare merite prima & secunda dictione Almag. Ptholo. & opus sphericum alias eiusdem dictiones praecedunt & opus hoc cum ibi de motu primi. scilicet de ortu & casuque signorum ac cœli mediatione tractetur. Sed nota quod per scientiam motus primi mobilis intelligere debemus tam uniuersalem quam particularem quae in tabulis habetur de ortu & casu signorum & cœli mediatione: & similiter per scientiam de motibus planetarum uniuersalem & particularem seu tabularem comprehendimus: & tunc dicendum erit quod pars theoreticalis astronomiae duas tantum partitur in partes principales: in scientiam. scilicet de motu primi & scientiam de planetarum motibus & spera. viii. licet singulae harum in uniuersalem diuidantur & particularem magis: & tunc dicendum erit quod tota scientia de motu primi quae uniuersalem magis & minus includit praecedet totam scientiam de motibus orbium aliorum propter causas supra tractatas: licet in parte utraque scientia magis uniuersalis uniuersalem minus praecedat ut cuiuslibet liquet intelligenti. ¶ Via doctrinae hic sicuti in lib. Almag. sunt duplices demonstrationum species signi. scilicet & simpliciter. Principia namque astronomiae a posteriori & per sensum concluduntur. Viso enim & considerato motu alicuius planetae & aliis accidentibus demonstratiue in eo eccen. concluditur seu epi. ut patebit cuius demonstrationis principium est sensus & sensibilis effectus scilicet motus sicuti patet in toto processu libri Almag. ubi antequam ponat eccen. & epi. declarat motus planetarum pluribus considerationibus & aduersis in temporibus comprehensos diuersis. Sunt autem & genera demonstrationum simpliciter scilicet mathematicarum orbibus namque motibusque positis alia quae declarantur demonstratiue concluduntur sicuti in processu nostrae lectionis de eo nostro satore concedente demonstrabo.

Iber iste principali eius diuisione in duas secatur partes: in quarum prima autor determinando de motibus aliisq; planetarum accidentibus eorum saluat apparentias. In secunda uero de octaua sphaera eiusq; motu tanto magis: quia ad eius motum omnium planetarum praeter lunam: mouentur auges ibi Octauae sphaera: circa finem operis. In determinando de accidentibus & passionibus planetarum duo agit sicut duplices sunt passionibus huiusmodi primae scilicet ut motus & secundariae quae motu causantur: primo igitur de motu determinat: secundo de passionibus secundis ibi planeta dicitur directus. Iterum primo quinq; facit: primo namq; agit de motu solis: secundo lunae. ibi Luna habet orbem: tertio trium superiorum ibi. Quilibet trium superiorum: quarto ueneris ibi. Venus habet orbem: quinto Mercurii ibi. Mercurius habet orbem quinque.

De sole.

OL habet tres orbem a se inuicem omniumque diuisos atq; sibi contiguos. Quorum supremus secundum superficiem conuexam est mundo concentricus secundum concauam autem eccentricus. Infimus uero secundum concauam concentricus: sed secundum conuexam eccentricus. Tertius autem in horum medio locatus tam secundum superficiem suam conuexam quam concauam est mundo eccentricus. Dicitur autem mundo concentricus orbis cuius centrum est centrum mundi. Eccentricus uero cuius centrum est aliud a centro mundi.

Sed quis rationabiliter dubitabit quare a sole theoricalem incohauit determinationem & non obseruauerit rectum ordinem incohando scilicet a primo quo ad naturam & altiori & a saturno & ita ad inferiores procedere planetas: uel a primo quo ad nos ut a luna nobis proximior: quom ergo incoharet a sole qui neq; quo ad nos neq; naturae prior est rectum ordinem minime obseruasse uisus est.

Ad quod respondetur autorem ordinate processisse a sole incohando. Cuius ordinis duplex est ratio quarum prima: quia a nobis facilius ac notioribus ex sententia phyl. prologo phy. tex. secundo doctrina initiu debet habere: & v. meth. tex. primo theoricis autem de sole scientia inter reliquas facilius est: quia pauciores orbem sol habet & motibus paucioribus mouetur: tale namq; facilius est: ideo namq; theoricis difficiles sunt quia de motibus planetarum diuersis orbiumque pluralitate determinant. Secundo quia theoricis aliae a sole hanc presupponunt omnes quidem planetae in motu a sole regulantur: in luna quidem auges deferentes

a sole motu regulantur ab eodem. iii. superiores in motu epi. regulam accipiunt. Venus simul cum sole habet medium motum similiter & augere. Mercurius quoque motus medius ad partem zodiaci eadem ad quam & sol terminat. unde per hanc causam in tabulis nullius erratis astri uerus motus haberi poterit medio sole ignorato motu: quom igitur omnes planetae in motu habent ad solis motum alligati eumque supponunt: perfectam eorum notitiam nullus habere poterit nisi de sole prius habeat determinationem. Altera ratio: quia a nobilioribus ordinate procedendo debet fieri inceptio: nobiliora namque ceteris aequis priora. Inter omnes autem stellas sol nobilissimus est & dignissimus: prior ratione actionis: agit namque plus quam planeta alius in hac inferiora: non influentia tantum uel sensibiliter lumine motuque: ut in aere: eo namque recedente uero frigus in temporibus: per motum namque eius in zodiaco uel aestas autumnum hyemis que cantur diesque quoque & nox menses & annus per eum distinguuntur. In metalla est quaedam namque eorum sol absentia coagulat & quaedam presentia gignunt. In herbas: nam eius accessum gignunt recessuque corrumpuntur. In homines quoque aliaque animalia: eo namque oriente hanc surgunt: ascendente in ope progrediuntur: descendente minuuntur & occidente reuertuntur ex snia albumazaris priora introductorii eius dicitur capi. prior: & non

THEORICA

solū ī inferiora hęc agit uegē ēt īn supiora lumine ea īn ptiendo: sicut appet de luna q̄ īpedita solis lu
 mē accipe eclxpsim patit & ī motu a sole regulat: un̄ optie aly. abēragel dicit ī p̄ia pte iudicio: īn
 cap. de sole. Sol ē melior & nobilior oībus planetis & altior ī nobilitate qa natura sua opat ī oēs na
 turas & ī eo nulla: quom̄ igit̄ ita ceu dictū ē sit: cōcludēdū erit sol oībus nobiliorē eē stellis. ¶ Scdo
 sol oībus aliis rōe magnitudinis ē nobilior: ē nāq; oī alia stella maior: cū cōtineat terrā cēties sexage
 sies septies ex sn̄ia alphagrani. Cū stellæ p̄iæ magnitudinis q̄ post solē oīa astra superent eā cēties mī
 nīe teneāt eodē referēte: quom̄ qdē igit̄ q̄to aliqd̄ maius tāto sit uigorosius: cōcedendū ē solē qlibet
 alia stella p̄fectiorē & digniorē. ¶ Tertio ex loco q̄to nāq; locus alicuius ē nobilior ip̄m p̄fecti⁹ ē ut
 ex p̄io cœli mūdiq; accipi pōt locus nāq; locato p̄portioat. Solis at̄ locus nobilior ē qa medius īter
 oēs plāetas: tres nāq; eorū supius tres quoq; hēt īferius: ip̄e un̄cūq; nūeratio īcohet mediū & q̄rtū oc
 cupās locū & hoc īqt ī p̄allegato loco dictus aly. Locus sol q̄rtus & medius ē īter loca plāetæ: sicut.
 Rex sapiēs q̄ pōit sedē suā ī medio sui regni ut possit oīa latera at̄gei: & subdit q̄ ip̄e sol regit & dif
 p̄fat uirtutes plāetis p̄ lumē maxie ab ip̄o nāq; ceu a fōte īdeficiēti cætera sydera lumē. Certū ē mu
 tuare un̄ dicit. Dedit mars suā militiā qa ē p̄pe eū ceu miles. p̄pe d̄m: mars nāq; dux ē militiæ. Dedit
 iudicia & magnanimitatē ioui. Dedit saturno cōsiliū ut eēt eius secretarius. Dedit ueneri p̄tātē disp̄e
 fādi & distribuēdi. Dedit mercurio scribaniā ut eēt regis cācellarius. Fecit ergo ut lūa eēt eius nūcius
 nā p̄uelocitatē ei⁹ mot⁹ defert uirtutes plāetæ: ecce mō q̄ta ī sole iūēit cū nobilitate excellētia: q̄re
 nō īmerite eius theoricālis sn̄ia añcedere debet alias: & h̄ cōsiderās Ptho. postq̄ ī p̄ia & scda dictōe al
 mag. determināuit de p̄icipiis astronomiæ & motu primi cœli a sole ī tertia dictōe īcohat theoricā:
 licet dicat ēt ī. i. ca. ei⁹sdē q̄ ignorato motu solis nō poterit alterius astri motus adipisci. ¶ Ad argu
 mētū at̄ ī oppositū dicēdū q̄ ī determinatiōe de motib⁹ plāetæ nō cōsiderat̄ ordo situs ut q̄s prior na
 turæ uel nobis qa hoc nō facit aliqd̄ ad doctrinā: sed q̄s nobilior & cuius noticia facili⁹ & magis p̄
 supponēda q̄ oīa magis p̄mouēt ad hoc ut noticia ei⁹ p̄ponat̄ q̄ situs ordo: & qa h̄ oīa ī sole repiūt
 ut dictū ē: Ab eo igit̄ īchoarūt cōuenientius. ¶ In determinādo igit̄ de sole duo agit: p̄io nāq; solis
 motus: & orbes theoricæ declarat: scdo reddīt cām: quorū dā terminō: q̄bus p̄ uero motu solis h̄ndo
 ī tabulis utūt̄ ibi. Linea medii motus. Itē: p̄ia ps ī duas ī p̄ia nāq; nūgē orbiū eorūq; situs q̄bus sol
 defert. scdo uero eorū dē motus declarat. ibi mouēt̄ at̄. circa p̄mā duo agit p̄io pōit situs orbiū. scdo
 uero orbiū noīa ibi. Duo itaq; primi. ¶ Dicit ergo primo q̄ sol hēt tres orbes ptiales ex quorū motib⁹
 bus q̄ appet ī sole motus ītegrat̄: & qa diuersis mouēt̄ motibus nō sūt cōtinui & uniti īmo diuisi qa
 cōtinuū ē. v. meth. cuius motus unus ē: uegē cōtiguāt̄ adiuicē īter nāq; p̄xias īmediatorū orbiū sup̄fici
 es nihil mediat̄ qa tūc daret̄ uacuū igit̄ cū sup̄ficies distat̄ se tāgāt̄ cōtigni erūt. ¶ Sed dubitat̄ quom̄
 sint. vi. speræ planetarum ultra solem si sol habet tres orbes erunt nouem speræ: quod est contra sen
 tentiam Ptholo. in libro Almag. & autoris speræ prope principium speræ & omnium astrologorum
 tm̄. vii. asserētū plāetæ: sp̄as. s. saturn. mercu. mars sol uenus merc. & lūa ita q̄ sol sp̄a p̄ una nūeret̄ &
 & nō pōat̄ h̄ie. iii. orbes. ut dicit. ¶ Rūdef ad hoc q̄ orbis dupl̄r pōt cōsiderati & acci. p̄io p̄ aggre
 gato pluriū sp̄æ ptialiū ad finē eūdē ordiat̄. s. ad mouēdū planetā & ita dicius orbes plāetæ eē.
 vii. qa sūt. vii. aggregatiōes orbiū: q̄re qlibet ordiat̄ ad motū unius astri errātis ut. iii. orbes solis hoc
 mō dicūt̄ una sp̄a p̄ aggregatiōē qa oēs h̄nt finē hūc solē mouere & deferre. ¶ Secūdo orbis dī oē
 corpus cœleste ab alio distictū ita q̄ hēt motū p̄ se ēt si nihil aliud moueat̄: & isto mō accepti orbes
 sunt plures q̄. vii. qa sūt ptiales: un̄ scdm̄ p̄hos & maxie Arist. xii. meth. tex. xliiii. sūt h̄i orbes ptiales
 xlyii. uel. ly. sed scdm̄ astrologos & p̄cipue Ptho. ī Almag. xxx. & plures taliū orbiū ad finē unū tēdūt̄
 s. ad mouēdū singularē planetā & qa solis motus fit ex tribus orbibus ptialibus iō dixit solē h̄ie tres
 orbes. ¶ Vñ ē aduertēdū q̄ orbis ē corpus unica tm̄ terminatū sup̄ficie. In medio h̄ns cēt̄: a quo oēs
 ad circumferētiā ductæ lineæ sūt æq̄les: & p̄ hoc qd̄ dī corpus ītelligit̄ genus & differt a figuris sup̄fi
 cialibus: scdo qa unica cōtinet̄ sup̄ficie distiguat̄ a corpibus pluriū sup̄ficie: ut sūt pyramidalia cubi
 ta &c. tertio ad hoc ut differat a corpibus rotūdis q̄ & si unica cōtineat̄ sup̄ficie sūt tm̄ nō p̄fecte ro tū
 da ut corpus ouale lēticulare & reliq; additū ē oēs lineas a cēt̄ro ad circumferētiā eē æq̄les: corpus nāq;
 cœleste ē spicū p̄fecte: & qa orbis oīs corpus ē hēt p̄fūditatē q̄ si usq; ad cēt̄: p̄cedat ita q̄ nihil hēt
 ītra se ab eo distictū sicut ē terra tūc tm̄ unica sup̄ficie terminatur. s. sup̄iori q̄ cōuexa noīat̄: si uero usq;
 ad eius ad mediū nō hēt soliditatē īmo ītra se corpus cōtineat̄ alterius naturæ seu distictū ab eo ul
 tra sup̄cie sup̄iorē īferiorē & ītrifecā hēbit sup̄ficie q̄ cōcaua noīat̄: mō qa oīa corpa cœlestia utrāq;
 h̄nt sup̄ficie & cōcauā. s. cōuexāq; īmo oīa elemēta p̄ter terrā: qa nāq; oīa hm̄oi h̄nt ītra se corpus ali
 ud hēbūt cōcauā sup̄ficie: & qa oīa cōtinētur ab alio sup̄iori p̄ter mobile ultimū qd̄ qa nō ē infinitū
 hēbūt sup̄ficie cōuexā: iō dictos. iii. orbes scdm̄ ambas situat sup̄ficies: p̄ quorū situatiōe cēt̄: mūdi a
 & b aliud cēt̄: distās a p̄io imaginetur: tūc posito circini īmobili pede ī puncto a circulū c d & eodē
 ī b circulū e f dep̄igas īteriorē & miorē: tūc totum spaciū īter hos dictos circulos īclusū orbis erit su
 p̄mus: cuius sup̄ficies c d cōcētrica erit. i. idē h̄ns cēt̄: cū cēt̄ro mūdi cēt̄: n. eius ē p̄ctus a at eius cō
 caua sup̄ficies e f cōcētrica: qa cēt̄: eius b ē distās a cēt̄ro mundi. Se. ūdo pes ei⁹sdē circini īmobilis ī
 puncto b pōatur & circulus mior g h & ī puncto a circulus adhuc minor i k designatur ī quos totum
 spaciū interclusum orbem īnfimum representabit cuius cōcaua sup̄ficies i k cōcētrica: cōuexa

uero e h eccētrica erit: qui duo orbis inæqualē habēt spissitudinē: nā sup̄mi pars f d est grossior parte c e & infimi g i pars grossior simul k h ut in p̄senti demōstrat figura appōsita. iiii. superficies e f & g h includūt spaciū tertii orbē i utriusq; medio loca tū rēp̄sentās: cuius ambæ sup̄ficies sūt eccētricae & sup̄ b p̄ctū descriptæ. Et dicit hīc circulus tertius nō ī situ imo ē secūdus & iter duas dictos medius sed ordīe narratiōis q̄a de eo tertio loco loquutus ē. Circulus cōcētricus ē: circulus cuius cētrū ē cētrū mūdi: a con qd' ē simul & cētrū q̄si circulus cuius cētrū simul ē cū cētro mūdi dictus. Eccētricus uero circulus ē cui' cētrū aliud ē a cētro mūdi ab ex qd' ē extra & cent̄re q̄si circulus cui' cētrū ē extra cētrū toti'.

¶ Deinde cum dicit.

¶ Duo itaq; primi sūt eccētrici secūdū qd' & uocat' orbis augē solis deferentes. Ad motū. n. eorū aux solis uariat'. Terti' uero ē eccētricus simpliciter: & uocat' orbis solē deferētes. Ad motū. n. eius corpus solare īfixū sibi mouet'. Hi tres orbis duo cētra tenēt. Nā sup̄ficies cōnexa sup̄mi & cōcaua īfimi idē cētrū hnt qd' ē mūdi cētrū. Vñ tota sphaera Solis sicut & alteri' cuiuscūq; planetae tota sphaera cōcentrica mūdo dr̄ eē. Sed sup̄ficies cōcaua sup̄mi atq; cōnexa īfimi una cū utrisq; sup̄fibus medii unū aliud qd' cētrū eccētrici dicitur habent.

¶ DECLARAT p̄prietatē & nomia dictorū orbiū dices q̄ duo primi idest ē primo dicti orbis. f. sup̄mus infimusq; secūdū qd' sūt eccē. illud nāq; qd' secūdū aliqd' sui & nō secūdū omne ē tale scdm qd' dicit tale: sed quia hmōi orbis singuli ceu declaratū ē secūdū unicā sup̄ficiē sūt eccen. dicūt scdm qd' & nō simpliciter eccen. ¶ Et noīant' orbis augē deferētes: p̄ quo ē aduertēdū q̄ q̄a circulus ī medio existēs scdm nullā sup̄ficiē ē descriptus in centro a sequef q̄ nō æqualiter se-

*Et uocat' n̄m. p̄ om̄i
no mino q̄strūq; orbi
m.
¶ Tertio q̄ determinat
de uarijōe p̄p̄o
eccētrici & simplici
iter.
¶ Nota q̄ sphaera. uo
finita s̄. uoz arm̄
d̄m fuerit q̄*

cūdū oēs ptes distat ab a si nāq; æque distaret ab a illud eēt cent̄re eius ex diffinitōe circuli prio elemētorū: unius igit' eius p̄ctus ab a maxīe distat q̄ erit ī p̄cto. g. infimi parte grossa ceu īfra mathematica cōcludā: p̄ctus igit' g. dr̄ aux gr̄æce qd' idē sonat q̄ maxia eleuatio latine uel remotio a puncto. a cētro mūdi ī mēta: q̄ qd' p̄ hoc qd' semp' ē ī pte grossa infimi & sup̄mi subtili & scdm q̄ hęc partes sūt ī diuersis locis ī zodiaco ita aux erit ī locis illis diuersis: nā ad motū eorū tātū aux solis uariat' augē solis deferētes noīati sūt. Tertius uero orbis eccē. ē simplr q̄a nō p̄ unā eius sup̄ficiē imo p̄ oēs & sine limitatiōe ut dictū ē supra. Et quom̄ solare corpus sit huius pars dēsior ī eo īfixū & cōtinuatū ceu ī tabula nodus ita q̄ nisi ab huius orbis motū mouet' minime orbis dictus ē solis deferēs. Cōcludat' igit' hos. 3. orbis duo hīc cētra. Nā cōnexa sup̄ficies c d sup̄mi & infimi cōcaua i k hnt cētrū mūdi a & q̄a hęc duæ sup̄ficies aggregāt & termināt totū orbiū aggregatū: sequit' totū aggregatū ex tribus his sphaeris ceu totū aggregatū ex oībus sphaeris cuiusq; alterius planetae ī quo similit' mō orbis disponunt' mūdo ē cōcētricū: at sup̄ficies e f sup̄mi cōcaua mediiq; cōnexa atq; g h infimi cōnexa & medii cōcaua cētrū b eccē. hnt: quare oēs quattuor eccētricae sunt. ¶ Quoniā tota astronomorū fere uniuersitas & moderniorū p̄cipue p̄ eccētricoꝝ positionē planetaꝝ saluāt apparētias: un' eccentricus orbis ē p̄cipiū sine quo apparētia saluari nō possunt: iō oportet eos p̄bari rōibus efficacissimis: sed q̄a absq; dubitatiōe q̄rētes similes sunt quo ire oportet ignorātibus p̄bus. 3. metha. tex. prio rōnes iō: prio eos destruētū uidere oportet: ut ex destruētōe illarū ueritas melius manifestet: potior nāq; inuestigatio prioꝝ ē soluti dubitatorū ibidē. Instāt nāq; phylosophi & maxīe Auer. cō. eos oīno uolēs annihilare: cuius rōes ex diuersis collectas locis adducā q̄ tāto maiore uidēt' efficacīā hīc q̄to p̄bi autoritate magis sunt corroboratæ. ¶ Prima qd' rō quā ipse correlarie facit prio cœli cōmē. quinto. Cū dicat ibi phylosophus motū eē triplicē a medio ad mediū circaq; mediū & corpus cœleste inquit moueri circa mediū tātū. Sed si daref' eccē. moueret' a medio & ad mediū ut patet in hac figura: nā cū ec. nō remoueat' æque a cētro mūdi imo una pars magis elōgatur alia: ut pars c existēs in auge remotior est q̄ pars d in opposito augis linea a b c lōgiore existēte linea a d ut infra demōstrabitur sequitur quādo pars c erit in d cētro mūdi magis fiet propinqua: & ita mouebitur ad mediū: & quando pars d erit in c mota & elōgata erit a medio: nō igitur datur eccētrici. Et cōfirmatur q̄a quod ad mediū mouetur est graue: qd' uero a medio est leue: corpus cœleste ex sententia Aristo. in eodē primo tex. xviii. neq; graue est neq; leue: nō igitur mouebitur ad mediū neq; a medio: neq; ex cōsequēti eccētrici dantur. ¶ Secūda rō eiusdē in secūdo de cœlo cō. xxxii. Cœlū ut ibi p̄bat. Phy. p̄fectā hēt sphericitatē sed orbis augē deferētes qui cōsequēter p̄pter eccētricos ponūt' nō habēt perfectam sphericitatē: orbis nāq; sup̄mi pars d e q̄ pars c grossior est: infimi uero pars c i grossior q̄ pars d cū igit' nō habeāt æqualem spissitudinē nō erūt spherici perfecte nō igitur datur neq; eccentrici ex cōsequēti. ¶ Tertia eiusdē in loco eodē ratio. Si eccē. darēt' uacuū esset corporūq; penetratio: quorū in phylosophia utrūq; in cōuenit: & a phylosopho quarto phys. improbatū quū enim augē deferētes sint corpora naturalia habent motū primo de cœlo & secūdo phys. aliter nō haberēt operationē in natura & ita essent frustra contra phylosophū primo cœli oportet igitur q̄ pars unius grossa ut d e moueat' ad d locū patris

THEORICA

subtilis: & quom locus ille nō possit capere totā illā partē dabitur corpore penetratio: eodē mō pars c tenuis ferretur ad locū d e maiore: quē cū totū occupare nequeat uacuis remanebit locus. ¶ Quarta rō in cō. xxxv. eiusdē phylosophus uolēs pbare regularitatē cœli dicit q̄ intelligit de primo orbe quia sphæræ planetarū pp pluralitatē motus inæqualiter uidētur defferri: uult igitur phylosophus in æqualitatē motus q̄ apparet in aliis sphæris nō est ppter eccen. imo ppter pluribus moueri motibus ponere ergo eccē. est cōtra intētionē phylosophi. ¶ Quinta rō in eodē cō. Idē est totius partiq; locus. iii. & iiii. physi. & de cœlo primo. Locus: aut totius sphæræ planetæ cœtrū est mūdi cœlum nāq; quarto physi. cō. xliii. p cœtrū locatur quare cœtrū mūdi erit locus & cœtrū eccē. & cōsequēter nō erit eccē. iplicat nāq; eccētrici cœtrū eē cœtrū mūdi. ¶ Sexta rō eius secūdi cō. lxii. Quāto cœlū magis a priō distat tāto pluribus mutatiōibus mouetur & actionibus ut ibi uult phylosophus ut suā adīpiscatur perfectionē: sol magis distat q̄ Saturnus Iupiter & Mars ergo deberent moueri pluribus motibus qui secūdū Almag. & theoricis pauciores hēt astrologi ergo cū eccē. saluare uolētes ea q̄ apparēt ueritati oppugnāt. ¶ Septima rō i eodē cō. xxxv. & xii. metha. cō. xlv. Si est eccē. hñs aliud cœtrū extra cœtrū terræ circa qd̄ mouet ibi erit alia terra ab ista cœtrū eccē. circūes cœlū nāq; oē circa terrā mouet ex quo oē motū phylosophus de motibus aīaliū idiget q̄scēte: sed alia existēte terra erit alius ignis secūdo cœli: q̄a si unū cōtrario: ē in natura multiplicatū & reliquū igne & terra multiplicatis inter media multiplicāt elemēta: ut ibidē scdo cœli Arist. corporibus nāq; cœlestibus & quattuor: elementis multiplicatis multiplicatur mūdi: hęc nāq; v. corpora mūdi ueniūt ad itegritatē. ppe p̄cipiū pri mi de cœlo: quare si eccē. eēt plures erūt mūdi: imo quot eccē. tot mundi ultra istū p̄sentē qd̄ p̄hs in dicti priō p lōgum p̄cessū ip̄probat & negat. ¶ Octaua rō scdo cœli cō. xxxii. & xii. meth. cō. xlv. si daretur eccē. eēt difformis spissitudinis: quare cum pars subtilis ueniet ad locū partis grossæ: & totum illum locum occupare nō possit oportet imaginari qd̄ corpuscula subtilia aerea uacuatē tñ replētia q̄ qm̄ officiū aliud nō hēbunt i natura erunt ociosa qd̄ falsum est & cōtra phylosophum priō de cœlo tex. xxxii. & iii. de aīa tex. lx. & priō cō. secundi metha. ¶ Nona & ultia rō quā mihi fecit qd̄a subtilis huius ætatis & noster cōterraneus Auer. imitator: augē deferētes orbes inæquales ponuntur spissitudinis ad deferēdum augē un̄ q̄a i una pte sunt grossiores magis faciunt distare: sed cum aux sit maxie a cœtro terræ distās punctus: quā distātiā cāre sufficit pars grossa infimi: oppositū uero augis ē p̄ctus maxie p̄pinquus terræ distātia tñ a pte subtili infimi catur: quare infimus orbis ad augē augisq; oppositum ferēdum sufficiēs est: & sup̄mus nō nisi ad uacuum replēdum pōit spissitudinis difformis qd̄ est ociosum. ¶ In oppositum est priō astrologorū p̄iceps Ptho. lib. Almag. ubi in dictione. iii. i sole ponēs eccē. saluat q̄ de eo uidētur: & in aliis sequētibus de aliis plāetis. Simifr alphagranus: albategni: thebith chore: almeon: albumafar: alyabenragel: alcabitius nec nō expositor Ptho. aly rodoham: & oēs antiqui fere: & moderniores oēs ut autor i tex. & i aliis oibus theoricis Ioānes de sacrobusto i .iiii. speræ tractatu Ioānes de regio mōte Alphōsius i eius tabulis Albertus magnus Petrus de apono dīar: cōciliator: & q̄ plus ē cō. Auer. licet humus sentētiæ p̄fidus fuerit aduerfator in primū metheororū p̄cipio ubi uolēs dare cām maioris calefactiōis solis i æstate q̄ i hyeme. d. q̄ pōt cē maiore p̄pinqtatē solis ad terrā in æstate q̄ in hyeme pp eccētricum: & postea addit q̄ cā hęc nō ē uera quom ex eo potius sequat oppositū: nā aux est in septētrione & qñ sol est in ea magis elongat a terra & plus calefacit: quom tñ scdm hoc minus deberet calefacere: reprobat ergo cām p positionē eccētrici & augē eē i septētrione: & subdit q̄ eccē. ponere necessitamur p inæquitatē motus solis i zodiaco cum in una eius medietate uelocius: tardius uero i alia moueat uti i scda rōne p hac pte pbabo. Similiter id Auer. ii. cœli cō. xxxii. postq̄ fecit rōes eccē. destruētes addit cōcludēs uerba hęc. Quare incōueniēs est pōere hęc i illis corpibus & nihil ē illud qd̄ ponit i libris mathematicorū nisi hoc qd̄ apparet de luna de eclipsibus: & forte ip̄ossibile ē inuenire astronomiā cōsequētē hñs q̄ apparēt i luna sine orbe eccētrio. Videtur ergo sibi ip̄ossibile qd̄ de eclipsi apparet sine eccētrico saluari ceu in. iii. rōe cōfirmabo. ¶ In hac qōne ne nimis lōgus lectoribusq; fiam tediosus: unicā tñ cōclusionē eccē. dari imo eis absq; apparētiā saluari ip̄ossibile pbabo. Cuius rō priā quā a Ptholo. in. v. dictione Almag. ca. xiiii. & xvi. accepi. Stellæ errātes sol & luna p̄cipue qñq; maioris qñq; minoris uident q̄titatis & diametros maiores uideri & qñq; minoris oī hoc efficere potente remota cā: quare qñq; nobis p̄piniores qñq; uero sunt remotiores: qd̄ nō nisi p eccē. circulū accidit. Si enī eorū orbes eēt cōcētrici a terra semp æq̄distarēt: quom enī diametri solis & lunæ uisibiles nō sint semp eiusdē q̄titatis ut i dictis locis pbat Ptholo. cōcluditur eccē. orbis. ¶ Secunda rō qua idē Ptho. iii. dictione capi. iii. ec. dati cōcludit & ep̄icicum. Planetæ oēq; cœleste corpus regulariter debet moueri: ut i principio physicæ pbauit. Sed sol i una medietate zodiaci q̄ est a principio arietis ad finē usq; uirginis tpe moratur lōgiori q̄ in reliqua q̄ a principio libræ ad usq; terminū pisciū finitur: igit̄ in priā medietate zodiaci maior de suo orbe in tercipitur q̄ in reliqua si in eccē. regulr mouetur In tpe maiori partē faciet de eo lōgiorē: quare linea se cās zodiacum in binas medietates: & p cōsequēs trāsfiēs p cœtrū mūdi fecabit circulū solis in partes inæquales: quare p illius orbis cœtrū nō trāsibit: & ex cōsequēti cœtrū eius aliud ē a cœtro mundi: ut supra cœtro a zodiaco b c ducta diametro b c ita q̄ b sit principium arietis & c libræ principium desc̄i-

pto: declarat Ptholo. sicut per ipm & ante ipm alios uisum est medietatem superiorē b c zodiaci longiori tpe solē peragrare q̄ c b inferiorē: q̄re si in orbe suo debet regulr moueri diameter zodiaci b a c diuidit ec. i punctis d & c i ptes inæq̄les: ita q̄ maior portio sit d e superior q̄ inferior diuidat̄ igit̄ ec. in ptes æq̄les i punctis f & g & ducat̄ linea f g q̄ æquidistet̄ lineæ b notū est p̄ diffōnē diametri lineā f g p cēt̄: circuli trāsire qd̄ sit h. h igitur circuli solis cēt̄: a cēt̄o mundi remouetur: q̄re solis deferēs ec. erit. Et rō hęc fortis est a qua Ptholo. nō tm̄ i tertio & .iiii. eiusdem capi. ec. dat̄i concludit & epiciclū utē: etiā centri ec. a centro mundi distātiā q̄ eccētricitas cōiter dicta est locū augis solis: spissitudinē seu diametrum epi. & alia utilia uenatur. ¶ Et rō hęc Auer. coegit in principio primi libri metheo. ro. ad faciēdum eccentricum in sole quando dixit q̄ ppter inæqualitatē motus solis in centro totius oportet fateri centrum mundi nō esse centrum orbis solis: quum supra cēt̄o eius moueatur æqualiter. & ita in cēt̄o mundi inæqualiter: ut idē tertio capitulo eiusdē dictionis demonstrat: demonstratiōnē cuius faciā inferius. ¶ Tertia ratio q̄ a luminarium eclypsis accipit euidētiam: quam ex .v. dictione Almag. Ptholo. accipio: p̄supponens quod ex .xxii. & .xxvi. primæ p̄spectiue haberi potest quā to corpus lucēs maius opacūq̄ minus magis appropinquāt: opacum a lucido illuminatur plus inten siue & extensiuē & umbrā causat̄ minorē. Nā ab a corpore opaco minore & b luminoso ductis lineis a corpore luminoso opaco tangētibus c d & e f causabitur umbra d f luminoso uero appropinquantē in g puncto & lineis h k i l proportionalibus umbra k l causabitur minor umbra d f quod est p̄positum. Quo stante cum sole eclypsis ex interpositione lunæ inter solem aspectūq̄ nostrum contin. gat: luminariibus in aliqua sectionum draconis morantibus uel prope accidit: unde quāto magis appropinquant̄ hiis sectionibus maior portio solis eclypsat: longiori durat tempore: ac pluri parti terræ contingit diuersitate aspectus non uariata: modo probat Ptholo. ut cōphensum est plurium luminariibus in eodem situ sectionum manētibus & aspectus diuersitate eadē semper seruata: aliquas eclypses longiori tempore durasse in pluri parte terræ contigisse maiorem solis portionem obscuratam esse q̄ in aliis: quare eclypsi maiori solis qui est maius luminare a luna magis remotus erat: unde luna umbram causabat̄ maiorem per declaratum p̄suppositum. ¶ Etiam ex quo solis portio maior obscuratur minorem habet diametrum uisibilem: & citius a luna abscondibilem: & sol a luna magis distat tunc: quæ omnia eccen. concludunt circulum si solis nanq̄ & lunæ circuli concentrici essent: & a terra & consequenter ad se inuicem æquidistarent. Haud alter per lunarem obscuratiōnem idem manifestatur: causatur nāq̄ obscuratiō hęc a terra inter luminaria posita: existentibus nāq̄ luminariibus quo ad sectiones in simili situ quandoq̄ est uisa luna uelocius eclypsiari: & maiori tempore eclypsatā durare: quare tunc umbram terræ ingreditur maiorem: terra autem umbram maiorem causare non potest sole semper æqualiter ei proximo: quare sol a terra inæqualiter remouetur per eccē. circulum uel potest esse: quia quanto umbra huiusmodi magis elongatur tanto minoratur: & tunc quando est eclypsis maior luna maiorem terræ ingreditur umbram: & consequenter terræ magis propinqua: qd̄ quidem in lunæ epiciclum concludet: ut in theorica eius ostendetur. ¶ Et hac ratione cōmen. ii. cœli cōmen. xxxii. motus est ad eccen. concedendum quando dixit hoc quod apparet in luna de eclypsi fortasse absq̄ eccen. circulo saluari non potest: hec tres rationes apud me efficaciam habent non par uam quia procedunt mathematicæ ex sensibilibus: & licet Ptholomæus plures in libro Almagesti faciat ista pro nunc sufficiant. ¶ Sed quoniam aliqui sunt qui rationes demonstratiuas capere non sunt sufficientes: ne eis dubium uideatur eccē. esse probabilem ponam rationem. Stellæ omnes cum semper in se uniformiter maneant effectum nouum causare non possunt nisi in quantum diuersimodo de se habent respectu locorum & aliorum: ut quando sunt in locis diuersis diuersa produciunt: item quia aliquando appropriant summitati capitum & tertio quia aliquādo terræ magis sunt proximæ si nanq̄ terræ semper æqualiter appropinquarent in effectibus tantam diuersitatem minime causarent: quod esse non potest sine eccen. circulo seu epi. ¶ Rationes modo Auer. quæ fortiores quam contra hanc materiam fieri possint breuibus annihilo. ¶ Ad primam quando dicitur cœlum tantum circa medium defertur & non a medio neq̄ ad medium: dico q̄ uerum est per rectam lineam: motus nanq̄ per rectam lineam qui proprie rectus nominatur tantum elementis competit: & hoc patet ex sententia Aristote. ibi qui diuidit motum simplicem & rectum in motum a medio & ad medium: & inquit talem motum inesse elementis: & non quicumque motus a medio & ad medium tantum elementis debeat & a cœlo excludatur: & ita licet eccen. moueatur a medio atque ad medium non fit per rectam lineam immo potius circularis motus debet nominari. Et ad confirmationem quando dicitur quod mouetur ad medium uel a medio uerum est per rectam lineam graue est uel leue: cœlum autem cum neq̄ sit graue neq̄ leue non mouetur taliter ut dictum est. ¶ Ad secundam concessio cœlum perfectam habere spericitatem negatur augem deferentes non esse huiusmodi: spericum nanque est corpus habens centrum a quo omnes lineæ ad circumferentiam ductæ sunt æquales: & sic est in his orbibus: superficies nanque concaua infimi supremique conuexa æquedistant a centro mundi eodem modo conuexa infimi & concaua supremi a centro eccen. æqualiter distant qua-

TEORICA

re manifeste patet sphericitatem habere cōpletam. tunc enim nō esset perfecte spherici quādo aliquam eminentiam in superficiebus dictis haberēt & depressiōem quod non est: uerum est tñ q̄ non unifornis spissitudinis ut ipse deducit cum sint in altera parte grossiores q̄ i reliqua: & quia Auer. pessimus mathematicus nesciuit distinguere inter sphericum & æquespissum: ex quo sunt non æqualiter spissi hi orbis innuit eos non esse sphericos perfecte. & ideo mirabiliter defecit. ¶ Ad tertiam negatur ali quod eorum sequi inconuenientium: & quando dicitur deferentes augem sunt inæqualiter spissi & c. concedatur. uerum est tamen q̄ tanta est grossities unius quanta alterius: & tenuitates eodem modo adæquat. & tunc cum pars grossa infimi sit cum subtili supræmi & supræmi grossa cum infimi subtili & motu mouentur proportionali q̄ disjungentur nunquam: & occupāt locum æqualem ambæ partes coniunctæ: unde cum ad locum subtilis partis infimi nō tantum ueniet pars eius grossa: immo ad locum totum subtilis & grossæ simul iunctarum uenient aliæ partes & totum occupabit illum: nō ergo præcise una pars occupabit locum partis oppositæ: immo utraq; pars opposita utriusq; alterius locum obtinebit: quæ cum inter se sint æquales: & loca eorum: non dabitur uacuum neq; corporum penetratio ut ipse credat probare. ¶ Ad quartam concedo non esse intentionem phylosophi ponere ec. cum astrologi sui temporis non adhuc notitiam eius habuerunt: scdum quorum sententiam ipse loquitur. Etiam ratio notū concludit: licet enim phylosophus dicat causam irregularitatis esse pluralitatem motuum non tamen excludit eccen. nam etiam ec. ponentes dicunt inæqualitatis motuum in planetis causam esse eccetricum cum motuum multitudine simul: unde eccen. nō excludunt multitudinem motus cām esse. ¶ Ad quintam quando dicitur idem est totius partisq; locus uerificatur de loco cōmuni nō autem de proprio: quia quum locus proprius sit æqualis corporali locato: si locus proprius idem esset totius & partis toti & parti æqualis: totum parsq; adinuicem æquarentur contra ultimam primū Euclidis conceptionem. Idem est igitur cōmunis locus toti & parti cōpetit & cū locus cōmunis corporum cœlestium sit oīum centrorum aggregatum ex centro. s. mundi & eccen. nō sequitur inconueniens. Licet tenendo corpora cœlestia nō locati per centrum sed per ultimam superficiē corporis continentis uel per partes ut est opinio beati Thomæ & aliorū in quarto phy. Auer. nō probat intentum. ¶ Ad sextum dicitur ex sententiā Aristo. scdo cœli loco allegato. Enitum datur ordo multiplex. quedam enim sunt sine motu & actione suam habentia perfectionem. ut primum omnium deus benedictus. Secundo aliqua etiam simplici actione suam acquirunt perfectionem: ut primum mobile quod simplici unico mouetur motu. s. diurno. Tertio sunt alia quæ ad hoc ut suam adipsam dignitatē pluribus mouentur motibus quia sūt duobus primis gradibus entium imperfectiora ut .3. superiores. Quarto sunt aliqua entia imperfectiora q̄ licet paucioribus motibus moueantur nō tñ totā agrunt perfectionē: unde melius est totā perfectionē hñe pluribus mutationibus q̄ paucioribus eius partē solū: perfectior nāq; est hō q̄ aīal irrōnale licet habeat plures actiōes q̄ ultra illud habet opationē intelligēdi qua maiorē adipsam perfectionē q̄ aīal: & eodē mō perfectius aīal q̄ plāta licet aīal ultra opationes plāte habeat actionē sensus: & i isto ordine q̄rto ē sol q̄ licet paucioribus q̄ .3. superiores mouetur motibus nō tñ q̄tā illi acquirat perfectionē. Quinto alia sūt entia q̄ nō totā acquirunt dignitatē & adhuc mouentur pluribus actiōibus ut tres inferiores lūa mercurius & saturnus. & hæc ē respōsio tenēdo cū p̄bis q̄ altior stella & orbis sit nobilior q̄ nobilissimo p̄p̄ior: & ita .3. superiores nobiliores q̄ sol cōcedēdū ē. ¶ At tñ si uellemus tenere astrologos q̄ sol licet inferior sit eis dignior cōcedat q̄ mouetur paucioribus motibus: q̄ perfectior. ¶ Sed q̄ hæc opinionū uerior sit dico ponēdo iter p̄hos & astrologos conciliatione: q̄ p̄bi existētes artifices irrōnales magis rōne cōcludūt qd̄ i rei ueritate ē. s. q̄ altior plāeta rū & p̄rio p̄p̄ior sit dignior. ¶ Astrologi uero q̄ sūt magis sequentes sensū artifices cōsiderāt plāetas secundū q̄ ex eis effectus pducūt tñ uocāt nobiliore q̄ nobiliori mō agit & sensibilius: & q̄ sol ē hmōi dicūt solē nobiliore iter oēs alios breuiter dignitas astrore si cōsiderat essētiā tñc altior stellæ & orbis ē nobilior: & mō isto cōsiderāt eā naturales. At si cōsideret quo ad opationē ille q̄ sensibilius ut dictū ē agit ē nobilior & hmōi ē sol ceu dicūt astronomi. ¶ Sed subtilis intellectus & speculatiuus adhuc posset dubitare. Opatio iseq̄ essētiā: uñ essētiā arguit nobilior opationē perfectiori: si ergo sol habet opationē perfectiore q̄ saturnus q̄liter nō erit eo essētiā dignior. ¶ Ad q̄ dicit q̄ opatio duplex ē: sensibilis. s. lūine ab astris pducta & motu: & hæc i sole q̄ i aliis astris perfectius ē tñ q̄ maxius ē astrore: tñ ēt q̄ nō tñ a terra distat q̄ nō possit agere: neq; tñ appropiāt q̄ tarde moueat: q̄ q̄to sphaera p̄prior ē terræ spatiū describit tāto mius: iō sol ē i medio plāetæ: ut supra dictū ē: scda opatio plāetæ & sideris fixorū ē p̄ eorū influentiā: & hæc nobilior ē in saturno q̄ eius effectus sūt durabiliores q̄ sol: & q̄to plāeta ē superior tāto perfectiore & diuturniore habet opationē. Licet ergo i saturno p̄ria opatio nō inueniat mō perfectiori q̄ i sole: uenit tñ secūda q̄ i eo perfectiore cōcludit essētiā: hæc materia de nobilitate astrore licet nō sit multū ad p̄positū: p̄ cōplectiori tñ doctrīa & ne q̄rēdi locus i aīo legētis reaneat: i parte ista breuibus pcurrere nō recusauit. ¶ Ad septimā dicit q̄ & si eccen. aliud habeat centy: a centro mundi nō tamē requirit aliā ibi esse terrā: & quando dicit si cœlū mouet terra in medio quiescit: dico q̄ uerificatur tantū de nobili primo: cuius ratio quia cū ex sententiā p̄bi primo de cœlo extra primum orbē nihil sit neq; corpus: neq; locus nec tempus neq; uacuum neq; etiam motus & om-

ne motum egeat descende oportet q̄ primum mobile moueatur tñ terra ad eius motum quieta: orbes uero reliq̄ ex quo extra habēt q̄scēs. f. orbē superiorē. i. q̄ nō mouetur eodē motu & si eccē. nō tamē q̄ete terræ in eorū motu indigēt: in motu nāq̄ ec. solis q̄scunt orbēs deferētes augē q̄a nō mouētur æq̄li uelocitate ut ille primum uero mobile indiget q̄ete terræ ex quo reliq̄ oēs orbēs motu eius ad eandē partē & æq̄li uelocitate mouētur q̄a ab eo rapiuntur. ¶ Ad. viii. per ea q̄ dicta sunt in solutione ad argumentum tertium patet respoſio. licet enim orbēs augem deferentes sint inæqualiter

Mouentur autem orbēs deferentes augem solis motus propriis proportionalibus ita q̄ semper strictior pars superioris sit supra latiore inferioris. & æque cito circueunt secundum mutationem motus octauæ sphaeræ de quo posterius dicendum erit. Poli tamen huius motus sunt eclipticæ octauæ sphaeræ. Aux enim eccentrici solē deferētis i superficie eius dē eclipticæ cōtiue reuoluit

poli horum orbium sunt poli eclipticæ

nam sine reliquo eorū nō tñ aux nō moueretur imo nō esset: pro quo aduertēdum q̄ duo sunt de ratione augis: primum q̄ a terra distet maxime quod a Ptholo. in tertia dictiōe Almag. elicitur: & dicit autor inferius eam esse punctum a centro totius maxime remotum: secundum est q̄ firmamento maxime appropinquet quod necessario ponitur posito primo & econtra: & isto modo quarto tractatu de spera diffinitur: primum horum scilicet q̄ terræ maxime appropinquet habetur per partem grossam inferioris orbis: si enim pars illa grossa non esset intercepta inter punctum augis & cētrum terræ aux non maxime distaret ab ea: secundum q̄ maxime firmamento appropinquet per partem superioris subtilem: quæ propter eius tenuitatem facit q̄ aux maxime appropriet firmamento: patet igitur augē esse non posse nisi orbis ponatur uterq̄ haud aliter est intelligendum de opposito augis de ratione cuius est q̄ maxime terræ fiat propinquum quod per tenuem habetur partem infimi inter augis oppositum & terram interceptam: secundum est q̄ a firmamento maxime recedat quod facit superior parte grossa quæ inter centrum terræ & ipsum mediat: & ita patet q̄ etiā ad oppositum augis duo idē requiruntur orbēs: non ergo eorum alter est ociosus: & sic (opinor) huic difficili quæstioni satisfactum est cum laude dei omnipotentis.

¶ POSTQVAM in superioribus posuit & situauit orbēs quibus totalis spera solis integratur: in præſenti parte declarat eorum motus: & circa hoc duo facit: primo nanque declarat qualiter mouentur duo primi orbēs: scilicet augem mouentes. Secundo deferens corpus solis scilicet eccen. simpliciter ibi sed orbis solare. Dicit ergo primo q̄ duo orbēs augem scilicet deferētes mouentur propriis motibus scilicet motibus ab intrinseco motore proueniētibus & nō motibus ab alio corpore extrinseco ut est raptus motus proportionalibus idest spaciū quod fit ab orbe supremo in aliquo tempore in eadem proportione se habet ad totum spaciū occupatum ab illo orbe in qua se habet spaciū pertransitum ab orbe infimo in eodem tempore ad totum eius spaciū: unde tempore eodem complentur eorum singuli totum spaciū eorum: unde semper pars subtilis supremi & infimi grossa sunt simul & nunquam disinguntur: & eodem modo supremi grossa cum infimi tenui: mouentur dico hii orbēs tanta uelocitate quanta etiam & orbis octauus scilicet stallatus: unde quando octaua spera compleuerit suam circulationem & hii eodem similiter & inæquali tempore tatum hii orbēs describunt spaciū proportionaliter quātum & illa: unde sequitur etiam q̄ semper pars de terminata horum sit cum determinata illius parte coniuncta: ideo quando dicetur motus & uelocitas octauæ speræ in eius theoricæ circa finem operis notus erit etiam horum orbium motus & uelocitas: & sequitur ex hoc q̄ poli horum orbium sunt poli eclipticæ. viii. orbis qui mouetur ab alio orbe seu motu illius orbis mouetur super polis eius: & non intelligendum q̄ idem sint poli: cum poli sint puncti in superficie conuexa orbis cuius sint poli existētia: impossibile est eadem duo puncta esse in his orbibus & in spera octaua sed sunt in axi eadem idest q̄ una linea recta quæ est axis eclipticæ & etiam istorum orbium transit per omnes nominatos polos. Verbi gratia in exemplo sit ecliptica a b cuius poli a & b & axis per centrum c transiens a c b. Si post hoc orbēs augem mouentes d e describantur secabuntur dicta linea in duobus punctis d & e qui erunt poli dictorum orbium: erunt igitur poli zodiaci a & b & deferentium augem d & e in eadem linea a d e b. Et adde ad hoc q̄ poli differentium augem solis sunt p̄cisi sub eclipticæ polis. Si nāq̄ ducantur lineæ a cētro terræ c b & c a p e & d transibunt. Et si est ita q̄ poli sunt simul erunt & eorū superficies cū superficie. viii. speræ simul. Pro quo ē aduertendum q̄ si omnis cœlestis sit spericus: habet tamen quisq̄ eorum circulum maximum a polo utroq̄ æquidistantem: poli nanq̄ immobiles existent circuli uero propinqui poli parui sunt & tarde

spissi: quia tamen semper unius pars grossa est cum subtili alterius & ita mouentur proportionaliter & æquatur eis locus non datur uacuum: neq̄ cōsequenter corpora illa replētia uacuitatē: licet aliq̄ cōcedent dari illa corpora & male. ¶ Ad nonā quā eius autor demōstrationē putat: ostēdam eum neq̄ topice p̄cessisse: cum orbēs ambo & nō unus tñ ad mouendum augē req̄rantur:

*in qualiter in eclipticæ
dicitur q̄ poli horum orbium
sunt poli eclipticæ*

TEORICA

feruntur: at circulus multum a polis distans maximis erit: uelocissimeq; mouebitur: talis autē est in primo orbe æquinoctialis qui æque distat a polo utroq; secundū quālibet sui partē in sphaera. viii. est zodiacus habēs. xii. gradus latitudinis sub quo oēs mouētur planetæ nec ab eo uersus quaq; discedere possunt: quē zodiacus per mediū secundū latitudinē diuidit quādam lineam circulares eclipticam notata seu uia solis ex quo semp sol sub ea mouetur & hæc est maximus circulus a polis ambobus sphaera. viii. & qualiter distans. Inter quē circulū oportet imaginari quādam circularē superficiē cuius dicta circumferētia sit terminus usq; ad terræ centrū se pfundans: & orbes in partes æquas diuidēs & etiā ab utroq; polo æquidistabit: quāquē superficiē imaginari oportet quia quando planeta erit in ea ex quo nō pōt esse p̄cise in ecliptica dicitur esse in ea h̄mōi quoq; superficies datur per imaginationē in oī orbis maximo circulo p̄pter eandē assignatā cām: & etiā eā habent orbes autē deferentes quā dico esse sub ecliptica imo pars superficie eius. Descripta nāq; .viii. sphaera a b c d supra cetro e cuius ecliptica a c & poli b d ducta axi b e d & sup eodē centro orbēs augē mouentes f g h i designātur: quorū poli g & i axis g e i termini: erit eorū superficies f h eadē uel pars superficie a c qd' si nō erit k l & tunc quom superficies æqualiter distet ab utroq; polo: ut dictū est erit distantia k f g quarta pars illius circuli: & cū a toto circulo i centro fiant quattuor anguli recti: quartæ correspōdet angulus rectus: quare angulus k e g erit rectus. Itē quia b ē polus eclipticæ a c erit arcus b a quarta pars: & p̄ idē angulus a e b rectus & quia oēs recti anguli sunt æquales p̄ tertiā p̄titionē erit angulus a e b æqualis angulo k e g pars uidelicet toti & eodē mō seq̄retur angulos a e d & k e d æquales qd' est impossibile erit ergo superficies augē deferentiū f h pars superficie eclipticæ & sub ea: & quia punctus augis est in hac superficie: cū sit a centro terræ maxime distans ut punctus ferit etiā aux sub ecliptica & in ea reuoluetur continue. ¶ Dubitatur primo utrū orbes augē deferētes p̄ter motū dictū æquale motui. viii. sphaera habeāt motū aliū & uidetur quod sic quia oē corpus naturale hēt motū p̄priū ab intrinseco & naturalē qui non cōpetit alteri corpori: hii duo orbes sunt corpora naturalia & nō imaginaria: hēbunt igitur p̄ter dictū motū aliū: quia dictus motus est ab. viii. sphaera & nō ab intrinseco. Cōfirmatur quia autor dicit post p̄ motū horū orbium quē habent uirtute motus. viii. sphaera habebunt alium motum qui sit a uirtute propria & motore intrinseco. ¶ Ad hoc respondetur quod duplex reperiūtur in orbibus motus proprius scilicet & raptus: motus proprius est qui causatur ab intrinseco & intelligentia orbi applicata: singuli nāq; orbes habent singulas intelligentias in eis motus causantes: & propter hanc causam dicitur p̄prius quia est ab intrinseco motore immediate causante hunc motū: nō autē ab alio corpore: motus uero raptus est & cōis qui non puenit a motore p̄prio orbi illi intrinsecato imo a corpore alio & sphaera superiori: uel ab intelligentia alio mediāte corpore: qui i proprie dicitur raptus: motus nāq; raptus est uolētus: ad quē mobile nullā hēt inclinationē: talis autē in corporibus cœlestibus minime reperitur ut cōiter fatetur: siō dicitur raptus in p̄prie quasi nō a motore intrinseco imo ab alio corpore: licet ad motū illū hēat inclinationē quo stante dico primo quod oīs orbis hēt motū p̄priū & naturalē pbatur: oē corpus ex secūdo phy. & p̄rio cœli hēt motū p̄priū orbis est h̄mōi: quare p̄terea oīs motus qui est ab intelligentia applicata p̄prius est ut est notificatū. Oīs orbis hēt p̄priā intelligentiā. xii. meth. quare p̄priū motū. Secūdo dico quod motus p̄prius deferentiū augē solis est quom mouentur. uelocitatē sphaera octauæ: nā hii orbes habent motū diurnū qui completur in. xxiiii. horis: & h̄mōi motus eis est raptus cū sit a corpore sup̄mo. i. a mobile primo: & p̄ter hūc habēt motū aliū. s. dictū quare hic erit p̄prius: cū nō hēant motus alios: unū est ab intelligentia appropriata eis. ¶ Et quādo argumētando dicitur quod talis motus est æque uelox motui. viii. sphaera cōcedatur: nō tamē est ab. viii. sphaera imo ab intelligentia seu ab intelligentiis quæ applicātur eis: nō. n. p̄pter hoc quod h̄mōi motus illi est æqualis est ab illo orbe ut patet. ¶ Ad cōfirmationē dicitur quod talis motus nō est a uirtute. viii. sphaera: neq; hoc intelligit autor: sed est ab intelligentia quæ ita conformatur & habebit intelligentiæ. viii. orbem mouenti: immo quod supra suum orbem habet tantā proportionem quantam intelligentiæ. viii. supra illā: quod mouet æquali uelocitate: sicut illa & conformitatem uel æqualem proportionem uocat uirtutem. ¶ Secundo dubitatur utrum dicti orbes augem deferentes adinuicem æquali uelocitate proportionali moueantur uidetur quod non. quia uel mouentur ab una uel a duabus intelligentiis: non ab una quia agens nullum in extremia pōt agere non agens in medium: ut notum est inducendo: sed inter dictos orbes est eccen. qui non mouetur ab eadem intelligentia cum istis ex quo ut patebit non mouetur æquali uelocitate: ergo eadem existens intelligentia non poterit hos duos orbes mouere. ¶ Secundo unum agens nō nisi unico operatur instrumento ut ab omnibus concedatur: intelligentiæ autē instrumentum est orbis: una igitur intelligentia non mouebit nisi unum orbem. ¶ Tertio eadem potentia super duas minores resistentias inæqualem habet proportionem & super maiorem maiorem: & super maiorem maiorem: ut potentia ut. viii. super resistentiam ut. vi. proportionem habet sexquiterciam: super. iiii. uero duplam quæ maior est sexquitercia: sed hii duo orbes sunt inæquales quia superior inferiori maior ē: super superiorem ergo eadem intelligentia habet proportionem minorem quæ super inferiorem: sed a minori proportione causatur motus tardior: quare superior tardius mouebitur inferiori & consequenter non æquali uelocitate. Neq; moueri possunt ab intelligentiis duabus: duæ nāq; intelligentiæ cum sint in mate-

*in superioribus duplex
reperitur motus
uolētus & p̄prie*

*motus sphaera horū orbium
p̄prie & raptus*

*hominis horū orbium
p̄prie & raptus
laneta si non*

riales distinguuntur specie primo cœli & methaphysicæ. xii. siquidē materia est indiuiduationis principium & ex consequēti earum altera est perfectior. viii. methaphysicæ: species quidem rerum assimulantur numeris: sed quæ perfectior potentior & maiorem supra suum mobile habens proportionem quare horum orbium uelocius mouebitur. ¶ Secūdo quæ specie distinguūtur fines habent diuersos & operationes neq; ad eundem finem ordinari possunt: duo autem augem mouentes orbis ad eundem ordinantur finem ad ferendum. i. augem ex quo mouentur æquali uelocitate: non igitur mouentur ab intelligentiis duabus. ¶ In oppositū est autor qui uult q; moueantur æquali uelocitate & omnes astrologi qui de hoc determināt. ¶ Hanc quæstionem q̄ potero breuius quattuor declarabo cōclusionibus. Prima quarum est q; orbis augem deferentes inæqualis spissitudinis dātur in rerum natura: eccē. est cuius una pars q̄ alia magis appropinquat firmamento & a terra remouetur ut dictum est: non autem potest magis firmamento appropriari nisi superioris minor pars intercipiatur inter ipsum & firmamentum q̄ ex alia parte: nec potest terra magis ex illa parte remoueri nisi maior pars inferioris orbis inter ipsum & terram mediet q̄ ex parte alia: ergo si datur eccen. sicuti in quæstione de hoc demonstratum fuit erunt & hii orbis difformes. ¶ Secunda conclusio dicti orbis mouetur: declaratur: omne nāq; corpus naturale motum proprium habet & naturalem primo cœli & phy. secundo orbis at hii sunt corpus naturale: quare habent motū propriū ultra motum diurnum quia ille nō est pprius ut est dictū. ¶ Secūdo pūctus augis cū sit in huius orbibus subiectiue nō pōt moueri nisi & isti moueātur: sed pūctus augis mouetur quom aduersis astrologis sit reptus i pūctis ecliptice aliis tpe nāq; Ptho. ut tertio Almag. cap. iiii. pbat aux erat in geminis nūc uero tpe nostro est in principio cancri. i. in principio. g. vii. m. quare dicti orbis mouetur & etiā secūdū ordinē signorū: quēadmodū aux. ¶ Tertio quā planeta est in auge alio mō opatur & alios pducit effectus q̄ quā in aliis locis mouetur: qd' patet: quā nāq; sol est in auge ceteris paribus minus calefacit q̄ existēs i eius opposito: unde uult Albertus magnus tertio methero. pri. cap. xix q; pars australis terræ qa ibi est oppositū augis solis nō habitatur: qa pp ppinquitatē nimis illa pars calefit: pars uero terræ septētrionalis hitatur quom ibi sit aux: quare sol nō multū appropinquat terræ nec tātū calefacit q; habitationē ipediat: si ergo aux semp eēt in eodē loco zodiaci: semp planetæ effectū cōsimilē ad eadē partē terræ causarēt: ut sol semper caliditate intēsam parti australi & temperarā pducet septētrionali si aux semp eēt in septētrionē & nō moueretur: qua de re semp septētrio habitaretur & auster esset inhabitabilis: qd' est cōtra sententiā Arist. prope finē primi methero. ubi uult q; cōtinue terra mutatur de habitatione ad inhabitatio nē: & si nūc septētrio habitatur & nō auster: erit aliquādo q; auster habitatur & minime septētrio: & hoc erit quādo aux mota erit ad austrū & oppositū in septentrione ut. d. ibidē Albertus: ppter igitur istos fines necessariū fuit augē & orbis eā deferētes moueri. Sed nota q; tarde mouetur ad motū scilicet. vii. sphaeræ: siquidē uelociter mouerētur ita q; septētrionalis existēs aux i paruō tēpore fieret australis uariaretur cito habitatio & nō esset multo tēpore durabilis qd' est incōueniēs cū habitatio debeat esse lōgo tēpore duratura: & ita intellige de effectibus reliquis firmis. ¶ Tertia cōclusio duo orbis augē solis deferentes imo cuiuslibet planetæ æquali uelocitate ferūtur mō supra declarato: patet qa aliter daretur uacuū corporūq; penetratio scissio: cōdēpsatio rarefactio: aut qdā corpuscula uacuū replētia q̄ sunt incōueniētia ab Auer. ducta & per me in q̄stione de eccē. supra soluta cū positiōe motus æqualis horū orbū. Secūdo de augis rōne est q; a terra maxime elōgetur & firmamēto appropinquet: qd' esse nō pōt ut supra deduxi nisi sit supra parte grossā infimi & subtili supmi: quare hæc dictæ partes sp erūt cōiunctæ & unitæ quare semp mouent uelocitate æquali si. n. unus uelocius altero moueretur partes iā dictæ separarētur qd' incōuenit: haud aliter pōt deduci de opposito augis q; oportet q; terræ appropinquet & remoueat a firmamento qd' nō eēt si infimi pars subtilis a grossā separaretur supmi. ¶ Quarta cōclusio hii duo orbis nō mouētur a uno motore tātū: quia tūc per orbū numerū nō posset cōcludi numerus intelligētiarū: siquidē motor unus orbis posset mouere plures qd' e cōtra sententiā Arist. xii. methaphysicæ ubi uult q; cū singuli orbis a singulis moueātur intelligentiis: tot erūt intelligētiarū quot & cœlestes orbis. ¶ Et pro cōclusiōe ista. iiii. rōnes ante oppositū factæ cōcludūt. Quā substinēdo argumēta incōtrariū facilius perimūt. ¶ Ad primū quādo dicit q; hæc intelligētiarū una altera pfectior eēt cōcedo: & quādo ulterius infertur ergo mouebit uelocius qa maiore hēt ad suū mobile pportionē nego sequelā: si enī eēt unū idēq; mobile ueq; esset q; maior potentia ad eū maiore haberet q; minor pportionē: ad diuersa uero nō uerificatur: eadē nāq; x. ad. y. & viii. ad. iiii. habent proportionem quia duplam licet. x. & viii. sint inæqualia: hoc ideo quia sicut uariātur termini maiores ita & minores: & sic est ad propositū q; & si intelligētiarū in potentia sint inæquales etiam resistentiarū mobilium erunt inæquales ita q; in quantum potentia in potentiam in tātum proportionaliter & resistentia superat resistentiam: quare æquantur proportionē potentiarum supra resistentias & motus fiunt æquales. ¶ Ad secundum quando dicitur diuersæ species habent fines diuersos: uerum est de speciebus in prædicamento existentibus: quæ uero nō sunt uere species neq; in puncto immo in prope propositio ueritatem non habēt cuius ratio est quia in prædicamēto tantum materialia cōtinet ex sententiā Auer. secundo de substantia orbis & supra porphyriū: materialia uero ha

TEORICA

bent dispositiones quare species diuersae contrarias habent dispositiones: quibus mediantibus agunt. Dispositiones autem contrariae eundem effectum producere nequeunt quare neque materiales species: intelligentiae uero quia immateriales neque sunt in praedicamento non agunt dispositionibus mediantibus antecedentalibus: immo in se nullum habent accidens comen. xii. meth. comen. xxv. & ita in se non habent contrarium quare earum plures ad eundem finem ordinari possunt. Quod etiam sententiae concordat Aristote. non ne secundum Aristote. quilibet planetarum deferitur pluribus orbibus ita quod omnes illi ordinantur ad unius motum astri. quorum singuli a singulis mouentur intelligentis: quare omnes illae intelligentiae ordinantur ad hunc finem. scilicet ad motum illius sideris. Et ita quaestio soluta est tenendo quod tutius est quod hii bini orbis a duobus moueantur motoribus.

¶ At quia aduersantes concludere uidentur hos orbis non moueri motibus proportionalibus quia non possunt ab eadem intelligentia moueri licet hoc efficacius sit tenere: rationes tamen ab illis uolentibus hanc uiam tutari haud difficulter soluentur: ad primum quando dicitur agens non agens in medium non potest agere in extrema: dico quod uerum est de agente corporeo quod per contactum agit & extrema medio absque contactu non potest phy. vii. In corporeo uero agens quod solum per assistentiam agit & applicationem extrema potest mouere medio non moto: non enim per contactum operatur. Praeterea propositio nec de omni uerificatur agente corporeo: Non ne sol aerem & haec infima calefacit inter medios minime calefaciendo orbis: ex quo illi caliditatem recipere apti sunt minime: & piscis quidam in rete detentus eam non stupefaciendo quia non est innata piscatoris manum stupefacit. Et ita ad propositum ex quo ec. non est innatus moueri ab illa intelligentia orbis augis mouente: ea illos ambos mouebit eccen. non moto. Unde ex dictis patet uerificatio illius propositionis agens. scilicet corporeum extrema mouere nequit medio non moto: si medium motum & agentis impressionem aptum sit accipere.

¶ Ad secundum quando dicitur agentis unius unicum est instrumentum: negatur immo idem agens plura ad finem eundem ordinata potest habere instrumenta & eis uti: quod primo in naturalibus notum sit: anima namque uegetatiua una existens ad digestionem perficiendam duobus instrumentis caliditate. scilicet uti & humiditate: ut Auicenna primo prima doctrina de uirtutibus declarat. Item in artificialibus: artifex namque idem serra utitur & martello instrumentis: aliis ad artificiatum eius perficiendum quod non inconuenit. ¶ Ad. iiii. concedo eandem intelligentiam supra orbem minorem maiorem obtinere proportionem absolute & distincte: & ideo si eos absolute. i. modo unum & modo alium moueret uelocius minorem moueret quam maiorem: sed quia orbis illi similiter mouentur habentur pro uno mobili ac pro resistentia eadem ad quos ea intelligentia determinatam habet proportionem. Verbi gratia si homo duos lapides portaret inaequales simul aequali ferret uelocitate: quos si separaret uelocius minorem quam maiorem portabit: quae essent duae separatae resistentiae ad quarum minorem maiorem: & ad maiorem minorem idem homo obtineret proportionem: & ita minorem quam maiorem uelocius moueret.

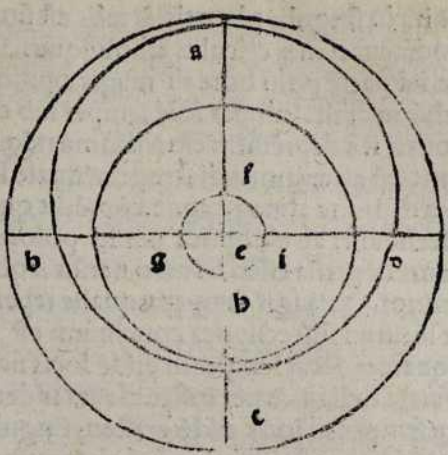
¶ DECLARAT qualiter circulus eccen. solem deferens moueatur: & duo facit: primo quod dictum est secundo diffiniendo hunc orbem & eius proprietates notificat ibi circulus itaque eccentricus: prima pars iterum in duas secaturum in prima manifestat motum huius orbis in secunda infert correlarium ex dictis ibi. Cum autem centrum solare: dicit igitur quod primo eccen. solem deferens mouetur proprio motu. i. ab intrinseco & ab intelligentia applicata ei ad differentiam motus rapti qui completur in solesicut in quolibet orbe in. xxiiii. horis: regulariter supra centro eius. scilicet eccen. & haec aequalitas motus in centro attenditur ceu declarabo penes aequalitatem angulorum in eo descriptorum in temporibus aequalibus: mouetur dico secundum successionem. i. ordinem signorum. scilicet ab ariete ad taurum a tauro ad geminos: quia haec est uia propria omnium planetarum: omnium namque errantium astrorum motus est secundum ordinem signorum: & huius motus uelocitas est. lix. m. & viii. secundis fere quod

¶ Deinde cum dicit.

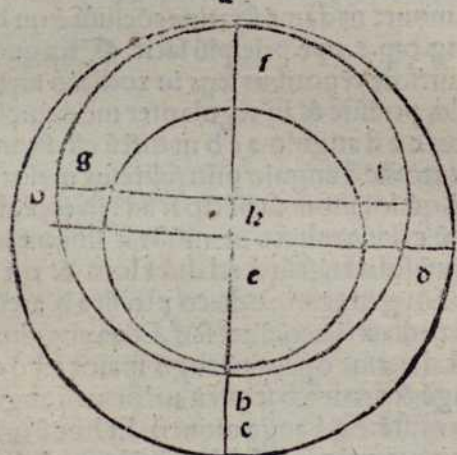
Sed orbis solare corpus deferens motu proprio super suo centro scilicet eccentrici regulariter secundum successionem signorum quotidie. lix. minutis & octo secundis fere de partibus circumferentiae per centrum corporis solaris una reuolutione completa descripta mouetur. Cuius motus poli a polis priorum orbium distant & sunt termini axis illius orbis scilicet lineae euntis per centrum eccentrici axi orbium augem deferentium aequi distantis. Ex his apparet quod propter motum orbium augem deferentium quem habent uirtute motus octauae sperae: axis orbis solem deferens cum centro circuli eccentrici atque polis eiusdem circa axem orbium augem deferentium: paruorum circulorum circumferentias describant secundum eccentricitatis quantitatem.

PLANETARVM

dixit quia ultra. 8.2. mouetur ex sententia Ptho. in.3. dictione Almag. 3. i7. 4. i3. f. i2. 6. 3i. uel secundum Alfonso. 3. i9. 4. 37. 5. 19. 6. 13. 7. 56. quotidie. i. singulis diebus naturalibus: quom. n. sol regulariter moueatur in centro ec. quibuslibet diebus ibi angulos æquos causabit quibus in circunferentiam ec. hoc spacium uel hic arcus subtendetur: æquis nãq; in cetro: angulis æquos in eius circunferentia arcus subtendi necessum. 25. 3. elementorum. Et quia hæc circunferentia sensu non percipitur imaginari oportet esse in eo spacio quod sol motu proprio in una reuolutione quæ in anno perficit: pertrāsīt: ita q; a sole describi hæc circunferentiã imaginef. Cuius modus & orbis poli distāt a poli priorẽ orbiũ. f. augẽ deferentiũ imo æquidistāt ex quo axes æquidistāt quod patebit. Si orbes augẽ mouẽtes a b c d supra cetro e describantur: quorũ superficies a polis æquidistans a c & poli b & d axi b e d pducta. eccẽ. uero f g h i cuius cẽtrũ k & superficies f h eadẽ cũ superficie orbiũ priorẽ uel sub ea. poli uero g & l axi ducta g k i dico q; axis hæc g k i æquidistat ab axi b e d & poli g & i. a polis b & d quom eni arcus a b sit quarta circuli erit angulus a e b rectus: itẽ q; arcus ec. f g quarta & angulus f k g adhuc rectus. Quare p. 27. & 28. primi lineæ g k i & b e d æquidistās & parallele: & ex cõsequẽti poli g & i. a polis b & d qd̄ erat propositũ. ¶ Et q; ita est

cẽtrũ ec. est sub auge. i. inter angẽ & cẽtrũ mũdi moueantur deinde orbes hii tantũ q; aux fiat in b erit centrum eccẽ. in g producta linea e g b secundo per eorundem motum orbium auge mota in c factum erit ec. centrum in h tertio auge d locum possidente & centrum ec. erit in. i. ut per lineas e h c e i d tractas liquet quarto auge in pũctum a priorem redeunte & centrum ec. in f redibit quare patet q; donec aux descripsit circulationem a b c d completã in a itẽ rediens: & cẽtrũ eccẽ. parũ circulũ f g h i perfecit: & quia eccen. axis transit per centũ ec. ut dictũ est mouebit circa axim: & ex quo poli ec. terminant axim circa polos augẽ deferentiũ mouebũtur similes & pportiones describẽdo circulos ut satis liquet. Quare hæc dicta non tantum mouentur ad motũ orbiũ augẽ deferentiũ imo æquali etiã cũ illis uelocitate ferũtur. ¶ Pro euidentiori explanatione eius quod dictũ est de motu motusq; uelocitate eccen. solis est notandũ q; cum sol fit in suo deferente ec. infixus & ad eius moueatur: motus qui in eo comprẽditur ab eius ec. causatur sol autem ceu declarat Ptho. in tertia dictione Almag. capi. pri perficit circulationẽ zodiaci in. 365. diebus & horis. 6. fere quare si totus zodiac. i. 360. gradus p. 365. dies & 6. horas parciantur: motus solis æqualis seu medius. 59. m. & 8. 2. ut dictũ ẽ diebus singulis prodibit: & talis est uerus motus solis & ec. eius in centro ec. ¶ Comprensus est autem pluribus considerationibus ut ibidem declarat Ptho. solem tanto tempore complere zodiacum: eum nanq; iunctum cum stella aliqua fixa uisum est ab ea elongari uersus orientem & secundum signorum successionem: intantum q; quousq; iterum cum stella eadem coniungatur prædicti temporis spacium compleri: & cũ hoc sæpius perceperint motum solis & uelocitatem eius concluderũt: & tempus illud annus dictum est quia circulariter ab eodem in idem ceu annulus reddit. ¶ Dictum motum esse in zodiaco manifestum est perceperunt nanq; sole non semper æqualiter appropinquare polis mundi & zenith habitationem immo in æstate manifeste uidemus eum prope articum & zenith: in hyeme uero hinc remotum & propinquum polo au-

sequitur q; ppter motũ orbiũ augis solũ quẽ habent uirtute. 8. speræ. i. qui est æqualis illi motui nã itelligẽtiæ motrices horũ orbiũ ita cõformantur mouẽti. 8. speræ & æqualiter mouẽt q; uidẽtur ab illa accipere uirtutẽ: pp ergo eorũ motũ cẽtrũ ec. circa cẽtrũ mundi: & axis ec. circa axim ec clyptice & horũ orbiũ & poli ec. circa eorũ polos describũt circunferentiã circuloꝝ: quorũ semidia meter est q̄ta ẽ eccẽtricitas hoc est distãtia cẽtri eccẽ. a cetro terræ uel distãtia axiũ & poloꝝ distorũ: qui quidẽ circuli æquales sunt inter se: ex quo axes & poli adinuicẽ æquidistāt. Quod ex plariter declaro: exto nãq; orbes augis a b c d in cetro e & f cẽtrũ eccẽ. p qd̄ si a cetro mũdi ad ec cẽ. linea e f a ducat augẽ demonstrabit erit nãq; a pũctus augis ut infra mathe. ostendã: semp nãq;

THEORICA

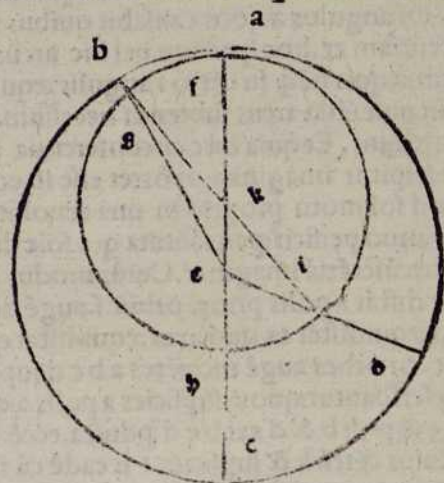
frali: & ita in singulis planetis: & talis est situs zodiaci zodiacus namq; circulus est obliquus scdm unā mediā partē polo boreali magis p̄pinquus: & per aliā australi. Insuper solē semper sub ecliptica moueri ita deprēssum est. Maximā nāq; eius declinationē ab æquinoctiali semper æqualē Ptol. in prima dictione almag. cap. 12. cōprēdit quod si aliqñ declinasset ab ecliptica uersus poloꝝ aliā quē maior cōpressa esset. Si uero uersus æquinoctialē minor. Quia igit semper æqualis reperta ē: semper moueri sub ecliptica conclusum est scdo quia æquatorē secat semper in eisdē locis sicut re spectu fixarū stellas & per instrumenta uiderunt. tertio q̄ semper in locis eisdē existens singulis uicibus æquā habet declinationē tā ab æquinoctiali q̄ etiā a polis. & ideo supra dixit autor superficiem augis deferentiū semper eē in superficie ecliptice: & quia ec. superficies est cū superficie orbium augis erit & hec in superficie ecliptice.

¶ Deinde cum dicit

¶ Cum autem centrum solare ad motū orbis ipsum deferentis regulariter super centro eccentrici moueatur necesse erit ut super quocunq; puncto alio irregulariter moueatur. Quare sol super centro mundi in temporibus æqualibus inæquales angulos & de circumferentia zodiaci inæquales arcus describit.

¶ Ex dictis infert unū correlariū. Dictū est enim supra q̄ eccē. solē deferēt mouet æqualiter supra cētro eius scilicet eccē. sequit eū inæqualiter moueri supra cētrū mundi & oē aliud a centro eccē. punctū. Pro quo est aduertendū q̄ cōperatio in motu capit penes illud in quo fit motus ut optime declarant calculatores: unde quia motus reētus est penes spatii longitudinē motus ille dicit uelocior in quo spaciū longius pertrāsīt & æqualis in quo æquale paritate tēporis p̄supposita. motus autē circularis q̄ ē circa cētrū circulare nāq; corpus per cētrū locat & circa illud mouet non penes cōparationē spatii pertrāsiti sed penes qualitātē angulorū ī cētro descriptorū circularis motus attēdit cōparatio: oēs nāq; sphaeræ æquali uelocitati circūit motu diurno quia m. 24. hoīes p̄pter hoc q̄ singulæ sphaeræ. 4. rectos angulos describūt circa cētrū mūdi: & si superior spaciū maius in hoc tpe q̄ inferior pertrāseat: unde si in t̄pib⁹ æqs angulos æquos circa cētrū aliqd̄ describat super illud cētrū æqualiter ferret. Anguli autē in cētro accipiunt p̄ duas líneas in cētro cōcurrentes quarū una termino a quo motus. Altera uero ad terminū ad quē desinat: q̄ anguli si sint æquales motus regularis. Si uero æquales irregularis: & ille uelocior cuius angulus maior. Et p̄ exēplo & correlario demonstratiue cōcludēdo zodiacū a b c d supra cētrū e & ec. f g h i supra centro k describo: & sit augis p̄ctus f & h oppositū sole igit exi

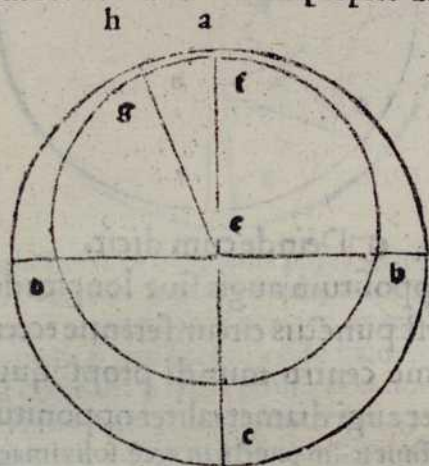
stēte in f moueat ad g angulū f k g in ec. centro cādo lineis k f k g p̄ductis idē exis in p̄cto h ferat ad i ductis lineis k h k i angulū h k l cāet q̄ æq̄lis sit priori siqdē regulariter mouet in cētro k & p̄ dicta loca ad zodiacū usq; a cētro mūdi lineæ

e f a e g b e h c e i d duo anguli a e b & c e d quos p̄babo eē inæquales in cētro mūdi erūt cāti ē nāq; angul⁹ c e d angulo h k i maior p. 16. primi extrinsecus. s. intrinseco opposito: q̄re maior adhuc angulo f k g ed hīc per eandē primi. 16. maior ē angulo a e b quare angulus c e d maior est angulo a e b in tēporibus ergo æqs angulos in cētro mūdi causat inæquales quare inæqualiter ī cētro mūdi mouet ut demonstratiue cōcludū ē quā pto. 3. almag. cap. 2. p̄pe p̄cipiū facit. ¶ Ex quo iterū sequit solē tēporibus æqs in zodiaco arcus in æquales pertrāsire & in regulariter moueri: cū enī angulus c e d angulo a e b ut dictū est sit amplior erit arcus c d angulo p̄rio subtēsus maior arcu a b sed qñ sol mouet a p̄cto h ad i in eccē. describit arcū c d in zodiaco ut mōstrāt lineæ e h & e i d p̄ cētrū solis trāsēutes ad dicta loca & qñ mouet ab f in g in ec. in zodiaco pertrāsīt a b arcū sol igit in zodiaco inæqualiter ferit. Et q̄a angulus e & arcus c d uersus oppositū augis maior est q̄ e uersus augē & arcus a b seq̄t cū uelocius ī augis opposito existētē q̄ ī auge moueri. Et hoc ē q̄ Pto. 3 almag. cap. p̄rio solē igt ī maiori tpe cōpleri zodiaci mediū a p̄cipio arietis ad finē usq; uirgū q̄ medietatē icohātē ab initio libræ ad usq; piscium terminū ē nāq; aux in p̄ria medietate in geminis. s. suo tpe seu in cācro ī tēpestate n̄ra & oppositū in alia medietate in parte. s. opposita. Hoc ēt sensus n̄r indicat: uidemus nāq; in estate existētē in auge. 7. m. in hyemē uero qñ ē in opposito augis g i motu p̄prio in cētro totius ferri & ī zodiaco. ¶ Ex quo correlario declarato dies naturales eē in æquales: unde est intelligendū duplicē dari diē artificialē. s. & naturalē: unde dies artificialis est latio solis supra horizontem. i. tempus latationem solis supra terram & horizontem metiens: quod inchoat ab existentia solis in horizonte orientali ad usq; occidentalem: & talis dies cōtra noctem diuiditur est namq; nox solis sub ho

PLANETARVM

horizonte latio .i. tempus mensurans lationem eius sub horizonte. Dies uero naturalis est completa circa terram semel motu diurno solis reuolutio: & dicitur motu diurno quia motu proprio annus causatur: & quia talis reuolutio continet motum solis supra horizontem & sub terram sequitur tale diem naturalem artificialem diem noctemque continere. Dies igitur artificiales sunt inaequales quod exemplarint declaro. Exto zodiacus a b c d in centro e cuius meridies a solis uero eccē f g sitque centrum solis in puncto fec. & in zodiaci a u g principium arietis ex quo sol est in meridiano a principium erit diei finis uero quando perfecta circulatione iterum in a sol reuertetur. Moueatur igitur mobile primum totam complens reuolutionem ita quod a principium arietis ueniat in b post hoc in c hinc uero in d & postremo in a sol igitur existēs in a & in fec. motus erit motu proprio ab f in g

erit ergo in zodiaci puncto h gradu secundo arietis non igitur erit in gradu meridiei neque ex consequenti terminus est diei quare oportet punctum h usque in a moueri. Notum est igitur diem naturalem ultra totam reuolutionem æquinoctialis & zodiaci additamentum quoddam quod sol proprio motu peragit continere: sed quia illud additamentum non est æquale nam sol existente in opposito augis malus est quia sol uelocius mouetur quam in auge sequitur ratione huius causae dies naturales esse maiores eo in opposito quam in auge existente. ¶ Ad perfectionem autem doctrinam inaequalitatum dierum naturalium do aliam causam. Licet enim illud additum quod sol peragit motum proprio sit alteri æquale sicut alieuando contingit: dies naturales adhuc inaequales sunt propter inaequalitatem motus illarum partium ad meridianum seu ad rectum horizontem siue obliquum: oritur namque quando directe & in tempore longo: quare tempus additum maius est: quandoque uero oblique & in breui tempore quare minus erit tempore illud & ex consequenti dies inaequales. Sed quia hæc uariatio in motu harum partium & earum fit maior in horizonte obliquo quam recto uel in Meridiano ut secunda declaratur Almag. dictioe & tertio tractatu speræ: quare dies incohantes a meridie minorem habent inaequalitatem quam incipientes ab or-

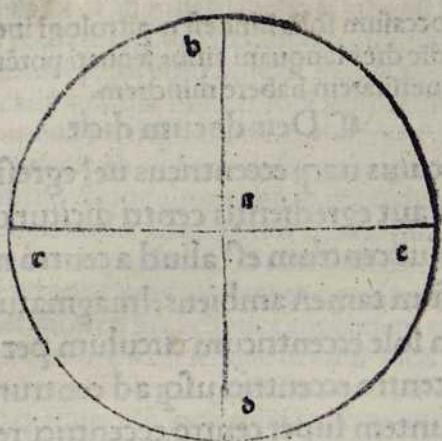
tu seu occasum solis hinc est quod astrologi incohant a meridie dies tanquam citius æquari potentes propter diuersitatem habere minorem.

¶ Deinde cum dicit.

¶ Circulus itaque eccentricus uel egressus cuspidis aut egredientis centri dicitur circulus cuius centrum est aliud a centro mundi ipsum tamen ambiens. Imaginatur autem in sole eccentricum circulum per lineam a centro eccentrici usque ad centrum solare euntem super centro eccentrici regulariter motu una reuolutione facta describi: qui semper est pars superficiei ecliptice orbis signorum octauæ sphaeræ.

¶ Exponit quosdam quibus superius usus fuerat terminos & duo facit primo namque eccē. solem deferentem: secundo uero tria puncta in eo imaginata diffinit ibi Aux solis. dicit ergo primo quod circulus eccentricus uel circulus seu nominat alpha granus egressus cuspidis: uocat enim cuspidem centrum: & ideo dicitur egressus cuspidis quia centrum huius circuli egressum est a centro mundi: seu qualiter nominat Pto. circulus egredientis centri .i. habens centrum egrediens centrum totius: idem namque circulus hiis tribus dicitur terminus est igitur circulus cuius centrum est aliud a centro mundi ut patuit supra & quia epicicli centrum distat a centro mundi & per hoc conuenit cum eccen. ad eius differentiam addit ipsum tamen .s. centrum mundi ambiens id est circundans epiciclus namque cum hoc quod habet aliud centrum a centro mundi non ambit ipsum immo est totaliter extra ut declarabitur in theorica sequenti eccen. uero circuit centrum mundi: licet non sit centrum eius. Et quia deferens solem est orbis perfectus sicut omne celeste corpus & ipse dixerat circulum exponit qualiter debeat intelligi: unde dicit quod si a centro huius orbis eccen. a ad corpus solis b linea a b ducatur & ad motum solis æqualiter moueatur ita quod sole in c sit linea a c & in d a d & in e a e & completa circulatione iterum in b redeat: punctum & terminum b huius lineæ motum imaginari causate per spacium in quo motus est circumferentiam circuli b c d e a polo ec. utroque æquidistante quod est sub ecliptica: ex quo punctus motus facit lineam. Superficies uero circularis inclusa a dicta circumferentia a linea a b mota causata circulus uocatur eccen. siue superficies eccen. linea namque mota causat superficiem ex sententia mathematicorum in imaginatione quæ etiam a polo ec. æquidistat utroque & quia hæc superficies sicut prius ut supra dictum est sub ecliptica & minoris quantitatis quam ecliptica erit pars superficiei ecliptice imagine depingi a linea a centro mundi ad zodiacum mota uoluptatione completa quæ quidem æquidistet lineæ exeunti a centro ec. p. centro solis in ec.

THEORICA

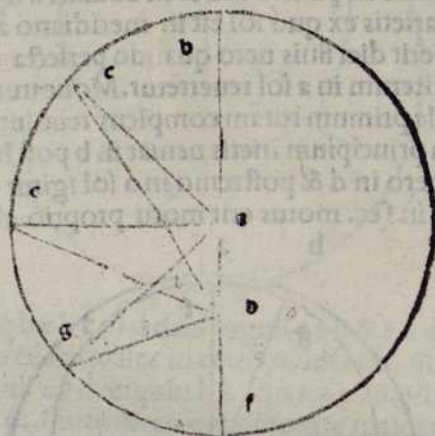

Deinde cum dicit.

Aux solis in prima significatione siue longitudo longior est punctus circumferentie eccentrici maxime a centro mundi remotus. Et determinatur per centrum eccentrici utringque dictam: quae linea augis dicitur.

Declarat tria puncta in ec. reperta necessaria sciri Primo namque augem solis secundo oppositum augis ibi oppositum augis tertio longitudinem mediam ibi longitudo media. Primo igitur declarat quid sit aux solis & quia duplici sumi ut si gnificatione: in prima quod idem est quod punctus ec. a terrae remotissimus: & in secunda quae est arcus a principio arietis ad punctum terminatus praefatum: modo non diffinit. secundam augis acceptionem quia eam infra sed primam ideo dixit aux solis in prima significatione huiusmodi namque aux seu quod idem est longitudo longior quo nomine utitur Pto. est punctus in ec. a centro totius remotissimus: ita quod in eodem ec. punctus ita ceu ille remotus nomine assignatur. Pro quo est aduertendum quod ec. non aequidistat a centro mundi si namque ab eo aequae remouetur esset centrum eius & ita concentricus per diffinitionem circuli primo elementorum: datur igitur punctus magis distans & maxime seu remotissimus qui dicitur aux: aux namque graecae idem sonat quod longitudo longior latine: & ideo eam longitudinem longiore nominat Pto. ut dictum est. Quod autem punctus huiusmodi detur & quis sit haud difficiliter patebit si in centro a e c b c describatur & centrum mundi d a quo si linea d a b per centrum ec. ad ec. usque ducatur dico punctum b terminantem hanc lineam esse a centro d remotissimum: & lineam d a b longissimam linearum quae a centro mundi ad ec. duci possunt: quae linea augis uocatur id est linea ostendens augens. Sinam quae linea d a b transiens per centrum ec. non sit longissima: erit d c longior uel ita longa: & producta linea a c erunt duo latera a c a d trianguli a c d longiora tertio c d per primi euclidis. 21. sed linea d a b aequalis est his duobus lateribus a d a c per diffinitionem circuli quare linea d a b longior est linea d

c quare punctus b est remotus & punctus augis. & non solum linea a b longissima est linearum immo quanto aliqua linea a centro d ad circumferentiam ec. ducta huic linea magis appropinquat tanto est longior: unde linea d c est longior quam linea d e ducta namque linea a e erunt duo latera a c a d trianguli a c d aequalia duobus lateribus a e a d trianguli a e d & angulus c a d angulo e a d amplior quare latus d c per. 19. primi longius latere d e quod erat propositum.

Deinde cum dicit.

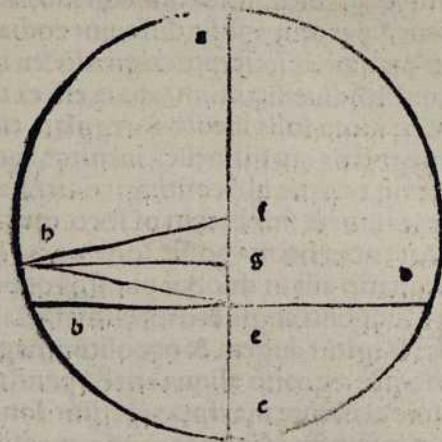
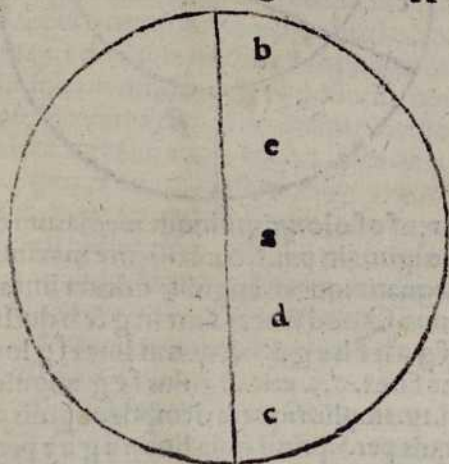
Oppositum augis siue longitudo prior est punctus circumferentie eccentrici maxime centro mundi propinquus: & semper augi diametraliter opponitur.

Diffinit scdm punctum in ecc. solis imaginatum quod est oppositum augis. nam ex quo ec. non aequaliter appropinquat centro terrae sicut dat pars remotissima quae declarata est: ita & propinquissima quam modo declarat: unde punctus terrae propinquissimus oppositum augis dicitur duplici de causa prima situ quia augi diametraliter opponitur in situ: unde semper augi opponitur in circulo scdm eam dicitur oppositum augis proprietate: cum habeat oppositam proprietatem augis proprietatem augis namque proprietatem est a terra maxima distare. Augis uero oppositi eiusdem maxima appropinquare. huiusmodi quod punctus s. oppositum augis per lineam cum augis linea diametraliter completa habet: ita quod augis oppositi lineae sint linea una talis namque linea ut d f breuissima erit & punctus s. propinquissimus: quod si non erit altera linea d g ita breuis aut breuior: & triangulo per lineam a g completo erunt duo latera d a d g tertio a g longiora & priori rationate: quare erit longiora linea a d f cum haec aequalis sit lineae a g ex circuli diffinitione prioris elementorum: de qua igitur a d linea ceteri remanebit linea d g longior linea d f & punctus g puncto f remotior quod oppositum fuerat. Et consequenter sequitur quod aliqua linea propinquior est lineae d f breuissime tanto breuior: breuior est namque d g quam d e linea: cum duae lineae a d a e trianguli a d e aequalis sint duobus lateribus a d a g trianguli a d g & angulus d a e maior angulo d a g erit linea d g breuior linea d e. 18. primi concludente. Pater igitur concludendo lineam augis longissimam quae a centro mundi ad ec. duci

PLANETARVM

possit lineam uero oppositi breuissimam. ¶ Sed quia linea augis excedat lineam oppositi haud difficulter est uidere si distantia ec. centri a centro mundi habeatur: quae distantia est secundum Pto. 3. distinctio Almag. cap. 4. 2. g. 29. m. & 30. 2. sed qualiter & quibus uis inueniat ipse ibidem docet: quia quae non multum sicile est immo excedit limites mei oppositi silentio madabo. Si ergo habita eccentricitas geminetur intantum habebit & erit. 4. g. 59. m. Esto namque supra centro a ec. b c & centrum mundi d linea augis d a b & oppositi d

diametro dicta ducatur utraque pte c b e d erunt puncta b & d duae longitudes medie quae terminant lineas

c ducta: in qua ec. a d capiatur per quam geminata linea d a b linea d c supat. Sunt namque lineae a b & a c aequales: ex altera quae si ex a c ec. ex reliqua uero ei aequalis per tertiam primi a e dematur remanet e b & d c aequales per tertiam primi conceptionem. Ad ita ergo linea d a e quae est duplex ec. seu ec. geminata resultabat linea d b totalis d c lineam excedens quae interdebatur. Vnde breuiter haec probatio tenet haec principio duabus quantitatibus aequis existentibus si ex altera pars rescata reliqua addat resultat excellit altera per duplum rescate. Et ex hoc patet quod inferioris pars grossior tenuior per duplum supat ec. supat namque per excessum lineae augis supra lineam oppositi quod excessus ad ec. duplus est ut demonstrari: & eodem modo grossa pars superioris excedit eiusdem tenuem. excessu eodem.

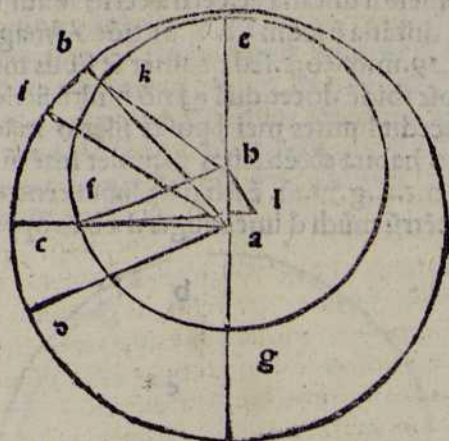
as dictas cum linea augis angulos rectos causantes. Et hanc quod dicit talia. i. tales longitudes medie tamen ad excludendum augem & oppositum de quorum singulis unum tamen in eodem ec. reperitur. duo in eodem ec. reperitur. i. in eodem ec. duae longitudes medie cum sit tamen una aux similiter & oppositum augis. ¶ Sed priusquam de mostret ut ueritas lucidior appeat dubitatio opinio huic aduersantem remoueat. Dubitatur itaque an puncta b & d termini. s. lineae e b & e d supra augis linea perpendicularium sint longitudes medie & ex consequenti lineae e b & e b ut uult autem sint lineae longitudinis medie: & probatur quod non linea namque medie longitudinis tamen a linea augis debet excedi quantum supat oppositi augis lineam ut uidetur esse sententia Pto. modo neutra dictarum linearum est huiusmodi linea. n. e b non tantum supatur ab e fa quantum linea e c excedit: ut erit notum. Sed ad inueniendum huiusmodi lineam probatur ec. e f in duo aequae per 3. primi in puncto. s. a quo ad ec. g h perpendicularis supra linea augis pertrahatur erit punctus ec. h longitudo media. quod si ducatur e h erit linea longitudinis medie. Ducta namque linea f h erunt duo latera g f g h trianguli g f h aequalia duobus lateribus g e g h per hypothesim: & uterque angulus g rectus ut dictum est: erunt per quartam primi bases f h e h aequales quae e h & fa aequales per primam conceptionem pri. addita igitur lineae fa ec. e f tota linea augis e fa per eadem ec. lineam e h supabit. Itaque quae f h & f c per definitionem circuli sunt aequales: erunt e h & f c aequales: quae ablata a linea f c ec. f e linea e c oppositi augis supabit a linea e h per ec. dictam: cum igitur linea e h per ec. supatur a linea augis e fa & per eadem supatur lineam oppositi augis e h relinquitur linea e h & non e b esse lineam longitudinis medie & punctum h & non b longitudinem media. Et haec est ratio uiri summi Ingenii Ioannis de regio mote in dialogis contra theoricis ueteres. In oppositum est autor itex. uolens lineam longitudinis medie esse e b dictam & non aliam & punctum b longitudinem media. ¶ Ad istam questionem dico lineam longitudinis medie esse e b etiam uidelicet quod cum linea augis facit rectos angulos: ad quod ostendendum diligenter est notandum quod linea exiens a centro terrae per centrum mundi mouetur & ex consequenti in temporibus aequalibus de zodiaco transit in a qua

¶ Deinde cum dicit. ¶ Longitudo media est punctus circumferentiae inter augem & oppositum augis & in sole determinatur per lineam quae a centro mundi exiens facit rectos angulos cum augis linea. Talia dotantum in eodem eccentrico reperiuntur.

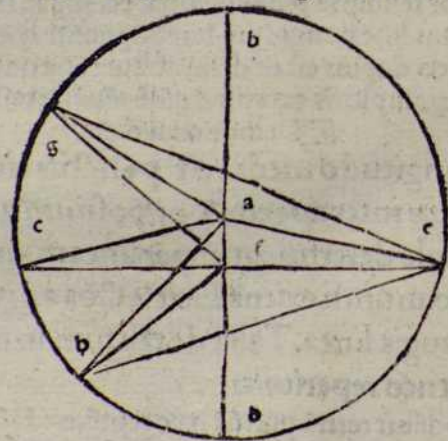
¶ Notificat tertium punctum in hac repta unde igitur longitudo media est punctus ec. inter augem augisque oppositum. Sed quia infinita sunt puncta inter augem & oppositum augis quae non sunt medie longitudes ideo determinando quis sit ille subiungit longitudinem media inter augem & augis oppositum punctum esse terminantem lineam supra linea augis in centro mundi perpendiculariter cadentem & angulos rectos causantem. Exempli causa in ec. a b c d cuius centrum & diameter a c in qua centrum mundi f capiatur notum est linea e fa augis & f c oppositi lineam dici ut supra patuit. Si igitur a centro e linea perpendicularis supra

THEORICA

les arcus: linea. Vero quæ utrobique regulariter fer-
tur dicitur linea medii motus quæ immediate ex
planabitur & quæ dictæ lineæ. s. medii motus & ue-
ri transiens. s. per centum solis differunt zodiaci ar-
cus inter eas ambas interceptus æquatio seu ut ver-
bis utatur Pto. diuersitas nuncupata est: ea namque
mediæ ex motu solis medio & regulari eius ue-
rus & irregularis ceu infra dicam iuenitur: quade-
re oportet in ec. scire ubi contingit diuersitas ma-
ior & ubi minor & similiter in omni loco quanta di-
uersitas fiat: ut ea habita possit solis uerus locus
haberi æquatio autem in duobus punctis oppositis
.s. augis & oppositi augis ceu infra manifestabitur
nulla est: & igitur augem & oppositum imaginati
sunt inter quæ æquatio aliqua erit & punctus ec.
in quo sole existente maxima reperitur longitu-
dinis medie punctus dicitur erit namque medius per
utriusque abnegationem: cum proprietatem habeat opposi-
tam: ubi namque nulla hic uero maxima æquatio ac-
cidit: a quo autem maxima in punctis b & d dictis
contingit ideo namque ea puncta astrologi speciali-
ter meminerunt erit igitur punctus b & non b ut
uult Ioannes longitudo media. Et licet melius in-
telliget inferius habita noticia lineæ medii mo-
tus necnon solis equonem non tamen hic reticebo dem-
strationes concludentes intentum cum hic sint, p-
posito: & per regressum ad hunc locum illis no-
tis melius hic passus intelligetur. Est namque supra
centro a circulus zodiaci b i c d & ec. e f g cuius
centrum h & diameter augis e a h g sup qua perpen-
dicularis a f longitudinis medie ducatur linea: &
sole existente in puncto f h i & æquidistant ei medii
motus linea a d & ueri a c producat: erit æqua-
tio arcus c d interceptus inter dictas lineas maxi-
ma quam sole alibi existente contingere possit: quod
si non erit igitur maxima sole in puncto ec. k con-
stituto: & tunc ductis lineis h k & ei parallela me-
dii motus a l & ueri a k b quia duo latera h a h f
trianguli h a f æqua sunt duobus lateribus h a h
k trianguli h a k. Sed quia angulus a h f angulo a
h k minor est in puncto h ei æqualis f h l per do-
ctrinam. 23. primi capiatur ita quod linea h l æqualis
sit per. 3. eiusdem lineæ h a & ducta linea l f erunt
h l h f duo latera trianguli h l f æqualia h a h k duo
bus lateribus trianguli h a k & angulus f h l æqua-
lis per hypothesim angulo k h a quare angulus h f
l etiam æqualis angulo k per quartam primi eu-
clidis quare totus angulus f maior angulo k &
angulus e a d f coalternus inter lineas parallelas
maior angulo b a i coalternus k per. 29. primi pri-
mam partem: quare per. 25. 3. arcus c d arcu b i ma-
ior quod est intentum. maxima igitur æquatio in
puncto f longitudine media sole constituto con-
tingit. ¶ Sed quia intendo imitari Pto. quo ne-
mo ut opinor cælestes motus est perscrutatus me-
lius ideo eius demonstrationem in tertia dictione
Almag. capitulo tertio quam ut potero acilitabo:
tanto magis quia uniuersalior est præfata supra
a namque centro ec. b c d e designato: in cuius dia-
metro b a d centrum mundi fa quo lineis perpẽ-

diculares f c f e longitudinum mediarum ducan-
tur sole igitur in puncto c existente maxima repe-
ritur æquatio: quom angulus c ducta linea a c sit
maximus. Quod si non fiant in g & h ductis line-
is a g f g a h f h e g & e h quom linea f g longior
sit linea f e ex. 7. 3. erit angulus f e g angulo f g e
per pri. 19. amplior: quare demptis angulis a g e a
e g æquis per. 5. primi quia lineæ a g a e per circu-
li definitionem sunt æquales remanet angulus a
e f angulo a g f per conceptionem primi maior:
& angulus c & angulus a e f sunt. per eandem. 5.
primi pares lineis a c & a e æquis: erit igitur angu-
lus c angulo f g a maior eodem modo cum linea
f e longior sit per. 7. tertii linea f h erit angulus f
h e amplior angulo f e h per primi. 19. quibus de-
mptis ex angulis a h e a e h æquis per. 5. primi lineis
a h a e existentibus æqualibus remanebit angu-
lus a e f angulo a h f amplior: sed quia angulus c
æquualet angulo a e f erit angulus c maior an-
gulo a h f quom igitur in c angulus maior con-

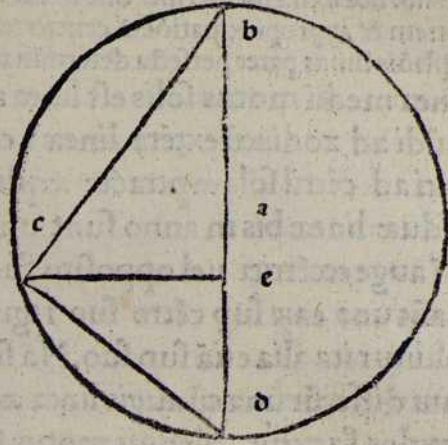
tigat quæ in g & h erit angulus coalternus c maior
quæ anguli g & h coalterni & ex consequenti in c
æquatio maior quæ in g & h sicut sequitur ex dictis
in demonstratione præcedenti licet Pto. alio mo-
do procedat probando eandem esse proportio-
nem anguli ad. 4. rectos quam æquationis ibi con-
tingentis ad totum circulum: cum igitur in c
maximus angulus capiatur fiet sole ibi morante
maxima æquatio. ¶ Et nota quod ueluti supra di-

PLANETARVM

xi hæc demonstratio est uniuersalis quia concludit æquationem longitudinis medie superari diuersitatem quæ remouetur a longitudine media uersus augem ut in puncto g & uersus oppositum ut in h quod non fiebat in superiori: tatum nãq; in ea: uersus augem æquatione longitudinis medie diuersitate superari cõclusum fuit: licet etiam cõcludi poterat reliquum membrum: quod breuitati parcens & tanquam per dicta concludi potens reliqui: & ita patet lōgitudinem mediam lineam super lineam augis perpēdicularem terminari: & qua de causa ibi sita est explicandi ratione.

¶ Rationem modo ante oppositum obiectam restat soluere: unde quando dicitur medie longitudinis tantum ab augis excedi linea quantum oppositi superare: uerum est excessu proportionali non autem quantitatio quo in secūda propositione concluditur. Pro quo diligenter est aduertēdū ex .5. euclidis & primo & secundo Boetii arismetice hētur excessus duplex arismetricus. s. seu quantitatiuus & geometricus siue alio nomine proportionalis: primus quidem excessus ē q̄titatiua & absoluta superatio ut .8. excedunt .6. duobus: ita q̄ duo sunt excessus .8. supra .6. nō inquantum sunt .3. pars ipius .6. sed absolute: & tali excessu .8. .6. sicut .6. .4. æqualiter excedūt: i utraq; nãq; comparationem excessus est binarius. ¶ Geometricus uero excessus proportionalis ē & respectiua superatio: ut .9. .6. superant per trinarium ita q̄ trinitas est excessus proportionalis .9. supra .6. & non consideratur in quantum est talis numerus absolute: sed respectiue in quantum est medietas .6. numeri. s. excessi: & tali modo intelligendo .9. .6. & .6. .4. æquali superant excessu .9. nanq; .6. p .3. quæ sunt medietas .6. & .6. per duo quæ sunt medietas .4. excellent .4. quia igitur ambo excessus sunt medietates excessorum & si nō sint æquales in quantitate dicuntur proportionales excessus æquales: hoc declarato dico lineam medie longitudinis tantum augis linea excelli q̄tum oppositi superare excessu proportionali & nō q̄titatiuo nec aliter Ptol. intelligit licet nō inuenerim hoc a Pto. ceu ipse Ioannes allegat. v. g. si linea augis esset .9. pedum & linea oppositi .4. erit longitudinis medie .6. & hac de causa dicitur linea lōgitudinis medie quia p̄portionaliter est media inter lineam augis & oppositi: Talis at est q̄ cū linea augis angulos causat æquales: sup a nãq; ecētro b c d designetur cuius b d diameter: super qua a cētro mūdi e c. ducatur perpēdiculariter medie lōgitudinis linea: quā mediā dico p̄portionaliter inter e a b lineam augis: & e d oppositi productis nãq; lineis b c d erit angulus c totalis trianguli c d b quia rectus. 30 3. æqualis angulo b e c recto per ypothesim: & angulus b cōis est utriq; triāgulo: quare per .32. pri. reliqui anguli d & b c e æquiterū angulus c totalis dicitur totius triāguli quia rectus æqualis est angulo c e d & angulus d cōis quare per eādē .32. primi angulus e c d angulo b æqualis erūt igitur duo triāguli æqui anguli e c

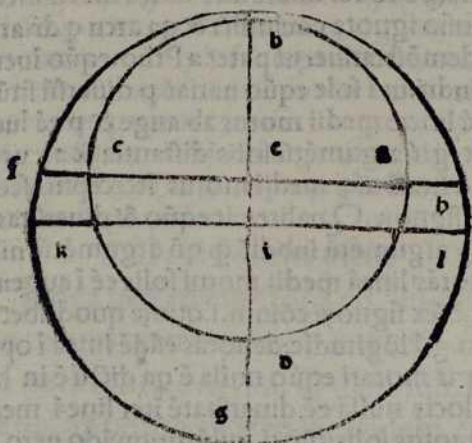
b & e c d cū angulus b e c angulo c e d æqualis & angulus b āgulo d c e & .3. angulus b c e angulo

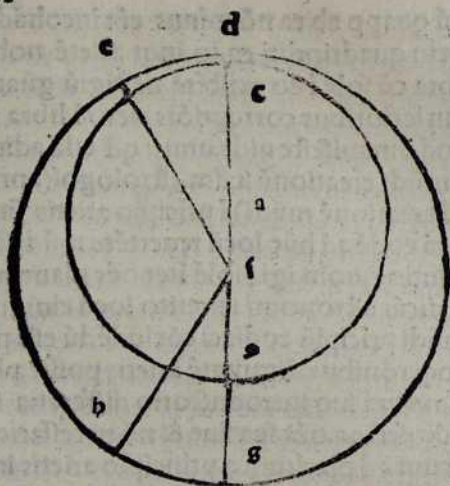
d quare elemētoꝝ .4. 6. cõcludente angulis æqs oppositæ lineæ p̄portionales existūt: quia igitur d c e & b sunt æquales lineæ e d & e c sunt p̄portionales: itē quia d & b c e sunt æquales ut p̄batū est e c & e b sunt proportionales: tres nãq; lineas e d e c e b proportionales cõcludo ita q̄ ec. est in medio: quod est propositum. Et ita ad obiectum ante oppositū patet responsio: concedatur nãq; lineam longitudinis medie tantū a linea augis excedi q̄tū superat oppositi augis lineam non q̄titatiue uerū p̄portionaliter. Et nota q̄ hæc responsio nō tantū soluit rationē illā imo p̄ sentētia auctoris ponit secūdā rationē: quæ sic formatur. Lineam longitudinis medie tantū exceditur q̄tū excedit p̄portionaliter & geometricè: ideo mediā dicitur: sed linea e c quæ .i. in cētro mūdi cū linea augis causat rectos angulos est huiusmodi: ut p̄batū ē quare. ¶ At tamē quia Ioānes de mōte regio cuius est ratio ante oppositū facta uir extitit igenii sub limis & (cei eius uolumina manifestant) astronomiæ illustrator eius sentētiā ex toto nō reor esse spernendā: & igitur has opiniōnes cõcordare nō erit extra rationē: Dico ergo q̄ longitudo media duabus de causis poni potest imagiari: prima ad demonstrādū locum ec. in quo maxima solis motus contingit diuersitas: ueluti nulla accidit i auge & eius opposito: & quia hæc maxima inuenitur in termino lineæ perpendicularis supra lineam augis ideo hoc auctor considerans illam posuit longitudinem mediam secūda necessitate imaginatur ad ostēdendū locū in quo cū sol seu planeta fuerit nō multū a terra remouetur neq; maxime ei appropinquat immo modo medio se habet: & hoc uel est proportionaliter accipiēdū: & ē itē: lōgitudō media terminus lineæ super lineam augis perpēdicularis: siue est itelligēdū q̄titatiue & tūc lōgitudō media est quā dixit Ioānes. s. p̄ctus terminās a cētro mūdi exeuntē lineam semidiametro ec. æqualē: & hæc cõcordia credo q̄ q̄stioni sati sficiat: eū ad placitū possit dici longitudo media pp̄ duas causas sicut aux & oppositum etiā pp̄ duas: dicitur nãq; aux & angis oppositū p̄ctā ubi nulla reperit equo & ubi sol seu aliud

PLANETARVM

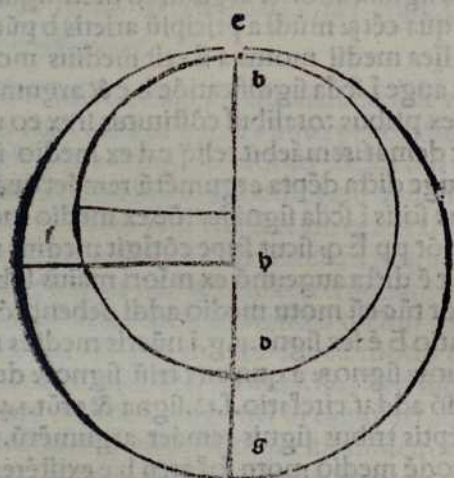
linea e solis medii motus ex quo i cetro dicto & zodiaco æq̄liter fert ec.nāq; i cetro a b c d & zo-

diacus e fg i cetro h figuref : quorū diameter e b d g sole itaq; existēte i pūcto sui ec.ca c liea & ei æq̄distās h f trahat:qbus sectis a linea e g erit angulus b a c æq̄lis angulo e h f p secūdā ptē. 9. primi & p eandē angulus fh g æquus angulo c a d

qd̄ ē idē qd̄ prius : bene igit̄ dictū ē duas p̄fatas lineas bis i āno.i. i auge & opposito adinice uni- ri nec differri. ¶ Patet igit̄ huius lineæ p̄fecta ex- plicatio. Cuius motus dī medius motus solis qa eo mediāte ut īfra patefaciā uerus repit̄ motus so- lis unde medius motus solis ē motus distæ lieæ a p̄cipio icohat̄ arietis scdm ordinē signorū & motus huius lieæ ad usq; terminū eius hmōi nā- q; motus scdm argumētū t̄pis augef & regulari- ter crescit: ex quo lineā cū cāns æq̄liter mouet in zodiaco. ¶ Ad p̄fectā huius ptis dilucidationē ē aduertēdū qn̄ dicit medius motus sol̄ ē arcus nō facit p̄dicationē ydēpticā: arcus. n. ē spaciū i quo fit motus & qdā p̄manēs: motus aut̄ successiuū ē sed debet itelligi motū eē arcū hoc est motū sup arcū tāq; sup spaciū cātū astrologi nāq; i hoc nō faciūt d̄riam qa æq̄litate & q̄titate cōsiderāt mo- tus: & motus spacio supra quo fit sit æqualis nih- l obstat seu spaciū p̄ motu seu motū ip̄m accipiāt idē: nāq; semp seq̄t. Qd̄ aut̄ p̄ motu spaciū acci- piāt nō ī māifestū ē parciūt nāq; circulū i gradus. 360. de qbus dicūt tot ptes plāetā cāte notū ē at̄ plāetā non gradus circuli sed motus cāte: cuius motus cū gradus æq̄parēt gradibus orbis unū p̄ alio sine errore accipiūt. ¶ Scdo ē cōsiderādū qd̄ licet zodiacus ueluti & ois circulus actu p̄cipio caret atq; sine ea tñ hēat i potētia ex īnīa Arist. 2. phy. astrologi tamē ab alicuius signi initio īco- hāt motū: & hoc nō mō cōueniēs fuit īmo neces- sariū p̄ uera loca plāetæ in tabulis calculādo. quom n. p̄ t̄ps regularis motus iueniat: t̄ps aut̄ li- mitatū & finctū debet eē & p̄icipiū habere qd̄ in tabulis era nominat̄ & motū p̄incipiū a quo in- cohatur calculis hīe necessariū ē: exēpli cā motu regulari si singulis diebus plāeta unū gradū cau- sat i decē diebus gradus. 10. causare motū ē i hoc oportet hīe p̄icipiū motus a quo gra. illi. 10. de- bēt nūerari: & p̄ cōsequēs ubi terminat̄: si loc' ue- rus plāetæ debeāt hīi: ut si sit p̄icipiū arietis ab eo numerādo. 10. g. plāetā in. 10. eius gradū exi- stere cōcludo. Initiū aut̄ hęc astrologi capiūt ab ariete p̄babilius rōnibus eū signorū primū cōclu- dētibus: zodiacus nāq; ab æq̄noctiali secas i prin- cipio arietis quare dignius uidet̄ asectiōe illa ini- tiū facere: sed cū æquator etiā i libra initio secet

sed lineā a c i ec. & cetro eius æq̄liter mouet: qre lineā h i i cetro mūdi simiſr & i zodiaco: erit igit̄ lieā h i æq̄distās lineā a c lineā medii motus. Di- ctæ igit̄ duæ lineæ s. lieā exiēs a cetro ec. p̄ cetrū solis & ei æq̄distās medii motus bis i āno. s. sole existēte i auge & in opposito eius: i āno nāq; cō- plecto semel ē i auge & i opposito itex̄ semel sūt lieā una. Disposito nāq; ut prius supra cetro a ec. b c & zodiaco d e cuius cetrū fauge b i q̄ sole exi- stēte ex ducta lieā a b dico lineā medii motus eē f a b d q̄ unīf cū lineā a b qd̄ si nō erit lieā medii motus f c & tūc lineā b a uersus a indirectū p̄du- ctā notum est qd̄ transibit per centrum. s. per diffi- nitionē lineæ augis positæ supius: lineā ergo f e medii motus & a b ei palella p̄ diffinitionē lieæ medii motus cōcurrēt i pūcto f qd̄ ē cōtra diffi- nitionē lineæ æq̄distātiū positā i p̄rio elemēto rū: nō igit̄ lineā medii motus sepabit a lineā a b sole i b auge cōstitutō: eodē mō opposito augis ente c i quo sit sol ducta lineā a c cū ea f g lieā me- dii motus unietur: qd̄ si non erit igitur fh q̄ con- curret cū a c i pūcto. s. qre æquidistātes se secabūt

totū zodiacū in quo numeratur in qua arcus ec. inter augem & solem ad totum ec. ut in zodiaco b c d linea augis c f ducatur & supra centro g ec. h i designetur existente nanq; argumento solis arcu zodiaci c d erit sol in puncto h linea g h æq; distante lineæ a d medii motus erunt nanq; per secundam partem. 29. primi anguli c a d & i g h æquales: quare arcus d c argumenti solis & i h distantia solis ab auge ec. proportionales per. 25. 3. quod erat propositum.

¶ Deinde cum picit.

Linea ueri motus solis est linea a centro mundi per centrum corporis solaris ad zodiacum extenta. Quam sole in auge uel opposito existente eandem cum linea medii motus esse cōtingit. Verus motus solis est a principio arietis usq; ad ueri motus lineam: tantum autem existente sole in auge uel opposito medius motus & uerus idem sunt alibi nanq; semper differunt.

¶ Diffinit tertium principale. s. uerum motum solis: qui quia causatur a linea per centrum eius transeunte a centro mundi ad zodiacum usq;: iō prius declarat lineā talē. d. lineam ueri motus solis uel ueri loci eius esse lineam quæ exit a cetro mundi per centrum solis transiens usq; ad zodiacum: punctus nanq; zodiaci terminans istam lineam est uerus locus ideo dicitur linea ueri loci solis & quia motus eius est motus solis nominata est linea ueri motus solis. Sed supra probatum est sole in auge uel in opposito augis existente lineam medii motus eius ibidem existere & per centrum solis transire: & linea motus ueri etiam transit per centrum solis cum exeāt ex uno puncto scilicet ex centro mundi ambe uniuntur & sunt linea una: & ex consequenti unum habēt terminum in zodiaco: qui uerus mediusq; solis motus tunc dicitur. ¶ Motus uero uerus solis est arcus idest motus lineæ factus in arcu ab initio arietis ad dictam usq; lineam secundum ordinem signorum computatus: Talis nanq; motus a prædicta linea causatur ab eo tunc quo fuit in principio arietis usq; quo fuerit ad locū ubi nūc est: At quia dictū est sole in auge existente eccen. seu in opposito linea medii motus ueri unītantur sequitur medium motum & uerum tunc nō differi realiter sed ratione tantum: nō realiter quia idem est arcus utriusq;: cum principium arietis a quo incohant sit idem: aux quoq; uel augis oppositum in quo desinunt idem: quare & idem arcus utriusq;: ratione tamen distinguuntur arcus nāq; seu motus a principio arietis: usq; ad augem uel oppositum causatus aliena medii motus uocat medius motus: inquam uero a linea ueri motus producit uerus motus est appellatus: Aliis

98

uero in locis sole existente differunt quia lineæ in quibus arcus uel a quibus motus causantur sunt diuerse & distantes unde quādoq; maior est medius motus q̄ uerus quia linea medii motus p̄cedit & a principio arietis magis distat q̄ uera aliquā uero econuerso, p̄pter oppositam causam ut post manifestabo. ¶ Aduertendum sicuti pro parte declaratum ē q̄ licet uideatur pro eodem uerus locus & uerus motus planetæ accipi. non tamen idem sunt: quom uerus motus sit arcus seu ueri motus causatus supra arcū ab initio arietis usq; ad lineam ueri motus secundum motum illius lineæ computatus ut dictum est: Locus uero uerus est punctus & terminus huius arcus: ad quem desinit linea a centro terræ exiens per centrum planetæ transiens est nanq; locus non materialiter sumptus qui est superficies ultima corporis ambientis: quia talem nunquam planetæ mutant: semper nanq; infixi sunt in quadam orbis concauitate aqua nunquam recedunt: talis nāq; locus planetarum. s. materialiter sumptus non queritur ab astrologis cū semper inuariabiliter sit idē: sed querunt locum formaliter acceptum qui est respectus quidam & distantia corporis locati ab aliquo immobili: & isto modo terminus lineæ ueri motus dicitur locus formaliter quia habet respectum & distātiā ad immobili initio arietis.

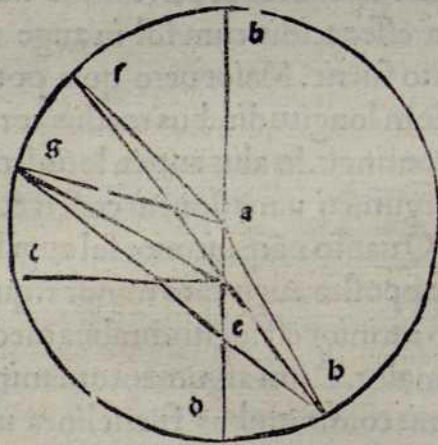
¶ Deinde cum dicit.

Aequatio solis est arcus zodiaci inter lineas medii motus & ueri cadens hanc nullam esse accidit cum sol in auge uel opposito fuerit. Maior uero quæ potest esse sole in longitudinibus mediis constituto contingit. In aliis autem locis secundum argumenti uariationem crescit & decrescit. Quanto nāq; uicinior sol augi fuerit uel opposito augis tāto minor ē: quanto uero uicinior est lōgitudinibus mediis tanto maior. Dum argumentum minus sex signis communibus fuerit linea medii motus lineam ueri p̄cedit: quare tunc æquatio subtrahit. Sed dum maius sex signis est fit econuerso: quare tunc æquatio medio motui coniungit ut uerus motus solis exeat.

¶ Diffinit ultimum terminum equonem uide licet solis dicens eam esse arcum interceptum inter lineas medii ueriq; motus solis habito nāq; motu medio seu regulari solis per tempus: & per argumentum inueniam equonem ei addamus uel minuamus secundum q̄ oportet & inferius dicitur uerus solis motus resultabit: quadere æquatio dicta est: quia ea mediante & immedia te æquatur & reperitur uerus motus solis. P̄tho.

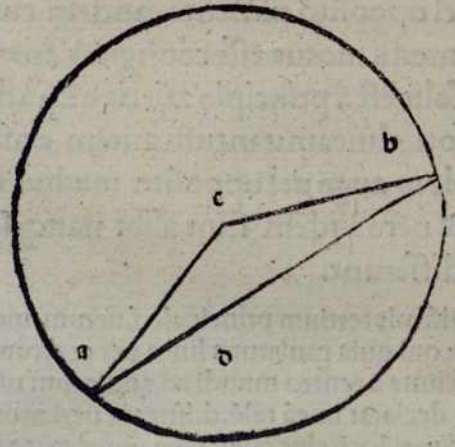
THEORICA

aút in Almag. diuersitatē seu differētiā noiat q̄a ea lineā ueri mediūq; motus diuersificantur quā do differunt: equō qdē hęc seu diuersitas per ar gumētum repitur. nā quādo argumētū nihil est denotans, lineam mediū motus solis esse in auge una cum uera: uel est sex signorū denotās eadem esse in opposito augis ubi itē non differūt equō nulla est: quom. n. hęc dictā lineā non differant non erit equō: Maxima autem est in longitudini bus mediis ut demōstratum est: quadere quādo argumentum demonstrat solem esse ibi dabitur diuersitas maxima quā. 2. g est & .io. m̄. In locis autem aliis crescit & decreſcit. æquatio scđm q̄ argumentum uariatur: unde qñ argumentum de monstrat solem propinquiorem augi uel oppo sito æquatio minor: quādo uero longitudini me die ostendit proquinquum æquatio maior repe rietur: quorū utrūq; ut pateat supra cētro a ec. b c d designetur: & ducta diametro b d e centrum mundi & c longitudo media perpendicularie c super lineam augis producta: capiatur. Suman tur quoq; duo ec. puncta f augi propinquius & g longitudini medie: dico solem in g existentem æquationem habere maiorem ductis nanq; linea fe indirectum usq; quo in puncto h cōcurrat cir cunferentiā & a fa h a g e g e h g h quom linea e g per. 7. 3. longior sit linea e h erit per. 19. p̄. angu lus e h g angulo e g h amplior: quibus demptis ex totalibus angulis g & h æquis per. primi. late ribus a g a h existentibus æqualibus restabit an

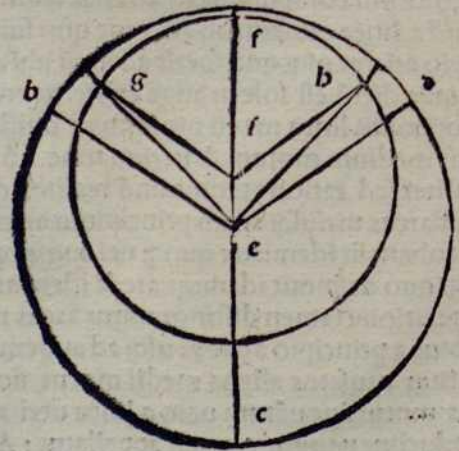

gulus a h e minor angulo a g e per cōmunē scien tiam: sed quia anguli f & a b e æquales sūt per eā. de. 3. primi cum lineā a f & a h sint æquæ erit an gulus g angulo f amplior. quare equomodo ma ior ut ex superius dictis sequitur: sed quia sole ma gis distante ab auge ec. lineā mediū motus eius magis distat ab auge in zodiaco hęc namq; di stantiā ut supra demōstratū est sunt æquales: qua re lineā mediū magis ab auge distante equō ma ior & magis a longitudine media equō minor: quod erat intētum: Et sic habitū ē qualiter per ar gumētū inueniatur equō & eo uariato uarietur & illa: qualiter aút argumento assignato equō q̄ta sit demōstrare: & singulis argumētis p̄ singu los gradus augumētatis equōnes ordiāre corre

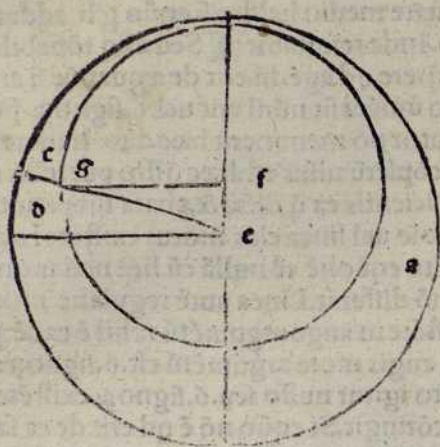
spōdētes ī hac parte non intendo: quia primum nimis difficile & ī principio memini faciliora & utiliora incohantibus declarare: scđm uero pticu lare nimis tabulis ptinētius nō p̄nti opi ī quo de motibus & motuū canonibus uniuersalibus agi tur: licet utrunq; faciat Pto. in tertiā Almag. di ctione. ¶ Duas tamen uniuersales regulas equō num anteq̄ huic theoricæ finem īponā nō retice bo. Quare prima est sole existēte ī locis zodiaci oppositis equōnes cōtiguūt æq̄les e c nāq; a b si gnato cuius cent̄e c & d cent̄e mundi. Ducta li nea a d b notū est duo p̄cta ec. a & b ih zodiaco opponi siquidē lineā a d b trāsīt p̄ cētrū mundi: in q̄bus duobus locis sole existēte dico æquatio nes: æquales: primo ductis nāq; ex centro eccen.

lineis ca & cb æqualibus erūt p. 5. primi anguli a & b æquales sed q̄a sapius dictū est quantitatē horū & similiū anguloꝝ equōnū notificare q̄ti tatē: erūt igit̄ equōnes in locis hiis sole constitu to qui ī zodiaco opponūtur æq̄les. ¶ Scda regu la lineā mediū motus solis æqualiter ab auge seu ab eius opposito remota ad ptes oppositas equō nes contingunt æquales ut zodiacus a b c d cuius e centrum & a e c diameter a auge solis & c opposito existente describat: capiant̄ duo arcus a b scđm ordinū signorū & a cōtra æq̄les & line is e b e d medioꝝ mortuouū p̄ductis erunt equō nes æq̄les dep̄tonāq; ec. solis f g h supra cētro. i. a quo p̄alle priorib; i g i h icētra sol ductis: &

THEORICA

est: secundo quo tramite locus augis in zodaco uenandus sit: & qualiter per assignatum argumentum quanta sit ei correspondens equo accipiatur & si sol apperiente modo alio quam ec. f. an per epicyclū saluari possūt & alia multa: quæ quia autor nō meminerit ego reliqui: tanto magis quia Pro. pulcherrime hæc oīa enarrat in tertio Almag. secundo quia difficilia sunt & incohantibus ardua tertio quia super hanc theoricam nimium dixisse uisus sum: ne tediosus fiam ad Iesu christi: qui meum futurum laborem facilius: laudem & honorem solis theoricæ finem impono.

DE LVNA

LVna habet orbes quattuor & unam sphaerulam. primo enim habet tres orbes sicut sol infiguratione dispositos scilicet duos eccentricos secundum quid qui uocantur orbes augem eccentrici lunæ deferentes: & tertie eccentricum simpliciter in horum medio locatum qui deferens epicyclum appellatur. De cet inde habet orbem mundo concentricum aggregatum ex tribus aliis ambientem: qui deferens caput draconis dicitur. Ultimo habet sphaerulam quæ uocatur epicyclus profundati orbis tertii immerfiam in quo quidem epicyclo corpus lunare figitur.

Theorica lunæ.

Expedita theoricæ de sole scia in pñti pte autor de luna aggreditur cōsiderationē. Cuius ordinis rō duplex ē: Prīa quæ quom faciliora ordie doctrie a qb^o facilius sit initiū sint pponēda: & theoricæ lunæ motus facilior: sit q̄ reliquorū. s. plāetarū & p̄cipue q̄tū ad motū eius ec. eccē. nāq; lunæ ut patebit in cetro mūdi regularis ē q̄ in plāetis nō accidit q̄re quom in motu diuersitatē habeat minorē eius scia faciliotē siqdē in æqlitas motus sit cā difficultatis nō imerito iḡr theoricæ lunæ im-

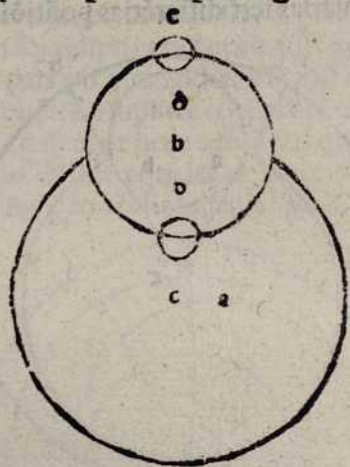
mediate post solis posuit. **S**cda rō quæ cæteris pibus manētibus nobiliora debet p̄pōi: q̄to nāq; nobilior aliqd tātō prius: luna at. s. plāetis residu is nobilior ē priō actiōe agit nāq; sēsibilibiter & nō solū ut alii p̄ influētia qd̄ inducēdo patet lumine nāq; eiusq; motu in hūidis p̄bet argumētū & decrementū. Mare nāq; eius motu fluxū & refluxū habet flumia augēt & minuūt mulierū mēstrua lunæ regulata fluāt pydo determinata. Cerebella medule alia ut cæcri cōchila & multi pisciū & fructus in arboribus ea repleta replēt: & ea minuēte in humore deficiūt deniq; ī re oī opat̄ ueluti pulcherrime dicit Aly. Abēragel in priā pte iudiciorū ca. de luna & albumezar priā differētia ca. priō & priō quadriptiti ca. 2. Scdo luna nobilior ē cā luminis maioris qd̄ habet unde quæ nobis ē p̄prior in lumie p̄ter solē cætera si lera excellit & uincit ea nāq; in noctū nō lucēte nihil penitus astra reliq; opātur: ipsa iḡr dñā ē noctis regia & gubernatrix ceu sol diei ut recte inqt ca. allegato Aly.

Sed locus hic nō ē absolutus dubitatioe uolūt nāq; p̄hi. naturā lunæ similē eē nræ terræ: qd̄ manifestat macule ipsius q̄ in astris aliis nō uidētur: quom iḡr terra sit sex elemētorū opata & lumie minime p̄cipiat: eodē mō & luna respectū plāetarū. Quō iḡr lumine ampliori p̄cipiabit. **A**d qd̄ dicatur q̄ quom astrologi cōsiderēt magis secundū sensum & appetiā q̄ p̄hi & lūa maioris uideatur luminis q̄ cæteri. s. plāete siue sit ita scdm rei ueritatē siue pp̄ eius p̄pinq̄tatē nō curat. Qd̄ si luna eēt distātiōr q̄ alii plāete a terra ita q̄ non mōstraret tātū lumē nō dicerēt lumē lunæ intensius eē q̄ aliorū. s. plāetarū quia ita eē pp̄ distātiā minime sensus p̄cipet. P̄hi uero nō scdm id qd̄ uidetur quia sensus decipitur de q̄titate rei pp̄ p̄pinq̄tatē seu distātiā diiudicās rē maioris q̄ sit seu minoris q̄tatis iudicat nāq; lunā eē maiorē q̄ alii. s. plāete & lumē lunæ intensius q̄ eorū cū nō sit ita sed scdm rōnem cōsiderat & quæ rō cōcludit lunā ignobiliorē reliq; plāetis iō dicūt eē infimā & minus dignā quo ad lumē illis: nō iḡr sunt cōtrarii astrologi cōsiderātes scdm sēsū & p̄hi scdm rōnē diiudicātes ceu ī theoricæ de sole in quōne de ec. breuiter determinauit: quom iḡr luna reliq; dignior existat eorū theoricā merito de ea cōsiderationē anteposuit. **D**e q̄ determinādo duo principaliter agit priō nāq; de orbibus & motibus lunæ. Scdo uero de dragone & eius motu q̄ qd̄ ex orbibus lūæ causatur ibi sn̄p̄icies ec. lūæ circa primū iterū duo facit: priō nāq; theoricæ de orbibus & orbiū motibus determinat: scdo p̄actice qualiter ex hiis motibus lunæ motus uerus repiat nominū rōnem declarādo ibi linea itaq; mediū motus. Pars priā iterū in duas partē ptes: in priā nāq; p̄tiales orbes qbus sphaera lunæ integrat expōit. in scda uero eorū motus p̄prios declarat ibi. Mō uētur at̄ dicit iḡr de priā pte q̄ luna habet orbes 4. & unā sphaerulā hoc ē parūā sphaerā & orbē parūū q̄ ut declarabitur epicyclus nominatur priō nāq; duos orbes augē deferētes habet dispositos ueluti

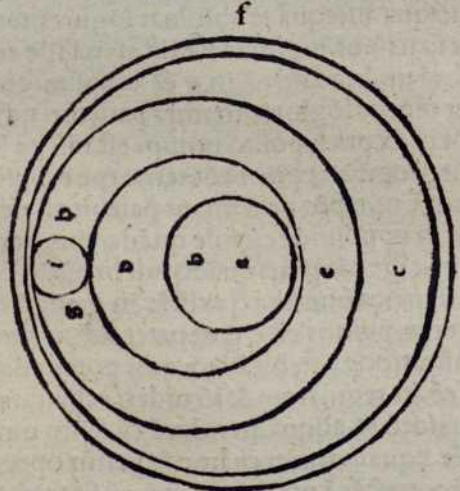
PLANETARVM

ti i sole cū supmi cōuexa & cōcaua ifimi cōcētri-
 ceireliq̄ uero ec. mūdo dicatur: q̄re ec. dicūtur se-
 cundū qd. tectius orbis ē ec. simpliciter qa ambe
 eius supficies habēt a cētro mūdi distictū cētrū
 & scdo dicitur deferēs epiciclū: sicut ec. solis dese-
 rēs solē appellatus ē: qa sicut sol i ec. ifigitur & ab
 eo mouetur ita lunæ epiciclus uel sperula i ec. ut
 nidebitur situatus ad eius motū defertur. q̄rtus or-
 bis cōcētricus mūdi scdm supficiē utrāq̄: aggre-
 gās & circūdās tres enarratos orbis cū sit supior
 eis: caput dragōis deferēs nomīatur: quom dra-
 go lunæ q̄ qd sit infra patebit ad huius orbis mo-
 tū feratur: q̄ntus uero orbis lūæ q̄ dicitur epi. seu
 puus circulus infixus ē & situatus i quodā spacio
 ec. cōcauo: & motu ec. mouetur & i eo corpus lu-
 nare. Infigitur & mouetur ab eo ut patebit. notā-
 dū q̄ hūc orbē nō nomīauit orbē supra imo di-
 stinxit eū ab orbe: q̄ orbis capi pōt dupl̄r pprie
 p oī spa tm̄ cēt̄re mundi circūēs seu ec. sit siue cō-
 cētrica: & qa epi. nō circuit illud immo totaliter a
 cētro mundi remouetur nō nomīauit orbē isto
 mō orbē capiēdo. Scdo mō orbis accipi pōt mag-
 is cōiter p corpore oī cōlesti ad motum plāctæ
 ordiāto seu circuat cēt̄re mūdi siue nō. & isto mō
 epi. dicitur orbis puus. & qa hęc oīa fere i theori-
 ca solis nota sunt iō nō aliter q̄ exēplari figura de
 clarabo: a nāq̄ cēt̄re sit totius: & b ec. c & d duo
 orbis ut patet difformis spissitudinis augē deferē-
 res ut i sole sint: iter qd' ec. e cui' cēt̄re b æqlis spis-
 situdinis epi. deferēs situatur. q̄rto ē orbis fextrin
 secus & supior cōcētricus & æqlis spissitudis dra-
 gonē deferēs nomīatus ultio uero ē orbis puus
 uel epi. g h cuius cēt̄re ē. i. i supficie deferētis cōca-
 ua g h rāte q̄titatis q̄te epi. ē situatus: & i illa circu-
 lariter mouet ut patebit deferēs lunæ i eius extre-

quom i supiori theorica rōcinatū sit de ec. Et qa
 rōnes fere oēs Com. Auer q̄ ec. destruere uidētur
 & epi. negāt: quom i qōne supra a me facta de ec.
 pempte sunt & destructe breuitati pcēs hic nō re-
 plicabo: ueq̄ unā tm̄ q̄ specialē habet de epi. exi-
 stētia difficultatē & quā qdā iresfregabilē credūt
 recitabo. Descripto nāq̄ epi. defferēte: & cēt̄re ter-
 ræ i q̄ nos sumus sit a & cēt̄re epi. b sitq̄ i eius infi-
 ma pte luna notū ē cū nobis tātū medietas appe-
 at: uidebimus ptē c oppositā cētro epi. & q̄ uersus
 nos ē: nō at ptē d de hinc p motū epi. ex quo da-
 tur luna pueniat i ptē supiorē: qs dubitabit non
 amplius ptē & medietatē c nos uideri immo d q̄
 uersus nos ē & cēt̄re epi. Si daret igit epi. nō sem-
 p eadē lūæ medietatē uideremus imo successiue
 diuersas & ambas: nā luna i pte iferiori c medie-
 tatē & d i supiori nobis mōstrabit: qd' falsum est
 & sensui cōtrariū: sēp. n. eadē ptē uidemus. f. ma-
 culatā nō igit dat epi. Nisi qs diceret lunā in epi.
 nō eē ifixā & ceu nodū i tabula cōclauatā: immo
 i eo circulariter moueri tāto tpe uolutionē suā p-
 ficiēdo q̄to ēt epi. suā cōplet. u. g. luna i pte ifima

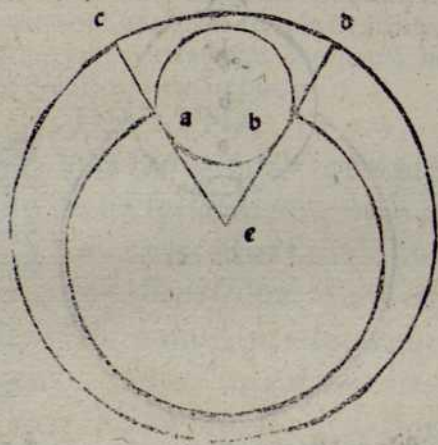

e. p. existēs mōstrat nobis partē c oppositā centro
 epi. deinde qn̄ epi. cōpleuerit mediā circulationē
 q̄ luna erit in pte supiori: & ipsam mediā eius re-
 uolutionē pfererit ut pars c q̄ erat opposita cētro
 epi. illud mō respiciet: & ita cū semp pars c uersus
 cēt̄re mūdi sita sit ptē c semp luna nobis oñdet: p
 motū igit circularē lunæ i cōcauitate epi. i q̄ situa-
 tur saluat̄ qliter pars maculata nobis semp appe-
 at. Hoc nihil ē quom Aꝛ. scdo de cōelo & mūdo
 demōstret astra eē ifixa i orbe sicut nodū i tabula
 & nō nisi p accidēs moueri .f. ad motū orbis: qd'
 respōsto hęc negat nō igit epi. dat si hęc appētia
 saluari debeat. ¶ In oppositū ē Pto. i pluribus li-
 bris Almag. Alphaganus. Autor i textu & tota
 fere astrologor̄ academia. Pro solutiōe quōnis
 huius relictis quos lōgos de hoc posset facere fer-
 mones tres tm̄ q̄ mihi uise sūt cogētes magis epi.
 dari dicā rōnes. Pria quor̄ ē qa plāeta i pte ean-
 dē ec. existēs. u. g. i auge aliq̄n ppingor & qn̄q̄ re-
 motior uidet: & qa hoc nō puenit rōne ec. qa in
 parte eadē ec. ponit̄ sydus: neq̄ alia cā: erit igit rō-
 ne epi. i cuius pte supma cū fuerit plāeta erit distā-
 tior: & ppingor cū in parte infima & uersus oppo-

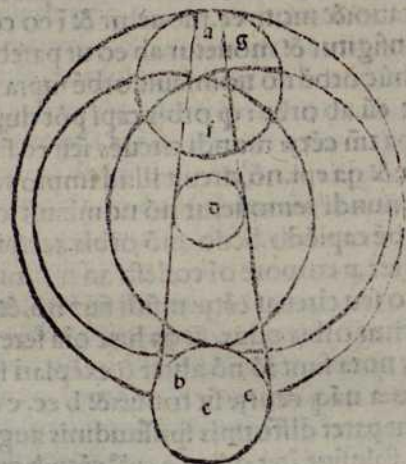
mitate ut in g defixā p supius & iferius mouēdo.
 Est nāq̄ epi. d esciptiue puus orbis cuius cēt̄re nō
 ē cēt̄re mūdi neq̄ ipm circūēs: licet nāq̄ ec. aliud
 habeat cēt̄re a cētro totius illud tm̄ ambit ut dictū
 est in theorica pcedēti epi. uero cēt̄re mūdi nullo
 mō circuit imo totaliter ē extra illud & p hoc dif-
 fert ab ec. ¶ Ad qa pbi nō admittūt orbē dari cu-
 ius cēt̄re nō sit cēt̄re mūdi: uideūdū erit mō an def-
 orbis hic q̄ dicit epi. & q̄ sit necessitas eū ponēdi:

situm augis: datur nāq; epi. aux & oppositū ut infra patebit. & sensus manifestat epi. scđm eius uniuersas partes nō æqualiter remoueri a cetro mundi quare pp hāc primā cām cōcludit epi. Seda rō plāeta māifeste uidet qñq; tardus ī motu & qñq; uelox: unde luna si tm gradū qñq; aliqñ uero. 15. usq; attingens in zodiaco mouetur: qđ nō prouenit cā ec. ut dictū fuit de ec. solis in quo sol mouetur ī regulariter supra cetro mudi qñ ī auge & in opposito fuerit: qa luna existēs ī auge sepius tarda & alias uelox uisa est ī motu & eodē mō ī opposito augis: erit igitur cā epi. q cū scđm se totū extrema sit centū mudi ex snā. 7. phy. scđm unā ptem scđm ordinē signorū. f. p inferiorē & p aliā partem. f. supmam cōtra ordinem mouebit: ut si planeta existēs in pūcto a epi. moueat in b per arcū superiorē in zodiaco arcū c d cōtra ordinē signorū describerit p centra austru ueri motus lineis a centū mundi e ductis e a c e b d manifestantibus: eodē uero a b in a moto p inferiorē epi. descriptus erit arcus zodiaci d e scđm ordinē signorum: & sic patet qualiter in diuersis partibus epi. plāeta ad diuersas fert differētiās positiōis: quom

igitur ec. semp moueatur scđm ordinē signorū luna ī pte inferiori epi. ēt scđm ordinē signorū delata duo motus ad eādē ptē. f. ec. & epi. copulabuntur: q lūæ motū uelocē scđm ordinē signorū reddēt. At uero luna mota p supius epi. & cōtra ordinē signorū & ad oppositā ptē motui ec. a motu ec. deficient & erit tūc tarda cursu nō igitur aliter q epicyclo uelocitas tarditasq; in luna saluatur. manifestus etiā triū supiorū planetarū motu epi. cōcluditur q lunæ uidentur nāq; tres dicti planeta quādoq; directi ī motu & quādoq; retrogradari: ceu ego patēter cū astrolabio de marte pcepi: qre mouentur ad diuersas positionis differentias: qđ cū nō possit puenire rōne orbis centrū mudi circumdantis qa talis uel semp retrograde & cōtra ordinē signorū uel directe & scđm mouetur erit igit rōne orbis totaliter extra cētrū mudi q scđm unā medietatē directe & retrograde mouetur p aliā ut. 7. patet phy. Qualis ē epi. p diffinitionē eius supra positā: tres igit supiores plāeta epi. eē cōiūctū haud aliter uēus & mercuri' q directe & retrogradi tpibus diuersis picipiūt moueri: qnim

mo quom semp media cōiūctiōe cū sole sint coniucti hoc ē q mediōr motuū eorū lineæ cū liea medi motus solis sint eadē ut ī theoricis eorū patēter uidebit qñq; solē pcedere qđ directiōe qñq; uero cū seq qđ retrogradatiōe puenit ut declaratū ē: q oīa epi. absq; saluari posse minime cōfidēdū est. Tertia rō q epi. detur concludens est: præsūponens. 23. primæ partis perspectiue ppositionē. umbrosū uidelicet & opacū minus luminoso oppositū maiori umbrā causat conoydalē q qto magis ptenditur & a corpore eā causate remouetur tanto sit minor ut patet de umbra a b a c a terra d opposita soli e causata: terra nanq; minor est sole ut demonstrat Alphagranus: quo stā

te capiantur duo eclipses lunæ quæ sunt qa luna ingreditur umbrā terræ ut alibi habet declarari luna & sole ī sito cōsimili semp quo ad caput & caudā dragonis uisum est unā harū eclipsiū alia longiori tpe durasse: qđ aliter eē nō potuit nisi quia in una maiore umbrā terræ luna ingressa est q in reliqua: aqua antequā se absoluat lōgius pteribit tēporis spaciū. ut. u. g. luna si existat in f tpe eclipsis maiore umbrā subet q in g & eclipsim consequenter tēpore lōgiori duraturā patietur: qđ esse non pōt ut ex præsūposito notum est nisi qa luna terræ sit prior: pprior aut terræ tpe eclipsis cā ec. luna esse non pōt qa semp ut patebit est uersus auge ec. in oppositiōe cū sole quādo eius accidit eclipsis erit igit cā epi. ut quādo erit in pūcto f epi. inferiori maiore umbrā q existēs in g ingredit f nanq; terræ ppinqs est q g ut patet ad sensum & demonstratione patebit. Neq; quis poterit dicere lunam eē in regularem & iō uideri eclipsim quādoq; maiore & aliquādo miore cū semp umbre occurrēt æquali qnom ex hoc sequatur oppositū luna nāq; existēs ī pte supma epi. cū sit tardat tardius ex umbra terræ se deberet absolui q in parte inferiori ubi est uelox cuius oppositum cōtingit: tardius nanq; se absoluit ab umbra terræ in parte inferiori quia ibi maior ut dictum est. Præterea hoc nō tantum tēpore cōpnditur uerū etiā motu lūæ quæ causat ī zodiaco: maiore nāq; ī zodiaco & maius ecliptice spaciū causat tpe eclipsis in preinfima epi. q suprema ecliptim paties qđ esse non pōt nisi qa in parte infima de epi. maiorem tran-

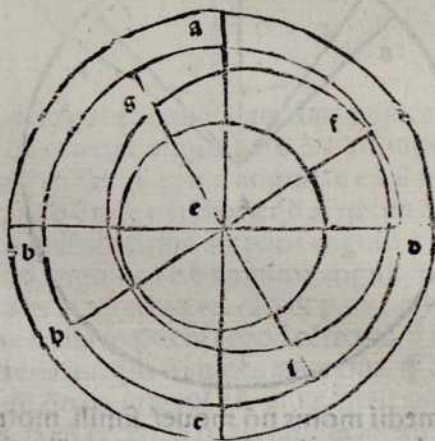
PLANETARVM

fit portionem eclipsi durante & per consequens in zodiaco maius spacium q̄ in parte eiusdem superiori. hæc igitur tres rationes in diuersis locis Almag. factæ fortiores mihi uise sunt: ideo reliqs obmissis has tantum recitauim. ¶ Ratio autem in contrarium haud difficulter confringitur: unde concessio propter apparentias dictas dari epi. dico lunam eandem partem maculatam uidelicet semper nobis ostendere ueluti sensus diiudicat: quo posito sateri necessarium est in eius cõcaua superficie loco. s. lunæ lunã moueri circulariter ut dicebatur quem motũ ordinare in corpore lunæ placuit ei qui recto & indeffolubili tramite cuncta recte disponit: ut ipsa semper uersus nos faciem haberet maculatam quam uirtutẽ nobis influit aliis eius partibus nõ receptibile: per illam namq; partẽ influentiã suã nobis impartitur quæ per reliquas nõ daret. ¶ Sed quando instatur quia ponere q̄ luna moueatnr cõtradicit p̄ho uolenti stellas per se minime moueri dicendũ p̄hm stellas nõ moueri tantũ per immobilitatẽ lunæ probasse quia oĩa sydera dicit eẽ eiusdẽ speciei: credidit namq; Ar. lunã nõ hñe hunc motũ: quom semper eius uideret maculas & epi. sequẽs opiniones calippi & eudoxii nõ cognoscẽs: qđ bene sequitur si epi. nõ ponat: sed qa astrologi posteriores p̄ saluãdis apparentiis quas antiqui nõ saluarũt ponũt lunã epi. ad hoc ut semp eius macule uideãtur oportet ponere in luna motũ p̄ se & iõ rõ Ar. fundata sup hoc Qđ luna nõ habet epi. qđ falsũ e nõ cõcludit immo ponendo epi. & motũ in luna idẽ sequitur qđ si ne epi. nõ motu: quom igĩ Ar. nõ daret epi. neq; etiam motũ: eius igĩ rõ nõ cõuincit ut patet.

¶ Mouentur autem deferentes augem eccentrici contra successionem signorum simul regulariter super centro mundi ultra motum diurnum in die naturali gradibus. xi. & .xii. minutis fere. Et axis motus istius axem zodiaci in centro mundi intersecat: unde & poli eius a polis zodiaci declinant & quantitas talis declinationis est quinque graduum inuariabilis semper.

¶ Postq̄ cõpleuit notificationẽ orbiũ sperã lunæ cõstituẽtiũ quo ad numerũ & sitũ eorũ: i pte hac eos quo ad motũ declarat. Et diuidit in quattuor in priã namq; augẽ deferẽtiũ motũ declarat: i scđa ec. deferẽtis epi. lunæ ibi orbis uero epicyclũ. 3. cõcẽtrici deferẽtis dragonẽ lunæ ibi sed orbis quartus: quarto uero epi. ibi epicyclus autẽ. In priã igĩ pte inqt duos orbẽs dẽferẽtes augẽ lunæ moueri simul. i motibus ppriis & pportionalibus qđ stricta pars unius & alterius grossa sint simul: contra ordinẽ signorũ. i. ab oriẽte ad occidẽtẽ: ultra motũ diurnũ: nã quom moueãt ab orbe diurno sicuti oẽ aliud cœleste corpus in. 24. horis circa terrã semel ultra motũ illũ quẽ nõ meminisse oportet qa notus e ex motu primi mobilis mouẽt singu-

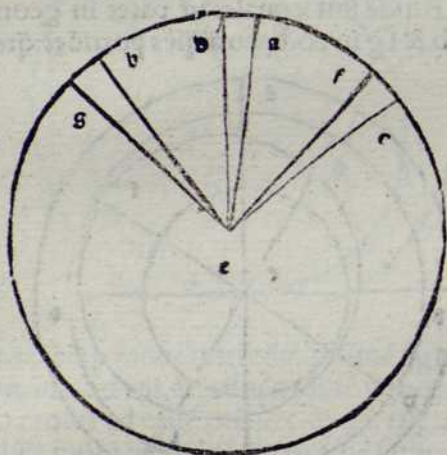
lis diebus naturalibus qđ tps amplectitur. 24. horas. ii. gradibus & .12. minutis fere quia ultra hoc mouẽt. i. ut alibi habet declarari: q̄ motus uniformis est in centro mundi: qa t̄pibus æqualibus æquos faciũt in hoc cẽtro angulos qđ ad regulationẽ motus requiritur ut in theorica quæ hanc p̄cedit expositũ est. Et poli huius motus & orbium istorũ declinant a polis ecliptice. gradibus inuariabiliter. i. semper hac distantia nõ aliqũ maiori & aliquando minori. Quod. 4. Almag. declarat Pto. qđ pcepit neq; lunã neq; superficiem planã horum orbiũ moueri sub ecliptica imo ab ea declinari scđm medietatẽ uersus septẽtrionẽ. gradibus maxima declinatione: & totidẽ austrum uersum quare sequitur utrũq; horũ orbiũ polũ a polis ecliptice. gradibus quoq; gradus remoueri. Ad qđ declarandum haud incõmode figuratione utendum e esto itaq; orbis ecliptice a b c d cuius centrum e & ecliptica a c poli uero b & d orbẽs uero augem deferentes f g h i quorũ plana superficies f h maxima declinatiõẽ. graduũ ab ecliptica declinãs dico polos horum ut g a polo ecliptice b & i a d æquali declinationẽ uidelicet. graduũ declinari quom namq; ecliptica distet ab eius poli q̄rta circuli erit pars a b q̄rta zodiaci: & mō eodẽ qa poli augẽ mouẽtiũ a superficie eorũ plana distet q̄rta circuli erit f g q̄rta ps horũ orbiũ sed quom oẽs q̄rte circuli eiusdẽ sint æquales ut patet in geometria erũt a b & f g in zodiaco æqles portioẽs: q̄rte dem

pto cõi arcu a g zodiaci remanẽt a f distãtia superficie orbiũ horũ ab ecliptica: & b g dictorũ orbiũ poli a polo ecliptice distantia æquales per cõmunẽ aĩ cõceptionẽ primi elemẽtorũ. quom igĩ arcus a f i uariabiliter sit s̄p. graduũ: & b g eiusdẽ erit remotiõis qđ inqt in textu: & eadẽ uia sequitur aliũ polũ. i. a polo d reliquo remoueri æqli remotiõẽ qđ e intẽtũ. Sed qa ecliptice cẽtrẽ e e centrũ mũdi si ducatur ab utroq; poloꝝ axis b e d per cẽtrũ e trãnsibit ex diffinitioẽ axis & eodẽ mō augẽ differẽtiũ quom idẽ sit cẽtrẽ ducta axis g e i per idẽ cẽtrẽ: trãnsiens in e cẽtrẽ mundi se secabunt cũ axi ecliptice qđ e aliud qđ dicit i littera. ¶ Sed hic occurrit dubitatio an hii orbẽs augẽ deferentes ultra dictũ motũ cõtra. s. successionẽ signorũ hẽant aliũ motũ. s. motũ æqlẽ. 3. spe & arguit qđ

THEORICA

nō q̄a nullus orbis duos habet motus pprios: motus aut. 8. spe orbibus augē mouētū ut ī theorica solis dictū ē: ē pprius simīlī motus hic dictus cōtra successiōnē signorū pprius ē hīs orbibus: q̄ re habet ēt duos pprios motus qd' ē falsū. ¶ Secūdo si hii orbis haberēt motū æqlē motu. 8. spe autor ī littera meminisset: quom aut eius nullā fecerit mētionē uel nō erit talis motus uel autor dī mīutus erit qd' icōuenit. ¶ Oppositū huius uult cōis scola astrologorū q̄ oēs auges seu p se seu p aliud motu. 8. spe moueāt ad hāc quōnē dicēdū erit deferētes augē lunā moueri motu. 8. spe ultra motū dictū. Cuius rō ē q̄a sicut īfra patebit linea mediū motus solis tū distat qū distat a linea mediū motus lūæ q̄ ab eius auge ad diuersas. f. partes. Sed cū aux solis moueāt. 8. spe motu ut ī eius theorica patefactū ē eodē motu ec. solis mouebit cū sit ī mediō duorū orbiū solis augē deferētū a q̄bus repit q̄re ēt līea mediū motus solis mouebitur eodē motu. Si igit aux lūæ. & ex cōseq̄nti eius motus æqlis līea nō moueāt hoc motu. f. 8. spe se q̄ līea mediū motus solis magis appropinq̄ri sē p līea motus uniformi lūæ q̄ eius augi qd' dictū ē eē falsū. qd' exēplo declarat ī circulo a b c sit līea mediū motus solis e a lūæ e b līea augis e c a æqlī a b & c distāte: deīde q̄a līea e a mouet ut dictū ē motu. 8. spe fiet ī d eritq̄ e d & si aux lūæ &

eius līea mediū motus nō mouet simili motu & æqlī uelocitate magis e d līea motus æqlis solis appropinq̄bit e b līea mediū motus lūæ q̄ c eiusdē augi qd' patebit eē falsū ut igit æqlī distet ab utroq̄ oportet augē lūæ motā eē ī f æqlī uelocitate & līea mediū motus eiusdē ī g ut d ī medio f & g ab utroq̄ sit æq̄ distās: ultra igit motū uersus occidētē & ppriū uersus oriētē æqlē motui. 8. spe augē deferētes lūæ hūt motū. ¶ Sed ē notādū primo p solutiōe primi q̄ licet auges solis & 5. plāetarū & lunā motu moueāt. 8. orbis diuersimode tū: q̄a auges solis ec. 5. plāetarū p̄ter augē eccē. mercurii de q̄ p̄portionalr̄ ceu de auge lunā dicēdum ē ut ī theorica eius patebit: mouēt motibus æqlibus. 8. spe tāq̄ motibus ppriis & ab itelligētis ītrinsecis ut patuit ī theorica solis: ubi dictum fuit motus augiū dici. 8. spe nō pp cam: sed pp æqlitate: & rō eius q̄a quom oē corpus motū

hēat ppriū & deferētes dictarū augiū nō hēant motum alium p̄ter motū æqlē motui. 8. spe erit ille motus eis pprius: & amotore ītrifeco. At aux lunā si mouet eodē motu nō tāq̄ motu p pprio imo a corpore superiori hoc ē ab. 8. spa illū habet: & rō ē q̄a corpus simplex simplici tū pprio motu mouet quom igit aux lunā moueāt motu ad occidētē q̄ ei pprius ē hic motus. 8. spe nō erit pprius & ab ītrifeco imo raptus p̄ueniēs ab orbe. 8. & p hoc soluitur primum q̄ licet orbis augē deferētū duos hēant motus nō tū ambo sunt pprii eis imo unus ē pprius & reliquus raptus ut dictum ē. ¶ Ad scdm dicēdum q̄ autor nō fecit huius motus mētionē q̄a quom sit tardior ad partē oppositā pti ad quā ē motus pprius astulit motum ī. 8. spe ī uno die a motu pprio & qd' remanet posuit p motu pprio: cōplectitur nāq̄ motus q̄ ponitur ī textu motum utrunq̄ iō de hoc nō fecit specialē mētionē: sicut licet sol motu eius æqlī moueatur ēt motu. 8. orbis nō oportet tū meminisse ī illo motu. 8. spe quom aggregatum motus æqualis solis & 8. spe positum sit pro eius motu medio &c.

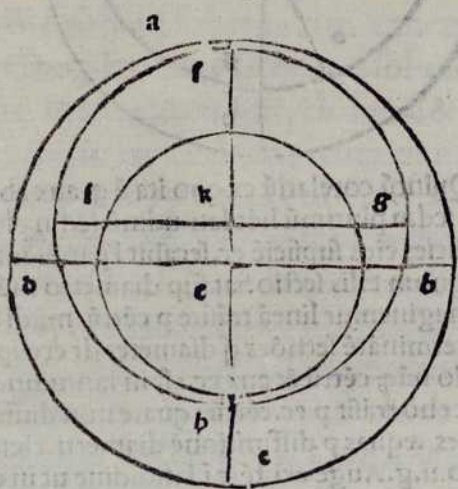
¶ Deinde cum dicit.

Orbis uero epiciclium deferens mouetur secundum successiōnem signorum regulariter super centro mundi: ita q̄ omni die naturali tali motu cētrum epicicli. xiii. gradus & xi. minuta fere p ambulet. Axis tamen huius motus per cētrum huius orbis quod centrum eccentrici dicitur æqui distanter axi augem deferentiū mouetur. Vnde etiam poli motus istius a polis orbium augem deferentiū distabūt secundum eccentricitatis quantitatem.

¶ Notificāt motū & uelocitatē deferētes epi. lunā & duo agit: p̄rio hāc qd' dictū ē: scdo expōit pprietatē qdā & colligatiā quā hēt lūa ī motu cū sole ibi. dicti uero orbis: p̄ria ps iteꝝ ī duas secas ī p̄ria nāq̄ ec. declarat motū ī scda uero. 5. p ordinē cōcludit corolaria ibi ex istis seq̄tur. dicit itaq̄ p̄rio q̄ ec. deferēs epi. lūæ scdm successiōnē signorū hoc nāq̄ oibus ec. cōe ē cū plāetarū q̄ motibus eorū mouet iter sit successiō signorū mouet regulariter. In cētro mūdi æquos angulos æqs t̄pibus cāndo & ex cōseq̄nti ī zodiaco arcus æqls cētro epi. singulis diebus naturalibus p̄bulat de ecliptica gra. 13. m. 11. fere qd' dixit q̄a nō sunt p̄cise. 11. m. imo. 10. & 35. 2. q̄ quom nō mēinisset. 2. p 35. 2. posuit unū. m. & dixit. 11. m. nec expectes dictorū motū demōstrationē quom nō nisi diuturna cōsideratiōe & īstrumētis dep̄nsū sit: nec rōnē aliq̄ patif cogētē. pprietates uero alie q̄ ex hīs seq̄ntur math. patebūt: huius igit orbis axis ē līea q̄ trāsies p cētrū ec. æq̄ distat axi orbiū deferētū augē. sint nāq̄ orbis augē deferētū a b c d quorū cētrū e &

PLANETARVM

plana superficies a c & axis b e d ec. quoq; f g h i i cētro k designetur superficies plana cuius f h eadē cum a c superficie plana deferētū augem: & axis g h i quam æquidistare dico axi priorum orbū b e d cum nāq; poli per quartam circuli distant: a superficiebus planis ut dictum est erunt a b b c c d & d a quattuor. 4. quare oēs anguli ad e erūt recti: eodem modo f g g h h i i f quartæ erunt circuli: igitur quattuor anguli ad k etiam erūt recti

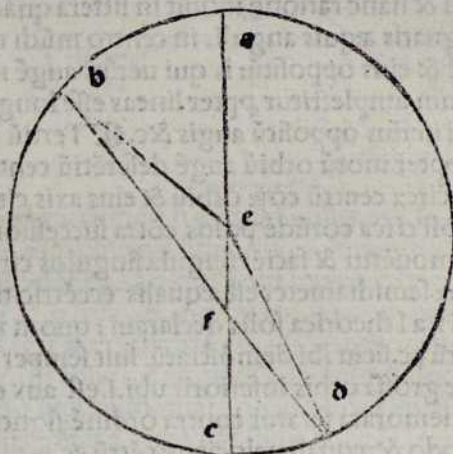
anguli autem recti sunt æquales ex tertia petitiōne primi elementorum: omnes igitur anguli ad e æquivalent angulis ad k igitur p. 27. primi elemento & per utrāq; partem. 28. eiusdem b e d & g k i erunt lineæ parallele & æquidistantes: quare quantum centra distane e k tantum adinuicem poli g a b & i a d.

¶ Deinde cum dicit.

Ex istis sequit̄ priō: q̄ quāuis eccētric⁹ epicyclū deferēs super axe atq; polis suis moueat: nō tñ super eis dē regulariter moueat. Scđo quāto epicyclus lunæ augi deferētis eū: uicinior fuerit tāto uelocius cētro ei⁹ moueat: & quāto uicinior augis eius dē opposito tāto tardius. Signatis. n. aliq; bus angulis æq̄libus sup cētro mūdi uersus augē & oppositū q̄ uersus augē ē maiore arcū eccētrici quā alter uersus oppositū cōplectit̄. Tertio centrū eccētrici lunæ circa cētrū mūdi & axis eiusdē orbis circa axē augē deferētū: & poli eiusdē circa polos illoꝝ uoluūt regulariter: circūferētias cōtra successiōnē describēdo. Quarto aux eccentrici lunæ similiter cōtra successiōnē signoꝝ p̄grediendo regulariter mouebit̄ & ecclipticā p̄teribit: uñ i superficie ei⁹: qñ q; uero ab ea aut uersus austrū aut uersus aq̄lonē repiet: uñ fit ut etiā cētrū eccētrici similiter a superficie eccliptice i ptes opposi

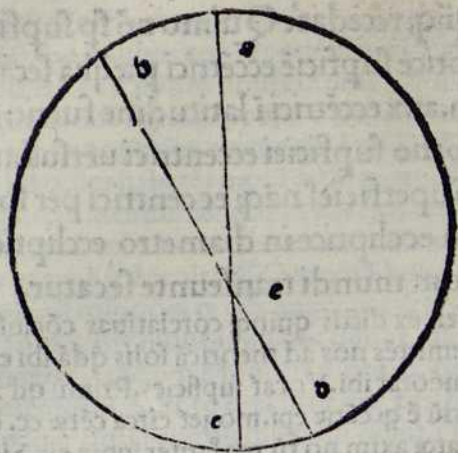
tas qñq; recedat. Quinto nō sp superficies eccliptice superficie eccētrici p æq̄lia secabit. Cū. n. aux eccētrici i latitudine fuerit: maior portio superficie eccentrici uersus augē erit. Superficies nāq; eccentrici per superficiem eccliptice in diametro eccliptice p centrum mundi transeunte secatur.

¶ Infert ex dictis quinq; correlatiuas cōclusiōes scđo remittēs nos ad theoricā solis q̄dā ibi exposita remēorat ibi. Vocat superficies. Primū qd̄ infert correlariū ē q̄ cētrū epi. mouet̄ circa cētrū ec. eius polos atq; axim nō tñ regulariter supra eis. Signato nāq; ec. a b c d supra centro e cuius diameter a e c cētrū mūdi fit f supra quo quom cētrū epi. æq̄liter moueat æqs i t̄pibus i cētro dicto æquos an

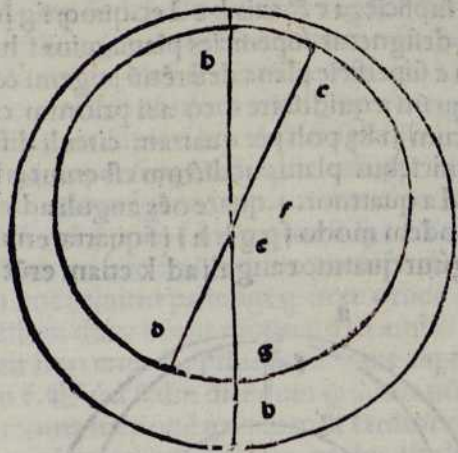

gulos describet: capiāt itaq; duo æq̄les anguli a f b c f d i cētro ec. anguli a e b & c e d inæq̄les causabunt: nā ex. 16. primi angulis a e b ē maior angulo a f b q̄re & c f d sibi æq̄li at quom hic dictus sit p eiusdē doctrinā amplior angulo c e d erit a maiori angulus a e b amplior angulo c e d i t̄pibus æqs supra cētro ec. cāti & p. 25. 3. arcus ec. a b arcu c d etiā maior tā ergo i cētro ec. q̄ i eius circūferētia inæq̄lis ē i motu epicyclus. ¶ Scđm correlariū q̄to centꝝ epi. uicinior fuerit augi deferētis eū h̄ est eccētrici orbis tāto uelocius & quāto uicinior opposito augis tāto tardius erit i motu. Nā in p̄dicta figura quom angulus a e b i centro ec. uersus augē descriptus a cētro epi. sit amplior angulo c e d uersus oppositū eius ut ex p̄dicto patet correlario: erit ex. 25. 3. arcus a b uersus augem maior arcu d a uersus oppositū q̄ cum t̄pibus scribātur æq̄libus epi. uelocius moueat i ec. uersus augē eiusdē ex̄s q̄ oppositū uersus. In zodiaco uero uniformiter ut dictū ē mouetur. ¶ Aliter dē deduci pōt & ad mentē auctoris cōformius licet nota sciētifice: Pro quo ec. a b c d cuius diameter a c & centrum totius e designetur in quo centro duo anguli fiant æquales a e b uersus augem c e d uersus eius oppositū ductis lineis e b e d notum est angulos istos a centro epi. circa centrum e æquis temporibus describi: sed quom singule lineæ e a e b ex. 73. lōgiores sint singulis e c e d

erit arcus a b arcu c d maiori: lineæ nãq; cõcurrẽtes q̄to magis ducuntur tãto magis distãt: quare maiorẽ arcu in ec. perficiẽt augẽ uersus q̄ uersus oppositũ & hanc rationẽ innuit in littera quãdo dicit. Signatis æquis angulis in centro mudi uersus augẽ & eius oppositũ: is qui uersus augẽ maiorẽ arcum amplectitur ppter lineas esse longiores q̄ qui uersus oppositũ augis &c. Tertiũ correlariũ ppter motũ orbiũ augẽ deferẽtiũ centrũ ec. lunæ circa centrũ eorũ orbiũ & eius axis circa axẽ & poli circa eorũdẽ polos cõtra successiõnẽ signorũ mouẽtur & faciẽt singula singulos circulos quorũ semidiameter est æqualis eccẽtricitati lunæ qd̄ ita i theorica solis declarau: quom igitur centrũ ec. sicut ibi demõstratũ fuit semper sit sub parte grossa orbis inferioris ubi. s. est aux ec. & pars memorata feratur contra ordinẽ signorũ eodẽ modo & æquali uelocitate centrũ ec. mouebitur: nã quãdo illa pars uolutionẽ suã cõpleuerit & centrũ etiã suã: & qa axis huius orbis trãsit per centrũ eius æquidistãs axi orbiũ augẽ mouẽtiũ & poli sint dicta axis termini axis circa axim & poli circa eorũ polos eodẽ mouebũtur modo: ut manifestũ est. Quartũ correlariũ aux ec. lunæ contra successiõnẽ signorũ æqualiter qa isto modo mouẽtur orbis eam mouẽtes ut supra patuit: mouetur: sed qa orbis eã deferẽtes nõ sunt sub ecliptica imo ab ea declinat p partẽ unã uersus septẽtrionẽ & reliquã austrũ uersus eclipticã secãtes i duob; pũctis: ita aux aliqñ ẽ p̄cise sub ecliptica qñ. s. i aliq̄ sectionũ situabit qñq; uero imo scdm plurimũ ab ea declinat nunc uersus septẽtrionẽ & nũc uersus austrũ scdm partẽ i qua erit declinarẽ: ut exẽplariter est motũ in hac figura i qua sup̄ficies ecliptice est a b & orbiũ augẽ deferẽtiũ c d se secãtes in pũcto e unũ quãdo aux erit in pũcto sectionis e erit i ecliptica ab ea nusq; declinãs: i c uero existẽs uersus septẽtrionẽ & in d uersus austrũ ab eadẽ remouet: & quia ceu p sapius dicta manifestũ ẽ centrũ ec. a centrũ mudi uersus augẽ remouet imo linea exiẽs a centrũ mudi ad augẽ p ec. centrũ etiã trãsit: sequitur centrũ dictũ similiter quãdoq; esse sub ecliptica ut quãdo ibi est aux quãdoq; uero ab ea uersus septẽtrionẽ & aliquãdo uersus austrũ q̄ admodũ & aux declina-

ri. Quintũ correlariũ ex quo ita ẽ q̄ aux ab ecliptica scdm plurimũ hẽt latitudinẽ: scdm plurimũ sup̄ficies eius sup̄ficiẽ ec. secabit i partes inæq̄les. Nã quom talis sectio fiat sup̄ diametro mudi ita ut imaginemur lineã trãsire p centrũ mudi ad ambas terminãtẽ sectiões q̄ diameter d̄ ecliptice: quãdo nãq; centrũ & aux ec. est in latitudine h diameter nõ trãsit p ec. centrũ: quare non diuidit & i partes æquas p diffinitionẽ diametri elemẽtoꝝ prio. n. g. Auge existẽre i latitudine ut in ec. erit centrũ ec f ut pbatũ est: quare cũ diameter ecliptice a b secet sup̄ficiẽ ec. in pũctis g & h & nõ trãseat p centrũ ec. erit portio h c g i qua ec. centrũ intercipient maior est portioẽ reliqua g d h. Eodẽ mō centrũ eodẽ existẽte uersus austrũ ex parte d maior portio erit ec. uersus d q̄ c uersus: qa ibidẽ ec. aux reperiet: at uero centrũ dicto sub ecliptica existẽte: qa diameter ecliptice trãsit p centrũ ec. diuidet ec. i partes æquales p diffinitionẽ diametri primo euclidis & tũc aux i sectionũ altera & i reliqua eius oppositũ repiet: sed qa partes ab auge ad oppositũ & altera ab opposito ad augẽ æq̄ parẽt tũc sup̄ficies ec. a sup̄ficie ecliptice p æq̄lia secabit: qd̄ i theorica materiali spica quã ego cõposui faciliter oñdit: quom i plano nõ ita bene.

¶ Deinde cum dicit.

Vocat̄ at sup̄ficies eccẽtrici circuli p lineã a centrũ ec. usq; ad centrũ epicycli p̄tẽsam una reuolutiõẽ facta descript̄: huius circũferẽtiã partes aux & oppositũ augis atq; lõgitudines medie sicut i sole uocat̄.

¶ Recapitulat i luna breuiter q̄ i sole diffuse declarata sũt: unũ dicit q̄ sup̄ficies ec. lunæ ẽ qdã sup̄ficies ec. dictũ i duas ptes secãs æq̄les a polo eiꝝ æq̄ distãs utroq; q̄ describi imagiãtã lineã exeũte a centrũ mudi p centrũ epi. i cõpleta reuolutiõẽ: qd̄ patuit i theorica solis: & i huius sup̄ficies circũferẽtiã aux ceu i sole imagiãtã: & ẽ pũctus a centrũ mudi remotissimus oñsus a lineã exeũte a centrũ mudi p centrũ ec. q̄ lõgissima linea angis dicta ẽ. Et oppositũ augis existẽs pũctus propinquissimus terra per lineã diametrũ complementem ostensus. Et lõgitudines medie q̄ sũt pũcta iter augẽ augisq;

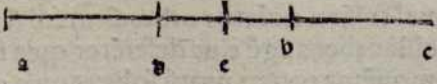
PLANETARVM

oppositū:& ostēdūt a lineis sup linea augis ppē-
diculariter cadētibus q̄ lineæ mediæ dicūt lōgi-
tudinū pp unicā cām qa. f. mediæ iter lineā augis
& oppositi augis sunt pportionaliter : nō aut pp
causam reliquam dictam in theorica solis quom
ibi neq̄ cētri neq̄ argumēti ut patebit infra ma-
xima contingat æquatio.

¶ Deinde cum dicit.

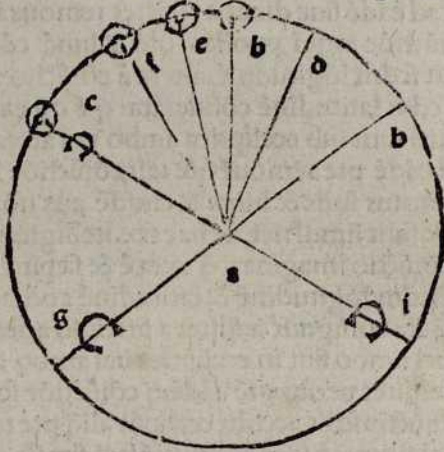
Dicti uero orbis lunæ in motu suo ta-
lem habēt ad solis motum annexionem:
ut semp̄ linea mediū motus solis sit ī me-
dio inter cētrum epicycli lunæ & augem
eccentrici eius uel simul cum eis uel in op-
posito amboꝝ simul existētū ita q̄ ī om-
ni media solis & lunæ coniunctiōe cen-
trum epicycli lunæ & linea mediū motus
solis & aux eccentrici lunæ sint in uno pū-
cto zodiaci secūdum longitudinē. Qua-
re fit ut in omnibus quadraturis mediis
eorum: centrum epicycli lunæ sit in oppo-
sitione media rursus in auge.

¶ Manifestat quādā quā hnt tres enarrati orbis
lunæ ad solē colligatiā scdo ex hoc duo ifert cor-
relaria eoz̄ assignās rōnē ibi unde patet rō: dicit
itaq̄ priō q̄ dicti orbis luna. f. duo augē deferen-
tes & ec. deferēs epi. i. eorum motu talē habēt ad
motū solis annexionē & colligatiā: ut semp̄. f. li-
nea motus solis æqlis sit ī medio p æq̄distātiā in
ter cētrū epi. lunæ uel qd̄ idē est lineā eius mediū
motus & augē ec. eius uel scdo simul cū eisdē iā
distis: seu tertio in eorūde simul existētū opposi-
to. Quæ declarat si scdm supponat uidelicet q̄ ī
oī cōiūctiōe media solis & lunæ & ī oī oppositiō-
ne eoz̄ media hoc ē quādo cōiūgūt seu opponū-
tur medioꝝ motuū lineæ: cētrū epi. lunæ sit in au-
ge: hoc Pto. 4. Almag. & 7. plane declarat quom
pluribus acceptū sit cōsideratiōibus. scdo suppo-
tur q̄ si una q̄titas superat rliā : & excessus media
pars ex maiori ablata addat̄ mīori ille fiet æqlis
adinuicē. u. g. ī nūeris 10. excedunt. 6. p. 4. si duo
medietas. 4. addant. 6. & ab. 10. demāt̄ duo nūeri
fient æqlis. 3. f. & 3. Mō eodē incontinuis patet.
Quia nāq̄ linea a b uincit lineā b c excessu d b

q̄ si p duo æqlia in e pūcto diuidat̄ & medietas e
b dēpta ex a b adiciat̄ b c. pueniēt̄ duæ q̄titates
a d e c b c æqlis : nā quom a d & b c sint æqlis p
ypotesim utriq̄ additis e d e b resuēt̄ ab a d e e
b c æqlis q̄bus manentibus declarat̄ exēplariter
ppositū: descriptis circulo zodiaco ī quo loca pla-

netæꝝ capiūt̄ & eius cētro a sitq̄ media cōiūctiō
luminariū ī b a b ducta linea eoz̄ motuū æqliu
erit p primū suppositū lunæ epi. i. auge q̄re cētrū
epi. lunæ linea mediū motus solis & aux lūæ erūt
simul & ī eodē pūcto zodiaci ex quo p hęc tria
eadē trāseat linea hinc uero epi. lunæ uersus oriē-
tē ad c ferret. 13. g. aux nero occidētē uersus. 11. g.
ad d linea uero mediū motus solis in medio am-
borum existens uersus orientem uno grad. per-
ueniet ī e & d æq̄distabit a b utroq̄: cū. n. b d. 11.

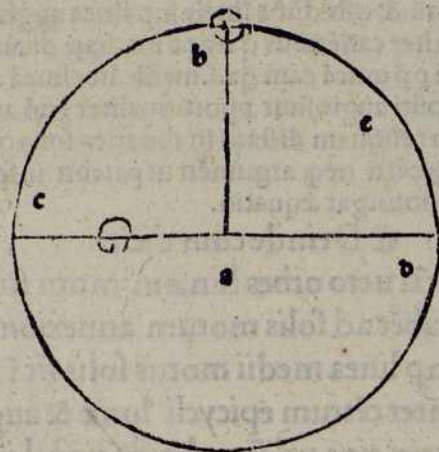
gradus cōtinēti b e addat̄ unius gra. 12. gra. distā-
tiæ augis lunæ a linea solis resuēt̄: q̄ qdē gra.
si demāt̄ ex. 13. g. b c motu lunæ e c. 12. g. relinque-
tur. 12. g. solis ab auge & epi. lunæ ab eodē distāt̄:
est igit̄ p æq̄distātiā ī medio amboꝝ lineæ mediū
motus solis qd̄ est ppositoz̄ primū declaratū ex
scdo supposito: quare quādo lineā mediū motus
solis distāt̄ a cētro epi. lunæ p q̄rtā circuli q̄ qua-
dratura dī mediæ. i. scdm medios motus accepta
ab auge lunæ etiā q̄rta distabit circuli siquidē ut
pbatū ē mediā ē p æq̄distātiā: quadere epi. lunæ
ab auge eius duabus remouebit̄ quartis uel me-
dietae. u. g. linea solis motus regularis moueat̄
ī f & linea mediū motus lunæ ī g distās ab ea q̄r-
ta circuli erit lunæ aux eadē remota distātiā in h
& g h medietas: sed h est aux erit igit̄ g augis op-
positū: in oībus igit̄ quadraturis mediis cētrum
epi. lunæ in opposito augis situabit̄. Nota q̄ & si
dixerim lineā mediū motus solis uno gradu mo-
ueri cū nō ferat̄ nisi. 59. m. & 3. scda : & lineā me-
diū motus lunæ. 13. gradibus cū eius motus sit. 13.
& g. 11. m. & augē. 11. gra. cū ultra moueat̄. 12. m.
hoc egi ne ī calculo minutoꝝ eēt̄ itricatio: eis nī
hilominus cōputatis eadē resuēt̄ opatio: nā
si ex motu uero epi. lunæ & totali mediū motus
solis demāt̄ & idē motui adiciat̄ augis : ambe
distātiæ. 12. g. & 12. minu. pueniēt̄ ut patet tertiu p
badoꝝ ē q̄ in oī oppositiōe media dictoz̄ cētrū
epi. lunæ ē ī auge q̄bus linea motus regularis so-
lis opponitur unde mota linea mediū motus so-
lis in c cui opponat̄ linea mediū motus lunæ exi-
stēs in i erit distātiā c i medietas zodiaci : & quia
aux per aliam mediam partem debet a c elongari
erit etiam in puncto. i. quom duæ partes me-
die totū perficiāt̄ circulum: in omni igitur oppo-
sitiōe media cētrū epi. lunæ ī auge repiet̄ qd̄ ē ter-

THEORICA

tiū. Notādū qđ dixit i oī cōiūctiōe media linea
 medii motus solis & lunæ & aux etiā lunæ eē in
 eodē loco zodiaci scđm lōgitudinē: & cōsequen
 ter cōiūctiōe lōgitudinali cōiūctā: qđ zodiacus
 hēt lōgitudinē cōtinētē. 360. g. a p̄cipio arietis
 ad finē usq; pisciū numeratā & latitudinē. 12. gra
 duū a polo ad polū extēsa in qbus duabus zodia
 ci dimēsiōibus duplex cōiūctiō fieri pōt: p̄ria ē
 scđm lōgitudinē ut quādo ea q̄ cōiūnguntur ab
 initio arietis æquidistāt seu sint sub eccliptica seu
 nō sed ad eādē siue diuersas partes remoueāt: &
 tali cōiūctiōe inqt i p̄posito solē & lunā cōiūgē
 qñ dixit scđm lōgitudinē: altera ē cōiūctiō in zo
 diaco scđm latitudinē cōsiderata: q̄ ē qñ ea q̄ cō
 iūgūt uel sunt sub eccliptica ambo uel ab ea æq
 liter ad eādē pte remouēt: & tali cōiūctiōe linea
 medii motus solis & lunæ & eiusdē aux nō cōiū
 gūtur & sunt simul nec de hac tex. itelligit: pōt &
 tertia cōiūctiō imaginari q̄ uera ē & sæpius acci
 dit q̄ ē scđm lōgitudinē & latitudinē zodiaci: ut
 qñ ea q̄ ita cōiūgunt æqliter a p̄cipio arietis di
 stātia uel ambo sint in eccliptica uel ambo ab ea
 distāt æqliter uersus pte eādē: q̄ cōiūctiōe sole &
 luna cōiūctis solis accidit ecclipsis aliq; pte terræ:
 & ita patet tres eē spēs cōiūctiōis: q̄ similt̄ ad op
 positionē possunt adaptari. Erit nāq; scđm logi
 tudinē oppositio qñ unū oppositor. 6. signis cōi
 bus ab initio arietis magis alio remouet opposi
 tio uero scđm latitudinē licet ip̄prie pōt eē qñ
 oppositor. est distātia ab eccliptica æqlis ad ptes
 oppositas: ut puta q̄ unum ab eccliptica uersus se
 p̄trionē: reliquū uero uersus austrū æqli elōgē
 tur distātia: tertia uero oppositio scđm lōgitudi
 nē & latitudinē ē qñ ita oppositor. alterū altero
 magis. 6. signis cōibus a p̄cipio elonget arietis
 & æqliter ab eccliptica ad ptes oppositas. Quan
 do ē p̄ria oppositio lunæ & solis. f. tātū scđm lon
 gitudinē ambobus uidelicet in eccliptica existen
 tibus ipsa luna defectū patit̄ luminis. Licet ut di
 ctū est in proprie oppositioni distincto attribuit.

¶ Deinde cum dicit.

Vñ patet rō cur medio motu solis sub
 tracto a medio lunæ: remāeat media eorū
 elōgatio: & ea duplata cētū lunæ puēiat.
 Distātia nāq; lineæ medii motū lunæ a li
 nea medii motū solis scđm successione si
 gnorū media uocat̄ eorū elōgatio. Distātia
 at̄ lineæ medii motū lunæ ab auge eccētrici
 fm̄ successione: cētū lunæ dī uel lōgitudō
 duplex aut duplex iterstitiū. Patet et̄ q̄ i
 oī mēse lunari cētū epicycli lunæ bis per
 transit̄ orbes auge eccentrici deferētes.
 ¶ Cōcludit duo ex hiis q̄ dicta sunt. Pro quorū
 p̄rio scias q̄ media elōgatio solis & lunæ ē distā
 tia lineæ medii motus lunæ a lineā medii motus
 solis: ut i figura p̄senti & zodiaco sit linea medii

motus solis a b & lunæ a c arcus b c media uocat̄
 solis & lunæ elōgatio. i. elōgatio & distātia lineæ
 medioꝝ motuū solis & lunæ cētū uero lunæ: dī
 distātia lineæ medii motus uel epi. lunæ ab auge
 ec. eius ut i p̄posita figura sit aux ec. lunæ i p̄cto
 d erit cētū distātia d b c cuius distātia qđ finis &
 terminus ē c cētū epi. a d initiās a termino cētū
 noiata ē. Et qđ cōpōit̄ ex duplici distātia æqli db
 b c ut dictū ē lōgitudō duplex seu duplex spaciū
 & iterstitiū dī hiis declaratis p̄ rō duorū canonū
 tablarū p̄ uero loco lunæ repiēdo seruiētū: quorū
 p̄rius ē dēpto medio motu solis a medio motu
 lunæ: remāet eorū. f. solis & lunæ media elōgatio
 ut p̄cipio arietis existēte i p̄cto e erit lunæ me
 dius motus e b c. a quo dēpto medio motu solis
 e b remanet elōgatio media b c & h ē rō primi:
 secūdu canon ē qđ media elōgatiōe mō repta ge
 mīata cētū lunæ resultabit: quom nāq; ex dictis
 sit manifestū arcū b c & b d eē æqlis: hīto arcu b
 c & geminato: arcū d b e duplū: qđ lunæ cētū dī
 puēire nō ē ambigēdū: q̄re patet rō secūdi cano
 nis q̄ licet sint distincti eorū tñ alter ad reliquū or
 dinaat̄: ut p̄rius ad scđm. ¶ Scđm correlariū sin
 gulis mēsiibus lunatibus cētū epi. lunæ bis p̄trāsīt
 deferētes auge ec. Est nāq; mensis lunaris spaciū
 t̄pis a cōiūctiōe lunæ cū sole ad imēdiatē sequē
 tē usq; iterceptū qđ alio noīe dī lunatio: i tali tpe
 epi. lunæ bis ē i auge: qñ. f. est media coniūctiō
 & secundo quādo est media oppositio bis quoq;
 in opposito auge quando. f. sunt quadrature me
 die eorū ut patuit supra: sed qđ dicta p̄cta inuaria
 bilia sunt in hiis orbibus si bis trāsīt hęc p̄cta: &
 orbes quoq; bis i mēse lunari trāsibit. Idē alio mō
 declarat si nāq; orbes auge deferētes nō mouerēt̄
 sed staret̄ solo eccē. moto cētū epi. i una luna
 tiōe semel trāsiret noiatos orbes: sicut sol semel i
 anno trāsīt orbes auge eius deferētes quia illi or
 bes nō mouētur contra motū solis: at quia orbes
 hii lunæ mouent̄ contra motū epi. eius æquali
 ter a linea medii motus solis se elongando sicut
 epi. lunæ ab eadē sequitur q̄ bis p̄trāsibit illos.

Sed orbis quartū cōcētricus caput dra
 conis deferēs mouet̄ sup̄ axe zodiaci cir
 ca centrum mundi regulariter contra suc

PLANETARVM

cessionē oī die naturali trib' mūtis fere:
secum tali motu cōtinue aggregatū ex tri
bus orbibus quos ambit circūducens.

¶ Postq̄ exposuit motas augē ec. lunæ deferen
tiū & deferentis epi. eiusdē in p̄senti parte motū
q̄rti orbis. s. deferētis dragonē lūæ notificat: & se
cūdo dno infert correlariā ibi unde fit ut circūse
rētia. Pro primæ partis euidentiori intellectu est
intelligēdū q̄ pp eclipses luminariū & alias ap
parētias in luna saluandas astrologi (ueluti patet
quarto Almag.) coacti sunt eccē. deferētē epi. nō
totaliter sub ecliptica situare. imo ab ea dicūt re
moueri sc̄dm partē uersus septētrionē & reliquā
uersus austrū: quare eclipticā in duobus p̄ctis
oppositis secari: & spaciū ab una septionū ad reli
quā inter medietatē ecliptice & eccentri interce
ptū dragonis noīe appellare sibi placuit p̄pter si
militudinē spaciū illius cū dragone: drago nāq̄
& quilibet serpens grossus in medio tenuis est in
extremitatibus eodē quoq̄ mō est spaciū illud
cū circa extrema & sectiōes ad nō gradū desinat:
sed qa extremitatā dragōis caput altera & altera
caudā dicitur: eodē modo seccionū hāc alteram
dragonis caput & caudam reliquā similitudinē
seruātes appellarunt: quāq̄ quæ caput distincte q̄
ue cauda inferius patebit quōq̄ exēpla patefcunt
in hac figura. Eclipses nāq̄ primo hoc declarāt:
& primo lunæ est enim eclipsis lunæ eius obscu
ratio: nam quom sit corpus opacū de se lumē nō

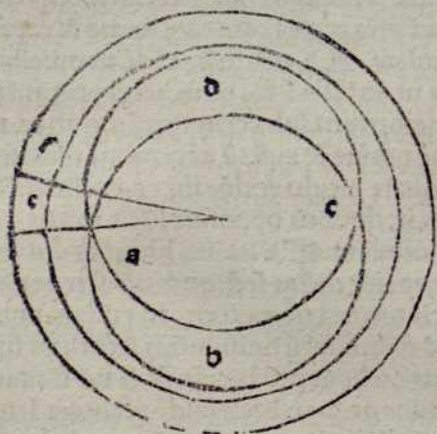

habens ueq̄ a sole recipiens quando ita est q̄ ra
dii solares ad eam peruenire nō possunt: neq̄ lu
men ex cōsequenti: eclipsim patitur. Impediun
tur nāq̄ radii solis ne ad lunā perueniant a terra:
quæ cū sit dempsa nō sinit penetrare eos ad limā
imo refrangit & reflectit umbrā causans: quare
quādo ipsa luna umbrā terræ īgreditur luminæ
solis priuatur & eclipsim patitur: ē umbra terræ
ex quo proicitur ex opposito corporis lumino
so ut perspectiue declarat decimaquarta in eclip
tica p̄cise multiplicabit in opposito solis quom
sol eclipticā nunq̄ deserat: quare si luna semper
eclipticam possideret quādocūq̄ soli opponere
tur quod semel cōtingit in mense lunari: semper
terræ umbrā īgrediretur & eclipsim totiēs pa

teretur: sed cū oppositū sit ueq̄ & manifestū: non
in omni. s. oppositione lunā eclipsari: fatendum
est nō semper in ecliptica esse imo ad partes op
positas ab ea recedere & ex cōsequenti ueq̄ super
ficiem ec. in superficie ecliptice esse imo adinui
cē se secari. ¶ Haud aliter hoc idē solari labore
patefcit: causatur nāq̄ solis eclipsis quæ eclipsis
dicit̄ īproprie ut erit planū: p̄pter hoc q̄ luna in
ter nostrum aspectū & corpus solare interponit̄:
& tūc cum opacitate lunæ solares radii nō pos
sint ad nos multiplicari solē non uidemus & ita
eclipsatur: non quia luminæ priuetur quia lucet
per essentiā nec aliquo modo priuari potest sed
eclipsatur īproprie respectu nostri qui eius lu
mē uidere nequimus unde licet nobis & aliq̄bus
habitantibus tale clima sit solis eclipsis nō tamē
aliis morātibus in alis climatibus: qa & si luna in
terponatur inter clima aliquod & solē nō tamē
inter alia ut declarabitur in de passionibus plane
tarū: ideo eclipsis dicta est īproprie. Eclipsis aut̄
hæc tantū in cōiunctione luminariū accidit: sed
qa nō accidit in omni eorū cōiunctione: cū nos si
mus in terra & sol in ecliptica: patet nō in oībus
cōiunctione lunā directe inter aspectū nostrū &
solē interponi: neq̄ lineā a cētro terræ per solem
transeuntē ad eclipticā p̄ lunā trāsiri: nō erit igit̄
luna sp̄ in ecliptica: neq̄ ec. lunæ sub ecliptica
situari. ¶ At cū luna in opposito solis sit in eclip
tica & in interseccionū altera umbrā terræ īgre
diatur & lumine priuata eclipsabit̄: & in cōiun
ctione quādo est in ecliptica & in reliqua sectio
nū: qa iter nos & solē directe ponitur solis lumi
ne priuamur & eclipsari dicit̄: patet igitur p̄ utri
usq̄ luminaris eclipses lunæ ec. ab ecliptica re
moueri ad ptes oppositas: eāq̄ secare & caput &
caudā causare. ¶ Secūdo hoc idē manifestāt in
strumēta ut armilla Pto. q̄bus acceperūt antiqui
lunā nō semp ferri sub ecliptica imo ab ea ad se
ptētrionē uersus & austrū tēporibus diuersis de
clinare: quare modo eodē eius ec. declinat: & ec
clipticam in duobus oppositis locis secans caput
causat & caudam. ¶ Vltorius hiis met duobus si
gnis perceperūt dictas secciones nō semper in eis
dem locis morari neq̄ eccen. in eisdem punctis
eclipticā secari: nā si huiusmodi secciones in eis
dē punctis ecliptice manerēt sp̄ & nō mutarent
locū luminaria sp̄ in locis eisdē eclipses scurrēt
seu in parū distātibus quod mō apparet imo cō
trarium est ueq̄: quom & ego uiderim solis eclip
sim primo in leone deinde in cancro postea in
geminis anno uero elapso in ariete & sic de re
liquis signis: & eclipses lunæ cōsimiliter ī diuer
sis cōtinue locis deprense sunt: has igit̄ secciones
utriusq̄ luminaris eclipses cōcludūt moueri: ut
notū est. ¶ Secūdū ad idē pbādū signū est: q̄ si
duo circuli se secant in punctis seccionum se tan
gunt & minime distant: distant nāq̄ maxime in
duarū seccionū medio: ut ex geometria notū est
u. g. dato q̄ luna ec. secaret eclipticā in ariete &
libra maxima distantia esset in cancri initio & ca

THEORICA

pricorni q̄ æqualiter distant a duobus enarratis p̄ctis: quare in p̄ctis mediis ec. ab eelyptica maxime distaret & q̄n luna eēt in illo p̄cto medio ab eadē latitudinē h̄ret ultimā: sed p̄ceperunt luna nō sp̄ h̄re latitudinē maximā ī locis sp̄ eisdē imo aliis: quare coacti sunt fateri p̄cta ec. maxie remotiōis ab eelyptica variari cōtinue & moueri: quare & sectiōes: q̄d̄ etiā adiuuat quia luna existēs ī eccliptica altera in erit sepisonū: nō t̄n reperita ē in eisdē locis eccliptice: quare & sectiōes nō erūt imobiles imo cōtinue variātur & mouētur: q̄d̄ duo dicta signa cōcludūt licet primū signum sumptū ab ecclipsibus sit efficacius: ut uult Ptho. quarto Almag. capi. p̄rio cū scdm pp̄ diuersitatē aspectus q̄ maxia iuenit in luna possit falsificari: hiis aut̄ dictis signis nō tātū has it̄sectiōes moueri uer̄ etiā contra ordinē signor̄ æqualiter supra cētro totius sinḡlis diebus. 3. m̄. & sc̄da. 0. 38. 3. p̄ceperunt: qui motus quom̄ sit distinctus a motu ec. scdm ordinē signor̄. 13. gra. ī die tū q̄ nō sūt æqualis uelocitatis: tū sc̄do q̄a sunt ad partes oppositas: tū tertio q̄a unus p̄t eē absq̄ reliquo ut patet in figura hac a b c d. In qua ec. ecclipticā secat in p̄ctis a & c & poterit ec. moueri motu proprio ut d in a a in b b in c & c in d mutetur absq̄ aliqua uariatiōe sectiōnū: eodē mō poterit sectiō a & c moueri absq̄ hoc q̄ ec. motu pp̄rio moueatur: hoc at̄ melius & perceptilibus declarat̄ theorica materiali sperica in qua motus dragonis & ec. distincti percipiūtur: q̄ theorica a me ē imaginata & cōstructa & mō apud me est: quom̄ igitur motus ec. scdm̄ successiōnē & motus dragonis cōtra ordinē signor̄ distincti sint adiucē: & ec. mo

tū h̄eat pp̄riū scdm̄ ordinē signor̄: ut ex sup̄ius dictis clare liquet: nō poterit p̄ se & tāq̄ motu pp̄rio motu dragonis moueri: siquidē unū corpus simplex unū tātū h̄eat motū simplicē p̄rio de cōlo: dabit̄ igit̄ alius orbis motus hoc motu qui pp̄ hoc q̄d̄ mouebit orbē ec. erit sup̄ior eo: quare cōtinebit & cōcludet aggregatum ex duobus orbibus augē deferētibus & deferēte epi. lunæ q̄ mūdo cōcētricus erit simpliciter hoc est scdm̄ concuā & cōuexā superficiē cōcauā quidē q̄a cōtigua tur cōuexā augē deferētū maioris q̄ cōcētrica ē & scdm̄ cōuexā quia cōtigua est speræ mercurius

& eius superficies plana est in superficie eccliptice: & supra cētro mūdi æqualiter mouet̄ & sup̄ axe zodiaci contra ordinē signor̄. 3. m̄. 10. 2. fere indie: quo motu rapit tres orbis quos ambit & ex cōse quēti illas sectiōes. u. g. it̄sectiō existēs ī e p̄cto eccliptice p̄ motū huius orbis rapiētis eā fiet in f & ita de aliis: unde q̄a drago lunæ caput & cauda propter motū huius orbis mouentur nō imerite caput dragonis deferentem eum appellauerunt.

¶ Deinde cum dicit.

Vnde fit ut circūferētia eccentrici cōtinue superficie eccliptice ī aliis & aliis p̄ct̄ ei' uersus occidētē it̄sectet. Seq̄t̄ ēt ut tali motu poli augē deferentiū circa polos zodiaci mouēdo p̄ferias circuloꝝ describāt

¶ Concludit ex dictis duo q̄ clarius manifestantur theorica sperica a me cōposita: quor̄ primum est q̄ eccliptica secatur ab eccē. nō sp̄ in p̄cto eodē: imo semp̄ alius & alius p̄ctus uersus occidētē & cōtra ordinē signor̄ it̄sectatur q̄a isto mō mouēt̄ sectiōes unde in tēpore quo sectiōes cōplebūt circulationē eccliptice qlibet p̄ctus adferēte secabit̄. u. g. capite dragonis existēte in p̄cto eccliptice: punctus ille secat̄: deinde eodē in f uariato f punctus secabitur & ita de oībus aliis.

¶ Scdm̄ correlariū orbis augē deferētes ab eccliptica: & eor̄ poli a polis eccliptice declinant: qui cū rapiantur & moueātur a dicto orbe sup̄ polos eccliptice: circa illos duos circulos quor̄ semidia meter poloꝝ erit distātia describēt: q̄d̄ simile est motui poloꝝ zodiaci circa polos primi mobilis circulos articum & antarcticum designando.

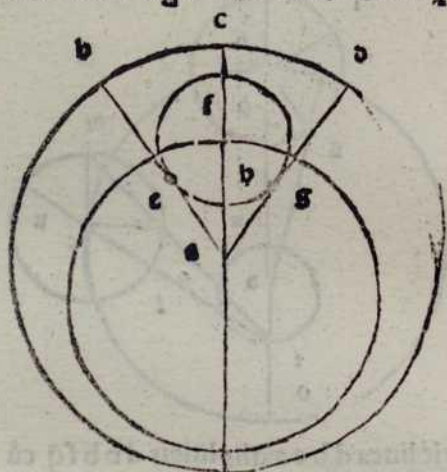
¶ Deinde cum dicit.

Epicylus aut̄ circa cētrū suū corp' lunare sibi infixū in superiori parte cōtra successiōnē: in inferiori f̄m: deferēdo mouetur sup̄ axe suo orthogonaliter sup̄feriā eccentrici iacēte ita q̄ superficies plana circūferētiæ epicycli quā cētrū corporis lunæ motū epicycli describit ī superficie plana eccentrici m̄eat nusquā ab eo declinās.

¶ Declarat qualiter epi. moueatur: & duo agit: primo enī epi. motus dicit̄ qualitātē secūdo uero eiusdē æqualitātē ibi. Circūuoluitur tamē epi. dicit̄ igitur primo q̄ epi. deferens lunam in ipso infixā. s. in superficie plana eius a polo utroq̄ æquidistantiæ mouetur in parte superiori cōtra in inferiori uero secūdū ordinē signor̄: circa propriū centrum polos & axem orthogonaliter & perpēdiculariter super superficie ec. iacētē: & q̄a eius axis perpendiculariter cadit super superficie epi. & centrum epi. est in superficie ec. sequitur superficies epi. quā describitur a linea exeunte accētro epi. per centrum lunæ imperfecta reuolutione: sit eadem cum superficie ec. neq̄ ab ea declinet neq̄

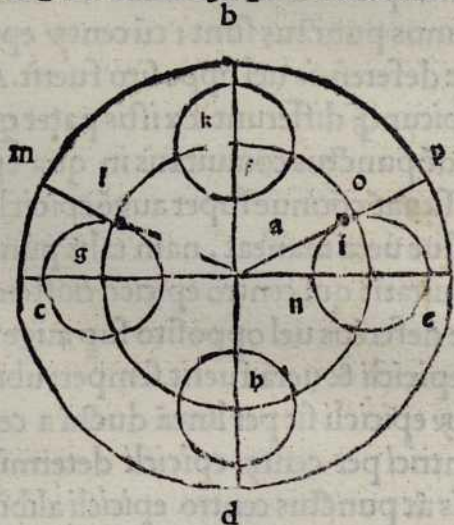
PLANETARVM

ea iterfecat imo luna existēs i superficie epi. et erit i superficie ec. ¶ Pro noticia distorę ē notādū prio ex snia Aristotelis septio phy. q̄ ois motus circularis corporis nō circūdatīs cētrę mundi imo totaliter extra illud cōponitur ex duobus motibus tractiōis uidelicet & pulsiois ut si uoluat rota circulariter: mouēs unam eius partē ad se trahit: reliquā uero a se pellit: q̄ motus ad diuersas erunt positionis differētiās tractio nāq; & pulsio ad ptes diuersas terminātur ut ibidē inqt p̄hs: cū terminus a quo pulsiois ad quē sic tractiōis terminus. quom i ḡ epi. totaliter exeat cent̄rę totius & feratur circulariter ad diuersas differentias positionis mouebitur scđm diuersas eius ptes alterā uidelicet uersus occidētē & cōtra ordinē signorę & alterā uersus orientē & scđm quare alius motus pti superiori aliūq; inferiori dādus est: & iō dixit epi. scđm prem superiorem cōtra: scđm uero inferiore scđm successione signorę moueri: pars nāq; superior & inferior distinguūtur i duobus punctis cōtactus a lineis ex centro mundi exeuntibus ad zodiacū. u. g. i centro a zodiacus b c d & epi. in ec. e f g h designetur ducātur duæ lineæ epi. in punctis e & g tāgentes a centro mundi ad zodiacum usq; q̄ sint a c b a g d Arcus e f g dicitur superior i quo luna cōtra ordinē signorum mouetur: reliqs uero g

h inferior in quo fertur scđm ordinē luna nāq; in e pūcto existēs si p̄ superiore arcū mota pueniat in f ex b i c in zodiaco mutabitur ductis lineis uera loca eius oñdētib°. Inde uero si ad g locus eius in zodiaco erit pūctus d mota i ḡ p epi. supius e f g i zodiaco b c d spaciū cōtra ordinē signorę descripserit. inde uero non amplius contra ordinē signorū moueri pōt: cum terminis remotiōis sit punctus cōtactus g sed si ad h ueniat & e per inferius epi. ex d in c & c in b delata erit scđm ordinē signorę. Patet mō qualiter epi. scđm partes diuersas supremam uidelicet & infimam ad partes oppositas scđm & contra ordinem signorum moueatur. ¶ Sed nolo reticere dubium quo merite aduersantes possent me infestare. Motus quidem pulsus & tractus ex snia p̄hi septimo phy. uiolenti sunt diuidit nāq; motum uiolentum in motum pulsionis: uectiōis tractionis & uertiginis: si epi. mouetur motu uertiginis & ex cōsequēti pul

sionis & tractiōis: uiolēte mouebit qđ de hiis corporibus incōuenit d̄ cere: q̄a motus eorę nō eēt perpetui: quare hoc motuo quis epi. destruere conabitur. ¶ Ad quod dicendum q̄ si uolumus nominare motum epi. motū uirginis & pulsus & tractus improprie dices: cum huiusmodi motus proprie fiant in hiis quā a corporibus mouentur: ut patet in loco p̄allegato: motus nāq; uertiginis proprie qui est motus uiolentus reperitur tātum in hiis inferioribus corruptibiliibus quorum centrum est extra centrum totius: & sunt graua uel leuia motus nāq; uertiginis componitur ex ascēsu & descēsu & motu laterali ut patet: quo si graua moueantur motus ascensus uiolentus est eis si uero leuia motus descensus & similiter lateralis quod de corpore cōleste neq; graui neq; leui dici non potest. ¶ Sed dices ad minus habetur epi. scđm diuersas partes ascēdere & descendere. hoc non nego neq; habeo pro inconuenienti dum mō talis motus nō sit per lineas rectas ut in theorica solis in qōne qua utrum ec. dari sit possibile querebatur clare demonstrari. ¶ Secundo ē notandum q̄ causa quare luna supra centro mundi sit inæqualis est epi. si nāq; epi. non haberet semper uniformis esset eius motus unde cum centrū epi. regulariter moueatur supra centro mundi: si ubi est epi. centrum esset: lunæ ipsa haberet eius æqualitatem: q̄ autem non habeat hoc est ppter motum quē habet in epi. qđ declarat. St nāq;

zodiacus designatus supra cētro e i quo. 4. æq & recti anguli pigāt i. 4. q̄rtas zodiacū diuidētes q̄ sūt b c d e & a b ductis lineis rectis ab a ad b. 4. pūcta notū ē. 4. angulos q̄ sūt ad a &. 4. q̄rtus zodiaci epi. æq̄libus tpibus p̄trāsire scribat i ḡ q̄ter epi. i hiis singulis pūctis f g h i epi. i ḡ i f cōstitutio sit lūa i pūcto k epi. erit locus b lūæ & epi. idē moto epi. hinc ad g usq; & luna in l loco epi. mouebitur uero loco eius in zodiaco m existente quare lūa tardior ē epi. ut angulus i cētro mior & in zodiaco mior arcus oñdit. Sed epi. scđo moto i h & lūa a pūcto p̄tiori epi. i. n. mota erit utriusq; d exāte: q̄re nūc q̄ epi. uelocius mota erit eisdē ut prius hoc māifestatibus. At epi. i i & lūa i o trāssa

THEORICA

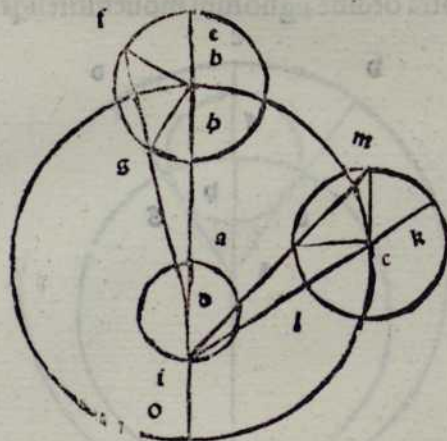
ta erit loco eius i zodiaco p uelocius epi. Hinc uero epi. i f & lūa i k tardius erit mota: qre cū epi. in cētro mūdi sit sēp æq̄lis: & lūa qñq; eo tardior & aliqñ uelocior existit rōne motus epi. iæq̄lr mouebit. Et hoc uidēus de motu eius: quom aliqñ motus eius uerus sit. 12. g. & minus: qñq; plus. 14. cū epi. sēp. 13. g. & .n. m. moueat. Et si qs speculet i hoc exēplo cōpndet lunā i pte inferiori ep. uelocē & tardā i pte supiori eiusdē pp supius dictā cām.

¶ Deinde cum dicit.

Circunvoluit tñ epiciclus taliter ut super cētro pprio atq; axe irregulariter moueat. Sed hæc irregularitas ad uniformitatem reducit istā: ut a puncto augis epicicli mediæ quicūq; sit ille quolibet die naturali tredecim gradus & quattuor minuta fere recedēdo regulariter elonget. Aux autem mediæ epicicli est punctus circumferentiæ epicicli quem oñdit linea a puncto diametraliter opposito cētro eccentrici in circulo paruo p centrū epicicli ducta sed aux epicicli uera est punctus eiusdem circumferentiæ quæ linea a centro mundi p cētrū epicicli ducta indicat hæc duæ auge unus punctus sunt: cū centꝝ epicicli auge deferentis uel opposito fuerit. Alibi at ubicūq; differunt. Ex istis patet q; nullus idē punctus cōcauitatis in qua epiciclus situat cōtinue super auge epicicli mediæ siue uera maneat. nam talis punctus cōcauitatis qui centro epicicli existente in auge deferētis uel opposito sup auge mediæ epicicli & uera fuerit semper: ubicūq; centꝝ epicicli sit per lineā ductā a centro eccentrici per centꝝ epicicli determinat. Talis at punctus centro epicicli alibi quā in auge uel opposito existente. nō est sup auge mediā epicicli neq; uerā. imo tā aux uera quā mediæ sunt tunc sub locis eiusdē cōcauitatis aliis. Tres nāq; lineæ p dicta puncta oñdentes in cētro epicicli tunc sese secabūt. erit tñ ita ut aux uera sēp dū ab auge mediæ differt sit inter auge mediā & punctū cōcauitatis sub quo aux uera dū centꝝ epicicli in auge deferentis uel opposito fuerit eē solet. Quare seqt ut tā

aux mediæ epicicli quā uera cōtinue uariant. Inferet ex hoc etiā q; reuolutio epicicli circa centꝝ suum centro epicicli per superiorē eccentrici medietatem discurrēte sit uelocior per inferiorē uero tardior.

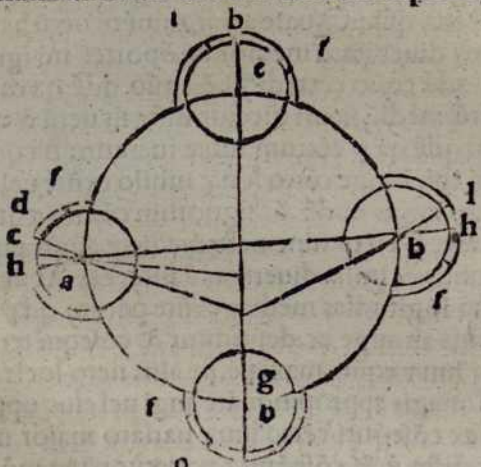
¶ Declarat æq̄litate motus lūa i epi. p quo ē notādū q; tā a cētro mūdi q ec. q ēt a quocūq; alio puncto itra ec. situato iæq̄lr distat epi. circūferētiā: eo q; nullū eorū ē cētrū eius qre eiusdē circūferētie punctus maxie a cētro mūdi rēotus assignatur: q aux epi. uera ē appellatus aux qdē q̄si maxia: eleuatio & punctus rēotus maxie: uera at ex quo a cētro mūdi accipitur: punctus at maxie eidē cētro p piquus i epi. oppositū augis uere nōinatur: q duo p lineā rectā a cētro totius p cētrū epi. trāsēūtē inueniētur: q cū seccet epi. i duobus punctis sectio superior aux: inferior uero oppositū erit augis unde in cētro a e ec. b c designetur & cētrū mūdi d & supra puncto b epi. e f g h & lineā d h b e p cētrū epi. eū in duobus punctis e & h seccās ducat dico punctū e a cētro mūdi rēotissimū & lineā d e lōgissimā: & h ppinq̄simū & d h lineā breuissimā. Si nāq; lineā d e nō sit lōgissimā erit d f & b f lineā p.

ducta: erit lineā d b e æq̄lis lineis d b b f q̄ cū sint lōgiores lineā d f p. 20. pri. erit lineā d e lōgior d f qre e punctus augis uere. Similr si d h nō ē breuior erit d g & pducta lineā b g erunt duo latera g d g b lōgiora tertio d b ex pri. ex qbus dēptis b g h æq̄lib' d g adhuc lōgior rēanebit q̄ d h h igf erit oppositū augis uere. At qa cētrū ec. sicut supra mōstratū ē circa cētrū mūdi mouet circulū describēdo: in quo si accipiatur punctus diametraliter oppositus cētro ec. l ducta diametro a d i lineā ab illo puncto p cētrū epi. descripti i puncto c auge mediā & eius oppositū ostēdet: unde si ducatur dicta lineā seccās epi. in k & l erit k aux mediā & l oppositū qd' eodē mō ostēditur. ductas nāq; lineis in m c m c n erit lineā i c k æq̄lis lineā i c c m q̄ cū lōgiores sint lineā i m erit lineā c k lōgior & punctus k aux eodē mō qa lineā n i n c sunt lōgiores lineā i c dēptis æq̄libus c n c l lineā i n p cōe; lōgior erit lineā i l l igf erit oppositū augis mediæ: q̄ qre mediā dicatur pate

PLANETARVM

bit. Et q̄a eadē līea trāsit p̄ auge eccē. cēt̄e eiusdē cēt̄e mūdi & p̄ctū dictū diametraliter cēt̄ro. ec. oppositū & p̄ oppositū augis. ut patet de līea b a d i o oīa nāq; h. puncta i linea repiunt eadē ut ex theonica solis liq̄t seq̄t cēt̄ro epi. i auge ec. uel in eius opposito cōstituto auge uerā mediāq; & eaz̄e opposita minime differri. līea nāq; quaz̄e altera a cēt̄ro mundi altera uero a puncto opposito cen tro ec. epi. i locis dictis exñte unīat̄ q̄re & termini ut q̄s p̄ se poterit i p̄dicta figura speculari & i seq̄n ti: q̄ si epi. extra hāc duo loca situet ut i puncto a qa līea q̄ trahuntur p̄ duo dicta puncta & p̄ cēt̄re ec. nō unīuntur: qa aīr̄ irēt ad auge & oppositū i cēt̄ro epi. se secāt tres terminos hñt & fines & non ad punctū eundē desinunt qa tunc līea i medio se secātes unū terminū hērent qd' i geometria ab surdū ē hēbunt iḡi tres terminos ut demōstrat fi gura a & qa ubicūq; sit epi. līea q̄ ducitur a cēt̄ro ec. p̄ eius cēt̄re sēp ē aq̄lis & nūq; uariatur: termi nus eius i cōcauitate epi. i. in q̄ situat̄ epi. sēp erit idē nūq; uariabilis: q̄ sēp noīetur b sed quom epi. exñte i auge seu i opposito. 3. līea q̄ ducuntur atri bus dictis punctis p̄ cēt̄re epi. unīuntur idē erit ter minus b (oī u; eaz̄e: q̄re b p̄ctus. auge uerā & me diā mōstrabit neq; distīguētur: & eodē mō epi. i opposito augis exñte b erit sēp idē punctus triū līearū & cōseq̄nter aux uera & media. Epi. uero in a moto erit punctus b nō uariatus: & aux uera c & media d q̄ cū nō sint amplius eedē cū b erūt uariate & mote: q̄re tria puncta. 3. dictas lineas ter minātia differunt & c aux uera erit sēp i eoz̄ me.

dio eo qd' cent̄e mūdi ē i medio centri ec. & pun ctum cōcauitatis: hiis ita declaratis q̄ p̄ modū co relarii ponunt̄ i līa dico epi. circa p̄prium cent̄e & cōseq̄nter luna i epi. in aq̄l̄r mouetur & elōga tur ab aliquo puncto fixo ut puta b mouetur tñ n̄niformiter ab auge media. q̄ iō media dicta est q̄a ab ea motus lunā aq̄lis ē: & eius mediāte aq̄ litate i aq̄litas ueri motus māifestatur. Ab illo iḡi puncto augis medie singulis diebus. 13. g. & 4. m. fere hoc est. 3. m. & 4. scda elōgatur. Quaz̄ licet ab hac auge aq̄l̄r moueatur nō tñ simpl̄r motus eius regularis ē. ex quo illa arcū nō ē fixa imo ua riabilis. mouetur nāq; & uariatur cā motus epi. iō ne diuersi situs eiusdē ab auge: unde q̄nq; moue-

tur hic punctus ad ptē eadē ad quā luna & tūc lu na in motu uelox est quia causat elōgationē eius ab auge & ultra hoc motum augis: ad partem eā dem. At qñ aux mouetur ad ptem diuersam par ti ad quā luna mouetur tūc tardius ē motus eius in epi. elōgatiōem quā debet causare ab auge me dia p̄tim ip̄a & p̄tim aux q̄ ad ptem oppositā mo uetur causat. Exempli cā in p̄scripta figura epi. in e exñte: erit aux media in b & luna sit ibidē: hinc moto epi. in a aux media translata erit a b in d a quo luna in flexū elōgata ē. 13. g. 4. m. sed quom prius fuerit in b egit duo spacia d f motum suum regularē & motum augis b d plus iḡi. 13. g. 4. m. mota erit. Item epi. in eodem loco & auge media d & in ea luna feratur epi. i g aux media facta erit itez̄. a quo puncto luna elōgata manet b d f. 13. g. sed qa ante erat in d fecit iḡi arcum d f minus. 13. g. cum eos aux motu ad p̄tem cōtrariam cōplerit hinc uero epi. moto ad h aux media ex b transla ta erit i l a quo luna elōgata est arcu i b f. 13. g. sed quom prius in b fuerit arcu b f tantum minus. 13. g. qa aux ex b in i partem cōtrariam motui luna mota est. Rursus epi. in e redeunte aux q̄ erat in i in b reuertetur: a quo b lunā arcu b f. 13. g. elōga ta erit scdm qa erat in i mota erit arcu i b f plus. 13. g. eo q̄ aux uersus lunam mota erit. Vnde siq; p̄fectā memoeretur ea quaz̄ mō dicta sunt patebit epi. reuoluto p̄ ptem superiorem ec. lunam uelo cius esse motam & p̄ ptem inferiorem tardius. ut eo moto ab h in e & ab e in a partem superiorem motum patuit fuisse uelociorem qa aux moueba tur uersus lunam. At eodem ab a in g & inde in p̄tem inferiorem luna in epi. tardior fuit auge ad p̄tem oppositam translata. Quaz̄ uero sit pars su perior ec. q̄ uā inferior in qbus hez̄ diuersitates cōtingunt & qbus punctis separentur infra pate bit ubi ostendā locum maxie aequatiōis centri. i. diuersitatis augis medie a uera: q̄ & patebit cum accidat in duobus punctis ec. terminabimus line am: līeam augis in puncto opposito centro ec. orthogonaliter secantem: tota pars ec. uersus eius auge ab hiis punctis dī superior in qua quom centrum epi. mouetur luna uelox in epi. erit reli qua uero uersus oppositum augis ab eisdem pun ctis inferior: in qua epi. moto luna tarda i eo erit in motu. Quod q̄ ita sit inferius patebit.

Linea itaq; medii motus lunā est quaz̄ a centro mundi usq; ad zodiacum per cēt̄rum epicycli protrahitur. Medius motus lunā ē arcus zodiaci ab arietis initio usq; ad dictum locum.

Postq̄ i superioribus actū ē sufficiēter de orbi bus p̄cialibus lūz̄ & singulis notibus qbus ferūt̄ur orbes illi. In p̄seti pte dat modū uerū locū lūz̄ habēdi p̄ oēs dictos motus p̄ciales terminos tabulaz̄ declarādo & cāones rōnibus exponēdo Et circa hoc. 7. facit scdm q̄. 7. necessaria declarat scda ps icohat ibi cēt̄e mediū. tertia ibi līea ue-

ri loci. quarta ibi æquatio centri. quinta ibi argumētum lunæ medium. sexta ibi argumētum autem ueræ. septima ibi æquatio argumēti. Pro prima partis declaratiōe est sciēdum. Qd' cum luna in cētro mundi motum habeat inæqualem & cōsequenter in zodiaco: si eius uerus motus irregularis debeat inueniri: motum aliquem in cētro terræ regularē quo mediante eius uerus emergat imaginari oportet qui propter hoc q' sua regula mediante uerus inuenit' medius motus appellatus est: ut clauit in theorica solis. linea autē quæ huiusmodi motu mouetur linea medii motus seu motus lunæ regularis dicta est: & est quæ ducitur a cētro mundi per cētrum epi. ad zodiacum usq; quæ regularis erit motus siquidē ut patuit epi. supra cētro totius est uniformis. medius uero motus est arcus ab initio arietis hoc motus factus in illo arcu ad dictā usq; lineā numeratus scdm ordinē signorū quia hoc mō mouetur epi. lūa ut patuit circa h' multa declarāda reliquo tāq; nota ex theorica solis exēpla tñ in fine patebūt.

¶ Secundo cum dicit.

Centrum lunæ patet ex dictis.

¶ Pro scdo remittit ad nos dicta superius: unde est notādum q' si habito medio motui diuersitas & æquatio iter eū & ueræ motū addiciatur seu ab eo subtrahatur uerus emerget motus: quare prius hāc differētiā & equōnē hīc oportet & quanta sit nō ignorare. Equō autē una principali de causa ppter diuersum situm & distātiā epi. ab auge uariatur: alia nāq; ut patebit est in auge: in opposito: & alia in locis reliq;. Quare p uera æquatiōe habēda distātiā epi. ab auge scire necessariū est: quā ppter eam superius dictā cētræ lunæ uocauere. Qd' per geminatinnē elongatiōis lineæ medii motus solis a linea medii motus lunæ reperit: ut supius patuit: illo rex. dicti uero orbes: ad quē nos reititit qñ dicit cētræ lūa patet ex dictis.

¶ Tertio cum dicit.

Linea ueri loci siue ueri mot' lūa ē q' a cētro mūdi p cētræ corporis lūa ad zodiacū extēdit. Ver' mot' lūa ē arc' zodiaci a principio arietis usq; ad dictam lineam.

¶ Declarat tertiū. s. lunæ locū ueræ: unde si a cētro terræ per cētræ lunæ ad zodiacū usq; linea trahatur dī linea ueri motus uel ueri loci eius. Veri motus: quia motus huius lineæ ē motus lunæ ex quo per eius cētræ trāsit: & ueri loci quia punctus zodiaci hāc lineā terminās uerus est locus eius sicut in oībus planetis est. Qualiter uerus motus & uerus locus differant patet ex theorica solis. Et hic dī q' uerus motus ē a principio arietis arcus. i. ī arcu factus motus ad dictā usq; lineā scdm ordinē signorū cōputatus. At uerus locus ē terminus huius arcus & finis lineæ dictæ ut ibidem plenus fuit declaratum.

¶ Deinde & quarto cum dicit.

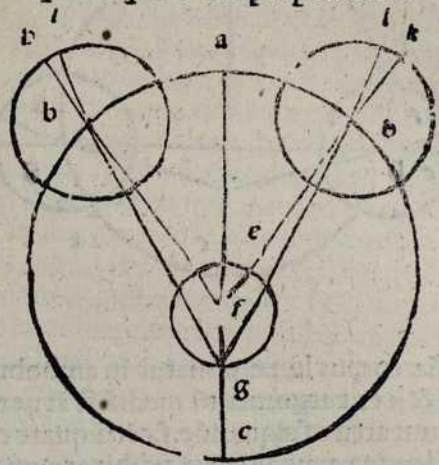
Æquatio cētri ē arc' epicycli auge ipius ueræ & mediā iter cides hāc lūa fit cētro epicycli ī auge eccētrici uel opposito existēte maxima uero cum ipm fuerit modicum infra longitudes medias deferentis.

¶ Declarat qrtū principale. s. centri equōnē. p cuius declaratiōe bene aduertendū est q' q' differt medius motus lunæ a uero eius p diuersitatē uel equōnē: illā hīc oportet ut p eius aditiōnē uel dēpitiōnē ex medio motu emergat eius uerus. diuersitatē aut hanc luna in motu eius in epi. ut patuit supra causat. siquidē nāq; sēp eēt ī auge uera uel in opposito in epi. q' eadē linea trāfiret p cētrū epi. & lūa & cōsequenter eadē eēt medii & ueri motus lineā nulla eēt æquatio nullaq; diuersitas inter mediu & uerū lūa motū eēt repta: at q' nō semp est in locis memoratis imō p' epi. motū quē hēt in epi. ab illis elongat distāt & diuersificat ueri & medii motus lineæ: q're equō dat & diuersitas inter eas causata a motu lunæ in epi. & eiusdē distātia a uera auge oportet igī nō ignorare eius rētiōnē ab illo puncto augis uete q' argumētū ueræ dī ut infra dicit. At q' ab auge uera minime uniformiter elongat ut patuit supra imō ab auge media. Aqua distātia argumētū mediū noiatur: priō p t'pis q'ritatē argumētū mediū repitur & distātia lunæ ab auge media: deinde accipitur differētia inter auge mediā & uerā: q' addita uel dēpta uerū argumētū lunæ & eius ab auge uera habebitur distātia q'sita: Quare ad argumētū uerū habēdū prius diuersitatē memoratā oportet nō ignorare: q' qdē equō cētri dicta ē: equō qdē q' ea argumētū mediū sicuti dicitur infra sit uerū & æquātū cētri qdē q' p cētrum lunæ iuenitur: nā q'do cētrum epi. ī auge cētro lunæ nihilo exāte uel in opposito augis eodē. 6. signorum cōium æquatio cētri nulla ē: eo q' tunc uere medietq; augis punctus ē unus: & nulla diuersitas ē inter eas. At uero epi. infra lōgitudies medias exāte parum qd' p distātiā eius ab auge ec. dēpnditur & cōsequenter p cētrum lunæ equō maxia ē. in aliis uero locis cētro epi. magis appropinquate augi uel eius opposito & ex cōsequenti cētro lunæ uariato maior uel minor dicta ē & cōsequenter uariatur patet mō q' liter cētro lunæ uariato equō cētri uariatur & iō ita dicta ē. At q' autor nō solū nō demonstrat locū ec. ubi maxia cētri accidat æquatio: uerū eū nō distinguit sed ī cōfuso inqt æquatiōnē maximā modicum īfra lōgitudies medias deferētis cōtingere: iō ne locus aliq; dubitatiōis reaneat locū maxime æquatiōis determinabo & terminatū demonstrabo: qd' ut cōmodius fieri possit ec. a b c d cuius cētrū ē & diameter augis a e d cētrū mūdi f & punctū oppositū ī puo circulo g describatur & a puncto f f b & a g g c sup augis lineā ppēdiculares ad circūferētiā ec. usq; p'trahatur: erit linea f b lōgitudinis medie & h media lōgitudinis: & pūctus c q' modicū ē īfra lōgitudinē mediā locus ē ubi

PLANETARVM

maxia cētri cōtigit equō. pductis lēis c f c e b e b g patet ex theorica solis q si ex pūcto aliquo i dia metro circuli pter cētrā lēa ducat sup eadē dia metro ppēdicularis ad circūferētiā. & alia a cētro circuli i eodē pūcto cū priori cōcurrēs angulū cā būt maiorē quocūq; angulo i eadē circūferētiā a duabus lēis p dīctis pūctis termialibus cāto: q de mōstratū fuit i dīcta theorica ubi pbabat maxi mā cōtīgere equōne argumēti solis i pūctis lōgi tudis medie. u. g. i exēplo qā b f ppēdicularis ē su p a d ducta lēa b e angulus e b f maxius ē q i cir cūferētiā cāri possit a duabus lēis pūctis eidē e &

lent: & p 1). eiusdem anguli b & d cōtra positi: qre p. 2). 3. arcus illis augulis æquis subtensit h i & k l equōnes centri epi. in b & d distāte æqliter ab auge ec. æquales quod erat propositum.

¶ Quinto cum dicit.

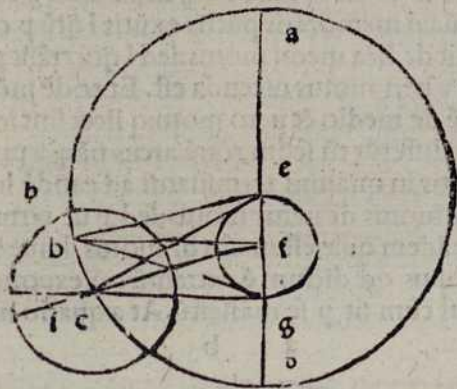
Argumētū lūæ mediū ē arc' epicycli ab auge epicycli media scdm motū cētri cor poris lūaris usq; ad idē cētrā lūar cōputat'

¶ Declarat qntum unde est notandum ueluti p pte supra dixi q motus lunæ in epi. agit q eius uerus motus a medio diuersificetur: qre ille mo tus dat differentiam & æqtiōem qua immediate differunt: sed omne illud quo immediate repitur æquo & diuersitas ueri motus a motu medio uo catur argumentum ut claruit in theorica solis & ibi cām assignauit: motus igi & remotio lunæ a li nea mediū motus seu ab auge uera epi. argumen tum lunæ ueq; dicitur. At qā ab auge dīcta nō re mouetur æqlitr Imo ab auge mediā: ab alia elō gatio mediū dicitur argumentum eo q regula ris est & p eam ueq; argumentum repitur æqua tiōe adiciendo uel remouendo. & ideo dicit argu mentum lunæ mediū esse arcum epi. ab auge mediā ad centrum usq; lunæ secundum motum eius numeratum cuius exemplum patebit.

¶ Sexto ibi.

Argumētū at ueq; ab auge uera usq; ad cētrā corporis lūæ ptēdit. Differentia igi in ter hęc argumēta qñ differūt ē cētri equō Cū uero cētrā epicycli lūæ mīus sex signis fuerit: maius est argumētū ueq; medio. iō equō cētri argumēto medio adiicit. Sed cū plus. 6. signis fuerit fit ecōuerso: qre tūc subtrahit ad habēdū uerū argumētū.

¶ Declarat argumentum ueq; dicens esse arcum epi. ab auge uera scdm motum lunæ ad cētrā usq; eius ptēsum: p cuius exemplo & canonis notifi catione ec. a b c d designetur cuius diameter a c a puncto augis ente & in punctis b & d bis epi. figu retur: p centra quorū lineis ueras & medias auges oñdentibus ptractis e uera f mediā similiter g ue

f terminātibus: & eadē rōne qā c g ppēdicularis ē sup eadē: erit angulus e c g maxius: qre maior an gulo totali b sed angulus e b f maior ē angulo e c f p eadē qbus dēptis p cōem sciam restabit an gulus f c g amplior angulo f b g si nāq; ex maio ri mīus & maius ex mīoris demaf qd' ex maiori remāet adhuc ē maius. angulus igi f c g maxius ē q i circūferētiā ec. scribi possit a similibus lēis. Qd' si supra cētro c epi. circulef h i & lēa g c usq; ad h & f c usq; ad i prahāt erit ex. 1). pri. angulus h c i cōtra positus angulo f c g maxius: & p. 2). 3. arcus epi. h i equō. s. cētri maxius: qd' erat pposi tū i pūctio. ¶ Quār at cētro pposito equō cē tri iuestiget ex quo difficile & qā Pro. in qtra dī ctiōe Almag. hoc agit pseq; recusauit: tāto magis qā pticulare nimis qd' a nro pposito se cluditur: ueq; tūā regulā uniuersalē rōnē redētē tabulā cētri lunæ æqtiōis demōstrare p utile uisū ē. pōi tur nāq; i p fāta tabula duplex ordo centroꝝ æq lē remotionē epi. ab auge ec. designatiū ad ptes diuersas. ut. 1). 5). 9). 0. 2). 5). 9). & c. & eadē inuenitur equō centri. Quare dico centro epi. æq remoto ab auge ec. ad ptes diuersas equōnes centri tunc cōtīgentes sunt æqls. ut signato ec. a b c d cuius diameter a c cētrā e cētrā mundi f & punctus op positus cētro ec. g & aux ec. a aq duo arcus a b se cundū ordinē signorū. 2. a d cōtra capiātur: dico epi. i b & i d exūte equōnes æqls: signatis nāq; i hiis pūctis epi. h i & k l & pductis lēis f b h g b i & f d k g d l erunt p qtrā ptem. 7. 3. duo latera f g f b triāguli f b g æqlia duobus lateribus f g f d tri anguli f d g & p eandem basis unius g b basi alte rius g d qre p. 8. primi anguli f b g & f d g aqua-

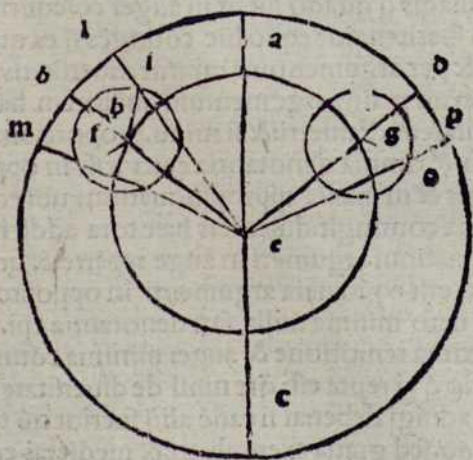
PLANETARVM

gulo fei ex doctrina. 16. eiusdem primi: quia angulus extrinsecus: erit & sibi æquili g e l maior angulo f e i igitur p. 25. 3. arcus c d maior arcu a b quod primū fuit propositum: & simili modo demonstrari potest quoto magis ceteræ epi. ab auge elongat tanto æquatio maior est: quia cetero terræ magis appropinquat: quare p. argumenti æquatione uerificata habenda oportet cum cetero medio minuta repiet, proportionalia ut uidebitur: p. secundo uero est sciendum ex doctrina. 3. euclidis, ppe in initio quod linea dicitur circuli contingere non quicquam tangat sed si ita tangat quod ex utraque parte ducta circuli non secet ut linea e n tātū in puncto o tangit epi. id dicitur ei contigēs & o dicitur punctus contactus lineæ a cetero terræ exeuntis: in quo puncto cum luna fuerit epi. non uariato maior contigit æquatio argumenti quod si eēt in puncto lineæ secantis quare maior est æquatio c n quod c d quom punctus contactus o sit terminus remotiōis: nam si semidiameter epi. ad punctum contactus. 80. trahatur lineæ e d in puncto p secabit: & erit linea. 80. longior linea g p tota. s. pte quare angulus g e o amplior angulo g e p p. 24. primi: & p. 25. 3. arcus c n maior arcu c d id quod argumentum denotauerit lunæ eēt in punctis contactus æquatio maxima repiet: in aliis uero locis secundum uariationem argumenti æquatio uariatur quare non in merito argumenti æquatio dici debet: cum p eū quanta sit repiat: quod quilibet fiat non itēdo p se quod sapius ab hiis me uel ne abstineretuli: sed quia equatione non tamen dat argumentum ueræ est quilibet ea medius motus æquat & uerificat docet id uidere oportet si argumentum fuerit minus. 6. signis: ut in figura hac in qua c existēte arietis initio argumentum uero h i minus: medius motus lunæ c a b maior est uero c a l quare equatione b l ex medio motu decepta uerus motus restabit. ¶ At uero argumentum maiori. 6. signis ut h i k medius motus c a b minor est uero c b m quā medio motu equo addit & uerus resultat: quia hic facile est si bene quis speculet figurā non p lōgo sermonē in nimia declinatione: tanto magis quia plures exposui canones de equatione. ¶ Mō autem restat duarum regularum de æquatione argumenti ratione demonstrare: quarum prima est: quia in tabulis argumentorum lunæ equonū duplex scribitur numerorum arguti ordo: uidelicet. o. i. 5. 9. o. 2. 5. 9. quorum primus designat distantiam lunæ ab auge secundum motum lunæ: secundus uero eiusdem contra eius motum æquale

distantiam: p quo uerificatio dico luna ab auge uera epi. æquale ad partes diuersas remota æquationes argumentorum eēt æquales: unum zodiaco a b c d in cetero e & ec. f g sup f epi. h i k descripto: & ducta linea e f b epi. in parte superior secabit in puncto h auge uere: aqua si. i. secundum motum lunæ & k contra puncta æquidistantia capiatur: in quibus luna existēte æquationes argumentorum contingunt æquales productis namque p dicta puncta lineis e i l e k m & semidiametris f i f k quia arcus h i h l p ypotesein sunt æquales h f i & h f l anguli infra illos arcus formati erunt æquales p. 26. 3. quare & anguli i f e l f e per. 13. pri. sed quia duo latera æquum angulum continentia f e f i æqua sunt duobus lateribus alium continentibus angulum æquale f e f l erit p. 4. pri. angulus f e i æqualis angulo f e l quare p. 25. 3. arcus b l arcui b m adhuc æqualis quod erat primum propositum. ¶ Secunda regula epi. centro æqualiter ab auge ec. remoto ad diuersas partes eiusdem uel simili argumentis manentibus æquationes argumentorum æquales capiatur namque in præfata figura ab a auge ec. b punctum secundum ordinem signorum & d contra æqualiter distantia & cum in b sit epi. super puncto g ec. secundo idē scribatur n o producta linea e g d in quo argumentum n o æquale argumento h i capiatur linea e o p protracta: æquationes argumentorum æquales esse demonstrabo: ducta namque g o semidiametro epi. quia arcus h i & n o per ypotesein sunt æquales anguli f & g infra eos formati per sapius allegatam. 3. 26. erunt æquales: quare p. 13. primi reliqui e f i e g o æquales: at quia f i f e duo latera trianguli f i e angulum f continentia æqualia sunt duobus lateribus g o g e angulum g æqualem continentibus erit per. 4. pri. angulus f e i æqualis g e o angulo igitur per. 25. 3. arcus b l æqualis arcui d p quod fuit secundum propositum quare in tabula æquationum lunæ duplex ordo centrorum ponitur duplicem distantiam a qualē denotantium quibus minuta proportionalia æqualia æqualia immo eadem correspondent.

¶ Deinde cum dicit.

Diuersificantur tamen æquationes eorundem argumentorum centro epicycli ab auge deferentis ad oppositum eunte: continue namque maiorantur secundum accessum centri epicycli ad centrum mundi. Vnde fit ut æquationes singulorum argumentorum quæ contingunt centro epicycli in opposito auge eccentrici existentes: sint maiores singulis æquationibus argumentorum quæ fiunt dum centrum epicycli in auge eccentrici fuerit: relatiuas suis relatiuis comparando. Excessus autem harum super illas diuersitates diametri circuli breuis nuncupantur. Linea uero a cen-

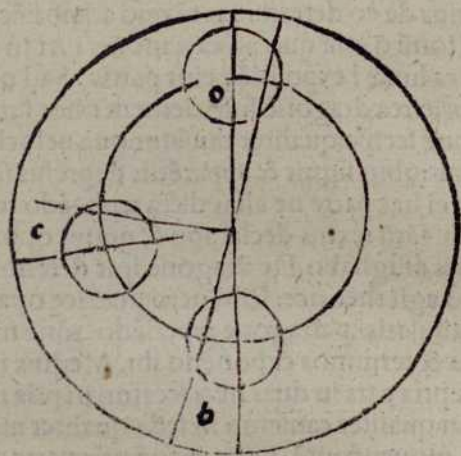

tro mundi ad augem deferentis protracta longior est linea ab eodem centro ad oppositū augis. Excessus autem illius super istam diuisus in .lx. particulas æquales minuta proportionalia dicitur: & duplus est ad eccentricitatem. Linea nāq; mediū motus lunæ quæ dirigitur ad augem eccentrici: nullam de istis particulis extra periferiam eccentrici tenet sed omnes intra. Ea uero quæ ad oppositum augis porrigitur omnes habet extra: nullam autem intra. Sed quæ ad alia loca eccentrici protenduntur aliquot de illis habent extra tantoque plures quanto uicinius centrum epicycli fuerit augis opposito: & tanto pauciores quanto uicinius augi. Aequationes autem argumentorum quæ scriptæ sunt in tabulis sunt quæ contingunt dum centrum epicycli in auge deferentis fuerit: sed ille ut dictum est minores sunt eis quæ centro epicycli alibi constituto fiunt: cum igitur cētrum epicycli alibi cōstituitur: quod fit dum centrum lunæ est aliquid: per cētrum accipiuntur in tabula minuta proportionalia: & per argumētum uerum accipitur diuersitas diametri quæ tota additur ad æquationem argumenti prius in tabula receptam si minuta proportionalia .lx. fuerint. Sed si minus fuerint non tota additur sed aliqua eius portio talis qualia sunt minuta proportionalia respectu. lx. & tunc proueniet æquatio argumenti uera ad tolem situm epicycli.

¶ Infert quoddam correlatiuum p̄ceptum: Nam quom demonstratum sit cæteris paribus æquationes argumentorum eorundem uel æqualiū propter accessum centri epi. adde centrum mundi uariari & maiores in augis opposito q̄ in auge contingere: & quanto magis terræ appropinquat eadem argumēto equo maior est attributa: ideo ne in accipiendo equonem error contingat oportet prius scire an epi. i auge uel in opposito uel i quo loco sit & secundum eius maiorem propinquitatem ad terram uel minorem equonem maiorem uel minorem accipere: unde habito argumento eius equo demonstratiue concluditur epi. in auge uel in opposito existente: at quia quæ contingit eo in opposito augis maior est cōtingente eo in auge consistente: maioris supra minorem ex-

cessum diuersitatem diametri circuli breuis cū nostris astrologiæ sciētiae sectatoribus nominamus: dicitur nāq; diuersitas quia differentia & excessus est unius super alteram: circuli breuis hoc est epi. lunæ: at quia hæc diuersitas contingit quia epi. lunæ non æqualiter a terra remouetur immo quandoq; magis appropriat q̄ alias ultra hoc oportet scire excessum maximæ distātiæ hoc est lenæ augis super minimam & oppositi augis: qui quidem refecatus ab augis linea uersus augem diuidatur in .60. partes æquales quæ minuta uocātur proportionalia propter inferius dicendam rationem: & nota q̄ homini excessus ad eccentricitatem duplus est ueluti demonstrari in theorica solis modo quando cētrum epi. lunæ & eius mediū motus linea est in auge continet omnia hæc .60. minut. intra circumferentiam ec. & extra nulla ex quo in maxima est remotione: ea uero quæ trahitur ad oppositū augis extra habet omnia intra uero nulla ex quo breuissima est linearum in aliis autem locis centrum epi. existēs aliquot intra & aliquot extra quia proprius est terræ q̄ si esset i auge & remotius q̄ in opposito: & quāto magis augi appropinquat tāto plura intra & pauciora extra: & quāto magis opposito augis plura extra & intra pauciora. Aequationes argumentorum lunæ quæ in tabulis notate sunt: sunt quæ contingunt ac si semper epi. esset in auge: supposito nāq; eo semper in auge existere sed tamen luna in epi. moueatur & argumentum crescat: ponitur tunc equo argumētum per singulos gradus. Sed quia in alia epi. existente de ille sunt maiores relatiuas suis relatiuis comparando. idest argumentis semper existētibus æqualibus ut uni. g. argumenti in augis opposito maior correspondet æquatio q̄ eidē in auge: & ita duobus in opposito maior datur æquatio quam in auge: & ita de singulis argumentis quadere per argumētū non inuenitur nisi equo eius in auge contingens: At quando epi. lunæ est extra augem quod deprenditur per cētrum lunæ quando est aliquid. i. quando epi. lunæ distat ab auge q̄ distātiā dictum est centrum lunæ nominari: per centrum lunæ accipiuntur minuta proportionalia hoc est quot minuta epi. hēt intra circumferentiā ec. denotāt nāq; q̄tū appropriat centro terræ magis q̄ quādo fuerit in auge cōsequenter quāto fuerit maior equo hic cōtingēs q̄ ea quæ i auge: & per argumentum capitur diuersitatis diametri: nam maius argumentum maiorem habet diuersitatem diametri: & si minuta proportionalia sint .60. & omnia denotantia epi. esse in opposito augis & in maxia appropinquatione ubi equo maxima contingit: diuersitas hæc tota addici debet æquationi argumēti in auge reperte: & quod resultat erit equo uera argumenti in opposito augis. Si uero minuta nulla sint denotantia epi. esse in maxima remotione & auge: minima cōtingit æquatio q̄ iā repta est: q̄re nihil de diuersitate diametri adiūgi debet: at si eadē aliq; fuerint nō tota tamē .60. sed gratia exempli .30. & medietas eorū

denotãtia epi . esse in locis intermediis auge & oppositum ubi equo neq; minima ceu illa quæ i auge neq; maxima uelut in opposito tunc non tota addi debet diuersitas sed pars media sicut epi. mediocriter appropinquat unde una pars debet addi semper quæ ad totam i tali se habeat proportionem: in qua minuta inuenta ad omnia. 60. se habent: unde quia minu. 30. medietas sunt. 60. medietas illius addi debet: nã epi. existente maxime terræ propinquo argumenti cum accidat maxima æquatio tota diuersitas addi debet: quando uero in loco fuerit mediocriter propinquo quod. 30. m. proportionalia denotant medium. 60. diuersitatis medietas erit adicienda. ¶ Quæ ut facilius apprehendantur zodiacus & eccen. cum tribus epi. in auge in opposito & loco medio per æquidistantiam describatur: per centra quorum a centro mudi ad zodiacum usq; lineæ ducatur: & i illis æquale argumentum sumatur ad zodiacum iterum ex centro eodem per extrema lineis pro tractis erunt. 3. æquationes augis quæ uocetur a. 10. g. gratia exempli. Oppositi quæ uocetur b. 16. g. & quæ est in loco medio uocata c. Cum æquatio a minima sit. 10. g. a b excedet quæ maxima est per. 6. g. qui diuersitas diametri dicitur: sed æquatio c maior e

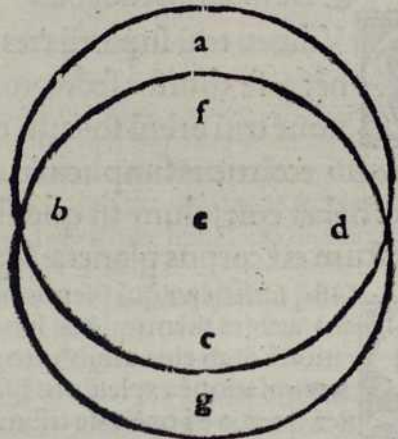

a quia epi. ibi magis appropinquat terræ & minor b quia remouetur magis: uidentur est quot. m. appropinquat & inuenietur q. 30. ubi in auge maxima remouetur & opposito per. 60. appropinquat terræ: quæ cum media sit inter maximam appropinquationem & remotionem æquatio c media erit inter a maximam & b minimam: quare medietas diuersitatis. 3. scilicet. g. cum tota sit. 6. addenda erit æquatio a quæ est. 10. g. & proueniet uera æquatio c. 13. g. ideo quia epi. in loco medio arithmetice existente est inter maximam appropinquationem & maximam remotionem æquatio c. 13. g. media erit eodem modo inter maximam. 16. & minimam. 10. g. æquationem. ¶ Notandum est primo q. minuta proportionalia sunt. 60. partes excessus lineæ longioris super lineam brevioris quæ quidem denotat maiorem uel minorem ad terram appropinquationem. ubi nanq; plura ue huiusmodi minu. reperiuntur extra circumferentiam eccen. ibi maiorem denotatur epi. appropin-

quationem esse ceus dictum est: & dicitur minu. quia sunt partes sexagesimæ illius excessus imaginando illum esse quoddam integrum cuius sexagesimæ partes minu. uocatur: Proportionalia quidem quia per proportionem eorum ad. 60. pars proportionalis capitur diuersitatis ad totam quod qualiter fiat patebit inferius: & hæc est una opinio de minu. proportionalibus. secunda uero opinio quam in sequitur. Ioannes de regio monte est q. minu. hæc sunt. 60. partes excessus maioris æquationis supra minorem: unde quoniam in opposito augis æquatio maxima contingit q. in auge minimam excessus illius supra hæc diuisus est in. 60. partes æquales minu. proportionalia eadē de causa qua dictum est uocata: & tunc per cœtrum medium non accipitur propinquitas epi. ad cœtrum terræ ut dicebat prima opinio immo de toto excessu & diuersitate diametri quot partes ad deinde sunt: unde si minu. proportionalia sint. 30. diuersitatis diametri in. 60. partes æquales diuise. 30. illarum addici debere denotant. Sed uel prima secunda opinio teneatur operatio in hoc nullo modo fallit: ubi nanq; contingunt esse. 30. minu. proportionalia partes: scilicet excessus longioris lineæ supra curtiorem extra circumferentiam: ubi etiam. 30. partes sexagesimarum diuersitatis diametri addi debent: & econuerso. Ego tamē exposui & ampliani primam opinionem cū eam auctor in text. etiam exponat. ¶ Secundo est notandum q. huiusmodi excessus seu longioris supra curtiorem lineam seu maioris supra minorem æquationem in. 60. partes potius q. alio numero partitus est: ut etiam omnia astronomi per. 60. diuidant ut physicum signū in. 60. g. g. in min. 60. quod in. 60. 2. etiam in. 60. 3. & c. & etiam tempus in tabulis diē scilicet in. 60. minu. minu. in. 60. 2. & c. Cuius rationem assignat Ptholomæo in primo Almagesti capitulo nono: & est quia astrologus in opere calculi indiget numero plures recipiente sectiones maxime pro partibus proportionalibus capiendo: non datur autem numerus infra numerum sexagenarium qui i tot partes secari possit quot iste partitur nãq; 10. diuisionibus: primo in. 2. medietates ut. 30. 2. in. 3. tertias ut. 20. 3. in. 4. quartas ut. 15. 4. in. 5. quintas ut. 12. 5. in. 6. sextas ut. 10. 6. i. 10. decimas ut. 6. 7. in. 12. duodecimas ut. 5. 8. in. 15. decimas quintas ut. 4. 9. in. 20. uigesimas ut. 3. 10. & ultimo. 30. trigessimas ut. 2. quare cū tot partibus integris partiatur in suo opere merito cum præponit astrologus: & quia minorum proportionaliū secūdu diuersum sitū epi. ab auge ec. & uariationē cœtri lunæ plures partes i tabulis reperiuntur: oportuit ea numero hoc sexagenario parti: & propter hoc minuta dicta sunt minutum nãq; est. g. pars sexagenaria ita unumquodq; istorum pars sexagenaria e illius excessus: excessus nãq; ille cōuenit cum gradu cum sit integrum quoddam sicut & gradus. ¶ Tertio est notandum q. per minu. proportionalia par capitur proportionalis diuersitatis ut dictum est ideo. m. proportionalia

PLANETARVM

& ecōtra nisi prius in sectionū aliqua fuerit & i ec
 cliptica mutari mediū nāq̄ ē in qd' cōtinue mu
 tās prius q̄ ad extremū peruenit ex .s. phy. q̄re cū
 idē fuerit in austrū & ad septētrionē trāsmutat̄ p
 q̄ transit sectio caput noiatur: reliqua uero cauda
 ea. f. qua ex septētriōe ad austrum pmutatur & li
 cet i corpore spico facilliter ostēdetur: & i plano
 etiā pōt mōstrari: unde sit zodiacus a b c d cuius
 aq̄lonaris polus e ita q̄ qcqd' ab eccliptica descri
 pra uersus e declinat septentrionale sit: at polus an
 tarcicus ut Pto. i suo planisperio demōstrat i pla
 no eodē describi nō pōt ueq̄ qcqd' extra ecclipti
 eā ab ea australē hēat latitudinē. Eccē. uero f b g
 d ecclipticā i b & i d itersecet qa epi. i g existēs au

stralis si in f pueniēs septētrionalis fieri debeat p
 sectionē d trāsit d caput appellata ē b uero cauda
 qa p eā ex f pūcto septētriōali australis sit i g trā
 slata. ¶ Circa ea q̄ dicta sunt dubitari cōtingit:
 pbauit nāq̄ auctor supficiē orbū augis lunæ &
 cōsequēter ec. eius a supficie eccliptice declinari
 cū poli eorū a polis eius declinat: cū ego in p̄ci
 pio theorice lūæ demōstrarem mathematice ecō
 trario. f. polos declinari pp hoc q̄ supficiēs decli
 net: quare uidetur circularis rōcinatio i p̄rio po
 sterioꝝ penitus reprobata. ¶ Ad hoc rōdeo h̄
 adinuicē sese cōsequi & cōuerti poli declinat̄ iḡ
 supficiēs a supficie: & ecōuerso supficiēs decliat a
 supficie: q̄re & poli & hoc in orbibus adinuicē cō
 cētriciis ut i dicto loco dictū fuit: adinuicē iḡ se
 inferunt tamen mō diuerso: qa supficiē declinari
 p poloꝝ declinatiōem tanq̄ effectus p suā cām cō
 cluditur: p̄rio nāq̄ i oibe aliquo poli describūtur
 si orbis esse incohare: a quoꝝ æquidistātia plana
 superficies cātur & si poli uariarētur & superficies
 cōsequēter pmutaretur: & si ponānt indirecto polo
 rū eccliptice & i axi eadē & superficies sub eclipti
 ce situata esset superficie. Superficiē tamen declia
 tio poloꝝ infert declinatiōem tanq̄ effectus noti
 or nobis suā ignotā cām: ignota nāq̄ ē nobis po
 loꝝ declinatio cū poli nullo pacto percipiuntur
 rōe idiuisibilitatis eorū: & quia ibi nō est stella q̄
 sola iter oēs partes orbis uisu percepta est secūdo
 cœli de orbibus loquor inferiorē sperarū non de
 octauo: at quia planetā declinari perceptū ē & cō
 sequenter eius orbū supficiēs planas cōcluditur

ēt polos eorū declinari: licet igitur hæc adinuicē
 sese inferant diuerso tñ mō ut patet: ad argumen
 tū mō dico quādo i theorica supiori fuit demō
 stratū polos declinari eo q̄ superficies etiā decli
 nat fuit p̄cessus a posteriori & a nobis sensu ma
 nifestis & perceptis: At si auctor mō ecōtra decli
 nationē supficiē: per poloꝝ declinationē nō p
 bat gnotū sed noti sensu cām assignat & est p̄ces
 sus a priori: qui ut in p̄bia & methaphysica decla
 rat nō reprobatur imo ab oibus fere admittit
 cū & Arist. eo utatur in locis pluribus: at quādo
 negat in posteriorē p̄rio circularē discursum itel
 ligit de uniformi: quādo. f. uel semper p cām uel
 per effectū cōtinue p̄cedit qd' nō est i p̄posito no
 stro. ¶ Sc̄do dubitatur q̄re caput d̄ sectio d qua
 ex austro ad aquilonem reliqua uero b cauda d̄
 potius q̄ ecōtra: cū æquæ bene b caput & d cauda
 dici poterat. Dicēdū q̄ hoc nō fuit rōe demōstra
 triua actū: sed tñ pbabili & suasiua: nā epi. i austro
 existēs si ad septētrionē moueatur ad nos qui su
 mus uersus septentrionē accedit: hinc uero ad au
 strū motus a nobis secedit: accessus aut̄ q̄ recessus
 dignior est ut patet: quare capiat̄ motus accessus
 eius ex austro ad articum: Cū. n. epi. existēs in au
 stro ad septētrionē motus & nobis appropiquās
 ad sectionē d prius quā i b perueniat & caput pri
 us & nobilius sit cauda iō d caput potius q̄ cauda
 dictū est: qd' si ulterius moueatur ex aquilōe i me
 ridiē sc̄do perueniet in b & etiā qa in motu hoc
 recedit a nobis b cauda noiata est q̄ capite minus
 digna. Sed nota q̄ uidelicet ex austro ad septen
 trionē nobis septentrionalibus accedat iō septio
 per q̄ in motu hoc per transit nobilior est q̄ reliq̄
 & caput nomināda: & reliqua cauda australibus
 uero si pars australis terræ hominibus incolatur
 erit per oppositū: nā epi. in septētrione existēs ad
 meridiē motus illis accedet quare septio b p quā
 trāsit caput illis: reliqua uero. d. f. per quam ab eis
 recedit cauda. At qa hoc potius placitū sequitur
 & nō hēt rōnē demōstrantē nil obstat si dicatur
 illas noibus rerminari uolūtate antiquoꝝ: si quā
 tamen rōnē pbabilē p̄aiūtur est quam ego dedi.

Deinde cum dicit.

Mouentur autem hæc intersecctiones
 quotidie ultra motum diurnum uersus
 occidentem tribus minutis fere: uirtute
 motus orbis aggregatum trium aliorum
 orbium. Lunæ ambientis.

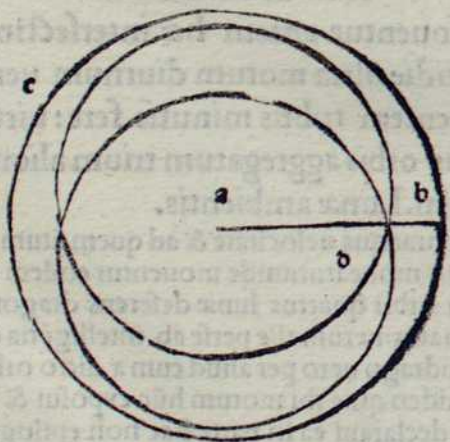
¶ Declarat qua uelocitate & ad quem situm dra
 go lunæ moueatur: unde mouentur eodem mo
 do ceu orbis quartus lunæ deferens dragonem
 nominatus: uerum ille perse ab intelligētia ei ap
 plicata: drago uero per aliud cum a dicto orbe ra
 piatur: ideo quia ibi motum hūc exposui & mul
 ta alia declarauī ea in parte hac non epilogabo.

¶ Deinde cum dicit.

Medius itaq; motus capitis dracoīs lu

THEORICA

na ē arcus zodiaci a principio arietis cōtra
 successiōne signorū usq; ad lineā a centro
 mūdi p sectionē capitis ptractā nūerat.
 Verus autē motus capitis ē arcus zodiaci
 ab arietis initio ad iā dictā lineā fm suc-
 cessiōne signorū cōputatus. Similiter dici
 pōt de cauda. Ex his manifestū est q; sub
 tracto medio motu capitis a duodeci si-
 gnis uerus eius motus remāet. Vñ cōe di-
 ctū dicēs caput lūæ tātū medio motu ire
 cōtra firmamētū q̄tū in ueritate uadat cū
 firmamēto: ita itelligitur: medius motus
 capitis lūæ contra successiōnem signo-
 rum in eum punctum protenditur i quē
 uerus secūdum successiōnem signorum.
 ¶ Præctice de motu dragōis nūc agit terminos q;
 bus eius uerus motus repit declarādo: & licet ca-
 put nō moueat iæq̄liter i zodiaco rōne cuius me-
 diū motū nō deberet hīe: q̄a tñ eius motus ē cō-
 tra ordinē ut dictū eius uerus q; scdm ordinē i zo-
 diaco p tps ceu motus reglāres accipi nō pōt cū
 tpe crescēte ille decrescat: nō. n. a principio arietis
 caput elōgat scdm ordinē signorū imo appropi-
 q̄t: sed q̄a ab eo remouet cōtra ordinē signorū q;
 distātia crescit tpe aucto: igit arcus seu motus i ar-
 cu a principio arietis: ad lineā usq; a cētro mūdi p ca-
 put ductā ad zodiaco contra signorū medius mo-
 tus dr: caput & lineā q; p eum trāsit i isto casu. i. in
 quātum terminat medium motum lineā dicetur
 motus medii. u. g. supra centro a esto zodiacus b
 c & d caput dragōis p qd a d b pducta lineā me-
 dii motus erit c b medius eius motus contra suc-
 cessiōne signorū c uidelicet initio arietis existēte
 uerus autē motus est arcus zodiaci ad dictā lineā
 ab arietis principio scdm ordinē signorū ut c b per
 iferius & lineā a d b inq̄tum terminat hunc arcū
 ueri motus erit lineā ueri motus: unde & si realiter

fit eadē rōe tñ ē differēs & diuersa inq̄tū duos di-
 ctos arcus ueri & medii motus terminat. Et eodē
 mō accipiēdū ē de cauda. s. q; eius motus medi

ē a principio arietis ad lineā q; a cētro terræ trāsit
 p cauda cōtra ordinē signorū at uerus ē ab eodē
 initio & ad eadē lineā sed scdm signorū successio-
 nē: uerū de cauda nō oportet meminisse q̄a locus
 eius uerus hētur repto loco capitis cū sp i zodia-
 co opponat: unde patet totū zodiacū uerū & me-
 diū motū capitis cōtinere q̄re dēpto medio mo-
 tu capitis iā hito ex toto circulo seu. 12. signis cōi-
 bus residuū ē motus uerus eius q̄a ad pūctū eūdē
 medius & uerus motus capitis terminat & a prici-
 pio eodē initiat. Et hoc itelligūt dicētes caput lu-
 næ tantū medio motu ire cōtra firmamētū. i. zo-
 diacū & successiōne signorum. Quantum in
 rei ueritate hoc est uero motu cum firmamento.

¶ De tribus superioribus.

Vilibet triū superiorū tres orbes
 hēt a se diuisos scdm imagina-
 tiōne triū orbiū solis: In orbe ta-
 men medio eccētricus simpliciter existit:
 quilibet habet epicyclum in quo sicut in
 luna tactum est corpus planetæ figitur.

Ostq; sufficiēter q̄tū p̄sentis opis, ppo-
 hito attinet theoricā de luna cōside-
 rationē & ab eius orbib; cāto dragōe
 determinatiōne expleuit. In p̄ferti theo-
 rica q; tertia ē i ordie de tribus supio-
 ribus plāetis Saturno. s. Ioue & Marte psequit: li-
 cet fere oīa q; hic ponūtur ueneri & Mercurio cō-
 ueniāt: q; i qbus differūt ab hiis in eorū theoricis.
 manifestabitur & i hac terminatiōe ordinē rōna-
 bilē non deserit: q; nāq; dubitabit Martē Iouē &
 Saturnū pfectiores eē Venere & Mercurio: sunt
 nāq; altiores eis & priō principio magis p̄p̄inqui:
 sunt quoq; effectus eorū nobiliores & durabilio-
 res ut declarari hēt i libris particularibus de iudi-
 ciis: etiā q̄a cōior ē h theoricā reliqs q; sequūt cū
 de tribus planetis simul agat: cōia nāq; uia doctri-
 næ ex priō physico; p̄ponēda sunt: scda cā est q̄a
 i hac theoricā plurima declarant q; demonstrātur
 q; i aliis sequētibus p̄supponētur & ab hac decla-
 rata accipiētur: ut nidebitur qn imo Venus eadē
 hēt theoricā & motus q̄litate fere nisi i latitudie
 ab hiis tribus differēs & h notauit qn i supra scri-
 ptiōe theoricā figurā dixit theoricā triū superiorū
 & ueneris nō igitur idēcēs fuit de tribus supiori-
 bus plāetis theoricā p̄p̄ere duabus aliis q; sequū-
 tur. De tribus igit supioribus agēs duo facit priō
 nāq; apparētias saluat eorū orbes situando & mo-
 tus eorū declarādo: scdo uero p̄actice qualiter ue-
 rus cuiusq; eorū motus hēatur rōes terminorū &
 canones declarat ibi aux aut media. Primā itē i
 duas diuido i priā nāq; orbiū partialiū & nūerū
 & sitū exponit: i scda orbiū motū notificat ibi or-
 bes aut atges. ¶ Pro euidētia priā partis ē notā
 dū planetas esse. 7. sicut alias patuit luna Mercuri-
 us Venus sol Mars Iuppiter & Saturnus iter quos
 sol medius est tanq; locū mediū obtinēs est nāq;
 locus eius quartus i cælo tres hñs planetas supi-

PLANETARVM

us & totidē inferius: igitur dicitur medius loci ratione scdo medius ē dignitate cū nāq; nobilior sit singulis plāctis medius & pfectus pōitur tanq; ab extremis æqliter distās: cū igit; neq; uni neq; alteri extremo; magis appropinq; neq; supior neq; inferior est sed uere medius: a quo cū qs remouet; extremi suscipit denominationē ptis. s. ad quā; magis tendit ab eo remotus. At qa Mars Iuppiter & Saturnus a sole uersus supius recedūt planete supiores dicti sūt: unde per. 3. supiores debent intelligere hos p̄nominatos: uenus uero mercurius & luna qa infra a sole remouētur: tres ī feriores planetas antiq; noīauerūt qa igitur. tres dicti supiores quo ad sitū & nume; orbū qualitates motus & reliq; uniuersales p̄prietates cōicāt: & si quo ad motus uelocitates & quāsdā pticulare p̄ssiones ceu dicā differāt: ideo de eis eandē incipit theorica qui īmo & ueneri & mercurio ex hiis multa cōpetūt idē in corū theoriciis plurima recapitulabit. ¶ Dicit igitur primo q; singuli tres superiores habēt. 3. orbēs sicut tres orbēs solis duos uidelicet auges deferētes ineqlis sp̄ssitudinis & eccētrici scdm qd. In medio quorū ē orbis simplr eccētricus deferēs ep̄i. noīatus: in eo nāq; ep̄i. īfigitur & ad motū eius ille mouet; ceu de luna dictū ē: & planeta īfigitur ī ep̄i. sup̄ficie plana & mouet; ī eo ut post patebit: unde orbēs hō; planetarū ī oībus similit; orbibus solis tātū ep̄i. addētes ultra illos: & magis similes orbibus lūā si nō haberet orbē deferētē dragonem.

¶ Deinde cum dicit.

¶ Orbes autem auges deferētes uirtute motus octauæ sphære superaxe & polis eclipyice mouentur.

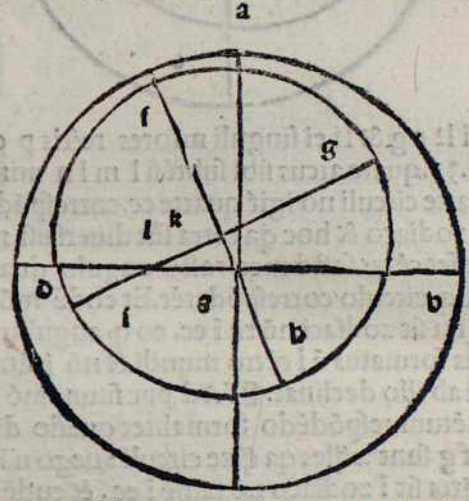
¶ Notificat dictor; orbū qualitātē: & p̄rio duorum orbū auges deferētium. scdo ec. ep̄i. deferētium ibi. Sed orbis ep̄i. tertio epicyclo; ibi. Epicyclus uero. Dicit igitur primo q; orbēs deferētis auges oīum triū mouētur uirtute motus octauæ sphære. i. eadē uelocitate: & uersus ptē eadē: nō q; sit a motore. 3. sphære īmo ab itelligētiis eis aplicatis eor; motus pcedūt ut ex theorica solis hētur: & qa ita ē qd; mouētur uirtute & motu octauæ sphære superaxi & polis eclipyice uoluūt.

¶ Deinde cum dicit.

¶ Sed orbis epicyclū deferens superaxe suo axem zodiaci secātē secūdū successiōnē signorū mouetur: & poli eius distant a polis zodiaci distantia non æquali.

¶ Agit. de motu ec. deferentis ep̄i. circa qd; duo facit: primo nāq; motus declarat qualitatem secūdo uero æqlitātē ibi. Motus autē ep̄i. Itē; p̄ria 2. i. p̄ria nāq; declarat itētū: & in scda tria infert corēlariā ibi q̄re sit. Dicit igit; de prima pte quod orbēs ec. ep̄i. deferētes mouētur secūdū successiōnē signor; ut manifestū ē qa deferunt planetas: & eor; axes secāt axim eclipyice: & poli distabūt a

polis eclipyice distātia nō æqli: quor; utrūq; demonstratur unde zodiacus a b c d in centro est: gnet: cuius eclipyica a c. & poli b & d axi b e d. p̄ducta ec. uero f g h. i. cuius cētū h per lōgas cōsideratiōes uisum est planetas ab eclipyica remoueri q̄re superficies ec declinabit a superficie eclipyice & sit f h. Quia nāq; a b est quarta circuli eodem mō polus ec. a superficie f h. Quarta circuli debet remoueri: & f remouetur ab a quā; & polus cc a b uersus partē eandē: erit igitur in s̄ simili q̄a a d est quarta circuli & f elōgatur ab a & polus eius uersus eandē partē a d remouebit erit igitur i. i. qua de causa cū poli ec. declinēta polis eclipyice ad partes diuersas si a dictis polis axis g l i ducat axim eclipyice ī p̄cto l secabit qd; fuit primū. At qa axis g l i. per cēt; ec. l. transit & non per e. cēt; totius axim eclipyice siō in cētro mundi secabit: ue; in puncto l sed quia per. 7. 3. lineā l b. & l g sunt longiores lineis l d i. i. angulis

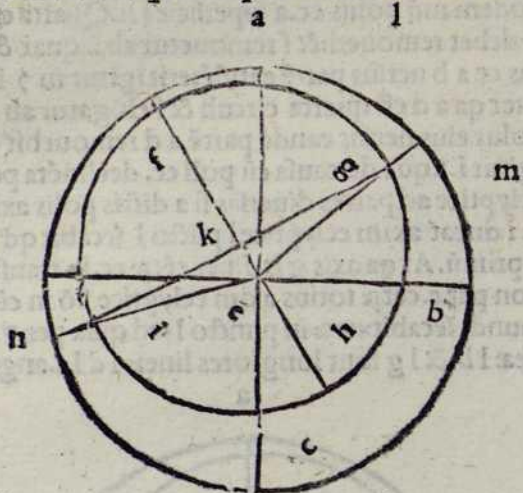

l cōtra se positis eqs existētibus ex. 1. s̄. primū erit distantia g a b maior distantia. i. a d qd; fuit secū dū nō igitur æqualiter distāt a polis eclipyice. ¶ Sed cōtra hoc dictū rationabiliter cōtigit dubitari quom. n. a b. & e f quarte sint circulo; erūt æqls p̄portionaliter: quare dēpto cōi arcu a g residua a f & g b. erūt æqlia: & qa eadē ratiōe d e f i. sunt q̄rte circulo; & æquales p̄portione: dempto arcu f d a f & i d restabūt æqlia. Quā; cū g b. & i d distātiæ æquiparētur distātiæ a f. & ipse erūt æquales per primā cōceptionē primū quod ē cōtra dicta ¶ Ad hoc dicendum q; talis & similis argumētatio tm̄ tenet uel in eodem circulo: uel ī circulis æqlibus uel ī circulis īæqualibus cōcētriciis tamē ī eē eodē circulo māifestum ē oēs quartas esse æquales & similiter in æqualibus circulis cū fiāt anguli recti in centri quibus quarte subtrēduntur & æquales per. 2. s̄. 3. elementorū. Si uero circuli non sint æquales sed unum habeant cētrum angulo recto eidem in centro quarta circuli maioris & quarta minoris subtrēditur q; adinui cē p̄portionantur. At uero si circuli sint īæquales nec cōcētrici licet angulo recto in centro unius subtrēdatur in illo circulo quarta pars: nō tamen alio cuius non est centrum: exempli causa

t.

THEORICA

disposita figura superiori secūdo & si fg'fi. in ec-
cen. sint eius circuli quarte minime tamē in zo-
diaco ducta nāq; linea e f. usq; quo zodiacum tā-
gat in puncto l & per g & similiter ex centro mū-
di ad zodiacū duæ lineæ e g m e i n producant
cū anguli abo l l2 duorū triagutorū sint recti qa
formati sūt ifra quartas ptes ec. icētro. eius erūt

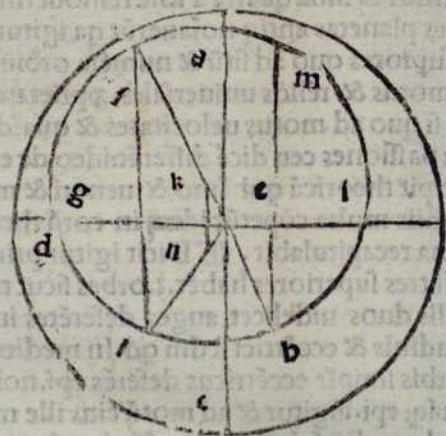
anguli l2 e g & l2 ei singuli miores rectis p corre-
lariū. 3. 2. quare arcus sibi subtēsi l m l n minores
q̄ quarte circuli nō igit quarte ec. correspōdet q̄r-
ta in zodiaco & hoc qa cētra sūt diuersa: si nāq;
idē esset cētrū factō meo recto angulo. duæ q̄rte
ī utroq; circulo correspōderēt. Et eodē mō licet
a b q̄rta sit zodiaci nō tū ī ec. eo q̄ angulus a e b
rectus formatus ē ī cētro mundi & nō icētro ec.
cū id ab illo declinat. ¶ Ad ppositum mō ad ar-
gumētum respōdēdo formaliter quādo dicit. a
b. & fg sunt æq̄les qa q̄rte circuli: nego nā licet
g b q̄rta sit ī zodiaco nō tamē ī ec. & eodē mō f
g licet sit q̄rta e nō tamen zodiaci ut dictū: qa igit
tur q̄rte sūt circuloꝝ neq; ī centro neq; in quāti-
tate cōmunicatiū p̄ q̄ cōmittit fallatia æquoca-
tiōis. Eodē mō q̄n sequit dematur arcus cōis a g
dicp/a g duos esse arcus inæq̄les & nō comunem
a g nāq; in egyptica est arcus huius quarte fg q̄
duæ partes inæquales sunt quia duo circuli non
comunicant in centro ut demonstratum est.

Deinde cum dicit.

¶ Quare fit ut auges eoꝝ eccētricoꝝ nū-
quā egypticā pertrāseāt sed sēp ab ea uer-
sus aq̄lonē & opoosita uersus austrū ma-
neāt: ita ut auges scilicet deferētiū epicyc-
clos: similiter opposita atq; centra & poli
deferētiū eccētricoꝝ circūferētiās supfici-
ei egyptice uirtute mot⁹ octauā sphaeræ
describāt æquidistātes: unēt ī illis supficies
eccētricoꝝ a supficie egyptice iēq̄liter seca-
būt: atq; maiores portioēs uersus augem
minores uersus oppositum relinquātur.

Tria cōcludit correlaria. Quorū primum ē qa
tanq̄ p effectū pbauī p declinationē: supficiē ec.

a supficie egyptice: eius polos a polis egyptice
remoueri: cōcludit mō p cām ex quo poli decli-
nāt & supficiē declinari & ita supficiē deferētiū
augē: q̄ qa mouenē sup polis egyptice aux q̄ pce-
pta ē uersus septentrionē egypticā nāq; trāsibit ut
fiat australis īmo ī septētrione sēper morabit &
oppositū austrū uersus. Esto nāq; zodiacusa b c d
ī cētro e cuius egyptica a c & poli b & d pducta
axit b e d ec. uero augē deferētes f g h i in centro
k auge f uersus septētrionē: & h oppositū erūt po-

los g & i ī eadē axi egypticē: cū ergo spa circa
polos rotetur oīs eius pūctus circulū a polis faci-
et æquidistātē: cuius alter polos erit cētrū ī me-
dia ergo uolutatiōe deferentes si moueātur pun-
ctus augis faciet semi circulū fl q opz æquidistat
a c. supficiē egyptice ad hoc ut arcus a f & c l in
zodiaco sint æq̄les p. 27. 3. quibus ex q̄rtis a d d c
dēptis f d d l æq̄les remanebūt: q̄rte circulus ima-
ginatus fl æquidistabit a polo d & ita aux semper
uersus d polū repietur septētrionalē. haud aliter
oppositū augis ex h in m circulū h m polo b au-
strali æquidistātē cāndo mouebitur q̄rte sēp oppo-
sitū augis australe erit. ¶ Et hoc ē qd dicit ī secū-
do correlariō q̄ pp hoc q̄ deferētes augē motu
3. spe mouētur & sup eisdē polis & axi auges &
opposita circūferētiās circuloꝝ describāt a supfi-
cie egyptice æquidistātes: & eodē mō & cētra &
poli eccētricoꝝ de centro māifestū ē: prius. n. au-
ge exntē ī serat cētrū k ī linea saugis ut patet ex
theorica solis: auge deīde mota in l erit linea an-
gis e l ī q̄ cētrū ec. erit ī pūcto n q̄rte ex k m n mo-
tū semicirculū k n descripsit: eodē mō æquidistā-
tē: un māifestū ē cētrū semp possidere ptē septē-
trionalē quā & aux ec. Qd aut poli exēplariter
declarat & si planius theorica picipiat materialī
sit nāq; a cētrū mūdi: & super b ec. c d e f designe-
tur cuius c aux e oppositū & d f axis moueātur de-
ferentes augem motu. 3. orbis ut aux in. g. & op-
positū ī h & cētrū ec. fiat in i ut dictum ē supra p
ducta linea augis g a h & axis super ea perpēdicu-
laris k ī l notum est polum d factum esse in k cir-
culum d l2 describendo: & i. in l faciendo circu-
lū fl q æquidistant polis egyptice m & n ubi. f. sūt
seccionēs qd est ppositū. ¶ Tertium correlariū
cū supficies ec. secetur ab egyptica ex quo decli-

PLANETARVM

nat ab ea & nō in cētro ec. imo ī cētro mūdi: eū
secabit in ptes ineq̄les: nā illa pars ī qua interci-
piet centrū ec. & cōsequēter aux maior erit pre
reliqua ī qua oppositū augis relinq̄t ex p̄rio ele-
mento: hoc correlariū optime exposui in theo-
rica lunæ ppe principium ibi uideatur.

Deinde cum dicit:

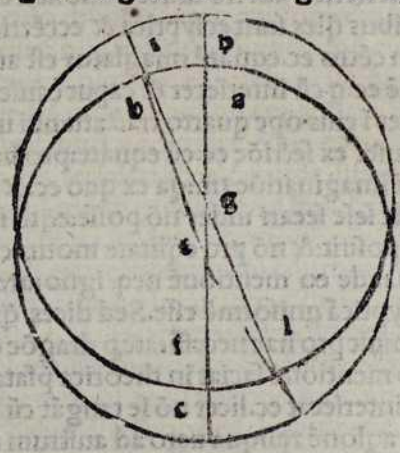
Motus autē epicyclū deferentis super
centro & polis suis difformis est. Hęc ta-
mē difformitas hęc regularitatis hēt nor-
mā: ut centrū epicycli sup quodā pūcto
in linea augis tantū a centro huius orbis
quantū hoc centrū a cētro mundi distat
elōgato regulariter moueat. Vnde & pū-
ctus ille centrū equātis dicitur: & circul^o
sup eo ad quātitatē deferētis secū in eadē
superficie imaginatus eccentricus equās
appellatur.

Explanat æqualitatē motus deferētis: scđo cō-
cludit correlariū ibi. Necessario igit. Dicit de p̄-
ma pte ec. irregulariter moueri ī cētro suo polis
& axi: uerū tamē hēt regulā hęc: ut cētrū epi. sin-
gulis eqs t̄pibus eq̄les scribat angulos & ex cōse-
quēti eq̄liter moueat supra quodā pūcto a cētro
ecc. distātī t̄m q̄tū id a cētro mūdi: & sunt in ea-
dē līea. s. augis: & centrū ec. in medio sit p̄ æq̄dī
stātīā a cētro mūdi & a pūcto p̄fato. Quod di-
cit cētrū eq̄tis: supra quo circulus eq̄lis deferēti
imaginat in eadē sup̄ficie cū eo id est nō se secāt
& declināt ad inuicē: qui circulus æquās: noīat.
Et dicit æquās: quia cū centrū epi. supra centro
mundi & ec. sit in regulare: i. eclip̄tica & ecc. etiā
ineq̄le erit in motu: ī circulo uero dicto unifor-
mis ē motus eius siquidē in cētro angulos facit
eq̄les equat igit & regulat motus ineq̄les q̄ sunt
in circulo signorū: & in ec. & hac de cā imaginatī
sunt eū: q̄a in eo epi. facit arcus equales ut Satur-
nus o o. 2. o. 3. 17. 41. Iuppiter uero o o. 4. 59. 15.
27. 8. sed Mars o o. 31. 26. 38. 40. Venus ut Sol
suo ec. o o. 59. 8. 19. 37. 19. & si etiā Mercurius ut
post dicitur: h̄mōi nāq̄ sunt motus medii & re-
gulares isto: s. hoc exēplū est ut ec. sit a b e d in
cētro e & augis diameter a c ī qua f cēt̄: mundi
capiatur uersus oppositū augis: & g pūctū æqui-
distās ab eodē uersus augē qd̄ erit cētrū equātis
supra quo ec. eq̄lis descriptus circulū h i k l equā-
tē noīari dictū est: epi. nāq̄ t̄m in cētro g angu-
los equales & in circulo h i l l arcus equales eqs
t̄pibus describit ut īa Almag. p̄bat Ptol. qd̄ qua-
liter deph̄sum sit longū eēt narrare. Inequante
quidē regulariter epi. defert cū in ec. & in zodia
eo sit inequalis: nā quāto uicinior augi fuerit ec.
tanto tardior: & quāto opposito uelocior est cu-
ius oppositū in epi. lunæ cōtingere dictū fuit.

Et hoc dicitibi.

Necessario igit oppositum ei quod in
luna fiebat: accidit in istis: ut scilicet cen-
trum epicycli quanto uicinior augi defe-
rētis fuerit tanto tardius: quāto uero p̄pi-
quius opposito tan^o uelocius moueat:

Nam epi. existens in a auge in b moueat an-
gulum causando h g i in cētro equātis & a e b
in cētro deferētis ductis lineis e b g i idē in c au-
gis opposito manēs in d moueat l g l in cētro
equātis & c e d in centro deferentis ductis lineis
g l e d q̄a igitur anguli ambo ad g sunt equales

erūt arcus h i & l l p 25. 3. ad inuicē equales: āgu-
li at ad e nō sūt equales: nā c e d maior ē g utroq̄
p. 16. & 15. p̄ri. cōcurrēte cōi sc̄ia: at quia angulus
a g b p̄ualet āgulo a e b p̄ eandē. 16. p̄ri. erit a ma-
iori āgulo c e d amplior āgulo a e b & arcus c d
maior arcu a b qd̄ fuit p̄positū. Dubitatur an
tantū. 5. plāetæ hēantequātē & nō lūinaria & q̄
etiā lūa hēat p̄batur: q̄a oīs plāeta ī cētro ec. irre-
gularis eq̄tē & circulū equalē ec. supra centro in
quo equalis ē descriptū debet h̄re ad quē regu-
laritas referatur: ut dictū ē: sed ec. lunæ mouetur
in cētro eius nō uniformiter ut dictū fuit ī theo-
rica eius imo in auge ex̄ns cētrū epi. uelocius est
utin eius correlariis fuit demōstratū q̄ in opposi-
to existēs: quare supra cētro mūdi ī quo equalē
est equantē imagiari oportet lūa igit equatē ha-
bebit. Et firmatur auctoritate auctoris de spera
quarto tractatu ubi uult q̄ p̄ter solē quilibet pla-
netarū tres hēat circulos ec. s. deferēte epi. & eq̄tē
& addit q̄ equās lūa terre cōcētricus ē & ī sup-
ficie eclip̄tice: nō igit tres sup̄iores Venus & Mer-
curius t̄m habēt eq̄tē imo etiā luna. In opposi-
tū est: ē auctor ibi in theorica lūa nullā de equā-
te mētionē fecerat: q̄ si ea haberet diminurus cē-
ferētur q̄ nō est dicendū: imo motus fuit effica-
ci rōne quā ego dicam. Ad hanc q̄onem bre-
uiter dico lunā nō egere neq̄ habere equantem
sicut tres sup̄iores: nam equās est circulus imagi-
narius in quo epi. seu planeta regularis est: cū nō
habeat circulū realem in quo equaliter mouea-
ur ut dictū est: & igitur tres sup̄iores planetæ cū
Venere & Mercurio quia tam in ec. q̄ in centro

THEORICA

zodiaci: & p cōsequēs in utroq; hoc circulo sint irregulares uniformes tñ in cētro dicto sup illo equatē describi oportet imagiati in quo uniformes & regulares existāt: dēpta igit hac necessitate eqtē nō egemus: quare cū regularitas lūæ incētro terræ: & p cōsequēs in zodiaco accipiat ad qd equatē ei assignemus: nisi ut inutiliter circulos multiplicemus. Quare si tota cā equatīs positionis est equalitatē motus hēre lunā equatē nō egerē cōcedendū est: & hac de cā auctor illū nō meminit i theorica lunæ. ¶ At tñ quia ec. intersecat eclipticā ut ibidē uisum est dragonē causā do: intersecctio aut nō uidet posse fieri circulus i equalibus qles sunt ecliptica & eccētricus lunæ igit in cētro ec. equatē imagiatus est auctor spæ equalē ec. q cū intersecet & caput cause: & caudā ut patet i eius ope quarto tractatu: ubi uult q; drago causet ex sectiōe ec. cū equatē: pro hac igit faciliiori imaginatiōe tñ: q; ex quo ec. & ec. non se tangāt sese secari uidet nō posse: eqtē in lūa ille actor posuit: & nō pro eq̄litate motus cū ibi nullā faciat de eo mentionē neq; ignoraret epi. lūæ in eclipticā uniformē esse. Sed dices qre auctor nō posuit pro hac necessitate p dragonē cādo cū de eo mentionē faciat in theorica pfata. Dicēdū q; ec. intersecat ec. licet nō se tangāt cū eius alter ps ad aq̄lonē reliqua uero ad austrum uergat: & cāntur caput & cauda: & pp hoc nō op; ponere equantē: at q; nō ita facit hac sectio imagiatur cū ecliptica q̄ cum circulo equatē eū posuit auctor speræ ut dictū est: & per hoc patet utriusq; partis determinatio.

¶ Deinde cum dicitur

Epicyclus uero duos hēt motus quorū unus ē i lōgitudinē alter i latitudinē. De sc̄do dicēdū erit postea motus at ei' in lōgitudinē ē quo mouetur circa cētrū suū corpus plāetæ sibi infixū i pte superiori sc̄dm successiōnē in inferiori ecōtra deferendo: unde p oppositū in hoc se habet epicyclo lunæ axis huius motus trāsuersaliter sup circūferētia iacet axi ecly. eq̄ distās quādoq; quādoq; nō ut patebit.

¶ Declarat motū epi. & tria agit: p̄rio nāq; notificat motus positionē: sc̄do motus eq̄litate: ibi. Et ē supra cētro epi. tertio uero motus eiusdē uelocitate ibi. Hēt aut epi. reuolutio. Pro p̄riæ ptis euidentiori notificatiōe est intelligēdū q; epi. de se nō h; lōgitudinē determinatā neq; latitudinē: est nāq; ceu cūcta corpa celestia p̄fectæ spicitatīs & q̄libet eius dimēsiō est alteri equalis. Respectu tamē zodiaci i quo situat & mouetur ueluti zodiacus duplicē h; dimēsiōnē: h; nāq; zodiacus lōgitudinē. 360. graduū a p̄cipio uidelicet arietis ad finē usq; pisciū nūeratā: sc̄dm quem sitū & epi. lōgitudinē h; q̄ sūstinetur a pte illa q̄ p̄pinq̄uat

arieti sc̄dm lōgitudinē signiferi: sc̄dm quā planeta i lōgitudinē signorū uel sc̄dm q; elōgando se ab initio arietis uel cōtra appropinquando mouetur. Latitudo uero zodiaci est dimēsiō eius q̄ sumitur a polo ad polū. 12. gradus cōtinens. Quare cū mior sit lōgitudinē latitudo noiata est & sc̄dm sitū eūdē epi. capiatur latitudo: q̄ est sc̄dm quam magis alteri poloꝝ ec. appropinquat ab ea seimō uēdo: sc̄dm quālibet ergo duarū dimēsiōnē epi. mouet p̄rio in lōgitudinē supra p̄prio cētro in parte superiori secūdū ordinē signorū in qua cum planeta fuerit ēt secūdū ordinē signorū fertur. In parte uero inferiori cōtra ordinē & ibi existēs planeta eodē mō mouetur. Quare p; .5. planetæ in motibus eorū in epi. cōtrariant lūæ: luna nāq; i parte superiori cōtra & inferiori epi. secūdū ordinē signorū mouetur ut notū est ex eius theorica cuius oppositū dictū est de hiis: quare epi. secūdū diuersas partes moueatur ad oppositas differentias positionis: & qualiter pars superior & inferior i eo distīguatur p; ex p̄cedenti theorica h; etim epi. aliū motū in latitudine quo remoueat ab ecliptica & superficie deferētis per partē superiorē uersus alteꝝ & uersus reliquū poloꝝ ecliptice per inferiorē ceu posteriore dicitur. i. in capitulo qd̄ fiet de motibus planetarū in latitudinē: ubi patebit qualiter tam in ec. q̄ in epi. planeta i latitudine moueatur: ex quo si motū erit qualiter axis quo in lōgitudinē mouetur epi. iaceat trāsuersaliter super ec. circūferentiam: & quandoq; æquidistet axi ecliptice & quandoq; imo ut plurimum minime.

¶ Deinde cum dicitur

Et est super cētro epicycli irregularis. Hęc tamen irregularitas hęc habet regularitā ut a p̄ucto augis epicycli mediæ quicunq; sit corpus planetæ regulariter elōgetur. Similiter igitur in his sicut in luna sequi necesse ē ut cōtinue aux mediæ epicycli simul & uera uariantur: atq; uelocior emē motū reuolutionis epicycli super centro suo per medietatē deferētis superiorē: tardiorē autem per inferiorē.

¶ Declarat equalitatē motus epi. unde dicit q; super centro eius est irregularis: sed cōtinue corpus planetæ ab auge mediæ epi. p̄uctus est ostensus per lineā a centro eq̄tis per cētrū epi. p̄tractam regulariter elōgatur: quare nō sequitur simpliciter regulariter moueri cū aux hęc mediæ similiter & uera: q; nō demōstrantur per lineam a centro ecen. exeūtem cōtinue uariantur: unde quandoq; mouent ad eandē partē uersus ad q̄ planeta uelox est in epi. aliquando uero mouentur ad partē cōtrariam & oppositā: & tūc tardus est ut dictū & demōstratum fuit in theorica p̄cedēti & melius uideri poterit theorica materiali:

PLANETARVM

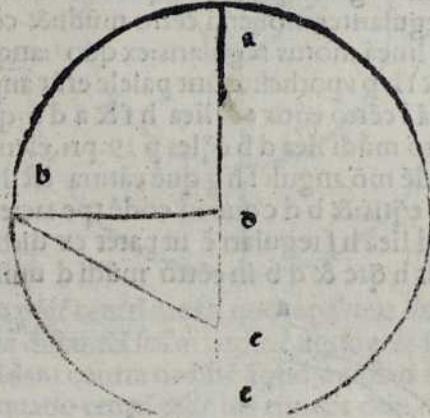
mei moris ē in fine theoricæ exēplificabo.

Secundo cum dicit.

Sed aux uera p lineā a cētro mūdi p cētrū epicycli iter has secūdū lōgitudinem epicycli nihil mediat cū cētrū epicycli in auge deferētis uel opposito fuerit. Maxime uero differūt cū fuerit ppe lōgitudines medias deferētis quæ p lineā a cētro eccētrici deferētis sup lineā augis orthogonaliter eductā determinātur.

¶ Declarat scdm. s. augē uerā q̄ ut i lūa accipit p lineā a cētro terre p cētrū epi. trāseūtē ad circūferētiā usq; epi. pūctū nāq; hāc terminās lineā iter oēs pūctos epi. a cētro mūdi remotissimū eē p̄ ex lūa theoricā. ¶ Quæ duæ auges p̄noīatæ: q̄a lineæ cas oñdētes uniūt scd̄ lōgitudinē epi. i auge ec. nel i opposito existēte ut patuit i theoricā lūa & i theoricā materiali nō differūt dictæ lineæ: scd̄ lōgitudinē qd̄ dixit q̄a scd̄ latitudinē sp̄ differūt epi. cētro extra nodos & sectiones eccē. cū ec. existēte: pp̄ motū quē h̄z epi. i latū in caplo de latitudie plāetæ declarādū: ubi soluet dubiū circa has auges occurrēs. Maxie uero differūt scd̄ lōgitudinē epi. cōstituto ppe lōgitudines medias deferētis hoc ē i lōgitudinibus p̄cise demonstrabo nāq; infra maximā diuersitatē inter has auges accidere epi. existēte in lōgitudinibus mediis: q̄ pūctā terminātia lineas ductas a centro ec. pp̄diculares sup lineā augis: ut patebit q̄ si a cētro mūdi ad dictā pūctā lineæ recte trahāt lōgitudinū mediæ: erūt dictæ lineæ. ¶ Notādū ē autē q̄ pūctā lōgitudinū mediæ in hiis tribus planetis superioribus & in uenere alio mō & in aliis pūctis eccē. situant q̄ in solæ. Cū nanq; mediæ lōgitudines sint pūctā in q̄bus eq̄tiones maxie cōtingūt & hac de causa eas antiq; sunt imagiati ut ex theoricā solis notū ē & argumēti solis eq̄tio maxia repta sit eo i pūcto ec. terminante lineam sup lineam augis & cētro mūdi pp̄dicularē existēte: ut demonstrauit in theoricā eius: iō pūctus ille lōgitudō mediæ e in solæ: & lineā a cētro mūdi lineā lōgitudinis mediæ ut ibi patuit. At q̄a i tribus superioribus & uenerē nāq; cētri neq; argumēti ut infra dicef accidit maxia eq̄tio: i illo pūcto illis existētibus imō cētri eq̄tio i pūcto terio lineæ pp̄dicularis sup lineā augis a cētro. s. eccē. maxia iuēt pūctus iḡ ille & nō prior lōgitudinis mediæ ē pūctus: & lineā a cētro mūdi ad illū pūctū lineā dictā ē lōgitudinis mediæ: q̄cqd̄ non est mediā iter augis & oppositi neq; quātitatiue neq; p̄portionaliter: qd̄ nō quātitatiue pbat̄ pro quo ec. a b c cuius cētrū d & diameter a d c describat̄: i q̄ cētrū mūdi. E sup iḡ a c lineā pp̄diculariter ducat̄ d b erit b lōgitudō mediā qd̄ si lineā e b a centro mūdi p̄trahāt lineā lōgitudinis dici notū ē: q̄ lōgior ē lineā d b nā āgulus b d e ex quo rectus maior est āgulo b & ē triāguli d b c

p correlariū. 32. pri. q̄re p. 12. eiusdē lineā e b lōgior d b sed lineā mediā quātitatiue iter lineā augis & oppositi eq̄lis: ē lineā d b ut pbat̄ rō ioānis de mote regio i theoricā Solis de lōgitudie mediā hmōi nāq; a lineā augis excedit & lineā opposi-

ti augis excedit excessu eodē. s. eccētricitate ut ibidē patuit demōstratiue: seq̄ lineā e b nō eē mediā iter e a augis lineā & ec. oppositi imō plus excedit lineā ec. q̄ supet a lineā e a neq; ex cōsequēti mediā ē p̄portionaliter: illud nāq; ē mediū p̄portionalē iter duo extrēa qd̄ & si eq̄ p̄portionaliter supet a maiori quo supat mīus nō tñ quātitatiue: imō maiori excessu uicitur a maiori quā uincat mīus: ut h̄re ex. s. electorē. Sed lineā e b plus excedit minorē lineā e c quā a maiori e a ut demonstratū ē supatur: q̄re nō erit mediā p̄portionalis inter lineā augis & oppositi: neq; aliq; hāc rationū lineā lōgitudinis mediæ dictā est: sed tñ q̄a in terio eius epi. existēte maxia accidit centri eq̄tio tā i ipso epi. quā i zodiaco ut infra patebit.

¶ Deinde cum dicit.

Aux plāetæ i scdā significatiōe ē arcus zodiaci ab ariete usq; ad lineā augis.

¶ Declarat tertium. s. augē in scdā significatiōe q̄ esse arcum ab initio arietis ad augis usq; pūctū interceptum scdm ordinē signorū notū ē ex theoricā Solis ideo hic nō amplius digredior.

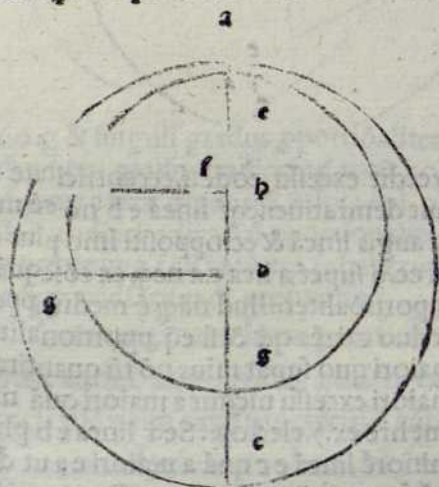
¶ Quarto cum dicit.

Lineā mediū motus planetæ uel epicycli est que a cētro mūdi ad zodiacum p̄trahit̄ lineā existētia cētro equātis ad cētrum epicycli equidistans.

¶ Declarat motum regularē plāetæ & epi. q̄ dictus ē mediū motus p̄pter cāz in theoricā Solis narratā & lineā q̄ tali motu mouet̄ i cētro mundi. s. uniformiter d̄f lineā mediū motus q̄re patet eā nō eē q̄ trāsit p cētrū epi. a cētro mundi: nam q̄a epi. mouet̄ equaliter in cētro equantis ut ex superioribus dictis liq̄t: & cōsequēter irregulariter supra cētro mundi lineā q̄ a cētro mundi trāsit per cētrū epi. irregularis erit: & mltomagis lineā trāsiēs p cētrū plāetæ cum duplicē hēat in āq̄litate. s. planetæ in epi. & centri in eccē. Erīt igitur li-

THEORICA

nea medii motus & q̄ regularis est ī cētro mūdi q̄ exiēs a cētro illo ad zodiacū aq̄distat lineā a cētro eq̄tis p̄ epi. ductā cētrū: unde fit zodiacus a b c in cētro d eccen. uero e f g & dyameter a c in qua accipiat cētrū eq̄tis h epicyclo nāq̄ ī puncto f ec. exite f g & ei palela d b p̄trahat: dico lineā d b regulariter moueri ī cētro mūdi: & cōsequēter eē lineā motus regularis: ex quo nanq̄ lineā d b & f h p̄ ypothelin sunt palele erūt anguli e h f quā ī cētro eq̄tis cāt lineā h f & a d b quē cāt in cētro mūdi lineā d b eq̄les p̄ 29. pri. elemētoꝝ & eodē mō anguli f h g quē cātura est lineā h f ī cētro eq̄tis: & b d c quē in eodē tpe faciet lineā d b sed lineā h f regulari ē ut patet ex dictis ī cētro eq̄tis h q̄re & d b in cētro mūdi d unifor

miter mouetur & cōsequēter lineā medii motus. Arcus uero q̄ est ab initio arietis ad dictam usq̄ lineā interceptus sc̄dm ordinē signoꝝ: quia uniformiter augetur medius motus planetæ & epicy. dictus est.

Quinto ibi.

Linea ueri motus epicycli ē quæ exit a cētro mūdi p̄ cētrū mūdi p̄ cētrū epicycli ad zodiacum.

Explanat q̄ntū. f. lineā ueri loci epi. quā manifestū ē eē q̄ trāsit p̄ cētrū epi. ad zodiacū exiēs ex cētro totius terminus nāq̄ huius lineæ in zodiaco uerus locus dicit̄ epi. semp nāq̄ locus uerus accipit̄ p̄ lineā penetrantē cētrū eius cuius est uerus locus: ut sepius dixi. Verus autē motus epi. est arcus zodiaci a principio arietis ad usq̄ dictam lineā secundū ordinē signoꝝ.

Sexto notificat sextum ibi.

Linea ueri loci uel mot⁹ plætae est quæ a cētro mūdi p̄ cētrū corpis plætae ad zodiacū ptendit̄. Medius motus planetæ epicycli est arcus zodiaci ab initio arietis sc̄dm successione usq̄ ad lineā medii motus planetæ. Verus at̄ motus epicy. usq̄ motus planetæ computatur.

Dicēs lineā ueri loci seu motus planetæ a cē

tro terre exire p̄ cētrū plætae ad zodiacū. Et terminus huius lineæ ī zodiaco ē eius uerus locus. Arcus zodiaci ad quē terminatus a principio arietis dicitur uerus motus planetæ.

Septimo cum dicit.

Cētrū medii plætae ē arcus zodiaci a linea augis ad lineā medii motus epicy.

Expōit cētrū planetæ: p̄ quo ē aduertēdū q̄ cētrū est distātia cētri epi. ab auge ec. sc̄dm ordinē signoꝝ ī zodiaco: q̄ cētrū dicta ē a termino & fine. f. cētro epi. ī quo finit̄ dicitur arcus: q̄ qd̄ arcus & distātia si epi. ab auge ec. regulariter elonget̄ qd̄ cōtingit eo supra cētro mūdi uniformiter moto faciliter p̄ tps̄ q̄titate ut motus oīs regularis reperit̄: & tūc nō dat nisi simplex cētrum si cut ī lūa eius nāq̄ epi. equalis est ī cētro mūdi & cōsequēter ab auge uniformiter elongat̄: q̄re in mediate p̄ tps̄ sine eq̄tione cētrū lunæ uerū iuenitur: sed triū supioꝝ Veneris & Mercurij epicy. ex quo ab augebus eccentricoꝝ ī equaliter remouētur q̄ puenit̄ rōne ineq̄liratis motuū eoꝝ in cētro totius: p̄ tps̄ n̄ pt̄ ī mediate distātia cētri epi. ab auge h̄i qd̄ uerū uel eq̄rū cētrū d̄i: q̄re p̄ distātia alterius regulariter moti iuenit̄ qd̄ cētrū medii dicit̄. i. quo mediate uerū reperit̄ cētrū: nihil aut̄ ab auge ec. elongat̄ regulariter & ī cētro mūdi uniformiter mouet̄ nisi lineā medii motus: erit igit̄ cētrū medii arc⁹ zodiaci ab auge ec. ad dictā usq̄ lineā sc̄dm ordinē signoꝝ nūeratus. At cētrū uerū seu eq̄rū ab auge eadē ad lineā ueri motus epi. arcus sc̄dm ordinē signoꝝ: & hoc qd̄. s. dixit.

Cētrū uerū aut equatū a lineā augis usq̄ ad lineā ueri motus epicycli numeratur.

Quod reperit̄ eq̄tione cētri ī zodiaco centro medio addendo seu demēdo ut uidebitur.

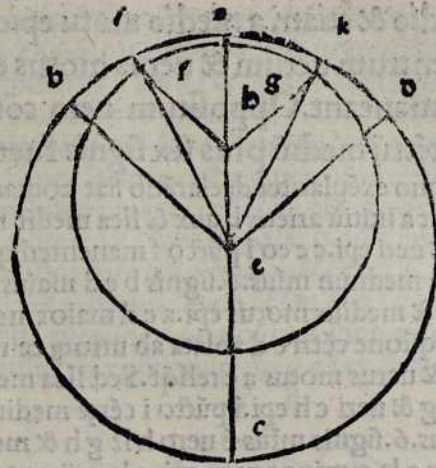
Nono cum dicit.

Aequatio cētri ī zodiaco ē arcus zodiaci inter lineā medii mot⁹ epicycli & lineā ueri motus eiusdē. Hac nulla ē cētro epicycli ī auge deferētis uel opposito exite. Maxia uero dū ī lōgitudib⁹ medius fuerit

Definit eq̄tione cētri ī zodiaco. Deinde circa eā pōit̄ cāonē ibi. Quom aut̄. Dicit igit̄ in p̄ia parte eq̄tione cētri ī zodiaco arcū eē zodiaci inter lineā medii motus epi. & ueri interceptū. Qui eq̄tio dictis est: q̄a eo dēpto seu addico medio motui & cētro medio ut canō docebit uerus motus epi. & cētrū uerū emerget: cētri uero d̄i q̄a p̄ cētrū medii iuenit̄. Quod p̄ q̄a cētro medio nihil exite ita q̄ epi. sit ī auge: uel sex signoꝝ denotat̄ epi. eē ī opposito augis deferētis nulla ē eq̄tio centri eo q̄ lineā medii uerūq̄ motus epi. uniūtur ut p̄ ex sapius dictis: q̄do uero cētrū epi. uel distat uel magis appropinq̄t hiis locis eq̄tio uel maior uel minor reperit̄: unde eo existēte ī lōgitudie media eq̄tio est maxia: ut ec. a b c in centro d designato sit lineā augis a d c in qua centrum mundi f e &

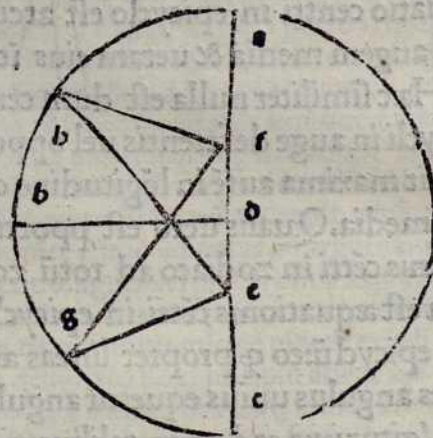
PLANETARVM

eqtis scapiat a cetro igit ec. d. perpendicularis du
catur d b sup a c dico epi. in puncto b constituto
equatione centri maximā. Quod si non erit epi.
in pucto exñte: & ptractis lineis e b e g & f h f g
& b g erūt duo latera f b f g triāguli f g h miora
duobus lateribus e g e b triāguli e g b p. 73. cum
ābo sup eandē basin b g sint constituti: igit p. 21.

do pōit centri mediū quorū primus denotat pri
mā distantia scdm ordinē signorū & secundus se
cūdam contra ordinē signorū ambas eqles qbus
æquatio centri eadē uel equalis debet. ¶ Secun
da regula centro epi equaliter remoto ad diuer
sas partes ab altera longitudinū mediā: centri
æquationes eqparētur: ec. namq; a b c in cetro d
designet cuius dyameter a c cētrū totius e & eq
tis f & pūctus longitudinis mediā: b ppēdicula
ri pducta d b sup linea augis: a quo puncto b g
scdm signorū successione & b g cōtra capiantur
equales arcus. Dico epi. in g & h existente equas
esse cētri æquatiōes: ptractis nāq; lineis e g e h &
f g f h cū d a & d c sint equales dēptis d e & d f re
siduæ f a e c erūt equales p. 3. cōceptionē primi.
Eodē modo cū arcus b a b c sint equales dēptis
portionibus b h b g eqs a h & g c equales restā
bunt quare p quartā partē. 7. 3. e g & f h equales

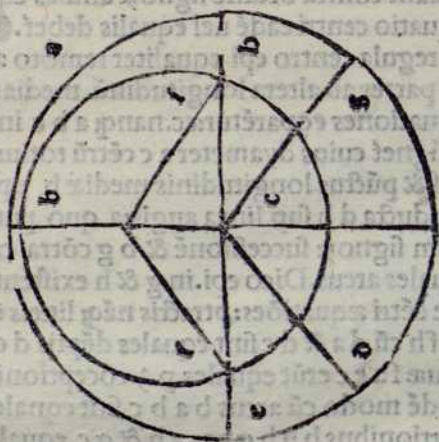
pri. angulus b f g maiorē angulo b e g at cū liea
f b seccet lineā e b i pūcto b erit angulus h f extri
secus eqlis duob; āgulis h f g h g f & ēt h e b h b
e p. 32. pri. qre p̄dicti āguli g & f ex una pte equā
tur āgulis e & b ex altera p primā cōceptionem
primi euclidis: sed qa āgulus b e g mior est āgu
lo b f g ut cōclusum ē āgulus e b f maior relinq
rē angulo e g f qre ēt coalternus b maior ē coal
terno g p. 29. pri. ductis lieis mediōr: motuū &
arcus āgulo maiori subtēsus maior p. 25. 3. qd̄ su
it ppositū: neq; ēt maior æquō pōt cōtingere epi.
uerfus c oppositū augis exñte siqdē centrū eqtis
tātū rēonet a cetro ec. quantū id a cetro mundi.
Quādo igit cētrū mediū fuerit tantū qd̄ denota
uerit epi. cētrū i lōgitudie media morari æqtio
cētri maxia repit igit quom dicta æquō cetro ua
riato uariat: & p illud repiat nō īmerito æqtio
cētri dicta ē. ¶ Qualiter at̄ opposito cetro eius
equō uenet silere a p̄cipio disposui: bias tñ ules
regulas ut nri moris ē i hac pte de æquōne cētri
declarabo dem̄ratiue. Quā p̄ria est liea mediū
motus epi. ab auge ad diuersas ptes eqliter rēo
ra cētri æquōnes eqles. Pro quo zodiacū a b c d
i cetro e cuius dyameter a c & ec. f g describo &
eqtis cētrū h ab a auge ec. duos arcus a b scdm or
dinē signorū & a d cōtra eqles capio dico lineā
mediū motus e b in b & e d in d æquōnes eqs: p
ductis nāq; a cetro eqtis p cētra epi. hiis palelis
h f h g & a cetro mūdī p eadē cētra e i e k quom
.n. p ypothesin arcus a b & a d equētur & angu
li a e b & a e d ifra illos formati erūt eqles: quare
p. 29. pri. anguli a f & a h g & ulterius p. 13. pri. an
guli e h f e h g at qa duo latera h e h f triāguli h
e fequalēt duobus lateribus h e h g triāguli h e
g p. 7. 3. erit p. 4. pri. āgulus feqlis angulo g qre
p. 29. eiusdē coalterni e b & k e d equales: & cōse
quenter p. 25. 3. arcus a i & d k qd̄ fuit ppositū: &
hac de causa i tabulis i lineis nūeroꝝ duplex or.

& eadē ratione f g & e h & quia basis e f utriq;
triangulo cōmunis est erit per. 8. primi angulus
g equalis angulo h quod est ppositum.
¶ Deinde per canonē declarat qualiter centrū
uerum equatur equationis additione uel dēprio
ne & eodem modo mediū motus epi. ibi.
Cum autem cētrum mediū minus
est sex signis ipsum maius est uero: si
militer mediū motus planetæ maior
est uero motu epicycli: quare tunc sub
trahitur æquatio centri in zodiaco a cen

tro medio & etiam a medio motu epicycli ut centrum uerum & uerus motus epicycli remaneant. Oppositum uero contingit dum centrum medium plus sex signis fuerit.

¶ Pro quo exemplariter declarando fiat zodiacus & ec. & sit a initium arietis b aux & linea medii motus c d & ueri epi. c e eo i puncto f manente: i quo casu ceterum medium minus. 6. signis b e d maior uero b e & medius motus epi. a e d maior uero a e quare aequone centri e d ablata ab utroque centrum uerum b e & uerus motus a e reliquit. Sed linea medii motus c g & ueri c h epi. i puncto i ceterum medium b l g plus. 6. signis minus e uero h l g h & medius motus a l g minor uero epi. a l g quare utriusque aequone g h adiecta centrum l l g h & uerus motus a l g h resultabunt.

¶ Deinde cum dicitur

Aequatio centri in epicyclo est arcus epicycli augem media & ueram eius iteriacens. Hac similiter nulla est dum centrum epicycli in auge deferentis uel opposito fuerit maxima autem in longitudine deferentis media. Qualis uero est proportio aequationis centri in zodiaco ad totum zodiacum ea est aequationis centri in epicyclo ad totum epicyclum: eo quod propter lineas aequidistantes angulus unius equetur angulo alterius. Igitur una eadem in talibus accepta habetur & reliqua.

¶ Decio agit de aequone centri i epi. & scdo circa ea eam ponit canonem ibi. Dicit autem aequo: dicit namque i prima parte quod aequo centri i epi. e arcus epi. inter ueram auge mediaque interceptus. Quae proportionalis est aequoni centri i zodiaco i i quod proportioe hac ad totum epi. i eadem illa ad totum zodiacum: si namque equo centri i zodiaco 10. uerbi gratia gradus zodiaci contineat illa i epi. 10. gradus epi. habebit: unde fit zodiacus a b c d cuius centrum e & diameter a e d ceterum equis f & eccetricus i cuius puncto g epi. describat

& ductis lielis f g h & aequidistantes e c & e g i b dico aequone centri h i i epi. proportionari aequoni b c in zodiaco: quia namque e c & f h aequidistant anguli coalterni e & g sunt equeles p. 29. pri. at quoniam utriusque angulorum g contrapositis p. 15. primi e equeles: erunt duo anguli b e c & i g h equeles p. prima pri. conceptione quare arcus b e c & i h equeles angulis subtensi equeles proportionaliter p. 25. 3. quod e oppositum: quare oes regule de aequione centri i zodiaco dicte uerificant de ea i epi. ut quod i auge & i opposito nulla reperit sed maxima in longitudine media: a qua centro epi. equelel elongato ipse contingunt equales: & quod linea medii motus equelel reota ab auge et sunt equeles: & ideo dicitur aequio centri: quia p. centrum iuenit: sequitur namque uariatione centri sicut & aequio i zodiaco. ¶ Notandum e hic quod aequio centri i zodiaco uerius dicitur aequio centri quod eadem i epi. Quae namque e i zodiaco dicitur aequio centri: quia p. ceterum reperit & scdo quia centrum p. eam equelel ut supra patuit p. additione namque uel deptione centri aequiois i zodiaco a centro medio ceterum uerum emerget. Sed aequatio centri in epi. quia non equat ceterum imo argumentum ut imediate patebit: unica tamen causa quod p. centrum reperit centri aequatio notata e: & ita patet non ita uero modo aequatione centri hanc uelut illam appellari.

¶ Deinde cum dicitur

Dum autem aequatio centri in zodiaco a centro medio minuitur ut uerum habeat aequatio centri i epicyclo argumento medio pro uero habendo iugitur: & e contrario quando hac adiugitur altera subtrahit altera: n. pariter sese excedunt atque excedunt.

¶ Circa aequatione centri i epi. Qualiter ea argumentum medium planetae equet modo adiungit canonem. Dato namque quod planeta existat in puncto l epi. tanquam motus regularis iuenit argumentum medium planetae h l. At quia quiritur distantia planetae a linea ueri motus epi. i h l ut inter uerum epi. locum & planetae possit haberi differentia: addendo uel demendo aequatione centri ab argumento medio uerum p. dicitur: unde epi. existente in g ubi centrum medium a c minus. 6. signis existens e: maior uero a b quare ut dictum est aequatio demit: argumentum medium h k minus est uero i h k quare aequatio i h addit argumento medio h l ut uerum prodeat. E contra uero centro epi. morate in l ubi centrum medium a d m plus sex signis minus est uero a d n quare aequatio centri adicit argumentum medium o p q maior est uero p q quare d demit aequo ab o p q & uerum remanet: unde breuiter quando centrum medium minus est. 6. signis aequo centri ab eo demit & argumento additur. Eidem uero plus. 6. signis exanti adicit aequo quod ab argumento aufert. Et ita alternati tantum centrum medium superat uerum: quantum argumentum medium a uero superat medium argumentum excellit equaliter uerum

PLANETARVM

¶ Undecimo cum dicitur

Argumentum medium planetæ est arcus epicycli ab auge media secundum motum eius ad centrum corporis planetæ numeratum.

¶ Describit argumentum medium planetæ quod patet ex dictis maxime in theoricis lunari esse arcum epi. & ab auge epi. media ad centrum usque planetæ secundum motum eius numeratum.

Duodecimo patet argumentum uerum ibi

Argumentum autem uerum ab auge uera computatur.

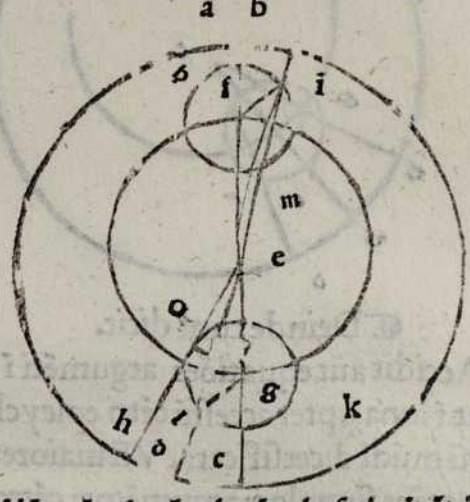
¶ Quod est ex predicta theoricis arcum epi. ab auge uera ad centrum usque planetæ secundum motum interceptum manifestum est.

Tertiodecimo cum dicitur

Aequatio argumenti est arcus zodiaci lineas ueri loci planetæ & ueri loci epicycli interiacens. Hæc sicut in luna nulla est dum centrum corporis planetæ in auge uera epicycli uel opposito fuerit. Maxima uero dum corpus planetæ fuerit in linea a centro mundi ad circumferentiam epicycli contingetureducta centro epicycli in opposito augis deferentis existente. Cum uero argumentum æquatū minus est sex signis linea ueri motus planetæ lineam ueri motus epicycli præcedit. Iō tūc æquō argumenti ad uerū motū epicycli iugit ut uerus motus planetæ eueniat e conuerso contingit dum plus sex signis fuerit.

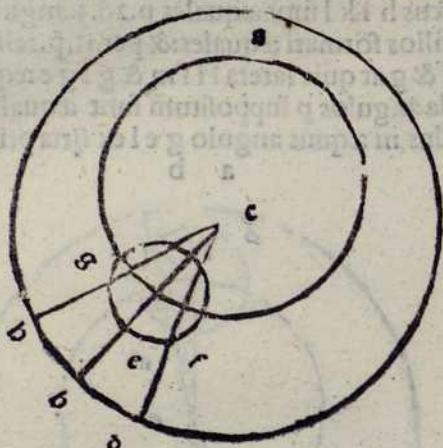
¶ Notificat æquonem argumenti seu iter lineam ueri loci epi. & planetæ interceptam æquonem circa eam canonem: & eius rationem assignando: scilicet modo ponit unum perceptum correlatiuum circa eam ibi. Accidit autem. Cū æquō argumenti sit arcus interiacens ueri motus planetæ & epi. notū est quod non dicitur argumenti: quia argumentum equat imo equat uerū motū epi. ex quo uerus planetæ resurgit ut patet: sed quia per argumentum inuenta est æquō argumenti est dicta æquō. Nam quando argumentum. s. uerū nihil est eo quod tūc planeta est in auge epi. uera uel est. 6. signis: planeta existentiā in opposito augis eiusdem significās: quia eadem linea transit per centrum epi. & utrumque locum dictū: & consequenter per centrum planetæ ibi existētis lineæ ueri loci epi. & planetæ unite non differūt: quare tūc æquō nulla est quā in modo habito loco uero epi. habebit: & planeta & hoc notum est: maxima autem reperit huiusmodi æquō quādo epi. est in opposito augis: & cū hoc planeta in puncto si contingētie epi. a linea exiēte a centro mundi: & pateat theoricis lunari: non tamē erit inutile rationes repetere & hic. Est non quod zodiacus a b c d in centro e c. uero f g scribat bis epi. in f. f. puncto augis

ec. & in g° opposito augis: & lineæ uerorū epi. motū e f a & e g c p̄trahant: & in epi. f & g equalia argumenta h i & k l accipiant: & planetis in punctis i & l moratibus uerorū eorū locoꝝ lineæ e i b e l d p̄trahant: epi. scini diametri f i & g l quia p. 7. 3. e f linea longior est e g per. 3. p̄. in puncto m ad æqualitatē eius seccef & m p̄ducta: quia per hypothesin arcus h i k l sunt æquales p. 26. 3. anguli f & g infra illos formati æquales: & per. 13. p̄. reliqui anguli f & g at quia latera f i f m & g l g e æquos continentia angulos per suppositum sunt æqualia: erit angulus m æquus angulo g e l ex quarta pri. sed p

16. eiusdem m angulus præualeat angulo f e i erit et angulus g e l ap̄rior angulo f e i & consequenter æquō c d maior æquōne a b & si argumenta h i & k l sint æqualia per suppositū quod p̄positū fuerat. Et n̄r̄ quō epi. magis distat ab auge e c. & p̄rior sit cetro mundi tātō æquō maior æquō dēf̄ argumentū scilicet p̄3: quia si ducat lineam e n epi. t̄gēs i puncto o notū ē magis distat a cetro epi. q̄ lineam e u seccās: q̄r̄ æquō c n maior ē æquōne c d quā igit̄ argumentū dnotat̄ planetæ eē i puncto cōstratus æquōne maximā p̄bet: & dēiq̄ uariat æquō per uariationē argumenti: iō non imerito æquō argumenti dicta ē hoc ē per argumentū repta. Et quia non t̄m̄ reperit æquōne quāmo canonicē eqt̄: iō aduertat an argumentū uerū minus fuerit. 6. signis uel plus: si minus æquō addit uero motui epi. & uerus planetæ eueniet: cuius rō ē: quia epi. uerus motus minor ē planetæ ex epi. cā i zodiaco designato p̄oat̄ p̄icipiū arietis a & epi. uerus motus a b ducta lineam c b q̄ minor erit uero motu planetæ a b d argumentō e f m̄iori. 6. signis exiēte: quare æquō argumenti b d addet̄ a b uero motui epi. & a b d planetæ uerus resultabit. Argumento uero plus. 6. signis ut e f g existēte planeta i g cōstituto æquō demit̄: cū uerus motus epi. a b maior sit uero motu planetæ a h lineam c g h p̄tracta: q̄r̄ de p̄ta ex a h b æquōne h b uerus motus planetæ a h remaebit. ¶ Circa æquonem argumenti duas regulas posse declarare: primā quod planeta eqt̄r̄ a uera auge epi. elōgato æquōnes argumenti eqt̄les reperit̄: & iō i tabulis æquonū triū superiorū & Veneris & Mercurii in lineis numeroꝝ duplex ordo argumenti cui eadem debetur æquatio inscribitur: primus namq̄ primam & secundus secundam de-

signat distantiā. scđa regularē q̄ epi. ab auge ec. e. q̄
remoto ad ptes diuersas argumētis æqs æqtio-
nes æquales correspōdēt. eo q̄ p. 7. 3. æqualiter a
cētro mūdi tūc elōgat plācta: & hac de cā i eisdē
tabulis duplus ordo cētri ponit cui eadē mīuta
correspōdēt pportionalia. At q̄a patēt ex theori-
ca lūa ne idē pluries replicē: & tediosus siā silibo.

¶ Deinde cum dicit.

Accidit autē equatiōes argumēti i istis
sicut i luna ppter accessū cētri epicycli ad
cētrū mūdi dicerisficari. Vñ maiores sūt
æquatōes singuloꝝ argumētoꝝ cētro epi-
cycli existēte i opposito augis deferētis q̄
eo exñte i lōgitudinibus mediis eiusdē. il-
lic et maiores quā eo exñte i auge deferen-
tis: relatiuas sp̄ suis relatiuis cōparando.
Excessus igit̄ eq̄onū quæ fiūt cētro epi-
cycli exñte i lōgitudine media deferētis
sup eq̄ones cōtingētes dū i auge fuerit:
diuersitates diametri lōgiores siue ad lō-
gitudinē lōgiorē appellāt. Sed excessus
eaz̄ q̄ fiūt cētro epicycli exñte i opposito
augis cōstituto sup cōtingētes i longitudi-
ne media diuersitates diametri ppiores si-
ue ad lōgitudinē ppiorē nūcupāt. Quia
uero linea a cētro mūdi ad auge deferen-
tis ptēsa lōgior ē quā linea ab eodē cētro
ad lōgitudinē mediā deferētis educta.
Excessus autē istius sup istā i sexagita pti-
culas æquales diuisus minuta pportiona-
lia lōgiora siue ad lōgitudinē lōgiorē dici-
tur. Linea itaq̄ ueri motus epicycli dū in
auge deferētis fuerit: hēt oēs eas itra defe-
rētis piferiā: sed i media lōgitudine nul-
lā itra oēs tñ extra. In locis autē itter mēdi-
is aliquot itra: & aliquot extra: & de tāto

plures itra quāto fuerit cētrū epicycli de-
ferētis augi uicinius. Similiter linea a cen-
tro mūdi ad lōgitudinē deferētis mediā
extēsa lōgior ē quā linea q̄ ab eodē cētro
ad oppositū augis deferētis ducit. Exces-
sus autē hui⁹ sup illā i equas sexagita p-
tes diuisus: minuta pportionalia ad lōgi-
tudinē ppiorē siue ppiora uocat. Linea
itaq̄ ueri motus epi. dū i lōgitudine me-
diā fuerit nullā earū hēt extra deferētis
piferiā: sed in augis opposito oēs. In locis
autē itter mediis tāto plures extra quāto cē-
trū epicycli augis opposito fuerit propin-
qus. Aeq̄ones autē argumētoꝝ q̄ scribun-
tur i tabulis cōtingūt cētro epicycli lōgitu-
diē deferētis mediā cōstituto. Sed hæ ut
dictū ē maiores sūt hūis q̄ fiūt dū in auge
fuerit: minores uero aliis i augis opposito
cōtingētib⁹: cū igitur cētrū epicycli extra lō-
gitudinē mediā deferētis fuerit: p cētrū
ueꝝ cognoscūt mīuta pportionalia & p ar-
gumētū accipit diuersitas diametri: lon-
gior qdē si mīuta pportionalia sint lōgio-
ra ppior aut si ppiora: cuius diuersitatis
ps pportionalis secūdū pportionē mīuto-
rū pportionalium ad sexagita cū æqtione ar-
gumēti i tabula repta addenda est uel ab
ea minuēda: addēda quidē si diuersitas
pprior fuerit: minuēda uero si lōgior: & p-
ueniet æquatio argumēti uera & æquata:
ad talis. Situm centu epicycli.

¶ Cōcludit ex dētis corelariū qdā & ec. æquō-
nē argumēti aduertēdū pceptū. Demonstratiue
nāq̄ cōclusū ē q̄to magis epi. cētro terrē propin-
quus sit tanto maiores æquis argumentis dantur
æquationes inde singule æquationes in opposi-
to augis existētes maiores sunt eisdē quæ contin-
gūt i lōgitudinibus mediis deferētis a q̄libus sē-
p existētibus argumētis i utroq̄ locoꝝ: excessus
igit̄ hæ æquonū i opposito augis cōtingētū di-
uersitates diametri ppiores dicte sunt. Eadem
de cā æquones maiores cōtingūt i lōgitudinibus
mediis q̄ i auge q̄rū excessus diuersitates diame-
tri lōgiores seu ad lōgitudinē lōgiorē dicte sūt:
& sēp cōpari debēt hæc & ibi singulæ æquones
æqs argumētis corrñtes qd̄ itelligit̄ hæc qd̄ di-
cit relatiuas suis relatiuis cōparando: dato nāq̄
argumēto cidē i opposito augis maior q̄ i media
lōgitudine & hæc q̄ i auge maior⁹ repit̄ æquō pp
maiorē cētri epi. ad terrā accessū q̄re atēq̄ argu-

in uerus eius motus. Et a b aut in scda significatio ne b k i cetera mediū: & b k cetera uerū k i equo centri in zodiaco & h g in epi. arcus epi. g l argumētum mediū & h g l uerū cuius equo arcus zodiaci m k & ita patet oīum exempla termiorum. ¶ Qualiter autē opatio dictis termiis pficiatur uerū plāetæ locū inueniēdo conseqns est mō de clarare: est nanq; uerus locus planetæ in zodiaco punctus m q; ppter duplicē astri inæq̄litate p tps reperiri nō pōt: quare prius imaginatur līea mota regulariter c i cuius motus a b i per temporis quantitatē inuestigatur quo habito q̄a plāeta mo uetur in epi. prius locū epi. est reperire per aditionem uel demptionē differentia k i a medio motu q̄ habetur p distātia lineæ motus regularis ab auge: quare dēpta auge in scda significatiōe a b ex motu medio a b i centrum relinquit mediū b i qd' equonem l2 i repit qua per canonē dēpta ex medio motu a l2 i uerū epi. a l2 habebitur: & eodē mō ab arcu b l2 i centri medii centrū uerū b l2 residuū erit quo pacto argumēto medio p dēptio bē medii motus planetæ a motu solis regulare in uerū p canonē equo centri h g addita argumētū uerū b g l haud ignorabitur: qd' argumētū ut figura demōstrat diuersificat locū planetæ a m uero loco epi. l2 quare per illud equo inuenta m l2 si a medio motu epi. a m l2 demat p̄cipiēte canone uerus motus plāetæ a m & m uerus eius locus residuus erit: q̄ est dicere h m oī gradus talis signi.

¶ De Venere.

enus tres habet orbes cum epicyclo ad sitū atq; motū i lōgitudinē ut aliq; superiorū dispositos.

Eracta theoricali scia de tribus planetis superioribus quo ad orbes motus necnō tabularum canonū notificatiōe qua fere oīa & ueneri ut in principio p̄cedētis theoricae dixi sunt cōia licet & ab illis aliqua hēat ppria. In p̄senti pte pri. sup positis cōibus p̄fectæ in superioribus patefactis: illa q̄ ppria hēt uenus specialiter declarat: q̄ breuiter declarabo: cū oīa q̄ de uenere dicenda sunt dicta sint. ¶ P̄reposituit autē uenerē mercurio q̄a nemo dubitat uenerē nobiliore eo altiore & soli pp̄inquire: cū ēt effectus uene. sint magis fortunati q̄ effectus mercurii. Ad hoc etiam adiuuat q̄a theorica ueneris faciliore ē ea quæ mercurii imo ppter imaginationes stranas motus mercurii eius theorica difficilior oībus reputatū tertio quia uenus magis cōicat cum tribus superioribus q̄ mercurius orbes nāq; eorum & ueneris eodē mō situatur & æqualis sūt numeri qd' nō ita est de mercurio imo in aliqbus mercurius ē disperatus a singulis planetis ceu uidebitur. ¶ De uenere igr̄ determinans priō recapitulat orbes quibus eius spa integratur scdo illoꝝ orbiū notificat motus & pprietates ibi. Orbes nāq; auge dicit igr̄ priō q̄ uenus hēt. 3. orbes dnos. s. auge deferētes: & tertiu eccē. simplr in quo epi. situatur plāetā deferēs: q̄ quidē

ut. 3. orbes triū plāetarum superiorū situantur: & eodē mō mouētnr deferētes nāq; auge. scdm ordinē signorū uelocitate. 2. spe deferens epi. scdm ordinē ēt signorū & epi. i pte sup̄ma scdm & infima cōtra. ¶ Tñ hnt aliqd ppriū qd' declarat.

¶ Secundo cum dicit.

Orbes nāq; auge deferētes sup axe zodiaci scdm motū octauæ sphaeræ mouēt: ita tñ ut aux eccētrici ei' sub eo loco zodiaci fit sēp sub quo aux eccētrici solis. Vnde habita auge solis in secunda significatiōe habetur & aux Veneris eadem.

¶ Et priō proprietates mouētū auge. scdo epi. deferētis ibi. Orbis at epi. 3. uero epi. ibi. Sed epi. eius. Dicit igr̄ q̄ deferentes auge ueneris mouētur motu & uelocitate. 2. orbis ut auge trium superiorum deferentes: sed tñ habent aliquid ppriū q̄ punctos auge ueneris est in eodem loco zodiaci scdm lōgitudina in quo aux solis & semp sūt iuncte quare scito auge solis hoc tēpore ē in priō. g. cācri. 7. m̄. scitur & auge ueneris ē in loco eodē. Similr scio q̄ solis in scda significatiōe aux ē. i. 31. 7. habetur & ueneris aux i secūda significatione & dixi auge ueneris ē i eodē loco scdū lōgitudinē cū auge solis q̄a nō scdm latitudinē: aux nāq; solis sēper ē i eclipticā ut patuit in theorica eius at ueneris sēper ab eadē distat nisi i anno bis: hac ergo ē priā pprietas ueneris a tribus superioribus a quo ad orbes auge deferētes: scda ē q̄a auge i illis septētrionē sēper possident ut patuit: at ueneris qñq; est i septentrione aux & qñq; i austro propter motū latitudis hoꝝ orbiū.

¶ Deinde cum dicit.

Orbis at epicyclū deferēs duos hēt motus. Vnū quo p̄cedit i lōgitudinē uersus oriētē regulariter sup cētro æquātis ut i superiorib'. ita tñ ut i eo tpe reuolutionē unā cētrū epicycli faciat quo p̄cise orbis solē deferēs unā. Hēt se nāq; uen' ad solē i hoc ut līea medii mot' ei' i eo loco zodiaci scdm lōgitudinē i quo līea medii mot' solis terminet. Vñ habito medio motu solis habet & medi' ueneris. Sēp igr̄ ē media eorū cōiūctio. Fit aut enī mot' hui' deferētis i lōgitudinē sup axe ei' imagiario: cui' poli accedūt & recedūt a polis zodiaci i utraq; pte pp̄ motū aliū eccētrici in latitudinē de quo post dicēdū erit. Quare nō accidit ei qd' superiorib' ut aux eccētrici eclipticā nō trāseat: uerū qñq; ad meridiē qñq; ad septentrionem declinat ut patebit.

Notificat proprietates in motu orbis epi. deferētis Mouet nāq; in lōgitudine supra cētro æquātis scđm æq̄liter ordinē signorū & in hoc cōuenit cū supioribus: hēt at̄ p̄p̄riū q̄a in tāto tpe hic orbis cōplet uolūtionē suā īquāto solis eccē. & tāta uelocitate h̄ supra cētro æq̄tis q̄ta solis ec. supra suo: un̄ līeæ motuū regulariū solis & ueneris sēp cōiūctē sunt scđm lōgitudinē & idē ē mediū motus solis & ueneris sēp sol & uenus media cōiūctiōe cōiūcti sūt scđo hēt p̄p̄riū hic orbis q̄a in latitudinē mouet ad septētrionē & austrē quo sit ut poli axis eius q̄bus sit motus in lōgitudine q̄nq; accedat a polis ecliptice ad ptes diuersas ut patebit p̄p̄rio in loco.

Deinde cum dicit.

S; epicycl' ei' motu duplici mouet. s. in lōgū & in latū. in lōgitudine q̄dē sic epicycli supiorū sp̄ tñ in 19. mētib' solarib' fere semel reuoluit. Vñ solē in hoc sicut supiores nō respicit. Terminorū expositiōes per oīa sunt hic sicut in tribus superioribus.

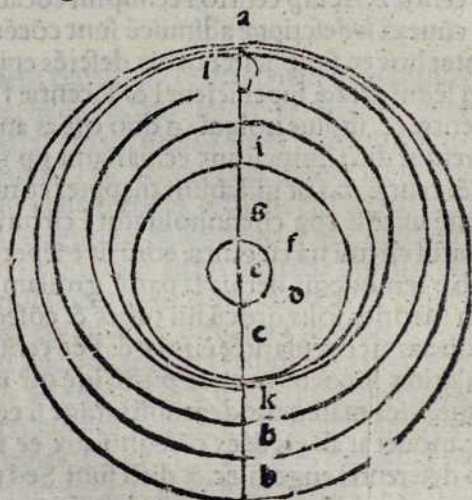
Vltio singularē ē ueneris epi. notificat proprietatē. Cōuenit nāq; in motu cū triū supiorū epi. q̄a in pte superiori scđm ī. īfima uero cōtra ordinē signorū mouet. uerū ab illis differt q̄a nō tñ ab auge media plācta elōgat̄ q̄tū līeæ motus solis regularis a līeæ mediū motus ueneris ut accedebat in illis plāctis ex quo dicta līeæ nūq̄ distīgūt ut patuit: & q̄a solis & ueneris sēp ē media cōiūctiō nō cōplet reuolūtionē epi. eius in tāto tpe q̄tū ē a media eorū cōiūctiōe ad seq̄ntē pximā: sed eā pficit in 19. mētib' solaribus ser: ē nāq; motus argumēti medii ueneris. o. o. 36. 59. 27. 24. diebus singulis. A līa uero q̄ ueneri cōpetūt dicta sūt & declarata in theorica p̄cedēti q̄ ser oīa ei cōpetūt p̄ter motus epi. ut dictū ē.

De Mercurio.

Mercuri' hēt orbis q̄nq; & epicyclū: quorū extrēi duo sūt eccētrici scđm q̄d. Superficies nāq; conuexa sup̄mi & cōcaua īfimi eccētrics sunt: cōcaua at̄ sup̄mi & cōuexa īfimi eccētrice mō sibi īp̄is tñ cōcētrice: & cētrū earū tñ a cētro æquātis quātū cētrū æquātis a cētro mūdi distat. Et īp̄m ē cētrū p̄ui circuli quē cētrū deferētis ut uidebit̄ describit. Vocatur at̄ deferētes augē æquātis & mouent̄ ad motū octauæ sphaeræ sup̄ axe zodiaci.

Completa oīū, g. p̄cedēti plāctarū theoricali determinatiōe in hac pte mercurii q̄ ultio restabat theorica a gredit̄. Et q̄a in plurimis cū tribus superioribus cōuenit & uenere: illa q̄ in duobus p̄cedētibus theoricis ei cōia dicta sūt hic nō epiloga tur. sed q̄bus ab illis differt p̄pria narrat̄. Et circa

h̄ duo agit q̄a p̄rio orbis motus & reliqs̄ passio- nes mercurii p̄bat scđo p̄ aliis cōibus ad theorica triū supiorū se remittit alterā notificādo differentiā ibi. Termini at̄ tabularū circa pte primā iterū quattuor facit q̄a p̄rio notificat duos orbis augē æquātis deferētes quo ad sitū & motū scđo quo ad eadē duos orbis augē ec. mouētes ibi. iter hos extrēos: tertio ec. epi. latorē ibi. Sed orbis q̄ntus q̄nto uero epi. ibi epi. uero dicit ergo de prima pte q̄ spa mercurii totalis cōponit̄ ex .5. orbibus p̄cia libus p̄ orbis itelligēdo tñ illos q̄ circūdat̄ cētrū mūdi seu sint cōcētrici siue ec. & hoc mō itelligēdo epi. nō dicit orbis & iō ultra. 5. orbis ad dicit epi. At si uolumus orbē largo mō accipe p̄ oī corpore p̄fectæ sp̄icitatis epi. dicit orbis & tūc mercurius hēbit. 6. orbis. Pro quorū sitiatiōe līeæ tēta a b ducatur q̄ p̄ tertiā primā in duo æq̄li diuisa in p̄ucto c ponatur c cētrū mūdi: sup̄ quo tria in eadē līeæ æq̄distātia capiātur p̄ucta d cētrū æquātis. Et cētrū p̄ui circuli sup̄ quo p̄uus circulus sit descriptus cuius circūferētia trāseat p̄ d & tertiū f centū ec. itaq; tñ d a c quātū e a d & f a b e rēota sint. p̄o sito mō pede circini īmobili in c cētro mūdi a b su

perfices cōuexa sup̄mi & .2. īfimi cōcaua mūdo cōcētrice designētur. scđo sup̄ cētro e cōcaua sup̄mi h & īfimi cōuexa i ec. sibi tñ cōcētrice sint descripte & duo orbis cāti deferētes augē æq̄tis nomī nātur cū semp̄ aux æq̄tis sit in p̄ucto in līeæ c d in p̄ cētrū æquātis p̄ducta & ad eorū motū illa defertur. Et mouet̄ motū .2. sp̄e sup̄ illius axis & polis ceu de reliquorū plāctarū augē deferētibus p̄ter lūæ dictum est.

Deinde cum dicit.

Inter hos extremos sunt alii duo similiter difformis sp̄iffitudinis intra se quintū orbem. s. epicyclum deferentem locantes superficies nāq; conuexa superioris & cōcaua inferioris idem cū paruo circulo centrum habet. sed cōcaua superioris & conuexa inferioris una cum utriusq; superficialibus quinti orbis aliud centrum habent

mobile quod cetera deferretis dicitur hi duo orbis auge eccentrici deferretes uocantur & mouentur regulis super centro parui circuli contra successione signorum tali uelocitate ut precise in tempore quo linea medii motus solis unam facit reuolutionem & orbis isti in parte opposita similiter unam perficiant. Et fit motus iste super axe quoniam æquidistantia axi zodiaci & per centrum parui circuli transeunt. Motus autem horum orbium sequitur ut centrum orbis deferretis epicyclum circumferentiam quadam parui circuli similiter in tanto tempore regulis describat. Huius uero semidiameter est tanta quanta est distantia qua centrum æquantis a centro mundi distat. Unde hæc circumferentia per centrum æquantis ibit.

Situat duos orbis auge eccentricos deferretes quorum super premi cõtexta h & infimi cõcaua. i. hnt ut dictum est eidem centris e. At super centro fec. supmi cõcaua l & infimi cõuexa k descriptæ adinuicem sunt cõcentricæ. Et inter hos eccentricos simpliciter orbis deferretis epicyclum situatur quod secundum utramque superficiem l & k centris f habet quod centris eccentricis. superius notauimus: quod duo orbis auge eccentricos deferretes dicti sunt: cum aux eccentricorum uariatur pro motu eorum & centris eccentricis. f ut uidebitur tamen propter eorum uolutionem in æquili tempore circunoluatur in circumferentia parui circuli nam cum centris eorum sit e semper centrum eccentricorum ab e remouetur uersus l partem grossam ut patuit in theorica solis quare cum hii orbis & cõsequenter k moueantur circulariter circa e & f est centrum eccentricorum circulariter mouebitur circa punctum idem quod manifeste theorica materialis demonstrat: igitur si centrum eccentricorum mouetur ab eis & ex cõsequenti aux eccentricorum non immerito deferretis auge eccentricorum & dicti sunt. Sed nota quod ad motum orbium auge æquantis deferretes circulariter feruntur omnia tria centra d e & f circa centrum mundi singula singulos describendo circulos quod notum est quia centrum horum orbium est centrum mundi a quo dista tria puncta reuertuntur uersus g in parte grossa: & pars illa moueatur circa centrum mundi quare & profata tria centra & si aliter sit dicendum de centro eccentricorum quia propter accessum quem habet ad centrum mundi & recessum tali motu non cauetur circulum regularem: neque semper sub g in situetur parte grossa quod ab ea certis limitibus reuerti nequeat: hii igitur duo orbis auge eccentricorum latentes supra centro parui circuli regulariter mouentur contra successione signorum tanta uelocitate qua linea medii motus solis uidelicet singulis diebus. 59. minutis & 3. secundis & ceu illa æquili tempore perficiunt reuolutionem. Cuius motus axis transiens per centrum eorum quoniam 1 bis in anno æquidistat axi zodiaci & quoniam imo ut plurimum minime propter motum quem dicti orbis hnt in latitudine in capitulo proprio notificandum. Necessitas autem motus horum orbium contra ordinem signorum similiter & eius uelocitatis infra declarabitur.

¶ Deinde cum dicit.

Sed orbis quintus epicyclum deferrens in raduos secundos locatus mouetur in longitudinem secundum successione signorum centrum epicycli deferendo regulariter super centro æquantis: quod quidem in medio est inter centrum mundi & centrum parui circuli. Hactenus habet uelocitatem ut centrum epicycli in eo tempore semel reuoluatur in quo linea medii motus solis unam cõplet reuolutionem. Habet senarij Mercurius in hoc ad solem ut uenit. Fit enim semper ut medius motus solis sit et medius motus horum duo duorum. Ex his igitur & dictis superius manifestum est singulos sex planetas in motibus eorum aliquid cum sole cõiccare: motumque illius quasi cõie speculū & mēsure regulam esse motibus illorum. Huius autem orbis epicyclum deferretis motus fit super axe in imaginario cuius extremitates sicut apparuit in Venere propter motum alium quem habet in latitudine similiter accedunt ad polos zodiaci & ab eis recedunt. Axis tamen iste secundum sed totum mobilis est secundum motum centri deferretis in circulo paruo.

¶ Declarat proprietates in motu orbis eccentrici simpliciter epicyclum mouentis quod quintus dicitur non situ quia cum in medio sit locatus undecumque ordo incipiat tertius est: sed quintus dicitur narratione quia prius de duobus auge æquantis deferretibus fecerat mentionem secundo de aliis duobus deferretibus auge eccentricorum & modo de hoc quinto post dictos quattuor & secundo quoddam cõrelariū cõcludi ibi. Patet itaque dicitur igitur quod cum habet duos motus de illo in latitudine non est partem partem determinationem recipe quia in loco proprio determinationem recipit: sed in longitudine zodiaci supra centro æquantis locato inter centrum mundi & centrum parui circuli ab eis æquidistanti ut patuit regulariter mouetur tali uelocitate quod linea medii motus solis & in tante tempore hic reuolutionem cõplet quāto & illa & in hac proprietate Mercurius cõuenit cum Venere quia sicut speculum est cõiunctio media ueneris cum sole: sit et mercurii cum Sole & Venere unum istorum trium eadem linea medii motus regularis. Ex hiis & dictis in theoricis precedentibus notum est singulos planetas aliquid cum sole cõicari & ab eo regi & regulari: cum namque tanquam speculū & .m. sursum singuli imitantur Luna: namque a sole regulatur quod tamen eius medii motus linea a linea motus solis regularis elongatur quātū ab eadem aux eccentricorum ad diuersas tamen partes: quia hæc contra illa uero secundum ordinem signorum mouetur itaque linea medii motus solis semper per æquidistantiam in medio & eorum. Similiter tres superiores in epicyclum mouetur æquili uelocitate ab auge me

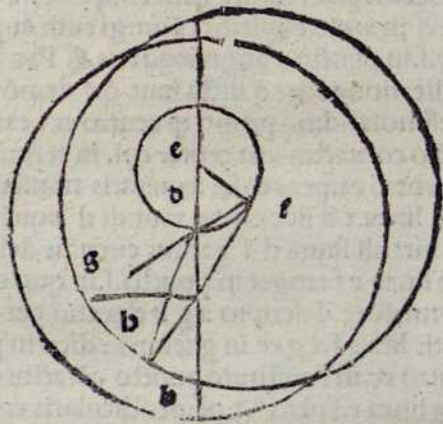
na cōtigit. Sed pp motū cētri deferētis ī p
uo circulo nūc scdm successionē signorū
nūc cōtra pcedit. Hēt nāq; limites certos
quos egredi ab auge æq̄tis recedēdo n̄ ual;
S; cōtiue sub arcu zodiaci a duab' līeis cir
culū puū cōtīgētib' a cētro mūdi ad zodia
cū ductis cōphēso: ascēdēdo descēdēdo
uoluit atq; reuoluit. Quotiēscūq; n. cētrū
epicycli fuerit ī auge deferētis ipm ēt mo
tuū similitudinē erit ī auge æquātis & cētrū
deferētis ī auge sui pui circuli. Quare tūc
cētrū epicycli ī maxia rēotiōe a cētro mūdi
fiet: & cētrū deferētis ī duplo plus distabit
a cētro æquātis q̄ cētrū æquātis a cētro mū
di. Deīde uero cū cētrū deferētis p motū or
biū duorū scdorū mouebit' ab auge sui cir
culi uersus occidētē: cētrū epicycli p motū
deferētis mouebit' ab auge æquātis tātū
dē uersus oriētē. uñ cētrū deferētis ad cētrū
mūdi icipit accedere & aux deferētis ab au
ge æquātis uersus occidētē recedit cōtiue
dōec cētrū deferētis fuerit ī līea cōtīgēte cir
culū occidētali. Id at fit cū ab auge pui cir
culi q̄ttuor signis distiterit: & tūc similī cē
trū epicycli ab auge æquātis uersus oriētē
distabit q̄ttuor signis. Aux at deferētis erit
ī maxia sua sub æquātis auge uersus occi
dētē rēotiōe. atq; ī hoc situ cētrū epicycli fi
et ī maxia sua q̄ solet h̄re ad cētrū mūdi ac
cessiōe nō tñ tūc erit ī opposito augis defe
rētis nec ī līea ad puū circulū cōtīgēter p cē
trū mūdi pducta. Post. n. descēdēte cētro
deferētis uersus cētrū æquātis aux deferē
tis icipit reaccedere uersus augē æquātis cē
trū at epicycli pportioālī descēdit ī altera
medietate uersus oppositū augis æquātis
uñ magis rēouebit' a cētro mūdi nec puēi
et ad oppositū augis deferētis nisi cū ipm
fuerit ī oppsito augis æquātis. Id at fiet cū
cētrū deferētis puēiet ī cētrū æquātis & tūc
aux deferētis erit et cū auge æquātis: & tā
deferēs q̄ æquās ex quo æq̄les ī q̄titate cō
stituit: erūt circulus unus: & plus distabit
a cētro mūdi cētrū epicycli tūc q̄ distabat

cū erat ī situ ab auge æquātis p signa q̄ttu
or. Hic at cū cētrū deferētis recedet a cētro
æquātis ī suo circulo ascēdēdo: cētrū epi
cycli recedet ab opposito augis æquātis &
deferētis & cōtiue magis cētro mūdi ppin
quabit. Sed aux deferētis rēouebit' ab au
ge æquātis uersus oriētē cōtiue dōet puēi
et cētrū deferētis ad līea cōtīgēte circulū p
uū a pte oriētis: q̄ puēt' cōtact' et ab auge
pui circuli uersus orientē q̄ttuor signis di
stat. Tūc. n. aux deferētis fiet ī maxia rēo
tiōe ab æquātis auge uersus orientē: & cen
trū epicycli iterū erit ī maxia eius ad terrā
accessiōe quā h̄re solet: nō tñ erit ī opposi
to augis deferētis. ab hoc uero loco ascēdē
te cētro deferētis uersus augē pui circuli
aux deferētis cōtiue reuertet' ad augē æq̄
tis. & cētrū epicycli magis elōgabit' a cētro
mūdi uersus augē æquātis ascēdēdo usq;
dū cētrū deferētis ad augē pui circuli pue
niet. Nā tūc aux deferētis erit cū auge æq̄
tis & cētrū epicycli similī tā ī auge deferē
tis quā æquātis. Vñ iterū erit ī maxia rēo
tiōe a cētro mūdi sicut priō: rursus deīde
similis ut iā dicta est mutatio redibit.

¶ Cōcludit ex dictis quoddā corolariū declarā
do cōtensionē motū orbiū Mercurii. Ex q̄ decla
ratiōe scdo sex infert corolaria ibi. Ex dictis priō ui
des. Dicit igi priō q̄ ex quo dictū ē orbes deferē
tes augē ec. circuire ī anno cōtra ordinē signorū
uelut ī mēse lūari deferētes auge tūc cōtra succes
sionē signorū & ec. Mercurii sicut ec. lūa cū epi.
lūa bis ī mēse lūari. i. ī spacio t̄pis qd' ad cōiūctio
ne media ad pximā sequentē bis deferētes augē
epi. Mercurii ī anno bis et eisdē p agrabit. Sunt
nāq; ut dices simul epi. Mercurii & dictorū orbiū
ps grossa ī auge æquātis: ex q̄ epi. scdm ordinē si
gnorū elōgādo usq; quo medium æquantis trā
siens in oppositum augis eiusdem ueniat & pars
grossa memorata reliq; medietatē transibit cōtra
ordinē signorū in oppositū augis cum epi. se iun
gens q̄re epi. semel in hac medietate reuolutiōis
orbes illos per agrasse nō est dubium inde uero
epi. & ps grossa p reliquas medietates mota scdo
in auge æquantis. Iungentur & scdo epi. orbes il
los pagrauit in cōpleta eius reuolutiōe q̄ cum in
anno pficiatur patet epi. in anno cōpleto bis de
ferentes augem ec. p transire: in hoc tñ tpe nō nisi
semel est in auge deferētis: ex quo aux ec. Mercu
rii nō mouetur circulationem pficiendo ut aux
Lūa q̄ cū oñdatur p līeam a centro mūdi p cen

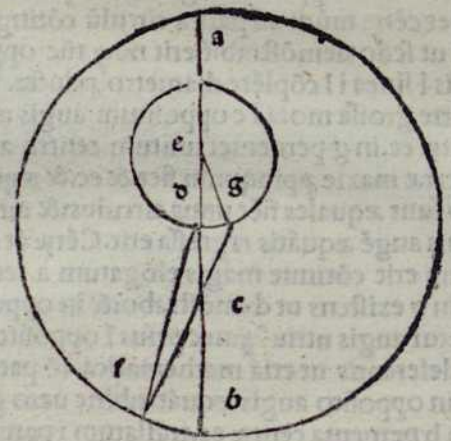
THEORICA

distat ab ang^e & sūmitate parui circuli quattuor signis & centr^e epi. totidē ab auge æquantis: nā ī eadem figura auge parui circuli puncto h existen- te qa latus d f æqle est singulis lateribus e d e f ut patuit & cōseqnter semidiametro circuli d f h erit latus exagoni æquilateri & æquianguli ī eodem circulo descriptibilis p cōuersam corelarii. 15. 4. q̄ re p. 27. 3. arcus sibi subtensus d f sexta pars circu- li: sed qa h f d medietas est circuli parui erit arcus b f duæ sextæ seu una tertia pars: & cōseqnter. 4. signa tertia circuli: at qa q̄tū distat f ab h centr^e. f. ec. ab auge parui circuli: tū centr^e epi. ab auge æq- tis: distabit itaq; ab ea. 4. signis ut inqt līa. ¶ Ter- tio notādū q̄ ī isto situ cētro. f. ec. ī puncto cō- tactus morāte erit epi. terræ maxie q̄ possit eē pro- pinquus ut descripto ite^r ec. ut supra disposito: di-

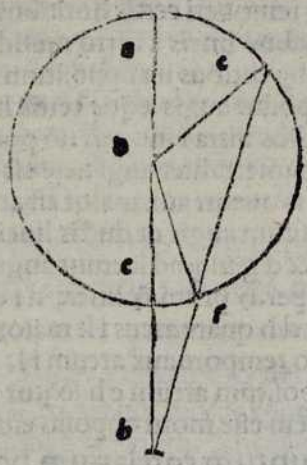
stabit epi. a cētro mūdi p lineā g c q̄ breuior est q̄ cūq; duci possit a cētro mūdi ad locū ī quo epi. possit situari: qd̄ si nō erit ī opposito augis urrius q; & qa tunc centr^e ec. est ī d cum cētro q̄tis sup eo ec. b designetur & epi. ī b ponatur augis oppo- sito: ī quo loco existentis lineā c b designabit a centro mundi distantiā: erūt nāq; duæ lineæ d b & f g semidiametri ec. æqles: q̄re demptis ex eis d f & d c æquis lineæ d e & cōseqnter adiuicē duæ residuæ lineæ c b & d g erunt æqles: mō qa trian- gulus d e f æquilaterus ē angulus e d f p. 32. primi & per. 15. eiusdē c d g ei cōtrapositus duabus recti- teritiis ualebit: sed qa p eādē. 32. pmi oīs triāgulus hēt tres angulos sex teritiis recti ualentes anguli g e d & g q̄tuo^r æquiualebūt teritiis recti: sed p. 19. primi angulus d c g maior est angulo g lineā d g lōgiori existente lineā d c ualebit igitur angulus d c g plus duabus teritiis recti q̄re obtusior angulo c d g: & p. 13. primi lineā d g longoir lineā c g & hac eadem lineā c b adhuc lōgior: epi. igitur ī b opposito augis existēs nō maximæ terræ appro- priabit īmo ī g: qñ est oppositum. Quarto ē no- tandum q̄ licet ita sit q̄ centro ec. ī puncto cōta- ctus parui circuli morante centr^e epi. maxime ter- ræ appropinquet: nō tamen est ī opposito augis ec. ut ī eadem figura lineā f c ī longū & directe- dacatur quotiq; ec. ī h puncto se cet oppositum erit augis deserētis punctus h ī quo situetur epi. siquidem ē ī opposito augis & producta lineā d

h a centro æquantis: erit per. 2. 3. lineā c f lineā c d longior: & etiam lōgior e f quare per. 19. primi an- gulus c e f amplior angulo e c f & maior adhuc ei contraposito b c h at quia per. 16. primi angulus b c h maior ē angulo b d h erit a maiori angulus c e f angulo b d h maior: quare per. 13. primi & cō- munem scientiā angulus a d h ab epicyclo ī cen- tro æquantis causatus maior est angulo h e f pro- ducto a centro eccentrici ī centro parui circuli: non igitur centrum eccentrici ī centro parui cir- culi æqua uelocitate: quia epicyclus deseretur ī cē- tro æquantis quod est contra dicta. ¶ Quinto est notandum centrum epicycli non prius perue- nisse ī oppositum augis ec. q̄ equantis īmo simul ī ambarū est opposito: ut resumpta priori lineā a b ī qua centra mundi æquantis & parui circuli supradictis figuris designentur: quod si prius pos- sit peruenire ad oppositum augis deserētis quam æquantis sit ī puncto f & per centrum mundi ī directum f c g producta nanq; lineā erit centrum eccen. ī puncto f siquidem circumferentia parui circuli nunquam discedit: & ī eadem lineā est cū opposito augis ut ī de solis theorica patuit: & du- cta semidiametro parui circuli e g & lineā d f erit

per. 2. 3. lineā c g lōgior lineā c d quare & e g qua- dere causa angulus c e g amplior angulo c & alte- ri contraposito per. 19. primi: & consequenter an- gulo f d b qui acutior est angulo f c b ex. 16. primi quare per. 13. & communem scientiam angulus a d f maior angulo a e g quod est inconuenientis: epicyclus nanq; ī centro æquantis de tanta uelo- citate mouetur ut dictum est & consequenter tan- tum angulum ī eo causat quantum ī e centro parui circuli centrum eccentrici. ¶ Sexto est no- tandum q̄ centro epicycli ambas auge possiden- te erit centrum eccentrici ī auge æquantis id est ī lineā quæ ostendit angem æquātis: & maxime a centro mundi elongatur ideo ī auge parui cir- culi dicitur esse. In lineā nanq; a b centrum mun- di b æquantis c parui circuli d accipiatur: supra quo paruus circulus a c sit descriptus: quia lineā b a transit per eius centrum dico a esse pūctum ma- xime remotum a centro mūdi b ī hac circūfe- rentia & c maxime propinquum: Ducta nanque ab eodem puncto b alia lineā ut b e & d c semi-

PLANETARVM

diametro erunt duo latera d b d e triaguli b e p. 20. primi tertio longiora f b e at linea b a æq̄lis ē duabus lateribus d b d e igitur longiora linea b e & punctus a remotior q̄ e a igitur erit aux parui circuli. In quo casu centꝛe ec. a in duplo plus a centro æq̄tis c q̄ hoc a centro mundi b remotum erit a nāq; a c diametro a c parui circuli distat: sed c a b remotum est p c b semidiametro æq̄le b c nāq; c d & d a adinuicē æquari supra dictum est.

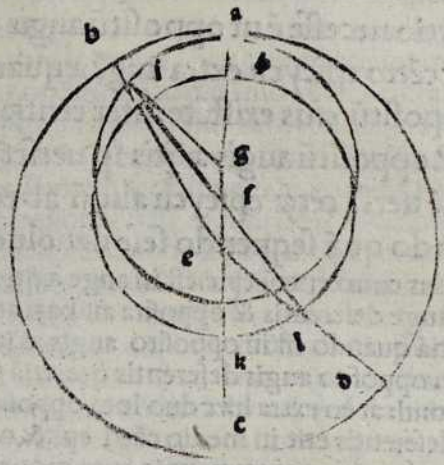
Septio notādū centro epi. ī opposito utriusq; augis existente: erit centꝛe ec. cum centro æq̄tis in puncto c cētro terræ b p̄priissimo: iō punctū e dīctum est oppositum augis parui circuli: si. n. nō fit c erit exempli cā f & ducta semidiametro circuli parui d ferunt duo latera f b f d triaguli f b d teruo b d lōgiora p. 20. primi q̄re ablatīs duabus lineis d c d f p diffinitionē circuli æq̄libus remanebit b f p cōem sciam lōgior b c & punctus f remotior a centro b quā c erit igitur c punctus oppositum agis parui circuli. Octauo est notandum centrum epi. existens in auge in maxima erit a cētro terræ distantia tunc nāq; distat ab illo per semidiametrum ec. & per remotionem a b sed cum a centro eccētrici semper æqualiter sit remotum & a b sit maxima distantia centri eccentrici a centro mundi ex quo est in auge parui circuli ut notum est ex notando imediate declarato: distabit igitur epicyclus distantia maxima a centro terræ.

Deinde cum dicit.

Ex hiis priō uidetur ī anno tātū semel cētrū deferētis eē idē cū cētro æq̄tis: alias aut sp deferentis centrū a centro mūdi distātius esse quā æquātis centrū q̄re seq̄ cōtrariū ei qd' in superioribus & uenere accidit: ut. s. quāto centrū epicycli uicinius augi æq̄tis fuerit tāto ueloci⁹: & quāto uicinius eius opposito tāto tardius moueat.

Ex declaratiōe corelarii p̄fati. 6. alio mō cōcludit quorū partes patebunt: primū corelariū ē qd' ī anno centꝛe deferētis tū semel idē est cum cētro æq̄tis: alias tū sp differt & magis a terra elōgatur q̄ illud primū patet: nā in cōplectā reuolutōe cen

tri ec. in parui circuli circunferentia: tū semel unitor cum centro æquātis sed hmōi reuolutionē dictum est in anno cōpleri: semel igit in anno cētrū ec. unitor cum centro æquātis: scdm etiā patet cū centꝛe æquātis sit oppositū augis parui circuli & maxie p̄pinquum centro terræ: oīs alius punctus circunferentiæ circuli parui i quo fuerit cētrū ec. magis distat a centro mundi quā centꝛe æquātis. Ex quo seq̄tur ulterius qd' epi. uersus auge æq̄tis existens uelocius mouetur. s. in centro tardius

tū in zodiaco: ut fit zodiacus a b c d in centro centꝛe æquātis f & ec. g supra quo ec. h i describatur: & moueatur ab a auge æquātis in b arcum ec. h i describendo: ī centro ec. angulum h g i descripsit maiore angulo h f i in centro æquātis p. 16. primi q̄re in ec. uelocius quā in a quante motus ē epi. existens in auge: in centro autē mundi angulum causauit a e b minorem angulo f in centro æquātis q̄re in zodiaco tardius mouetur. Deinde epi. morante in opposito augis æquātis. s. in c cētrū ec. erit cum centro æquātis f supra quo ec. l 1 describo: & moueatur epi. ex l 2 ī l in centro æquātis angulum l 2 f l æq̄lem priori cāndo: sed cū centrum ec. sit cum centro æquātis æq̄li uelocitate motus est in utroq; circulo cum prius uelocius ī ec. q̄re existens in auge uelocius ī ec. fertur quam in opposito augis. In centro autem mundi angulum c e d fecit maiorem angulo f intrinseco per. 16. eiusdem primi quare uelocius ī zodiaco quā in æquante cum in auge existens tardius fuerit translatus: in opposito igitur augis uelocius mouetur epicyclus in zodiaco quam in auge.

Secundum corelarium ponit ibi.

Secundo licet centrum epicycli tātum semel in maxima remotione fuerit in anno a centro mundi: bis tamen in maxima propinquatione quam habere solet ipsum esse contingit. Similiter quāquam bis in anno fit in maxima accessiōe: tamē tantum semel in opposito augis deferentis repperitur.

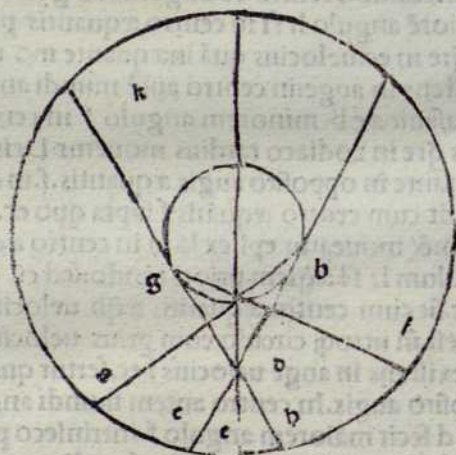
Dicens licet centꝛe epi. Mercurii semel ī anno

maxie remoueat a centro terra existēs. s. i utraq; auge: bis tamen est in maxia appropinquatiōe. i. quādo centꝝ ec. est in utroq; puncto cōtactus parui circuli ut demonstratum est in tertio notando & tunc centꝝ epi. erit in punctis ec. terminātib; lineas q̄ a punctis cōtactuū exeūt p̄ cētꝝ æq̄tis ut i p̄rio notādo mathematice cōclusū ē: & licet bis i āno sit i maxia p̄pinq̄tate semel tamē ē i opposi to augis ut q̄rtum & q̄ntū notādū demonstrat.

Tertium corelarium ponit ibi.

Tertio necesse ē ut oppositū augis deferētis cētꝝ epicycli extra auge æquantis aut oppositū eius existēte inter centꝝ epicycli & oppositū augis æq̄tis sp̄ uerfet: ali q̄n q̄dē uerf^o cētꝝ epicycli aliq̄n ab eo tā p̄cedendo quā sequendo sese deuoluens.

Dicens cum centrū epic. est in auge æq̄tis erit etiā in auge deferētis & opposita ambax augiū simul: etiā quando est in opposito augis æq̄tis & etiā in opposito augis deferētis q̄re etiā tunc erunt simul: at eo extra hęc duo loca oppositum augis deferētis erit in medio cētꝝ epi. & oppositum augis æq̄tis: nam tunc epic. cum moueatur p̄ mediētate ec. & sit in puncto a & centꝝ ec. i p̄ cōtactus b erit oppositum augis c linea b d c p̄ducta inter e. s. oppositum augis æq̄tis & centꝝ

e. ab e uerius a epi. mota: deinde quando centꝝ epi. ad oppositum augis æq̄tis mouetur & c in eā dē parte deferēt: eodē mō centro epi. in f centꝝ ec. in g reperietur & oppositum augis eccētꝝ in h g d h linea p̄ducta: & uersus epicyclū mota erit.

Quartum corelarium quod ponit ibi.

Quarto sicut aux deferens ad certos limites utrinq; ab auge æq̄tis remouet ita etiā se hēt oppositū augis deferētis respectu oppositi augis æq̄tis: maior tamē est arcus huiusmodi motus augis deferētis quam arcus motus oppositi eius. Vnde motus unius motu alterius uelocior erit.

Est q̄ ceu dictum est de auge deferētis ab au-

ge æquantis remoueri certis limitibus cōp̄nsis & cōclulis a duabus lineis a cētꝝ mundi circulum paruum cōtingentibus ita oppositum augis deferētis ab opposito augis æq̄tis certis limitibus remouetur & illos ultra i moueri nō potest: ex quo opponitur diametraliter augi uerē est tamē q̄ arcus sub quo mouetur aux maior est arcu sub quo deferēt oppositum augis ut ductis lineis cōtactuū d b usq; ad l & d g usq; ad k erunt anguli i d k & c d h æquales per. i. primi: & lineæ d i d k longiores lineis d c d h quare arcus i k maior arcu c b at quia in tanto tempore aux arcum i l 2 transit in q̄to augis oppositum arcum c h seq̄tur motum augis uelociorem esse motu oppositi eius.

Quintum corelarium ponit ibi.

Quinto & si cētꝝ epicycli cōtingat eē in p̄cōto deferētis a cētꝝ mūdi remotissimō nūq̄ tñ est i p̄cōto deferētis quē cētꝝ mūdi uicinissimū esse cōtingit. Nōdū cētꝝ epicycli fuerit i auge deferētis talis ē hītu do deferētis ut oppositū augis eius sit cētꝝ mūdi ita uicinū q̄ i q̄cūq; deferētis q̄ hēt hītudie null^o p̄cōt^o eius uicinior aut tā uicinus cētꝝ mūdi repiat. In tali autē p̄cōto quē uicissimū esse cōtingit: centrū epicycli nō est eo tēpore quo propinquissimū eū esse cōtingit: sed in eius opposito.

Ex dictis patet quando centꝝ epi. est in auge erit centꝝ ec. in auge parui circuli & tunc centrū epi. maxie distans erit a cētꝝ mundi ut supra ductum fuit: & in isto casu oppositum augis maxime centro mundi appropinquabit: distabit nāq; oppositum augis a centro mundi semidiametro ec. dempta distantia centri ec. a cētꝝ mundi quā patet esse maximam: at quando centrū epi. erit in opposito augis q̄a ec. cētꝝ erit cum centro æquātis distat a centro mundi semidiametro ec. dēpta distantia centro ec. a centro mundi q̄ minuta est: quare mō oppositum augis magis elōgatur a terra quam prius: & igitur patet quando epicy. est in opposito augis nō maxime terræ appropinquare imo nunquam maximam hīe appropinquationē.

Sextum corelarium quod ponit ibi.

Sexto ex dictis apparet māifeste cētꝝ epicycli Mercurii p̄ mot^o supradictos nō ut i aliis plāetis fit: circūferētiā deferētis circularem sed potius figurā hntis similitudinē cū plana ouali p̄feriā describere.

Est q̄ quom sup̄ius patuerit epicyclum Mercurii in auge maxia a terra remoueri i duobus at locis i mediis in q̄bus dum ē cētꝝ ec. ē i punctis cōtactuū maximā q̄ possit hīe accessionē: & i opposito augis magis remouet q̄ in hiis duobus locis seq̄t i hac reuolutiōe figurā oualis spaciū per

scribat: figura nāq; q̄lis ē cuius extrema a medio magis elōgantur q̄ laterales ptes: q̄a aut oīa hęc declarātur imo sequunt̄ ex illis q̄ posui & demōstrauī q̄nq; notādis iō nō me extendo ad ulterio rē explanationē horū: quia instrumēto materiali plana q̄ obscura uidētur absq; eo iudicabuntur.

¶ Deinde cum dicit.

Epicyclus uero in longitudinem mouetur sicut epicyclus ueneris reuolutionē tamen unam in quattuor mensibus solaribus fere super centro suo perficit.

¶ Declarat proprietates motus epi. dicens cū epi. Mercurii duos hēat motus sicut epic. Veneris de motu ī latitudie dicit post capi. pprio: ī lōgitudinē at mouet sicut epicycli triū supiorū & Veneris ī pte. s. supiori scđm ordinē signorū & cōtra ī inferiori plāetā deferēdo & ab auge media termio. s. lineā a cētro æq̄tis p cētrū epi. trāsēūtis regulariter eum elōgādo: ueq; nō respicit tres supiores in hoc q̄ tm̄ ab ea planēta remoueat q̄tū lineā mediū motus solis solis a lineā eius motus æq̄lis nec q̄n est cōiūctio eius cū sole planeta ē in auge media epi. q̄a cum semp sit cum sole iunctus media cōiūctio ut etiā Venus semper esset in auge: sed motus eius uniformis in epic. est. o. 3. 6. 24. in die ita q̄ in q̄ttuor fere mēsisibus perficit reuolutionē.

¶ Deinde cum dicit.

Termini aut tabulæ hic sicut ī supioribus declarāt: nisi q̄ diuersita. ī minutis pportionalibus aliq̄lis existit. Aequationes enī argumentorū Mercurii q̄ ī tabulis scribūt sūt q̄ cōtīgūt dū cētrū epicycli fuerit ī mediocri eius a terra remotioe. Hęc at accidit cētro epicycli ab auge æq̄tis p duo si gna q̄ttuor gradus & .xxx. mīuta distāte: sed ī aliis plāetis cētro epicycli ī lōgitudie media deferētis existēte fiebat. Itē minia cētri epicycli Mercurii a cētro mūdi remotio fit dū cētrū epicycli ab auge æq̄tis eius q̄ttuor signis distiterit: hęc at ī aliis cētro epicycli ī opposito augis æquātis existēte cōtīgēbat. Minuta igit pportionalia lōgiora sūt excessus remotiois cētri epicycli maxie sup mediocrē eius remotionē ī sexaginta ptes æq̄les diuisus. Sed mīuta pportionalia ppiora dicūt excessus remotiois cētri epicycli mediocri sup remotionē eius minimā similiter ī .lx. ptcularas æq̄les diuisus. Et fm̄ hoc duplex diuersitas diametri diffiniat. q̄a tm̄ a loco maxie accessiois

cētri epicycli uersus oppositū augis æq̄tis mīuta pportionalia ppiora minuūt q̄ prius a loco mediocri remotiois usq; ad locū maxie accessiois cōtinue augebāt: iō dī in Mercurio mīuta pportionalia tripliciter se habere: q̄ tm̄ in uenere: atq; tribus supioribus dupliciter: in luna uero simpliciter ut manifeste patuit: se habere solent.

¶ Postq̄ notificauit proprietates Mercurii quo ad orbis & motus ī hac ptes p terminis tabulæ & canonibus nō uariāt imo cū illis cōicat ne ī replicādo plixus cēseatur ad determinata supra feremittit & in hiis duas ponit dīas primā ī diuersitate diametri secūdā uero in minutis pportionalibus: eq̄siones nāq; argumētorū Mercurii q̄ in tabulis scriptæ sunt nō sunt q̄ accidūt cētro epic. in lōgitudie media deferētis ut dictū fuit de tribus supioribus & Veneris sed in loco medio inter auge & locū maxie accessiois: medio dico q̄titatiue & arismetrice q̄ ab auge æq̄tis duobus signis .4. minu. 30. secūdis distat: ad quē si a cētro terræ lineā rectā trahat tantū a lineā augis q̄titatiue superabit q̄tū excellat lineā a cētro mundi ad locū ec. ubi epi. maxima cōtingit ppinquitas. Et cā huius ē q̄a in loco illo existēs cētrū epi. ad cētrū terræ mediocrē habet ppinquatem. ¶ Scđa dīa est in minutis pportionalibus quia ex quo nō habet mediocrē accessioem in lōgitudinē mediā: aliq̄ immo in loco dicto minu. pportionalia lōgiora sunt sexagesimæ partes æq̄les excessus lineā longioris supra dictā lineā mediocrē q̄ ad pfatum locū ducitur a cētro mūdi itē q̄a nō hēt maximam ppinquatem in opposito augis immo in loco ab auge æq̄tis q̄ttuor signis elōgato: ut supra patuit demōstratiue. minu. pportionalia breuiora sunt excessus mediocri lineā super eā q̄ a centro mūdi pducta est ad locū dictū in .60. partes æq̄les diuisus. In tribus aut supmis planetis & Venere patuit nō esse ita immo minu. pportionalia lōgiora esse excessum lineā augis super lineā mediocri lōgitudinis: & minima lineā oppositi augis: ab auge igitur æquātis ad locū usq; maxie accessiois epicyclus Mercurii motus duplicia in currit minu. pportionalia sed q̄a hinc uersus oppositū augis delatus a terra elōgat: & cōsequenter minu. pportionalia ppiora q̄ .60. fuerāt in loco maxie accessiois hnt minuūtur iō Mercurius triplicia dī hre minu. pportionalia q̄ in Venere & tribus supioribus duplicia & simplicia in luna inueniebātur ut tabulæ eq̄uonū eorū patefaciūt. ¶ Notādū ē in hac pte q̄ licet auctor dicat mercuriū triplicia hre tamē pportionalia hoc nō ē neq; neq; ita intelligendū est: nō. n. sunt nisi minuta pportionalia lōgiora & ppiora: ut patet in

tabulis: cum tantum duplex sit excessus uidelicet lineæ mediocris a lineâ longissima: & talis partitur i. 60. m. pportionalia longiora ut ex dictis euidēter patet: & secundus excessus lineæ curtissime a lineâ mediocri diuisus i. m. pportionalia breuiora: & licet eadē lineâ breuissima excedatur a lineâ oppositi augis excessus tamē ille ex quo est supra breuissimā lineā in secundo minuta breuiora partitus ē: ut patet clare in tabulis ubi ambo excessus tā lineæ mediocris q̄ lineæ oppositi augis supra breuissimā lineā. m. breuiora causant: nō igitur i. pportionalia in Mercurio triplicia sunt neq̄ duplicia sicut in aliis quattuor planetis: sed auctor intellexit triplicia eē hoc est tripliciter uariata: nam minuta longiora primo cāntur uel sunt excessus lineæ augis sup lineā mediocrē: q̄ cū superet lineā breuissimā: ille excessus est i. 60. m. pportionalia breuiora est partitus: quare ab auge ad usq̄ locū hunc p̄pinq̄uissimū dupliciter uariatur: ab isto uero loco usq̄ ad augis oppositū & si reperiatur eadē in p̄pria q̄a tñ minuūtur ubi prius: erāt ad. 60. aucta tertio mō dicūtur uariari. Et hoc manifeste tabula eq̄onū Mercurii demōstrat: i cuius initio. m. longiora sunt. 60. & cōtinue minuūtur usq̄ in locū mediocris accessiōis: ubi nulla sunt dicta minuta: neq̄ p̄piora incipiūt: & usq̄ quo epicyclus pueniat ad locum ultimæ accessiōis: a quo ad oppositum usq̄ augis ad. 40. diminuta descēdunt.

De passionibus planetarum diuersis.

Laneta dicitur direct⁹ qñ lineâ ueri motus eius secundum successiōem signorum prægreditur. Retrogradus autem contra. Stationarius uero dum hæc lineâ stare uidetur.

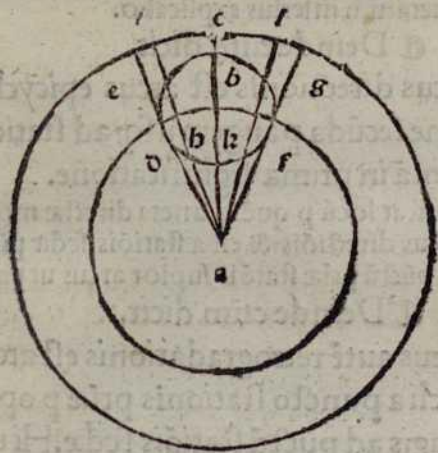

Via in principio huius patuit astrorū passiones esse duplices primos. s. quas primo ab agente recipiunt ut motus si largo modo motus passiones uolumus noiare: intelligentia nāq̄ primū q̄ in cœlo producit & intēdit motu est: Alia uero sunt secundæ passiones ab agente eodem secūdario intente imo multæ sunt p̄ter intentionem eius ut luminarium eclipses ut dicūt philosophi & motu mediante ab eodem in eē producte: nūq̄ astrum tales passiones in curreret nisi motus prius recipet uel aliud: & secundæ passiones uere passiones dicuntur siquidem uolumus tenere motū nō esse passionē uerā corporis ut in philosophiæ naturali speculatur: fluūt nāq̄ hæc ex corporibus cœlestibus mediante motu & ideo quādo auctor de motibus planetarū determinauit nullum passionem noiāuit uelut noiāt istas in rubrica de passionibus planetarū: quam igitur in p̄cedētibus theorici de passionis prima. s. de motu stellarū erratiū determinationem fecerit in p̄senti parte de eorū passionibus secundis prosequitur: & duo agit p̄cipaliter: primo nāq̄ de eorū passionibus motu i longitudine causas: secundo uero de latitudine

ibi. **D**clinatio stellarū: passiones planetarum diuersæ sunt ut innuit præsentis partis rubrica: quædam namq̄ absolute sunt in planetis non per respectum ad alios productæ immo sunt motus cōditionati tamē & limitati: quædam uero sunt respectiue ex diuersa planetarū ad se inuicem habitudine causate: ideo circa primam partem duo agit quia primo de primis postremo uero de secundis prosequitur ibi. **A**ucti lumine: passiones primo dictæ quæ motus sunt limitati quicq̄ sunt directio: statio retrogradatio uelocitas & tarditas de quibus determinando duo agit: agit prius nāq̄ de tribus primo dictis: secundo uero de secundis duobus: ibi tardi dicuntur planetæ iterum prima in duas secatur partes: i prima quarum agit quod dictum agit: in secunda uero tacite respondet obiectioni ibi lunæ tamen: prima iterum in duas: in quarum prima declarat dictas passiones in secunda uero circa eas dat canonem & per rationē declarat ibi ex dictis sequitur: iterum circa primum duo facit prius nāq̄ passiones expōit scdo declarat loca epicycli in quibus planetæ has passiones patiuntur statio prius. Pro prima partis & omnium harum quinq̄ passionum notificatione est notandum q̄ planetæ iter est in zodiaco sub quo semper sunt & mouētur. zodiacus autem secundum eius longitudinem duplicem habet differentiam positionis unam uidelicet ab occidente ad orientem quæ successio uocatur signorum: ut ab ariete ad tauꝛe a quo ad geminos & ultra ad pisces usq̄ finiēdo: & tali uia mouentur erraticæ stellarū motu proprio quem habent ab orbibus illos deferētibus & illis orbibus applicatis intelligentiis planetarum namq̄ motus directus est ab occidēte ad orientem cōtra motum primi mobilis: qui secundum successiōem signorum dicitur ex quo est a primo signo ad secundum & ultra altera est differentia positionis quam habet zodiacus contraria dictæ. s. ab oriente ad occidentem: & motus qui fiunt secundum eam contra ordinem signorum dicuntur ex quo ex ariete in pisces: terminātur & a termino uñ debent incohari finiuntur & hunc etiam motum planetæ quinq̄ in zodiaco reperiunt habere: qui quidem duo dicti motus a duobus orbibus causantur quibus ipse errantes stellarū: deferuntur eccentrico uidelicet & epicyclo: eccentrico quidem planetæ semper mouētur secundum ordinem signorum: quia huius orbis ad illam partem est motus & cœtrum terræ circūdat qua propter semper ad eandem differentiam positionis defertur: sed epicyclus ex quo totaliter centꝛe totius egreditur ut declarari in theorica lunæ: secundum unam partem mouetur ad unā positionis differentiam & ad reliquam per alteram: ut pars eius superior secundum ordinē signorū & inferior contra de epicyclis. planetarum est sermo quia de luna est oppositum ut post patebit. Est igitur planetæ quādo sunt i hiis diuersis partibus ad cōtrarias positionis differentias habet motus: cōparando modo motus eorum quo habent in eccentrico

PLANETARVM

ad motus eorū in epicyclo iueniemus oēs qnq; passioēs pnoiatas in eis. Quas ut possim maifestare scdm sniam uiri p̄fundi igenii Alphagrāi differētias. 15. suæ sūmæ: i cētro a depigo zodiacū: & eccētricū similiter cū epicyclo: p cuius centrū dūco lineā ueri motus eius a b c q̄ uelocitatē & motū cētri eius quē h3 ab eccētrico demōstrat: & duas p̄traho epicyclū cōtāgentes ad zodiacū usq; ita q̄ totus arcus superior a p̄ctis cōtātū f b d est in quo planeta mouet scdm ordinē signorū: inferior uero defert eū cōtrario mō plāeta existēs in b moueat in d in zodiaco p̄cessit a c in e ultra motū eccētrici: & tūc aggregāt duo motus eccētrici. f. & epicycli ad eādē uersus ptē quare tūc plāeta & directus & uelox est directus q̄ trāslatus ē scd3 ordinē signorū: uelox q̄ eius motus uelocior est q̄ motus cētri epicycli ut de clarabit: scdō plāeta in d existēs q̄a rōne epi. nō uidet scdm ordinē signorū: neq; cōtra moueri: s3 hēt tm̄ motū eccētrici scdm ordinē directus tantū dī. Hic uero in h moueat rōne epi. ad occidē

tē moueret ut lineā a h i demiat: at q̄a motus eccētrici huic cōtrarius uincit directus est uerū tardus q̄a a motu eccē. deficit planeta rōne epi. eū regrediētis. In h uero existēs q̄a motus epi. eū regrediētis eparat motui eccētrici p̄grediētis ad neutrā ptē planeta moueri uidet imo sp̄ in l stare & tūc stationarius dicit. Ab h uero i l motus plāeta & si ab eccētrico scdm ordinē signorū deferat & cōsequēter directus dici deberet: quia tm̄ epi. uelocius eū fert cōtra ordinē signorū uincit motus epi. & supat motū eccē. quare tūc planeta cōtra ordinē signorū delatus retrogradus dicit: eo q̄ ad terminū a quo regredif. Itē: in puncto k stationarius a k i f directus tardus i f directus tantū hic uero ad b directus & uelox ut prius dictū est fiet p̄pter easdē cās. Et ita p3 Alphagranū pulcherrime declarate has quīq; passioēs ex motu eccētrici cū diuerso motu epi. ¶ Et nota q̄ directio i plus se h3 q̄ uelocitas: ad hoc nāq; q̄ planeta sit directus sufficit q̄ lineā q̄ uerū eius locū demōstrat i zodiaco p̄cedat scdm ordinē signorū seu uelocius eius tardius q̄ lineā mediū motus: Sed ad hoc q̄ planeta sit uelox ultra hoc q̄ dicta lineā p̄cedat requiritur supatio motus

eius supra lineā mediū motus: ut dicit. Et i plus se h3 tarditas q̄ retrogradatio: planeta nāq; retrogradus tardus est: tardus ē eē pōt licet nō retrogradus. Notandū ē ēt q̄ dī in littera stationariū eē planetā. q̄n lineā ueri motus stare uidetur: & nō dixit quādo p̄dicta lineā stat: quia in rei ueritate nō ē aliqd̄ tps̄ i quo plāeta nec regrediatur neq; grediatur: i toto nāq; arcu k b h directæ & in h k retrograde defertur: i duobus tātū p̄ctis h & k ē stationarius: quia qd̄ cōtinue mouetur p̄ instās tantū stat i p̄cto: ut demiat. 60. de physico auditu cū igitur motus epi. continuus sit ut hēre eiusdē. 80. p̄ instans tantū planeta erit uere stationarius. At quia q̄do ē in ptibus p̄pinquis h & k ita tarde mouetur ad ptē q̄ uersus tēdit q̄ nō p̄cipit sensus motū eius imo cēsetur planetā stare: ideo auctor corruptæ loquēs nō dicit planetam esse stationariū quando dicta lineā stat: sed quando stare uidebitur.

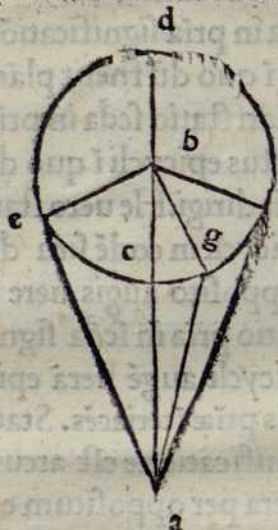
¶ Deinde cum dicit.

Statio priā in priā significatiōe ē punctus epicycli i quo dū fnerit plāeta incipit retrogradari statio scdā in priā significatiōe ē p̄ctus epicycli i quo dū planeta fuerit incipit dirigi. He uero statioēs existēte cētro epicycli in eodē situ deferētis utrinq; ab opposito augis uere epicycli æq̄ distāt. Statio priā in scdā significatiōe ē arcus epicycli augē uerā epicycli & p̄ctū statiois priæ iteriacēs. Statio scdā in secūda significatiōe est arcus epicycli ab auge uera per oppositum eius usq; ad punctum stationis secundæ.

¶ Declarat loca epi. in quibus planeta existens has dictas icurrit passioēs eis noia iponēdo. Circa qd̄ tria facit priō. Notificat loca stationū: secundo arcum directiōis ibi. Arcus directiōis tertio uero arcum regressiōis ibi. Arcus retrogradationis. Licet fere similes passiones maxie quo ad eq̄tiones cōtingāt auge eccen. & opposito tamē astrologi augē p̄ponunt opposito: unde ab ea distātias capiunt ut de argumētis i Solæ & cētris in reliquis plāetis uisum ē. Eodē modo in epicyclo ab auge eius & nō ab opposito argumētō: numerationē incipiunt & hoc iō. Quia aux p̄heminet opposito. Et hac de cā si planeta motum incipet in epi. ab auge eum icoharet: existēs igitur plāeta i auge epi. h directæ usq; ad h mouebitur & in h stabit unde incipiet motus retrogradus quia in hoc motu punctus statiois ad quē prius deuenit ē h statio priā dicitur h ex qua regredi incipiet planeta: at per h k arcum retrogradabitur: stabit autē in k unde incipiet dirigi: igitur punctus k scdā statio dicitur quia punctus in quo secundo planeta stetit. Et dicūtur in prima signifi-

THEORICA

catione: quia ly statio ad significandum dicta puncta prima iutentione impositum ē: pp stationes in scda significatione. Dictæ quidē stationes epi. nō motoris sed manēte in simili situ ab auge & distātia a cētro mūdi: ab oppositi angis epicycli uere eqliter distāt: ad qd' ostendendū demat motus eccē. & ab epi. motu tantū pcedant hea passiones: notū est pūcta stationū esse pūcta contactū epi. p lineas a cētro mūdi: q' quidē pūcta æquidistāt ab opposito augis & cōsequēter auge epi. uera: unde exto a cētrū mundi & in b cētrū epi. c d oppositū augis c & aux d lineæ pducta a c b d & a pūcto a duæ lineæ a e & a f epi. i pūctis e & f cōtangētes: quos a e dico æqliter distare: pductis namq; semediametris epi. b e & b f si arcus c e & c f nō sunt equales alter altere supabit & sit maior e f qui i puncto g resecat ad æqualitātē c & ductis lineis g a g b quia arcus c e & c g etiā eqls erunt anguli c b e & c b g etiā eqls p 26.3. at quia duō latera b a b e æquū angulū cō-

tinētia æquāf duobus lateribus b a b g reliquū cōpletētibus æqlē angulū: erūt p. 4. primi āgu li e & g adinuicē æqualētes. At quia uterq; āgu lox e & f rectus est: & adinuicē æqls p. 17.3. si q dē lineæ b e & b f ppendiculares sunt sup lineas a e & a f in punctis contingētiax erunt p primā cōceptionē primi anguli f & g æqls qd' est cōtra doctrinā. 21. primi euclidis. Arcus igit c e æqlis est arcui c f. At quia d e c & d f c portiois epi. sunt æqls p diffinitionē diametri prio elementorū si quidē lineæ c b d diameter est epi. dēptis eis arcubus equis c e & c f p cōem animi cōceptio nem residua d e & d f sunt æqlia: puncta igit stationū e & f æqliter ab opposito augis elōgātur & similiter ab auge qd' est ppositum. Sed oportet centrū epi. nō uariatū imo stare in situ eodē deferētis: nā sicut pbabitur qto epicyclus magis oppositio augis eccē. & p cōsequēs qtomagis sit uicinus cētro mūdi tanto p dicta stationū. Puncta opposito augis epi. fiūt ppingora: q's mō dubitat q' si statio priā epi. in auge & scda eodē in opposito augis morāte acciperent q' nō æquidi statēt ab opposito augis epi. neq; ab auge eius.

dem: oportet igit epicyclū ab eodē situ nō uariari. Proposui tamē ad hoc pbandū eccētricū stare: q' si moueret & si puncta statio nū nō eēt pūcta cōtactuū: æquæ tamē ab auge & opposito distaret quia æquæ cōferret motus utriq; habitis modo pūctis stationū quæ sint si oporteat scire ubi sint p distantia sumūtur ab auge uera: unde totus arcus epi. ab auge ad stationis usq; primæ punctū statio priā uocat in scda significatione: statio quidē priā q' punctus stationis priæ terminat hūc arcum dictū: dicit autē i scda significatione quia priā significatio stationis ē punctus ubi statio plāetæ cōtingit: scda uero significatio uel id ad qd' significādum scdario hoc nomē statio impositū ē arcus est ad dictū punctum terminatus: erit igit statio priā in scda significatione i exēplo prius posito arcus b h scdm motus planetæ. Statio uero scda in significatione scda arcus ē eiusdē epi. ab auge uera ad stationis secūdā usq; pūctū p oppositū augis æqliter planeta mouēt: ut arcus b h k. Qualiter per has stationes inueniatur planetarum interius explicabo.

¶ Deinde cum dicit.

Arcus directionis est arcus epicycli a statione secūda p auge usq; ad stationē primā in prima significatione.

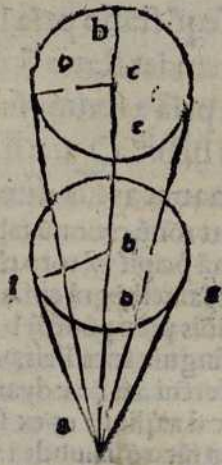
¶ Notificat locū p quē planeta directæ mouet q' dicitur arcus directiois: & est a stationis scdæ pūcto usq; ad pūctū priæ statiois superior arcus ut patuit

¶ Deinde cum dicit.

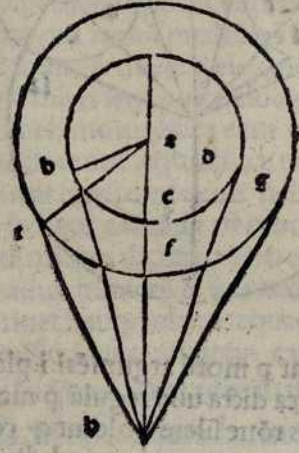
Arcus autē retrogradationis est arcus epicycli a puncto stationis priæ p oppositū augis ad pūctū stationis scdæ. Hi uero arcus maiorātur & minorātur ppter p dictorū pūctorū uariationē. Quanto. n. cētrū epicycli uicinius fuerit opposito augis equātis tāto pūcta stationū uiciniōra sunt opposito uere augis epicycli. Hoc idē tātomagis euēit quāto planeta maiorē epicyclū & motū argumēti tardio rem hēt. Vñ & tpa directionū aut retrogradationum in quātitatib' suis uariant. Exit enī tps tale quoq; arcus ei' p motum argumēti planetæ in uno die diuiditur.

¶ Patescit locū regressiois plāetæ dicēs eē arcū epi. residuū inferiorē. s. ab statione priā ad secūdā termini igit horū arcuū puncta stationū sūt: q'de re: illis uariatū uariat & hii: q'to nāq; stationum puncta opposito augis uere augis uiciniāt tāto directionis maioratur arcus: & p oppositū regressiois fit minor: quāto autē magis ab eodē opposito augis illa distātia fiunt fit econuerso. quia minoratur arcus directionis & retrogra-

PLANETARVM

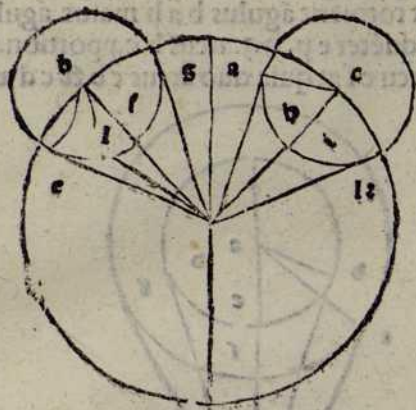
primi: at quia angulus a h b minor est angulo a h e p s
 uidelicet toto: erit angulus b a h maior angulo e a
 h & consequenter e p. 2). 3. arcus b c, proportionaliter
 maior arcu e f at quia duo arcus c b & c d æqles

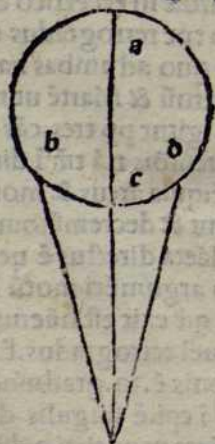
stationis fit longior: puncta autem dicta stationum uariatur triplici de causa. Quare prima est quod magis epi. appropinquat opposito augis æq̄tis & consequenter terra rã puncta stationum, propinquiora sunt opposito augis epi. & maior directionis retrogradationis uero minor arcus h i ut esto a cetera terra & epi. propinquus i b remotus uero i c situat: & ducta linea p cetera eorū a cetero terra a b c d & e augium oppositus existentibus: lineis quoque eos cõtagentibus propinquus. s. a f a g & remotus a h a i & semidiameteris epicycloꝝ b f c h erunt anguli f & h duorum triangulorū a b f & a c h recti a b o p. 17. 3. q̄re p. 3. petitione primi elementorū ad uicē æq̄les: ergo p. 32. eiusdem reliqui duo anguli unius b a f & b a equaliter alterius trianguli duobus residuis c a h & c sed an angulus b a f maior est angulo c a h ut huius potest ex p. 21. lineis a b & a f ceterioribus existentibus lineis a c & a h q̄re angulus b p cõem sciam minor restat angulo c & p. 2). 3. arcus d f minor arcu e h at q̄a d f & d g pbatũ est eẽ æq̄les & sicut c h & c i p cõem scientia arcus f d g regressionis minor est q̄ h e i & consequenter puncta f & g uiciniora sunt opposito augis d q̄ h & i sint eide in eodẽ igitur epi. pp appropinquatione & remotione a cetero mundi puncta stationum: arcus directionis & retrogradationis uariatur: & id in tabulis ad accipiendũ statione primã i secunda significatione cũ cetero uero sit ingressus. ¶ Ex quo est p̄ q̄ inq̄t Alphagranus q̄ quãdo epi. est i opposito augis eccẽ. plãeta uelocius retrogradat q̄ eodẽ i auge existẽte: quãdo namq̄ est iu opposito augis arcus retrogradationis minor est ut patuit q̄ quãdo est i auge igitur i pauciori tpe illũ planeta pambulat: & eodẽsequẽter arcum zodiaci qui semp̄ est æq̄lis p̄supposita æq̄litate motus eccen. ¶ Scda cã est quia plãeta q̄to maiorẽ h̄z epi. tãto puncta stationum magis appropinquat eidẽ opposito augis epi. maiorato arcu directionis & minorato retrogradationis: ut i cetero a duos epi. paruũ b c d & magnũ e f g describo & a cetero mundi h p eorū cetera h a pducã lineã c & f punctis opposito h b h d & maõnũ h e h g & semidiameteris ptractis a b & a e erunt p. 17. 3. anguli b a h & a h b æquales igitur reliqui duo anguli b a h & a h b æquales residuis duobus e a h & a h e ex doctrina. 32.

sunt & f e & f g similiter erit totus arcus b c d maior arcu e f g & ex consequenti puncta b & d stationum propinquiora puncto c opposito augis q̄ e & g sint f & hac de causa Venus puo tpe regreditur respectu tps eius directionis quia epi. h magnũ. Mercurius uero multo tpe proportionaliter est retrogradus pp puitate epi eius. ¶ Tertia cã eiusdem est tarditas motus argumenti hoc est tarditas motus planeta in epi. licet namq̄ planeta sit in pte inferiori epi. ubi fertur cõtra successione signorū: quia tamẽ tardus est iste motus & supatur a motu eccentrici eũ p̄grediẽte nõ regreditur nisi fuerit prope oppositũ augis ubi uelociter in epi. mouet contra successione quare puũ habebit arcũ retrogradationis & puncta stationum propinq̄ opposito augis & hæc tertia cã. s. tarditas motus argumenti iuuatur a uelocitate ueri motus epi. unde quãdo planeta motu eccen. scdm ordinẽ signorū uelociter mouetur & tarde motu epi. ad oppositã partem paruo tpe regreditur ut uidetur in Marte & per oppositũ plãeta tardã in eccẽtrico & uelociter i epi. delatus multo tpe retrogradus est ut Saturnus Iuppiter uero quo ad ambas has causas ptiales medius est iter Saturnũ & Martẽ ut notũ est ex eorum theorica: has igitur pp tres causas uariatur tpa directionum & regressionis nõ tñ i diuersis planetis uey: et in eodẽ: quia arcus & motus in illis in augmẽto uarii sunt & decemẽto: unde si libeat scire tps in quo plãeta directus est uel regreditur arcus directionis p argumenti motũ India p̄ciat & regressionis: & q̄d exit est nũerus dieꝝ i quo plãeta directus est uel retrogradus. Exẽpli cã arcus retrogradationis est. 30. graduũ: & motus argumenti & plãeta i epi. est singulis diebus g uno q̄re. 30. diebus plãeta mouebit p dictũ arcũ cõtinue regrediẽdo: & eodẽ mō de arcu directionis dicat quo tps directionis plãeta p diuisione eius p motũ argumenti India haud ignotũ erit: ueluti i tabulis opat. Et hoc uoluit q̄do dixit. Exit. n. tps tale quo. s. planeta directus uel retrogradus mouet: cũ arcus eius. s. directionis uel retrogra-

THEORICA

dationis: p̄ciat p̄ motū argumēti. i. plāetæ ī epi. India. ¶ Circa dicta unā regulā p̄ maiori declariōe cū eius rōne silere nolunt q̄ centro epi. æq̄liter ab auge eccen. remoto ad diuersas ptes arcus directiōis & retrogradatiōis utrobiquē sūt æq̄les: & p̄icta stationū ab opposito angis epi. æq̄liter distātia: p̄ q̄ declarāda eccē. a b c describo cuius a aux eccē. eius dyametro p̄tacta: in q̄ cētræ mūdi d capiat & ab auge a duo arcus a b scdm̄ ordinē signorū & a c cōtra: dico epi. i b & c cōstituto æq̄lia & c. supra b nāq; epi. e f g & supra c epi. h i k describo & ductis l̄eis p̄ cētra eorum a cētro mūdi d b & d c & cōtingētes d e d g & d h d k dico arcū e f æq̄ri arcui h i. Quod si nō erit alter altero maior & sit e f maior arcu h i q̄ ad æq̄litatē secet̄ in p̄icto l & p̄tractis lineis l b l d q̄a arcus l f & h i sunt æq̄les āguli l b d & h c d p. 26. 3. erunt æq̄pantes: at q̄a duo latera b d & b l triāguli b d l æq̄nātur duobus lateribus c d & c h triāguli c d h erit āgulus l æq̄lis āgulo h p. 4. pri. sed q̄a anguli h & e ambo recti p. 17. 3. sunt æq̄les erunt anguli l & e adinuicē æq̄les qd̄. 21. primi negat̄: erūt igit̄ arcus e f & h i æq̄les: & cōsequēter arcus e f g æq̄tur arcui h i k qd̄

est p̄positū. Et hac de cā cum duplici cētro æq̄to sit īgressus in tabulis stationū primarū & eadem reperit̄ statio prima: primus nāq; cētri ordo primā distātia q̄. s. est scdm̄ ordinē signorū & secundus scdm̄ & contra ordinē q̄ ambe sunt æq̄les.

¶ Deinde cum dicit̄

Ex dictis seq̄ statio priā subtrahit̄ a toto circulo remāet statio sc̄da: sed subtracta statioe priā a statioe sc̄da arcus retrogradatiōis hēbit̄. Quæ si de toto circulo demit̄ manet arcus directionis.

¶ Ex dictis īfert̄ rōne canonū tabularū: ubi īnētā stationē primā p̄cipit̄ ex toto circulo demi & remāet statio sc̄da: uerbi grā epi. a b c d aux a & c oppositū statiois priā p̄ctū b & sc̄de d a cētro totius e ad singula loca l̄eis p̄ductis: q̄a nāq; arcus a b c æq̄t̄ arcui a d c a c dyametro existente dēptis b c & c d æq̄libus ut ex sup̄ius notū ē a b & a d residua sūt æq̄lia: unde idē seq̄ si arcus a b statio. s. priā dēatur ex toto circulo a c arcus a d dēpta igit̄ statioe priā a b uel ei æqualētī a d sc̄da statio residua erit a b d qd̄ ē. primum. A q̄ statioe sc̄da a b d statioe priā a b ablata: retrogradatiōis b d arcus restabit̄: qd̄ ē scdm̄: quo hito & subtracto ex toto circulo d a b arcus directionis hēbitur qd̄ est tertium: hīs qd̄ ī tabulis opatur ad has plāetarū passiōes repiēdas: ita p̄ cētræ ueḡ repitur statio priā. u. g. quq; signorū: quæ dēpta ex toto epi. statio sc̄da a b d septē signorū relinq̄tur: qd̄ si plāeta repiatur p̄ eius argumētum minus distat̄ ab a q̄. 5. signis nōdum puēit̄. ad b quare directus est. Quod si plus distat̄. 7. signis trāsiuit d̄ secundā stationē & iteq; directus ē. Si autē plus. 5. & minus. 7. ab a remouetur iter primā & secundā repitur stationē quare retrogradus cōcluditur. Et si desideretur scire q̄to tpe retrogradabit̄ aut directæ mouebitur: arcum regressiōis uel progressionis non ignorare necesse est: qui qualiter dictum est reperiantur.

Deinde cum dicit̄

Lunæ tamē quāquā epicyclū habeat sicut in aliis quinq; statio siue retrogradatio non accidit p̄pter uelocitatē motus cētri epicycli eius. Sēp. n. centrū epicycli maiorē arcū zodiaci quolibet die secundū successionē describit̄ quam sit arcus zodiaci correspōdens arcui epicycli: quē centrū corporis lunæ quocunq; die secundū successionē: in sup̄iori pte epicycli pambulat. Verūtamen eam dum ī sup̄iori mediate epicycli fuerit tardā: ī inferiori uelocem cursu necesse est.

¶ Respondet in hac parte tacite quōni: posset nāq; quis rationabiliter q̄rere cum p̄gresso seu directo statio & regressio pueniant ex epicyclo cū lūa habeat epicyclū ut paret ex theorica eius quare nunq; stationaria uel retrograda uisa est imo semp̄ directæ moueri. Et respondēs inquit ad stationē & retrogradationē nō sufficere epicyclū imo ultra hoc qd̄ planeta h̄ eum oportet

PLANETARVM

q̄ moueat: q̄nq̄ uelocius motu argumenti. i. motu quē habet cā eccētrici. In eccētrico nanq̄ semp scdm ordinē signor̄ defert: si epi. nō hret motū uelociorē motu eccē. quo plus plāeta ferat cōtra ordinē signor̄ q̄ eccē. sc̄d̄ q̄liter unq̄ retrogradabit: similiter si motus epi. nō æquet motui eccē. ad ptes oppositas dictū est superius planetā nunq̄ stare. Cū igit motus eccen. lunæ sit tāta uelocitatis. Quod motus epi. nō solum eū nō supat imo nō æquat neq̄ statidaria neq̄ retrograda unq̄ erit lūa. Motui naq̄ retrogrado epi. puus arcus correspōdet ī zodiaco respectu eius q̄ motui eccē. debet. At qa motus epi. & si nō possit supare & uicere motū eccē. cū tñ diminiuit quādo lūa est in pte supiori epi. ī qua ad occidētē cā eius defert tarda est eccen. nanq̄ gratia exēpli. 13. gradibus mouet eā scdm ordinē signor̄: at in epi. regredit̄ duobus gradibus: q̄re tūc motus eius tardus erit: si tñ graduū ex quo mior ē medio eius motu. Sed quādo ē ī in fima pte epi. defert scdm ordinē signor̄: & coniūgūtur duo motus ec. i. & epi. ad ptē eādē: q̄re uelox erit motu qa supra. 13. g. motus eccē. epi. cyclus addit duos gradus: & motus uerus lunæ erit ī hoc casu. 15. g. uelocior q̄ motus eccētrici.

¶ Deinde cum dicit.

Tardi dicūtur planetæ & minuti cursu cū linea ueri motus eorū tardius quā linea medii motus: aut cōtra successionē icedit. Veloces uero & aucti cursu q̄n uelocius secūdum successionē mouent̄.

¶ Duas q̄ remāserat plāetæ portioēs tarditatē uidelicet & uelocitatē cōsequenter describit: & sc̄do duas alias uelocitate & tarditate causas explanat ibi aucti nūero: q̄ in p̄ia dicit̄ pte claȳ ē ex supius dictis: quādo naq̄ plāeta ī epi. cōtra ordinē signor̄ mouetur: uel uelocius uel tardius q̄ motu eccē. tardus dicit̄. Si naq̄ motus epi. sit uelocior plāeta retrogradus erit & tardæ mouebit̄ ad ptē ad quā debet: imo ēt ad ptē ad quā mouet̄: ex quo motus eccen. cōtrariat̄ motui epi. retrogrado & epi. deficit a suo motu: iō uidemus māifeste plāetas regrediētē tardæ motu cōtra ordinē signor̄. Si uero motus epi. sit tardior q̄ eccē. ad diuersas tamē ptes: tunc licet planeta sit directus tardæ tamen mouet̄ ex quo minuit̄ motus eccen. ideo minutus dicit̄ cursu. Sed quādo in epi. mouet̄ scdm ordinem signorum motu addeūte motui eccentrici tūc dicit̄ur uelox & auctus cursu.

¶ Deinde cum dicit.

Aucti numero quādo æquatio additur super medium motum. Minuti uero quando minuitur.

¶ Innotescit alias duas passiones ex tarditate plāeta sc̄cātas & eiusedē uelocitate: ex hoc. n. q̄ plā

neta uelox ē: uelocius mouet̄ q̄ linea medii motus eius: q̄re liea eius ostēdēs ueq̄ locū p̄cedit lineā medii motus: unde motui medio habito ad ueq̄ habedū æq̄tionē addere p̄cipiunt canones ut claret p̄ p̄cedētia: q̄re tūc auctus nūero dicit̄ plāeta supra eius motū mediū: qa maiorē habet graduū & minutoq̄ nūer̄ q̄ eius motus medius. Auctio igit nūeri seq̄ post uelocitatē. Sed planeta tardi ueri motus linea eam medii tardius mouet̄: q̄re in motu seq̄tur linea ueri motus: iō medio motui inuēto ut uerus habeat̄ æq̄tio & diuersitas iter eos demēda est canone p̄cipiente q̄re planeta minutus dicitur nūero eo q̄ minorē cōtinet graduū numerū & minutoq̄ q̄ medius motus cōtinet nanq̄ minus æquatione. Et huiusmodi passio post tarditatem causatur.

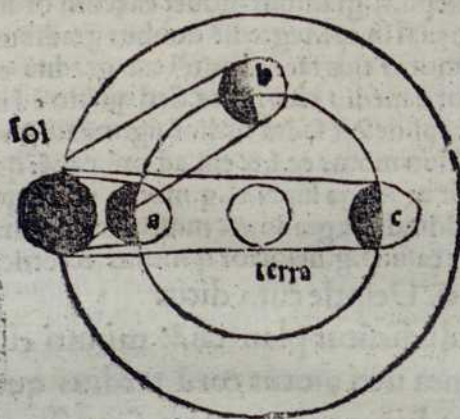
Aucti lumine cum recedūt a Solæ uel Sol ab eis. Minuti uero lumine cum accedunt ad Solem uel Sol ad eos.

¶ Postq̄ expediuit a q̄nq̄ passionū planetarū q̄ absolute sunt in eis in p̄senti pte de eis pprietas q̄ in eis p̄ respectū quē hēnt ad alios īsunt: unde & ipse respectiue passioēs seu respectus quidā potius dicit̄ur. Et tria facit primo naq̄ se expedit de illis quæ in sex planetis īsunt per eor̄ ad Solem habitudinē multiformen: sc̄do de illis quæ omnibus causantur p̄ diuersum situm & aspectum eor̄ adinuicem ibi. Aspectus planetarum: tertio uero de pprietas quæ Soli & Lunæ tantū īsunt adinuicē in eis causatis ibi. Locus uerus astri. Pars prima in duas iterū secatur ī prima quarum de p̄dictis determinat passionibus: in secūda ex dictis cuiusdam apparentiæ causam infert ibi. Triplex est ratio: prima pars iterum duas recipit sectiones: in quaz̄ prima de quodam planetarū qualitatiuo respectu scilicet de lumine secūda de respectu situali eor̄ ad Solē. s. ortu & occasu ibi Orientales. ¶ Pro euidētia primæ partis est notandū q̄ ex cōmuni sententia tam phylosophor̄ q̄ astrologorum est Solē lucere p̄ essentiam: hoc est q̄ lux sit eius forma intrinseca a nullo alio corpore in eo causata: nullum nūq̄ naturale corpus unq̄ pceptum est eo lucidius quod Solem possit illuminare: nam tale illuminaret quæ obscura restant solis absentia cum igitur eius lux sit forma fluens ex principio & substātiali forma nō recepta ab extrinseco dicitur p̄ essentiam lucere: quæ forma lux ppriæ nō lumen quod est sp̄ties intētionalis lucis ex sententia Alberti secundo de anima dicēda ē. Alia uero astra an lumen habeāt a se & a nullo recepta: ita q̄ luceant per essentiā dubiū est apud p̄renomīnatos artifices: uolunt nanq̄ astrologi nullū de se lumen habere sed tantum a Solæ sibi influi: qui nō esset lucem nullam manifestarēt. Quod ostēdunt ex eclip̄si lunæ quæ cū non possit recipere lumen a Solæ obscuratur & nō lucet: si igitur haberet lucē tanquā formā ppriā & intrinsecā nullo obstaculo extrinseco

THEORICA

tempore eclipſis ea priuaret. Cū igitur omnia aſtra ſint eiſdē ſpeciei ſi Luna a Solæ illuminatur & reliqua ſecūdo de cælo & mūdo. Phyloſophi uero oppoſitā tenēt ptē. ſ. q̄ aſtra alia a ſolæ habeāt lucē p̄ eſſentiā & præcipuæ ſupiora: ratio quorū ē: q̄a ex quo ſupiora ſunt nobiliora inſimīs aſtris ut cōcedūt & ipſi tenet: nō uidetur cōueniēs Solē p̄ eſſentiā lucē habere illis nobilioribus obſcuris totaliter imo ſupiora lucē habent nobiliori modo q̄ Sol qd̄ etiam pbant apparetia eclipſis Lunæ quæ cū non accipiat eo tēpore lucem a Solæ lucet tamē ppria luce ut manifeſte uidemus. Quod ſi Sol uideatur intēſius lucere eſt p̄pter magnitudinē eius: & p̄pter propinquitatē: a quo licet alia aſtra lumen recipiāt lucent tamen remiſſe. Quicquid tamen ſit quia in præſentiarū nolo ſpeculari qua opinionum iſtarum uerior ſit quia extra noſtrū p̄poſitum: neq; argumentum ſoluam phyloſophorum: ex utraq; opinione duo cōcludo primū ſolis lumē uel lucem potius intenſiorē eſſe & maiorem q̄ omnium aliorū ſyderum: quod etiā manifeſtat eo qd̄ diē ſua præſentia caſſat & ſummoſitate quā cætera ſydera agere nō poſſunt: ſc̄dm qd̄ aſtra reliqua uel totaliter ab eo illuminantur uel lumen eorum ipſius lumine intenditur qd̄ Luna manifeſtat eclipſata. Cum igitur ex primo concluſo lumen Solis ſit aliorū ſyderum maius & intēſius. Sed lumen maius occultat minus & inuiſibile reddit ut habetur ex. 3. propoſitione primæ partis reſpectiue. Quod etiam experimentū manifeſtat ſtellæ nanq; Indiæ nō apparēt a Solis lumine occultate: quæ eo abſente in noctæ uel ab exiſtente in pfunditate putei uiderentur: & eadē de cauſa candela & alia luminaria de die non lucent: quadere aſtra Soli uicina quæ eo oriētē naſcūtur & eo occidente abſcōdūtur ab eius lumine obſcūcātur & uideri nō p̄miſtūtur: quare tūc lumine minuta ſunt nominata. Cū autem ab eo diſiūguntur & elōgātur quia ante oriiri uel poſt occidere poſſunt: & eo abſente uideri & lucere & quātomagis elongantur ab eodem depræſſo ſub orizōte tantomagis ſupra terrā eleuata ſunt aucta lumine dixerunt. Sed nota qd̄ quādo ſunt cum Solæ ſydera cōiuncta deinde ſeparantur: hoc dupliciter accidere poteſt: uel quia uelociora ſunt in motu q̄ Sol ut Venus Mercurius & Luna quare elōgantur a Solæ uel quia eo tardiora ut Mars Iuppiter Saturnus & ſtellæ fixæ: & tunc Sol ab eis elōgatur: ideo hanc duplicē elōgationem inuens dixit. Auſti lumine. ſ. ſunt planetæ & ſtellæ etiam alie tum recedunt a Solæ ut Luna Mercurius & Venus qui uelociores ſunt eo uel ſol ab eis ſcilicet a Marte Ioue Saturno & ſtellis fixis qui tardioris ſunt motus q̄ ſit ipſe: eodem modo quādo prius remota aſtra ei cōiungūt ſ. dupliciter accidit uel q̄a uelociora accedūt ad ſolē ut Luna Mercurius Venus uel quia tardiora & ſol accedit ad ea: & ideo dixit. Minuti lumine ſunt cū accedunt ad ſolē ut uelociores

uel ſol ad eos tardiores. ¶ De Luna autem poteſt eſſe altera cauſa præter dictam ex ſuppoſito ſequens ſecūdo: cum nanq; Luna ab eo lumen recipiat uel totaliter uel iter ſine & ſit opaca ut patet quia ſolem & alia aſtra uiſa eſt eclipſare: nō illuminabit a ſolæ ſc̄dm totā imo ſc̄dm medietatem tantū quæ ei uerſa eſt cūq; reſpicit per. 22. p̄poſitionem p̄ſpectiue. Quom autem Luna cū ſolæ cōiuncta eſt ab eo illuminabit pars ſuperior uerſus eū at quia eſt in medio nos & ſolem alterā partē nobis oſtēdet q̄. ſ. nō illuminabit: quare nullo modo tūc uidebit ut oſtēdit figurā a ſed quādo incipit ab eo elōgari tunc magis illuminatur p̄ partē inferiorem uerſus nos quare tunc incipit apparere cornuta & lucere ut monſtrat figurā b. At quādo eſt ſoli oppoſita quæ tūc terra

eſt in medio ſolis & Lunæ facies quæ ab eo illuminat uerſus nos eſt ideo totā luminofam nobis ſe manifeſtat ut claret p̄ figurā c & optimæ declarat Alphagranus differētia. 15. ſui opis: q̄re quātomagis Luna a ſolæ diſcedit tātomagis illuminabitur & lumine plena dicitur: & q̄tomagis ei appropiquat tanto lumine minutior erit.

¶ Deinde cum dicit.

Orientalis & matutini cum oriuntur ante ſolem: occidentales uero & ueſperti ni cum occidunt poſt ſolem.

¶ Determinat de planetarū ad ſolem ſituſi reſpectu & habitudine. ſ. de ortu & occaſu & duo facit priō nāq; de eo in cōparatione ad orizōtē: ſecūdo uero abſolute de ortu & occaſu eorū eo elyaco ſine ſolari ibi oriētes ortu. Quia dictū ē planetā ſimul cum ſolæ uideri nō p̄miſti ſed eū ab eſſe oportet qui nō pōt ab eſſe planeta p̄ſente niſi quia uel planeta oriat ante ortū Solis & tūc uidebit: uel qd̄ occidat poſt eundē: quare eo occaſū aſtrū ſupra orizōtē uideat. Si quidem ante ortū ſolis uideat orientales dicit & matutinus orientalis quidē q̄a ante ſolē ortus uidet & matutinus q̄a in mane. Et tūc a ſolæ cōtra ordinē ſignorū minus elōgat. 6. ſignis. ¶ Sed ſi poſt ſolis occaſum uideant occidentales dicitur & ueſperti ni q̄a in ueſperā ſe manifeſtat & tūc neceſſum eſt

PLANETARVM

ab eo distet minus. 6. signis secundum ordinem signorum. ¶ Sed licet in hac parte determinet de planetarum ad solem respectu quia tamen est etiam in habitudine ad orientem nolo determinatam remaneat ortus & occasus astrorum respectu orientis immo tam in oriente recto quam obliquo quodlibet orientur determinabo. Et primo in sphaera recta: cuius orizon cum fecerit in polis mundi meridianum & abo equatorem secando causant angulos rectos: eadem erit determinatio quam eorum ortu in oriente recto & mediatione caeli. i. motu eorum ad medium caeli & meridianum. Ideo quicquid de eorum mediatione caeli dicitur & de ortu & occasu in sphaera recta intelligatur astrorum: ita quod mediationem caeli cum Alphagrano differetia. 23. quattuor regulis declaro. Quae prima est: si planeta uel astrum sit in ecliptica simul mediat caelum cum gradu longitudinis in quo est: uocat namque gradum longitudinis punctum ecliptice per quod transit circulus a polis ecliptice per locum planetae praeteriens: talis namque punctus uerum locum planetae ostendit & distantiam ab initio arietis patet quia ex quo planeta & eius gradus longitudinis sunt in una linea & unus punctus quando planeta erit in meridiano uel oriente recto & gradus etiam. ¶ Secunda regula si astrum sit in principio Cancris uel Capricorni & si habeat latitudinem simul cum suo gradu caelum medietur: patet circulus qui ostendit locum longitudinis & gradum in hoc casu transibit per polos mundi: sed quia per eosdem & meridianus transit dictus circulus unicus cum eo & simul per planetam & eius gradum circulus meridiei transibit. ¶ Tertia regula si planeta extra haec loca sit in medietate quae est a principio Capricorni ad finem geminorum: habeat latitudinem septentrionalem prius medietur caelum quam gradus eius patet quia polus septentrionalis est uersus occidentem ergo quicquid uersus septentrionem ab ecliptica remouetur est magis uersus occidentem & prius ueniet in meridianum. At si in eadem medietate declinet uersus austrum tardius quam gradus eius caelum medietur: quia polus australis est uersus orientem: quare omne uersus austrum orienti magis propinquum caelum tardius medietur. ¶ Quarta regula. Si planeta existens a principio Cancris ad finem Sagittarii habeat latitudinem septentrionalem gradus suus prius quam ipse caelum medietur: per quia polus septentrionalis orientem possidet quare omne quod septentrionale erit orientale. & ad meridianum tardius ueniet: quod si latitudinem habuerit meridionalem planeta citius medietur caelum gradu longitudinis: quia polus antarcticus est occidentalis quare & occidentale omne meridionale & in medium caeli citius deueniet. ¶ In obliquo uero ortum & occasum planetarum proportionales. 4. declarant regulas: quarum prima est. In sphaera obliquo. Si planeta latitudinem non habeat cum gradu suo simul poritur & per occidit: per hoc ex prima regula de caeli mediatione. ¶ Secunda regula in parte cuius latitudo uel poli eleuatio minor est. 34. gradibus. quantum polus zodiaci a polo mundi est remotus ex quo ibi polus septentrionalis zodiaci orientem & occidit si planeta cum polo orientem quod

esse non potest nisi sit a quarta quae est ab initio librae ad finem usque Sagittarii simul cum gradu suo longitudinis orientem: quod per quia ex quo tunc planeta est in oriente simul cum polo dicto: orizon transiens per polum & astrum transibit et per locum astra. Si planeta occidens cum polo quod non potest esse nisi sit in quarta quae est ab initio capricorni ad finem usque piscium eundem habet gradum longitudinis & ortus. ¶ Tertia regula in eiusdem sphaera situ polo septentrionali existere sub oriente planeta septentrionalis orientem post gradum eius: & occidit ante quod per quia cum polus septentrionalis sit sub terra quanto aliquid ei uiciat & septentrionale magis fit tantomagis sit sub oriente quare tardius orientem & citius occidit. Ecce contra eo casu australis orientem ante & occidit post: quia polus australis oppositis erit supra orientem quare quanto planeta ad eum appropinquat magis tantomagis eleuatus supra terram citius orientem & occasum inuenit tardius. ¶ Quarta regula in sphaera eadem polo praenotato supra orientem exire septentrionalis planeta orientem ante & occidit post gradum longitudinis eius: per nam quia polus est supra terram quanto ei planeta magis appropinquat tantomagis eleuatus supra orientem citius orientem & occasum tardius petit. Et per oppositum planeta meridionalis quia polus antarcticus tunc est sub terra: magis depressus est quare tardius orientem & occasum citius quaerit. ¶ In sphaera uero obliqua citius latitudo maior est quam 24. gradibus omnes stellae septentrionales orientem antequam gradus & occidunt post: patet quia septentrionalis polus semper eleuatus est supra terram quia quantomagis ei appropinquat stellae: tanto altiores ascendunt citius & tardius descendunt. Ecce uerso australes stellae tardius orientem & occidunt citius quam gradus patet quia polus meridionalis nunquam orientem quare ei propinquas sidera magis depressa eleuationem tardiozem & citam petit sub orientem depressionem. ¶ Secunda regula planeta existens in Cancris uel Capricorni principio: si septentrionalem habeat declinationem tanto tempore orientem ante gradum suae longitudinis quanto post eum occidit: patet quia ex quo similis stella in sphaera recta simul orientem & occidit cum gradu suo: & orizon declinans aequiliter deprimatur ab recto tam uersus orientem quam occidentem: tempora quo superat in ortu: & sequitur in occasu aequabuntur. Et ratione eadem per oppositum tamen australis stella in eisdem locis constituta tanto tempore post gradum orientem quanto eum ante occidit: quia orizon obliquus aequaliter eleuatur tam uersus orientem quam occidentem ex sphaera recta uersus austrum. ¶ Tertia regula si planeta sit in zodiaci medietate quae est ab initio Capricorni ad finem usque geminorum maior diuersitas est inter planetam & gradum in ortu quam in occasu: utraque latitudinis: hoc est planeta septentrionalis multo tempore orientem ante gradum quam occidat post. Et australis longiori tempore orientem post gradum quam ipsum ante occidat. Quod et patet per declarata de mediatione caeli. Et maxima huiusmodi diuersitas accidit si planeta sit in fine piscium & initio arietis.

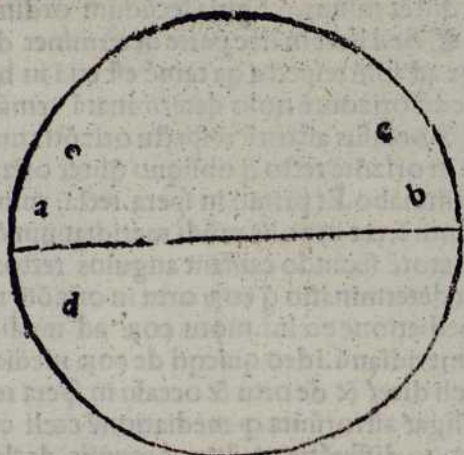
THEORICA

Quarta regula plāeta existēs ī medietate zodiaci q̄ est ab initio cancri ad terminū Sagitarii maior est diuersitas: iter occasum eius & gradus quā iter ortus ab oꝝ eiusq; sit latitudinis: hoc est plāeta septētrionalis lōgiori tpe occidit post gradū quā añ ipm oriatur: & australis longiori tpe occidit atēquā oriatur post: maius nāq; tps iter cipitur iter eoꝝ occasus quā ortus. Quæ oīa lōgiori ofone non declaro cū spa materiali Solæ clarius patefcāt si qs ī ea pagē sit instructus. **E**t nota q̄ q̄cūq; dicta sūt de stellis errātib; & de fixis ēt astris uerificātur ī spa utraq; quācūq; hūerit latitudinē: q̄ si nō hēant cū gradu lōgitudis sūt eoꝝ q̄libet oritur occidit mediatq; cœlum. Et regulā hęc Alphagrano breuiter & itricate enarrate bene notētur quia uniuersales sunt ad scientiam ortuū & occasuū astrorum latitudinē habentium maxime deseruientes.

Deinde cum dicit.

Oriētes ortu matutino sunt q̄ de sub radiis exeūtes ppter remotionē eorum a solæ uel solis ab eis mane ante ortū solis apparere incipiūt. Oriētes ortu uespertino sunt q̄ de sub radiis exeūtis ppter remotionē eoꝝ a solæ uespero post solis occasū appere incipiūt. Occidētes occasu matutino sūt qui radios Solis īgrediūt & propter accesum eoꝝ ad solē mane occultari incipiūt. Occidētes autē occasu uespertino sunt qui solis radios īgrediūt & propter accesum eoꝝ ad Solem aut Solis ad eos uespero post solis occasū incipiūt occultari tres superiores nō occidunt occasu matutino: nec oriuntur ortu uespertino: sed Venus & Mercurius atq; Luna.

Planetæ ortus & occasus elyco; siue solares cōsequēter psequitur determinare. Ex quo nāq; supra claruit iūctos planetas cū solæ lumine priuatos eē & nō uideri iō occasos occasu elyaco. i. solari ab eo uero remotos lumine auctos uideri & ortos eē ortu elyaco & solari: quādo planeta iūctus ē soli & cōsequēter occasus si a solæ elongatus ī mane uideri incipiat oriēs dicit ortu matutino oriēs quidē q̄ a solæ remouetur & uidebitur ortus matutino q̄ in mane ī orizōte atē solē ortu nobis se ostēdit. Remouetur planetam a solæ dupliciter uel q̄ eo iūctus uelocior ab illo elongatur: ut Venus & Mercurius regrediēdo: & iō dixit pp remotionē eoꝝ a solæ: uel q̄ fit tardior solæ: & sol ab eo elongatur: & iō addidit uel ppter remotionē solis ab eis ut a Saturno Ioue Marte. Exēpli cā ī pnti figura cuius orizon ē a b ī pūcto a Venus & Mercurius sint cōiūcti cum solæ: qui retrogradātes pueniāt ī c q̄re cū orien-

tur ante solē ī mane uersus orientē incipiunt uideri p remotionē eoꝝ a solæ. Sed si tres superiores cū eodē ī a sint uniti: deinde q̄a sol uelocius mouetur ī d pueniet: illi prius ortū hēbūt solæ: & ī mane uidebūtur & ortu matutino p remotionē solis ab eis orientur. Sed q̄eres nō ne tres superiores ēt regrediendo a solæ elongari possunt: ut grā si cōiūctio eoꝝ fiat ī a possūt regredi ī c q̄re fiet oriētes ortu matutino nō tātū p remotionē solis ab eis imo ēt eoꝝ a solæ ut Venus & Mercurius. Dico q̄ cū tres superiores coniūgūtur soli sunt ī pte superiori epicycloꝝ eoꝝ semp ut ex eorū theorica liq̄t: nūq; retrogradi possūt esse imo uelocissimi sunt scdm ordinē signoꝝ: quare nō possunt retrogradari & a solæ remoueri ī illo casu. Venus autē & Mercurius quia soli p directionē & regressionē uniri possūt & eo sūt motu uelociore ut bene dicit Alphagranus ab eo elongari possunt uersus occidentē & oriri ut dictum est. **A**st si planeta soli cōiūctus quia uelocior eo ab illo uersus orientē sepef: & cōsequēter solæ occasu remaneāt supra orizōtē & de sero uideātur oriēs ortu elyaco ortu uespertino q̄a ī uespe appet & hmōi sūt tres inferiores Lūa Mer. Ve. directi q̄ solæ uelociore sūt q̄re ab eo remouētur: exēpli cā ī eadē figura Venus Mer. & Lūa cū solæ ī occidēte b cōiūgūtur: q̄ post ī e motu pprio ferētur q̄a uelociore: ī sero post occasū solis ei supra orizōtē īmanētes uidebūt. Nec dixit uel pp reotionē solis ab eis q̄a nunq; his retrogradatur neq; ad occidentē mouetur pprio motu. **S**ed si plāeta remotus a sole & ortus q̄a uelocior sole ei iūgatur & occidat: cū prius ī mae uideretur & tūc desinat apperi occidēs elyace dī occasu matutino: cuiusmodi sūt Lūa Mer. Ve. u. g. sint p̄fati ī c solæ ī a morāte ī mane uidebūtur: q̄a at ueloces sunt ī a ferētur & iūcti desinēt uideri ī mane hoc ē amictūt q̄ ī mae hēbāt uisionē ut lunā ante cōiūctionē de mae uidēs. **S**i uero planeta appeat ī uespæ: deinde q̄a soli iūgatur de uespæ desinit uideri occidēs dī occasu uespertino hoc est q̄a ī uespæ amictit uisionē quā tūc hēbat. Planetas at a solæ distātes ei cōiūgi duplī cōtigit uel q̄a uelociore ad eū moueātur ut Ve. & Mer. regrediētes & iō dixit pp accessū eoꝝ ad solē: uel

PLANETARVM

ga sint tardiores & ab eis Sol elogat ut sūt tres superiores Saturnus Iuppiter & Mars: & iō subiūgit aut Sol ad eos. Exēpli solā i b exñte: sit Venus & Mercurius in e i sero post occasū Solis uisq̄ regrediētes i b delati desināt uideri & occidāt. Similiter tres superiores i e i sero apparēt: sol at existens i b eos occultat & abscondat p̄ accessū Solis ad eos: occidēt elyace. Quare p̄ tres superiores oriri tñ ortu matutino & occidi occasu tñ uespertino: lūa uero ecōtra oriri tātū ortu uespertio i sero nāq̄ post cōiūctionē appet: & occidi tātū occasu matutino quom i mane uideat āte cōiūctionē Venerē Mercuriū utroq̄ mō & oriri & occidi notū ē. ¶ Notādū ē autē q̄ & si dictū sit plāetas elyace oriri & occidi tā matutine q̄ uespertine: nō tātū excludit stellas fixas ēt hoc mō oriri & occidi imo stellæ tales q̄ sunt ppe si gnifex: q̄ tardiores sūt solæ ortu matutino oriūtur occidūtq̄ uespertino occasu ceu & tres plāetæ superiores: & deniq̄ in oibus dictis cū hiis ille cōmuniāt. At stellæ fixæ a zodiaco multū distātiū ortus & occasus uariāt & diuersi sunt ab illis triū superiorē. Et iō ex snia Alphagrani differētia 24. tribus regulis eos notificabo. Quorū prima est. Stellæ fixæ q̄ polo mūdi aq̄lonari magis appropiāt q̄ sit eleuatio eiusdē poli i regione illa nūq̄ sub orizōte demergūt: sed ante ortū Solis uident & post occasum eiusdē similiter. Quare a Solæ neq̄ i mane neq̄ i uesp̄e abscondūt & cōsequenter nūq̄ elyace occidūt. Stellæ uero q̄ polo meridiāo tātū uicinant q̄rū polus ille sub orizōte cōp̄sūsus est: nūq̄ supra orizōte eleuāt: neq̄ supra terrā apparēt. Quare neq̄ elyace oriri possunt imo sp̄ occasu remanēt. ¶ Secūda regula p̄dicta stellæ a zodiaco elōgata soli cōiūctæ secūdū lōgitudinē: si latitudinē hēant septētrionalē neq̄ occasu matutino neq̄ uespertino occidūt imo ortæ sūt ortu utroq̄: p̄ q̄ oriūt ante Solē q̄re elyacu hēnt ortū matutinū: & occidūt post eūdē q̄re uidēt in uesp̄e & ortū hēnt uesp̄tinū. Oppositū at audiēdū ē de stellis austrinā habentibus latitudinē: q̄a occasu utroq̄ occasu sūt: nā q̄a oriunt: post Solē ut p̄ p̄dicta notū est matutinū hēnt occasum & q̄a āte eū occidūt occasum retinēt uesp̄tinū. ¶ Tertia regula Solæ iūcto cū gradu occasus cuiusq̄ eorū: illa occidit occasu uespertio: & sepato seu elōgato a gradu ortus orit ortu matutino sicut tres superiores quādo iungūt cum eodē p̄ gradum lōgitudinis uel rēoti sunt & uoco gradum ortus alicuius astri punctū ecliptice orientē cum illa stella: & similiter gradum occasus eiusdē punctum occidētē quādo occidit. Quod p̄ q̄a Sol si sit simul cum gradu occasus occidit cum gradu & cum stella q̄re stellæ quæ prius in uesperæ uidebatur desinit apparere & elyace occidit occasu uespertino. Similiter eodē separato a gradu ortus uersus orientē oritur prius eo stella & gradus quare in mane incipit uideri & ortu orietur matutino.

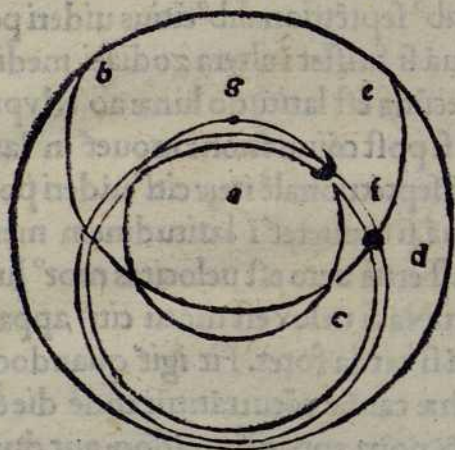
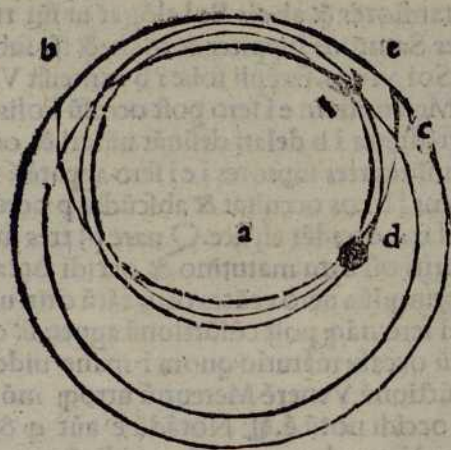
¶ Deinde cum dicit.

Triplex autē est ratio cur luna post cōiūctionē suā cū Solæ q̄nq̄ citi⁹ q̄nq̄ tardius appeat. Vna declinatio siue obliq̄tas zodiaci & orizōtis. Nā si fit cōiūctio sub ecliptica i medietate tamē a fine Sagittarii ad finē geminorū: tūc cū sol occidēdo in orizōte fuerit: plures gradus erūt i circulo reuolutiōis lunæ a luna ad orizōtē quā de zodiaco a luna ad solē. Vnde in climatib⁹ septētrionalib⁹ citius uideri poterit quā si fuisset i altera zodiaci medietate. Secūda est latitudo lunæ ab ecliptica. Nā si post cōiūctionē mouet in latitudinē septētrionalē itē citi⁹ uideri poterit quā si moueret i latitudinem meridianā. Tertia uero est uelocitas mot⁹ lunæ ueri. Nā si uelox est motu citi⁹ appareret quā si tarda foret. Fit igit⁹ quandoq̄ ut oēs hæ causæ cōcurrāt: tūc eodē die & uerus & noua apparet quādoq̄ aut durātantū tunc secūda die potest cōiūctionē: quādoq̄ uero una sola tunc in tertio die uidetur: quandoq̄ etiam omniū eorum oppositum accidit: tunc quarto die contingit eam apparere.

¶ Ex dictis infert causas cuiusdam apparentie. Dictum est. n. ast̄e post cōiūctionē cum Solæ ab eo elōgari & lumie auctum oriri elyace: posset aliq̄s quærere q̄re est q̄ luna post cōiūctionē q̄doq̄ citius ut in prio uel sc̄do die quādoq̄ uero tardius ut i tertio uel quarto oritur elyace & uidetur. Et soluens hoc problema reddit tres causas. Quarum prima est obliq̄tas zodiaci & orizontis quare signa aliqua obliq̄a & aliq̄ directæ ascendunt: similiter & descendunt: unde nō sufficit ad hoc ut ast̄e possit uideri q̄ ab eo sit remotum imo supra orizontē debitam eleuationē quā postea dicā debet habere. Et q̄a cum sit cōiūctio luminarium in ea zodiaci medietate q̄ est ab initio Capricorni ad finē usq̄ geminorum directæ uidelicet descēdente p̄cipuæ i piscibus & ariete. Quorū descēsiōes maxie sunt i speira obliq̄: tunc luna magis erit supra orizōtē occidentalem eleuatā & dilatans q̄ a Solæ pp̄ descensum directū eius medietatis: q̄dere tunc citā hēbit appitionē. Et hoc inuit q̄n dicit q̄ lūa a sole occaso sepata: ita erit eleuata supra orizōtem q̄ plēs gradus erūt i circulo reuolutiōis lūæ. i. i circulo cāto ab ip̄a lūa motu pri. mobilis una reuolutōe cōpleta: de ip̄o ergo plēs gradus erūt a lūa ad orizōtē q̄ ab eadē ad solē de zodiaco. Et q̄a

THEORICA

quāto clima est septentrionalius tāto maiorat reuolutionis circulus ab ea ad orientem propter augmentū descēſionis dictæ medietatis: iō icli- matibus septentrionalibus citius appēbit. Quod si p̄dicta cōiūctio fieret i reliq̄ medietate ab ini- rio cācri ad finē Sagitarii q̄ ea obliquā hēt de scēſionē: ab ori zōte paꝛ eleuata erit lūa: & cōse- quēter de circulo reuolutiōis a lūa ad ori zōtē pauciores erūt gradus q̄ de zodiaco a lūa ad so- lē: tardius post cōiūctionē lūa elyace oriet. Et li- cet i materiali spa luca clarius hoc declaretur: si- gura tñ plana: ita ostēdi pōt: ut si polus arcticus

a obliquus orizon b c d e zodiacus d f fiat con- iūctio i d initio arietis a quo lūa i f p̄cipiū tau- xi ferat. Circulus reuolutiōis eius erit f c æq̄di- stās polo a hoc ē lūa exns in f occidet i p̄cto c & māifestū ē arcū f c ab ori zōtis dep̄ſiōe i c eē maiorē distātia lūa a solē f d cū igit ea multū sit eleuata a loco eius occasus c cito uidebit: & tāto citius q̄to orizon i c magis deprimit qd ac- cidit i loco septētriōali magis. At i alia figura si p̄fata cōiūctio fiat i p̄cipio libre d i de lūa mo- ueat i finitiū Scorpiōis circulus reuolutiōis lu- nā ab ea ad occidēdi locū f c q̄ minor distātia eius a Solē arcu f d q̄re lūa cū paꝛ ab ori zōte sit eleuata nō uidebit & sic q̄ sit remotio a Sole hic & i exēplo prior: citius tñ uidebit post cōiūctio- nē factā in signis directæ descēſiōis q̄ obliq̄: q̄a ibi ab ori zōte eleuat magis q̄ hic. ¶ Et hac ra- tione Alphagrāus dīta. 25. aliā saluat apparētiā uidemus nāq̄ q̄nq̄ post cōiūctionē lunā cor- nutā hīe cornua eleuata uersus zenith capitum q̄doq̄ uero cornua hēt reflexa alteꝛ uersus ze- nith & reliquū uersus ori zōtē. Rō primi ē q̄a cō- iūctio facta ē i signis ascēſionū rectæ: unde di- cit circulū signoꝛ ibi eē directū. i. directæ descē- dētē: q̄re ps lucēs magis grossa lunā erit uersus ori zōtē & solē: & cornua eleuata uersus zenith g ut p̄ in p̄ia figura: i q̄ q̄a sol ē in d lūa in f p̄tē mediā uersus d & cornua uersus g zenith uer- get. Rō uero sc̄di ē q̄a cōiūctio facta est i signis obliq̄ descēdētibus: & q̄a ps grossa lūa existen- tis i uersus solē i d uergi debet: q̄a i de illumiat cornuū alteꝛ uersus g zenith reliquū uero uer- sus e ori zōtē erit situatū: q̄a in ori zōte zodiacus

obliq̄ & reflexe situabitur. Oīa hęc q̄ dicta sunt spicū instrū clarissimā demōstratiō in huius de- claratiōe sermonē nō extendo. Et sic p̄blematis p̄positi cā p̄ia explicata ē. ¶ Sc̄da cā ē si lūa i la- titudie sit uel moueat septētrionali citius oriet elyace q̄ si australem haberet. Et causa est q̄a ma- gis uersus septētrionem orizon obliquus magis sub recto deprimitur: & uersus austrum magis eleuatur: quare quanto luna magis septētriona- lis est tanto reuolutionis circulus ab ea ad ori zō- tem maior est & quanto australior: tanto idem circulus minor: ut spha optimā manifestat: qua- re si cōiūctio sit in capite: in qua luna acq̄rit se- ptētrionalem latitudinē uidebitur citius q̄ si in cauda in qua icipit austrinā adipisci latitudinē. ¶ Tertia causa ē uelocitas motus ueri lunā uel tarditas: quando nanq̄ uelox est pauo tēpore elongatur a Solē elongatione ad hoc ut uidea- tur sufficiente & quādo tarda in multo tempore eandē acq̄ret elōgationem aut equalē: quādo ergo post cōiūctionem uelox est cita erit in or- tu elyaco: autem quādo tarda uidebitur & tarde inde aliquādo cōcurrunt omnes. 3. cause dictæ .f. q̄ sit cōiūctio uerbi gratia in principio arie- tis secundo q̄ sit ab ecliptica maximā distās & tertio q̄ uelociter moueatur. 15. gradibus india & tūc die eodem post cōiūctionem apparebit idest infra numēꝛ horarū. 24. ¶ Et nota q̄ tex- tus est corruptus cū dicat eodem die uetus & no- ua apparebit. Quod uerū non est: quom luna ue- tus idest ante cōiūctionem uideatur in oriente & cum suppositū sit esse in signis directæ descen- sionis erit obliquā ascensionis ut ex principiis astronomiā de ortu & occasu signoꝛ p̄suppo- no: quare circulus reuolutiōis lunā ab ea ad ori- zontem minor erit q̄ ab ea ad Solem de zodia- co nō igitur codē die uidebitur in mane in oriē- te & in uesperā in occidēte. Etiam si per possibi- le in mane ante cōiūctionem esset in signo re- ctā ascendente ut in libra & in uesperā post cō- iūctionē in signo descensionis rectā ut in arie- tā nō posset in tā breui spatio tēporis uideri āte- coniūctionē & post. Quare iudico līam ut ia- cet saluari non posse: nisi intelligatur eodem die idest in spatio. 24. horarū uetus existēs &

PLANETARVM

noua apparet. s. in uespera. Er hoc conuenit dicto Alphagrani differētia. 25. ubi posita prima causa inqt si cōiunctio fiat in signis plixæ ascensionū in circulo recto ut sunt gemini cacer sagitarius capricornus: & fuerit luna ī cursu uelox: & latitudo septētrionalis a circulo signorū erit ut uideatur in fine mēsis. s. lunaris mane in oriēte postea uideat in crastino bicornis in uespera: nō igit eodem die noua & uetus apparet imo uetus in mane & noua in uespera alterius diei. Sed quādo hęc causę quecūq; sint duę tātū cōcurrēt nō eodē die orietur sed scdo. Si uero unica accidat tertio die. Si oīum cōtingat oppositū quarto uidebit die. ¶ Aduertendū est autē secundū Alphagranum capitulo allegato q̄ ceteris paribus post cōiunctionē ad hoc ut luna uideat Solē occasu op; habere circiter. 12. gradus ab orizonte altitudinis: sed si fiat cōiunctio in signis uelocis descētionis cū minori hac apparebit: & maiorē reqret si fiat in signis descētionis tardę cuius rō est. Si luna sit in signis descētionis obliqua: ad hoc ut habeat altitudinē dictā a loco eius occasus op; ut a solē multū sit elongata: & cōsequēter ut supra patuit multū illuminata & scdm magnā partē. Quare eius magna ps illuminata aget ut cōspiciat ex minori altitudine. Quādo uero est in signis directę descētionibus ad hoc ut. 12. graduū habeat eleuationū: nō reqrit magnā distātia a solē imo modica sufficiens est: q̄re tunc parē luminis habebit: ideo nō uidebit nisi defectus luminis augmento altitudinis suppleat. Et hac de causa q̄ post cōiunctionē parē eleuata & multi luminis uideat quādoq; uero multū eleuata & modici apparet luminis primi cā est quia est in signis obliqua descētionū in q̄bus existes parē ab orizonte & a solē multū elongata erit: ideo plena uidebit lumine: secūdi uero cā est q̄a est in signis recta descētionū ī q̄bus luna existēs ab orizonte eleuata & a Solē modicū distās: ideo luminis erit dimīnuta. ¶ Scūdo est notādū q̄ illud q̄ dictū est de cita seu tarda lūa post cōiunctionē apparētia intelligēdū est et de eius cita uel tarda apparitiōis definiētiōe ī oriēte ante cōiunctionē. Nā quom an cōiunctionē ī oriēte uideat si fiat hmōi cōiunctio ī medietate signiferi q̄ ē ab initio cācri ad finē usq; sagitarii signis uidelicet directę ascendentibus q̄a maior est portio circuli reuolutiōis lunę ab ea ad orizontē q̄ de zodiaco ab eadē usq; ad solē tardius ante cōiunctionē desinet uideri & parū ante cōiunctionē uidebit q̄ si in reliqua medietate acciderit: cuius q̄a signa oblique ascēdūt causa hęc cōtrario mō se hēbit: scdo si lūa latitudinē hēat septētrionalē pp cām pportionalē tardius uideri desinet q̄ si meridianā. Et tertio si motus sit uelocis ut ē claruit q̄re fit q̄nq; prima die ante cōiunctionē q̄doq; scdo desinet uideri & aliq̄do tertio & q̄rto eliacū occasum adipisce tur pp cōcursum pluriū hęc cā: uel pauciorū. ¶ Tertio ē notādū scdm Alphagranū differen

tia. 26. Quod nō tm̄ luna post cōiunctionē quādoq; tardius: & quādoq; uelocius appet: & ante cōiunctionē tardius & citius desinet uideri imo etiā alii q̄nq; plāetę hęc habēt diuersitatē. Tres nāq; sup̄mi planetę pp duas tm̄ cās post cōiunctionē in oriēte citius apparēte: prima quia cōiunctio facta est ī signis directę oriētibus: & tarda uident quādo facta est ī signis obliquarum ascensionū. Et ita pportionaliter in occidēte cito uel tarda possunt apparitionē obmictere: scūda si latitudinē habeant borealē citius oriūt eliace: & si meridianā tardius: & de occasu suo modo intelligat. Tertia uero causa uelocitas. s. motus in eis locū nō reperit: q̄a semp ppe cōiunctionē sunt in sup̄ma pte epi. eorū: & directi nūq; n. tarda mouent eo casu nisi tarditate habeāt & uelocitatē causa ecētrici: q̄ q̄a in sensibilibis est non facit uariationem. ¶ Venus autē & Mercurius tardius & uelocius oriri possūt eliace similiter & occidi ob duas dictas causas: & ultra ppter tertiā: nā ex quo soli cōiungi possunt directi & retrogradī: si quidē directi q̄a mouentur ad partem eandē ad quā & sol modicū ab eo elōgant quare tardius oriuntur. At si regrediātur: quia sol scdm ordinē signorū & ipsi contra elōgatio geminat quare uelocius oriuntur ortus igit eorum matutinus ceteris existētibus æqualibus: q̄a est post regressionē citius fit q̄ uelociter q̄ pgressionē īleqt eorū. Et eadē rōne occasus uesprius tardus fit q̄ occasus matutius.

Deinde cum dicit.

Aspectus planetarum trinus est cū p tertiā partē. Quadratus cum p quartā sextilis uero cum p sextā ecliptice partē eorum uera loca distiterint. Coniunctio media planetarum fit quando lineę medioꝝ motuum eorū scdm longitudinem zodiaci cōiungūtur. Vera autem quādo lineę uerorū motuum sic cōueniūt. Sed uisibilis quādo lineę ab oculo nostro p centra corporum suorum eductę coniunguntur in unū. Similiter de oppositione media & uera dicendū. Et attēdūtur hęc in eisdem signo gradu & minuto.

¶ Postq̄ in pcedēti parte de passionibus planetarum seu de respectibus eorū ad solem determinationē perfecit: nūc de eorūdem passionibus q̄ p eorū habitudinem & respectū diuersum adiuuicē causant psequat: hęc nanq; sunt aspectus: ex diuerso nāq; situ & habitudine cuiusq; planetę ad quēcūq; aspectus fit. Circa quā duo agit primo nāq; de aspectibus determinat: secūdo uero ex hiis isert correlariū ibi. Ex isto patet. ¶ Pro primę partis clariori noticia est aduertendū q̄ aspectus planetarū est eorū habitudo & distātia

THEORICA

in circuli diuersis partibus quibus adinuicē uirtutes & influētias cōmunicari possunt. Et isto modo aspectus acceptionis cōiunctio non erit aspectus ex quo nō est distātia planetarū: nisi largiori modo accipiatur pro oī habitudine qua planeta alteri influētia suā largiri poterit. Accipiendo igit̄ cōiter aspectum quinque erunt. scilicet cōiunctio sextilis quārtus trinus oppositio strictiori tamē modo tātum quattuor postreī erunt dēpta cōiunctio ne ceu rōnibus patebit: siquidē prius eorū clareat manifestatio. Cōiunctio igitur plāetarū quā scdm longitudinē zodiaci accipit est eorū coitio ī eodē signo signi gra. & mīuto: unū quācūq; circulus magnus trāsiēs p polos ecliptice transeat quoq; p utriusq; plāetā uey locū cōiūcti erūt planetā scdm lōgitudinē: nam qa hmōi semicirculus ab initio arietis eqdistat & distorū plāetā loca ab eodē eqliter remouebūt eqlis erūt igit̄ lōgitudinis & cōseq̄nter cōiūcti: q; si linea exiēs a cētro terre trāseat p utriusq; plāetā cētrū scdm lōgitudinē erūt cōiūcti & latitudinē qa a principio arietis & ab ecliptica distantiā hēbunt equalē imo eadē. ¶ Aspectus uero sextus est distātia planetarū p sextā circuli portionē quā signa duo cōtinet uel gradus. 60. ut principiu arietis principiu aspiciat gemiorū hmōi aspectu. Quadratus uero aspectus est aspicientiu se distantiā p quartā circuli, 3. uidelicet signa seu gradus. 90. ut initiu arietis principiu cāctri quarto aspiciat aspectu. ¶ Trinus aut̄ aspectus est eorū distantiā tertia circuli parte. scilicet quattuor signis seu quā idem est gradibus. 120. unde principiu arietis aspiciat principiu leōis de trino aspectu. Oppositio uero est distātia p semicirculū duorū locorū quā dyametaliter opponūt: si nāq; ab altero oppositorū locorū ad reliquum recta pducat̄ linea p centū trāsiat circuli & erit dyameter: iō quā duo dicta loca opposita termini sūt diametri dyametaliter opposita dicta sūt. Et distāt opposita loca. 6. signis seu. 180. gradib; ē. ¶ Quod aut̄ ueri aspectus quia de cōiunctione ambigendū nō est: si quidē planetā adinuicē se agūt spiritaliter distātes: quātoma gis cōiūcti sūt hii quattuor dicti & nō plures: experimēto tanq̄ potissima rōne cōfirmat̄: cū nāq; ex dictis liquet sit aspectus talis hītudo situs quo se aspiciētia possint influētias cōicari & tātū hmōi distantiis astris ad se inuicē elōgatis hoc agitur: ut diuturna antiquorū docuit experientia: tantum nāq; signis duobus uel tribus seu. 4. uel medietate circuli astra ad se inuicē elōgata eorū uirtutē adinuicē largiūtur: & nō unico signo seu quōto ut experientia cōprobauit. Quattuor tantum p̄fatos eē aspectus & nō plures cōcluserūt. ¶ At si rōne aliqua pbabili hoc poterit cōuinci. Ptolomei p̄rio q̄dripartiti cap̄lo. 14. binas exponā. Quarū primā acceptā dicit esse ex conuenientia partiu ad totū. Per se nāq; manifestū est opposita loca eo quod termināt dyametru se aspiciunt & planetā ī dictis locis oppositi sunt qui. 6. signis sunt elōgati. Cuius elōgationis ptes si capiuntur

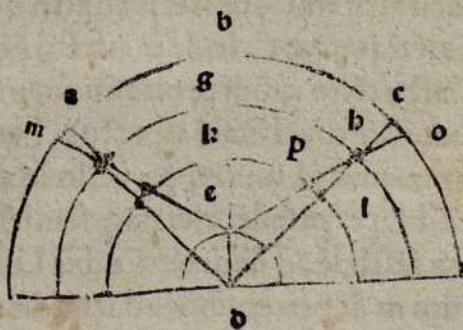
aspectus reliq; causabunt: ut si medietas. scilicet tria signa: qa quarta circuli quadratus. Et si tertia ps eius dē medietatis. scilicet duo signa ex quo sexta eiusdem aspectus sextus resurget. Qui si duplex exurgentibus quattuor signis tertia circuli trinū aspectū pduci nemini dubium est. Ex partibus igit̄ aspectus oppositi reliqui tres generantur: & ideo dicit esse hanc rationē acceptam ex conuenientia partium ad totum. ¶ Secūda ratio eiusdem ex conuenientia totius & partis est quod si aspectū quadratum capiamus tria signa cōtinentē & ad partem eius sexquialtera p̄portione excedentē comparemus sextus aspectus fiet: pars nāq; ad quā tria in p̄portione se habet sexquialtera sunt duo signa quā cum sint sexta circuli sextilem reddent aspectū: & hāc est comparatio partis ad totum. At si ad aspectū eundē quartū tria signa continentem ad totum quod se habet ad eū in p̄portione sexquitercia comparemus trinū consurget aspectus totū nāq; quod ad tria in sexquitercia se habet p̄portione sunt quattuor signa tertia pars circuli aspectū reddentia trinū: & hāc comparatio est totius ad partem. Similiter si eidem totum quod excedit eū p̄portione dupla uel lemus comparare p̄positio eueniet. Oppositio nāq; 6. habet signarū distāciam quā duplā habet p̄portionem ad tria signa quartum aspectum faciētia: & hāc itē comparatio est totius ad partem: & ideo dixit quod ratio erat ex conuenientia totius accepta & partis. ¶ Ego autē nihil rationibus Ptolomei obiciens. Quom nō ausim tanti uiri nomini oppugnare eo magis quod pbabiles & non demōstratiuas facit tertiam conuincētē magis aspectus tātum quattuor esse adducam: aspectus nāq; cū distantiā sit secundū partes zodiaci aliquotas ut eorū demōstrat denominationio: quot idē circulus aliquotas seu totum mensurabiles partes habet tot esse aspectus cōuenit affirmare. At quia. 12. signorū tantū quattuor sunt numeri partes aliquote & ipsum reddentes acceptā multotiens: habent nāq; partē sextam duo scilicet signa quā aspectū sextilem reddunt & ideo dicitur sextilis: quia sextam tenet circuli partē. Et quartā partem tria signa ex quibus quadratus fit aspectus: qui & quartus dictus est ea de causa: quia quartam cōtinet zodiaci portionē. Et tertiā partem uidelicet quattuor signa trinū faciētia aspectum: qui ita dictus est: quia tertiā amplectitur partē ultimo medietatē sex signa: cuius quia extrema dyametaliter opponunt oppositio seu oppositus aspectus noiatuf est: quom igitur. 12. alias non habeat partes aliquotas hii non erūt plures aspectus p̄dictis. Distātia nāq; 3. signorum nō est aspectus: quia quinque nō sunt pars aliquota. 12. nec distātia per unū signū: qa unum nō est numerus: sed numeri principium. Quare nō p̄pria dicitur pars. 12. imo principiu partis: tātō magis quia omnē numerū mensurat nec mēsuracione numerū a numero distinguit. ¶ Secundo est notandum quod aspectus in tribus

locis uel tripliciter accipi potest primo in zodiaco: unde quando predictae distantiae in zodiaco accipiuntur ut duo signa pro sextili tria pro quadrato quattuor pro trino & sex pro oppositione primus modus habetur aspectus. ¶ Secundo modo accipitur in æquinoctiali: quando namque planetae uel alia se aspicientia in zodiaci locis sint quae predictae distantiae in æquatore capiuntur secundus modus aspectus resultat: unde si duo planetae in talibus locis sint zodiaci quae duo circuli magni per polos mundi & uera loca eorum ducti duo signa seu .60. gradus de æquinoctiali intercludant aspectus sextilis. Quod si .90. gradus quadratus & .120. trinus habetur aspectus: uel alio modo ad idem reddenti si in zodiaci talibus locis sint planetae. Quod cum arcu zodiaci qui inter eos in circulo directo æquinoctialis orientur .60. gradus sextilis & si .90. quadratus & si .120. trinus aspectus emerget: pro oppositione non alio modo quam in zodiaco operatur: quia quae in zodiaco opponuntur & in æquatore diei: cum omnis circulus magnus diuidens zodiacus in partes aequales & æquinoctialem cum eorum uterque sit in sphaera circulus magnus ut habetur ex principiis astronomie. Et tali modo operantur pro aspectu in æquinoctiali reperiendo. Capiendo scilicet ascensiones rectas primi aspicientium: & secundo secundi: quae ascensiones si per .60. gradus differunt sextilem si per .90. quartum & si per .120. trinum reperiunt aspectum. Et tali modo quidam dicunt aspectu uti debere & si qui eum in zodiaco accipiant. Quarum sententiarum quae sit tutior non me intromitto declarare cum potius de iudiciis agentibus haec spectet speculatio. ¶ Tertio modo aspectus capitur pro projectione radiorum planetae secundum tantam distantiam quanta ascendit in circulo positionis in quo moratur qurens dictas projectiones .u.g. si planeta fuerit in meridiano quia ascensiones rectas & mediationes caeli ut scda Almagesti probatur sunt aequales aspectus sumuntur secundum ascensiones rectas: unde si duo planetae tantum distiterint in zodiaco quae cum ea distantia recte ascendunt hoc est in circulo recto uel mediant caelum .60. gradus æquinoctialis sextilis fiet aspectus & ita de reliquis suo modo ut dictum est. Et si planeta sit in horizonte orientali obliquo alium aspiciat eodem aspectu: qui ante uel post ascendit distantia .60. gradus æquinoctialis in sphaera illa in qua fuerit homo simul si fuerit in occidente secundum descensiones obliquas illius climatis projectiones radioe eius accipiuntur. Si uero in aliis locis inter ascendente & meridianum: seu inter meridianum & occidente ascensiones mixte & descensiones capiuntur proportionaliter secundum quod magis uel minus appropinquat alteri dictorum locorum: unde si meridiano magis appropinquat projectiones radioe secundum ascensiones rectas magis & si orienti uel occidenti magis secundum ascensiones seu descensiones obliquas proportionaliter tantum. Quod qualiter operetur operis praesentis non est exponere: cum declaratur in canonibus tabularum in sphaera

recta & climatibus de signorum ortu & occasu: & praecipue in tabulis de directione Ioannes de monte regio. ¶ Tertio est notandum coniunctionem triplicem esse ueram. scilicet media & uisibilis. Est namque uera coniunctio quandoque linea motuum uerorum ita coniunctorum uniantur ita quod eadem linea per centra transit amborum uel quod ille ab initio arietis aequidistant. Media uero quando eodem modo coniunguntur uel uniantur linea motuum medioe. Sed uisibilis est quando linea quae exeunt ab oculo uidentur in puncto zodiaci uniantur eodem secundum longitudinem: quare iudicatur utrumque isto modo coniunctorum esse in uno puncto zodiaci secundum longitudinem. Aspectus etiam alii in ueros & medios distinguuntur sextilis namque uerus quando uerorum motuum linea distant .60. gradibus & medius quando motuum medioe eandem optinet distantiam: quadratus uerus quando linea uerorum motuum .90. & medius quando eodem motuum medioe illam habet longitudinem: trinus uerus & opposito quando uerorum motuum linea sepe rantur per .120. gradus uel sunt in locis oppositis diametraliter. & medius quando linea motuum regularium hoc habet. Uisibilis uero aspectus praeter coniunctionem non consideratur quia nihil operatur eo licet sextilis uisibilis quartus uisibilis & trinus potest occidere quando linea exeuntes ab oculo concipientes dictis elongantur distantis.

Deinde cum dicit.

Ex isto patet saepe coniunctionem ueram esse quam media praecessit aut futura est: saepe et uera esse quando tantum uisibilis non est. aliquando et uisibilis uera praecedere: quandoque uero sequi. ¶ Inter correlatiua conclusionem ex dictis. Dictum est enim tres has coniunctiones ueram media & uisibilis ad inuicem distinguere & alias esse. Ex quo sequitur non esse necesse una existere & reliquis: imo uera quandoque est & media minime sed praecessit uel futura est: & e converso. Saepe namque est coniunctio media Solis Veneris & Mercurii & uera minime & ita in aliis planetis patet: quandoque tantum uera & media sunt simul: unde quae saepe est coniunctio

media Solis Veneris & Mercurii quam eorum est uera erunt ambe simul. Eodem quoque modo uera quandoque est simul cum uisibili: & quando non imo uisibilis praecedat ueram

THEORICA

& aliquādo sequitur. Pro quorum trium declaratione sit zodiacus a b c a pars orientalis c occidē. talis b gradus zodiaci nonagesimus æqualiter a puncto orientis distans ac occidentis. Et centrum d superficies terræ e capio duos planetas quorum uolo coniunctionem solem uidelicet semicirculus f g h & Lunam i k l si Solis & Lunæ cōiunctio fiat in b gradu nonagesimo Sole in g & Luna k existentibus quia linea d b eorum uerorum locorum unitur cum linea e b quæ ostendit uisibilem coniunctionem utraq; f transeunte per g & k utriusq; planetæ centrum erit coniunctio uera a uisibili non discrepans & ergo si coniunctio fiat in nonagesimo gradu uero & uisibilis seu appars simul sunt tēpore: quod est primum. Sed si Sol ponatur in parte orientali in puncto f d f a ueri loci & e f m apparentis productis: Luna in puncto i linea e m per utriusq; centrum trāseunte coniuncti erunt uisibili cōiunctio uera futura: quæ ut fiat oportet Lunam motu moueri uelociori in linea d a ueri loci cētrum amborum penetrāte ita nāq; motu proprio Luna mouetur: quare si cōiunctio fiat in parte orientali uisibilis ueram præcedit: quod est scdm. At sole uersus occidētem in puncto h cōstituto d h c & e h o lineis protractis & Lūa in puncto l eorum uera erit cōiunctio linea d c per l & h cētra eorum trāseūte: & uisibilis adhuc nō est immo futura est: quæ ut fiat in p motu proprio uelociori Lunam ferri necessum est: linea e o p & h amborum plāetarum cētra penetrāte. Quædē si sit cōiunctio ī occidē tali parte uisibilis sequitur uerā quod tertium est exponēdorum: & hanc declarationem bene notare oportet: quia maxime utilis ē ad ea quæ de eclipsibus solaribus exponētur inferius & de diuersitate aspectus. Quod si autor eādem sentētia parum infra ponet ad locum istum pro expositione remictam.

Loc^o uer^o astri ē pūct^o firmamēti līcā a cētro mūdi p cētrū astri ptētā terminās. Locus at uisus siue apparēs p līcā ab oculo p cētrū astri ptractā determināat. Diuersitas aspect^o astri ē arc^o circuli magni p zēith & uerū locū astri trāseūtis iter locū astri uerū & apparētē intercept^o. Inde māifestū ē q̄to uicini^o astry cētro mūdi & orizōti fuerit tāto maiorē hīe diuersitatē aspectus. Hanc quoq; maximā ī Lunā repperiri. In Marte uero nō bñ pceptibilē. Hēt nāq; semidiāeter terræ sēfibilē ad sēidiāetrū orbis Lunæ nō multum m at perceptibilē ad semidiāetrum orbis Martis magnitudinem.

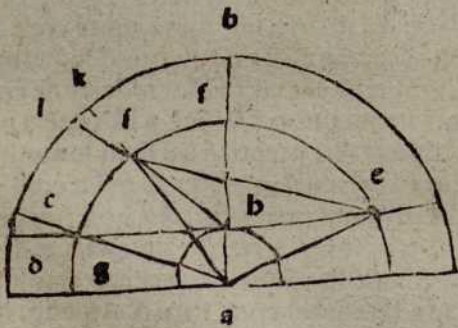
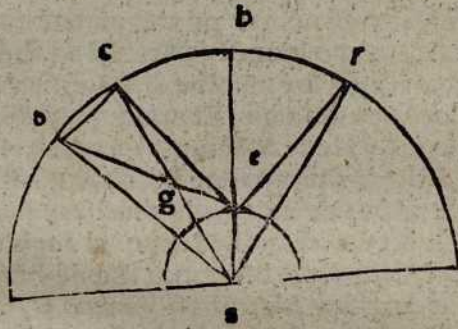
¶ Postquam de planetarum respectiuis passionibus per respectum quem habent ad solem: & de respectibus eorum omnium quos adinuicem habēt uidelicet de aspectibus determinationem exple-

uit: in hac parte de passionibus luminarium quorum causa eadem sunt & subiecta eclipsis nāq; Solis Luna est causa: ex quo interpositioe eius inter nos & eum causatur eclipsis: & Sol est subiectum licet improprie sicut proprie eclipsatur. Similiter eclipsis Lunæ Sol est causa saltem priuatiua ideo nāq; Luna eclipsim patitur quia Sol eam luminæ terræ obiectione nequit in partire: & subiectum ipsa Lūa est. Et licet eclipsis tam aliorum planetarum q̄ luminarium passio possit eē eo modo quo Sol eclipsatur per interpositionem scilicet Lunæ inter eos & nos: ut declarat Aristoteles secundo cœli eam esse interpositam inter terram & Martem: & esse eclipticam tempore suo. Non tamen est ita sensibilis eclipsis ceu Solis & Lunæ neq; effectus ita renouatur. Quia parum luminis participat respectu lumiarum: ideo autores astronomie planetarum eclipses nō meminerunt: sed tantum Solis & Lunæ passiones esse dixerunt. Et dixi planetas eclipsari posse eo modo quo Sol & nō quo Luna quia Venus & Mercurius nō possūt ingredi umbram terræ siquidem Soli nunquam opponuntur. Mars uero Iupiter & Saturnus neq; umbram eandem incurere queunt siquidem ad speras usq; eorum minime perueniat immo pyramidaliter definit in speram Veneris ut Pto. demonstrat septima Almag. Determinat igitur principaliter in hac parte de eclipsibus nō eorum causas reddendo: & loca in quibus accidere contingit exponēdo quia hoc patet ex theorica Lunæ & dragonis eius: sed magis practicabiliter modum operationis: & terminorum rationes assignando quibus tempus durationis extensio & quātitas eclipsis reperitur. Et duo agit primo nāq; de quodam necessario: & in Solis eclipsi attendendo determinat. scdo uero de eclipsibus prosequitur ibi. Dignitatis ecliptici. Quod autem in eclipsi solis attendi oportet est diuersitas: aspectusq; eclipsim uariat ipsa uariata: unde licet sit uera solis & lunæ cōiunctio, ppter tamē eorum diuersitatē aspectus eclipsis nulla sequet: quare oportet nō ignorare quāta sit eorum diuersitas in aspectu: & etiam quāta una alia sit maior: quod de diuersitate aspectus in comparatione est accipiēdum igitur duo facit circa primā partem: quia primo agit de diuersitate aspectus absolute: scdo uero in cōparatioe ibi. Diuersitas aspectus Lūæ ad solē. De diuersitate aspectus absolute dupliciter agit quia primo in cōmuni & confuse: scdo uero magis distincte & eius .s. speciebus ibi. Diuersitas aspectus astri in longitudine. Dicit igitur primo q̄ cum planeta nō est in zenith capitem locus astri ueri qui terminus est lineæ a centro terræ per centrum astri transeuntis ut per sepius dicta patet differt a loco apparenti qui terminat lineam ab oculo aspicientis per medium eiusdem prætereuntem. Quod patet quia eo casu dictæ lineæ non uniantur quare & termini distinguuntur earum: uniantur tātum sicut patuit ex superioribus quando planeta in zenith est capitem. Et differentiam inter prædicta loca di-

PLANETARVM

ueritas aspectus dicitur idest diuersitas loci astri aspecti & uisi a loco eiusdem:uel ut terminus utar Alphagrani reflexio hoc est loci apparentis a loco uiso declinatio. Et quia ut dictum est zēith nō contingit diuersitas aspectus: sed tantum quando planeta reflectitur & remouetur a zēith: erit ut dicit Alphagranus huius reflexionis & diuersitatis aspectus zenith quia quancunq; uersus partem ab eo remouetur planeta est diuersitas præfata. Quare diuersitas astri aspectus erit arcus circuli magni transeuntis per zenith & loca astri uerū & uisum inter dicta loca uerum & apparentem interceptus necesse est nanq; circulum magnum per uerum & uisum loca planetæ uel astri transeantem per dictam rationem & per capitis zenith etiam transire. ¶ Quæ cum in zēith astro morante nulla reperiatur: maxima erit eodem in horizonte constituto. Et quanto ei magis appropinquat maior. & in duobus locis a zenith & ad horizonte æquidistantibus æqualis. Eamq; tanto maiorem habet quanto cētro terræ magis astrum uicinatur. Pro singulis quorum demonstrandis in centro a emisperiū b c d & semicirculus plāetæ e f g & terra cuius superficies h depingatur. Sit priō planeta in f zenith erit punctus b locus uerus & apparens lineis eoz a f b & h b adinuicem unitis: quare inter loca dicta nulla erit diuersitas planeta ergo in zenith existens aspectus nullam habet diuersitatem quod ē primum. ¶ Quod si per terræ superficiem recta linea horizontis e h g d protrahatur dico planetā in utroq; puncto e & g existentem aspectus diuersitatem æquam & q̄ in alio loco maiorem: q̄ si nō sit eo in puncto i morante & protractis lineis omnibus ut in figura patet: quia lineæ a i & a e sunt

dē in alio loco. Sed quia ut dictum ē anguli g & a e h sunt æquales eo in g & h utroq; puncto orientis cōstituto æqua cōtingit reflexio: qd̄ ē scdm̄ in d autē q̄ in c maior ē diuersitas dicta ut in scda figura quia duæ lineæ a c & e d secant se in pūcto h imaginor duos triāgulos a d h & e c h quorum triāguli a d h anguli d & a per. 32. primi æquantur angulo h extrinsecō: & eidem duo anguli c & e triāguli e c h quare per primam conceptionē primi euclidis dicti anguli a & d ex pte una a quātur angulus e & c ex altera parte. Sed producta linea a c in d quia duo latera e c & e d triāguli e c d per. 7.3. curtiora sunt duobus lateribus a c & a d triāguli a c d erit angulus e amplior angulo a ut habetur. 21. primi: quare per communem scientiā angulus d obtusior angulo c in d igitur puncto orienti propinquiori plāetæ maior est reflexio q̄ eo in c remotiori puncto. Quod est tertium. Et hoc declarant tabulæ de diuersitatibus aspectuum in quibus cum horis a meridie distantibus pluribus aspectus diuersitas maior habetur: quāto nāq; plures sunt hore tanto sol a zēith magis remotus orienti pprior existit. ¶ Si autem a zēith b duo

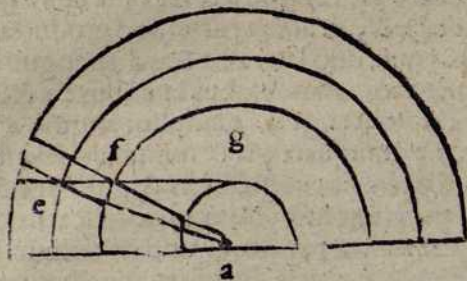

æquales erunt anguli i & e totales supra basin æq̄ les per. 5. primi sed quia per. 7.3. linea h e longior est latere h i triāguli h e i erit per. 19. pri. angulus h i e maior angulo h e i quibus ablati ab angulis e & i totalibus residuus angulus a e h maior est residuo a i h per cōmunem scientiam. Sed quia anguli a e g & a g e æquantur per. 5. primi æquis existētibus lineis a e a g erit angulus a g h maior angulo a i h & per eiusdem. 15. angulus c g d maior angulo k i l & arcus c d diuersitas aspectus planetæ in horizonte existētis maior diuersitate k l eiud

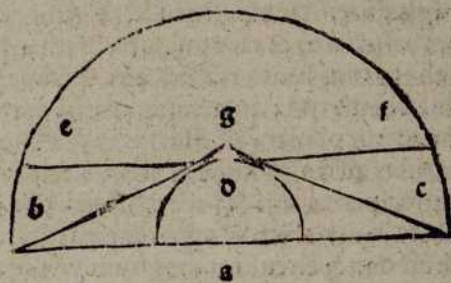
puncta c & f æqualiter elōgata accipiātur arcibus b c & b f æquiparatis planeta in c & f existens æq̄ les acquireret reflexiones: unde quia lineæ a c & a c triāguli a c e æquales sunt duobus lineis a e & a f triāguli a f e & unius basis e c per. 7.3. æqualis basi e f alterius: erit angulus c æqualis angulo f in c ergo & f existēte astro æquātur diuersitates aspectus qd̄ ē quartū. Et hac de cā cū æqualibus hoīs a meridie tabulas ingrediendo aspectus diuersitates inueniuntur æquales. ¶ Propinquior quoq; terræ cæteris paribus maiorem habet reflexionē & dico cæteris paribus q̄ ambo planetæ propinquior. f. & remotior in eadē propinquitate & distantia capiantur a zenith & oriente: ut q̄ ambo sint in oriente: unde descriptis circulo emisperiū orbe superioris & inferioris spera: & superficie terræ ut patet in tertia figura supra centro a & sit planeta superior in oriente e & in eodem inferior f ductis lineis a f b a e c & g f d erit per. 16. primi angulus extrinsecus a f g obtusior angulo a e g opposito intrinsecō: quare per. 15. eiusdem f cōtrapositus maior angulo e cōtraposito. Et quia linea f b

THEORICA

fd lōgiores sūt liels e e d erit duplici de cā arcus
b d reflexio plāetæ f terræ uicini maior reflexiōe
c d plāetæ e a terra elōgati qd'ē qnū. Qua de cau
sa cū Lūa iter oīa sidera terræ sit ppinq̄sima ma
ximā habet diuersitatē aspectus q̄ ē gradus unius
&.4.m̄.ea existēte ī pte terræ ppinq̄ori ut iqt dif
ferētiā.27.alphagranus. Rō ē qa sēdiāeter terræ

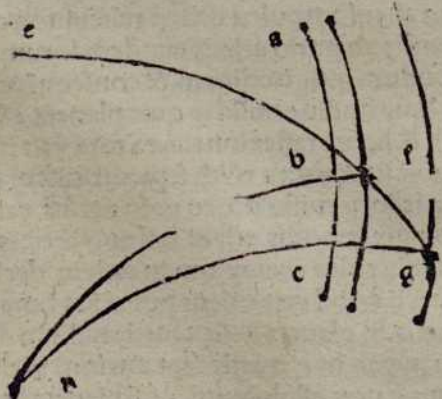

rōne cuius p̄uēit reflexio ad sēdiāetæ orbis Lūæ
sēsbilē hēt p̄portionē q̄re. & ide cāta reflexio &
diuersitas iter locū ueꝝ & appentē sēsbilis erit. at
reflexio ī Marte q̄si nō sētis pp̄ eius puitatē qa se
mediāeter terræ p̄positionē hēt isēsbilē ad sēdiā
metæ orbis Martis q̄re nō cābit sēsātā differētiā
iter eius locū ueꝝ & uisum. Et minus p̄ceptibilis
īmo nullo mō ē ī Ioue & Saturno qa a terra rēo
tiores ut dicit idē alphagranus: & sēdiāetæ habēt
maiorē. Et addit p̄dictus q̄ Solis diuersitas maxi
ma q̄ possis hīe ē. 4. m̄. q̄n. s. ē ī opposito augis ec.
& ī orizōte Vēus aut & Mercurius sēsbilē hūt &
si maior sit diuersitas Mercurii q̄ Veneris. ¶ Cir
ca p̄dicta rōnabiliter dubitat. Dicitū ē. n. maxie in
p̄batōe scdī q̄ maxia diuersitas ī aspectu accidit
plāeta orizōtis p̄ctū obtinēte. Et orizō descrip
tus ē ī līea p̄ supficiē terræ trāseūtē: ī cuius termi
nis maximā diuersitatē cōtingere p̄batū ē. Sed hu
iusmodi līea ex quo nō trāsīt p̄ cētꝝ terræ nō di
uidet cōclū ī duo æq̄lia p̄rio elemētōꝝ orizō iḡ
cōclū ī duo media minime p̄ciēt cōclū nō uidebit
medietas īmo minus medietate: quāta ē terræ se
midiameter: qd' ē cōtra Pto. p̄rīa Aīmag. cap. 5. &
Alphagranū differētia .4. dicentes ubicūq̄ sit hō
medietatē cōclū ei sp̄ apper: & rōnib' p̄bat. ¶ Ad
hoc respōdēt qdā līea rectā dicētes p̄ supficiē ter
ræ trāseūtē nō secare sp̄am ī duo æq̄lia: neq̄ cōse
quēter eē līea orizōtis. Neq̄ is oculus q̄ ē ī supfi
ciā terræ uidet cōclū medietatē: cū līea trāsīs per
cētꝝ terræ secat cōclū ī duo æq̄lia: q̄ si ibi oculus
existet emispiū uideret: ut ī figura cuius cētꝝ ē
a notū ē līea b a c q̄a p̄ cētꝝ transit circulū ī ptes
æq̄les diuidere quæ altera ē h̄ descripta q̄ si ocu
lus eēt ī a cētꝝ totū emispiū uideret. Qd' si eēt ī
supficiē terræ p̄ctō d̄ q̄s dubitat q̄ recta līea p̄
ducta e d f p̄s. e f uisa & supra orizōtē nō ē medie
tas siq̄dē deficit a toto semicirculo. Sed q̄n auto
res inquit ubicūq̄ sit hō cōclū mediū ei appere in

telligūt de hoīe eleuato supra terrā sc̄m oculos
& erecto q̄ uidelicet ab oriēte ad occidētē & a ter
minis uisōis līea recta p̄ supficiē terræ trahi nō
pōt īmo duæ līeæ angulū cāntes in oculo cōspi
ciētis. u. g. imaginant hii hoīes eleuari supra terrā
ita q̄ oculus sit in g a quo si duæ līeæ p̄ supficiē
terræ g b & g c ducāt diuidētes cōclū in duo me
dia faciēt orizōtē & terminū uisōis: unde quantū
deficit & obstat semidiameter terræ nā hō possit
medietatē uidere: tantū idē sua erectiōe recupar:
unde sp̄ mediū cōclū uidebit. ¶ Sed respon. hęc
nō ē digna recitari neq̄ scribi licet sit uiri solēnis
& philosophice discipline q̄si magister a fratribus
reputat. Si nāq̄ hō idē uidelicet mediū cōclū qa est
erectus sup terrā. Qd' nō uideret si oculū in terræ
supficiē hīet: tūc q̄n magis erectus eēt & eleuatus
magis uideret q̄ mediū: sed existēs supra turri uel
mōtē ē in ducupla p̄portiōe magis eleuatus q̄ si
eēt solū in supficiā terræ iḡ si sua lōgītudo facit
ut uideat cōclū quanta ē semidiameter terræ supra
turrim plus mediate quante sūt .10. semidiāmetri
uideret qd' est cōtra dictos uolētes ubicūq̄ sit hō
seu in plano seu in turri siue supra mōtē cōclū me
dietetatē sp̄ ei appere. ¶ Et qd' magis ē seq̄retur q̄
quanto hō maior eēt tanto plus uideret de cōclū
q̄ puus uel inclinatus: qd' falsū ē p̄ istumēta nāq̄
ut astrolabiū & alia p̄ceptū ē seu sit in summitate
mōtis siue in turri uel in plano sp̄ uidet cōclū me
dietetatē. Et cōfirmat quantitas nāq̄ hoīs imp̄cepti
bilis ē respectu totius terræ q̄re quantacūq̄ sit nō
faciet diuersitatē in cōspiciēdo cōclū p̄ eius supfi
ciē. ¶ Sdo h̄ respō. ē cōtra Pto. & Alphag. in p̄
allegatis locis ubi uolunt q̄ ex quo hō seu sit in
cētꝝ siue ī supmo terræ sp̄ uidet medietatē q̄ dif
ferentia causata in cōclū semidiāmetro terræ insē
sibilis ē & dicta semidiameter erit insensata cōclū
uolunt iḡ q̄ differentia causat in cōclū inuiden
do ex cētꝝ & supficiā terræ licet insensibilis. Sed
si oculus erectus uideret p̄ līeas ita inclinatās ut
respō. uult q̄ nō uniuntur: sed angulū causātes cō
iungūtur: possent ita dictæ līeæ a supficiā terræ
inclinate ad puncta semicirculōꝝ p̄cedere etiam
quantitatē terræ magna & sensibili. Dicta iḡ re
spō. destruit hanc rōnem. ¶ Tertio oēs concedūt
planetay diuersitatē maximā accedere in orizon

te: sed talis inuenta est p demonstrationē niam in termino lineæ recte p superiore terræ transeuntis: orizon igi erit linea recta & non duæ lineæ inclinate angulum in oculo conspicientis causantes. Quare aliter rñdeo q orizon est linea recta supfi eiem terræ in loco habitationis contingentis ut dictum est: nec talis cœlum secat in duo media ex quo non transit per centur: neq; cõseq̄nter hõ in facia terræ exns uidet scdm ueritatē emispium cõpletū cū illud uideret exns in cẽtro. Sed qa linea orizontis dicta diuidit cœlū in emispium supmū qd̄ ita paræ deficit a pfecta medietate: qd̄ illud tale nullo sensu unq̄ pcipi põt: uere iudicatur cœli medietatē uideri: cū etiam oia instrumẽta hoc de monstrer: illud nãq; qd̄ de medietate cõpleta non uidetur insensibile est: qd̄ qa æquale est semidiametro terræ: q̄ hmõī causat diuersitatem concludunt semidiametæ & cõseq̄nter terrā insensibile respectu firmamenti. & nō hoc dicendo saluatur immo uerificatur ratio astrologorū nominatorū: & declaratur qliter maxima diuersitas cõtingat in orizonte. ¶ Sed ulterius contra hanc responsionem instatur: qa si scdm rei ueritatem hõ non uidet cœli medietatem: licet scdm sensum qa qd̄ deficit est æq̄le semidiametro terræ q̄ insensibilis ē respectu cœli ultimi. Cum diameter terræ ad orbem Lunæ habeat pportionem aliquam sensibile seq̄tur q̄ æq̄le semidiametro terræ de orbe Lunæ qd̄ definit uideri de medietate respectu orbis totius sensibile erit: q̄re hõ exns in superficie terræ non scdm ueritatem tm̄ nō uidebit cœli Lunæ medietatem imo ēt secundum sensum. Et eadem modo de Mercurio & Venere quod contrariatur dicto Pto. & Alphag. uolentium semper hoīem cœli uidere medium. ¶ Rñdet concedendo hoīem in facia terræ exntem cœli Lunæ medium nullo mō uidere: & qñ dicti oppositū fatentur intelligūt de cœlo stellato ubi sunt figura unde dicunt zodiaci sex signa uideri & reliq̄ occultari: & simifr de aliis orbibus in quibus nulla contingit reflexio Lunæ

autem Mercurii & Veneris: ex quo hnt diuersitatem aspectus: non uidentur medietates orbium. Et per hoc patet huius difficultatis solutio: cui p ut impresentiarum uisum est mihi fausseci.

Deinde cum dicit.

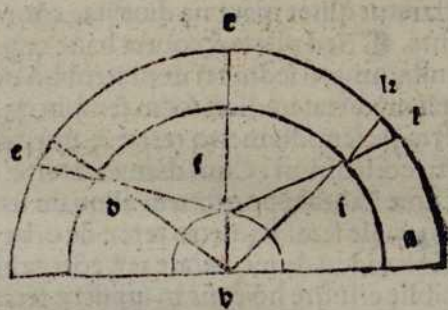
Diuersitas aspectus astri i lōgitudie ē arcus ecliptice iter duos circulos magnos interceptus. quorū un⁹ p polos ecliptice & locū ueq; pcedit: alter at p eosdē polos & locū astri uisū. Diuersitas astri i latitudie ē arcus circuli magni p polos zodiaci trāseūtis & locū astri ueq; interceptus iter duos circulos ecliptice æq̄distātes quorū un⁹ p locū ueq; astri p̄gredit̄ alter p locū ei⁹ uisū. Id at qd̄ de his circulis æq̄distātib⁹ ecliptice interceptis iter circulos magnos p polos zodiaci trāseūtes simile ē diuersitati aspectus i lōgitudie: un̄ diuersitas aspectus: q̄si linea diagonālis q̄drāguli cui⁹ latera sūt diuersitates aspectus i lōgitudie & latitudie.

¶ Postq̄ in confuso diuersitatis aspectus determinationem expleuit: magis distante & in particulari de speciebus eius. s. de ea in lōgitudine & latitudine p̄seq̄tur p quorū declaratione sit ecliptica a b c a arietis initiū pōlus ecliptice e zenith caput f planete locus uerus g apprensus ducto circulo per dicta loca a zenith e f g arcus f g reflexio simplici ter superius erit ex planeta. At qa g magis elongatur a principio arietis q̄ f & magis ab ecliptica erit diuersitas aspectus scdm longitudinē zodiaci & latitudinē: diuersitas aspectus in longitudine ē excessus distantie g a principio arietis a q̄ f & in latitudinē est superatio latitudinis g super latitudinē f distantia autē qlibet per lineam sumitur breuiorē. Si nanq; debeat meriti inter duo loca longitudo spacium meretur minoris distantie. Quare si libeat hri diuersitatem aspectus in longitudine a polo zodiaci per locū ueq; d b f magnus circulus ducatur eclipticam in puncto b secans & b erit locus ecliptica & per locum uisum ab eodē d c g ecliptica in c interiacem erit c in ipsa locus uisus: arcus ecliptice b c inter circulos dictos caput in longitudine dicitur aspectus diuersitas: nã locus uisus g distat ab a arietis initiū magis q̄ fuerit locus per dictum arcum ecliptice b c & q̄ dicti circuli capiant nimia distātia inter duo loca patet qa cū ecliptica rectos angulos causant siquidē transeunt per polos eiusdē. q̄ ab ea undiq; æqualiter distāt. ¶ At si per locū ueq; ecliptice æq̄distās f h & per locum uisum i g eidem paralellus circulus ducatur inter p̄dictos circulos p̄iorū intercepte portiones q̄ æq̄les sunt f i & g h diuersitas aspectus in latitudine ē f nanq; ab ecliptica remouet̄ arcu f b uel ei æq̄le h c. Sed g ab eadē distat arcu g h t q̄re magis remotū ē p arcū g h uel ei æq̄le i f & qa h diuersitas ē ab ecliptica q̄ latitudo dicitur hinc aspectus diuersitas in latitudine noiata ē. Vnde duorū æq̄distātū circuloꝝ arcus i g f h intercepti inter circulos d i & d g similes sūt i p̄portiones diuersitati aspectus lōgitudie f b c hoc est in

THEORICA

qua proportione arcus ecliptice b c ad totum circulum: in eadem arcus f h & i g ad suos circulos se hnt: qd notum est illi qui consideret circulos d i & d g per polos transire ecliptice: cui circuli f h & i g æquidistant: quare concludedo quadratum imaginor i f g h cuius duo latera opposita i g & f h diuersitatem aspectum in longitudine demonstrat: & reliqua duo i f & g h in latitudine reflexionem. Cuius quadrati diuersitas aspectus absolute est quasi linea diagonalis. i. diametralis: diameter namq; quadrati uti ut ostenditur primo elementor; diuidit quadratum in duo medita in angulis oppositis habent terminos. ¶ Notandum est hic quod singulis astris ab ecliptica remotis dupliciter locus ascribitur primo modo in longitudine: qui capitur per circulum a polis zodiaci per locum astri uere transeuntem: qui quia ab initio arietis æqualiter distat secundum illam partem ubicunq; eius de sit astrum ab eodem æquidistat: & si in eo plura sidera reperiuntur: eandem habentia ab eo distantiam secundum longitudinem erunt cõiuncta: secundo locus datur astris in latitudine: qui per circulum ecliptice paralellum designat: qui ex quo ab ea æquidistat ubicunq; eius sit astrum scdm latitudinem eundem locum dicitur habere. Distantiam cuius non quæcunq; linea ostendit imo minima: minima autem linearum quæ duci possit inter talem paralellum & circulum ecliptice est circulus per polos eius propter hoc quod super eam perpendicularis est. Et per eundem duarum stellarum ab eadem in æqualiter distantium in latitudine capitur differentia. ¶ Eodem modo quia inter circulos a polis ecliptice per loca siderum minima capitur portio eiusdem ecliptice: ex quo super eam sunt perpendiculares. quia demonstrant loca in longitudine: arcus ecliptice ab eis secatus astri uel astrorum diuersitas in longitudine nõ immerite dicitur. ¶ Postea noticia completiori huius materie quattuor Alphagrani. 27. differentia regulas eam perfecte declarantes minime reticebo: quarum prima est: astron zenith capitum morante aspectus diuersitas nulla cõtingit: quod notum est ex demonstratis: quia locorum ueri & apparentis ibi lineæ uniuertur: quare & p̄dicta loca minime differunt. ¶ Secunda regula si planeta a zenith remoueatut semper diuersitatem habet aspectus denominationem sumentem ab ea parte uersus quam planeta uergit a zenith ut si sit uersus orientem: uersus occidentem occidentalis: septentrionalis si ad septentrionem. Australis uero dicitur si austrum tendit planeta: Cuius ratio quia uersus quam partem planeta declinat a zenith eandem uersus partem locus apparens a uero semotus est: & a zenith magis elongatus uerbi gratia si planeta sit uersus orientem locus uisus a uero declinat uersus orientem. ut claret ex figuris & exemplis suprascriptis: quare si locus uisus a quo diuersitas aspectus dicta est uersus orientem appropinquando magis declinat: non indecenter reflexio orientalis nominatus: & ita intel-

ligatur de aliis quando igitur circulus signorum fuerit in zenith in partibus illis in quibus erit possibile & planeta latitudinem nullam habuerit: imo eclipticam possiderit diuersitas aspectus erit tantum in longitudine. Patet quia ex quo zodiacus est in zenith per locum utrunq; trãsibit ex definitione diuersitatis aspectus: quare uterq; locus eclipticam possidebit. Et consequenter nullam habentes latitudinem in longitudine tantum differrent. ¶ Quod si in casu isto planeta sit a zenith orientalis locus eius apparens locum uere p̄cedet in ordine signorum ut in figura hac in qua principium arietis & occidens sit a & b orientis & c zenith si planeta sit in p̄cto d nõ ne locus eius uisus e ducta linea f e p̄cedet scdm ordinem signorum quia a principio arietis magis elõgatus locum uerum g linea h g p̄ducta: notum est. bene cõsiderati. Si ue-

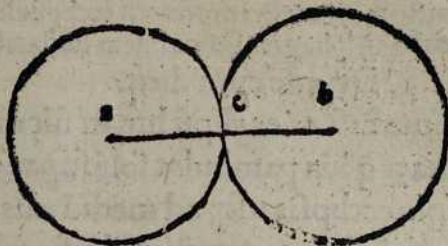
ro planeta sit uersus occidentem a zenith in p̄cto i locus uerus k h k producta linea recta p̄cedet locum uisum l linea f l extensa ex quo plus a b arietis initio remouebitur: quod totum per se notum est. ¶ Tertia regula si per zenith nõ transeat zodiacus uerum circulus magnus per polos eiusdem & planetæ loca prænominata: tota diuersitas in aspectu erit in latitudine. patet ex quo ambo locorum est in circulo p polos dictos trãseunte æqualiter distantia ab initio arietis eundem locum habent secundum longitudinem. & consequenter reflexio in longitudine nulla quia planeta est extra zenith & habet reflexionem. ea tota erit in latum. Quod si planeta a zenith septentrionem uersus declinat locus uisus a loco uero uersus eandem partem magis semotus erit & reflexio dicitur septentrionalis cuius exemplum in eadem declaratur figura si b quod erat oriens polus fiat borealis & a australis. Si planeta sit septentrionalis in d nõ ne locus apparens e magis septentrioni uicinatur q̄ uerus g non est dubium. At si planeta sit uersus austrum i i locus uisus l magis meridiei erit propinquus q̄ uerus k quare reflexio meridionalis erit i casu illo. ¶ Quarta regula si circulus signorum nõ transeat per zenith neq; circulus p polos ecliptice trãsies aspectus diuersitas partim erit i latitudine & partim in longitudine qd patet ex dictis. & est qua-

liter accipiatur. Quod si ecliptica magis a zenith sit distans quam prius dictus circulus reflexio maior erit in longitudine quam in latitudine. Et si fiat econuerso oppositum eueniet ceteris æqualibus idest q̄ latitudo a zenith & distantia ecliptice sit æqualis distantia dicti circuli ab eodem erunt duæ diuersitates aspectus æquales adinuicem.

Deinde cum dicit:

Diuersitas aspectus lunæ ad solem est excessus diuersitatis aspectus lunæ super diuersitatem aspectus solis si uera cõiunctio luminarium fuerit inter gradum ecliptice ascendentem & nonagesimū eius ab ascendere:uisibilis eorum. coniunctio præcessit ueram. Si autem inter eundem nonagesimum & gradum occidentē fuerit uisibilis ueram sequetur. Sed si in eodem gradu nonagesimo acciderit tunc simul uisibilis cõiunctio cum uera fiet nullaq̄ diuersitas aspectus in lōgitudine cōtinget. Nonagesimus nanq̄ gradus ecliptice ab ascēdente semper est in circulo per zenith & polos zodiaci procedente. Latitudo lunæ uisa est arcus circuli magni per polos zodiaci & locum lunæ uerum aut uisum transeuntis inter eclipticam & circulum sibi æqui distantem incedentem per locum uisum interceptus.

¶ Agit de reflexione incomparatione: pro quo est notandum qui diuersitatem aspectus lunæ & Solis tempore coniunctionis necesse est scire: ad hoc ut eclipsis Solis fiat: nam quando ita luminaria coniunguntur secundum loca uisibilia q̄ luna inter aspectum nostrum & Solem interposita sit notum est solem eclipsim incurrere: at quando licet sit coniuncti secundum uera loca: secundum tamen uisa multum elongantur eclipsis uel nō fiet uel parua & parum durans: quare oportet scire distantiam loci uisi lunæ a loco uiso Solis quæ si tanta erit quanta est Solis semidiameter & etiam lunæ eclipsis solaris minime sequitur. n. g. sit locus uisus Solis a & idest lunæ b quia a & b tantum distant: quanta est Solis semidiameter a c & lunæ b c luna non erit interposita neq̄ sequitur eclipsis: similiter quandoq̄ Solis nullam habet diuersitatem aspectus sensibilē: immo locus uerus idem est cum uiso in ecliptica: quare eo tunc non accipitur distantia inter locum uisum solis & luna immo distantia loci nisi lunæ ab ecliptica: quæ distant si sit quanta sunt ambe semidiametri luminarium eclipsis nō cōtinget: si uero mior fiet eclipsis de hiis igitur di-

stantiis modo prosequitur: prima igitur est: q̄ cum claruerit ex prædictis planetam terræ propinquorem diuersitatem aspectus maiorem possidere: habebit hac de causa luna: maiorem reflexionem q̄ sol excessus igitur diuersitatis in aspectu lunæ super eam Solis dicitur diuersitas aspectus lunæ ad Solem idest excessus diuersitatis aspectus lunæ super eam quæ Solis est: quod inde sequitur de coniunctione luminarium explicatū est optime in superioribus: si uero Sol aspectu diuersitatem non habeat: habere oportet latitudinem lunæ uisa quæ est distantia lunæ loci apparentis ab ecliptica accepta per arcum circuli magni transeuntis per polos zodiaci & locum uisum inter locum uisum & eclipticam iacentem: cuius exemplum patet in figura qua latitudinis & lōgitudinis aspectus diuersitates explanate fuerunt.

Deinde cum dicit.

Digitus ecliptici dicuntur duodecimæ diametri corporis solaris aut lunaris eclipsate.

¶ In parte hac de eclipsibus determinat tatum terminos declarans qui ad eclipsis omnia necessaria reperiēda sunt oportuni & canones quoq̄ explanans: unde posset dici q̄ modum operationis tabularum quæ fit pro eclipsi habēda ratione manifestat. De eclipsi autem duo sciri que ritur quātitatem scilicet & durationem ideo circa hanc partem duo facit primo declarat terminos quantitatem eclipsis significantes secundo uero durationis spacium ibi. Minuta casus quantitatem eclipsis uoco quantitatem lunaris eclipsate: quando nanq̄ eclipsis est in toto corpore non queritur de partis eclipsate quātitate cum totum sit eclipsatum: At si quando non est in toto corpore potest pars maior uel minor secundū diuersitatem causæ eclipsis: & tunc quantitatem oportet notificare eclipsate partis. At quod de clarandum diuiserunt antiqui cuiusq̄ diametrū luminaris in .12. partes æquales: utuntur nanque astronomi numero duodenario propter multas sectiones posse recipere & plures habere aliquotas partes medietatē uidelicet: ut .6. tertiam partem ut .4. quantam ut tria & sextam ut duo

quarū quālibet partiū digītū ecclipticū noīarūt uel scđm alios puncta: unde in tota diametro. 12. digiti eccliptici sunt seu pūcta: & p obīurationē horū punctōrū q̄tītatē: proferunt ecclipsis sicut ex sententia Alphagrani circa finem declarabo.

¶ Deinde cum dicit.

¶ Minuta casus ī ecclipsi lunari sūt mīuta zodiaci q̄ lūa pambulat solē supādo a p̄cipio ecclipsis usq; ad mediū eius: si p̄ticularis fuerit: aut uniuersalis sine mora: uel a p̄cipio usq; ad initiū totalis obīurationis si uniuersalis cū mora fuerit. Minuta more dimidie sunt mīuta zodiaci q̄ lūa solē supādo a p̄cipio totalis obīurationis usq; ad mediū eius pambulat. Minuta casus ī ecclipsi solari sūt mīuta q̄ luna a p̄cipio ecclipsis usq; ad medium supatiōe sua ultra solē perficit. Quare si minuta ista p supationē lunæ ī hora diuidantur tēpus quo ea pertransit eueniet.

¶ Notificat durationē ecclipsis & duo facit: primo eius terminos exponit: secundo diuersitatis ī duratione cām assignat ibi. Diameter solis. Pro euidētia primæ partis est aduertendum q̄ lumina re quodlibet dupliciter ecclipsim pōt pati: p̄rio mō particulariter tñ hoc scđm partem: ut luna scđm partem ecclipsatur qñ nō totaliter umbrā īgreditur: imo tñ scđm illam partem: & sol similiter scđm partē obīuratus nobis apparet qñ lunam nō opponitur directe inter nos & totum solem imo partem tñ: & hōī ecclipsis particularis dī: hoc est in partē tñ & nō in toto luminaris accidens corpore: secundo mō quodlibet illorum priuari lumine pōt ī toto corpore: luna quidem quando totaliter īgreditur umbram p̄dictam sol etiam quando inter eum & nos ita luna interponitur: ut totaliter eum ab aspectu nostro priuet: & ecclipsis talis dicta est uniuersalis hoc ē in toto corpore uel uniuersis partibus contingēs qd' si tale luminare totaliter & scđm uniuersas partes per instans sit ecclipsatum uniuersalis dicta est ecclipsis sine mora. i. sine temporali mēsurā: at si per tempus magnum durat uniuersalē cum mora temporali appellauere: quorum ecclipsium tam particularis q̄ uniuersalis cum mora & sine in utroq; luminari causā in fine huius capituli cuilibet patefcent. Vniuersalis autem ecclipsis omnis & particularis est: nō enim corpus totum priuari pōt nisi pars prius deficiat: neq; totū a tali defectu liberabitur simul nisi pars linquet obscura: cum per partem ante partem īcipiat ecclipsis in corpore procedat minuat desinatq; nō enim tota simul & semel luna īter nos & solem interponetur: nisi prius partem: neq; ab eo elōgabitur nisi successiue & eodem mō cum talis inter

positio fiat per motū: similiter & elōgatio: haud aliter luna nō tota simul īgressa erit umbrā terræ nisi pars eius prius: neq; alio mō ab ea elongabitur q̄ ut dictū est: q̄re qñ ecclipsis particularis ē sufficit hīc tps particularis obīuratōis: sed quādo ē uniuersalis oportet scire & tps particularis obīuratōis: nec non & uniuersalis. i. q̄to tpe reale luminare scđm partē tñ durabit ecclipsatum: & similiter scđm totum corpus: at qa si ecclipsis particularis ē: spacium tps ab initio eius ad medium usq; quando. i. maxima pars est ecclipsata æq̄le est tpi ab hoc medio usq; ad definitionem: similiter in uniuersali ecclipsis particularis q̄ fit ī augmēto æquatur in duratiōe ecclipsi particulari eiusdē quando desinit: & a principio uniuerse obīuratōis ad medium usq; æquale a medio usq; ad finem: q̄re altero: non ignorato tpe & reliquū habitur: & eo geminato totū īnotescet medietatem tñ cuiusq; diffiniēt durationis tā ī particulari q̄ in uniuersali: nō. n. totum ecclipsis tps sed tantū mediū accipiūt astrologi: qd' uidelicet est a principio ad medium uel a medio ad finem quoniā principaliter q̄runt quādo est in ultimo sui esse & maxime intensa: qd' in medio contingit. Et medio habito per demptiōe medie duratiōis initiū: & per additionē finem eius inueniūt tps medietatis ecclipsis reperitur per motū q̄ fit durate ecclipsi: unde luna interposita īter solē & nos ecclipsas solē q̄ nūq; ab ecclipsi libaretur nisi luna uelocitate sua ab eo separaret. Et eodē mō luna īgressa umbra & ecclipsata nūq; ad claritatē redderet nisi uelocius motu umbrā relinqueret ab eis autem minime separatur: nisi uelocitando motū ea superet: quare tāto tpe durabit ecclipsis: q̄to tēpore ita luna superabit solē q̄ ab eo uel ab umbra totaliter sit egressa. Et iō oportet quot minu. in zodiaco luna perambulat solē superando ad hoc ut sciamus q̄to tpe ecclipsis extendit. Minuta igitur zodiaci q̄ luna perambulat solē superado a principio ecclipsis ad mediū si lunæ ecclipsis fuerit particularis: uel si sit uniuersalis sine mora: qa ex quo nō hēt morā neq; q̄ritur: dicūt minuta casus. i. minuta zodiaci q̄ luna ecclipsata & priuata lumine perambulat: per hęc nāq; minuta reperta tps medietatis ecclipsis particularis in notescet ut dicā: nā iuenio hęc minuta eē. 30. & luna mouetur sole uelocius cū superado. 30. minutis ī hora cōcludo ecclipsis particularis medietatē esse unius horæ & totā duarū horarū: & sic hētur q̄tū durat particularis ecclipsis: simili quoq; mō minuta casus in defectu solis si parciatur per superationē lunæ in motu ad motū solis ī hora tps medietatis ecclipsis residuū erit: s; si ecclipsis sit uniuersalis cū mora ecclipsim dico lunæ: qa ut patebit sol nō patitur ecclipsim uniuersalem lōgo tpe qa diametrū habet uisualē q̄si æq̄lem diametro uisuali solis q̄re insensibiliter ut dicit Alphag. differentia. 29. sol ecclipsatur ī toto corpore: eo casu si libeat hīc medietatem ecclipsis uniuersalis superationē lunæ supra solem ī mo

tu a principio eclipsis uniuersalis ad medium usq; uel minuta zodiaci q̄ luna eo tunc pambulat. in dimidie more dicta p supationē in hora parciatur & tēpus p̄fatum residuum erit qd̄ si geminet tempus duratiōis uniuersalis eclipsis resultabit. Qualiter autem operationes hec̄ perficiantur supra tabulis de eclipsibus declarari habet.

Deinde cum dicit.

Diameter solis uisualis in auge eccētri ci. xxxi. minuta cordat: sed ī opposito triginta quattuor: semper tamen quæ est p portio qnq; ad sexaginta sex ea est motus Solis in hora ad diametrū suam uisualē.

¶ Dat cam duratiōis eclipsium maioris seu minoris. Duplex nāq; est cā q; eclipsis aliq̄ lōgiori tpe extēdatur: priā est q; luna sit p̄p̄nquior ecliptice & sectiōibus dragonis eius q̄re fit ut directus iter solē & nos iterponatur ī eclipsi solis: uel maiorē lineam de terræ umbra pertranseat in ecliptici eius: quo fit ut longius tempus requiratur ad hoc ut ipsa a sole uel ab umbra p̄afata separetur: & eclipsis maioris sit duratiōis: & de hac longitudine hic non prosequitur: quia supra per egit quando diffiniuit minuta casus & dimidie more: q̄to nāq; in Solis eclipsi plura sunt minuta casus tanto directius luna interponitur iter eū & nos: & q̄to plura eadē & minuta dimidie more: tanto umbrā incurrit maiorē: & eclipsim duraturā magis significatur: altera eiusdē cā est uariata diameter uisualium luminæ & umbræ ex cōsequenti: q̄re in duratiōe utriusq; eclipsis sequitur uariatio: eodē quoq; mō eorūdem motuum inæqualitas: p cuius declaratiōe est aduertendum q; sicut haberi pōt ex. 22. & 26. primæ partis p̄spectiue: luminosū maius q̄to magis ab opa eo elōgatur minori tātō maior umbra causatur: ceu in theorica solis in q̄stione de ec. & declarari & exemplificari: ubi etiam dictum ex. 24. eiusdē q; dicta umbra q̄to ab origine distātiōis fit tātō magis attenuatur ut tādē in piramidē distat quare cum sol est in auge ec. a luna distātiōis: ea umbram causabit maiorē: & solis eclipsis in pluri parte terræ cōtinget & magis durabit: unde sæpe uisum est luminaribus cōiungi cōiunctiōe uisibili quandoq; totum solē eclipsatum quandoq; uero minime imo undiq; lunam superfluere qd̄ esse nō pōuit alio nisi q̄a in totali eclipsi lunæ diameter uisualē æqualē seu maiorē hēt diametro solis uisuali: quare sol distās magis quando uero nequit eum scdm totum cooperire minorē hēt diameter: quare solē p̄p̄nquiorē cōcludē dum est lunæ p̄p̄ appropinquationē eius lunæ & ad terrā: uel p̄p̄ lūæ appropinquationē ei & a terra remotiōe. Eodē mō in defectu: lunari q̄to Sol terræ p̄prior fit tanto diameter umbræ minoratur & q̄to remotior eadē maioratur ex eiusdē propositionibus similiter luna in auge epi. q̄a a terra distātiōis umbram minorē & maiorē occurrit

in auge existens opposito: quare necesse est scire a terra luminarium distātiā & p̄p̄nquiatē: q; causæ sunt ut eclipses diuersentur in duratiōis spacio. Haud aliter motus luminarium earūdem de cā est uariatiōis. Siq̄dē lunæ motus uelox & solis tardus & umbra terræ cōsequenter q̄ æqli cū sole mouetur uelocitate ab eis citius luna separabitur & utraq; eclipsis desinet citius. E conuerso uero luna tarda existens a Sole ueloce & umbra tardius elōgabitur: & eclipses ambe erunt durabiliores q̄re qui eclipsium duratiōe desiderat & luminarium a terra distātiā & cōsequenter eorū uisibilium diameter q̄titatē: & scdo motū eorūde qualitatē hēt oportet de q̄bus ī p̄senti parte p̄sequitur: & duo agit q̄a p̄rio de dictis inq̄tū uariant eclipsis solis duratiōis: scdo uero lunæ ibi. Dum sol in auge eccē. solis eclipsi accidit uariatio cā diuersitatis diameter eius uisualis & motus: scdo cā eorū lunæ iō duo facit q̄a p̄rio determinat & declarat quantitates diameter solis & q̄litate motus eiusdē ī diuersis partibus ec. scdo uero eorūde lunæ ibi. Lunæ uero in auge ec. Dicit igitur p̄rio q; solis in auge ec. existentis & in opposito eiusdem diameter uisualis ī quantitate distatur nā q̄a in auge existēs a terra magis fit distās minoris quantitatis ipse uidetur: quare diameter eius uisibilis mior est: sed ī opposito auge eo cōstituto est diameter uisualis maior: nam in auge p̄dicta diameter cordat. i. extendit directe ut corda respectu arcus. 31. m. de zodiaco occupat nāq; in zodiaco. 31. minu. sed in opposito auge. 34. ut Ptho. septima Almag. declarat: cuius sententiā & rationes in p̄sentiarum silebo quia spero opus illud impressioni tradam: & tunc in fronte ab eo omnia uideri poterunt: nō tantum autem Sol in auge & in opposito existēs in diametro uariationem acquirit immo etiam ī motu & claruit mathematice in theorica eius: sicut nāq; in auge minor est diameter uisibilis quam ī opposito ita & motus tardior sequitur per demonstrata ibidem q; qua proportione diameter solis ī opposito auge uincit eam q̄ est in auge ī eadē motus qui fit ab eo in opposito dicto supat motum qui cōtingit ī auge: quare eadem est ratio diameter & motus eo nāq; minorata & motus minoratur: qui augetur ea augmenta. Ideo quantacūq; sit diameter si parciatur in. 66. partes de eis sol motu p̄prio. 5. in hora perambulat: & totam transibit in 13. horis & 12. minutis: quia diameter uisualis ad motum eius in hora decupla tripla sexquiquinta est proportio & hoc ueritatem habet omnibus ī locis: appropinquante nāq; ad terram ipso sole augetur diameter uisibilis & æquali proportiōe motus uelocitatur. Notādum q; luminarium uisibiles diametros instrumentis & maxime astro labio accipere tali modo: per anxa sumpto astro labio ita q; naturæ suæ dimissum sit tantum uol uellam eleuarūt q; solis seu lunæ diameterū p̄ ambo foramina supmam partē cōspexere: & notato numero graduū & minutoꝝ in dorso astro

THEORICA

labii i quo uoluella p̄facta fuerit sc̄do altitudinē partis infime laminaris uisuali linea notauerunt & inter duas notas differentiā luminaris diametri lōgitudinē & q̄titatē ptulerunt: q̄ qa diuersa in auge & in opposito inuēta est t̄pibus diuersis nō eandē sp̄ manere diamet̄e uisualē cōclufere: sed qa dorsum astrolabii diuidit̄ in .360. gradus circuli magni quales sunt æq̄noctialis & zodiacus: sequitur q̄ q̄titas diametri solis est .31. m̄. in auge & .34. ī opposito dezodiaco: s̄ ī accipiēdo dictā diamet̄e q̄titatē ne error cōtingēt pp̄ motū diurnū solis: eodē tpe a duobus opatū ē.

¶ Deinde cum dicit.

Lunæ uero in auge eccentrici & epicycli .xxix. minuta sed in auge eccentrici & opposito augis epicycli trigintasex: semper tamen quæ est proportio quadrangula octo ad quadrangula septem ea est motus lunæ in hora ad diametrū suā uisualē quare sequitur q̄ possibile sit ut etiā quandoq̄ Solis eclipsis accidat uniuersalis: nunq̄ tamē naturaliter apparere potest ratiōe diuersitatis aspectus ut totus Sol toti terræ uniuersaliter eclipsetur.

¶ Agit de diuersitate eclipsis solis merito uarie raris diametri uisibilis lunæ & eius motus ī equitatis: nā quando ip̄a in auge ec. est & epi. qa a terra remotissima diamet̄e hēt uisualē minimam. 29. tātū. m̄. at in auge ec. & epi. opposito: qa pp̄rior terræ maiorē .1. m̄. 36. in aliis aut epi. locis maior est uel minor sc̄dm q̄ magis uel minus centro m̄di appropinquat. Non inotuit aut̄ q̄ta sit diameter uisualis lunæ ea in opposito augis ec. morāte: qa diamet̄e uisibiliū q̄runtur q̄titates pp̄ ec. q̄ cōtingunt luminariibus oppositis uel cōiunctis. In oī aut̄ cōiunctiōe seu oppositiōe lunæ auge ec. possidere ex theorica eius claruit: quare eclipsis nulla sit ea in opposito augis ec. cōstituta: neq̄ cōsequēter q̄ritur quātitas diametri eius uisibilis: & qa luna in opposito augis epi. nō tantū diamet̄e uisualē lōgiorē hēt: imo etiā motū uelociorē: iō ubicūq̄ sit q̄draginta octo ptes mouetur quare diameter p̄dicta .47. cōtinet illo ī loco: ut si diameter dicta parciatur in .47. partes: luna motu pp̄rio peragrabitur spaciū æquale ei & ultra unā eius partiū. Ex declaratis hic .f. diametris uisualibus: & supra de diuersitate aspectus patet: q̄ & si Solis eclipsis possit cōtingere uniuersalis: nō tamē toti terræ imo tātū alicui regioni alii uero particularis fiet maior & minor secūdū q̄ in parte illa diuersitas aspectus uariatur: in parte aut̄ alia nullo mō erit eclipsis: primū pbatur: dato nāq̄ q̄ sol incurrat eclipsim ubicūq̄ sit dū mō luna possideat oppositū augis epi. diameter uisibilis lunæ maiori q̄ Solis ut dictū est: quare si tunc iungantur p̄ loca uisibilia totum solē cope

riet ipsa luna qd̄ est primum sc̄dm etiā liquet qa & si luna abscondat totū solare corpus isti regioni pp̄ directum aspectum: nō tamen alii regioni quia aspectus diuersificatur partibus in diuersis: imo regiōi alicui partē Solis & alicui nullā obūbrabit. Et hoc demōstrant tabulæ de diuersitate aspectus ī diuersis climatibus ubi uarie & diuersificatae reperiunt̄. Et addit naturaliter: qa miraculose cōtingere pōt oppositum: in passiōe nāq̄ redeptoris nostri Iesu xp̄i uniuersum terræ orbē lumine negauit & supra naturā ut in oppositiōe eius cum luna uniuersalem eclipsim passus est.

¶ Deinde cum dicit.

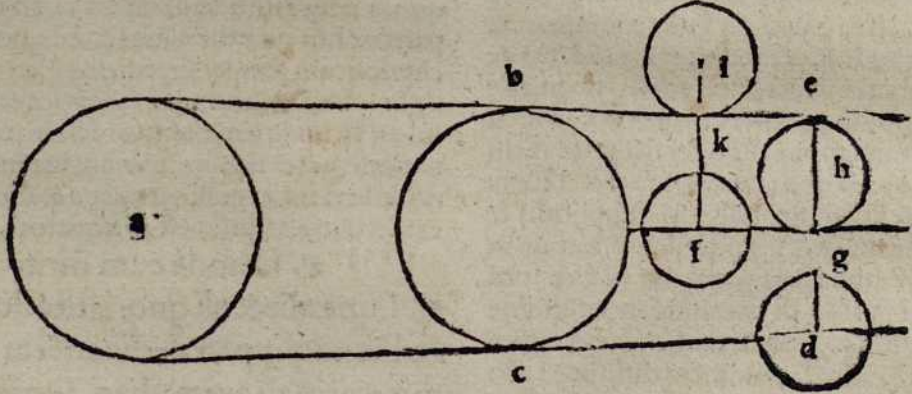
¶ Dum sol in auge eccentrici fuerit diameter umbræ in loco trāsitus lunæ se hēt ad diametrū lunæ uisualē sicut tredecim ad quinq̄. Excessus aut̄ eius dū sol ē in auge sup̄ diametrū eius dum sol alibi fuerit in eccentrico decuplus est ad differentiam motuum Solis in hora quibus dū est in auge atq̄ illo loco alio mouet̄.

¶ Agit de diuersitate diamet̄e & motū luminarium in q̄tum duratiōis ī eclipsi lunæ cānt diuersitatem sol nāq̄ in auge ec. existente diameter umbræ terræ in q̄libet parte trāsitus lunæ maior est q̄ eodem in opposito augis cōstituto: uerbi gratia diameter umbræ terræ in trāsitu lunæ existentis in opposito augis epicy. maior sole existēte in auge ec. q̄ eodem in auge: & eodem mō q̄n luna est in auge epi. maiorem umbrā pertrāsit Sol in auge q̄ eo in opposito morāte: ut patet ex allegatis p̄positiōibus. Et iō ponamus Solem in auge erit diameter umbræ maior q̄ diameter lunæ uisualis ubicūq̄ sit ip̄a luna erit nāq̄ diameter umbræ sicut .13. & lunæ sicut quinq̄: & p̄portio dupla super tripartiens q̄ntas: sed si ponamus solē in aliis ec. ab auge diameter umbræ minorabitur & excedetur a diametro umbræ dum Sole est in auge in decupla p̄portione quo motus solis in loco illo superat motum eius in auge. u.g. motus solis in auge est .57. m̄. & ī opposito .61. 4. uidelicet plus continens minuta: umbra terræ Sol in auge excedet eandem quādo est in opposito decies .4. m̄. hoc est .40. unde breuiter in altero loco q̄tum motus superatur a motu contingente in reliquo: decies tantum umbra terræ excellit umbrā. Quare habito excessu motus Solis in illa parte super eiusdem motū in auge: habebitur de cupla superatio umbræ terræ sole in auge ad eādē eo in illo dicto loco morāte. ¶ Perfectior noticia huius materiæ de eclipsibus a Ptolemy allegato loco p̄quiratur: qui cōplete loquitur de hoc: uerū qa auctor nō redit cām quare aliquando eclipsis utriusq̄ est uniuersalis & quandoq̄ particularis: & si particularis quādoq̄ maior & lōgiori tpe duras & quandoq̄ mior & tpe durans breuiori ex sententia Alphag. p̄ terminatio

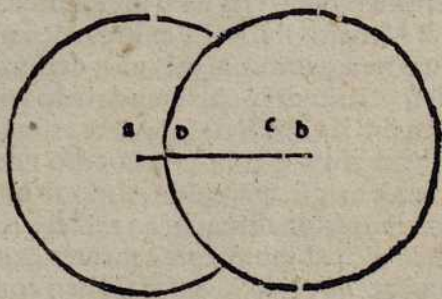
PLANETARVM

ne huius partis utriusq; dabo causas & primo in eclipsi lunari secundo uero solis inquit nāq; Alphag. differentia. 28. quom luna de se lumen nō habeat: immo a sole sit accipiens: quando id accipere non potest non lucet quare eclipsatur: non potest autem ad eam lumen peruenire ppter terræ obstaculum quæ cum sit corpus opacum umbram causatis: cuius diameter maior est q̄ diameter lunæ eā uniuersaliter eclipsare poterit & cooperire: sed mora ipsa luna uelocius q̄ umbra ab ea separatur uersus orientem: & a sole illuminata desinit eclipsis. Pro cuius declaratiōe sit sol a terra b c cuius umbra b e c d & diameter f g si quidem luna fuerit præcise i sectionum altera nullam possidens latitudinem centrum eius f erit in diametro umbræ: quæ cum ab umbra undequaq; cooperiatur & excedatur magna proportiōe: tota eclipsabitur & per tempus eclipsata durabit: dicetur q; tunc uniuersalis eclipsis cum mora: ut demōstrat luna in f existens. ¶ Secundo si eadem luna latitudinem habuerit q̄titate qua semidiameter umbræ: uincit semidiametrum lunæ: ut semidiameter umbræ g c superat semidiametrum lunæ h e q̄titate g h q̄re sit luna in h latitudinem habens g h extremitas eius t̄get extremam partem umbræ intrinsecus: quare tota obscurabitur: per tempus autem eclipsata nō permanebit: erit tunc eclipsis uniuersalis absq; mora. ¶ Tertio si luna habuerit latitudinem g d æquam semidiametro umbræ: ita q̄ centrum lunæ sit in d extremitate umbræ: eius tantum medietas priuabitur: quæ. f.

sepatur & desinit eclipsis: q̄re si ea sit in sectioni altera tpe cōiunctiōis & in zenith cum locus uerus Solis sit tā scdm lōgitudinem q̄ latitudinem cum loco lunæ cōiunctus & diuersitas aspectus sit nulla ut claq; est ex determinatis erit cōiunctio uisibilis utroq; mō: q̄re si luna hēat uisibilem diametrem nō minorem ea q̄ Solis est: uniuersalis erit solaris eclipsis absq; tamen mora sensibili nā cito lunæ ab eo separatur: ē nāq; diameter lunæ uisualis q̄si æqlis diametro solis: ¶ Secundo si cōiunctio luminarium accidat eis nō existentibus in zenith imo accidat diuersitas aspectus in latitudine t̄cū: & sit latitudo lunæ æqlis diuersitati aspectus in parte tamen diuersa: exempli cā diuersitas aspectus est meridiana. 10. m̄. & latitudo septentrionalis etiā. 10. minute: tunc locus eius uersus p̄cise erit in ecliptica ubi est sol quare cum sit cōiunctio in longitude per utriusq; luminaris centrum eadem linea exiens ab oculo conspicientis transibit & eclipsis iteꝝ uniuersalis sine mora cōtiget. ¶ Sed si n̄ sit latitudo sed tm̄ diuersitas aspectus uel tm̄ latitudo & nō diuersitas uel utraq; ad partē eādē: dūmō nō superent semidiametros Solis & Lunæ eclipsis erit particularis tā t̄ q̄tatis: quāta semidiametri excellūt eas. u. g. sit Sol in a & Lunæ locus uisus in b diuersitate aspectus & latitudine simul a b existentibus quia solis semidiameter a c & lunæ b d excellunt eas per c d Sol eclipsim patietur particularem secūdum q̄titatē c d: & quot digitos eclipticos illa diametri pars continet: tot de Sole eclipsatos p̄feretur

eclipticam respicit: & erit eclipsis particularis: q̄ maior uel minor erit secūdum q̄ latitudo uariatur: nam si latitudo minor sit ista maior accidet eclipsis & si ea maior eclipsis minor. ¶ Quarto si luna habuerit latitudinem f i æqualem semidiametro umbræ f k & i l semidiametro lunæ ita q̄ eius centꝝ sit in l2 ea continget umbræ extremum extra & eclipsim minime patietur: un̄ nūq; eclipsabitur si eius latitudo sit æqualis seu maior utraq; semidiametro: & ita patēt causæ uniuersalis cum mora & sine: & etiā particularis i luna eclipsis. ¶ Eodē mō & in Sole ut ipse declarat differentia. 29. unde dicit: quom solis eclipsis cōtingat qa luna interpōitur inter aspectum nostrū & Solē q̄ p̄ hoc q̄ motum hēt uelociorē ab ipso

THEORICA

& In hoc casu pars solis q̄ ecclipsim inuenit est q̄ uersus lunā est & latitudinē: unde si latitudo sit septentrionalis seu diuersitas aspectus & pars solis ecclipsata septentrionem respiciet: q̄ si latitudo austrina fuerit: & sol per partem meridionalē patietur: at si latitudo lunæ uisa æq̄lis fuerit utriusq̄ luminaris semidiametri extrinsecus sese tāgent & sol lumine minime priuabitur. ¶ Quarto si diuersitas aspectus lunæ tñ in lōgitudine fuerit uersus orientem cōiunctio uisa p̄cedet cōiunctiōem uerā q̄re prius erit ecclipsis q̄ uera cōiunctio. Si uero sint luminaria occidentem uersus uera cōiunctio q̄ apprensus erit prius: & cōsequenter ecclipsis post uerā cōiunctiōem: hac alter nō exemplifico cum patuerint ex prædeclaratis.

¶ De declinatiōe & latitudine.

Declinatio stellæ est distantia ipsius ab æquinoctiali: & computatur in circulo trāseunte p̄ polos mūdi & uerū locū stellæ quē linea a cētro mūdi p̄ centrū corpis stellæ ducta designat. Latitudo autē stellæ est distātia ei⁹ ab eccliptica & cōputat̄ ī circulo p̄ polos eccliptice & uerū locū stellæ mō dictū aūte.

Vom latitudo passio sit q̄dā plāetare anteq̄ finem iponat tractatui de motibus planetarū: in hac parte ubi agitur de eorū passioibus: cōueniēs est de latitudine facere determinationē: & q̄a motus in latitudine p̄senti capitulo cōbinatus est cū motu longitudinis: difficile maxie uidetur de utroq̄ in plano ubi zodiaci longitudo nequit describi prout p̄posito pertinet exēplificari. In sperico autē corpore ubi utraq̄ dimēsiō designat facili ter demonstratur: iō opus meū erit totā in littera expositionē: & instrumenti sperici dispositiōis & uolutiōis declaratiōe: & siquidē demonstratiōe indigebit demonstrabo: licet pauca sint cū fere totū p̄sens capitulū motuū sit narratiuū in latitudine qui apparētia tātū cōprobatū sunt: circa qd̄ capitulum. 4. agit priō nāq̄ latitudinem diffinit eā a sole remouendo: secundo declarat motum latitudinis lunæ ibi. Luna autē & alii qnq̄ tertio trium supremorū planetarū ibi. Tres uero superiores: quarto Veneris & Mercurii ibi. Sed Venus & Mercurius priā in duas iteꝝ partitur: in priā nāq̄ declinatiōe describit & latitudinē: in secunda uero correlarium infert ibi. Ex hiis & de sole: circa primā partem est aduertēdum q̄ cum æquator diei neutro poloꝝ mundi magis appropinquat imo ab utroq̄ æqualiter remouetur: astrum in eo existens: neq̄ poloꝝ alteri uicinabitur: & consequenter denotationem nullam ab eis accipiet: sed si alteri eorū appropinquet & ab æquinoctiali remoueat denotationem sumit ab eis: unde talem distāntiam declinatiōe astri hoc est ab æquatore eius remotionem appellauerunt: qd̄ si hmōi remotio fuerit

cum p̄pinq̄uitate ad polum borealem declinatiōnem septentrionalem: si uero uersus austrum australem rōnabiliter noīauerunt haud aliter cū eccliptica a polis zodiaci æq̄distet: in ea existēs astrū neutri eorū magis appropinquabit: neq̄ ab eis denotabitur: sed si ab eccliptica remoueat uersus poloꝝ alterum: q̄a hmōi motus est scdm̄ zodiaci latitudinem: latitudo notata est septentrionalis si quidem ad septentrionē: & meridionalis si ad meridionalem polum ex eccliptica astrum remotū accedat: unde patet declinatiōem ab æquinoctiali: latitudinem uero ab eccliptica acceptam esse distāntiam: q̄ cum diffiniantur per distāntias. Distātia autē lineis breuioribus mensurantur: breuior autē linea q̄ inter locum astri & æquatore est arcus circuli magni per polos mundi & uerū locum transeuntis: ex quo sup̄ æquinoctialē angulos facit rectos: sequitur q̄ hmōi arcus erit astri declinatio similiter linea breuior q̄ capi possit inter ecclipticā & eundem uerum locum astri est arcus circuli magni transeuntis p̄ polos zodiaci & dictum locum interceptus inter locum p̄dictum & uiam solis ex quo hmōi circulus perpendicularis est super ecclipticam: erit latitudo arcus prænominatus.

¶ Deinde cum dicit.

¶ Ex his & de sole supra dictis māifestū est solem nullā h̄re latitudinē licet declinatiōem h̄eat: eoq̄ semp̄ superficies deferētis eius ī superficie eccliptice permaneat.

¶ Infert correlarie q̄ sol nunq̄ habet latitudinē quom nāq̄ latitudo sit distāntia ab eccliptica ut patet ex hiis quæ dicta sunt & sol non distet ab eccliptica: cum semper superficies plana eius deferētis sit sub ea. ¶ Innotuit in theorica eius: sequitur solem latitudinem nunquam habere: cum declinatiōem fere semper h̄eat nisi bis in anno quando scilicet in initia possidet arietis & libræ: ubi siml̄ existens in eccliptica est in æquatore.

¶ Deinde cum dicit.

¶ Luna autē & alii qnq̄ latitudinem h̄nt. In lūa nāq̄ p̄pter declinatiōem axis augē mouentiū ab axe zodiaci superficies plana deferentis eius sp̄ superficiem planā eccliptice secatur sup̄ diametro mūdi ab eadem in partes oppositas declinādo q̄titate sue maxie declinatiōis sp̄ eadē inuariabiliter permanente. Superficies nāq̄ plana epicycli eius nunquam a superficie deferentis recedet. Quapropter non habet nisi latitudinem unam scilicet quæ p̄pter declinatiōem deferentis ab eccliptica cōtingit. ¶ Agit de latitudine lunæ & duo facit priō de ea theorice p̄ cām determinat: scdo magis prædicte declarans modum operationis & rōnem dictam

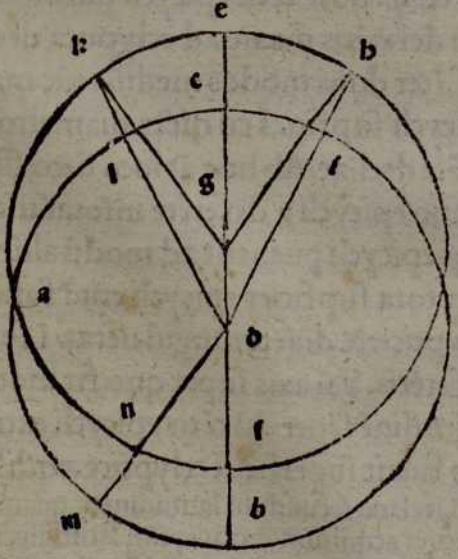
PLANET ARVM

latitudinem reperiendi per tabulas ibi . Hæc autē cognoscitur . Qualiter acceptum sit polos orbis deferentium augē Lunæ a polis ecliptice declinationi & q̄ eorū superficies ab ecliptica ob hanc declinationē declinat: & utraq; alteram . f. alteri æquari: & q̄ ppter hoc ec. Lunæ secet eclipticam ab ea declinas ad partes diuersas & inde latitudinem adipiscatur & quo modo epi. causa nulla sit quia epi. superficies plana unitur cum eadem eccētrici: omnia hæc nota sunt ex theorica Lunæ quæ super uacuum puto in hac parte recapitulare.

Deinde cum dicit.

Hæc at cognoscit' p argumētū latitudinis Lūæ ueꝝ. Vñ argumētū latitudis Lūæ mediū ē arc' zodiaci iter līeā ueri mot' capitis dragōis & līeā mediū mot' Lūæ scđm successionē signorū accept'. Argumētū at latitudis Lūæ ueꝝ ē arc' zodiaci a līeā ueri mot' capitis ad līeā ueri mot' Lūæ nūe ratis scđm successionē. Subtracto igit' uero motu capitis de uero loco Lūæ aut addito uero motu Lūæ cū medio motu capitis argumētū latitudis Lūæ ueꝝ pdibit.

Declarat modū inueniēdi latitudinē in tabulis p cām. Repit' qdē latitudo Lunæ p ueꝝ argumētū latitudinis medio autē nō indigemus . Est nāq; uerum argumentū latitudinis Lunæ arcu zodiaci a linea ueri motus capitis scđm signorū ordinē ad usq; ueꝝ locū Lunæ . u. g. caput in a & Luna in b exñtibz erit argumētū latitudinis a b q̄ remanet si a uero motu Lunæ dematur uerus motus capitis unde existēte initio arietis c si ex uero motu Lunæ ca b c a uerus capitis dematur argumētū pdictum a b restat uel scđo hētur si medio motui capitis c b a addatur uerus Lunæ c a b resultat a b c a completa circulatio: qua subtracta a b ar

gumentū ueꝝ latitudinis pdibit. Qd argumētū dicit' q̄ eo mediāte arcus aliter repit'. sp nāq; ar-

cus quo mediāte aliter p̄cipaliter itētus imediāte repitur argumētū dicitur pp cām dictā i theorica de Sole. Et q̄ arcus itētus ē lunæ latitudo iō argumētū Lunæ latitudinis noiatum ē. Nā qñ argumētum nihil ē q̄ cōtingit luna i capite exñte: uel .6. signorū eadē i cauda latitudo nulla ē q̄a nulla nūc i nobis & cōseq̄nter ē i ecliptica. Qñ uero ē .3. signorū uel nouē i altero uētriū dragōis punctis . f. a nobis æq̄distātibus maxia ē. Et in punctis a uētre æq̄distātibus ad ptes oppositas æquales. Et similiter in pñtis æqualiter a nobis rēotis: quare cū argumētū designet h loca in Luna latitudines accidūt mō dista. Quæ licet in spico debeant declarari in plāo tñ conabor oīa demonstrare. unde exto zodiacus c a b cuius borealis polus d augē deferētes uero e a f cuius polus articus g q̄a arcus d c & g e sunt quartæ circuli sūt æquales: quare dēpto cōi arcu c g rēanet declatio poli d g & declinatio sup̄ficiē e c ab ecliptica adiuicē æqualis similiter arcus d b & g f q̄a quartæ circuli eadē rōne æquātur: quare dēpto arcu cōi d f restat g d & f b æquales p tertiā cōceptionē p̄imū: iō cū arcus c e & b f æqualēt arcui d g & adiuicē erunt æq̄les p primā cōceptionē eiusdē: declinatōes igit' deferentium augē & etiā ec. Lunæ ab ecliptica tā uersus septētrionē quā uersus adiuicē sūt æq̄les & maxie: q̄ si nō erunt alibi Luna exñte in pñcto h cuius latitudo: circulo p̄ducto d i h erit i h & ducta q̄rta circuli g h erunt duo arcus g d g h maiores arcu d h per .20. primi q̄ tam in plāo q̄ in sp̄rico uerificatur: sed q̄a d e æquatur g d & g h erit longior d h quare dēptis æqualibus d c & d i per cōem scientiam relinquus arcus c e maior erit arcu i h quod est p̄positum. Et si l punctus ecliptice capiatur a c remotus quantū i ducta linea d l k & g k erunt duæ latitudines i h & l k æq̄les sunt nāq; duo latera g d g h triāguli g d h æq̄lia duobus lateribus g d g k triāguli g d l z & basis d h basi d l z per .73. siquidē anguli ambo d sunt æquales per .26. eiusdē arcibus c i & c l æq̄s exñtibz: quare demptus d i & d l remanent i h & l l z latitudines æquales: qd' ē scđm: & q̄a m ex b æqualiter elōgatur ut l ex c erit latitudo n m æquales latitudi. l l z q̄ cū æqualiter distēt a capite a siqdē a c & a b q̄rta sūt zodiaci patet tertiū . f. q̄ Lūa æq̄liter a capite semota latitudies possidet æq̄les. Et hac de cā i tabula latitudis Lunæ in lineis numeri ponit duplex ordo argumētorū dans eandē uel æq̄lem latitudinē quorū primus a nodo primā distantiā scđm ordinē signorū & scđus denotat scđā similiter ibibē notū est argumēto a .90. gradu seu .270. ultra citroq; æqualiter elōgato latitudo æqualis habetur. Quom igit' p uariationē argumēti uarietur latitudo Lunæ & p illud repiatur & hæc non imērite argumētū latitudinis Lunæ ē appellatū.

Deinde cum dicit.

Tres uero superiores duplicē hñt latitudinē unā q̄ cōtingit pp declinationē sup̄ficiē deferētis a sup̄ficie ecliptice i opposi-

tas ptes sicut i Lūa sp q̄titate maxia iuaria bili manēte. Intersectiōes tñ deferētū cū ecliptica sup diāetro mūdi: q̄ ē caput & cauda dicunt nō mouēt sicut i Lūa cōtra successiōne signorū: sed sicut dictū ē scdm motū octauæ sphaeræ: ita ut auges deferētū illoꝝ sp circūferētias ecliptice æq̄distātes a pte septētriōis describāt. Quāq̄ at auges illoꝝ sp sint septētriōales nō tñ i oibus trib⁹ sūt pūcta maxiaꝝ latitudinū deferētū ab ecliptica: imo solū iu Marte sic ē ut aux deferētis maxie decliet ad aq̄lonē ab ecliptica. Sed i Saturno talis pūct⁹ distat ante augē sui deferētis. s. cōtra successiōne qnquagita gradib⁹ i Ioue uero post augē .s. scdm successiōne gradibus uiginti.

CIn parte hac psequitur de latitudine trium superiorum planetarū: qui propter hoc q̄ latitudinem hnt duplicē alterā ex parte deferētū: & alteram causa epi. hic duo facit: quia primo notificat priorem. Secdo uero secundam ibi. Latitudinē autem aliam. Dicit igitur primo q̄ tres supremi planete habēt unā latitudinē cōtingētē ob declinationē superficie deferētis ab ecliptica uersus austrū & septentrionē per diuersas medietates: q̄ sicut in Luna inuariabilis est: nūquā augetur neq̄ minuitur sed æqualis semp reānet quapropter q̄n plāeta ē in pte uersus aq̄lonē declinantem latitudinē habet aq̄lonarē: & quādo ē in alia meridionalē: in nodis uero nullā inuenitur rōabiliter latitudinē hē. Differūt tamē a Luna q̄ istoꝝ intersectiōes q̄ caput cauda etiā dici possunt nō mouēt sicut in illa cōtra ordinē signorū sed tñ motu. 8. spera pp hoc q̄ deferētes augē mouēt eodem motu super axi orbis octani: quare oium triū auges semp septētriōales sūt ex quo describūt circulos polis ecliptice & ipsi ecliptice: ut dictū fuit & demonstratū in tertia theorica æq̄distātes: q̄re ex quo uersus septētrionē iuēte sunt australē latitudinē nūq̄ acq̄rēt. licet autē augiū puncta ad articū polum uergant: nō tamē iter oia puncta circūferētiaꝝ deferētū ei polo maxime uicinatur & ab ecliptica remouētur in oibus tribus hiis planetis: sed tñ aux Martis maximam habet latitudinem propter hoc qui æqualiter distat a nodo utroq̄ & in uentre dragonis reperitur: uero nanq̄ uentrem dragonis punctum ab ambobus nodis gradibus. 90. elōgatum q̄ ab ecliptica latitudinē habet maximā ut supra mathematice patuit: in hoc igitur uentre est aux Martis. ut cōpresum est & in alio opposito augis eiusdē oppositum: q̄re aux latitudine septentrionalē ultimā habet & oppositū meridionalē. Est nanq̄ caput Martis in tauri .14. gradu. 54. m. hoc tpe nro. 14. 95. cauda uero in opposito Scorpiōis .14. g. 54. m. in quoꝝ medio ē aux. 14. g. & 54. m

Leōis & oppositū in. 14. g. & 54. m. in reliqs uero duobus Saturno & Ioue auges non sunt in uentre dragonis eorum neq̄ maximæ latitudinum sunt puncta: nam punctus habens maximam latitudinem in Saturno est ante augem eiusdem scilicet contra ordinem signorum. 50. g. nam eodem tempore caput dragonis Saturni est in Cancri. g. 23. m. 6. & cauda. 23. Capricorni & 6. m. & uenter eiusdem dragonis est. g. 23. 6. m. Libræ i quo eius aux non est immo. 50. g. post in. 23. Libræ & 6. m. At in Ioue uenter dragonis est post augem. 20. g. nam caput est in. 13. g. Cancri & 29. m. cauda uero in Capricorni. 13. g. 19. m. & uenter in eodem. g. Libræ aux uero eius in Virgine. g. simili. Quæ oia si instrumento onderentur appropriato clara fierēt.

Deinde cum dicit.

Latitudinē at aliā ex pte superficie plane epicycli q̄nq̄ a superficie deferētes plana declinatis. Mouet at epicyclus i latitudinē respectu augis uere sup axe suo cētꝝ ei⁹ & lōgitudies medias trāseuntes: taliter tñ ut cum cētꝝ epicycli fuerit i nodo capitis aut caude: aux uera & oppositū epicycli directe sint i superficie deferētis & superficies epicycli i superficie ecliptice. Postq̄ at recedit a nodo diāeter augiū epicycli declinare incipit a superficie deferētis: ita q̄ oppositū augis uere epicycli reoueri incipit superficie deferētis uersus eā pte ad quā medietas deferētis p quā tūc moueri cētꝝ epicycli incipit ab ecliptica: & aux uera epicycli tātundē ad pte oppositā. Et sic cōtinue reouet aux & oppositū augis epicycli a superficie deferētis dōec cētꝝ epicycli pueniet ad pūctū deferētis maxie ad ecliptica declinantē. s. iter duos modos mediū: tūc maxime epicycli superficies cū dicta diametro a deferēte decliat. Ab hoc at loco successiue declatio epicycli a deferēte mīorat usq̄ quo cētꝝ epicycli puenit ad modū aliū i quo iteꝝ tota superficies epicycli erit i superficie ecliptice: & diāeter augiū ueraꝝ i superficie deferētis. Vñ axis super quo fit mot⁹ iste i latitudinē seper dū cētꝝ epicycli extra nodos fuerit superficie ecliptice æq̄distabit.

CDeclarat secundum latitudinem quam tres superiores acquirunt motu epi. in latitudie. Ex qua secundo infert quattuor correlaria ibi. Ex hiis apparet. Superficies plana epi. in qua planeta in longitudine desertur nunquam ē in superficie plana

PLANETARVM

ec. sed qñq; in ecliptica. Q dñt possit declarari: qñ
 in plano nō pōt demonstrari. Capiatur instr. men-
 tum cuius ecliptica secetur a superficie deferentis
 & epi. situetur in sectione altera ex qua septentrio-
 nem incipit moueri motu ec. quæ caput dicit ibi
 tota superficies epi. sit in superficie ecliptice: cuius
 centrum quia est in nodo ibidem aux uera & op-
 positum reperientur: quare ambo erunt in superfi-
 cie deferentis. Moueat hinc centrum epi. motu
 ec. borealem acquirendo latitudinem & propor-
 tionaliter aux uera inclinari incipiat uersus eclyp-
 ticam & oppositum uersus septentrionem partem
 oppositam polis factis duobus punctis mediarum
 longitudinem & continue sicut centrum epi. ap-
 propinquat uentri: ita inclinatio p̄dicta continue
 augmentetur: q̄ dum centrum epi. erit in uentre
 puncto maxime declinante talis inclinatio ultima
 sit hoc est tam aux q̄ augis epi. oppositum ad par-
 tes oppositas a superficie ec. maxima elongata sint.
 Ab hoc autem loco moueat centrum epi. uer-
 sus cauda latitudinem epi. centri incipiente minui
 & inclinatio p̄dicta minuetur continue usq; dū
 centrum epi. in cauda fuerit ubi eo nullam possi-
 dente latitudinem inclinatio nulla erit: imo sc̄do
 tota superficies epi. sub superficie ecliptice: & aux cū
 opposito quia in nodo in utraq; superficiem scilicet
 ec. & ecliptice. Inde uero centro epi. uersus uē-
 trē australem moto aux sc̄do incipiet uersus eclyp-
 ticā reflecti & oppositum uersus polum meridio-
 nalē: quæ continue augetur & maxime a iteꝝ fiet il-
 lum uentrem epi. possidente: eo q̄ epi. ab eclyp-
 tica ultimam habet elongationē. Quo recedente a
 uentre & capiti sc̄do appropinquante inclinatio
 minuitur & aux & oppositū uersus superficiē dese-
 rentis redeunt: in qua erunt dū cētrum epi. nodū
 caput adipiscetur ubi qñq; epi. ab ecliptica nō
 elongatur: & diameter augis epi. uere a deferentis
 superficie non differet. unde quantum centꝝ epi.
 elongatur ab ecliptica: tātū a superficie deferentis
 aux & oppositum: ita q̄ oppositum a dicta ec. sup-
 ficie elongatur uersus eandem partē ad quam cē-
 trum epi. latitudinē acquirat: & aux erit iter eclyp-
 ticam & superficiem p̄fatam. Et sic patet qualiter
 epi. in latitudine moueat motu inclinatiois su-
 per axi eunte per centrum epi. & eiusdem longitu-
 dines medias: quæ quidē axis uel in ecliptica erit
 qñ. s. centrum epi. est in nodis: uel eidem æquidi-
 stat uidelicet eodem extra nodos existente.

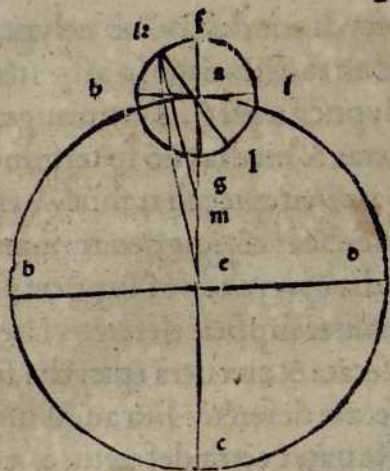
Deinde cum dicit.

Ex his appet priō q̄ axis ut dictū ē su-
 pius sup quo fit reuolutio epicycli i lōgi-
 tudinē: Axi ecliptice qñq; æquidistat qñq;
 uero nō: nūq; axi eccentrici æquidistabit. sc̄do
 sp̄ corp' plæta dū i superiori medietate epi-
 cycli fuerit cētro epicycli extra nodos exi-
 stēte erit iter duas superficies. s. ecliptice &
 sui deferētis: dū at fuerit i inferiori medie-

tate epicycli erit distāt' ab ecliptica quā
 deferēs ab eadē. Nō igr sp̄ astꝝ iter deferē-
 tē & eclipticā repiet'. Tertio auges epicy-
 cloꝝ ueras & medias nō sp̄ terminos eē li-
 neaꝝ q̄ p cētrū epicycli trahūt. Verū tamē
 eas p̄ tales līas cōtigit determinari. unde
 aux media epicycli sp̄ ē i superficie plana or-
 thogonaliter superficie deferētis i līa augis
 medie secāte & aux uera epicycli i simili su-
 pficie secāte deferētē i līa augis uere. q̄rto
 manifeste patet cētra deferētū & æquatiū
 a superficie plana ecliptice declinare. Lati-
 tudines at horū q̄ scribūt i tabulis cōtīgūt
 dum centrum epicycli in puncto deferen-
 tis maxime declinante fuerit.

¶ Quattuor ex dictis cōcludit corelaria. Quorū
 primū ē q̄ axe ecliptice qñq; æquidistat axis supra
 quo fit motus in longitudine & qñq; nō: nunquā
 tñ axi ec. pede quibus demonstrandis a b c d in cē-
 tro e circulus describatur: cuius ecliptica a c & po-
 li b & d p̄ducta axi b e d sitq; epi. in ecliptica in pū-
 cto a erit eius superficies eadem cum ecliptica f g
 & axis eiusdem h a i quia igitur oēs anguli e sunt
 recti & etiam a ex quo formati sunt infra quartas
 circuloꝝ eorum: erūt duo axes ecliptice b d &
 epi. h i æquidistantes per. 27. & 28. primi quare cē-
 tro epi. in auge ec. existente axis eiu dem epi. æq-
 distabit axi ecliptice qd' ē primū. Extra uero ecly-
 pticā qñ p̄ p̄dicta diameter augis & superficies epi.
 inclinatur ut in eadē figura erit dicta diameter k l
 & superficie ecliptice ut patet minime distat quare
 ob eandē cām axis epi. eo extra nodos exite axi
 ecliptice nō erit æquidistās qd' ē sc̄dm: & hoc dice-
 bat in theorica triū supioꝝ cuius ego ad hunc lo-
 cū declarationē seruaui. At qñ superficies epi. ut pa-
 tuit superficie ec. nunquā æquidistat imo eā secat epi.
 axis ab ea ec. nūquā æquidistabit: qd' ē tertiu. ¶ Se-
 cundū corelariū cētro epi. extra nodos cōstituto
 qñ aux epi. uera uersus eclipticā a superficie dese-
 rentis inclinatur & oppositū uersus ptē oppositā ma-
 gis ab ecliptica remotū seq̄ q̄ si plæta sit in par-
 te epi. sup̄ma. s. uersus auge erit inter eclipticā &
 superficie deferētis: & q̄ eadē minore possidebit la-
 tudinē. At si sit uersus oppositū augis in pte inf̄i-
 ma epi. mediis lōgitudinibus maiore habebit la-
 tudinē q̄ dicta superficies: quia de cā nō sp̄ planeta
 inter eclipticā & superficie ante dictā ut maledicūt
 qdā repitur. ¶ Tertiū corelariū nō sp̄ aux media
 & uera epi. terminat lineas a cētro mūdi & æquā-
 tis p̄ducte p̄ cētrū epi. pbabitur in p̄dicta figura in
 qua zodiacus fiat ec. cuius superficies a c a qua decli-
 net superficies plana epi. k l & sit k aux cētrū mundi
 e & æquantis m motū ē q̄ si ducantur lineæ e k
 augis uere & m l augis medie p̄ cētrū epi. mini-
 me trāsibūt. Qd' si p̄ducāt a eisdē e f & m sp̄ epi.

THEORICA

medium ab auges k minime terminabuntur: quā
 docūq; igitur superficies plana epi. a superficie pla
 na ec. remota est per augē & oppositum lineæ au
 gis uere & medie non penetrabunt centrum epi.
 Et eo casu utraq; aux in superficie plana epi. ortho
 gonafr cadente superficiem ec. eamq; secante in li
 neis augium dictarum. Quod & si non nisi in spe
 rico demonstrari possit: tamen in prædicta figura
 plana ita exemplifico: ex quo nanq; superficies ec.
 est a c quam superficies epi. secundum eius latitu
 dinem l2 si secat orthogonaliter i linea e f & m f
 erit aux utraq; in hac superficie secundum latitudi
 nem: & secundum longitudinem semper i super
 ficie l2 l erit igitur l2. Contingit tamen quanlibet
 earum lineas per medium epi. productas termina
 ri & hoc quando centrum epi. in nodis moratur.
 Quare tunc dux & oppositum erunt in superficie
 ff & g. Quare ducta linea e f per centz epi. a pun
 cto f augis terminabitur. Hoc autem qui uult mē
 te capere instrumentum materiale sper cum habe
 at apud se: quia aliter nullus percipere posset nisi
 uigeat imaginatione. ¶ Sed contra hoc tertium
 correlarium non incongrue quis dubitare posset:
 quom aux media in theoricis Lunæ & trium supe
 riorum planetarum descripta sit per esse punctum
 terminantem lineam per cētrum epi. protractam
 & similiter aux uera ostenditur per lineam idem
 centrum penetrantem. Qua de causa q; augis di
 ctæ ostendantur a lineis per cētrum epi. essentielle
 est eis. Sed quod est alicui essentielle semper inest
 ei: quare semper lineæ ostendentes auges per me
 dium epi. præteribunt. ¶ Et cōfirmatur quia qd
 essentielle est alicui & in illius ponitur diffinitio
 ne non accidit ei: essentielle nanq; & accidentale
 ex opposito distinguuntur: siquidem igitur auges
 terminare lineas productas per centrum epi. est
 eis essentielle: qualiter igitur hoc continget ut in
 littera dicit autor. ¶ Immo quod plus est sibi ip
 si contradicit cum in theoricis prænominatis dif
 finiuerit auges epi. ceu modo dictum est: & mo
 do eius habet oppositum. ¶ Secundo ad idē aux
 est lineæ punctus longissime quæ possit trahi a cē
 tro ad circumferentiam epi. ideo nanq; aux nomi
 nata est: quia est circumferentiæ epi. punctus a cen
 tro remotissimus ut dictum est in allegatis theori

cis modo linea quæ ad epi. producitur circumferē
 tiam & non per centrum eius non est longissima:
 neq; eam terminans pūctus a cētro remotissimus
 ut si linea augis uere esset e l2 non transiens per cē
 trum epi. cum duo latera a e & a l2 triāguli a e l2
 per. 20. primi elementorum sint longiora tertio e
 l2 & dicta duo latera a e & a l2 æquiualeant lineæ
 e f sequitur lineam e f esse longiorem lineæ augis
 e l2 & consequenter spunctum circumferentiæ epi.
 remotiorem a cētro e q; l2 aux uera: quod si sit fal
 sum quilibet fatetur. ¶ Ad hoc dubium respon
 detur breuiter augem epi. tam ueram q; mediam
 semper ostendi per lineas centrum epi. penetran
 tes & a centro a quo accipiuntur semper maxime
 distare inter omnes punctos superficiē plæ q; pla
 neta motu longitudinis describit. Pro quorum
 declaratione est notandum q; lineam per cētrum
 epi. transire dupliciter contingit: primo modo tā
 tum secundum epi. longitudinem ita q; illa linea
 terminetur ad eundē punctum zodiaci secundum
 lōgitudinem quo finit linea uere per centrum il
 lud transiens: unde q; hæc duæ lineæ sunt in pū
 cto eodem zodiaci & cōiunctæ secundum longi
 tudinem ambe per cētrum eius transire dicuntur
 quia ambe secant epi. secundum eius lōgitudinē
 in partes æquales. Et isto modo lineam transire
 per centrum epi. in diffinitione augis ponitur. Sē
 per nanq; aux quelibet per lineam penetrantem
 centrum epi. modo declarato ostenditur. Quali
 ter etiam autor in præallegatis theoricis intelle
 xit. Alio modo linea potest per centrum epi. tam
 secundum longitudinem q; etiam latitudinē trā
 sfire q; sit eius axis nec aliquo modo a dicto cētro
 remoueat & ita lineas augium per cētrum tran
 sfire non est necesse immo contingit sicut in textu
 dicit autor: quando nanq; in nodorum aliquo ē
 epi. tunc linea augis transit per medium eius ex
 quo centrum & aux est in circumferentia ec. alias
 uero epi. a nodis remoto non transit per eius me
 dium quia aux remota est a circumferentia ec. &
 eius superficie plana. Et per hoc solutum est pri
 mum: est nanq; essenziale augi quod ostendatur
 per lineam penetrantem centrum epi. primo mo
 do scilicet tantum secundum lōgitudinem si per
 idem transeat secundo modo contingit. Et conse
 quenter patet q; autor sibi non cōtradicit cum di
 uersos habeat hic & ibi intellectus. ¶ Ad secūdu
 respondetur q; aux est punctus superficiē plane
 epi. maxime a centro a quo accipitur elongatus
 ut aux uera a cētro mundi & media a cētro a quā
 tis uerum quia tam auges epi. q; opposita imagi
 nantur pro habenda distantia planeta: ibi uel in
 parte illa est aux similr & eius oppositum ubi pla
 neta esse potest & moueri: at quia planeta nō mo
 uetur nisi in superficie epi. plana: illius superficiē
 punctus maxime remotus aux est nominatus: &
 licet in epi. plures puncti distantiores isto dentur
 quia tamen in eis nunquam est neq; erit planeta
 aux illorum nullum nominari merietur. Exempla
 causa in figura priori est superficies plana epi. qua

PLANETARVM

In longitudine defertur k l & semper in ea est in qua ex quo non datur punctus distantior a cetro ille est aux & non alius. Si uero epi. sit in nodorū aliquo. tunc punctus augis distantior est a centro non tantum aliis qui sunt in ea superficie uerum etiam ceteris: & hoc est contingens. Et ita patet solutio huius quæstionis: quam & si alio modo potuissem soluere. quia tamen prædicta optima uidetur mihi & ita est: nolo multiplicare sermōem.

¶ Quartum correlarium sapius deductum ē præcipue in theorica Lunæ & trium superiorū: quomnanq; in hiis auges ab egyptica latitudinem possideant & centra deferentium & æquantium augibus supponentur eadem nanq; linea a centro totius per centra dicta transiens ad auges definit: clarum est & ea a circumferentia egyptice elongari: quin immo ad partem eādem ad quam auges: unde quia trium superiorū planetarū auges ad septentrionem declinant & centra ea erunt borealia & hoc quartum correlarium nō inferitur ex hiis q̄ dicta sunt de motu latitudinis epi. uerū ec. dictum est enim ibi q̄ semper auges horum trium septentrionalem habent latitudinem quare sequitur q̄ & centra eorum.

¶ Patet igitur q̄ hiis tribus planetis duplex cōtingit latitudo ratione scilicet deferentis: & causa epi. quæ multiformiter uarietur in tabulis scripserūt antiqui nri Astronomi: Autores latitudines planetæ uarietas per singulos gradus epi. & argumenti: ac si centrum eius esse in uentre dragonis & puncto ec. maxime declinante: nō. n. potuissent signare latitudines uarietas per singulos gradus argumenti epi. in singulis gradibus ceteri ueri cōstituto. Quia quot in ec. essent gradus tot induissent tabulis quod longum fuisset nimis & nō minus fastidiosum. Sed tantum eas quæ in uentre existente epi. contingunt notarūt q̄ si epi. ibi morari æquatū centrum ostendat latitudo tota quam uerum dat argumentum planetæ esset latitudo. At si prædictus epi. nō fuerit in uentre nō erit tota latitudo planetæ: sed de ea capiet pars proportionalis ad totā ceu minuta per ceterū repta ad. 60. se habet. Quam opationē quia tabularum canonicis declarāt amplius cā notificare nō curo.

Deinde cum dicit.

Sed Venus & Mercurius triplicem solent habere latitudinem. Vnam ex parte deferentis quæ deuiatio dicitur. Aliam ex parte inclinationis diametri augis uere & oppositi epicycli quæ inclinatio uocatur. Tertium ex parte reflexionis diametri longitudinum mediarum respectu augis uere quæ reflexio appellat̄. Superficies nāq; deferentis in latitudinem nūc ad partem septentrionis nunc meridiei super diametro mundi mouetur. Cuius motus poli utrinq; ab auge æquantis nonaginta gra-

dibus egyptice distant. Ibi enim caput & cauda fiunt. Hic tamē motus latitudinis motui centri epicycli taliter est proportio natus ut quando centrum epicycli fuerit in aliquo loco nodorum scilicet nonaginta gradibus ab auge æquantis distans: nulla est deuiatio deferentis: sed tota superficies eius in superficie egyptice existit. Deinde centro epicycli eius a nodo recedente incipit deferens deuiare ita ut medietas eius quam ingreditur centrum epicycli in Venere quidem semper declinet ad aquilonem: in Mercurio uero semper ad austrū. Et augetur successiue deuiatio donec centrum epicycli peruenerit ad auge deferentis uel eius appositum: tunc enim deuiatio est maxima: in Venere quidem minuta decem septem in Mercurio minuta quadragintaquinque: quæ ulterius cōtinue minoratur usq; quo centrum epicycli in nodum alium peruenerit: ubi rursus nulla fiet deuiatio. Post iterum fiet ut prius. Vnde patet sicut nunquam centrum epicycli Veneris uersus meridiem deuiat ab egyptica: ita nunquam centrum epicycli Mercurii uersus aquilonem contingit deuiare. Manifestum est etiam motum circuitionis centri epicycli in deferente æqualem esse reditioni deferentis in latitudine. Hinc similiter apparet polos super quibus fit motus deferentis in longitudinem ut dictum est supra: nunc ad polos zodiaci accedere: nunc ab eis remoueri. Propter dictas autem deuiationes orbibus p̄numeratis alium modo concentricum prædictos omnes includentē super addi uideat̄ oportere ad cuius motum trepidationis prædictæ deuiationes accidant.

¶ In hac pte motus in latitudie Veneris & Mercurii innotescit: hnt nāq; tres motus latitudis eorū singuli quorū primi cā ē ec. q̄ dicit̄ deuiatio: scđi epi. p̄ diametri augis & oppositi q̄ inclinatio nominat̄ tertii uero idē epi. p̄ diametri euntē p̄ longitudines medias eius: quæ reflexionē appellat̄: iō tria facit priō nāq; de ec. deuiatiōe: scđo de epi. inclinatio ne ibi: sed superficies plana epi. & tertio p̄sequit̄ de eiusdē reflexiōe ibi. scđo autē mouet̄. Ad hoc ut

THEORICA

motus deuiationis percipi possit capiatur instrumentum proprium sphericum habens superficiem planam eccentrici secantem eclipticam in duobus locis oppositis capitis scilicet & caude dragonis: in quibus sectionibus clauis taliter sunt infixi quod possit super eis dicta superficies in latitudine moueri ut pars borealis australis: & australis fiat borealis. & talis motus deuiatio dictus est eo quod eo superficies eccen. deuiat nunc ad arcus & nunc ad austrum ab ecliptica. Ponatur namque epicyclus in dictorum altero nodorum: & superficies eccentrici sub ecliptica nusquam deuians. Inde epicyclus in longitudine motus remoueatur & proportionaliter superficies incohat deuiationem: ut medietas in qua epicyclus Veneris egreditur ad septentrionem: & Mercurii ad austrum & oppositae medietates ad partem oppositam deueniant. Et augentur huiusmodi deuiationes usque quo epicycli dictorum perueniant in uentram dragonis punctum. 60. gradu a dicto nodo semotum: in quo eis existentibus maxime erunt in Venere. 17. minorum & 45. in Mercurio. A quo epicyclis elongatis diminuuntur usque ad secundum nodum: ubi nulla erit sed tota circumferentia eccentrici secundo fiet in ecliptica. Remoto autem epicyclo ab hac sectione uersus uentrem reliquum iterum deuiatio acquiritur ut pars in qua Veneris epicyclis ingreditur ad boream & Mercurii ad meridiem deuiant & reliquae medietates oppositae acquirant latitudinem: & epicyclo in uentrem per uento secundo maxima erit. A quo si discedat uersus priorem nodum deuiatio remittitur in tantum ut in nodo nulla fiet sicut prius: & eadem dispositio reuersa erit. ¶ Notandum est pro perfectione intelligentia huius partis quod antiqui astra contemplantes epicyclum Veneris septentrionalem possidentem latitudinem: ad eclipticam perceperunt appropinquari: ad quam per uentum ubi nullam possidentem latitudinem austrum nam acquirere expectarent ad partem septentrionalem reuersum esse admirati sunt. Quare cum ingressus sit medietatem quae erat meridionalis & non est factus meridionalis immo iterum septentrionalis: fati coacti sunt medietatem illam septentrionem acquisisse latitudinem ubi prius meridionalem haberet: & reliqua quae septentrionalis in meridiem uersa esset: quam motum deuiationis nominauerunt qui modo expositus est. E contra autem epicyclum Mercurii moueri deprehenderunt: qui cum esset australis uersus eclipticam motus latitudinem perdens ad meridiem iterum se contulit quare cum deuenit ad partem illam quae septentrionem possidebat & non est factus septentrionalis concluderunt partem dictam cum epicyclo ad austrum motam esse: & oppositam ex austro ad aquilonem. Et hoc est quod primo inferendo ait quod sicut nunquam centrum epicycli Veneris ab ecliptica uersus austrum ita nunquam centrum epicycli Mercurii uersus septentrionem deuiat. ¶ Secundo inferit quod aequali tempore hoc est in anno centrum epicycli circuit & complet' motum

longitudinis & eccentricus motum deuiationis quia donec epicyclus Veneris mouetur in medietate eccentrici illa deuiat uersus septentrionem: at quando est in alia illa prior uersus austrum: sed motus deuiationis integratur ex partiali deuiatione uersus septentrionem & deuiatione uersus meridiem: quare donec epicyclus moueatur per utramque medietatem motus deuiationis complebitur.

¶ Tertio inferit quod propter hunc motum sicut eccentrici superficies ab ecliptica ad partes diuersas elongatur & ei appropinquat ita & poli eccentrici a polis ecliptice recedunt & accedunt siquidem poli quarta circuli distant a superficie: quod patet ex multotiens dictis. Et hoc dixit etiam in theoricis Veneris & Mercurii: quod hic promisi exponere.

¶ Quarto inferit quod cum epicycli deferens habeat motum proprium in longitudine zodiaci motus hic in latitudine ei non erit proprius siquidem corpora singula singulis feruntur motibus. erit igitur aliud corpus mundo concentricum ambiens tota spatia cuiusque eorum Veneris & Mercurii quod motu proprio deuiationis motu ferat & rapiat orbem eorum.

Deinde cum dicit.

Sed superficies epicycli plana a superficie deferentis hac atque illac declinando mouetur. Primo super diametro epicycli per longitudes medias ab auge uera eunte: quo motu fit ut diameter augis uere & oppositi superficiem deferentis secet: ita ut aux ueram unam partem & oppositum in aliam a deferente declinent. Hac tamen declinatio motui centri epicycli taliter proportionatur ut quandocumque centrum epicycli fuerit in auge aequantis dicta diameter nusquam a deferente declinet sed in superficie eius constituatur. Centro autem epicycli ab ea recedente aux uera epicycli a superficie deferentis declinare incipit: in Venere quidem uersus septentrionem: in Mercurio uero ad meridiem: & oppositum augis uere ad partem oppositam: quae declinatio continue augetur usque quo centrum epicycli ad nodum caude peruenerit scilicet dum ab auge aequantis nonaginta gradibus secundum successionem signorum distiterit: tunc enim maxima dictae diametri contingit declinatio quae postea continue minorabitur donec centrum epicycli ad oppositum augis aequantis peruenerit ubi rursus usque dicta diameter declinat sed in su-

PLANETARVM

perficie deferentis cōstituit. Inde uero cētro epicycli recedēte uers' nodū aliū aux uera declinare incipit a superficie deferētis in Venere qdē ad meridiē in Mercurio at ad aquilonem:& oppositū augis ad partem oppositā:& maioratur successiue declinatio donec ad nodū alium peruenerit cētrum epicycli : ubi rursus maxima fiet. De hinc autem decrefcit donec in augem æquantis uenerit : ubi sicut primo dicta diameter in superficie deferentis erit. In de prior dispositio redit . Quandoquocq; igitur maxima deferentis deuiatio cōtingit nullam epicyclus declinationem habet:& quādo hęc nulla est:illa maxia est.

¶ Manifestat secūdā latitudinē q̄ epicycli inclinatio dī: mouet nanq; epicyclus Venere & Mercurii in latitudine sup axi eūte p cētꝝ eius & medias lōgitudines: ut aux uera a superficie deferentis & oppositū ad diuersas partes ut in tribus supioribus remouent taliter ut cū epicyclus fuerit i auge æquātis inclinatio dicta nulla ē imo tota diameter augis epi. est in superficie deferētis. Sed si ab auge elōgetur declinatio incipit auge. s. Venere epicycli ad borealē polū Mercurii uero ad australe & opposito ad partē oppositā iclināte: q̄ successiue aucta maxia fiet dū epicyclus i node caude p uenerit ab hoc aut loco epicyclo elōgato illa diminuitur in tātū q̄ eo augis oppositū possidente iteq; nulla iuēta erit. Ab opposito at augis æquātis discedēte incipiet secūdo inclinatio augis epicycli Venere ad meridiē & Mercurii ad septentrionē & oppositoꝝ ad oppositas partes & ultia erit i nodo capitis. Inde uero decrefcet ut i auge epi. morāte ut prius nulq; augis ad diameter a superficie ec. plana iclinata erit: unq; i nodo nulla eccē. deuiatio & maxia epicycli inclinatio : i uētre uero deuiatio maxia & iclinatio nulla: q̄ ecōtrario mō hęc duæ latitudies se hēant notū ē.

¶ Deinde cum dicit.

¶ Secundo autē mouet superficies plana epicycli a superficie deferētis declinādo super diametro epicycli p auge uerā & eius oppositū eūte: quo motu fit ut diameter per lōgitudines medias ab auge uera trāsiens superficie deferētis quādoq; secet: ita ut medietas epicycli sinistra i unam partem: dextra in aliam a deferente reflectatur: sinistra aut uoco q̄ post auge epicycli secūdū successionē existit. Hęc tamen dicta diameter reflexio etiam motui centri

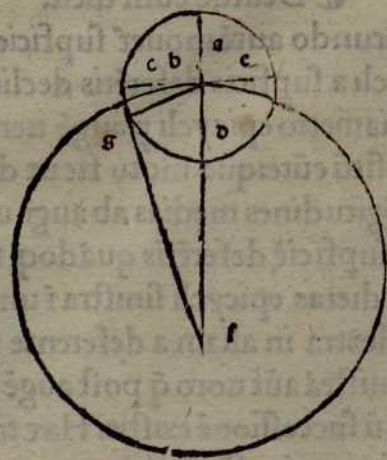
epicycli pportionata est taliter ut quādo cūq; cētrum epicycli fuerit in nodo capitis scilicet in intersectiōe ante augem deferentis cōtra successionem signoz; gradibus nonagita nulla sit dicta diameter reflexio: sed in eadē superficie cū deferēte locetur. Centro aut epicycli hinc uersus auge recedēte medietas diameter dicta sinistra siue oriētalis a superficie deferētis: in Venere quidē ad septētrionē sed in Mercurio ad austrū incipit reflecti. altera uero medietas uersus partē oppositā: quæ quid reflexio continue augetur usq; quo centrum epicycli ab auge æquantis uenerit ubi tunc maxima fiet. Post uero uersus nodum alium decrefcet donec ad eūdem centrum epicycli peruenerit ubi rursus nulla accidet reflexio . Sed ab hoc loco centro epicycli transeunte uersus oppositum augis æquantis iterum medietas sinistra diameter euntis per longitudes medias incipit reflecti: in Venere quidem ad meridiem ad aquilonem autem in Mercurio & augebi ur usq; quo ueniet ad oppositum augis æquantis : ubi tunc iterum maxima fiet. Hinc autem minuetur successiue usq; dum centrum epicycli ad nodum capitis reuertitur: ubi nulla fiet reflexio : & rursus habitudo prior redibit manifestum est igitur in loco deferentis ubi nulla contingit epicycli declinatio maximam eius reflexionem accidere . Deuiationes itaq; ab eccliptica declinationes autem & reflexiones a deferente computantur . Et quæ i tabulis sunt quæ contingunt dum maxime fiunt . Cum autem maxima contingit reflexio scilicet in auge deferentis uel opposito existente centro epicycli extrenitas diameter quæ reflectitur minorem habet reflexionem . quam plures partes circunferentiæ epicycli sub ea uersus oppositum augis existentis: punctus tamen circunferentiæ epicycli contactus a linea eam contingente a cētro mundi protra-

THEORICA

eta: tūc p̄ cæteris maximā hēt reflexiōem sicut itaq; motus declinatiōis epicycli fit sup̄ diametro q̄ reflectit̄ ita ecōuerso motus reflexiōis epicycli sup̄ diametro declinatē accidit. Vñ uicissim una ē axis mot⁹ alterius. Nō igit̄ ī istis sicut in superioribus oportet axe sup̄ quo sit mot⁹ inclinatiōis epicycli cū extra nodos fuerit superficie eccliptice æquidistāte. Propter dictas epicycloꝝ īclinatiōes atq; reflexiōes orbis p̄ epicyclos intra se locātes a quibusdā ponūtur ad quorum motum eadē contingūt.

Exponit tertium motū in latitudine Venere & Mercurii ex reflexiōe diametri p̄ lōgitudines medias euntis: polis factis p̄ctis augis uere & oppositi eius supra quibus p̄dicta diameter reflectit̄ scdm̄ unā partē ad polū alterę: & ad reliquā p̄ alterā a superficie deferētis: centro epicycli a superficie eadē nūq; elōgato: lōgitudinū medię punctus oriētē uersus ad quē primo puenit planeta in auge existens epicycli sinister dicit̄: & medietas illa tota epicycli ab auge uera ad oppositū usq; ī qua dicit̄ punctus intercipitur sinistra pars dicit̄ est: reliquus punctus cū medietate dexter: cuius causa est quia ī litu nostro illa sinistra & hæc dextra: uel & melius quia ad partem oriētalem defertur planeta motu proprio directo ab occidēte incohans illum: unde autem incipit motum secūdo de celo dextrum & sinistrū dicitur ad quod desinit: nō igitur siue ratione has denominatiōes p̄dictas partes sortite sunt: accepto modo instrumēto appropriato epicyclus ī nodo capitis situetur qui augē præcedit gradibus nonaginta: ubi reflexio nulla inuenta erit qui imo tota diameter lōgitudinum medię epicycli in superficie deferētis situabitur. Moneatur deinde epicyclus motu eccentrici uersus auge reflexio incohabit: unde pars orientalis & sinistra in Venere ad aquilonem ī Mercurio uero ad austrum: & sinistre earum ad opposita reflectuntur. Quæ cōtinue aucta in utroq; astro ultima inuenietur eorū epicyclis auge ec. possidētibus & æquantis: & ab hoc loco remotis minuetur q̄ iteꝝ nulla erit eisdē ad nodum scdm̄. s. caude peruētis. Post hoc uero epicyclis remotis a tali nodo reflexio secūdo incipiet: & diameter prædicta a superficie ec. reflectitur ut pars sinistra Venere australem: Mercurius uero borealem & dextra oppositam acquirunt latitudinē: q̄ in summo erit dum centra epicycloꝝ augis obtinebunt opposita: inde uero remotis minuitur in tantū q̄ iterum nulla reperietur reflexio: eis priorē nodū capitis acquisitis: imo tota diameter lōgitudinum medię reflectēs in superficie ec. situata manebit & prior redibit dispositio: erit igit̄ in nodo utroq; reflexio nulla: & in uentre maxima sicut etiam de uatiō: at inclinatio in uentre nulla & maxima in

nodo: quare per oppositum se habēt q̄ ubi inclinatio nulla reflexio & deuiatio maxima & hoc ī uentre dragonis: & ubi inclinatio maxima epicyclo nodos possidēt: erit reflexio & deuiatio nulla: & in hoc cōuenit reflexio cum deuiatione & utraq; differunt ab inclinatiōe: differt autē reflexio a deuiatione q̄ deuiatio est ec. ab eccliptica remotio reflexio uero epicycli ab eccentrici superficie: & similiter inclinatio: ambe nāq; sunt in epicyclo. Distinguuntur tamen q̄ inclinatio est diametri augis polis longitudinibus mediis existentibus & per eas eunte diametro existente axis: Reflexio nāq; econuerso cum sit diametri longitudinum mediarum factis polis auge uera & opposito & axi per ea eunte linea: unde patet q̄ motus inclinationis fit super diametro quæ reflectitur: & motus reflexionis super diametro inclinante: quare altera in alterius motu est axis adinuicem sequitur etiam q̄ propter motum hunc reflexionis axis longitudinum mediarum supra quo fit motus inclinationis nō est necesse q̄ æquidistet eccliptice semper in Venere & Mercurii sicuti in tribus superioribus: nam propter hunc motum reflexionis una extremitas dicit̄ diameter magis uicinatur eccliptice quam reliqua ut innotuit: nota tamen q̄ & si diameter longitudinis medie reflectatur non tamen maxime reflectitur imo maxime reflectitur punctus cōtingentię a linea ducta a centro mundi epicyclum contingentem: qui non est aliqua longitudinum mediarum. Vnde eccentrico a in quo epicyclo b c d e designato: & centro totius f a quo linea per centrum epicycli f a b & ei perpendicularis per idem centrum c a e cum b si aux: & d oppositum non est dubium c & e esse lōgitudinum mediarum puncta ducatur quoq; f g epicyclum in puncto g cōtingens notum est punctum g esse maxime reflectens: ad q̄ si ducatur a g erit perpendicularis & angulus g trianguli a f g rectus per. 17. 3. quare p. 32. primi angulus f a g minor recto: & cōsequenter arcus g d minor quarta circuli quare nō æquidistet ab b & d non est longitudo media: in longitudine nāq; media reflexio maxima non reperitur: quin imo omnia puncta inter eam c & p̄

ctum contactus g magis reflectuntur. Haud aliter deduci potest reliquum punctum longitudinis medie e non maxime: reflecti: immo punctus contactus a linea producta a centro mudi: & omnes puncti epicycli inter eum & longitudine mediam maiorem inueniunt reflexionem. Et ita habemus declaratos tres motus latitudinis Veneris & Mercurii. Quæ autem latitudines in tabulis scriptæ sunt: maxime sunt quæ cõtingere possunt: ut deulationes centro epicycli in uentre aliquo & similiter reflexiones & inclinatioes in nodis existente eodem: in quibus locis argumentũ per gradus singulos latitudines has ostendit: qd factum est ob causam narratam inde latitudine trium supremorum planetarum. Quod si centrum medium demonstrat epicyclum esse in uentre tota reflexio & deuiatio est latitudo planetæ quæ scilicet per uerum capitur argumentum. Et si in nodis tota inclinatio. At si centrum æquatũ non demonstrat epicyclum hæc loca possidere tam reflexionis quam inclinationis pars proportionalis accipi debet secundum minorum proportionalium ad 60. proportionem: ceu præcipiunt tabularum de latitudine canones: ubi operatio huiusmodi declaratur. ¶ Antequam finẽ imponam doctrine de latitudine duo uidẽda restant: primum ẽ ut aliquid de fixorum siderum latitudine dicatur propter hoc qd nihil meminit auctor solum enim de planetarum agit proprietatibus secundum quia in principio capituli huius de latitudine declinationem astri descripsit: ne superuacue diffinitio ea posita sit de declinatione astrorum aliquid & breuiter: erit determinandum. ¶ Dico igitur de primo secundũ mentem Alphag. capitulo. 18. qd cũ octaua sphaera uoluatur super polis zodiaci ordine signorum secundum suam nam opinionem & Ptholo. qui non perceperunt motum trepidationis in sequenti capitulo declarandum quem moderniores adinueniunt: & omnes stellæ fixæ: quæ in alio orbe sunt faciant circulos æquidistantes a dictis polis: & ecliptica æquidistet ab eis: omnis stella existens in eclipticam: eclipticam describet: & in eadem continuo reperietur: & talis nunquam latitudinem cognoscat. ¶ Secunda regula stella q non est in ecliptica tam ei q polis æquidistantem circulum describet: quare latitudinem semper possidebit & inuariabilem: & æqualem: qd si uersus septentrionem ab ecliptica remoueat latitudinem semper possidebit & inuariabilem: & æqualem: qd si uersus septentrionem ab ecliptica remoueat latitudinem semper habebit aquilonarem & si ad austrũ uerget latitudo eius erit meridionalis. ¶ De secundo scilicet declinatione quattuor pono regulas: quarum prima est qd cum omnis stella tam fixa q erras supra polis zodiaci moueatur motu proprio secundum præmissam diælogi loquor opinionem: & ecliptica secet æquatorem in principiis arietis & libræ: omnis stella quæ nullam unquam latitudinem sortitur ut sol

& stellæ existentes in ecliptica: dum fuerit in dictis punctis initiis arietis & libræ nusquam declinabit: immo in æquinoctiali existens a polo mundi utroq; æquali remotione distabit: extra uero hæc loca declinationem semper inueniet borealem: si in ecliptice medietate quæ est a principio arietis ad finem usq; uirginis & meridionale si in reliqua quæ ẽ ab initio libræ usq; ad terminum piscium moueatur. ¶ Secunda regula si astra maiorem habeat ab ecliptica latitudinem. 23. g. 33. minorum quanta est maxima declinatio ecliptice ex quo in motu describunt paralellum ecliptice circulum: qui nunquam tanget æquinoctialem: quare nunquã declinatione carebit. u. g. si sit uersus septentrionem ab ecliptica remotum plus. 24. g. quãdo erit in principio Capricorni magis elongatur ab eo q Capricornus ab æquatore quare nõ erit in æquinoctiali immo semper uersus septentrionem ab eo declinabit: similiter si sit uersus austrum ab ecliptica plus. 24. grad. elongatum quando erit in principio Cancrũ ubi ẽ appropinquatio ad aquilonem polum eadem ratione æquinoctialem non tanget: quare australe ab eo semper erit. ¶ Tertia regula si astrum tantum ab ecliptica quantum ea ab æquatore maxime elongetur: circulum describet ecliptice æquidistantem: & æquatorem in puncto cõtingentem in principio Capricorni uel Cancrũ exempli causa si stella uergat ad boream quãtum est maxima declinatio zodiaci: in principio Capricorni existens tantum ab eo distabit uersus artos quãtum hoc ab æquinoctiali uersus meridiem quare eorundem declinationem nullam habebit: alias uero semper borealem: similiter eadem si existat ab ecliptica australis cuius latitudo æquet dictæ maxime declinationi: quando erit in principio Cancrũ tantum erit in æquatore eadem ratione: alias uero semper australem obtinebit declinationem & hæc duæ immediate præcedentes regulæ ueritatem habent tantum de stellis fixis: quia nullus planetarum latitudinem habere potest æqualem maxime declinationem ecliptice. ¶ Quarta regula si stella nõ sit in ecliptica ut dicit prima regula uerum ab ea minus remoueat q sit maxima declinatio solis circulum quem ipsa describit in reuolutione completa æquatorem secabit in duobus locis quod satis patet ex dictis: in quibus cum ea fuerit declinatione priuabitur: in aliis uero locis eã semper habebit ad partes oppositas: & licet potuissim figura plana de hiis exempla dare: quia tñ clarius liquet in sperico instrumẽto: aliter q dictum sit declarare superuacuum esset.

¶ De motu octauæ sphaeræ.

Octauæ uero sphaeræ ad cuius motũ saepe dictũ ẽ orbes deferetes auge plætaræ mutat triplex uest motus unus quod ẽ a priore mobili. scilicet diurnus quo in die nãli semel sup polis mundi reuoluit.

EXpedita cum laude dei theoreticali de terminatōe oīum errantium stellæ motuum reliquarūq; passionū eaz; ī hac parte agreditur sciam. 3. spe motuum & pprietatū. Neq; indecēter de ea psequitur cum p se faciat ad scire: theorici nāq; astronomi est motuum cœlestium q̄litate iuestigare eorūq; apparatus saluare: & tanto magis orbis. 8. quāto eius motu plura astra feruntur quæ ei īfixa sunt. ¶ Præter hoc autē eius scia necessaria est īsciēdo motus plætarū eoz; nāq; oīum lunæ pter auges deferētes eodē motu & æq̄li uelocitate mouētur cum. 8. spa: q̄ īmo deferentes etiā augē æq̄tis Mercurii: q̄ de cā orbes illos uirtute motus. 8. spe cōtinuo meminerat Autor: q̄re si eoz; orbū q̄litates motuū liceat hīc octauū orbis prius motum nō ignorare necessum est: & hac de cā tabulæ ueræ planetæ motū minime possunt ostēdere: nisi prius huius orbis locale motum tribuant. Et hāc necessitatē inuit Auctor q̄n dicit. 3. spe ad cuius motum ut sæpe dictū est. 1. in theoricis planetarū deferētes auges planetarū mutātur triplex ē motus. ¶ Eius tñ determinationē ī fine pōit & post cōpletā sciam planetarū: pp eius difficultatē motus nāq; eius ē tāte tarditatis q̄ uix ī magno t̄pis spacio p̄cipi pōt: īmo plures cōsideratiōes & cōsideratores īspicere oportet: q̄ de cā diuersi diuersa de eo imaginati sunt: & plures opiniōes in uēte: q̄dā nāq; dixerūt moueri tribus motibus & duas supra se hīc sp̄as: q̄dā uero duobus tñ motibus deferri & unicā tantum sp̄am hīc priorē: q̄ q̄dē opinio etiā bipartita est: q̄a q̄dā dixerūt motum illum esse trepidatōis ceu thebit: q̄dam uero esse motum in lōgitudine: quoz; etiam sn̄ia diuersificatur secundum q̄ motū illum tarditate & uelocitate diuersari uoluerunt. ¶ Oēs tñ hęc opiniōes cōueniunt ī hoc q̄. 8. spera plures hēt mutatiōes: neq; ponunt eam eē primum mobile sed aliam supra eam. s. nonam uel decimā sup̄mum corpore & motus primum susceptibile affirmantes: quam de cā ponūt anteq̄ ulterius pcedam uiddēdum est: & dubitando per rōnes illud p̄bare: q̄ritur igit̄ an supra speram. 8. alia spera ultra ponenda ut q̄ nona ī ordine sit a nobis: & secūdam aliquos etiam ultra nonam decimam: uel. 8. sufficiat ultra speras. 7. planetarū: & arguitur q̄ supra. 8. nulla alia sit priō Arist. sc̄do de cœlo & mūdo textu. 61. mouens q̄nē q̄rit q̄re est q̄ ī priā latitudine sunt tot stellæ: cum in speris reliq; nō nisi una infigatur: uult igit̄ q̄ tot stellæ sint in latitudine prima & primo mobili: sed tot stellæ sunt in spera. 8. qua de cā firmamentum dicta est hoc ē stellæ fixas deferens octauus igit̄ orbis est primum mobile: sed supra mobile primum corpus nō ē aliud priō de cœlo tex. 100. nō erit ergo nona neq; decima spera sed octaua tātum cum. 7. planetarū orbibus. ¶ Sc̄do q̄to spera ē sup̄ior tanto dignior est & nobilior & p̄cipue mobile primum qd̄ priō principio p̄p̄inquisimum est inter oīa entia īmo instrumētum eius cum ab eo imēdiate mo-

tum recipiat ex sententia p̄hor: Sed si darentur nona & decima spera ignobiliores essent. 8. cum in eis nulla ponitur stella: & in octaua innumera biles pars autem stellata nobilior est non stellata secundo de cœlo: q̄re nona & decima spera uili-or esset q̄. 8. qd̄ est indecens: cum propiores sint primo enti: & eaz; altera oīum corpore esset primum ultra igitur. 8. orbem nihil est. ¶ Tertio illud poni nō debet qd̄ sensu neq; cōp̄sum neq; est cōp̄nsibile quom oīs nostræ notitiæ p̄ inuentionem habite principium sit sensus nona autem spera non cōp̄nditur sensu neq; decia siq̄dem ibi nō ponitur stella stella tantum inter oēs p̄tes orbis sensu uisus cōp̄nditur ut uult Auerrois secundo de cœlo & mundo: non erit igit̄ nona neq; decima spera. ¶ Quarto oīs spera facta est ut moueat stellam ī ea infixam: h̄mōi nāq; est finis eius cum stella influat in hęc inferiora nō pōt autem influere sine motu: sed nō pōt moueri absq; orbe orbis igit̄ ad deferēdum stellam ordiatus est: sed nonus & decimus nullum deferunt astra: ex quo oēs cōcedunt in illis nullū infigi: q̄re essent absq; pp̄rio fine & frustra qd̄ est contra sn̄iam Arist. primo de cœlo & mundo tex. 32. & 3. de aīa tex. 60. & Auerrois secundo methaphysice cō. priō ubi uolunt in natura nihil frustrari q̄re non dabitur nona neq; decima spera: sed. 8. cum. 7. inferioribus erraticarū stellæ cōtenti erimus. ¶ In oppositum est P̄tho. in Almag. maxime in septima dictione ubi p̄bat stella fixas moueri in zodiaco ordine signorū: q̄re. 8. orbes illas deferēs nō erit primum mobile: & consequēter supra eum dabitur alter. Et demum oīum astrologorū est diuulgata sententia ponētium saltem nonam speram ut infra patebit. ¶ In hoc q̄sito an. s. orbis octauus omnium mobilium primum existat uel oportet ponere speram superiorem sensu minime perceptam duas reperio opiniōes: prima est antiquior priorum astrologorū quam philosophi sequuntur quod speræ cœlestes tantum. 8. sunt: orbes uidelicet. 7. planetarum & 8. deferens stellæ fixas quas sensu perceperunt: cum nāq; astra nequeant per se & propriis motibus locum mutare: ut probat Aristoteles secundo de cœlo immo infixæ in orbe ceu nodus in tabula feruntur motu orbis in quo infixæ sunt: sed comprehensum est septem stellæ erraticas quas planetas græci appellant diuersis moueri motibus & differētibus uelocitate & tarditate: & situ: quidam nāq; progrediuntur uersus orientem: & quidam regrediuntur ad occidentem: quidam eorum ad austrum mouentur: & alii septentrionalem adipiscuntur partem: & cum non seruēt inter se æqualitatem in motibus eorum errantes stellæ latini appellauere: quadere quom per se non moueantur immo ceu dictum est motu orbis feruntur in uno orbe infixi esse nequeant: quia æquali uelocitate omnes ab orbe illo uoluerentur sed singuli singulos orbes habēt quibus mouētur: erunt igitur septem speræ planetis septem

appropriate adinuicem distinctæ: quæ sunt ordine incipiendo a nobis spera lunæ: spera Mercurii: spera Veneris: spera Solis: spera Martis: spera Iouis: & spera Saturni de quorum ordine dicam immediate & per rationem probabo. Ultra autem dictas. 7. stellas erraticas uidetur Sole occasu stellæ fixæ: quare est tanta multitudo: quæ pene cõpreddi non possunt: quas longa experientia & longa astrologorũ obseruatione deprensũ est omnes æquali moueri uelocitate & æqualẽ distantiã semper adinuicem seruare & propinquitatem sitũ: & figuram nunq̃ uariare: conclusum est in eadẽ spera oēs ifixas & eius motu æq̃li uelocitate & uno mō moueri continuũ nãq̃ est cuius motus unus est & æqualis quinto methaphysice: tale nãq̃ corpus eas deferens quia supra est omnes planetarũ speras octauam speram a nobis nominauere: seu firmamentum hoc est deferens stellas firmas & fixas ad differentiam planetarum: non quod sint fixæ & non mote motibus propriis: quia hac de causa planetæ quoq̃ dicuntur stellæ fixæ: sed fixæ adinuicem. i. non uariare in motibus in ordine & in situ: omnes nãq̃ æqualitatem eandem habent in motu ordinem & figuram nũq̃ uariant sed semper distantiam & propinquitatem eandem adinuicem seruat: & situm quoq̃ respectu orbis in quo sunt eundem semper retinent: quod nõ est de planetis: qui propter inæqualitatem motus eorũ eo quod alter tardius & alter uelocius fertur non seruant figuram neq̃ situm quare errantes nominari dixi sed cum non acceperint stellas alio motu moueri orbem alium ab octauo & 7. dictos nõ posuerunt. Et octauũ esse mobile primum eo quod uidebant stellas fixas moueri ab oriente in occidentẽ motu diurno & in eis motum alium nõ perceperunt crediderunt simplicissimo motu moueri: quam opinionẽ secundo de cœlo imitatur Arist. quando querit cur tanta stellarum multitudo sit in primo mobili ut in primo ante oppositum deductũ est argumentum. ¶ Quod autem stellæ noitate ceu dixi scdm̃ superius & inferius: prius & posterius ordinate sunt manifestum erit consideranti uelocitatem in motibus eorum: quom. n. primũ mobile motu simplicissimo moueri debeat & uelocissimo: alia uero spera quãto magis ab eo elongantur tanto tardius & pluribus motibus: sed ita est quod spera. 3. secundum opinionem narratam ponit primũ mobile & simplici motu mouet ab oriente in occidentem tantum uelocissime ex quo perfectam circuitationem perficit in. 24. horis rapiens tali motu oēs sub se speras: quæ cum habeant alium motum huic contrarium. i. ab occidente in orientem: quanto uelocius spera motu hoc secundo mouetur tanto magis deficit a primo & quanto tardius tanto minus deficit & consequenter motu primo uelocius mouetur sed ita quod Saturnus tardior est proprio motu inter oēs planetas: & per consequens uelocior motu diurno quare inter oēs speras orbis Saturni propinquissimus est orbi. 3. deinde quia Iupiter post Saturnum motu proprio

in tarditate sequitur: & post Iouem Mars postquẽ Sol Venus Mercurius & Luna uelocissima: erit sub spera Saturni orbis Iouis deinde Martis & Iouis & Veneris & Mercurii & in fima spera Lunæ. Et nota pro hac rōne quod quanto orbis in motu magis deficit a motu primi tanto motus eius minorem percipiat simplicitatem: quia motus diurnus simplicissimus est cui quanto uelocior motus contrarius admiscetur tãto permixtior fit & minus simplex quare spera quanto uelocius mouetur motu contrario motui primo: tanto minus partem habet motum & a primo cœlo elongata est magis. ¶ Secunda ratio ex eodem procedens fundamento oēs speræ motum diurnum habet a primo mobili: quare quãto uelocius primum mouet partem aliquam tantum supra eam magis preualet & consequenter ei propinquius est: sed Saturnum mouet uelocitate maiori: & post Iouem & consequenter alios: Saturni igitur spera primi mobili magis appropinquat: & post eum Iouis & alii per ordinem. ¶ Et confirmatur: quia ex quo motus planetarum contrariet motui primo oppositione saltem cõter accepta: & intelligentiæ mouentes planetas uoluntate saltem impropr̃ie opponuntur primæ: & quanto uelocius mouent tãto magis contrariantur sed intelligentia mouens orbem lunæ uelocissimam mouet eam eo motu: quare maxime contrariatur: uel ut rectius locatur partem inter oēs conformatur primæ in uoluntate & consequenter inter oēs maxime elongatur. Motor autem Saturni tardius mouet ergo magis ei confirmatur & propinquior est ei: & pariformiter de aliis orbibus dicendum est quod quanto tardius mouentur motu proprio tanto quod propinquiores per conformitatem maiorem: & quanto uelocius tanto distantes ob causam eandem. Hac autem ratio secunda nõ credo quod sit demonstratiua cum nõ moueantur tanta uelocitate orbis proprio maiore uel minore conformitatem intelligentiæ earum ad primam: sed natura sua propria: licet autem ratio sit sua sua tamen uere concludit quia natura concurrat orbis moti & mouentis intelligentiæ ad primam conformitas. Patet igitur prima opinio philosophorum & priorum astrologorum tantum. 3. speras ponentium: & quod octaua sit mobile primũ dicentium. ¶ Secunda opinio est posteriorum omnium astrologorum qui proprio dicendas rationes apparatus fortificatas nõ sunt contenti octo speris imo nonam seu etiam decimam dari uolunt: perceperunt namque quod a prioribus minime cõpreddi potuit octauum cœlum duplici uoluntate deferri: quæ priora est ab oriente in occidentem in. 24. horis circulum perficendo: quod motus diurnus de eo quod diei naturalis spacio terminatur: quæ demonstrat stellæ fixæ in oriente existentes in principio noctis: quæ continue eleuantur donec mediant cœlum: & inde occidunt in noctis uero sequentis initio iterum in loco eodem orientis conspiciunt: quare ab eodem puncto ad eundem reuerse sunt in die naturali. ¶ Secundus motus huius speræ est contrarius prædicto uidelicet ab occidente in orientem supra polis zodiaci qui tãte est tarditatis quod ab uno tantum considerate etiam si

centrū annis eundē motum cōsideraret uix sensu percipi posset cuius diuersas opiniōes inferius narrabo : & q̄ hmōi transferatur motu declarat Ptho . septimo Almag. fortissimis rōnibus inuenit nāq; suo tempore stellas fixas aliis in locis zodiaci q̄ fuissent ab astrologis prioribus inuente : & a principio arietis magis elongatas : similiter repperiet astra q̄ austrum possidebant septentrionalia facta esse : & septentrionalia uersus austrum mutata esse : q̄ quibus ingenis quibusue instrumentis inuenisset non est speculationis p̄sentis enarrare . ¶ Stantibus igitur hiis duobus motibus in sphaera octaua : cā esse spera primā & supremam negauerunt . Primū nāq; mobile motu unico & simplicissimo deferri debet : nam qa est propinquissimum primo enti oīno imobili ei q̄tum p̄or debet assimilari minorēq; possit habēdo uariationē : & hanc p̄positionem tam p̄bi q̄ astrologi admittunt . Sed cœlum octauum duplici motu ut dictum est : nō igitur erit primum mobile sed eo corpus prius dabitur & superius . ¶ Secundo unum corpus simplex unicum tātū simplicem motum debet hīe ex primo de cœlo & mūdo qui sit ei proprius & naturalis : omniscq; ab eo alius est ei p̄ter naturalis : sed sphaera octaua corpus simplex est ut conceditur primo de cœlo & mundo : quare hōr motuū alter erit naturalis & alter p̄ter naturam . At oīs motus alicui p̄ter naturalis : alteri est naturalis ut in eodem primo p̄batur : ceu nāq; oē corpus simplex motum proprium habet ita & quilibet motus alicui corpori p̄prius debet eē & naturalis : quare motus qui . 3 . spera p̄ter naturalis est alteri ab ea erit naturalis : nō alicui spera u inferiorum quia & ille habent motum proprium : & quia . 3 . sphaera quae superior est non mouetur ab inferioribus orbibus erit igitur supra speram . 3 . alius orbis : cui naturalis sit alter dictōr motuum & moueat octauam . ¶ Tertio unico orbi cōtinuo tantum unica intelligentia mouens applicatur . 12 . methaphysice ubi philosophus uult tot esse intelligentias quot sunt orbis . Quod nō esset nisi singulis orbibus singulae applicarentur intelligentiae . Orbis autē octauus unicus est non diuisus sed continuus ut uolunt astronomi . Quare ab una intelligentia motum recipiet . Vna autem intelligentia unica tantum mouet mutatiōe . Qua de causa reliquū motum accipiet a superiore orbem mouēte intelligentia . Quom per dicta nō sit ille motus ab orbe inferiori : supra igitur . 3 . sphaera ad minus dabitur orbis alter . Est igitur secunda opinio astrologorum q̄ non sunt tantum . 3 . spera q̄ per motum comprobata est . ¶ Bipartitur autem dicta opinio etiam propter motuum qualitates . Licet enim oēs astronomi concedant ultra octauum cœlum esse speram aliam : differunt tamen inter se in numero earum quidam unam tantum ponunt . f . nonam quam dicunt esse primum mobile : alii uero duas nonam . f . & decimam corporū primum ponūt . ¶ Antiquiores nāq; astrologo-

rum concedentium motum secundum . 3 . spera diuersa imaginati sunt scdm q̄ diuersa conceperunt : primus nanq; Ptho . ut in septimo Almag. eius apparet cōsiderans motum stellae fixarum : qui oēs fere considerationes fecit supra stellā primae magnitudinis in corde leonis existentis latitudinem septentrionalem . 10 . minorum & septentrionalem declinationē habentis q̄ hoc tpe nostro anno gratiae . 1495 . est in . 22 . g . & . 5 . m . iuenit motas esse singulis centenariis annis uno gra . a loco in quo inuente nitab ab racho & yparco se prioribus . Quare unum motum tribuit . 3 . spera ultra motum diurnum & unam tantum sperā . f . nonam super eadem : quam uoluit esse primum mobile : & Ptholo . in oibus his sequitur Alphag. differentiam . 13 . prope principium . ¶ Sequēs de inde albategni & cōparens loca stellarum ab eo reperta eisdem a suis antecēditibus inuenit motas esse motu uelocissimo p̄pter causas q̄ dabuntur in littera : unde qualiter motus cōsiderans circuli cōpleri in . 216 . 12 . annis : & octauam speram uno gradu . 60 . annis & quatuor mensibus in longitudine zodiaci secundum ordinem signorū moueri dixit : quare cum tātum motum unicum ultra primum in hoc orbe poneret : nonā speram esse primum mobile affirmauit . ¶ Alii uero adhuc posteriores uidētes stellas fixas secū dum q̄ alii p̄cedētes perceperūt in ordine signorum p̄cedere tpe tamen suo retrogradari & motus ad tēpora cōparātes cōcluerūt octauam sperā noningentis annis uersus oriētē scdm ordinē signorū . 7 . gradus : & aliis noningentis annis totidē cōtra ordinē signorū seu uersus occidētē p̄trā fire : & ita successiue ad partes oppositas in tēpore aequali spacio moueri aequali : & hii eadē rōne tātum nonā sperā admittunt supra octauā decimā nō curantes . ¶ Thebith autē core percipiens motum octauae orbis ultra diurnum : & uidens stellas ceu hāc imediate p̄cedēs opinio ad partes diuersas moueri uoluit stellas fixas & octauā sperā unico tantum moueri motu ultra diurnum : in circulis paruis in capite arietis & librae descriptis ut patebit qui motus accessionis & recessionis dictus ē ab eo : un & etiam thebith dixit nonam speram esse primum mobile . licet eius opinio & eā imediate p̄cedēs habeat manifestas instantias : hii igitur omnes sapientes astronomie nō tantum concedunt ultra . 3 . esse aliam sed unam tantum speram nonam quam primū mobile nominant . ¶ Posteriores autem astrologi ut Alfonso auctor noster Ioannes de monte regio & alii comparantes omnes considerationes antiquorū cum considerationibus eorū inuenerunt stellas fixas quandoq; ad orientē & quandoq; ad occidentē ad septentrionem & austrum moueri uerum ad orientem uelocius q̄ ad occidentē : ad septentrionem quandoq; uelocius q̄ ad austrum : & quandoq; ad austrum uelocius quam ad septentrionē quam apparentiā non confidentes unico motu saluare duos motus imaginati sunt in orbe . 3 .

quorum primus tardissimus in longitudine zodiaci ordine signorum singulis ducentis annis gradu uno: & 28. m. extendit. Alter uero fit in duobus circulis paruis in capite arietis & libre quo motu stellæ aliquando progrediuntur ad orientem quandoque uero ad occidentem & septentrionem & austrum mouentur: ex quorum combinatione ut patebit omnium dant causas apparentium: quando namque in illis circulis. 3. spera mouetur secundum ordinem signorum combinatur cum priori qui etiam est ad iunctionem signorum & motus fit uelocissimus ad orientem: at quando est motus in reliqua parte circulorum: contra ordinem signorum: tardior fit motus ad occidentem eo quod primus motus in longitudine deficit ab isto. Et simili modo cetera declarabitur infra cum ista quæ de stellis fixis uidentur saluare: quæ opinionem tanquam magis uerificatam contemplationibus priorum omnes in presentia sequitur. Quæ quia fatetur. 3. speram moueri duobus motibus ultra motum diurnum: non tantum nonam imo decimam speram ponere coguntur decimam primam mobile uocantes quo octaua motu diurno mouetur: nonam secundum mobile propter inferius dicendam rationem: quo eadem octaua motum recipit in longitudine. Et octauam etiam ponunt quæ proprio motu mouetur in circulis paruis: quem motum trepidationis dixerunt siue accessus & recessus ut patet in littera. Et ita habemus quod ultra octauam orbem nonam uel nonam cum decima spera esse ponendam & ratio iam notificata est. ¶ Restat modo ante oppositum factas soluere. Ad primam quando dicitur philosophum ponere orbem octauum esse primum mobile: concedo hanc esse opinionem Aristo. & astrologorum sui temporis qui credentes octauam speram tantum motu diurno moueri ex quo non adhuc acceperant alium motum contrarium concludebant esse primum corporum post uero percepto eius motu secundum successionem signorum: necesse est fateri speram superiorem motu simplici esse motam. ¶ Ad secundum dico quod datur non spera seu decima quæ nobilior est omni alia inferiori ex quo propinquior primo enti. Et quando dicitur octauam nobiliorem esse quia stellata: nego pars namque stellata nobilior est parte non stellata orbis eiusdem non autem alterius orbis non enim pars stellata octauæ orbis nobilior est non stellata noni uel decimi: uerificatur igitur propositio si fiat comparatio inter partem stellatam & non stellatam unius & eiusdem orbis: ratio est quia pars stellata ex quo deorsum est maiorem habet uirtutem: & lumen maius influit: haud aliter eam accipit Aristo. non uerificatur autem comparatio partem stellatam unius orbis cum parte alterius neque stellata: licet. n. in nona uel decima spera non sit stella ibi tamen maior uirtus maius lumen & in fluentia maior est quam in quocumque inferiori orbi

ut optimæ inquit Albertus magnus secundo de celo: est tamen hæc uirtus per totum orbem dispersa. Quæ si congregaretur certum est quod causaret stellam: unde imaginandum est totum orbem deorsum esse quam orbis inferioris: & decimus quam nonus. ¶ Ad tertiam respondetur quod illud admitti non debet quod sensu non apprehendit neque ratione concluditur: modo & si ultra octauam non comprehendatur sensu aliqua ut nona uel decima quia stellis priuatur: concluditur tamen ratione eas esse: ut tribus quas feci patuit: sicut licet primum ens non comprehendatur sensu: conceditur tamen esse rationibus physicis & metaphysicis. ¶ Ad ultimam quando dicitur finem orbis esse deferre stellam: dico si per deferre intelligit mouere concedo simpliciter propositionem hæc: & sic dico quod nonus seu decimus mouet omnes stellas & stellarum orbem motu diurno: quadere non priuantur sine proprio. Si uero per deferre intelligatur stellam in se in fixam mouere: tunc eam non admittit sufficit tamen quod deferat stellam uel influentiam & uirtutem stellæ: quæ in orbe tota dispersa est: & ita est ad propositum: licet nonus seu decimus nullam stellam deferat: habet tamen tantum lumen & uirtutem in omnibus partibus: quod motu influat: quod uicem supplet plurium stellarum: quinimo maius est quam lumen in stellis existens inferioribus: Et ita credo satisfactum esse huic questioni. ¶ At tamen ne locus remaneat aliquis querendus: quia ut dictum est supra planetas motu contrario mouentur a motu primi causas patefaciam huius: mouentur namque planetæ motu diurno circa terram in die & nocte: ut commotum influant: omnesque influentias eorum omni parti terre per ortum & occasum eorum comunicent. ¶ At tamen ne influentia sint semper eodem uniformiter se habeant: & inde effectus similes procedantur semper quod non facit ad perfectionem uniuersi: moti sunt motu opposito: ut diuersetur motui diurno & effectus producti etiam diuersetur. ¶ Etiam mouentur in zodiaco in quo minorem seruant uniformitatem: appropinquat namque quandoque artico & aliquando australi uicinatur polo: ut hac diuersitate diuersentur effectus: ut uideamus de solæ: qui dum septentrioni appropinquat fiunt generationes: ad austrum uero dum elongatur corruptiones. ¶ Secunda causa est quod motus primidiurnus est tantæ uelocitatis quod rapit omnes speras secum uidemus. Etiam ignem & supremam partem aeris. Si ergo planetæ non mouerentur ad partem oppositam: & impetum huius motus mitigaret & interciderent terra ageretur & totus mundus reuerteret: nihilque daretur fixum: in quod cælum se substetaret in motu: quod est contra Aristo. de animalibus: uolentem omne quod mouetur ad fixum aliquid se appediare. Oportet igitur huius de causis planetas moueri motibus oppositis motui primi. ¶ Procedamus modo in expositione textus & diuisione prius. unde cum in præ

THEORICA

fenti capitulo auctor determinat de motu octaui orbis duas opiniones specialiter prosequitur quæ maiori indigent expositiones: alias etiam breuiter transiens: prima quarum est modernorum quam omnes hodierno tempore insequuntur decimam speram fatentiam: secunda est opinio Thebit quam recitat ibi. Thebit vero duplicem. Prima pars in qua declarat opinionem primam in tres secatur partes: secundum quod huiusmodi positio tribus motibus deferri octauam speram annuit. In prima namque primum motum qui ei inest a decimo orbe & primo mobili: secunda secundum qui eidem a nona spera causatur ibi. Alter a nona: tertia uero tertium notificat qui ei speræ proprius est & naturalis ibi. Tertius autem. Notandum pro prima parte quod motus primus quo mouetur octaua spera, procedit a primo mobili seu decime corpore secundum quod uult præfens opinio. Monetur namque mobile primum motu simplicissimo & uelocissimo supra polis mundi ab oriente occidentem uersus in spatio diei naturalis complendo totum circuitum & hac de causa eius motus diurnus est nominatus hoc est motus qui complet in die naturali. Et quia circuit & completum omnes speras inferiores illas secum ducit & eadem uelocitate rapit: ut demonstrant omnia astra & sensibilius sol & luna qui singulis diebus oriuntur occiduntque: & hac ratione motum raptum appellauerunt: hoc est motus quo singula corpora caelestia rapiuntur & mouentur non rapiuntur quia moueantur uolente ut uocabulum sonat: quia nullum taliu mouetur uolenter sed quia mouentur motu ad quem: & si habeant naturalem inclinationem: non tamen in eis causatur ab intelligentia propria imo a corpore alio ideo raptus dicitur est tantum respectu speratum aliarum a prima: quia prima mouetur eo motu & proprius est eo quod causatur ab intelligentia ei unita.

¶ Deinde cum dicitur

Altera nona spera quæ secundum mobile uocatur: qui semper est secundum successionem signorum contra motum primum super polis zodiaci regularis: ita ut in quibuslibet ducentis annis per unum gradum & uigintiocto minuta ferre progreditur. Hic motus augium & stellarum fixarum in tabulis appellatur. Et est arcus zodiaci primi mobilis inter caput arietis primi mobilis & caput arietis nonæ speræ. Superficies namque eclipticæ nonæ speræ semper est in superficie eclipticæ primi mobilis.

¶ Notificat motum secundum quo defertur octa

ua a nona circumducta. Pro quo primo est aduertendum quod anteaquam præfens opinio clareret: erat priorum astrologorum certissima sententia octauum cœli tantum duobus motibus deferri motu. scilicet proprio modo explanando & diurno quæ a spera superiori caperet: quare cum ultra motum proprium non haberet nisi tantum diurnum: unicam tantum super eam ponebant speram nonam seu primum mobile quod moueret prædicto motu. Postquam autem posteriores inuenerunt tertium motum octaui orbis ultra nonam decimam speram posuerunt quæ haberet motum dictum diurnum & nonam speram secum raperet: quæ cum nona non amplius moueretur motu simplicissimo quia ultra proprium habet motum raptum neque supræmissa sperarum ex quo superior est decima: non amplius primum mobile: uerum secundum nominata est meretur namque nomen mobilis si quidem mouet speras inferiores octauum cœlum & deferentes auges planetarum: non tamen primum nomen redictum est sed secundi propter dictas causas. Cuius speræ motus fit super polis eclipticæ successione signorum & contra motum primum: & regularis est: mouet namque nona spera singulis ducentis annis gradu uno. 28. minutis: circulum perficiens in 49000. annis: uelocitas autem diei secundum tabulas est 0 0 0 0. 4. 20. 41. 17. 12. ¶ Secundo est notandum quod secundum opinionem antiquam nonam tantum speram ponentem. 2. spera mouebatur motu proprio in longitudine zodiaci seu secundum ordinem signorum siue contra secundum diuersas opiniones enarratas: & sicut sæpius dictum est omnium planetarum auges secum capiebat: quia de eadem motum augium & stellarum fixarum eum nominauerunt. Posterior uero opinio motum trepidationis adinuenit. Quæ proprium dixit esse octauum orbis in motum dictum augium stellarum fixarum: in nonam speram transtulit: propter hoc quod tardior est motus hic quam accessus & recessus: ideo conuenit speræ superiori: eiusque nomen non uariavit: imo & si stellæ fixe non mutantur eo tantum motu proprio: eodem nomine appellauit: & in tabulis eo modo adhuc dicitur. Qui incipit ab initio arietis primi mobilis ad caput usque arietis nonæ speræ secundum ordinem signorum. Inuenit namque quantum caput arietis nonæ remotum est ab ariete decime. Semp namque principium arietis nonæ est in ecliptica decime: & tota ecliptica sub ecliptica primi situatur.

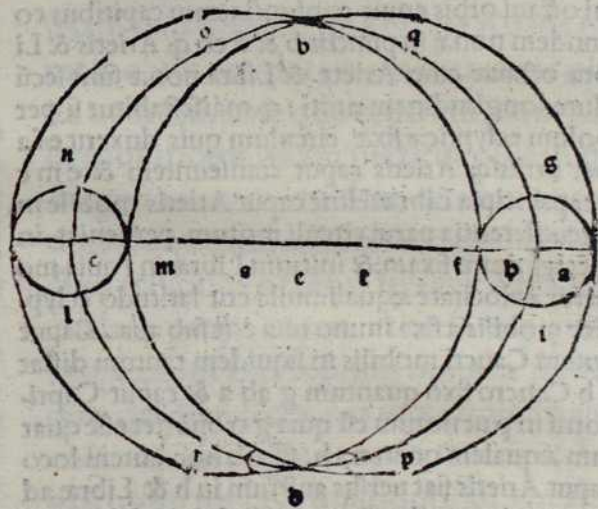
Deinde cum dicitur

Tertius autem est sibi proprius: qui motus trepidationis uocatur siue accessus & recessus octauæ speræ: & fit super duos circulos paruos in cœlitate nonæ speræ æquales super principia arietis & libræ eiusdem descriptos: sic quod duo puncta certa octauæ speræ que capita arietis & libræ eiusdem uocantur diametrali.

ter oppositat circumferentias talium duorum nonæ sphaeræ regulariter describant: cum hoc q̄ ecliptica octauæ sphaeræ semper interfecet eclipticam nonæ: dum interfecat saltem in capitibus Cancri & Capricorni nonæ diametraliter oppositis. Vnde sequitur cum unus eorundem punctoꝝ octauæ sphaeræ est in medietate sui meridiâi: alter erit in medietate sui circuli septentrionali. Ecliptica quoq; octauæ sphaeræ semp eclipticâ nonæ i ptes æquales dum secat secabit: atq; portiones circulorum paruorum alteratim æquales. Velocitatis uero motus istius regula est ista ut quilibet duorum punctorum circumferentiam sui parui circuli in quo circumferitur in septem milibus annorum præcise perficiat. Quamquam autem hoc motu prædicta puncta scilicet capita Arietis & Libræ octauæ sphaeræ duas æquales circumferentias describant: nulla tamen alia puncta eius circumferentias circulorum describere contingit. Capita uero Cancri & Capricorni octauæ sphaeræ quasi figuras conoidales habentes pro basi lineas curuas utrinq; a capitibus Cancri & Capricorni nonæ peragere necesse est. Vnde & quandoq; præcedent ea: quandoq; uero sequentur: quandoq; autem coniunguntur: coniunguntur enim caput Cãcri octauæ & caput Cancri nonæ dum caput Arietis octauæ fuerit in maxima latitudine ab ecliptica nonæ: quod accidit in circulo magno per polos zodiaci nonæ & centra circulorum transeunte. Poli autem eclipticæ octauæ i proprie dicti poli quãdoq; accedunt ad polos eclipticæ nonæ: quandoq; sunt sub eis quandoq; uero ab eisdem remouentur talis tamen accessus & recessus semper est sicirculo magno per polos zodiaci nonæ & centra circulorum paruorum eunte.

¶ Patescit tertium motum proprium ipsi. s. speræ. Et quæ inde sequuntur declarat antecedentia. Et duo facit primo theoricæ agit de eo. secundo magis practice nonina & operationem quibus in tabulis utuntur pro eius uero motu reperiendo ibi explicans. Medius itaq; motus. Prima iterum in duas secatur partes. in quorum prima motum proprium orbis octauæ manifestat. in secunda eum cum motu nonæ componendo quæ de octaua spera uidentur saluat apparentias ibi. Ex hiis autem stellarum. In prima parte iterum duo agit: primo nanq; motus. s. speræ qualitatem declarat & æqualitatem. secundo ex eo exposito infert corelaria ibi. Contingit itaq; ut ecliptica.

¶ Ponit primo qualitatem motus & plurima antecedentia quæ inde sequuntur quæ omnia distincta patebunt. Motus hic tertius absq; instrumento nisi quis sublimis & excelle sit imaginationis nunquam imaginari poterit neq; sufficere antecedentia quæ in littera ponuntur capere mente absq; ab extrinseco ostensione. Tamen ergo ut imaginatio moueat uel disponat saltem omnia quæ hic dicuntur in plano depingere & demonstrare

conabor ut habito appropriato instrumento sperico quilibet per se posset operari in illud faciam plures figuras secundum quod oportebit: & ne totiens replicentur. Quod declaranda ponuntur singulis uicibus ad figuram reuertar in qua melius intentum fateri possit ideo eis ordinem dabo & quota sit in ordine inscriptum demonstrabit. Pro prima figura describo eclipticam nonæ speræ fixam appellatam eo q̄ non mouetur in latitu

THEORICA

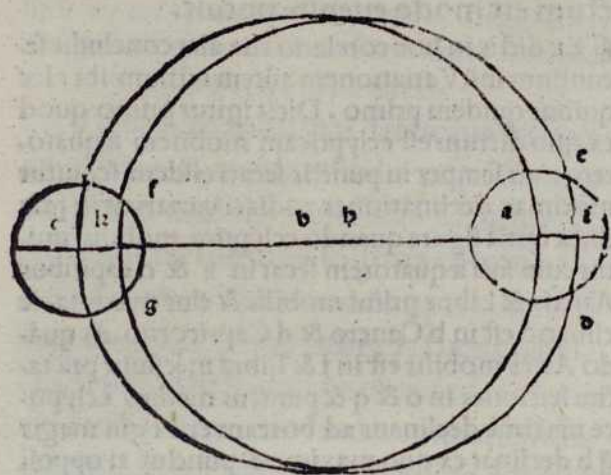
dine ceu egyptica octauæ a b c d cuius polus borealis e. Et quicquid ab ea uersus e declinet septentrionalem extra uero illam australem habet latitudinem. Sitq; a initium Arietis nonæ b principium cancri c Libræ & d Capricorni. Imaginetur in superficie concaua nonæ super a principium Arietis circulum f g h i describi: alterum uero k l m n cuius centrum e principium Libræ adinuicem æquales. Intra quam nonam speram imaginetur octauam taliter situatam q; initium Arietis sit in circumferentia circuli a & in ea semper circulariter circumferatur caput uero Libræ eiusdem in circumferentia circuli c & eam in motu nunquam deferat. Taliq; modo oportet disposita eē q; uno in latitudine existente septentrionale astrinam reliquū possideat egyptica octauæ speræ eam nonæ secante in capitibus Cancrī & Capricorni nonæ: quod & si in plano esse non possit quia hii circuli non possunt super centro eodem depingi in sperico tamē uerum est. Exempli causa caput Arietis m pūcto f ponatur parui circuli septentrionali: erit initium Libræ in puncto k australi egyptica octauæ orbis quam mobilem ut patebit appellauere f b k d existente in b & d fixam secante in partes uidelicet æquales: & quia f septentrionale est tota medietas d f b eandem habebit latitudinem & b k d australem: & in isto casu capita Cancrī & Capricorni octauæ orbis erunt coniuncta cum capitibus eorundem nonæ in punctis b & d eo q; Arietis & Libræ octauæ cum Ariete. & Libræ nonæ sunt secū dum longitudinem uniti: q; manifestabitur si per polum egypticæ fixæ circulum quis duxerit e f a per utriusq; Arietis caput transeuntem & e m c per principia Libræ. Hinc caput Arietis mobile in circumferentia parui circuli motum perueniat in g egypticam fixam: & initium Libræ in l quia mouetur uelocitate æquali: nulla erit latitudo egyptice mobilis a fixa immo una erit sub alia. Caput autem Cancrī mobilis in siquidem tantum distat a b Cancro fixo quantum g ab a & caput Capricorni in p ut notum est quia g o oportet esse quartam æqualem quartæ a b. ¶ Ab hoc autem loco caput Arietis fiat uersus austrum in h & Libræ ad boream in m egyptica mobilis h b m d secabit fixam etiam in b & d capitibus Cancrī & Capricorni in quibus semper eam interfecat. ita q; eius medietas d h b ad meridiem & reliqua b m d uerget ad boream & quia iterum est coniunctio longitudinalis capitum Arietum adinuicem & Librarum pductis circulis prioribus usq; ad h & k erūt etiā capita Cancrī in b & Capricorni in d secundo simul innēta. Post hoc caput Arietis mobilis fiat in i & Libræ in n erit secundo tota egyptica mobilis posita sub fixa quare nusquam declinabit ab ea & caput Cancrī mobilis propter rationem superius positam in q Capricorni uero i r mutatum erit ab hoc autem loco in f capite Arietis mobilis & Libræ in l redeunte prior reuertetur dispositio.

Hoc igitur modo imagiari oportet motum octauæ speræ: qui trepidationis dicitur propter hoc q; non est in longitudine zodiaci immo ad quatuor positionis differentias. Qualiter sit trepidatio. Ad quas differentias eo q; accedit & recedit accessus quoq; motus & recessus est nominatus. Complectur autem motus iste regulariter continue procedens in 7000. annis diurnus uero motus huius 0.0.0.0.30.24.49. ¶ Patet igitur huius motus qualitas: quo egyptica mobilis diuersam & ad partes oppositas a fixa acquirit latitudinem. Ariete alterū uersus polorum: & Libræ ad reliquum declinante qui immo quantum eorum alterum habet latitudinem & alterum æqualem: ut in prima figura declaratur: ponatur nāq; Aries in f & Libræ in l2 erit mobilis egyptice polus f & quia concentricæ mūdo sunt ambe. Arcus e a & f quartæ circulorum æquales sunt: dempto arcu communi e f restant e s declinatio poli mobilis a polo fixæ: & a f latitudo Arietis mobilis a fixo æquales: eadem ratione quia e c & s l2 æquantur dempto s c communi arcus remanent æquales s e & c l2 quom igitur a f Arietis latitudo & c l2 Libræ æquiparentur arcui e s erunt adinuicem æquales. ¶ Eodem modo potest demonstrari q; quodocunq; mobilis egyptica secat paruos circulos portiones eorum sectæ in partibus oppositis erunt æquales. Pro quo demonstrando fiat secunda figura describatur nāq; zodiacus fixus a c cuius polus b cum paruis circulis d e & f g egyptica uero mobilis d e f g cuius polus h & circulus per polum b & initia Arietis & Libræ ducatur a b c egypticam mobilem secabit in duobus punctis i & l2 erunt ut demonstratum est duæ declinationes ad partes oppositas a i & c l2 æquales: quare per secundam partem. 13. 3. dñæ lineæ sperales d a & f g ex quo a centro æqualiter remote sunt æquales: quare æqualium circulorū super æquales lineas e d & f g æquales quod est propositum: cum d e sit uersus austrum & f g uersus boream: quibus demptis remanent reliquæ portiones e d septentrionalis & f g australis æquales. ¶ Hiis declaratis consequenter tria uel quatuor prædicto motui accidentia innotescit in illa parte. Quamquam autem hoc motu. Quorum primum est q; si principia Arietis & Libræ mobiliū perfectiorum circulorum scribant in motu eorum circumferentias: illius speræ punctus nullus hoc agere potest: quod materiale instrumentum patens satisfacet: & patet etiam in prima figura in qua caput Arietis in f & secundo in h existente egyptica mobilis angustior fit q; sit in a magis uersus b quare quilibet alter punctus a principio Arietis & Libræ describet figuram cuius diameter in longitudine æquatur diametro parui circuli: in latitudine uero propter dictam angustiam minor est: quare non faciet perfecti circuli circumferentiam. ¶ Secundum accidens est q; capita Cancrī & Capricorni facient figuras pyramidales quarum ba-

PLANETARVM

ses erunt lineæ curuæ: ut in eadem prima figura capite Arietis in f dictum est & demonstratum caput Cancræ mobilis iunctum cum Cancro fixo in b deinde Ariete moto uersus g tantum quando erit in g ecliplice unientur: & tunc caput Cancræ factum erit in o ut supra patuit: motus igitur erit

tu proprio ut patuit: nec immobiles sint motu orbis octauis: improprie dicuntur poli mouentur igitur super circulum magnnm per centra circulorũ & polos nonæ speræ transeuntem prædictis polis accedendo & recedendo eisq; coniungendo. Ut in figura prima capitibus Arietis in f & Libræ in l existentibus erit spolis ecliplice f b l d Ariete uero in g & Libra in l factis ecliplice mobilis & fixa unientur: & polus mobilis in e accessus erit & cum eo unitus. Eisdem uero in h & m translatis eclipctica mobili existente h b m d & e recedet po polus eclipctica prædictæ in reliqua reuolutione per e iterum in f reuertetur quod est propositum semper igitur appropinquabit & remouebitur per circulum c e a omnia tamen hæc antecedentia clarius instrumto maifestant materiali & sperico.

Deinde cum dicit.

Cancer a b in o lineam illam curuam describendo q; si Arietis in h Cancer in b iterum reuertetur reliquam lineam curuam designando describit igitur figuram cuius piramis est b in principio Cancræ nonæ speræ & basis linea curua in o ut patet: & ita proportionaliter uersus q; aliam describet similem figuram & Capricornus eodem modo.

¶ Tertium accidens est q; in huiusmodi motu necesse est Cancrum mobilem moueri a Cancro fixo ad ambas partes: eum scilicet quandoq; præcedendo & quandoq; sequendo: & ei quandoq; coniunctum esse ut in eadem priori figura Ariete mobili in f patuit Cancrum mobile cum fixo in b coniunctum esse: siquidem circulus c a demonstrat Arietem utrunq; secundum longitudinem unitum: inde uero si Arietis fiat in g Cancer mobilis in o transmūtatus præcedit successione signorum Cancrum fixum. Post hoc Ariete per h in i deuenit & Cancer mobilis in q sequetur fixum: quare patet propositum.

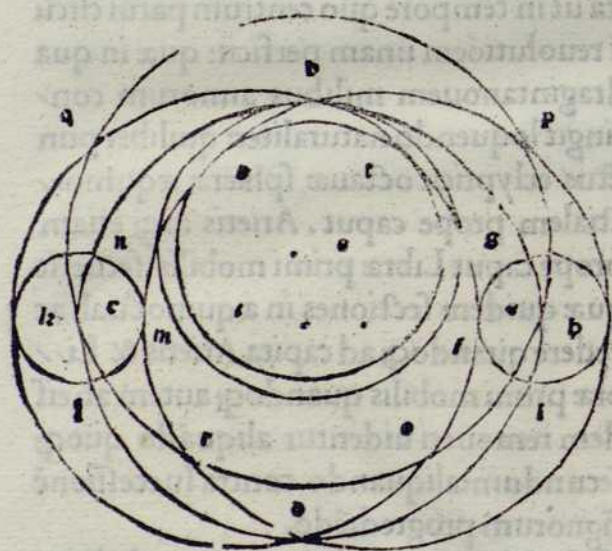
¶ Quartum accidens est q; poli. 3. speræ improprie tamen dicti poli: tria namq; sunt de ratione polorum: quorum primum est q; æqualiter distet a circulo cuius sunt poli: secundum q; talis circulus uoluatur super eos tertium q; ad motum circuli immobiles permaneant: poli autem. 3. circuli poli dicti sunt propter primam conditionem: æquidistant namq; ab eclipctica eius orbis. sed quia orbis non mouetur super eos mo-

Contingit itaq; ut eclipctica octauæ sphæræ sub diuersa eius habitudine successiue in diuersis suis partibus æquinoctialem primi mobilis intersecet atq; inter sectio talis nunc in ipso capite Arietis primi mobilis accidat: nunc circa nunc ultra ita ut in tempore quo centrum parui circuli reuolutionem unam perficit: quæ in quadragintanouem milibus annorum contingit loquendo naturaliter: quilibet punctus eclipctica octauæ sphæræ æquinoctialem prope caput Arietis atq; etiam prope caput Libræ primi mobilis secuerit quæ quidem sectiones in æquinoctiali accedere quandoq; ad capita Arietis & Libræ primi mobilis quandoq; autem ab eisdem remoueri uidentur aliquando quoq; secundum: aliquando contra successione signorum progrediendo.

¶ Ex dictis infert correlarium: ex quo declarato alia tria concludit ibi. Vnde fit ut maxime. Pro correlario declarando fiat tertia figura cum eclipcticis & circulis paruis ceu prima: & æquinoctialis o p q r cuius polus borealis saddatur fitq; caput Arietis in f & Libræ in l punctis paruiorū circuloꝝ eclipctica mobilis o f q l æquatorem secabit in duobus punctis oppositis o & q contra ordinem signorum a capitibus Arietis & Libræ primi mobilis & nonæ speræ distantibus: fiat deinde capita prædicta in g & l eclipctica mobilis cum fixa unie

THEORICA

tr: & cū eadē æquinoctialem in c & a secabit. Ad capita igitur Arietis & Libræ secundum ordinem signorum erunt sectiones appropinquate & unite capitibus autem Arietis & Libræ in h & m trāsflatis mobilis egyptica h p m r æquinoctialem intersecat in p & s erunt igitur remote sectiones secundum ordinem signorum ab Ariete & Libra primi mobilis. Inde uero in i & n prædicti transflatis secundo unita erit mobilis cum fixa egyptica & sectiones in a & c contra ordinem signorum punctis æquinoctiorum erunt factæ propinquæ: ultimo in f & k redeuntibus illis sectiones fient in o & q & remote sunt ab a & c contra successione signorum. Quare patet q̄ egyptica mobilis semper secat æquatorem i capitibus Arietis & Libræ primi mobilis uel prope ad ea accedendo & recedendo utrinq̄. Ita q̄ tempore quo nona sphaera suam uolutionem complebit. 49000. annis secundum naturales philosophos loquendo qui confidentur motum & tempus eterne duraturum & nonam speram infinitas perficere circulations quod abnuendum est a fidelibus. Dato namq̄ q̄ motus duraret tanto tempore egyptica mobilis per quælibet eius punctum æquatorem secabit in capitibus Arietis & Libræ primi mobilis uel prope hic inde ad certos limites q̄ secet in his locis manifestum est per probationem in hac tertia figura q̄ autem quilibet punctus egyptice in tanto tempo

re secet manifestum est eo q̄ in tato tempore mouetur nona sphaera in longitudine.

Deinde cum dicit.

Vnde fit ut maxime zodiaci declinationes variabiles existant. Hinc itaq̄ con-

tigisse creditur a diuersis astronomis diuersis temporibus eorundem maximarum zodiaci declinationum quantitates fuisse non æqualiter inuentas. Maiores namq̄ reperte sunt a Ptolomeo quam ab almeone: quod utiq̄ cum similibus uis & modis processerunt uix aliter quam tali motus diuersitate uel simili sicut dictum est modo euenire potuit.

Ex dictis in hoc corelario tria alia concludit secundum ibi. Variationem autem tertium ibi. Ex quibus quidem primo. Dicit igitur primo quod ex quo dictum est egypticam mobilem æquatorem non semper in punctis secari eisdem sequitur maximas declinationes zodiaci uariari ut in prædicta tertia figura quando egyptica mobilis unitur cum fixa æquatorem secat in a & c capitibus Arietis & Libræ primi mobilis & eius maxima declinatio est in b Cancro & d Capricorno. At quando Aries mobilis est in f & Libra in k sunt prædictæ sectiones in o & q & punctus medius egyptice maxime declinans ad boream erit r qui magis q̄ b declinat ex quo maxime: & punctus ei oppositus ad austrum maxime declinabit q̄ d ecce modo q̄ maxima declinatio quæ prius erat in b uariata est cum in puncto i fit facta maior. Eodē modo Ariete in h & Libra in m mutatis sectiones prædictæ fient in p & r in quarum medio punctus magis declinabit q̄ b & punctus diametraliter oppositus magis q̄ d non igitur maxime declinationes zodiaci inuariabiles sunt & æquales semper. Quare nō est mirum si diuersi astronomi in huiusmodi discordati sunt Ptolomeus namq̄ primo Alma gesti cap. 12. 23. graduum & si. m̄. reperit. Almeon autem ei posterior minores. s. 23. g. & 33. m̄. diuersitatis nāq̄ causa haud aliud q̄ motus huiusmodi esse potuit. Eisdem namq̄ uis & similibus ingenis processerunt nam cum Sol semper ubi egyptica feratur declinatio Solis eadem ē cum ea egyptice: eo igitur in maxima ad austrum remotione existente in meridie: eanq̄ notarunt. secundo uero eiusdem eleuationem medium cœli possidentis polo quoq̄ artico propinquissimi inter quas latitudines differentia distantia est duarum declinationum maximarum meridionalis. s. & aquilonaris: quæ cum sint æquales erit æquator diei in medio ab utraq̄ æquidistans: medietas igitur earum est maxima Solis declinatio & zodiaci Ptolomeus igitur hac uia procedens differentiam inter duas maximas declinationes inuenit. g. 47. m̄. 42. cuius medium. 23. g. si. m̄. dixit esse ab æquatore maximam Solis & egyptice remotionem: almeon autem reperit eas simul. 47. g. m̄. 6. cuius mediū. 23. g. 33. m̄. ab æquatore egypticem dixit maximam distantiam. Tempore namq̄ Ptolomei punctis

PLANETARVM

declinationum maximarum ad seinuicem & ab æquinoctiali magis erant elongata: quæ tempore almeonis appropinquata sunt magis ab enarati motus causam: Quare patet q̄ uariantur maxime declinationes: & quia per eas transeunt tropici ipsi etiam uariantur: unde maxima declinatione existente in b si tropicus æquidistans a polo. s. in b designetur quis dubitat q̄ minus declinabit q̄ tropicus descriptus in t uel in u punctis magis declinantibus: & eodẽ modo uersus d Capricornum quia cum declinatio Cancr̄i uersus arcticũ æquet declinatiõĩ Capricornĩ uersus antarcticũ polum quãdo altera est maxima & reliqua.

¶ Deinde cum dicit.

Variationem autem sectionis eclipticæ octauæ & æquinoctialis respectu arietis primi mobilis necessario sequitur ut æquinoctia similiter solstitia cõtinue diuersificentur. Vnde non semper cum Sol in capite arietis primi mobilis fuerit necesse est æquinoctium accidere: sed stat antea fuisse uel postea secuturum esse: scilicet cum fuerit in sectione p̄dicta. Ex quo nãq; sicut supra dictũ ẽ orbes augẽ Solis deferẽtes sup axe eclipticæ octauæ sphæræ ad motũ eiusdẽ sphæræ mouẽt: & orbis Solẽ deferẽtes sup axe p̄dicto axi æquidistanti necessario seq̄t̄ ut centrũ corpis solaris semper in superficie octauæ sphæræ reperiatur. Hæc autem superficies sæpe immo frequenter est extra caput Arietis primi mobilis: quare sequitur illarum similis de uariatione solstitiorũ est ratio.

¶ Est quod solstitia & æquinoctia non contingunt sole in eodem loco existente immo continue diuersantur: est nãq; æquinoctiũ Sole æquatorẽ possidente: ut patet ex principiis huius scientiæ: sed non semper in eodem puncto æquatoris: ut patuit ab ecliptica secatur nõ enĩ secatur semper in capitibus Arietis & Libræ primi mobilis imo ante uel post successionem signorum quare Sol qui mouetur etiam ad motũ. s. speræ & semper eclipticã possidet ad æquatoris perueniet & non semper eundem punctum: nõ enim semper æquinoctionũ est quãdo is est in capitibus Arietis & Libræ primi imo cõtingit tũc esse: stat quãdoq; sequitur: & aliquãdo præcessisse. Exempli causa cũ caput Arietis mobilis est in g uel i uinitur ceu sæpius dixi cũ fixa mobilis ecliptica: sed fixa secatur æquatorẽ in Ariete & Libræ primi: quare & mobilis: & cõsequẽter sol in eisdem locis &

æquinoctiali existens ubiq; aget æquinoctiũ: At in eadẽ tertia figura capite Arietis in f constituto ecliptica mobilis diuersa a fixa æquatorẽm parcietur in o & q in quibus punctis cũ Sole mouebitur æquinoctium fiet: sed tũc adhuc nõ peruenit in capita Arietis & Libræ: in quibus nõq; erit nisi sit in f & k ut patet oĩbus quare cõsequutum est æquinoctium priusq; ad arietẽ & Librã primi mobilis perueniret: Eodẽ aut mobili Ariete in h morante mobilis ecliptica æquatorẽ secabit in p & r quare Sol cũ existit in h & m primi mobilis Ariete & Libra non adhuc æquatorẽ adeptus est: neq; æquinoctiũ causauit uniuersale: imo futurum est. ¶ Propter autẽ motũ eundẽ & sectionum uariationẽ solstitia diuersantur quando nãq; sectio fit in a c ecliptica. s. mobilis in Ariete & Libra secatur æquatorẽ maxima solis declinatio fit in b Cancro primi mobilis & d Capricorno eiusdem quare in illis locis solstitiũ fiet. Sectionibus autem in o & q factis fiet solstitium in t ubi maxima declinatio reperitur antequam sol perueniat ad Cancrum: & eodem modo in loco opposito intelligendum est: At dum sectiones contingunt in p & r maxima declinatio zodiaci & Sol in u contingunt & loco opposito reliqua: quare solstitium fiet post recessum Solis a Cancro & Capricorno primi cœli quod est propositum.

Tertium correlarium ibi.

Ex quibus quidem primo concluditur non esse necessarium existentem Solem in capite arietis uel Libræ primi mobilis nullã habere declinatiõem ab æquinoctiali. Secundo similiter non esse necessarium in capite Cancr̄i uel Capricornĩ primi mobilis Solem existẽtem ab æquinoctiali declinatiõem habere maximam. Stat enim solem esse in circulo per polos eclipticæ primi mobilis & caput Arietis eiusdem transeunte & tamẽ esse extra superficiem æquinoctialis. Similiter stat eũ esse in circulo per polos zodiaci primi mobilis & caput Cancr̄i eiusdem eunte & tamen tunc ab æquinoctiali declinatiõem non habere maximam sed antea an ipsa fuisse uel post in ea esse futurum. Hæc etiam sequitur tropicos Cancr̄i & Capricornĩ cõtinue respectu æquinoctialis uariari: nũc quidem uersus eum propinquãdo: nunc ab eo elongando: certos tamen limites quos exire nõ põt h; illa uariatio.

THEORICA

¶ Per eandem figuram ostendetur quando nāq; mobilis eccliptica extra fixā situatur ut sit arietis mobili constituto in f & h & omnibus aliis pūctis eius parui præter q̄ in g & i tunc sol existens in f & h erit in principio arietis primi mobilis: & in l & m in principio Libræ eisdem & tamē magnam possidet declinationem: q̄ si in hoc casu sit i initio Cancrī b maximam q̄ possit habere declinationem non possidebit: immo uel habuit in pūcto r uel habiturus est eam in pūcto u tūc enī quando eccliptica mobilis unitur cum fixa quod contingit ariete mobili tantum in duobus pūctis g & i parui circuli constituti sol existens in ariete & Libræ primi mobilis declinationem nullam habebit: & in Cancro & Capricorno maxima continget: ut patet ex multis dictis: quæ si instrumento materiali proprio ostendantur luce clarius percipientur.

Deinde cum dicit.

Ex his autem stellarum motibus satis apertum est motum aggregatum ex motibus nonæ & trepidatione octauæ quādoq; secundum successionem nunc quidem uelociter nunc tarde: quandoq; autem stationarium & quandoq; cōtra successionem contingere secundum diuersum situm capitis arietis octauæ spheræ in circumferentia sui parui circuli: Difficile igit̄ ualde fuit huius motus antiquis repperire qualitatem. Vnde diuersi diuersimode in hoc fuerunt imaginati. Aliqui nanq; dicebant auges & stellas fixas moueri p̄ noningentos annos uersus orientem continue usq; ad gradus septem. Deinde per alios noningentos annos tantūdem econuerso uersus occidentem. Albategni uero dicebat eas moueri uno gradu in sexaginta annis & quattuor mensibus semper uersus orientem. Alfraganus autem putauit q̄ in centrum annis unū gradum semper uersus orientem perficerent.

¶ Quia per se & distinctæ omnes quibus octaua sphaera deserit motus supra declarat: modo eos aggregando stellarum fixarum quæ uidentur saluat apparentias: motus nanq; qui uidetur in stellis fixis commixtus est ex motibus in longitudine nonæ spheræ & trepidationis octauæ: quo fit ut aliquando stellæ fixæ directe uideantur moueri & uelociter: quandoq; uero & si directe tarde ta-

men sunt in motu: tertio uidentur stationarie: & quandoq; retrogradari. Quorum causæ reddi possunt tā in prima q̄ in tertia figura ex quo nāq; eccliptica fixa a b c d mouetur secundum ordinē signorum semper & uniformiter ut a uersus b & pūctus Arietis mobilis in f constitutus uersus g feratur ad orientem mouebitur & secundum ordinem signorum: quare duo motus nonæ scilicet & octauæ spheræ aggregati ad orientem uersus non tantum directas uerum etiam ueloces efficiunt stellas firmas: ex g uero moto Ariete mobili: incipit ad occidentem deferri: tardius tamen q̄ nona ad orientem: quare non aget ut stellæ fixæ regrediantur: uerum in motu directo tarde reddantur: at quādo idem ex g ad h magis procedet ad occidentem motus octauæ orbis æquiperabitur motui noni ad orientem: quare stellæ fixæ ad earū neutram partem delate stationarie iudicabūtur. Quando uero prope h caput Arietis mobilis existens retrograde & ad occidentē uelocius moueatur q̄ nona sphaera ad orientem: firmæ stellæ regredientur: & ita habemus: qualiter per diuersum situm Arietis in suo paruo circulo & Libræ i suo: has omnes stellarum passionēs saluare non est difficile. Et si per sectionem eccliptice mobilis cum æquatore & per uariationem illis aliter possunt dictæ passionēs saluari per motum stellarum ad latitudines australes & septentrionales sicut credidit Ptholomeus ut dicitur in recitando opinionem thebith Arietis nāq; mobilis in f septentrionalem habens latitudinem: australem adipiscitur dum in h fiet: & simili modo plurimæ stellarum fixarum.

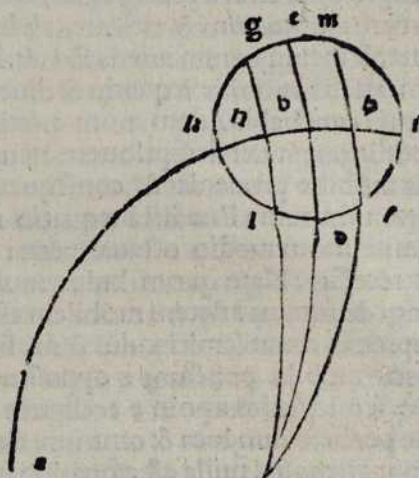
¶ Hunc quidem motum antiqui non comprehendentes diuersa opinati sunt secundum q̄ diuersas dispositiones tempore suo conspexerunt in motibus stellarum: Albategni nanq; astrologorum summus cōparans loca stellarum ab eo inuenta eorūdem locis & considerationibus aliorum uidentisq; uelocissime esse trāslatas: dixit motus stellarum semper esse ad orientem. 60. annis & quattuor mensibus uno gradu: ut completa circulatio fiat. 21720. annis: Ptholomeus autē. 7. Almag. & Alphagranus. 13. differentia uidentes tardiori motu esse trāslatas: dixerūt motum octauæ cœli compleri. 36000. annis centrum scilicet annis gradum unum transeundo. Alii uero uidentes loca stellarum fixarum suo tempore: eaq; comparantes ad considerationes priorum inuenerūt stellas fixas regressas & ad occidentem motas cū antiquiores ponerent moueri ad orientem & secundum ordinem signorum putauerūt eas diuersis temporibus ambobus motibus moueri: quare octauam spheram noningentis annis ad orientem gradibus. 7. & in tempore æquali totidem occidentem uersus deferri protulere: quæ quidē diuersitates qualiter trepidationis motu cum eo qui est in longitudine saluētur palā est ex dictis.

¶ Deinde cum dicit.

pitus arcus accessus & recessus motus medius est dictus uerbi gratia si caput arietis sit in f erit me

Medius itaq; motus accessus & recessus octauæ sphaeræ est arcus circuli parui a puncto supremo quartæ secundum successionem signorum usq; ad caput arietis octauæ sphaeræ computatus

¶ Determinat de motu stellarum fixarum practice magis terminos: terminorum rationes & canones exponendo: & quia octaua sphaera mouetur motu diurno qui regularis est & non pertinet ad partem istam de eo terminare immo ad doctrinam de motu primi mobilis: seu de ortu & occasu signorum cœliq; mediatione: fertur secundo motu in lōgitudine zodiaci ab nona sphaera: qui quia regularis est secundum ordinem signorum: faciliter per tempus reperit sicut & omnes motus æquales: est nāq; simul medius & uerus motus augium & stellarum fixarum nominatus: ideo de eo nihil oportet dicere: at quia tertio mouetur motu trepidationis capitibus arietis & Libræ eiusdem paruos circulos describētibus ut patuit: qui motus & si sit regularis q̄a tamen non est in eccliptica: apparet aliquando tardus & uelox quandoq; quandoq; directus & aliquādo retrogradus oportet hanc diuersitatem habere & æquationem. Et qualiter ea motus sphaeræ octauæ habeatur declarare canonicè diuersitas & ille motus in zodiaco sit & causatur propter motum capitibus arietis in circulo paruo: in quo cum regulariter moueatur: medius motus appellatus est motus eius. Primo igitur diffinit medium motum qui sit in paruo circulo: secundo uero æquationē & motum in zodiaco correspondētē ibi. Aequatio autem: notandum est pro primæ partis intellectu q̄ stellæ fixæ ceu innotuit superius mouentur motu duplici scilicet trepidationis ornis octani & motu noni in lōgitudine: unde habito motu noni oportet deinde inueniri motum trepidationis: & quod ei in zodiaco correspondet uerbi gratia sit eccliptica primi mobilis a b a principium arietis eiusdem primi mobilis: & b arietis nonæ erit motus augium & stellarum fixarum arcus a b at quia principium arietis mobilis in paruo circulo defertur supra b descripto nō manebit semper in b cum ariete fixo quare ultra motu dictum oportet inuenire motum trepidationis & æquationem per medium motum: unde si c ponatur polus ecclipticæ nonæ scilicet borealis: a quo arcus c b per caput arietis fixi ducatur secans circum paruum in d & e erit per. 2. 3. punctus d propinquissimus polo septentrionali c ideo dictus est supremus: ab illo igitur supremo puncto ad usq; caput arietis mobilis secundum motum illius ca

dus motus d f & si in g medius motus d f g hoc nāq; modo dictum est arietem mobilem moueri inceperunt nāq; ab illo puncto medium motum quia ibi existens caput arietis mobilis cum fixo coniunctum est ut demonstrat arcus c b per utrūq; transiens quare tūc habito motu augium & stellarum fixarum non proceditur ulterius: sed quia eadem ratione incipere poterant ab e puncto ad austrum utcinissimo: i quo iterum cum sit aries mobilis cum fixo iunctus est eodem arcu priori per utrūq; transeunte: inde non incoharūt quia punctus est infimus & a nobis distātissimus modo illud quod est septentrionale & nobis propinquum dignius est praeponeere q̄ australe & remotum a nobis.

¶ Deinde cum dicit.

Aequario autem octauæ sphaeræ est arcus ecclipticæ nonæ sphaeræ centrum parui circuli & circumulum magnum a polis ecclipticæ nonæ per caput arietis octauæ transeuntem interiaccens. Cum igitur medius motus accessus & recessus nihil fuerit aut semicirculus: nulla fit dicta æquatio. Sed si. lxxx. gradus aut. cc. lxx. fuerit ipsa erit maxima. Cum autem talis motus accessus & recessus fuerit semicirculo mior æquatio erit semper adēda sed cum maior fuerit erit minuenda.

THEORICA

DDeclarat uerum locum capitis arietis mobilis in zodiaco: seu diuersitatem inter uerum locum arietis fixi & uerum locum mobilis: unde si caput arietis mobilis sit in f ducto circulo, a polo eccliptice per eum c f ecclipticam secante in h erit h uerus motus eius & eius arcus b h qui capitur inter b locum uerum arietis fixi & h uerum locum arietis mobilis æquatio & diuersitas nominatur: cum habito uero motu arietis fixi per eius additionem uel demptionem uerus motus arietis mobilis proneniat & consequenter loca stellarum fixarum: Prædicta æquatio reperitur mediante motu medio octauæ speræ: uel accessus & recessus. Nam quom huius motus nihil fuerit: q̄ denotatur arietem mobilem esse in puncto supremo d aut semicirculus & sex signa capite arietis mobilis punctum e oppositum tenent: eo q̄ semicirculus a polo e eccliptice c d b e transit per hæc duo loca & centrum circuli ubi est caput arietis fixi nulla est æquatio: quare habito motu augium & stellarum fixarum habetur motus octauæ speræ nec aliud queritur. Maxima autem est æquatio cum caput arietis mobilis destiterit a duobus dictis punctis quarta circuli: ut q̄ sit in p̄cto idest & medius motus d i .90. grad. uel in k & medius motus d i e k .270. grad. uel nouem signorum tunc enim æquatio dicitur esse tota circuli semidiameter b i uel b k qua non potest esse maior: ut per se notum est: q̄ autem medio motu existente .3. signorum uel .9. caput arietis mobilis sit in i uel in k & q̄ hæc duo puncta semota sint a d quarta circuli notum est ex quo arcus c b perpendicularis est super ecclipticam quare omnes anguli b recti & consequenter arcus eis subtensi quare partes sunt parui circuli. Sed talis medius motus nō tantū dat æquationem prædictam uerum per eam æquare motum augium & stellarum fixarum instruit: Nam quodcumq; medius motus accessus & recessus minor fuerit semicirculo uerus motus octauæ orbis maior est q̄ motus augium & stellarum fixarum. uerbi gratia motu accessus & recessus di. existente maior erit motus a b i q̄ a b quare æquatio b i addici debet motui nonæ speræ & uerus octauæ emerget: At quando idem motus fuerit maior ut d e k motus nonæ maior est q̄ octauæ a k quare æquatio l b demi debet a motu nonæ ut habeatur motus .8. **N**ota pro complemento huius opinionis & maxime quod dictum est de æquatione: q̄ cum æquatio nulla reperitur in d & e ab eis in duobus locis æquidistantibus æquatio reperitur æqualis ut f ex d duo puncta capiantur æquidistantia & l per quæ a polo eccliptice ducantur arcus f c g & e m erunt in spera æquidistantes arcui c e at quia arcus parui circuli d f & d l æquales sunt: erunt & corde eorum æquales per regulas arcuum & cordarum primo Almag. declaratas: sed quia b h & b n per

pendiculares sunt super tres arcus dictos erunt ad seinuicem æquales: quæ sunt æquationes contingentes capite arietis mobilis in punctis f & l existente quod est propositum haud aliter deduci poterit capite arietis in duobus punctis æquidistantibus ab i & l punctis scilicet maximarum æquationum æquationes contingentes adinuicem æquari: & hac de causa in tabulis æquationum motus octauæ speræ augmentatur medius motus ad .90. usq; gradus quot sunt a d in i deinceps retrogradari præcipitur ad initium tabulæ: quia in arcu altero l e æquationes contingunt æquales eis quæ in d i.

Deinde cum dicit.

Thebit uero duplicem tantum octauæ speræ motum inesse dixit: unum a primo mobili siue sphæra nona diurnum scilicet alium uero proprium scilicet trepidationis qui fit super circulis paruis duplicem ecclipticam asseruit: fixam quidem in nona sphæra: mobilem autem in octaua: ita ut capita arietis & Libræ mobilis circumferantur in duobus circulis paruis quorum media seu poli sunt ipsa capita Arietis & Libræ ecclipticæ fixæ & arcus ecclipticæ fixæ inter polos horum paruorum circulorum & circumferentias suas quattuor gradus habet decem octo minuta. xliiii. secunda. Dixit autem capita arietis & Libræ mobilia taliter circumferri ut cum caput Arietis mobilis fuerit in sectione parui circuli & æquatoris occidentali ipsum mouebitur in medietatem parui circuli quæ ab æquatore septentrionalis est: caput autem Libræ mobilis mouetur tunc per medietatem sui parui circuli quæ meridiana est ab æquatore. Et cum caput arietis mobilis fuerit in sectione æquatoris & sui parui circuli orientali mouebitur in medietatem parui circuli quæ ab æquatore est meridiana. Caput autem Libræ mobilis uoluetur tunc per medietatem sui parui circuli septentrionalem ab æquatore at cum caput

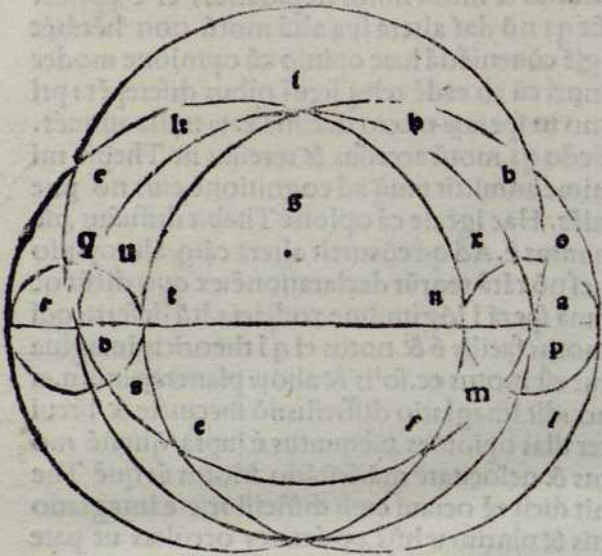
arietis mobilis fuerit in alterutro duorum punctorum sectionis ecliptice fixe cum paruo circulo statuet ecliptica mobilis directe in superficie ecliptice fixe quod in una reuolutione capitis arietis mobilis in suo circulo puo bis accedit. In omnibus autem aliis locis capite arietis mobilis in periferia sui parui circuli locato: ecliptica mobilis secabit eclipticam fixam in punctis quidem capitum Cancri & Capricorni mobiliu. Nam hac duo puncta ecliptice mobilis semper circumferentie ecliptice fixe in hoc motu coherent ut nusquam ab ea recedat. A capitibus tamen Cancri & Capricorni fixorum per quantitatem quattuor graduu decem octo minutorum .xliii. secundorum elongari uersus orientem aut occidentem contingit. Vbi cumque etiam sectio harum eclipticarum fiat ipsam necesse est a principis arietis & librae mobiliu per quantam circuli magni distare. Licet uero in una reuolutione capitis arietis mobilis in suo circulo puo bis accidat ut capita Cancri & Capricorni mobiliu statuatur sub capitibus Cancri & Capricorni fixorum nunquam tamen capita arietis & librae mobiliu sub capita arietis & librae fixorum perueniunt. Nam dum ecliptica mobilis continget circulum paruum a parte septentrionis in puncto arietis mobilis capita Cancri & Capricorni mobilia iuncta sunt cum capitibus fixorum. Similiter accidit in contraactu meridiano: sed capita arietis & librae semper a capitibus fixorum quantitate quae dicta est: distant.

¶ Completa determinatione modernae opinionis de motu octavae sperae in hac parte persequitur opinionem Thebit chore inter alias recitatae conformioris. Differt namque a dicta quia ceu illa de prima speram non fatetur: & in hac reliquis omnibus conuenit: sed nona dicit esse primum mobile: & octauam ultra motum diurnum a primo caelo ei communiter habere unicum motum tantum accessionis & recessionis ab eo nominatum supra duos puos circulos in capite arietis & librae primi mobilis descriptos aequales ut dictum est factum. Tantum quoque duas annuit eclipticas fixas. scilicet quam ponit in primo mobili seu nona spera & mobile motu accessio-

nis & recessionis in orbe octauo. Conuenit autem cum eadem ex quo motum trepidationis inter alias tantum ponit: quinimo eo tantum. scilicet. spera uult moueri ultra motum quae habet a primo mobili: quod patet ab eo in primo capitulo operis eius quod motu octauae caeli construxit dum inquit. Nec orbis stellarum fixarum quod est orbis formarum & signorum habet motum praeter hunc. scilicet. accessus & recessus. Et subdit quod est motus communis toti quod est sub eo secundum accessionem & recessionem. Et in capitulo tertio concludens in fine habet sententiam eandem: unde dicit. Et stellae fixe non habent alium motum neque alio motu mouentur nisi isto accessionis & recessionis & est communis eis & omnium erraticarum augibus. Et necessitat ipse Thebit hoc fateri si quod supra octauam tantum nona spera dicit esse a qua octaua motum habeat diurnum & motum huiusmodi trepidationis ei esse proprius. Et quia non datur altera spera alium motum non habet: habet igitur conuenientiam hac opinio cum opinione moderatori cum ab eadem reliquis fere in omnibus discrepet: primo in sperarum numero decimam earum nulla annuat. Secundo quia motum accessus & recessus ut Thebit minime admittit tantum ad cognitionem eius non peruenies. Hac igitur de causa opinio Thebit diffusius persequutus est. Ad quod concurrunt altera causa: quod alie opinio nes non tantum requirunt declarationem: ex quo dicit octauam speram in longitudine zodiaci tantum deferri: qui motus facilis est & notus ei quod in theoricis imaginatus est motus ecclesiae solis & aliorum planetarum: non enim ei accidit imaginatio difficilis: id est succincte & breuiter illas opiniones persequutus est supra qualitate motus & uelocitate manifestando. Motus autem quem Thebit dicit esse octauae caeli difficilioris est imaginatio nis & plurimas huiusmodi proprietates occultas ut patet bit: quod declaratione indiget lucidioris: id est hac opinio ne persequens ad summum declarat: unde ponit totam sententiam Thebit in primo capitulo: & duo facit primo agit de motu octavae sperae qualitate theoricarum: secundo uero magis practicae operatione pro motu uero habendo notificans: & apparentias saluat ibi. Aequatio itaque. Parte primam iterum in duas secabo: nam in prima motus declarat qualitate: in secunda uero proprietate ex motu isto sequente & diuersitate declinationum maximarum innotescit ibi. Ecliptica autem fixa. Pro notitia & completiori manifestatione eorum quae in prima parte & in aliis dicitur describo primam figuram planam in qua aequator diei A B C D E F cuius aquilonaris mundi polus. G. uersus quem quod quid uergerit ab aequatore septentrionalis declinationem teneat: & extra aequatorem constitutum sit meridionale: secundo eclipticam primi mobilis quam fixam nominauit depingo A H I K D intra quam quicquid repertum fuerit borealem extra uero meridionalem latitudinem possideat: secet quoque dicta ecliptica aequatorem in a principio arietis fixi & D librae sectionibus nunquam uariationibus: imo semper in locis illis repertis & angulos aequales. 23. gradus. & 33. minuta. causantibus. Super a

THEORICA

igitur & D sectiones ecliptice fixe cum æquatore duos circulos MNOP. Super a & Q RST Super D designata nãq; uult prædictus auctor capitulo primo quando dicit centrum cuiuslibet circuli est cõmunis septio æquatoris diei cū orbe declinã hoc est in Initiis arietis & libre fixorum. Qui quidem circuli adinuicem ita æquentur q̄ eorum cuiusq; semidiameter. 4. gradus. 18. m. 43. secūda contineat ad quam tota diameter dupla existens sit. g. 8. m. 37. secūda. 26. Sitq; orizon RP transiens p̄ centra circuloꝝ paruor̄ R punctus orientis & P occidentis. In circularũ prædictoꝝ circūferentis semp sunt & mouentur capita arietis & libre octauæ speræ quæ mobilia dicta sunt taliter q̄ semper adinuicem opponuntur: altero nãq; supra orizonte existente reli-

quã sub eo morabitur: & sub eodem tantũ hoc deprimitur quantũ illud eleuatur. Similiter altero septentrionale secūdam latitudinem seu declinationem uel utrãq; existente erit reliquũ meridionale eodem fere modo: quod p̄ se notum est si quidem capita prædicta in circulo terre concentrico qualis est orbis octauus diametraliter sunt opposita: & hac eadem de causa quanta alterius est declinatio seu latitudo tanta alterius est ad oppositam partem: ut etiam supra patuit. Ut autem pateat quod dictũ est exemplariter & qualitas motus manifestetur: caput arietis mobilis in .m. puncto sectionis paruĩ circuli cum æquatore occidentali ponatur sub orizonte: erit libra mobilis supra orizontem in .q. sectione eius paruĩ circuli cum æquatore occidentali quoq; inde uero aries ad septentrionem ferretur in n & o supra orizontem libra uero ad austrũ uniformiter in r & s sub orizonte. Ex o uero reliqua sectione orientali aries ferretur ad austrum in p & m iteꝝ redies libra uero ad boream per t in q sectionẽ priorem se reddet & prior redibit dispositio: hac est sententia eius thebit ut ex tertio capitulo accipi potest: quã & si nõ exprimatur: ex illo tamen qd̄ uult

de additione uel demptione æquationis octauæ speræ a motu astri hæc quod dictum est necessario sequitur. Cuius motus uelocitas est: licet auctor nõ meminat singulis annis. 5. m. fere: ita q̄ reuolutio capitum arietis & libre in suis circulis uis terminat circiter. 43. 20. añis ut ex tabulis eius de motu accessiois & recessiois hĩ. In hac igitur cõpleta reuolutione bis cõiungitur & unũ mobilis ecliptica cū fixa: quando .f. arietis mobilis est altera sectionẽ paruĩ circuli cum fixa ecliptica gratia exẽpli: capite arietis in l uel in x existente & libre similiter in aliis sectionibus circuli eius cum eadẽ totaliter ut superius claruit cõiungũt & una sũt ecliptice præfatæ: ariete uero mobili extra hæc duo loca constituto similiter & libra ex quo altera pars eclipticæ mobilis ad boreã: ad austrũ reliqua remouetur a fixa: adinuicẽ se secabũt & talis sectio fiet in Cácro & Capricorno mobilis eclipticæ: quæ quidem duo puncta ab ecliptica fixa nunq̄ remouebũtur imo ei semper adherere necesse est: cuius ratio ut inquit thebit in cap. primo: quia aries & libra mobiles inter omnia pũcta eius eclipticæ maximã retinẽt latitudinẽ quando reperit latitudo: quare pũcta in eorum medio existentiã quæ sunt Cancer & Capricornus mobiles nusq; & nunq; declinabũt uel latitudinem possidebunt ab ecliptica fixa: in eis igitur eclipticæ fixe a mobili fiet: intersectio. Exempli causa si sit aries mobilis in n & libra in r erit i punctus æqualiter distans ab eis in ecliptica n i c r in pũcto igitur. i. qui erit p̄ncipiũ Cácri & p̄ncipiũ Capricorni ei opposito mobilis ecliptica fixam secabit & p̄ rationem distã illã nunq; deserent: uerũ a capitibus Cancri & Capricorni fixoꝝ hinc inde hoc est orientẽ & uersus & occidentẽ. 4. g. 18. m. 43. secūda quanta est semidiameter circuli remouentur: ita q̄ spatiũ inter duos terminos elongationis maxime duplũ est ad dictũ & æquale diametro eiusdem circuli uerbi gratia ponatur aries in l & libra in u eclipticis ambabus unitis pũctus in medio. .f. p̄ncipiũ Cancri mobilis erit h tantũ remotus ab i quantum i ab a quom nãq; a i & l h quarte circuloꝝ unitorum sint æquales si arcus cõmunis a h dematur remanet distantia Cancri mobilis a fixo i h æqualis a l sed a l semidiameter ẽ. 4. g. 18. m. 43. secūda igitur & i h æqualis: quoniam immo quia l remotum est ab a uersus occidentem & h ab i etiam eandẽ uersus partem: remotus est igitur Cancer mobilis a fixo uersus occidentem semidiametro circuli. Eadem ratione ariete in x & libra mobilibus in sectione reliqua: erit Cancer mobilis in k si quidẽ unite sunt ambe eclipticæ adinuicem a i x k erunt æquales quare de p̄to arcu cõmuni x i k & a x restant æquales erit iterum arcus i k semidiametro circuli æqualis. Sed x ab a uersus orientem elongatum est quare & k uersus orientem ab i remotum erit qd̄ est intentum primum i h igitur æquatur circuli

semidiametro & i k similiter quare totus arcus h i k circuli diametro erit æquiperans per totum igitur arcum k h principium Cancrī potest moueri æqualem diametro parui circuli quod est secundum: ex quibus omnibus sequitur corelariū: quod & si in reuolūtōe completa Arietis in paruo circulo bis iungatur Cācer mobilis cum fixo & uniantur adinuicē Arietes tñ mobilis cū fixo nunquam unietur: primum patet ex quo nanque Cancrē mobiles mouetur continuo sub arcu k h aliquando erit in Cancro fixo: & quia semper heret ecliptice fixe unita erunt adinuicem nullo modo distantia hoc autem bis contingit in una reuolūtōe: primo Ariete mobili existente in n puncto contactus boreali ecliptice mobilis cum paruo circulo: quia circulus per polum ecliptice transit per n & a uterque Aries coniunctus erit secundum longitudinem quare a i & n i erūt æquales & quartæ idest igitur erunt ambo Cancrī mobilis scilicet & fixus: idem contingit Ariete eodē existente in puncto contactus meridionalis p ubi iterum uterq; Aries erit cōiunctus secundum longitudinē per eos dicto circulo transeunte: & Cancrī tam mobilis q̄ fixus uniti: secundum patet etiam quia aries mobilis nunquam circuli parui circumferentiam relinquit: fixus uero eiusdem circuli centrum est: a qualibet autem parte circumferentiæ centrum elongatur prædicta distantia scilicet. 4. grad. 13. minu. & 43. secunda nunquam igitur erunt simul & tam longitudine coniuncti quam latitudine: quod est propositum: & quod de Ariete dictum est de Libra intelligatur proportionaliter & quod de Cancro de Capricorno uerificatur.

¶ Deinde cum dicit.

Ecliptica etiā fixa semper secatur æquatorem in capitibus Arietis & Libræ fixorum ad angulum semper eundem puta. xxiii. minutorum & xxx. secundorum. Sed ecliptica mobilis æquatorem successiue secatur in singulis punctis comprehensis in duobus arcibus quos ecliptica mobilis in duobus sitibus cōtactuum ab æquatore separat & quantitas cuiusq; est circiter. xxi. gradus & xxx. minuta. Est enī maxima distantia capitis Arietis mobilis a sectione ecliptice cum æquatore per gradus decem & quadragintaquinque minuta. Vnde maxia declinatio ecliptice mo-

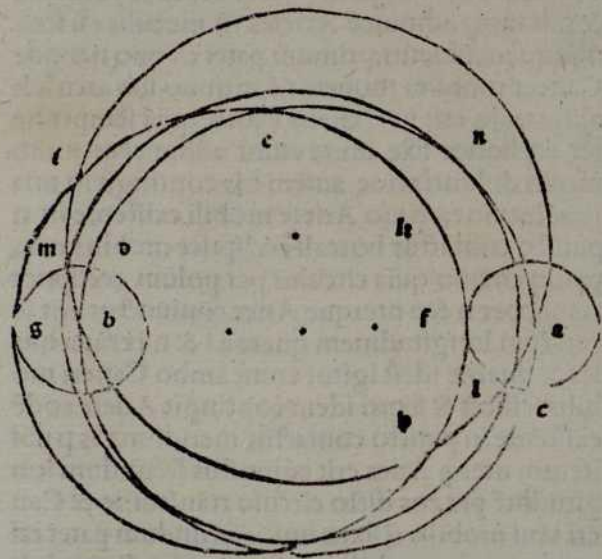
bilis ab æquatore uariabilis est: maior quandoque declinatione ecliptice fixe quandoq; minor eadem: quandoque sibi æqualis. Tunc enim æqualis est illi cū mobilis sub fixe superficie fuerit maior uero in sitibus contactuum: Vnde eā Ptholomeus. xxxiii. graduum li. minutorum. xx. secundorum repperit. Minor autem dum caput Arietis mobilis in sectione æquatoris & parui circuli fuerit. Nam tūc intersectio eclipticarum erit in puncto ecliptice mobilis maxime declinatōe qui minus declinat quā caput Cancrī & Capricorni fixum.

¶ Declarat quādam proprietatem quæ insequitur hunc motum accessionis. Propter hoc enim q̄ æquatorem secatur non in eisdem punctis semper immo in diuersis uariantur maxime declinationes: quod declarat per comparationem declinationum ecliptice fixe: unde dicit q̄ ex quo ecliptica primi mobilis fixa est: & æquatorem secatur semper in locis eisdem scilicet in Ariete & Libra fixis: neque sectiones uariantur & mouentur neq; a sectionibus causati anguli unquam diuersantur immo sunt æquales: sequitur q̄ punctorum intersectiones mediorum Cancrī & Capricorni fixi ab æquatore æquales sunt declinationes semper maxime sunt: sunt nanq; 23. grad. 33. min. sed ecliptica mobilis propter eius motum non secatur æquatorem in locis semper eisdem: immo sectiones diuersantur secundum diuersum situm Arietis mobilis i circulo paruo. Nam quando Aries dictus fuerit in n fit sectio æquatoris & ecliptice in f eodem uero in p constituto sectio fit eorandem in b ut patet potest nanq; ecliptica mobilis secare æquinotialem in toto arcu comprehenso inter duo puncta sectionum Ariete existente in puncto cōtactus exempli causa sicut dixi Ariete in n puncto contactus boreali fit sectio præfata in f quæ distantior est uersus occidentem quam possit fieri ab f nanque ultra non potest æquatorem secare: siquidem punctus contactus punctus est remotior: eodem modo Ariete existente in puncto contactus meridionalis p sectio fiet in b quæ eadem ratione distantior est orientem uersus: dico igitur q̄ in toto isto arcu f b æquator successiue ab ecliptica fixa secari potest ultra quos terminos sectio nulla fieri potest inter quos per æquidistantiam a Aries fixus erit medius ab utroque. 10. gradus. 45. min. semotus: & totus arcus f a b duplus gradus. 21. minu. 30. Et ut melius apprehendan-

THEORICA

tur ea quæ hîc dicuntur quia non sunt multum fa-
 cilia id eo aliqua sæpius replico: sententiam thebit
 aduacandicit nanq; thebit quando Aries erit in n
 puncto contactus septentrionalis & Libra in r cõ-
 tactu meridiano sectiones fient in f & c ab a & d
 cõtra ordinem signorum .10.g.45. m. quare ferit
 .19.g.15. m. piscium & c gradus oppositus Virgi-
 nis.19. m.15. Ariete uero in p & Libra in t punctus
 contactuum reliquorum & oppositarum declina-
 tionum fient sectiones in b & e ab a & d .10.g.45.
 m. secundum ordinem signorum remotis: & er-
 go b.10.g. m. 45. Arietis & e oppositus s Libra qua-
 re concludit q̄ ecliptica fixa continue secat aqua-
 torem in duobus arcibus æqualibus a.19. gra. pi-
 scium & .15. m. ad.10. Arietis & .45. m. & arcum hu-
 ic oppositum interceptum inter.19. Virginis.g.&
 .15. m. & .10. Libræ & .45. Quia igitur prædictæ se-
 ctiones variabiles sunt & mobiles & declinatio-
 nes maxime tã fixæ eclipticæ q̄ Solis qui ab illa mo-
 uetur & sub illa est variabiles & inæquales in tẽ-
 poribus aliis: quod patebit si eas declinationi-
 bus eclipticæ fixæ quas dictum ẽ semper eẽ æqua-
 les comparemus: sunt nanq; eis quandoq; æqua-
 les quandoq; maiores. & aliquando minores. Ad
 quæ declaranda fiat secunda figura cum notis pu-
 ta necessaria designantibus. Et ponatur Aries in c
 sectione parui circuli cum ecliptica fixa & in d re-
 liqua Libra erũt per prædicta eclipticæ ambe uni-
 te. Et consequenter æquales erunt declinationes
 eorum maxime in principio. s. Cancrî & Capricor-
 ni fixorum quod est primum. E nanq; est princi-
 pium Cancrî fixi & maxime declinationis locus.
 Non tamen erit principiũ Cancrî mobilis ut præ-
 dicta concluderunt. Si uero mobilis Aries in f &
 Libra in g punctis s contactus quia cõiuncti sunt
 cum Ariete & Libra primi mobilis secundum lõ-
 gitudinem: erit ut patuit supra punctus e sectionis
 eclipticarum utriusq; initium Cãcri. & punctus
 maxime declinationis fixæ ut sæpius dictum est.
 At quia ecliptica mobilis secat æquatorem in h
 & i erit punctus medius maxime eius declinatõis
 k qui magis declinat q̄ e maxime declinationis
 eclipticæ fixæ punctus quod est secundum. Sit
 tertio caput Arietis mobilis in l sectione parui cir-
 culi cum æquatore & Libræ in reliqua in circulo
 eius m erit punctus maxime declinationis n Can-
 cro. s. octauæ speræ ex quo Aries & Libra non de-
 clinant immo sunt in æquatore. sed Cancer secat
 eclipticam fixam in n n igitur punctus Cãcri mo-
 bilis & punctus eclipticæ fixæ æqualiter declinãt
 sed e Cancer fixus maxime declinat inter omnes
 punctos eiusdem eclipticæ magisq; n Aries igitur
 & Libra existentibus in sectiõibus paruorum cir-
 culorum cum æquatore miores sunt maxime de-
 clinationes. 2. orbis q̄ noni quod est tertium. Cũ
 igitur sicuti supra cõclusum est declinationes ecly-
 pticæ fixæ inuariabiles sint & æquales sequit ne-
 cessario declinationes eclipticæ mobilis in diuer-

sis temporibus uariari in quantitate. Et hac de cã
 diuersis temporibus inæquales inuente sunt. In-
 de.24.g. eẽ protulerũt Ptolomeus autẽ .23. 51. 30.
 Almeo uero oibus posterior adhuc miores. 23. 33.

Deinde cum dicit

Aequatio itaq; octauæ spheræ est ar-
 cus eclipticæ mobilis inter caput Arietis
 mobilis & intersectionem eiusdem eclyp-
 ticæ cum æquinoctiali interceptus. Sed
 motus accessus & recessus est arcus circuli
 parui inter caput Arietis mobilis & inter-
 sectionem æquatoris & circuli parui per
 medietatem circuli septentrionalis pro-
 grediendo. Hoc motu contingit ut stellæ
 fixæ uideantur nunc moueri uersus orien-
 tem: nunc uersus occidentem: nunc mo-
 tu ueloci: nunc motu tardo. Nam cum
 fuerit caput Arietis mobilis in quartis par-
 ui circuli ab æquatore uidelicet prope si-
 tus contactuum de quibus diximus tar-
 de uidentur moueri uersus eam partem
 uersus quam est motus earum quod tunc
 æquatio octauæ spheræ parum crescat
 aut decrescat. Sed cum fuerit caput Arie-
 tis mobilis in alterutra sectionum æqua-
 toris & circuli parui uel prope ueloci-
 ter moueri uidebuntur stellæ ad eam par-

tem ad quam est motus earum: q̄ sub eisdem sitibus æquatio octauæ spheræ plurimum crescat aut decrescat. Hinc diuersitas manifesta in motu earum inuenta est. Ptolemæus enim earum loca tempore suo uerificata comparauit ad loca earum ab Hipparcho & aliis inuenta: reperitq̄ motas motu tardo uidelicet in centum annis gradu uno. Nam tunc caput arietis erat separatum a puncto quartæ circuli parui meridianæ uersus æquatorem accidens. Posteriores uero dum magis accederet inuenerūt moueri in sexaginta sex annis uno gradu. Nunc nostro tempore scilicet anno dñi M. cccclx. factum est caput arietis septentrionale fere sexaginta sex gradibus a sectione parui circuli & æquatoris distans. Vnde & a sectione eclipticæ mobilis cū æquatore. lxxx. gradibus quadraginta octo minutis fere distat. Sectio igitur iā fit super. xx. gradu. xii. minuto piscium eclipticæ mobilis. Maxima autē æquatio octauæ spheræ cōtingit dum caput Arietis mobilis fuerit sup punctis quartas circuli parui ab intersectionibus eius cum æquatore distinguentibus: & est decem graduum quadragintaquinque minutorum. Vnde quilibet punctus a decem nouem gradibus quindecim minutis piscium usq̄ ad decem gradus. xlv. minuta Arietis eclipticæ mobilis potest fieri in loco intersectionis quæ est punctus æqualitatis uernalis: idem intelligē dum de puncto æqualitatis autūnalis in arcu opposito: constat etiam puncta tropica non semper esse in capite Cancri Capricorni mobilis: sed in punctis per quartam a sectione æquatoris cum eclipticæ mobili distātib⁹. Ptolemæus itaq̄ iudicans stellas tempore suo moueri ab occidēte in orientem credidit unum tantum esse zodiacum fixum. s. qui semper eandem haberet declinationem ab æqua

tore ad quod sequit̄ id quod dixit. Nā ex quo stelle meridionales a tropico hyemali recedentes accedebant uersus punctum æqualitatis uernalis & iter hoc punctum & tropicum estiuū in partem septentrionis recedebant ab æquatore iudicauit moueri secundū successionē signorū. Sed supposito hoc motu tempore suo in rei ueritate mouebātur contra successionem signorū eclipticæ fixe: uerum est tñ q̄ ppter equationem octauæ spheræ tunc decrescētē moueri uise sunt ad successionem signorū q̄ in intersectione eclipticæ mobilis cū æquatore putabat esse caput Arietis zodiaci imobilis: quā intersectionem semp̄ fixā existimabat. Hic motum sequūtur omnes spheræ inferiores in motibus suis: ita ut respectu huius eclipticæ mobiles sint auges deferentiū & declinationes earum semper inuariabiles.

¶ Determinat de motu accessus & recessus magis practicæ ad operationem dirigendo. ¶ Pro quo aduertendū est q̄ Thebit nō considerat tm̄ motum in lōgitudine zodiaci qui a motu accessionis causatur & recessionis: imo principaliter motum in latitudine a septentrione ad austrū & econuerso: quia diuersam sortitur declinationē. Ariete namq̄ a septentrione ad austrum mutato plurimæ stellæ uel mutant declinationē & latitudinē: uel eā uariant per augmentum & decrementum: quo fit ut Solæ existente in principio Arietis primi mobilis tam latitudinē quā declinationem cōtingit obtinere ad utranq̄ partem: qua de causa diuersat̄ eius altitudo in meridia: ut inquit idem tertio capitulo ponēs utilitatem scientiæ huius motus. Licet. n. sit i principio arietis primi mobilis si septentrionalis sit ab æquatore altitudinē possidet maiorem: q̄ si nō declinet: & quanto declinat magis tantomagis hanc illa præcellit: econuerso si sit australis: tunc namq̄ altitudo eius minor est q̄ si æquatorē teneret: & tanto minor q̄to ab eo ad austrū declinat: secundo diuersatur quātitas arcus diurni & nocturni est namq̄ maior arcus diurnus si septentrionalis sit q̄ si præcise esset in æquatore & nocturnus minor: si uero sit meridionalis accidit oppositū scilicet q̄ nocturnus maior & minor diurnus. Et cōsequēter dies diuersant̄ cum noctibus suis in quātitatibus eorū: sunt nāq̄ tanto maiores dies noctesq̄ minores quāto polo p̄p̄inior sit æquilonari. Diuersant̄ tertio altitudines stellæ secundum q̄ septentrionales sunt uel meridionales

THEORICA

magis ut dictum est de sole & similiter arcus diurni & nocturni: uel qui supra horizontem & sub eo describuntur quarto diuersantur signa in ortu & occasu propter motum a polo ad polum: quorum non pono exempla cum parum exercitatio in spera materiali per se nota fient: propter ista igitur non sufficit scire loca siderum in longitudine: immo latitudinem & declinationem eorum nec ignorare oportet Solis autem & fixarum stellarum declinationes uariantur propter declinationes Arietis mobilis & latitudines & hæc uariantur propter eiusdem distantiam a sectione ecliptice mobilis cum æquatore: quando namque nihil distat ab huiusmodi sectione declinatio nulla est: & quando maxime reperitur maxima igitur habitis locis stellarum fixarum & Solis oportet habere huiusmodi distantiam: quæ æquabit omnem earum declinationem modo quem inferius exponam: huiusmodi igitur distantia Arietis a sectione ecliptice mobilis cum æquatore æquatio uocatur octaua speræ ut in prima figura capite Arietis in n & sectione f totus arcus fn æquatio dicitur: sit autem & inuenitur hæc æquatio mediante motu accessus & recessus: si namque Aries mobilis non moueret in paruo circulo semper esset in sectione æquatoris cum ecliptica quadere non eest æquatio: unde si libeat æquationem inuenire prius oportet motum accessus & recessus scire. Et igitur motus accessus & recessus arcus circuli parui a sectione eius cum æquatore occidentali ad usque dictum Arietem interceptus per medietatem septentrionalem: qualiter mouetur caput Arietis uerbi gratia capite Arietis in n existente erit motus hic m n incipit autem a sectione quia ibi existente capite Arietis nulla contingit prædicta æquatio & licet æquatio nulla fiat tamen in sectione m occidentis quæ Sol orientis ab m tamen potius inchoat quia inde principium Arietis uersus septentrionem mouetur ad nos appropinquando. Reperitur ut dictum est æquatio per motum accessus & recessus: nam cum hic nullus erit Arietem in m sectione denotans esse uel sex signorum significans esse in reliqua Sol æquatio nulla est. Quando uero motus talis denotarit eundem Arietem esse in punctis contactuum in n maxima est fn uel in p quæ est p b quas æquales esse patuit supra. f. 10. g. 45. m. ¶ Qualiter autem motus Solis & stellarum fixarum æquatur hac æquatione restat subiungere demente thebit: & si autor non meminat in littera. Dato namque quod Sol ferretur continue sub ecliptica fixa quando esset in principio Arietis nulla haberet declinationem. Sed quia est continue sub ecliptica mobili quæ sub fixa non semper situatur stat quod sit in Ariete primi mobilis & patiatur latitudinem ut supra dictum est uerbi gratia in prima figura si Sol sit in principio utriusque Arietis & mobilis Aries sit in n cum Sole notum est quod declinationem patitur septentrionalem: quæ tanta quanta esset si delatus sub ecliptica fixa tan-

tum distaret ab initio Arietis fixi quantum nunc remouetur a sectione: remouetur namque a sectione arcu fn si potius sub ecliptica fixa æquali remouetur remotione ab a loco eius uero haberet tantam præcise declinationem quantum nunc habet. Haud aliter si esset in p etiam initio Arietis haberet declinationem quam nunc habet declinationem australem tantam quantum haberet si latus sub ecliptica fixa uersus austrum æquali remotione distaret ab initio Arietis fixi uerbi gratia in tali casu remotus est ab ecliptica cum æquatore sectione arcu p b si igitur ponatur in ecliptica fixa tantum distans ab a æqualem haberet declinationem quam nunc habet & igitur tunc ab eius uero motu æquatio si dematur remanet in tali situ quantum declinationem haberet. Et ideo Canon est ponendus quodcumque motus accessus & recessus est minor. 6. signis ut m n Aries habet declinationem septentrionalem quare æquatio addici debet ut habeatur punctus eclipticæ fixæ ad septentrionem tantum declinans quantum Aries mobilis. Si uero motus prædictus esset plus sex signis ut m n p Aries mobilis meridionalem haberet declinationem quare æquatio demi debet: & habetur fixæ ecliptice punctum tante declinationis: quanta est Aries mobilis in hoc situ huius motus fundamento omnia quæ antiqui perceperunt de motu octauæ orbis thebit uerificare conatur & saluare uise sunt & n prioribus ut patuit stellæ fixæ retrograde quandoque & aliquando directe tarde quædam & ueloces: quod contingit propter uariationem sectionis ecliptice mobilis cum æquatore: illi namque non percipientes eclipticam moueri huiusmodi motu immo credentes æquatorem semper in capitibus Arietis & Libræ secare & uidentes stellæ ex austro per æquatoris transire in aquilonem & econtra iudicabant hoc fieri motu in longitudine: quo supposito capite Arietis in p existente fiet sectio in b & stellæ in tali loco meridionalis declinationem habebunt at Ariete facta in n & sectione mutata in f stellæ illæ factæ erunt septentrionales: & his dicent motas esse in longitudine & sectionem Arietis pertransitas esse sicut credidit Ptolomeus quod stellæ secundum ordinem signorum mouentur cum Aries tempore suo esset prope p accedens sectioni & consequenter stellæ meridionales ad boream mouebantur cum in rei ueritate secundum qualitatem huius motus Aries moueretur eo tempore contra ordinem signorum: tamen propter hoc quod accedebat sectioni & æquationi meridionalis minor fiebat censebatur ordine signorum deferri. Quando uero Aries est in n & per o mouetur in p quia sectio quæ fiebat in f facta est in b & stellæ septentrionales ad meridiem mote sunt alii extimebant eas retrogradari & motas contra ordinem signorum. Quod si uero Aries est in parui circuli punctus n p contactu seu prope: quia tunc parum appropinquat uel re-